

தொல்காப்பிய மூலம்
பாட வேறுபாடுகள் – ஆழ்நோக்காய்வு

கே.எம். வேங்கடராமையா
ச.வே. சுப்பிரமணியன்
ப.வெ. நாகராசன்

பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியற் கழகம்
திருவனந்தபுரம்

1996

TEXTUAL VARIATION OF TOLKAPPIYAM
(*Tolkāppiya Mūlam Pāḍa Vērupāḍugaḷ: Aznōkkāyvu*)

© 1996 International School of Dravidian Linguistics

Publisher:
The International School of Dravidian Linguistics
St. Xavier's College P.O.
Thiruvananthapuram - 695 586

Typeset at:
Sree Shanmugha Process
Sivakasi - 626 123

Printed with a subvention from
the Government of Tamil Nadu
by Kerala State Audio-Visual and Reprographic Centre,
Thiruvananthapuram - 695 024

Copies can be had from:
The DLA Publications,
St. Xavier's College P.O.,
Trivandrum - 695 586.

ISBN-81-85692-14-9

பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியற் கழகத்தின்

முன்னுரை

தொல்காப்பியமும் சங்க இலக்கியமும் தமிழ்மொழியின் இரு கண்கள் ஆகும் என மொழியியலகம் கருதுகிறது.

தொல்காப்பியம் ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத பழமையுடையது. பல உரையாசிரியர்களால் உரை வகுக்கப் பெற்ற பெருமையை உடையது. தொல்காப்பியத்தின் நேரடித்தாக்கம் மலையாள மொழியிலக்கணமாகிய ஸீலா திலகத்திலும், மறைமுகத் தாக்கம் கேசிராஜாவின் கன்னட இலக்கணமாகிய சப்த மஞ்சரியிலும் காணப்படுகிறது. ஆந்திர முதல் இலக்கண நூலிலும் அதன் ஆறுகள் காணப்படுவதாக அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

தொல்காப்பிய ஆய்வு ஆழமாக நடைபெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகளாக உழைத்து வருகிறோம். தொல்காப்பியப் படிப்பில் முனைந்து நின்ற பாளையங்கோட்டை திரு. அ. அருளப்பனாருக்கு 1972இல் ஓராண்டிற்கான முதுநிலை ஆய்வுத்தகைமை வழங்கப்பட்டது. பேரா. வ.சுப. மாணிக்கனாருக்கு 20-6-79 முதல் 2 மாதங்களுக்கும் 18-8-82 முதல் 10 மாதங்களுக்கும் முதுநிலை ஆய்வுத்தகைமை வழங்கப்பட்டது.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தோடு தொடர்பு கொண்ட சமயத்தில் தொல்காப்பியச் சொல்லடைவும், விளக்கமும் எழுதுவதற்கு ஒரு மொழியியல் ஆய்வாளர் நியமிக்கப்பட்டார். விரிவுரை ஒன்று எழுதுமாறு பேரா. வ.சுப.மாணிக்கனாருக்கு ஈராண்டு உயரிய தகைமையைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கியது. தொல்காப்பியத்தின் இளம்பூரணர் உரையைச் செப்பம் செய்வதற்காகப் பேரா. அடிகளாசிரியர் நியமிக்கப் பெற்றார். எனினும் தொல்காப்பிய ஆய்வில் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை.

பன்னாட்டுத் திராவிடவியல் நிறுவனம் தொல்காப்பியப் பாடவேறுபாடுகளைத் தொகுப்பதற்காக முனைவர் ச.வே. சுப்பிரமணியத்திற்குத் தகைமையொன்றை ஈராண்டு வழங்கியது. தமிழ்நாட்டின் சுவடி நூலகங்கள் பலவற்றிற்கும் அவர் சென்று சுவடிகளின் விவரங்களைக் குறித்துக் கொண்டதுடன், சென்னை டாக்டர். உ.வே. சாமிநாதய்யர் நூலகத்தில் ஓரிரு மாதங்கள் மயிலம் பேரா. சிவசுப்பிரமணியத்தின் உதவியுடன் பாடபேதங்களைத் திரட்டினார். அவரைத் தொடர்ந்து பேரா. கே.எம். வேங்கடராமையா திரு.ச.வே.சு. தொகுத்த பல செய்திகளை முறைப்படுத்தியும், புதியன திரட்டியும், விரிவாக்கியும், பல நிறுவனங்களுக்குச் சென்று செய்தி சேகரித்தும் மூன்று அதிகாரங்களையும் செம்மைப்படுத்தினார். விபத்து ஒன்றில் அவர் காலமானதால் பழைய இலக்கண இலக்கியங்களில் தேர்ச்சியுள்ள அறிஞர் ப.வெ. நாகராசனார் கையெழுத்துப் படியை

மீண்டும் பரிசோதித்து, மூல பாடத்தையும் பாடவேறுபாடுகளையும் புதிதாக எழுதி, சில நூலகங்களுக்குச் சென்று, அச்சான நூல்களைப் பார்த்து உறுதி செய்து, அச்சப்பிழை ஏதுமின்றிச் சிவகாசியில் சண்முகா அச்சகத்தில் லேசர்படி ஒன்றை உருவாக்கினார்.

பாடபேதங்களின் அடைப்படையில்தான் மூலபாடத்தை நிர்ணயம் செய்ய முடியும். பல பதிப்புக்கள் பாடபேதங்களை வெளியிடாமல் இருப்பதைக் கண்டு ஆய்வாளர்கள் வருந்தினர். அந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காகவே கிடைத்துள்ள பாடவேறுபாடுகள் அனைத்தையும் இந்நூலில் தொகுத்துக் கொடுத்துள்ளோம். மூலபாடத்தை இப்பதிப்பில் நிறுவ முயலவில்லை. அதனை வருங்காலத்தில்தான் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

தொல்காப்பியத்தின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு உருவாகி முடியும் தருணத்தில் இருக்கிறது. அதனையும் விரைவில் வெளியிட முயன்று வருகிறோம்.

இந்தப் பணி சிறக்கப் பலவகையிலும் உதவி புரிந்த தமிழக அரசிற்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். முன்னாள் கல்வியமைச்சராக இருந்த பேரா. க. அன்பழகன், முன்னாள் முதலமைச்சர் கலைஞர். மு. கருணாநிதி, அதன் பின்னர்க் கல்வியமைச்சரான பேரா. க. பொன்னுசாமி, நிதியமைச்சர் டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன், முதலமைச்சர் செல்வி. ஜெயலலிதா, தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை முன்னாள் செயலர் திரு. சா.பா. இளங்கோவன், இந்நாட் செயலர் திரு. கிறித்துதாஸ் காந்தி ஆகியவர்களுக்கும், ஏனைய அன்பர்களுக்கும் ஓலைச்சுவடி நூலகத்தாருக்கும் எங்கள் உளங்கனிந்த நன்றி.

பி. கோபிநாதன் நாயர்
வெளியீட்டு இயக்குநர்

வ.அய். சுப்பிரமணியம்
இயக்குநர்

திருவனந்தபுரம்
21-11-1995

தந்துரை

தொல்காப்பியம் மிகப் பழமையான, ஈடுபடுத்தப் பற்ற அரிய இலக்கண நூல். எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நலத்தக நாடி முந்துநால் கண்டு முறைப்பட ணணிச் செய்யப்பட்டது; தொல்காப்பியர் என்னுந் தோமில் புலவர் யாத்தது; எழுத்திகாரம் சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்ற முப்பெரும் பிரிவுகளையும் ஒவ்வொருதிகாரமும் ஒன்பது ஒன்பது இயல்களையும் கொண்டு கூடுதல் 1610 உற்பாக்களுடன் மிளிர்வது என்று பொதுவாகக் கருதப்படுவது; இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 2000 யாண்டுகட்கு முற்பட்டது.

இதன் நூற்பாத் தொகையை உரையாசிரியர்கள் வெவ்வேறு விதமாகக் கொண்டுள்ளனர். அதன் விவரம் இந்தப் பதிப்பின் பிற்சேர்க்கை 4இல் தரப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியத்தின் இயல்வரிசைகள், நூற்பாத் தொகை ஆகியவற்றைக் கூறும் சில பழம் பாடல்கள் வழக்கில் உள்ளன. அவை பிற்சேர்க்கை 2இல் தரப்பெற்றுள்ளன.

பாடவேறுபாடுகள் தோன்றக் காரணம்

அண்மையில் வாழ்ந்தவராகிய மகாகவி பாரதியாரின் பாடல்களிலேயே பாடவேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன என்பர். அங்ஙனமாயின் மிகப் பழங்காலத்திற் தோன்றியனவும், மிகப் பலரால் மிகப் பலமுறை படியெடுத்துப் படிக்கப் பெற்றனவுமாகிய நூல்களில் பாடவேறுபாடுகள் காணப்படுவது இயல்பே.

தொல்காப்பியம் தோன்றிய காலத்திலேயே அதற்குப் பல படிகள் தோன்றியிருக்கக் கூடும். அவற்றை நோக்கித் தமிழகம் எங்கணும் பல படிகளை எழுதியும் எழுதுவித்தும் தமிழ் மாணவர் கற்றிருப்பர். இங்ஙனம் வழிப்படிகள் பல்கப் பல்கப் பாடவேறுபாடுகள் தோன்றலாயின எனலாம்.

எஸ். எம். கத்ரே அவர்கள் இந்திய மூலபாடத் திறனாய்வு - ஓர் அறிமுகம் (S.M.Katre - Introduction to Indian Textual Criticism) என்னும் அரிய ஆய்வு நூலைப் படைத்துள்ளார். அதில் ஒரு நூலாசிரியர் எழுதிய அல்லது எழுதுவித்த உட்படி (Original autograph) ஒன்று இருக்கும் என்றும், அதனடிப்படையில் பல படைகள் தோன்றுமென்றும், இவ்வாறு உண்டான மாற்றுப்படிகளின் அடிப்படையில் கூடத் தோன்றும் பல்வேறிடங்களில் வழிப்படிகள் பற்பல வகையில் அமையும் எனத் கூறியுள்ளார்.

பாடவேறுபாடுகள் தோன்றக் காரணங்கள் பலவாம். வழிப்படிகளைப் படிப்பெடுக்குங்கால் எழுதுபவர் பிறழ் உணர்ந்து தவறு படலாம்; தம் உட்காற்றல்களின் குறைவு நிறைவுகட்கேற்ப மூல பாடத்தினின்று சிறிது மாற்றம் எழுதலாம்; மிகப் பழைய ஏடாயின் பொடிந்துபோன பகுதிகளை

யூசித்துச் சொந்த பாடங்களால் நிறைவுறுத்தவுங் கூடும். படியெடுப்பவர் பலநூற் பயிற்சி உள்ளவராயின் இந்நூலின் தொடர்களைத் தம்மையறியாமலே பிறநூற்றொடர்களால் சிறிது மாற்றியெழுதி விடலாம்.

ஒருவர் சொல்லக் கேட்டு எழுதுங்கால், தாமே பார்த்து எழுதுவோர் செய்யக்கூடிய மாற்றங்கள் பலவும் சொல்பவர் எழுதுபவர் ஆகிய இருவர் மாட்டும் நிகழும். மேலும் கேட்டெழுதுவோர் பிறழக் கேட்டலாலும், சந்தி சேர்த்தும் பிரித்தும் சொல்பவர் சொல்ல, எழுதுபவர் தாமும் பிரித்தும் சேர்த்தும் தம் கருத்தின் வண்ணம் எழுதக் கூடுமாதலானும் பாடவேறுபாடுகள் தோன்றலாம். சொல்லுங்காலும் எழுதுங்காலும் ஓர் எழுத்துச் சேர்த்தல், விடுதல், எழுத்து அல்லது சொல்லை முன்பின்னாக மாற்றிவிடுதல் ஆகியவையும் நிகழ்தலுண்டு.

ஆசிரியர் பாடஞ் சொல்லுங்கால் தம்மையறியாமலே புதுப்பாடங்களைக் கூறின், மாணாக்கர் அவற்றையும் குறித்துக் கொள்ளின் அவை புதுப்பாடமாக உருவெடுக்கலாம். "பொருளில் காணும் சிக்கல்கள், செய்யுளமைப்பில் பிழை, பொடிந்த இடங்களை நிரப்பும் முயற்சி, மத வேறுபாடு ஆகியன ஏடுகளில் பாடவேறுபாடுகள் எழுவதற்குரிய காரணங்களில் முக்கியமானவை" என்றும், "எழுத்தர் வெறுக்கும் செய்திகள் விடுபடுவதும் உண்டு" என்றும், "இடைச் செருகல்கள் புத்தி பூர்வமாகச் செய்யப்படும் மாறுதல்களாகும்" என்றும் முதுமுனைவர். வ.அய். சுப்பிரமணியம் பிரதிபேத ஆராய்ச்சி என்ற நூலின் முகவுரையில் (பக். 12) கூறியுள்ளார். இக்காரணங்களால் பாடவேறுபாடுகள் காலத்துக்குக் காலம், இடத்துக்கு இடம், ஏட்டுக்கு ஏடு பெருகிக் கொண்டே போகும் என்பது ஒருதலை.

மிகைப் பாடல்களுடன் கம்பராமாயணச் செய்யுட்டொகை 11843 என்று தெரிகிறது. 3,18,489 பாடவேறுபாடுகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகக் கம்பராமாயணப் பதிப்பில் தரப்பெற்றுள்ளன. திரு. சுவாமிநாத பண்டிதர் பதிப்பின் மறுபதிப்பான காசிமடத் தேவார அடங்கன்முறையில் நூற்றுக்கணக்கான பாடவேறுபாடுகள் அடிக்குறிப்பாகத் தரப்பெற்றுள்ளன. பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரம் மூவாயிரம் பாடல்களையுடையது. ஆனால் இந்நாளில் அதிகப்படியான பாடல்களுடன், பாடவேறுபாடுகள் மிக்குக் காணப்பெறுகிறது. வெ. பழனியப்பன் தமிழ் நூல்களில் பாடவேறுபாடுகள் என்ற தம் நூலில் நற்றிணையில் 666, குறுந்தொகையில் 1480, ஐங்குறுநூற்றில் 521, பதிற்றுப்பத்தில் 273, பரிபாடலில் 559, கலித்தொகையில் 1206, அகநானூற்றில் 1466, புறநானூற்றில் 1500 என்று கணக்கிடுவார். அவர் கூற்றின் வண்ணம் எட்டுத்தொகை நூல்களின் மொத்த பாடபேதத் தொகை 7669 ஆகிறது. அவர் கணக்கின்படி தொல்காப்பியத்தில் 542 நூற்பாக்களில், 894 இடங்களில், 1040 பாடவேறுபாடுகள் உண்டு. (பக். 14, 86)

எஸ். எம். கத்ரேயின் அறிவுரை

இந்திய மூலபாதத் திறனாய்வு - ஓர் அறிமுகம் என்ற நூலில் ஏடுகளில் பாடங்கள் வேறுபடுத்தற்குரிய காரணங்களை முப்பெரும் பிரிவுகளில் எஸ்.எம். கத்ரே அடக்கியுள்ளார். (பக். 55-56)

ஹால் என்பார் அமைத்த பகுப்புக்களின்படி பாடங்களில் தவறுகள் பிற்கண்டவண்ணம் அமையும் என்பர். அவையாவன:-

I குழப்பங்களும் அவற்றைத் தீர்த்தற்குரிய முயற்சிகளும்

1. ஒத்த எழுத்துக்களிலும் அசைகளிலும் குழப்பம்
2. சுருக்க வெழுத்துக்களைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளுதல்
3. பொதுநிலையிற் காணப்படுவதைக் கொண்டு தவறாக மாற்றியமைத்தல்
4. தவறான சேர்க்கை அல்லது பிரிப்புமுறை
5. இறுதிநிலை அல்லது விருதிகளின் ஒப்புமைகாண்டலும், அடுத்துவரும் சொற்புணர்ச்சியொடு இயைபு படுத்தலும்
6. எழுத்து, சொல், வாக்கியம், இயல், பக்கம் ஆகியன முன்னும் பின்னும் மாறிநின்றல்.
7. ஒரு மொழியைப் பிறிதொரு மொழியெழுத்தில் மாற்றி எழுதும்போது எழுத்துக்கள் மாறி விடுதல்
8. உச்சரிக்கும்போது ஒலிப்பு முறையில் தவறு ஏற்படுதல்
9. எண்களில் குழப்பம் நேர்தல்
10. இயற்பெயர்களில் குழப்பம் நேர்தல்
11. அரிய சொற்களுக்குப் பதிலாக எளிய சொற்களை மாற்றுதல்
12. பழைய எழுத்துக்களைப் புதிய ஒலிப்புக்கேற்ப மாற்றுதல்
13. தெரியாமல் நேர்ந்துவிட்ட தவறுகளைத் திருத்தி எழுதுதல்

II நீக்கம் அல்லது விடுபாடுகள்

14. ஒரே மாதிரியான தொடக்கம் அல்லது இறுதியுள்ள சொற்கள், அசைகள் விடுபடல்
15. இயல்பாகவே ஏதேனுமொன்று விடுபடல்

III சேர்க்கை

16. முன்னரோ அடுத்தோ பயின்ற ஒன்றை மீண்டும் சொல்லுதல்
17. விளக்கங்களுக்காகச் சிலவற்றை இடைச்செருகுதல்.
18. இருசொற்களை ஒருங்கிணைத்துச் சொல்லுதல்.
19. இனமானவற்றின் செல்வாக்கான் அமையும் சேர்க்கைகள்.
(காண்க வெ.ப. பக். 6)

மேற்கண்டவை பொதுவாக இந்திய மொழிகளிலுள்ள எல்லா நூல்களுக்கும் பொருந்துமாறு அமைக்கப்பெற்றவை. ஆகையால் தொல்காப்பியப் பாடவேறுபாடுகள் பற்றிய ஆய்வுக்கு இவற்றுள் சில மட்டுமே பொருந்தும் என்னலாம்.

பாடவேறுபாடுகளைக் காட்டிய முன்னோடிகள்

பாடபேத ஆய்வின் முன்னோடிகளாகக் கருதத் தக்கவர்கள் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களே ஆவர். இவர்களுள் காலத்தால் முற்பட்டவர் இளம்பூரணர்.

எழுத்ததிகாரத்தில் இளம்பூரணர் கொண்ட பாடத்தினின்று நச்சர். வேறுபடும் இடங்கள் 39. சொல்லதிகாரத்தில் இளம்பூரணர் தனித்துக் கொண்ட பாடங்கள் 18; சேனாவரையர் மட்டும் கொண்டவை 5; தெய்வச்சிலையார் மட்டும் கொண்டவை 34 ; நச்சினார்க்கினியர் மட்டும் 9; கல்லாடர் கொண்டவை 2; பழைய உரையாசிரியர் 4 என்பார் வெ. பழனியப்பன்.

உரையாசிரியர்களைத் தவிரத் தொல்காப்பியப் பதிப்பாசிரியர்களும் ஆய்ந்து பல பாடவேறுபாடுகளைக் காட்டியுள்ளனர். அவற்றுள் பழமையானவை தொல்காப்பிய மூலம் மட்டும் அமைந்த பதிப்புக்களே.

1922இல் வெளிவந்த சிதம்பர புண்ணைவனநாத முதலியாரின் மூலப் பதிப்பு பெரும்பாலும் நச்சினார்க்கினியர் பாடத்தைத் தழுவியுள்ளது. பல சுவடிகளை ஒத்து நோக்கி முந்தைய அச்சப் பதிப்புக்களையும் பார்த்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ள இதில் ஏறத்தாழ 71 பாடவேறுபாடுகள் காட்டப் பெற்றுள்ளன. செய்யுளியலில்தான் மிகுதியான பாடவேறுபாடுகள் உள்ளன. காண்க: தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் (பக். 93, 94)

கா. நமச்சிவாய முதலியார் தம் எழுத்து, சொல் மூலப்பதிப்பில் 17 இடங்களிலும், பொருள் மூலத்தில் 121 இடங்களிலும் பாடபேதங்களைக் குறித்துள்ளார்.

இளவழகனாரின் கழகப் பதிப்பில் இளம்பூரணர் கொண்ட 8

வேறுபாடுகள் மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளன.

மர்ரே பதிப்பில் எழுத்தில் 30, சொல்லில் 74, பொருளில் 483 ஆக 587 பாடவேறுபாடுகள் தரப்பெற்றுள்ளன.

உரைப்பதிப்புகளில் பெரும்பாலான பதிப்பாசிரியர்கள் ஆங்காங்கே பாடவேறுபாடுகளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளனர்.

இத்தகைய தனி உரையாசிரியர் ஒருவரின் பதிப்பேயன்றிச் சொல்லதிகார உரைக்கோவையிலும், மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகமும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும் வெளியிடுகின்ற உரைவளப் பதிப்புகளிலும் பெரும்பாலான பாடவேறுபாடுகள் குறிக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அவற்றின் வன்மை மென்மைகளும் ஆராயப் பெற்றுள்ளன.

சோமசுந்தர பாரதியார் அகம், புறம், மெய்ப்பாட்டியல் புத்துரைகளில் பாடவேறுபாடுகள் குறித்தமையோடு சில நூற்பாக்களில் புதியவனவாகத் தம் கருத்துக்கேற்பப் பாடங்களை மாற்றியமைத்தும் ஆய்வு செய்துள்ளார். புலவர் குழந்தையுரையில் புதிய நோக்கில் உரை தரும் போக்கிற் கேற்பச் சில பாடங்கள் திருத்தப்பட்டுள்ளன. மூலபாட ஆய்வாளர்களுக்குச் சுவடிச்சான்று இன்றியமையாத ஆதாரம் ஆகும் என்பதுவும் இங்கே நினைவில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

தொல்காப்பியக் களஞ்சியம் எனும் நூலில் பல பாடவேறுபாடுகள் (பக். 338-351) காணப்பெறும். "மர்ரே ராஜம் பதிப்பில் (1960) தந்தவற்றை விரிவு படுத்தியுள்ளார்" என்பர் ச.வே.சு. (தொல். பதிப். பக். 148)

வெ. பழனியப்பன் அவர்களின் தமிழ் நூல்களில் பாடவேறுபாடுகள் என்றும் முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு தொல்காப்பியப் பாடவேறுபாடுகளைச் சிறப்பாக ஆய்வு செய்கிறது. இது தொடர்பாக 1. தொல்காப்பியப் பாடவேறுபாடுகள் பகுப்பாய்வு 2. தொல்காப்பியப் பதிப்புகளும் பாடவேறுபாடுகளும் 3. தொல்காப்பியவுரைகளில் பாடவேறுபாடுகள் 4. தொல்காப்பிய மூலபாடவாய்வு என நான்கு கட்டுரைகள் உள. இறுதிக் கட்டுரையில் 61 பாடங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தொல். பாடவேறுபாடுகள் – வெ.ப. பகுப்புமுறை

தொல். பாடவேறுபாடுகளை 1. எழுத்து வேறுபாடுகள் 2. சொல் வேறுபாடுகள் 3. பொருள் வேறுபாடுகள் 4. இலக்கண வேறுபாடுகள் 5. ஒப்புநிலை வேறுபாடுகள் என ஐந்து வகையாகப் பிரித்து வெ.ப. ஆய்வு செய்துள்ளார்.

எழுத்து வேறுபாடுகளில் 1. எழுத்துச் சேர்க்கை 2. எழுத்து விடுபடல் 3. எழுத்து மாற்றம் 4. எழுத்து முன்பின் மாற்றம் ஆகியன அமைந்துள்ளன.

சொல் வேறுபாடுகளில் 1. சொற் சேர்க்கை 2. சொல் விடுபடல் 3. சொல் முன்பின் இடமாற்றம் 4. சொல் மாற்றம் ஆகியவை ஆராயப்பெற்றுள்ளன.

பொருள் வேறுபாடுகளில் 1. ஒரு பொருளில் வேறு சொல் 2. வேறு பொருளில் வேறு சொல் ஆகியவை பற்றிய ஆய்வு இடம்பெற்றுள்ளது.

இலக்கண வேறுபாடுகளில் 1. குறில் நெடிலாதல் 2. நெடில் குறிலாதல் 3. நெடில் இரு குறிலாதல் 4. ஒருமை பன்மையாதல் 5. பன்மை ஒருமையாதல் 6. இனவெழுத்து மயங்குதல் 7. சுட்டெழுத்துச் சேர்க்கை 8. சுட்டு விடுபடல் 9. சுட்டெழுத்து மாற்றம் 10. சுட்டுச்சொல் செய்யுளில் திரிதல் 11. வல்லினம் இரட்டித்தல் 12. உடம்படு மெய் 13. அளபெடைக் குறியீடு சேர்த்தல் 14. சொற்சாரியை விடுபடல் 15. வேற்றுமையுருபு சேர்த்தல் 16. வேற்றுமையுருபு விடுபடல் 17. வேற்றுமையுருபு மாற்றம் 18. தொடர்ப்பிரிப்பு 19. இடைச்சொல் சேர்த்தல் 20. இடைச்சொல் விடுபடல் 21. இடைச்சொல் இடமாற்றம் 22. இடைச்சொல் விடுபட்டு வேற்றுமையுருபு வரல் 23. சொற்சீரடி சேர்த்தல் 24. சொற்சீரடி மாற்றம் 25. போலி 26. பகர வகர மயக்கம் 27. பால் மாற்றம் 28. கால இடைநிலை மாற்றம் 29. வினையெச்சம் பெயரெச்சமாதல் ஆகியவை குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

ஒப்புநிலை வேறுபாடுகளில் 1. தோற்ற வொப்புமை 2. ஒலி ஒப்புமை 3. ஒலி மயக்கம் ஆகியவற்றை அமைத்துள்ளார்.

இவ்வாறு தொகுத்தெழுதியதுடன் தொல்காப்பிய மூலபாட ஆய்வு என்ற தலைப்பில் 61 பாடங்கட்கு விளக்கமாக ஆய்வுரை எழுதியுள்ளார்.

இப்பதிப்பில் மேற்கொண்ட முறை

மிகப் பெரும்பாலும் இப்பதிப்பில் மிகப் பழமையான பதிப்புகளின் மூலபாடம் ஏற்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள்ளும் எழுத்திற்கு இளம்பூரணர் பாடமும், சொல்லிற்குச் சேனாவரையர் பாடமும், பொருளிற்கு நச்சர். பேராசிரியர் பாடமும் ஓரளவு அதிகமாக ஏற்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் எந்த ஒரு பதிப்பையோ அல்லது சுவடியையோ அப்படியே அடிப்படையாகக் கொண்டு இங்கு நூற்பாக்கள் பெயர்த்தெழுதப் பெறவில்லை.

தொல். பதிப்புக்கள் பலவற்றோடும், டாக்டர் உ.வே.சா. நூலகத்தில் உள்ள பல சுவடிகளோடும் ஒப்பு நோக்கி, தொல்காப்பியப் பாடவேறுபாடுகள் என்ற கையெழுத்துப் பிரதியை முனைவர். ச.வே.சு. உருவாக்கினார். அக் கையெழுத்துப் படியின் அடிப்படையில் மீண்டும், ஒப்பு நோக்கி ஒவ்வொரு நூற்பாவிலும் கண்ட வேறுபாடுகட்கு நூற்பாவில் எண்கள் கொடுக்கப்பட்டன. பிறகு அவ்வெண்ணின் கீழ் அவ்வேறுபாடு காணப்படும் இடம் சுட்டப்பெற்று சிறு

குறிப்பும் தரப்பட்டுள்ளது. ஆங்காங்கு இன்றியமையாத இடங்களில் தக்க அடிக்குறிப்புகள் தரப்பெற்றுள்ளன.

அண்மையில் தோன்றியுள்ள புதிய உரைகள், உரைவளப் பதிப்புகள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் பாடபேதங்களும், அவைபற்றிய ஆய்வுரைகளும் உரிய இடங்களில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. பயன்மிக்க பிற்சேர்க்கைகள் பலவும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

இலக்கணச் சிந்தனைகள்

1. சின் - இசின்

759, 760 ஆகிய நூற்பாக்களால் இகும், சின் என்பன முன்னிலையசையாக வருவதோடு தன்மை, படர்க்கை ஆகியவற்றுள்ளும் வரும் என்று அறியப்பெறும்.

இளம். சேனா. நச்சர். மூவரும், காப்பும் பூண்டிசின் (அகம் 7) கண்ணும் படுமோ வென்றிசின் யானே (நற். 61) யாரஹி தறிந்திசினோரே (குறுந். 18) என முன்னிலை, தன்மை, படர்க்கைக்கு முறையே எடுத்துக்காட்டுக்கள் தந்தனர். தெய்வச் சிலையார் தன்மைக்கு மட்டும், வெற்புடைய அரண்கடந்து துப்புறுவர் புறம் பெற்றிசினே என வேறு காட்டியுள்ளார்.

கிளந்தவல்ல வேறுபிற தோன்றினும் என்னும் இடையியல் இறுதி நூற்பா உரையில் நச்சர். மாண, தெய்ய, என, ஓரும், அததை, ஈ, இசின், ஆம், ஆல், என்ப, அன்று என்பன அசைநிலையாய் வருவதற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தந்தார். இங்கு இசின் என்பதோர் இடைச்சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. காதல் நன்மா மாற்றிசின் என்பது எடுத்துக்காட்டு.

மன்னுஞ் சின்னும் என்னும் நூற்பா (333) உரையில் பால. இசின் என்பது சின் என நின்றது என்பார். Tamil Culture என்னும் ஆங்கில இதழில் (Vol VII, No.2 April 1958) பேரா. சதாசிவம் The Suffix Cin (சின்) in Sankam Tamil என ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இதில் சங்க நூல்களில் சின் 130 இடங்களில் வந்துள்ளது என்றும், தன்மையில் இறந்த காலம் பற்றி 46 இடங்களிலும், முன்னிலையில் 9 இடங்களிலும், வினை வடிவங்களில் 63 இடங்களிலும் வந்துள்ளது என்றும் குறித்துள்ளார். மேலும் படர்க்கையில் புகழ்ந்திசினோர், பிரிந்திசினோர், பயந்திசினோரே என்று வருவதையும் குறித்துள்ளார்.

முன்னிலையில் காண்டி, உண்டி, கேட்டி என்பவற்றுடன் சின் நிற்கும்.

தன்மையில் வந்திசின் என்றிருக்கும். இங்கு வந்து என்பதுடன் சின் இணைந்து வந்துசின் என்றாதல் எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் வந்திசின் என்றாதலைக்

இதுகாரும் ஆய்ந்தவாற்றான் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட சின் என்பதே அச்சொல் என்பதும், இசின் என்பதைப் பின்னானார் கொண்டனர் என்பதும் அறியப்பெறும்.

2 சந்தி சேர்த்தெழுதுதல்

தமிழ்மொழிக் குள்ள சிறப்புக்களிலொன்று சந்தி சேர்த்தெழுதுதலாகும். செட்டட்களிற் சந்தி பிரித்தெழுதின் செய்யுளொசை கெடும் என்பது தெரிந்ததே. உத்தர கௌமியாக விருத்தல் வேண்டுமென்று கருதியும், பொருளொளிதின் உத்தர பொருட்டும் பிரித்தெழுதுகிற முறை இற்றை ஞான்று செய்யுளிலும் தென்பான்மை புகுந்துள்ளது. சில சொற்றொடர்களை இலக்கண விதிக்கு மாறாகப் - - - - - மாங்காங்குக் காணப்பெறுகிறது. ஆகவே பாடவேறுபாடுகளெனக் கருப்படுபவற்றுட் சில யெவ்வாறு புணர்க்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்ப துணைப்படி செய்யப்பெறும்.

3 ஏழுனிவ் விருமையும்

தொல்காப்பியர், "உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரையார்" என்று உடம்படுவாகக் கூறினார். ஏவை உடம்படு மெய்யாக வரும் என்பதை அவர் உரைப்பதுக் கூறவில்லை. பவணாந்தியே, "இ. எ. ஐவழி யகரமும். ஏவை யுயிர்வழி உடம்படு. ஏழுனிவ் விருமையும்" வரும் என்றார்.

ஏகாரம் நிறுத்த சொல் அல்லது நிறுத்த சொல்லின் ஈறாகிக் குறித்து வருகின்றபின் முதலெழுத்து உயிராயின் யகரம் அல்லது வகரம் உடம்படுமெய் ஆகும் என்பது நன்னூல் கருத்து. சான்றோர் செய்யுட்களிலும் இவ்வாறு பயிலும். எனினும் உகரம் எங்கு வரும், வகரம் எங்கு வரும் என்பதை ஆய்ந்தடிய வேண்டியுள்ளது.

கூர்ந்து நோக்கின் இடைச்சொல் ஏகாரத்துக்கு முன் யகரமும், உடம்படுச்சொல் ஏகாரத்திற்கு முன் வகரமுங் வருதல் அறியப்பெறும்.

அவனை யடித்தான், உகப்பே யுயர்தல் (789) —

இடைச்சொல் ஏ முன் யகரம்.

சேவுகைத்தவன், சேவென் மரப்பெயர் (279) —

பெயர்ச்சொல் ஏமுன் வகரம்

அச்சிடப் பெற்றுள்ள தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களில் இவை எவ்வாறு அமைந்துள்ளன எனக் காண்போம்.

காண்கிறோம். "சின் என்பதிலுள்ள இகரத்தால் உகரந் திரிந்தது" என்பார் தே. ஆண்டியப்பன். (காப்பிய நெறி பக். 116)

தண்ணென் றிசினே பெருந்துறைப் புனலே (தண் என்றது);

விசும்பிழி தோகை சீர்போன் றிசினே (போன்றது)

என்றிவற்றுள் என்று, போன்று என்னும் வடிவங்கள் என்றிசின், போன்றிசின் ஆகலாம் என்பர்.

புறம். 11இல் வேந்தன் புறம் பெற்றிசின்; பாண்மகன் பூப்பெற்றிசின்; பாடினி இழை பெற்றிசின் மூன்றும் படர்க்கைக்கண் வந்தன" என்கிறார்.

இவ்வாறே புறம் 36இல் இனிது காண்டிசின் பெரும என்றவிடத்து, "இசின் தன்மைக்கண் வந்தது" என அவர் கூறுகிறார்.

இவ்வுரைகளான் சின் என்றவிடத்து இசின் என்பதும் பயிலப்பெறும் என்பதும், இம்மாற்றம் நாளாவட்டத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாயிற்று என்பதும் போதரும்.

புறம் 27இல் மாய்ந்திசினோர் என்றும், 272இல் காதல் நன்மா நீ மற்றிசினே என்றும் உள. பின்னதில் இரண்டு அசைகள் இருத்தலும், அவற்றுள் ஒன்று இசின் என்பதும் புலனாகிறது. இதனால் இன் என்பதனோடு இசின் என்பதும் அசைநிலைகளுள் ஒன்று என்பது உறுதியாகிறது.

மாய்ந்திசினோர் (புறம். 27)	— இசின் நீங்க — மாய்ந்தோர்
வளர்ந்திசினோர் அங்கு (ஐங். 44)	— இசின் நீங்க — வளர்ந்தாங்கு
கேட்டிசின் (ஐங். 59)	— இசின் நீங்க — கேட்டி
மறுத்திசினோரே (பதிற். 45)	— இசின் நீங்க — மறுத்தோர்.

இனித் தொல்காப்பிய ஆட்சிகளைக் காண்போம்.

சிறந்திசினோரே (296)	— சிறந்தோர்
உணர்ந்திசினோரே (603, 1330)	— உணர்ந்தோர்
அறிந்திசினோரே (645, 1472)	— அறிந்தோர்
என்றிசின் பெயரே (1265)	— என்று பெயரே

இசின் என்பதற்குப் பதில் சின் என்பதே அசைச்சொல் என்று கொண்டவர் உணர்ந்துசினோரே, அறிந்துசினோரே என்று எழுதியவராதல் கூடும். இத்தகைய பாடவேறுபாடுகளும் சுவடிகளில் காணக்கிடைக்கின்றன.

நூற்பா

எண்	தொடர்	பதிப்புக்கள்+
165	ஏவென் சாரியை	ஏயென். வ.உ.சி; சுப்ப; மழவை; சி.வை.தா. ஏவென் சரி.
278	ஏவென்னிறுதி	அடிகள். கொண்ட பாடம் ஏவென், மற்றையோர் ஏயென். ஏவென் சரி.
609	ஏவொடு சிவணும்	அடிகள். ஏவொடு. மற்றையோர் ஏயொடு. ஏவொடு சரி
746	தெளிவினேவும்	கந்த., கரந்தை, அடிகள். ஏவும்; சி.வை.தா. சர., நம. ஏயும்; ஏவும் என்பதே நேரிது.
757	ஏவுங் குரையும்	நம. கந்த., கரந்தை, ஆத்திரே. பதிப்புக்களில் ஏவும்; சி.வை.தா., சர., ஏயும்; ஏவும் என்பதே நேரிது.
767	நன்றீற் றேவும்	கந்த., கரந்தை, அடிகள். ஆத்திரே. பதிப்புக்களில் ஏவும்; சி.வை.தா., நம. சர., ஏயும். ஏவும் என்பதே நேரிது.
775	ஏவி னாகிய	கந்த. அடிகள். ஏவினாகிய; சி.வை.தா., அர. கரந்தை ஏயினாகிய; ஏவினாகிய என்பதே நேரிது.
935	ஈயு மேவும்	ஏயும் என்றே யாவரும்; எனினும் ஏவும் என்பதே நேரிது.

+ பதிப்பு விளக்கம்:- அடிகள் - அடிகளாசிரியரின் இளம்பூரணம்; ஆத்திரே. - வேணுகோபாலனின் ஆத்திரேயம். கந்த. சேனாவரையம் கந்தசாமியார். கரந்தை - தெய்வச்சிலையம்; சர. - கோவிந்தசாமியின் நச்சர். சரகவதி மகால்; சி.வை.தா. - சி.வை. தாமாதரம் பிள்ளை, சொல் சேனாவரையர், நச்சர்; சுப்ப. - சுப்பராயச் செட்டியார். எழுத்து. இளம்பூரணம் ; நம. - நமச்சிவாய முதலியார், சொல், இளம்பூரணம்; மழவை. - மகாலிங்கையர், எழுத்து, நச்சர்; வ.உ.சி. - வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, இளம்பூரணம்.

(ஏ என்பது ஒரு சொல்லோடு இணைந்து தேற்றம், எண்ணுப் பொருள், அசை முதலாக வரும் போது மட்டுமே இடைச்சொல் ஆகும். எ...டு. யானே கள்வன், நிலனே நீரே, படிமையோனே. அவ்வாறன்றித் தன்னைத்தான் உணர்த்தும் போது பெயர்ச்சொல்லாகவே கருதப்பெற வேண்டும். (ஒரு வகைச் சொல்லின் பெயர்) பெரும்பாலும் இந்நுட்பத்தை நோக்காமல் விட்டு விடுவதால் ஏ பல இடங்களில் தன்னை உணர்த்தும் போதும் இடைச்சொல் ஆகவே கருதப்படுகிறது. ப.வெ.நா.)

ஆ. அர் ஆர் இர் ஈர்

சிவலிங்கனார் தம் உரை வளத்தில் சொற்கட்டு நீங்காத வண்ணம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதி 693, 709 ஆம் நூற்பாக்களில் அர் ஆர் என்றும் இர் ஈர் என்றும் பிரித்தே எழுதப்பட வேண்டியவற்றை அர்ரார் எனவும், இர்ரீர் எனவும் புணர்த்தமை தொல்காப்பியரின் இலக்கண மரபிற்குப் பொருந்தாது.

3. ஒடு - ஒடு

ஐஒடு குஇன் (114), பெயர் ஐ ஒடுகு (549), ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக்கிளவி (558) என்பனவற்றால் ஒடு என்பது மூன்றன் உருபு என்பது சற்றும் ஐயத்திற்கு இடமின்றிப் புலனாகிறது. எனினும் பல இடங்களில் ஒடு என்பதற்குப் பதிலாக ஒடு என்பதுவும் மூன்றன் உருபாகப் பயிலப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

பெரும்பாலும் வரும்மொழி முதல் எழுத்து உயிர்மெய்யாக இருந்தால் ஒடுவும் (அதனொடு மயங்கல்), உயிராக இருந்தால் ஒடுவும் (ஆலோ டல்லது) பயிலும் எனலாம்; இது விதி அன்று; பெரும்பான்மை மரபு; அவ்வளவு தான். தொல்காப்பியப் பதிப்புக்கள் பலவற்றில் இம்மரபு ஒரோ வழி மாறியுள்ளமையும் காணலாம்.

நா. 659: 4 வினையோ டல்லது; வினையொ டல்லது

நா. 1185: 2, 3 மிகுதியோடவை, மிகுதியொடவை

நா. 1412: 2 வாரமோடந்நிலை; வாரமொடந்நிலை

நா. 1448: 2, 3 கிழத்தியோ டளவியன், கிழத்தியொடளவியன்

நா. 1503: 4 குழவியோ டிளமை, குழவியொடிளமை

நா. 1508: 1, 2 அணிலோ டாங்கவை, அணிலொடாங்கவை

மேற்கண்ட இடங்களிலெல்லாம் தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களில் ஒடு, ஒடு ஆகிய இரண்டும் பயின்று வரக்காண்கிறோம்.

நூல் முழுவதிலும் ஒடு என்பதனையே மூன்றன் உருபாகக் கொண்டுள்ள பால. கூட நான்கு இடங்களில் ஒடு என்னும் வடிவத்தை ஏற்றுள்ளார். கவலோடியையின் (70), மகடூஉ வோடில்லை (984), தரவோடொக்கும் (1404) அவற்றோடொக்கும் (1418) என்னுமிடங்களே இவை. இவற்றுள் மூன்று நான்காம் இடங்களில், "ஒடு என்பது ஓசை கருதி நீண்டது" எனக்கூறியுள்ளார். இத்தகைய

* இது பிற்கால வழக்கின் தாக்கம் என்பது உரிய இடங்களில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ப வெ.நா.

குறிப்பு முதல் இரண்டு இடங்களில் காணப்படவில்லை. எல்லா இடத்திலும் ஓடு என்பதே மூன்றன் உருபாகப் பயிலப்படவேண்டும் என்பது அவர் கருத்து.

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர் (418)

இத் திருக்குறட் பாவில் ஓடு, ஓடு இரண்டும் ஒருங்கே காணப்படுகின்றன

இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கு வைத்து ஆராயுங்கால் ஓடு என்பதே மூன்றன் உருபு எனவும், செய்யுளாசை கருதிப் பலவிடங்களில் இவ்வடிவம் ஓடு என நீட்டல் விகாரம் பெற்று நிற்கிறது எனவும் புலனாகிறது. பயிற்சியின் மிகுதியால் விகாரம் பெற்ற ஓடு என்னும் வடிவமும் இயல்பான வடிவம் போலவே கருதப்பட்டுப் பேச்சு வழக்கிலும் இடம் பெற்று விட்டது எனலாம். (எடுத்துக்காட்டு அவனோடு பேசாதே.)

4. அகரச்சுட்டு அன்றியெனத் திரிதல்

நூற்பா 551இன் ஈற்றடி அன்றியனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையே என்பதாகும். இப்பகுதியின் சிறப்புரையில், 'அகரச் சுட்டு அன்றி என ஈறு திரிந்து நின்றது' எனச் சேனாவரையர் எழுதுகிறார். தொல். 145, 211, 225, 624, 642, 909, 910, 933 ஆகிய நூற்பாக்களில் இத்திரிபைக் காணலாகும். "பலவற்றைத் தொகுத்துத் தொகை கூறுமிடத்திலே அகரச்சுட்டு அன்றி என்று ஆகும்" என்பார் தி.வே.கோ.

ஆனால் ஆபிரகாம் அருளப்பன் தம் இலக்கண ஆய்வுக்கட்டுரைகள் என்னும் நூலில், "இவற்றில் காணும் அன்றி அல்லடியாகப் பிறந்த எதிர்மறை வினையெச்ச வடிவைக் கொண்டிருப்பினும் பொருள் வகையால் இது எதிர்மறையும் அன்று; வினையெச்சமும் அன்று; மற்று ஓர் அசைநிலை இடைச்சொல்" என்று எழுதியுள்ளார். (அன்மைப் பொருளும் இன்மைப் பொருளும் என்னும் கட்டுரை)

5. லகர வீற்றுப் புணர்ச்சி

லகரமெய் வருமொழிக் ககரத்தொடு புணர்தல் போது இயல்பாகவோ றகர மெய்யாகத்திரிந்தோ புணரும் என்பது விதி எடுத்துக்காட்டு: முதல் + கருவி = முதல் கருவி அல்லது முதற்கருவி; ஏவல் கண்ணிய அல்லது ஏவற்கண்ணிய.

ஆனால் சில ஏடுகளில் இப்புணர்ச்சி முதல்க்கருவி, ஏவல்க் கண்ணிய என்பது போல் ககர மெய் தோன்றிக் காணப்படுகிறது. இத்தகைய ககரமெய் பெற்ற முதல்க்கருவி என்பது போன்ற உருவத்திலிருந்து முதற்கருவி என்னும் இலக்கிய வடிவம் உருவானதாக இவ்வறைய மொழியியலாளர் கூறுவர். கம்பராமாயணப் பதிப்பில் டி.கே. சிதம்பரந்த முதலியார் ல் + க = ல்க்க என்ற புணர்ப்பையே மேற்கொண்டுள்ளார்.

நூற்பா நிரலுள் காணப்பெறும் சில மாற்றங்கள்

இசைநிறை அசைநிலை என்னும் நூற்பா (906) அடுக்கைப் பற்றியுரைத்தலின் தெய்வச்சிலையார் இதனை இப்பொருள் பற்றிய 907-910 நூற்பாக்களுக்கு முன் வைத்தார். அதாவது எச்சவியலின் 15ஆவது நூற்பாவை 26ஆம் நூற்பாவாகக் கொண்டார்.

இறப்பின் நிகழ்வின் (911), எவ்வயின் வினையும் (912), அவைதாம், தத்தங் கிளவி (913) ஆகிய எச்சவியல் நூற்பாக்களைத் தெய்வச்சிலையார் வினையியல் இறுதியில் அமைத்துக் கொண்டுள்ளமை அனைவரும் அறிந்ததே.

ம.கா.ப.ப் பதிப்பாகிய அகத்திணையியல் உரைவளத்தில் அதன் பதிப்பாசிரியர் மு. அருணாசலம்பிள்ளை ஏழு நூற்பாக்களை இடமாற்றஞ் செய்துள்ளார். அது வருமாறு:-

நூற்பா.	உரையாசிரியர்கள் அமைத்த நிரல்	மு.அ. அமைத்துக் கொண்ட நிரல்
இருவகை (960)	1	5
திணைமயக்குறுதலும் (961)	2	2
உரிப்பொருளல்லன (962)	3	3
புணர்தல் பிரிதல் (963)	4	4
கொண்டுதலைக் கழிதல் (964)	5	6
கலந்த பொழுதும் (965)	6	7
முதலெனப் படுவது (966)	7	1

பால. முதலெனப் படுவது என்னும் நூற்பா (966) உரையாசிரியர்கள் கொண்ட இடத்திலேயே இருத்தற்குரியது என்பதைத் தம் காண்டிகையுரையில் விளக்கியுள்ளார். (பக். 46)

இவருடைய முறைமாற்றம் பற்றி வ.சுப. மாணிக்கம், "கிடக்கை முறையில் எந்த மாற்றமும் செய்யாமல், கிடந்தாங்கு போற்றிக் கொண்டு, ஆனால் இப்படியிப்படி இருக்கலாம். இருந்தால் பொருளிது வாகும் என்று பொருள் விளக்கம் செய்யும் அளவில் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும்" என்பர். (தொல்காப்பியத் திறன் பக். 7)

சொல். வேற்றுமை மயங்கியலின் 10ஆம் நூற்பா ஆகிய இரண்டன் மருங்கின் (579) முதல் அன்ன பிறவும் (587) என்னும் 18ஆம் நூற்பாவரையுமான 9 சூத்திரங்களையும் தெய்வச்சிலையார் பிற உரையாசிரியன்மாரின் முறைவைப்பினின்றும் சிறிது வேறுபடுத்துக் கொண்டுள்ளார்.

இளம்பூரணரும் நச்சரும் செய்யுளியலின் மனையோள் கிளவியும் (1455) என்னும் நூற்பாமுதல் இது நனி பயக்கும் (1462) என்னும் நூற்பாவரை கொண்டுள்ள முறைவைப்பிலிருந்து பேராசிரியர் சிறிது வேறுபடுகிறார். இப்பிறழ்ச்சிக்குக் காரணம் தெரியகிற்றிலது.

விட்டிசைத்தல்

உயிரெழுத்துக்களை விட்டிசைத்த நூற்பாக்கள் தொல்காப்பியத்தில் ஆங்காங்குளவென்பது தெரிந்த செய்தி. எனினும் ஒரு சீரில் முதலசை விட்டிசைத் திருப்பினும் அடுத்த அசை உயிராயின் விட்டிசைத்தவாறே நின்றலும், உடம்படுமெய் பெறலும், பிறவாறும் ஒரு நெறியின்றிக் காணப்படுதல் கண்கூடு. ஆகவே அவை வந்த இடங்கள் ஈண்டாய்வு செய்யப்பெறும்.

1. நா. 26இல், கசரூப மயவவ் வேழம் உரி. வ + ஏழு, உடம்படுமெய் பெற்றது.
2. நா. 64இல், ஆள ஒளையும் மூவுயிர். வெள்ளை. அடிகள். வ.சுப.மா. ஆகியோர் ஒவெனு எனக்கொண்டுள்ளனர். இது ஒவ்வெனும் என இருத்தல் நேரிது.
3. நா. 71இல், எ என வருமுயிர்; அடுத்த நூற்பா (72) ஒவ்வமற்றே; ஒ + உம் என்பது ஒவ்வும் என வந்ததைப் போல எ + என என்பதை எவ்வென என்று புணர்தல் தகும்.
4. நா. 86இல் இஈ ஏ ஐயென விசைக்கும்; ஐ + என, உடம்படுமெய் பெற்று நின்றது.
5. நா. 87 இலும், உண ஒஓ ஒளவென இசைக்கும் என்புழி ஒள + என, உடம்படு மெய் பெற்று நின்றது.
6. நா. 327இல் இஇடை நிலைஇ என்பதனைப் பதிப்புக்களில் இஇடை, இயிடை, இய்யிடை என்ற மூன்று நிலைகளிலும் காண்கிறோம். இய்யிடை என்பதே நேரிது.
7. நா. 464இல் ஊஆ ஆகும் என்பதன் விட்டிசைத்த ஊஆ உடம்படு மெய்பெற்ற ஊவா என்னும் இருவடிவங்களும் பதிப்புக்களில் காணக் கிடைக்கின்றன.
8. நா. 493, 702 இரண்டிலும், அ ஆ வ என வரூஉம்; இதனை வவ்வென எனப் புணர்த்தலே நேரிது.
9. நா. 641இல், தநநு என; நா. 894இல் தநநு எனும்; ஆ.சி. விட்டிசைத் தமைக்கப்பட்டுள்ள முதலிரு சீர்களையும் தநநுவ் வெவ்வென என்றெழுதியுள்ளார். முதற்சீரை விட்டிசைத்தும் என வென்ற இரண்டாஞ்சீரை எவ்வென வென்று புணர்த்தும் கோடல் பொருந்தும். அடுத்துள்ள 'நூற்பாவில் தந வெவ்வெனு என்றெழுதினார் சிவலிங்கனார். இரண்டாவது சீரை எவ்வெனு என்று புணர்த்தல் நேரிது.

10. நூ. 693இல் ஆர் ஆர் ப என வருஉம் என்புழிப் ப என, பவென, பவ்வென என்ற மூன்று வடிவங்களும் அச்சுப் பதிப்புகளில் காணப்பெறுகின்றன. இவற்றுள் பவ்வென எனவே நேரிது.

இவற்றை நோக்கின் விட்டிசைத் தெழுதல் சில இடங்களில் ஆசிரியர் கருத்தாக விருத்தலொல்லா தென்பதூஉம், உடம்படுமெய் புணர்த்தெழுதுதலும் விட்டிசைத்தெழுதுதலும் எழுதுவோரின் உள்ளக்கருத்திற்கேற்ப வமைதல் கூடுமென்பதூஉம் பெறப்படும்.

சில மாறாட்டங்கள்

வயின் என்றவிடத்து வையின் என்று ஏடுகளில் பலவிடங்களில் தவறாகக் காணப்படுகிறது. எனினும், "கட்டுமுதல் வயினும் எகர முதல் வயினும் அப்பண்பு நிலையும் இயற்கைய என்ப" (335) என்னுமிடத்து இத்தவறு நிகழாமை வியப்பிற்குரியது.

ஆகல் வந்தவிடத்து ஆதல் என்பது பல இடங்களில் பாட வேறுபாடாகக் காணப்பெறுகிறது. ஏட்டில் ககரம் தகரமாகக் காணப்பெறக் கூடுமாகையால் இப் பாடவேறுபாடு அமைந்திருக்கலாம்.

உட்பட, உளப்பட என்ற வடிவங்களும் ஆங்காங்கு மாறிமாறி வந்துள்ளன.

வருகாலை, வருவழி யென்பன சில இடங்களில் வருங்காலை, வரும்வழி என விரித்தெழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் பொருள் வேறுபாடு நேராது எனினும் ஓசைநலம் முதலியன கருதிப் பாடம் அறியப் பெறுதல் வேண்டும்.

நன்மை தீமை என்புழி (நூ. 563) நன்மை தின்மை என்ற பாடபேதம் ஒன்று காணக்கிடக்கிறது. தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே (கம்பர். தனியன்) என இலக்கிய ஆட்சியும் (காண்க : சிவபோக சாரம் 89, 90), கல்வெட்டில் ஆட்சியும் தின்மை என்ற சொற்கு உண்டு.

ஆகுன, வருன, திரின போன்ற வடிவங்களில் றனனகரமாகவே (ன) சுவடிகளில் காணப்பெறும். முதற் பதிப்புகளிலும் அங்ஙனமே. பின்னர்ப் பதித்தோர் அவற்றைத் தந்நகரமாக்கினார். (ந)

உறழே, உறழ்வே என்ற வடிவங்களும் மாறிமாறிக் காணப்பெறும். சுவடிகளில் உறழ் என்ற வடிவமும் உண்டு.

"பு - வு என்ற வடிவங்கள் பொருள் வேறுபாடின்றிப் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன. அளபு - அளவு; உருபு - உருவு; நேர்பு - நேர்வு; பிரிபு - பிரிவு; உயர்பு - உயர்வு; சார்பு - சார்வு; முடிபு - முடிவு; திரிபு - திரிவு; இழிபு -

இழிவு என; இவற்றுள் முந்தைய வடிவும் பு வடிவமே. அதோடு பெரும்பான்மையான சுவடிகளிலும், முதற் பதிப்புகளிலும் பு வடிவமே மிகுதியாக உள்ளது." என்பார் ச.வே.சு. (தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் பக். 51)

ஆடு மகடு? ஆடு மகடு?

ஊகார வீற்று ஒரு சார் சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி கூறுவது.

குற்றெழுத் திம்பரும் ஒரெழுத்து மொழிக்கும்
நிற்றல் வேண்டும் உகரக் கிளவி. (267)

என்னும் நூற்பா ஆகும். எடுத்துக்காட்டு உடுஉ, தூஉ என்பன.

விண்மீனின் பெயராசிய உடுஉ என்பது உடு என உகரவீறாய் இந்நாளில் வழங்குதல் காணப்பெறும். எனினும் அச்சொல் குற்றெழுத்தின் பின் வந்த ஊகாரவீறாக உள்ள சொல்லேயாகும்.

ஆனால் ஆண்மகனை ஆடுஉ வென்றலும், பெண்டாட்டியை மகடுஉ வென்றலும் பண்டையார் வழக்கு என்பது சேனா, தரும் சிறப்புரையாகும்.

மேலே காட்டிய நூற்பாவிட்கேற்பக் குற்றெழுத்திம்பர் நின்ற ஊகார வீறாக ஆடு மகடு வென்பன கொள்ளப்பெறா. எனினும், "ஒப்புமை, மயக்கத்தான் உகரம் பெற்று ஆடுஉ மகடுஉ என வழங்கப்படுகின்றன" என்பார் பால. அங்ஙனம் வழங்கினும் அவற்றை உகரவீறாகக் கொள்ளாமல் ஊகாரவீறாகவே கொள்ளல் வேண்டும். எனவே அவற்றின் உருவம் ஆடு, மகடு என்பனவேயாம்.

வீரசோழியத் தாக்கம்

கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில் ஐந்திலக்கணம் கூறும் நூலாகப் புத்தமித்திரர் என்பார் வீரசோழியத்தை யாத்தார். கட்டளைக் கலித்துறையான் அமைந்த இந்த இலக்கண நூலில் சில புதிய சொல்லாட்சிகளும், புணர்ச்சி விதிகளும் காணப்பெறும்.

உசாவே தும்ச்சி (854) என்பது உரியியல் நூற்பா. தும்ச்சி என்னும் சொல் 1052, 1053 ஆகிய சுவடிகளில் துட்சி எனக் காணப்படுகிறது. இவ்வடிவில் முகரம் டகரமாக மாறிச் சகரவொற்று மறைந்துள்ளது. இருமொழிப் புணர்ச்சியில் முகரம் டகரமாதலை வீரசோழியம் (காரிகை 15) கூறுகிறது. (திகழ் + தச - திகடச) அத்தாக்கத்தான் பிறாண்டும் முகரம் டகரமாயிற்று.

துட்சி என்னும் சொல்லைக் கம்பராமாயணத்திலேயே துட்சியின் கிழவரை நோக்கிச் சொல்லினான் (யுத்த. மந்திர. 11) எனக் காண்கிறோம். அப்பாடல் வருமாறு:-

தாட்சியிங் கிதனின்மேல் தருவ தென்னிவி
 மாட்சியோர் குரங்கினால் அழிதன் மலைத்தே
 ஆட்சியும் அமைவுமென் னரசு நன்றெனா
 துட்சியின் கிழவரை நோக்கிச் சொல்லினான்.

(சில பதிப்புகளில் இச்சொற்கள் தாழ்ச்சி, தூழ்ச்சி எனக்
 காணப்படுகின்றன.)

புகழ்ச்சி என்ற சொல் வீரசோழியத்தில் புகட்சி என்று ஆளப்பட்டுள்ளது.
 (காரிகை 106. 151) மூலத்தில் மட்டுமன்றி உரையிலும் புகட்சி - புகழ் (காரிகை
 106) என வருகிறது.

இவற்றின் தாக்கத்தால் பல சுவடிகளில் தொல்காப்பியப்
 பாடவேறுபாடுகள் தோன்றியுள்ளன. கொடிநிலை கந்தழி (1037) என்னும்
 நூற்பாவில் கடவுள் வாழ்த்தொடு என இருத்தல் வேண்டியது சுவடி 1066இல்
 வாட்த்தொடு என்று உள்ளது. இதே சுவடியில் வழக்கியன் மருங்கின் (1032) என்ற
 நூற்பாவில் புகழ்ச்சியும் என்பதற்குப் புகட்சியும் என எழுதப்பட்டுள்ளது.

வாக்கிய பேதம்

ஒரு நூற்பாவில் ஒரு விதிதான் கூறப்பட வேண்டும் என்பதுவும்,
 ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விதிகளைக் கூறக்கூடாது என்பதுவும் வடமொழி இலக்கண
 நெறியாகும். அவ்வாறு பல விதிகளைக் கூறுதல் வாக்கிய பேதம் என்னும்
 குற்றமாகக் கருதப்படும்.

"குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல்"
 குறைத்தன வாயினும் நிறைப்பெய ரியல்"

என்னும் எச்சவியல துத்திரங்கள் இரண்டையும் (937, 938) இளம்பூரணர்
 ஒரே துத்திரமாகக் கொண்டுள்ளார். சுப்பிர. தம் சொல்லதிகாரக் குறிப்பு என்ற
 நூலில் "இங்ஙனம் ஒரே நூற்பாவாகக் கூறுதல் பொருந்தாது; வாக்கிய பேதம்
 என்னும் குற்றம் வரும்" என்பார். (பக். 23)

இங்ஙனமே இரண்டாகுவதே (556) காப்பி னொப்பின் (557) என்னும்
 நூற்பாக்கள் இரண்டையும் இளம்பூரணர் ஒன்றாகக் கொண்டார். அதற்குக் காரணம்,
 " அவ்விரண்டும் ஒரு வேற்றுமை பற்றிக் கூறுதல் போலும்" என்று கூறும் சுப்பிர.
 " அவ்வாறு ஒரே துத்திரமாகக் கொள்ளின் வாக்கிய பேதம் எனும் குற்றம் வரும்"
 என்பார்.

"வாக்கிய பேதமாவது விதி கூறுமிடத்து ஒன்றைக் கருதி ஒன்றையே
 விதிக்கலாமேயன்றிப் பலவற்றைக் கருதிப் பலவற்றை விதித்தல்" என்பார் சுப்பிர.

ஆதலின் ஒரு துத்திரத்தில் ஒரு உத்தேசியமும், ஒரு விதேயமுமே இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு துத்திரிப்பதின் பயன் துத்திரத்தின் பொருள் கேட்போனுக்கு இனிது விளங்கும் என்பதே" என்பார். (மேலது. பக். 238, 239) (எதனைப் பற்றி விதிக்கப்படுகிறதோ அது உத்தேசியம் ஆகும். வாக்கியத்தில் பெரும்பாலும் அது எழுவாயாக இருக்கும். எது விதிக்கப்படுவதோ அது விதேயம் எனப்படும்.)

ஓர் உரையாசிரியர் இரண்டு அல்லது மூன்றாகக் கொண்ட நூற்பாக்களை மற்ற்ொருவர் இணைத்து ஒரே துத்திரமாகக் கொண்டுள்ளதைத் தொல்காப்பிய உரைகளிற் காணமுடிகிறது. இவ்வுரையாசிரியர்கள் அனைவரும் வடமொழியறிவும் நிரம்பியவர்களே. இவ்வுரையாசிரியர்களுடைய செயலைக் காணும்போது வாக்கிய பேதம் என்னும் குற்றத்தைத் தமிழில் பார்க்க வேண்டியதில்லை என்றே தோன்றுகிறது. இது தொடர்பாகத் தி.வே.கோ. எழுதியது பின்வருமாறு.

"துத்திரம் ஒரே பொருளைக் குறித்தல் வேண்டும் என்பதற்கு விதி, "ஒரு பொருள் நுதலிய துத்திரத் தானும்" என்பது. "உருஉட்காகும், புரையுயர்பாகும்" இரண்டும் குறிப்புப் பொருளில் வருதலாகிய ஒரே பொருள் நுதலுவதனால் இணைத்துக் கூறப்பட்டன. பிரிதுபிறி தேற்றலும் உருபுதொக வருதலும் வழுவமைதியாதல் ஒப்புமையால் ஒரு பொருளாகக் கொண்டு துத்திரமியற்றப்பட்டது. லனவென வசூஉம் புள்ளி முன்னர் (150) என இரண்டை இணைத்துக் கூறியது புணர்ச்சி, ஒரு தன்மைத் தாதல் என்ற ஒரு பொருள் பற்றியேயாம். கொண்டதைக் கழிதலும் (964) என்பதன் கண் பாலைககண் குறிஞ்சியும் நெய்தலும் மயங்கியமை பற்றி ஒரே நூற்பாவில் இடம் பெற்றன. யாதானு மோரியைப்புற்றி இரண்டு முதலிய செய்திகளை இணைத்துக் கூறுதலால் ஒரு பொருள் நுதலியமை உணரப்படும்."

தொல்காப்பியரின் அசைக்கோட்பாடு

தொல்காப்பியர் செய்யுளின் அடிப்படை அலகான அசைகளை நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என நான்காகக் கொண்டார். நேர் நிரைகளைச் சார்ந்து உகரமேறிய உயிர்மெய்வரின் அவை முறையே நேர்பு நிரைபு எனப்படும். (காது, பாட்டு, என்பன நேர்பு, வரகு, அரக்கு, மலாடு, உராய்வு என்பன நிரைபசைகளாம்.)

ஆனால் காக்கைபாடினியார் முதலிய ஒருசார் யாப்பியலறிஞர்கள் இந்நேர்பு நிரைபு அசைகளை ஏறகாமல் அவற்றைத் தேமா, புளிமா என்னும் ஈரசையாகவே கொண்டனர். தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களும் தொல்காப்பியரின் கருத்தையே ஏற்று நேர்பு, நிரையை ஓரசையாகவே கூறிச்சென்றனர்.

எழுத்து (29), கிளந்து (102), திரிந்து (130) உருபு (133) என்பன போலத் தொல்காப்பியத்தில் பல இடங்களில் நிரைபசைகள் பயின்று வருகின்றன. இவ்விடங்களில் எல்லாம் நூற்பா ஓசை குறைதலையும் காண்கிறோம்.

ஆன போதிலும், இசைநிலை நிறைய (1288), இயற்சீர்ப்பாற்படுத்து (1289) எனவரும் செய்யுளியற் சூத்திரங்களால் தனியசைகள் ஒரோவழிச் சீர்நிலை பெறுதல் கொள்ளப்படும் என்பது அறிதற்பாற்று.

நன்றியுரை

இவ் வாய்வை எழுதி முடிக்குமாறு பணித்த பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியற் கழகத்தின் இயக்குநர் முதுமுனைவர். வ.அய். சுப்பிரமணியம் அவர்கட்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இவ் வாய்விற்கு வேண்டற் பாலனவாய அடிப்படைக் கருவூலங்களாய் விளங்கும் பாடவேறுபாட்டுத் தொகுப்பு, பாடவேறுபாட்டு வகைகள், தொல்காப்பியப் பதிப்பு வரலாறு ஆகியவற்றை எழுதித் தட்டச்சுச் செய்து மேற்கொண்டு ஆய்வுரை எழுதுவதற்கேற்ப அமைத்துதவிய பேரா. முனைவர். ச.வே. சுப்பிரமணியன் அவர்கட்கு மிகுந்த நன்றிக் கடப்பாடுடையேன்.

மேலும் இவ்வாய்வுக்கு உதவி வழங்கும் நூல்களாக திரு.மு. அருணாசலம் பிள்ளை, பேரா. ஆசிவலிங்கனார், பேரா. க.வெள்ளைவாரணனார் ஆகியோரின் தொல்காப்பிய உரைவளப் பதிப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. திருமிரு. அடிகளாசிரியர் அவர்களின் தொல்காப்பியப் பதிப்புக்கள் மூன்றும் இவ்வகையில் அமைந்தனவாம். தஞ்சை ச.பாலசுந்தரம் அவர்களின் காண்டிகையுரையும், அவற்றுள் இடம்பெற்றுள்ள அறிஞர். தி.வே. கோபாலய்யர் அவர்களின் ஆய்வு முன்னுரைகளும் பெரிதும் பயன்பட்டன. திரு. பி.சா. சுப்பிரமணிய சாத்திரியாரின் எழுத்து, சொல் குறிப்புக்களும் சில கருத்துக்களுக்கு விளக்கமாக அமைந்துள்ளன. முனைவர். வெ.பழனியப்பன் அவர்களின் தொல்காப்பியப் பாடவேறுபாடுகள் மிகவும் பயனுடையவாய் மிளர்கின்றன. ஆகவே மேற்கண்ட ஆய்வாளர்கள் அனைவருக்கும் உளம்கலந்த நன்றியைச் செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இவ்வாய்வுரை எழுதுங்கால் பல ஐயங்கள் எழுந்தபோதெல்லாம் என் வேண்டுகோட் கிணங்கி, அஞ்சல்வழி ஐயங்களைப் போக்கிய அன்பர்கள் தி.வே. கோபாலய்யரும் தஞ்சை. ச.பாலசுந்தரமும் ஆவர். அவர்கட்கு என் அன்பான நன்றிகளை உரிமையாக்குகிறேன்.

இந்நிறுவன நூலகத்தில் இவ்வாய்வுக்குரிய பல திறந்தனவாகிய நூல்கள் உளவெனினும் மேலும் வேண்டிய நூல்களையும், பிற செய்திகளையும் சேகரித்து உதவிய என் மகனும், திருப்பனந்தாள் சாமிநாத சுவாமிகள் கலைக்கல்லூரி முதல் வருமாகிய கவிஞர். புலவர் ம.வே. பசுபதிக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

இவ்வாய்வு எழுதுங்கால் வேண்டும் வசதிகளையெல்லாம் அளித்துதவிய நூலகர், திரு. பாலச்சந்திரன் என் நன்றிக்கும் வாழ்த்துக்கும் உரியவர் ஆவார்.

இவ்வாய்வின் முதல், இறுதிப் பகுதிகளைப் பார்வையிட்டுத் தம் கருத்துக்களை உதவியவர் கேரளப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேரா. முனைவர். திருமதி. குளோரியா சுந்தரமதி ஆவர். அவர்கட்கு என் மனம் நிறைந்த நன்றி உரியதாகுக.

தமிழ் கூறு நல்லுலகம் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்னும் துணிபுடையேன்.

இங்ஙனம்

கே.எம். வேங்கடராமையா

பேரா. கே.எம். வேங்கடராமையா அவர்கள் 31-1-1994 அன்று அமரரணபின் அவரால் முடிக்கப் பெற்றிருந்த மூலபாடத்திற்கும், பாடபேதங்களுக்கும் அறிஞர் ப.வெ. நாகராசன் அவர்களால் மற்றொரு சுத்தப் பிரதி எழுதப்பட்டது. இதில் அவர் இடையிடையே சிற்சில இடங்களில் குறிப்புகளையும் குறித்துள்ளார். உரிய பிற்சேர்க்கைகளும், நூற்பா முதற் குறிப்பகராதியும் அவரால் எழுதிச் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. சிவகாசியில் கணிப்பொறிவழி அச்சாகுங்கால் அவர் உடனிருந்து மெய்ப்புத்திருத்தி நூலைச் செம்மைப்படுத்தி உதவினார்.

20-11-1995

நிறுவனத்தார்.

உள்ளுறை

சிறப்புப்பாயிரம்

I எழுத்த்திகாரம்

1

1 நூல் மரபு	1
2 மொழி மரபு	9
3 பிறப்பியல்	17
4 புணரியல்	21
5 தொகை மரபு	29
6 உருபியல்	39
7 உயிர் மயங்கியல்	44
8 புள்ளி மயங்கியல்	59
9 குற்றியலுகரப் புணரியல்	73

II சொல்ல்திகாரம்

87

1 கிளவியாக்கம்	87
2 வேற்றுமையியல்	100
3 வேற்றுமை மயங்கியல்	108
4 விளி மரபு	116
5 பெயரியல்	123
6 வினையியல்	133
7 இடையியல்	146
8 உரியியல்	156
9 எச்சவியல்	171

III பொருள்திகாரம்

185

1 அகத்திணையியல்	185
2 புறத்திணையியல்	201
3 களவியல்	221
4 கற்பியல்	242
5 பொருளியல்	262
6 மெய்ப்பாட்டியல்	276
7 உவம வியல்	284
8 செய்யுளியல்	292
9 மரபியல்	344

பிற்சேர்க்கைகள்

367

நூற்பா முதற்குறிப்பகராதி

405

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகத்., அகத்திணை., அகம்.	– அகத்திணையியல்
அடிக்.	– அடிகுறிப்பு
அடிகள்.	– அடிகளாசிரியர்
ஆ.சி.	– ஆ. சிவலிங்கனார்
இ.வை.அ.	– இ.வை. அனந்த ராமய்யர்
இளம்.	– இளம்பூரணர்
இறை. அகப்.	– இறையனார் அகப்பொருள்
உ.த. ஆ.நி.	– உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
உரி., உரிச்	– உரிச்சொல்லியல்
எச்ச.	– எச்சவியல்
எழுத்து.	– எழுத்ததிகாரம்
ஐங்., ஐங்குறு.	– ஐங்குறுநூறு
கடலாடு.	– கடலாடு காதை
கணேசர்.	– யாழ்ப்பாணம். கணேசய்யர்
கலி., கலித்.	– கலித்தொகை
கழகம்	– சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
களவு.	– களவியல்
கா.ந., நமச்.	– கா. நமச்சிவாய முதலியார்
குற்றிய.	– குற்றியலுகரப் புணரியல்
குறுந்.	– குறுந்தொகை
கே.எம்.வி.	– கே.எம். வேங்கடராமையா
கோ.கி.	– கோ. கிருட்டிண மூர்த்தி
ச.வே.சு.	– ச.வே. சுப்பிரமணியன்
சிலப்.	– சிலப்பதிகாரம்
சி.வை.தா.	– சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை
சுந்தர.	– கு. சுந்தரமூர்த்தி
சுப்பிர.	– பி.சா. சுப்பிரமணிய சாத்திரி
சுவே.	– சுவடி வேறுபாடு
தூ.	– தூத்திரம்
சேனா.	– சேனாவரையர்
சொல்.	– சொல்லதிகாரம்
சோம.	– சோமசுந்தர பாரதி

சுக்க.	- தக்கயாசுப்பரணி
த.நா.பா.வே.	- தமிழிலக்கண நூல்களும் பாடவேறுபாடுகளும்
தி.வே.கோ.	- தி.வே. கோபாலய்யர்
தெ.பொ.மீ.	- தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரம்
தெய்வச்	- தெய்வச்சிலையார்
தொ.அ.ப.	- தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்
தொல்.	- தொல்காப்பியம்
தொல். பதிப்.	- தொல்காப்பியப் பதிப்பு, பதிப்புகள்
நச்சர்.	- நச்சினார்க்கினியர்
நன்.	- நன்னூல்
நற்.	- நற்றிணை
நா.	- நாற்பா
நான்.	- நான் மரபு
நேமி.	- நேமிநாதம்
பக்.	- பக்கம்
பதிற்., பதிற்றுப்	- பதிற்றுப்பத்து
ப.வெ.நா.	- ப.வெ. நாகராசன்
பால.	- தஞ்சை. ச.பாலசுந்தரம்
பாலைக்.	- பாலைக்கலி
பாவாணர்	- தேவநேயப் பாவாணர்
பா.வே.	- பாடவேறுபாடு
பு.வெ.மா.	- புறப்பொருள் வெண்பா மாலை
புள்ளி.	- புள்ளி மயங்கியல்
புறம்.	- புறத்திணையியல், புறநானூறு
பேரா.	- பேராசிரியர்
பொ.	- பொருளதிகாரம்
பொருள்.	- பொருளதிகாரம், பொருளியல்
ம.கா.ப.	- மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரைக்.	- மதுரைக்காஞ்சி
மந்திரப்.	- மந்திரப்படலம்
மு.அ. பிள்ளை	- மு. அருணாசலம் பிள்ளை
மு.வை.அ.	- மு.வை. அரவிந்தன்
யா.வி.	- யாப்பருங்கல விருத்தி
யுத்த.	- யுத்த காண்டம்

ரா.ரா.

வ.உ.சி.

வெ.ப.

வெள்ளை.

வேங்கட.

வேற்.

வேற்.மயங்.

– ரா. ராகவைய்யங்கார்

– வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை

– வெ. பழனியப்பன்

– வெள்ளைவாரணனார்

– வேங்கடராஜுலு ரெட்டியார்

– வேற்றுமையியல்

– வேற்றுமை மயங்கியல்

இப்பதிப்பில் குறியீட்டு எண்களாற் குறிக்கப்பெற்ற
தொல்காப்பியப் பதிப்புகளின் விளக்கம்.

குறியீட்டு எண்.	பதிப்பு	ஆண்டு
1.	மழவை. மகாலிங்கையர் எழுத்து. நச்சர்.	1847
2.	சாமுவேல்பிள்ளை தொல்காப்பிய நன்னூல்	1858
3.	சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை சேனாவரையம்	1868
4.	இராசகோபாலபிள்ளை சேனாவரையம்	1868
5.	சுப்பராய செட்டியார் எழுத்து. இளம்.	1868
6.	ஆறுமுக நாவலர் - முனிவரின் துத்திர விருத்தி	1868
7.	சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை பொருள். நச்சர். பேரா.	1885
8.	சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை எழுத்து. நச்சர்.	1891
9.	சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை சொல். நச்சர்.	1892
10.	அரசஞ்சண்முகனார் பாயிரவிருத்தி	1905
11.	பவானந்தம்பிள்ளை பொருள் 1, 2. நச்சர்	1916
12.	பவானந்தம் பிள்ளை பேராசிரியம்	1917
13.	கா. நமச்சிவாய முதலியார் எழுத்து. சொல். மூலம்	1922
14.	புன்னைவனநாத முதலியார் மூலம்	1922
15.	கணகசந்தரம் பிள்ளை எழுத்து. நச்சர்.	1923
16.	கந்தசாமியார் சேனாவரையம்	1923
17.	கா. நமச்சிவாய முதலியார். பொருள். மூலம்	1924
18.	கா. நமச்சிவாய முதலியார் சொல். இளம்.	1927
19.	வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை எழுத்து. இளம்.	1928
20.	ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை தெய்வச்சிலையம்	1929
21.	பி.சா. சுப்பிரமணிய சாத்திரி சொல். குறிப்புரை	1930
22.	எஸ். கணகசபாபதிப்பிள்ளை பொருள். நச்சர்.	1934
23.	வ.உ. சிதம்பரம்பிள்ளை பொருள். 6-9. இளம்.	1935
24.	வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை பொருள். இளம்.	1935
25.	யாழ்ப்பாணம் கணேசய்யர் எழுத்து. நச்சர்.	1937
26.	யாழ்ப்பாணம் கணேசய்யர் சேனாவரையம்	1938
27.	மே.வீ. வேணு கோபாலப்பிள்ளை சொல். நச்சர்.	1941
28.	தி.சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை மூலம்	1943
29.	வேங்கடராஜலு ரெட்டியார் எழுத்து. நச்சர்	1944
30.	தேவநேயப்பாவாணர் எழுத்து. நச்சர்	1944

31. கழகம் பொருள் 1, 2 நச்சர்.	1947
32. யாழ்ப்பாணம் கணேசய்யர் பொருள். நச்சர்.	1948
33. கழகம் பேராசிரியர்	1951
34. கழகம் பொருள். இளம்.	1953
35. ஆபூவராகம்பிள்ளை சேனாவரையம்	1954
36. கழகம் எழுத்து இளம்.	1955
37. பி.சா. சுப்பிரமணிய சாத்திரி பொருள் 6-8 (மொழி)	1956
38. மர்ரே.எஸ். ராஜம் மூலம்	1960
39. இராம. கோவிந்தசாமி சொல். நச்சர்.	1962
40. வெள்ளைவாரணனார் தொல். நன்னூல் எழுத்து	1962
41. கு. சுந்தரமூர்த்தி சொல். இளம்பூரணம்	1963
42. வ.அய்.க. ஆபிரகாம் அருளப்பன் சொல் 1-4 உரைக்கோவை	1963
43. கு. சுந்தரமூர்த்தி சொல். கல்லாடம். பழைய உரை	1964
44. கு. சுந்தரமூர்த்தி செய்யுளியல். நச்சர்.	1965
45. கு. சுந்தரமூர்த்தி சேனாவரையம்	1966
46. இராம. கோவிந்தசாமி எழுத்து. நச்சர்.	1967
47. அடிகளாசிரியர் எழுத்து. இளம்.	1969
48. வெள்ளைவாரணனார் தொல். நன்னூல் சொல்	1971
49. தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் சொல். கல்லாடம். பழைய உரை	1971
50. மு. அருணாசலம் பிள்ளை அகத்திணையியல் உரைவளம்	1975
51. அறவாணன், தாயம்மாள் அறவாணன் தொல். களஞ்சியம்	1975
52. ஆ. சிவலிங்கனார் நூன்மரபு உரைவளம்	1980
53. ஆ. சிவலிங்கனார் மொழிமரபு உரைவளம்	1981
54. ஆ. சிவலிங்கனார் புணரியல் உரைவளம்	1982
55. ஆ. சிவலிங்கனார் தொகைமரபு உரைவளம்	1982
56. ஆ. சிவலிங்கனார் கிளவியாக்கம் உரைவளம்	1982
57. ஆ. சிவலிங்கனார் உருபியல் உரைவளம்	1982
58. ஆ. சிவலிங்கனார் உயிர் மயங்கியல் உரைவளம்	1982
59. ஆ. சிவலிங்கனார் குற்றியலுகரப்புணரியல் உரைவளம்	1983
60. ஆ. சிவலிங்கனார் வேற்றுமையியல் உரைவளம்	1983
61. வெள்ளைவாரணனார் புறத்திணையியல் உரைவளம்	1983
62. வெள்ளைவாரணனார் களவியல் உரைவளம்	1983
63. வெள்ளைவாரணனார் கற்பியல் உரைவளம்	1983
64. வெள்ளைவாரணனார் பொருளியல் உரைவளம்	1983

65. ஆ. சிவலிங்கனார் வேற்றுமை மயங்கியல் உரைவளம்	1984
66. ஆ. சிவலிங்கனார் விளிமரபு உரைவளம்	1984
67. ஆ. சிவலிங்கனார் பெயரியல் உரைவளம்	1984
68. ஆ. சிவலிங்கனார் வினையியல் உரைவளம்	1984
69. கு. சுந்தரமூர்த்தி பேராசிரியம்	1985
70. அடிகளாசிரியர் செய்யுளியல் இளம்.	1985
71. வெள்ளைவாரணனார் உவமவியல் உரைவளம்	1985
72. வெள்ளைவாரணனார் மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளம்	1986
73. ஆ. சிவலிங்கனார் இடையியல் உரைவளம்	1986
74. கு. சுந்தரமூர்த்தி பொருள். நச்சர்.	1986
75. ஆ. சிவலிங்கனார் உரியியல் உரைவளம்	1987
76. அடிகளாசிரியர் சொல். இளம்.	1988
77. ச. பாலசுந்தரம் எழுத்து. காண்டிகை	1988
78. ச. பாலசுந்தரம் சொல். காண்டிகை	1988
79. ஆ. சிவலிங்கனார் எச்சவியல் உரைவளம்	1988
80. வ. வேணுகோபாலன் சொல். ஆத்ரேயம்	1989
81. வெள்ளைவாரணனார் செய்யுளியல் உரைவளம்	1989
82. கு. சுந்தரமூர்த்தி சேனாவரையம்	1989
83. ச. பாலசுந்தரம் பொருள் 3-7 காண்டிகை	1989
84. ச. பாலசுந்தரம் பொருள் 1-2 காண்டிகை	1989
85. இராம. சுப்பிரமணியன் எழுத்து. பேருரை	1989
86. நிர்மல் செல்வமணி அகத்திணையியல் (மொழி)	1989
87. வ.சுப. மாணிக்கம் எழுத்து 1, 2 உரை	1989
88. ஆ. சிவலிங்கனார் அகத்திணையியல் உரைவளம்	1991
89. ச. பாலசுந்தரம் பொருள் 8-9 காண்டிகை	1991

இப் பதிப்பிற்குப் பயன்பட்ட பிறநூல்கள்

அகநானூறு	- சங்கப்புலவர்கள்
அறுவகை இலக்கணம்	- வண்ணச்சரபம், தண்டபாணி சுவாமிகள்
இலக்கண ஆய்வுக்கட்டுரைகள்	- ஆபிரகாம் அருளப்பன்
உரையாசிரியர்கள்	- மு.வை. அரவிந்தன்
ஏழாம் இலக்கணம்	- வண்ணச்சரபம், தண்டபாணி சுவாமிகள்
ஐங்குறுநூறு	- சங்கப்புலவர்கள்
கம்பராமாயணம்	- கம்பர்
கலித்தொகை உரை	- நச்சினார்க்கினியர்
காப்பிய நெறி	- தே. ஆண்டியப்பன்
குறுந்தொகை	- சங்கப்புலவர்கள்
சிங்கார ரச மஞ்சரி	- மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர்
சீவக சிந்தாமணி உரை	- நச்சினார்க்கினியர்
தக்கயாகப் பரணி உரை	- பெயர் தெரியாத உரையாசிரியர்
தமிழ் நூல்களில் பாடவேறுபாடுகள்	- வெ. பழனியப்பன்
தமிழிலக்கண நூல்களும்	
பாடவேறுபாடுகளும்	- ச. பாலசுந்தரம்
திருக்குறள்	- திருவள்ளுவர்
திவாகர நிகண்டு	- திவாகர முனிவர்
தொல்காப்பிய ஆய்வின் வரலாறு	- கோ. கிருட்டிண மூர்த்தி
தொல்காப்பியக் கடல்	- வ.சுப. மாணிக்கம்
தொல்காப்பியத் திறன்	- வ.சுப. மாணிக்கம்
தொல்காப்பியப் பதிப்புகள்	- ச.வே. சுப்பிரமணியன்
தொல்காப்பியப் பதிப்புகள்	- மு. சண்முகம் பிள்ளை
தொன்னூல் விளக்கம்	- வீரமா முனிவர்
நற்றிணை	- சங்கப்புலவர்கள்
நன்னூல்	- பவணந்தி முனிவர்

சிறப்புப் பாயிரம்

பனம்பாரனார்

வடவேங்கடந் தென்குமரி(ய்)

ஆயிடைத்

தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து

வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலின்

எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்

(5)

செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு

முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்

புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்

நிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்(து)

அறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய(வ்)

(10)

அதங்கோட் டாசாற் கரிபத் தெரிந்து

மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டி

மல்குநீர் வரைப்பி னைந்திர நிறைந்த

தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்

பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

(15)

பா.வே.

1. அயிந்திரம்* – சுவடிகள் 11, 73, 1044, 1052, 1053

ஐயிந்திரம் – சுவடி 115 பிழை

* அகரத் திம்பர் யகரப் புள்ளியு மையென் னெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும் (தொல். 56) என்னும் விதிப்படி ஐந்திரம் அயந்திரம் ஆகுமேயன்றி அயிந்திரம் என ஆகாது. கே.எம்.வி.

* அகர இகரம் ஐகாரம் ஆகும் (தொல். 54) என்னும் விதிப்படி வைரம் – வயிரம், கைலை – கயிலை என வடசொற்கள் மாற்றெழுத்துப் பெற்றுவரும். இதனால் ஐந்திரம் அயிந்திரம் ஆகலாம். பால.

தொல்காப்பியம்

எழுத்ததிகாரம்

1. நூன்மரபு

1. எழுத்தெனப் படுப*
அகரமுத னகர¹விறுவாய் முப்பஃ தென்ப
சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே. 1

பதிப்புகள் 1,5 இரண்டிலும் இந்நூற்பா மூன்றடிகளை உடையதாகப்
பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பதிப்புகள் 13, 14, 15, 25, 38 ஆகியவற்றில்,

எழுத்தெனப் படுவ

அகர முத

னகர விறுவாய் முப்பஃ தென்ப

சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே

என நான்கடிகளை உடையதாக உள்ளது. பதிப்புகள் 36, 47, 53, 87
ஆகியவற்றில்,

எழுத்தெனப் படுப

அகரமுத னகர விறுவாய்

முப்பஃ தென்ப

சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே

என வேறு வடிவத்தில் காணப்படுகிறது.

பா.வே.

1. அகர முதன்னகர – பதிப்பு 85; இங்கு விரித்தல் விகாரம் தேவையின்மையின்
இப்பாடம் பொருந்தாது.

2. அவைதாம்
குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகரம்
ஆய்த மென்ற
முப்பாற் புள்ளியு மெழுத்தோ ரன்ன. 2

* படுப என்பதனைப் பால. பதிப்பு 77 இல் படுவ எனத் திருத்திப் பாடங்
கொண்டுள்ளார். இதற்குச் சுவடிச் சான்று இல்லை.

3. அவற்றுள்
அஇஉ
எஓவென்னு மப்பா லைந்தும்
ஓரள பிசைக்குங்¹ குற்றெழுத் தென்ப

3

பா. வே.

1. ஓரளவிசைக்குங் - சுவடிகள் 73, 115
பதிப்பு 47 சுவடிவேறுபாடாகக் காட்டுகிறது.

4. ஆஈஊ
ஏஐ
ஒ ஓள வென்னு¹ மப்பா லேழும்
ஈரள பிசைக்கு² நெட்டெழுத் தென்ப

பதிப்பு 28 இல் இந்நூற்பா,
ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ ஓள என்னும்
அப்பால் ஏழும்
ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப

எனவும், பதிப்பு 38, 77 இல்,
ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ
ஒ ஓள என்னும் அப்பால் ஏழும்
ஈரளபு இசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப
எனவும் காணப்படுகிறது.

பா. வே.

1. வெணும் - சுவடி 1052. பிழை, னகர¹ மெய் விடுபாடு.
2. ஈரளவிசைக்கு - சுவடி 115, பதிப்பு 47 இல் சு.வே.

5. மூவள பிசைத்த¹ லோரெழுத் தின்றே

5.

பதிப்பு 87இல் இதுவும் அடுத்த நூற்பாவும் ஒன்றாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
இந்த மாற்றத்திற்குச் சுவடிகளில் சான்று இல்லை.

பா.வே.

1. மூவள விசைத்த - பதிப்பு 47 இல் சு.வே.

6. நீட்டம் வேண்டி எவ்வளவு புடைய
கூட்டி யெழுத்த¹ லென்மனார் புலவர்.

பா.வே.

∴ யெழுதல் – சுவடி 1053, பிழை, அளபெடை விடுபட்டுள்ளது.

7. கண்ணிமை நொடியென வவ்வே மாத்திரை⁺
நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாறே.
8. ஓளகார விறுவாய்ப்
பன்னீ ரெழுத்து முயிரென மொழிப. 8.
9. னகார விறுவாய்ப்
பதினெண் ணெழுத்து மெய்யென மொழிப. 9.
10. மெய்யொ¹ டியையினு முயிரிய றிரியா. 10.

பா.வே.

∴ மெய்யொ – பதிப்பு 1,5,52

11. மெய்யி னளபே¹ யரையென மொழிப. 11.

பா.வே.

∴ அளவே – சுவடிகள் 73, 115, 1052. பதிப்பு 47 இல் அளவு என்பது நச்சர். பாடம் என உள்ளது. ஆனால் பதிப்பு 1 இல் அளவு என்றே உள்ளதால் திக்குறிப்பு பொருந்தவில்லை. எனினும் பதிப்புகள் 14, 15, 25, 46 ஆகியவற்றில் அளவு என்றே உள்ளது. அளவு என்பதே பொருத்தமான பாடம்.

- 3-6, 11, 13, 33, 97, 102, 103 ஆகிய பத்து நூற்பாக்களில் அளவு என்னும் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தியுள்ள ஆசிரியர் அளபாவது யாது என விளக்கும்போது, கண்ணிமை நொடியென வவ்வே யளவு என்றே கூறியிருக்கலாம். சொல்லதிகாரத்திலும் மூன்று இடங்களில் (தொல். 634, 766, 771) அளவு என்றே ஆளுகிறார். அங்கும் மாத்திரை என்னும் ஆட்சி இல்லை.

பால. 'இசையளவினை மாத்திரையெனக் குறியீடு செய்தது பின்ன ரானுதற்பொருட்டெனக்' என்கிறார். பொருளதிகாரத்தில் மூன்று இடங்களில் தவிர, எழுத்து, சொல் அதிகாரங்களில் (இந்த ஓர் இடத்தைத் தவிர) மாத்திரை என்ற சொல் எங்கும் பயன்படுத்தப்படாததால் இக் கருத்திற்கு வலிமை இல்லை. இதனால் தொல்காப்பியர் இந் நூற்பாவில் மாத்திரை என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கமாட்டார் என்றே தோன்றுகிறது. -கே.எம்.வி.

12. அவ்விய நிலையு¹ மேனை² மூன்றே.

பா.வே.

1. அவ்விய நிலையு – சுவடி 1053, எழுத்துப்பிழை. னி > நி
2. ஏனைய* – பதிப்புகள் 38, 51 ஆகிய இரண்டிலும் உள்ளது. பதிப்பு 52 இல் சுவே. ஏனைய (நச்சர். பாடம்) என்னும் அடிக்குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது.

13. அரையளபு¹ குறுகன் மகர² முடைத்தே (ய்)
இசையிட னருகுந் தெரியுங் காலை. 13

பதிப்பு 87 அடுத்த நூற்பாவையும் இத்துடன் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்கிறது. சுவடிச் சான்றில்லை.

பா.வே.

1. அளவு – சுவடிகள் 73, 115, 1052, பதிப்புகள் 14, 15, 25, 46 பதிப்புகள் 47, 53 சுவே.
2. மகரமு – சுவடி 1053, பிழை. உம்மை தேவையற்றது.

14. உட்பெறு புள்ளி யுருவா கும்மே¹. 14

பா.வே.

1. உருபாகும்மே – பதிப்பு 47 இல் சுவே. எழுத்துப் பிழை
புள்ளியுருவா கும்மே – சுவடி 11, பிழை, உம்மை தேவையற்றது.

15. மெய்யி னியற்கை புள்ளியொடு நிலையல். 15

16. ⁺எகர வொகரத் தியற்கையு மற்றே. 16

* “ஏனை மூன்றே என்பதற்கு ஏனைய மூன்றே என அமைந்த வேறுபாட்டில் ஏனை – ஏனைய என்ற விரித்தல் விகாரம் அமைந்துள்ளது.” வெ.ப. பக். 108

ஏனை என்னும் அகரந் தொக்க செய்யுளீட்டச் சொல்லை, எளிமை வேண்டி, ஏனைய என எழுதுதல் வேறு. விரிக்கும்வழி விரித்தல் ஆகிய செய்யுள்விகாரம் வேறு. எனவே இதனை விரித்தல் விகாரம் எனல் பொருந்தாது. ப.வெ.நா.

+ பால. தம் பதிப்பு 77 இல் இந்நூற்பாவை, இகர வுகரத் தியற்கையு மற்றே எனத் திருத்திக்கொண்டார். மேலும் அவர், “மெய்யி னியற்கை புள்ளியொடு நிலையல்” என்னும் தத்திரம் வரிவடிவிற்கே இலக்கணங் கூறுவதாகக் கொண்ட கொள்கையானும் இவ் விகர வுகரங்களைச் சார்பெழுத்தாகக் கருதாமல் உயிரெழுத்தாகக் கருதியமையான்

17. புள்ளி யில்லா வெல்லா மெய்யும்
 உருவுரு¹ வாசி² யகரமொ³ டுயிர்த்தலும்
 ஏனை யுயிரொ⁴ டுருவுதிரிந்⁵ துயிர்த்தலும்
 ஆயீ ரியல வுயிர்த்த லாரே.

17

பா.வே.

1. உருபுரு - பதிப்புகள் 47, 52 இல் சு.வே. பிழை.
2. உருவுருபாகி - சுவடி 1052, எழுத்துப்பிழை. வ > ப
- +3. யகரமொ - பதிப்புகள் 1,5,52,87
- +4. யுயிரொ - பதிப்புகள் 1,5,52,87
5. டுருபு திரிந் - சுவடி 1044, பதிப்பு 47 இல் சு.வே. பிழை. வ > ப

18. மெய்யின் வழிய துயிர்தோன்று நிலையே.

பா.வே.

- 1 வழியவுயிர் - பதிப்பு 47. இதன் அடிக்குறிப்பில், வழியது நச்சர். பாடம் என உள்ளது. எல்லாப்பதிப்பிலும், சுவடிகளிலும் வழியது என்றே காணப்படுவதால் இக் குறிப்பு பொருந்தாது.

19. வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற. 19
20. மெல்லெழுத் தென்ப நுஞ்ண நமன. 20
21. இடையெழுத் தென்ப யரல வழள. 21

அவை புள்ளி பெறுவதற் கியைபில்லை என மயங்கியமையானும் வடமொழியு ளில்லாதனவாய்த் தமிழின்கணுள்ள எகர வொகரங்களின் (நெடிலுக்கும் குறிலுக்கும்) வடிவுபற்றியே விதி கூறுவதாக வெண்ணி உரையாசிரியரோ அவர்களுக்குமுன் பாடஞ் சொன்னவரோ மெய்மையான பாடத்தைத் திருத்தி. "எகர வொகரத் தியற்கையு மற்றே" யென வமைத்திருக்கலாம்." என்பார். (பக். 84)

- + பழைய ஓலைச்சுவடிகளில் ஒற்றைக் கொம்பும். இரட்டைக் கொம்பும் ஒரே வடிவத்தில்தான் இருக்கும். பதிப்பாசிரியர்கள் தம் உச்சரிப்பிற்கேற்பக் குறிலாகவோ நெடிலாகவோ கொள்வர். மூன்றன் உருபு ஒடு தான். இதன் மாற்று வடிவமே ஒடு. மேலும் சில பகுதிகளின் உச்சரிப்பு வேறுபட்டாலும் ஒடு ஒடு ஆகலாம். இப்பதிப்பில் மிகப் பெரும்பான்மையும் ஒடு உருபே கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பயன் இன்மையின் ஒடு பாடவேறுபாடு காட்டப்பெறவில்லை. ப.வெ.நா.

22. அம்மூ வாறும் வழங்கியன்¹ மருங்கின்
மெய்ம்மயக்² குடனிலை தெரியுங் காலை. 22.

பதிப்பு 87இல் அடுத்த நூற்பாவும் இதனோடு சேர்த்து ஒன்றாகக் காணப் படுகிறது. இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.

பா.வே.

1. வழக்கியன் - சுவடி 1052
2. மெய்ம்மயக் - சுவடி 1052. சந்திப்பிழை.
மெய்ம்மயக்கு என்னும் பாடம் பதிப்புகள் 19, 28, 38, 51, 77 ஆகியவற்றில் காணப்படுகிறது. ஏனைய பதிப்புகள் அனைத்தும் மெய்ம்மயங்கு என்றே பாடங்கொண்டுள்ளன⁺.

23. டறலள வென்னும் புள்ளி முன்னர்க்
கசப வென்னு மூவெழுத் தூரிய. 23

24. அவற்றுள்
லளஃகான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும்¹. 24

பா.வே.

1. மயங்கும் - பதிப்பு 47 இல் க.வே.
25. ங்ருண நமனவெனும் புள்ளி முன்னர்த்
தத்த மிசைக ளொத்தன நிலையே. 25
26. அவற்றுள்
ணளஃகான் முன்னர்க்
கசருப மயவவ் வேழு¹ முரிய. 26

பா.வே.

1. மயவ வேழு - சுவடி 73

+ மெய்ம்மயக்குடனிலை என்பது இளம்பூரணர் பாடமென்றும், "மெய்ம்மயங் குடனிலை என்பது நச்சர். பாடமென்றும் வெள்ளை. கருதுகிறார். ஆனால் ஆ.சி. "மெய்ம்மயங்குடனிலை என்ற பாடமும் இளம்பூரணர் உரைச்சுவடிகளில் காணப்படுகிறது." என்கிறார். காண்க பதிப்பு 52 பக். 110.

எழுத்துக்கள் ஒன்றோடொன்று மயங்கி வருதல்பற்றியே நூற்பா கூறுகிறது. எழுத்துக்கள் பிற எழுத்துக்களை மயக்கிவரும் இயல்புடையன அல்ல. எனவே மெய்ம்மயங்குடனிலை¹ என்ற பாடமே பொருத்த முடையதாகும். வெ.ப. பக். 111.

27. ஞநமவ வென்னும் புள்ளி முன்னர்
யஃகா னிற்றன் மெய்பெற் றன்றே. 27.

28 மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும். 38.

பதிப்புகள் 77, 85 இரண்டிலும் இந் நூற்பாவிற்சுமுன் அவற்றுள் என்னும் சொற்சீரடி சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது. இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.

29. யரழ வென்னும் புள்ளி முன்னர்
முதலா கெழுத்து¹ ஙகரமொடு தோன்றும். 29

பா.வே.

1. கெழுத்தும் - சுவடி 1052, பிழை; உம்மை தேவையற்றது

30. மெய்ந்நிலை¹ சுட்டி² னெல்லா வெழுத்தும்
தம்முற் றாம்வருஉம்³ ரழவலங் கடையே. 30

பா.வே.

1. மெய்நிலை - சுவடி 1053, சந்திப்பிழை.

2. மெய்நிலைச் சுட்டி - பதிப்புகள் 40, 47

3. வரும் - சுவடி 115, பிழை, அளபெடை விடுபாடு.

31. அஇ உஅம் மூன்றுஞ் சுட்டு. 31

32. ஆஏ ஓஅம் மூன்றும் வினா. 32.

வேங்கட., " இச் சூத்திரத்தில் வினாஅ என்னும் சொல்லின்கண் ஆகாரம் அளபெடுத்து நின்றல் வேண்டும்" என்பார். ஆ.சி, "சுவடிகள் எவற்றிலும் அளபெடையில்லை" என்பார். (பதிப்பு 52 பக். 136.) பதிப்பு 77 இல் வினாஅ என அளபெடை காணப்படுகிறது.

33. அளபிறந்¹ துயிர்த்தலு² மொற்றிசை நீடலும்
 உளவென மொழிப³ விசையொடு சிவணிய
 நரம்பின் மறைய வென்மனார் புலவர்.

33

பா.வே.

1. அளவிறந் – சுவடிகள் 73, 115, 1053
2. திசைத்தலும் – சுவடி 1052, பதிப்பு 77
3. மொழிவ⁺ – பதிப்பு 77, இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.

நூன்மரபு முற்றும்.

+ "மொழிவ – வகர வீற்றுப் பலவின்பால் வினைமுற்றுப் பெயர். மொழிப என்ற பழைய பாடம் மயக்கந்தருதலின் நச்சினார்க்கினியர் அதனைப் பலர்பால் வினைமுற்றாகக் கொண்டு பொருள் செய்ததோடு, இந்நூற்பாவினை இரு தொடர்களாகப் பிரித்துப் பொருள்செய்த நிலையும் ஏற்பட்டு விட்டது. எனவே படுவ. மொழிப என்ற பாடங்கள் மயக்கந் தீர்ப் பொருள்செய்ய உதவுவனவாம்." தி.வே. கோ. பதிப்பு 77 பக். XV

2. மொழி மரபு

34. குற்றிய லிகர நின்றல் வேண்டும்
யாவென் சினைமிசை யுரையசைக் கிளவிக்(கு)
ஆவயின்¹ வருஉ மகர மூர்ந்தே. 1

பா.வே.

1. ஆவயின் - சுவடி 1053, எழுத்துப்பிழை, வ > வை

- 35 புணரிய நிலையிடைக் குறுகலு முரித்தே
உணரக் கூறின் முன்னர்த் தோன்றும். 2

- 36 நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழி யீற்றும்
குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே. 3

- 37 இடைப்படிற் குறுகு மிடனுமா ருண்டே²
கட்பா டறிந்த புணரிய லான. 4

பா.வே.

1. இடர்ப்படிற் - சுவடி 1053 எழுத்துப்பிழை

2. பதிப்பு 77 இன் இடனுமாறுண்டே என்பதுவும், 87 இன் இடனுமா குண்டே
என்பதுவும் அச்சுப்பிழை யாகலாம்.

- 38 குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி (ய்)
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன்¹ மிசைத்தே. 5

பா.வே.

1. உயிரொடு 87 இன் வல்பெறன் என்பது அச்சுப்பிழை.

- 39 ஈறியன் மருங்கினு மிசைமை¹ தோன்றும். 6

ஈறியன் எனப்படும் பதிப்பு 77 ஈறியன் எனத் திருத்தி விளக்கம் தருகிறது.

இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை. மேலும் தி.வே.கோ. இதனை ஏற்கவில்லை.

1. மருங்கினிசைமை - சுவடி 1053, பிழை, எச்சவும்மை விடுபட்டது.

40. உருவினு¹ மிசையினு மருகித் தோன்றும்
மொழிக்குறிப் பெல்லா மெழுத்தி னியலா (வ்)
ஆய்த மஃகாக் காலை யான. 7

பா.வே.

1. உருபினு – சுவடி 1052, பதிப்பு 47 சு.வே. பிழை.

41. குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்த¹குற் றெழுத்தே. 8

பா.வே.

1. தின்பினொத்த – சுவடி 1053

42. ஐஒள வென்னு¹ மாயீ ரெழுத்திற் (கு)
இசுர வுகர மிசைநிறை வாகும். 9

பா.வே.

1. வென்று என்பது பதிப்பு 87 இன் அச்சுப்பிழை.

43. நெட்டெழுத் தேழே யோரெழுத் தொருமொழி. 10

44. குற்றெழுத் தைந்து மொழிநிறை பிலவே. 11

45. ஓரெழுத் தொருமொழி யீரெழுத் தொருமொழி (ய்)
இரண்டிறந் திசைக்குந் தொடர்மொழி யுளப்பட
மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே. 12

46. மெய்யி னியக்க மகரமொடு சிவணும்¹. 13

பா.வே.

1. பதிப்புகள் ,47, 53 இரண்டிலும் நிலையல் எனச் சு. வே.

47. தம்மியல் சிளப்பி னெல்லா வெழுத்தும்
மெய்ந்நிலை¹ மயக்க மான மில்லை. 14

பா.வே.

1. மெய்நிலை – சுவடி 1052, 1053 சந்திப்பிழை

48. யரழ வென்னு மூன்றுமு னொற்றக்¹
கசதப ஙளுநம வீரொற் றாகும். 15

பா.வே.

1. மூன்று மொற்ற⁺ – பதிப்புகள் 13, 38, 47, 53 இல் சு.வே.

49. அவற்றுள்
ரகர ழகாரங் குற்றொற் றாகா. 16

50. குறுமையு நெடுமையு மளவிற¹ கோடலிற்
றொடர்மொழி யெல்லா நெட்டெழுத் தியல்². 17

பா.வே.

1. மளபிற்* – சுவடி 1052, எழுத்துப் பிழை வி > பி
2. இயல்பே – பதிப்புகள் 47, 53 இல் சு.வே.

51. செய்யு ளிறுதிப் போலு¹ மொழிவயின்
னகர மகார மீரொற் றாகும். 18

பதிப்பு 87இல் அடுத்த நூற்பாவையும் இத்துடன் இணைத்து ஒரே
சூத்திரமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.

பா.வே.

1. போலி* – பதிப்புகள் 1, 25, 51, 53

+ “யரழ என்னும் மூன்று முன்னொற்ற என இளம்பூரணரும், யரழ என்னும் மூன்றும் ஒற்ற என நச்சினார்க்கினியரும் பாடங்கொண்டுள்ளனர். இளம்பூரணர் பாடம் ய், ர், ழ் என்ற ஒற்றுக்கள் குறிற்கீழும், நெடிற்கீழும் முதலில் ஒற்றாய் நிற்கும் என்று மூன்று ஒற்றுக்களும் நிற்கும் இடத்தை உணர்த்தித் தெளிவுடன் உள்ளது. நச்சினார்க்கினியர் கொண்ட பாடத்தில் ஒற்றுக்கள் நிற்கும் இடம் தெளிவுபடுத்தப் பெறவில்லை. எனவே பொருட்டெளிவுடைமை நோக்கி இளம்பூரணர் பாடத்தை இங்குச் சிறந்தது எனக் கொள்ளலாம்.” வெ.ப. பக் 172 – 173

* “மாத்திரை என்று பொருள்பயிலும் இடங்களிலெல்லாம் அளபு என்ற பாடத்தையும், அளத்தல் தொழிலையுடைய பெயர்ச்சொற்களைச் சுட்டிவருங்கால் அளவு என்ற பாடத்தையும் உரையாசிரியர்கள் கொண்டிருத்தல் வேண்டுமெனப் புலனாவதால் இச் சொற்கள் பயிலும் இடங்களிலெல்லாம் பொருளுணர்ச்சியோடு தக்கவாறு அவற்றைத் திருத்தியமைத்தல் வேண்டும். வெ.ப. பக் 166 – 167

* பல பதிப்புகளிலும், மாறன் அலங்கார மேற்கோளிலும் (பொருளணி. 98) போலி, என்பதே பாடம். எனினும் போலும் என்பதே ஏற்புடைய பாடம்.

52. எனகாரை¹ முன்னர் மகாரங் குறுகும். 19

பா.வே.

இந் நூற்பாவுக்குமுன் சுவடி 1052 இல் அவற்றுள் என ஒரு சொற்சீரடி உள்ளது.

1. எனகார - சுவடிகள் 1044, 1052 பதிப்பு 19 பதிப்புகள் 38, 51, 53, இல் ச.வே.

53. மொழிப்படுத் திசைப்பினுந் தெரிந்துவே றிசைப்பினும்
எழுத்திய றிரியா வென்மனார் புலவர். 20

54. அகர இகர மைகார மாகும்¹. - 21

பா.வே.

1. அகர இகரம் எகர மாகும் - பதிப்பு 29 இல் ச. வே.⁺

55. அகர உகர மெளகார மாகும்¹. 22

பா.வே.

1. அகர உகரம் ஓகர மாகும் - பதிப்பு 29 இல் ச.வே.⁺

இந்நூற்பாவிற்கு இளம்பூரணர். "செய்யுள் இறுதிக்கண் போலும் என்னும் மொழிக்கண்" என்றும், நச்சர், செய்யுட்கண் போலும் என்னும் சொல்லின் இறுதிக்கண் என்றும் உரை கூறுகின்றனர். இவற்றால் அவர்கள் கொண்ட பாடம் போலும் என்பதே எனத் தெளிவாகிறது.

வேங்கட. இச் சொல் செய்யுளிறுதியில் மட்டுமன்றி இடையிலும் வரும் என நிறுவுகின்றார். (பதிப்பு 29) ஆ.சி. "போலும் என்பது போன்ம் எனத்திரிந்த நிலையில் செய்யுள் இறுதியிலேயன்றி யிடையிலும் வருதலைக் காணுமிடத்துத் தொல்காப்பியர்க்குப் பின்னர் அச்சொல் இடையிலும் இலக்கியங்களில் ஆளப்பட்டிருக்கலாம்" என்பதோடு, பரிபாடலில் (10 : 97 - 98) அடுக்கி வந்ததையும் காட்டுகிறார். (பதிப்பு 53 பக். 100)

யாரும் எங்கும் போலி என்பதைப்பற்றிப் பேசவில்லை. வேறு போலி வடிவங்களையும் எடுத்துக் காட்டவில்லை. எனவே இந்நூற்பாவின் மூலபாடம் போலும் மொழிவயின் என்பதே பொருத்தமாகும். ப.வெ.நா.

+ கூட்டெழுத்துக்கள் அல்லது போலி எழுத்துக்கள் என எம்முறையில் கொண்டாலும் ஐகாரமாகும், ஓளகாரமாகும் என வருவனவே பொருந்திய பாடங்கள். வெ.ப. பக். 104

மொழி மரபு		13
56.	அகரத் திம்பர் யகரப் புள்ளியும் ஐயெ நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் ¹ தோன்றும்.*	23
பா.வே.		
1. மெய்பிறத் – சுவடி 1053 எழுத்துப்பிழை.		
57.	ஓரள பாகு மிடனுமா ருண்டே தேருங் ¹ காலை மொழிவயி னான.	24
பா.வே.		
தேர்ங் – சுவடி 1053 எழுத்துப்பிழை		
58.	இகர யகர மிறுதி விரவும்.	25
59.	பன்னீ ருயிரு மொழிமுத லாகும்.	27
60.	உயிர்மெய் யல்லன மொழிமுத லாகா.	27
61.	சுதந பமவெனு மாவைந் தெழுத்தும் எல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே.	28
62.	சகரக் கிளவியு மவற்றோ ரற்றே அஐ ஒளவெனு மூன்றலங் கடையே*.	29
63.	உண ஒஓ வென்னு நான்குயிர் வளன் நெழுத்தொடு வருதல் இல்லை.	30

* அகரத் திம்பர் யவகரப் புள்ளியும்
ஐயெள நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்
என இந்நூற்பா இருந்திருக்க வேண்டுமெனப் பதிப்பு 19 கருதும்.
இதனை யடுத்துப் பதிப்பு 28 இல்
அகரத் திம்பர் வகரப் புள்ளியும்
ஒளவெ நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்
என ஒரு மிகை நூற்பா உள்ளது.

* பதிப்பு 30 இல் இந் நூற்பாவிற்கு. “அவைஓள என்னும் ஒன்றலங் கடையே என்ற பாட வேறுபாடும் உள்ளது” எனப் பாலாணர் எழுதுகிறார். ஆனால் எந்தச் சுவடியிலும் பதிப்பிலும் இப் பாடம் காணப்பெறவில்லை. இது அவர் திருத்தம். சுவடி 1053 இல் இரண்டாம் அடி இல்லை – பிழை. விடுபாடு.

64. ஆ. எ
ஒ எனு¹ மூவுயிர் ஞகாரத்² தூரிய. 31

பா.வே.

1. ஒவ்வெனு - சுவடி 1053
2. ஞகாரக் - பதிப்பு 47 பதிப்பு 53 இல் சு.வே.

65. ஆவோ டல்லது யகர முதலாது⁺. 32

66. முதலா வேன¹ தம்பெயர் முதலும். 33

பா.வே.

1. மேன - சுவடி 1053 எழுத்துப்பிழை. வே > ம

67. குற்றிய லுகர முறைப்பெயர் மருங்கின்¹
ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும்.² 34

பா.வே.

1. மரங்கின் சுவடி 1053, எழுத்துப்பிழை ரு > ர
2. பதிப்பு 85இல் முதலாம் எனத் திருத்திக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. "முதலாம் என்பது முதலும் என ஏடெழுதுவோரான் திரிந்திருக்க வேண்டும்" என்கிறார் அவர். நூற்பா 66இல் வந்த அந்த ஆட்சியே அடுத்தும் பயின்றுள்ளது. எனவே, இதுவே இயல்பான பாடம்.

+ பதிப்பு 28 இன் அடிக் குறிப்பில்,
அ ஆ உ ஊ ஒ ஓள
ஆறோ டல்லது யகர முதலாது
என்றொரு நூற்பாக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.
சுவடி 1053 இல் இந் நூற்பா (65) விடுபட்டு விட்டது.

* "பிற்கால இலக்கண நூல்களின் தாக்கத்தால் விளைந்த பாட வேறுபாடாக இதனைக் கருத முடிகிறது. "அஆ உஊ ஒஓள யம்முதல்" என்பது நன்னூல் நூற்பா (104) நன்னூல் நூற்பாக் கருத்தும், வடிவ வேறுபாட்டு நூற்பாக் கருத்தும் ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். எனவே நன்னூல் பயிற்சிக்குப் பின்னர் இப்பாட வேறுபாடு எழுந்திருத்தல் வேண்டும். வெ.ப. பக். 107

மொழி மரபு 15

68. முற்றிய லுகரமொடு பொருள்வேறு படாஅ(து)
அப்பெயர் மருங்கின் நிலையிய லான . 35

பா.வே.

1. லாயின - சுவடி 1044. பிழை.

69. உயிரெள வெஞ்சிய விறுதி யாகும். 36

70. கவவோ டியையி னெளவு மாகும். 37

71. எ என⁺ வருமுயிர் மெய்யீ றாகாது.* 38

பா.வே.

1. றாகா - சுவடி 1053 பிழை. உயிர் என்னும் எழுவாய் ஒருமை.

72 ஒவ்வு¹ மற்றே நவ்வலங்² கடையே.* 39

பா.வே

1. ஒ.வு - சுவடி 1044 பிழை. உடன்படுமெய் விடுபாடு.

2. ந அலங் - சுவடி 1044. 1052, 1053 சந்திப்பிழை

73. ஏஓ¹ வெனுமுயிர் ஞகாரத்² தில்லை. 40

பா.வே.

1. எ.ஓ - பதிப்பு 1 அச்சுப்பிழை

2. ஞகரத் - சுவடி 1053

74. உண கார நவ்வொடு நவிலா.* 41

+ அடுத்தது ஒவ்வும் என வந்திருப்பதைப்போல இங்கும் எவ்வென என இருக்கலாம். கே.எம்.வி.

* பதிப்பு 85இல், "ஓ நவ்வொடாம் என்ற நன்னூலை உளத்துக் கொண்டு பிற்காலத்தார் எவரேனும் இந்நூற்பாவினை இடைச்செருகலாகச் சேர்த்திருக்கவும் கூடும்" என்னும் குறிப்பு உள்ளது.

* "வை. தங்கமணி என்பார் இந்நூற்பாவை ஏற்காமல்,

உண காரம் நவ்வொடு நவிலா

ணகா ரம்மே வவ்வொடு வாரா

என்பதுதான் தொல்காப்பிய நூற்பாவாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும் எனத் தாம் எழுதிய கட்டுரையில் குறிப்பிட்டார்." பதிப்பு 53 பக். 162

"காலப் போக்கில் நூற்பாவில் ஏதும் திருப்பு நிகழ்ந்திருக்குமோ? இந்நூற்பா மேலும் நோக்கத் தகும்." பதிப்பு 87 பக். 156.

75. உச்ச கார மிருமொழிக் குரித்தே. 42
76. உப்ப கார மொன்றென மொழிப (வ்)
இருவயி நிலையும் பொருட்டா கும்மே* 43
சுவடி 1053 இல் இரண்டாம் அடி விடுபட்டுள்ளது.
77. எஞ்சிய வெல்லா மெஞ்சுத விலவே. 44
78. ஞ்ணநம னயரல வழள வென்னும்
அப்பதி னொன்றே புள்ளி யிறுதி. 45
79. உச்ச காரமொடு நகாரஞ் சிவணும். 46
80. உப்ப காரமொடு ஞகாரையு மற்றே (ய்)
அப்பொரு ளிரட்டா திவணை யான. 47
சுவடி 1053 இல் இந்நூற்பா விடுபட்டுள்ளது.
81. வகரக் கிளவி நான்மொழி யீற்றது. 48
82. மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த
னகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃ தென்ப
புகரறக் கிளந்த வஃறிணை மேன.+ 49

மொழி மரபு முற்றும்

* "ஈண்டு இருவயின் நிலையும் எனபதற்குத் தன்வினை பிறவினை என்னும் இரண்டிடத்தும் என உரைகாரர்கள் கூறினர். அவ்வாறு பொருள் கொள்ளற்கு.

"இது செயல் வேண்டும் என்னும் கிளவி
இருவயின் நிலையும் பொருட்டா கும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும்" (சொல். 243)

என்ற துத்திரமாகும் எனத் தோன்றுகிறது. அச் துத்திரப் போக்கை நோக்கின் ஈண்டும் "தன்பாலானும்" என்ற ஓரடி இருந்திருத்தல் கூடுமோ என்ற ஐயம் உண்டாகிறது. சுப்பிர. பதிப்பு 53 பக். 165

+ "இச் துத்திரத்து ஒன்பது என்னும் வரையறை தெளிவுபடுமாறில்லை. கடன், கவின் என்றாற் போல்வனவும் மகரமாக மயங்குதலின்மையின் இச் துத்திரத்தின் பாடம் பிறழ்ந்திருக்கலாமெனக் கருத வேண்டியுள்ளது." பதிப்பு.77

3. பிறப்பியல்

- 83 உந்தி முதலா முந்துவளி¹ தோன்றித்
தலையினு மிடற்றினு நெஞ்சினு நிலைஇப்
பல்லு மிதமும் நாவு மூக்கும்.
அண்ணமு முளப்பட² வெண்முறை நிலையான்
உறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி (ய்)
எல்லா வெழுத்துஞ் சொல்லுங் காலைப்
பிறப்பி னாக்கம் வேறுவே றியல³
திறப்படத் தெரியுங் காட்சி யான. 1

பா.வே.

1. வழித் - சுவடி 1044, 1052 பிழை, ளி > ழி
வளித் - சுவடி 73, 115 - உறழ்முடிபு, தவறில்லை.
2. உட்பட - பதிப்பு 47 இல் சு.வே.
3. இயலும் - பதிப்பு 47 இல் சு.வே.
இயலத் - சுவடி 73 பதிப்பு 5 பிழை. இயல முற்று. ஒற்று மிகாது.

84. அவ்வழிப்¹
பன்னீ ருயிருந் தந்நிலை திரியா
மிடற்றுப் பிறந்த வளியி² னிசைக்கும்.³ 2

பா.வே.

1. அவ்வழி - சுவடி 73 பதிப்புகள் 1,8 - உறழ் முடிவு, தவறில்லை.
2. வழியி - சுவடி 1044 எழுத்துப் பிழை, ளி > ழி
3. னொலிக்கும் - பதிப்பு 47 இல் சு.வே.

85. அவற்றுள்
அ ஆ வாயிரண் டங்காந் தியலும். 3

86. இ ஈ ஏ ஐயென விசைக்கும்
அப்பா லைந்து மவற்றோ ரன்ன (வ்)

அவைதாம்¹

அண்பன் முதனா விளிம்புற லுடைய.

பா.வே.

1. சுவடி 1044இல் அவைதாம் என்னும் சொற்சீரடி விடுபட்டது.

87. உ ஊ ஒ ஓ ஒளவென விசைக்கும்
அப்பா லைந்து மிதழ்குவிந் தியலும்.

88. தத்தந் திரிபே சிறிய வென்ப.

பதிப்புகள் 13, 38, 51இல் இந் நூற்பாவிற்குமுன் அவைதாம் என ஒரு சொற்சீரடி உள்ளது.

89. ககார¹ ஙகார முதனா வண்ணம்.

பா.வே.

1. ககர - சுவடி 1044⁺

90. சகார ஞகார¹ மிடைநா வண்ணம்.

பா.வே.

1. ஞகர - சுவடி 1044.⁺

91. டகார ணகார நுனிநா வண்ணம்.

92. அவ்வா நெழுத்து மூவகைப் பிறப்பின.

93. அண்ண நண்ணிய பன்முதன் மருங்கின்
நாநுனி பரந்து மெய்யுற வொற்றத்
தாமினிது பிறக்குந் தகார நகாரம்.

(சுவடி 1053 இல் நகாரம் என்ற சொல் விடுபட்டுள்ளது.)

94. அணரி நுனிநா வண்ண மொற்ற
றஃகா னஃகா னாயிரண்டும் பிறக்கும்.

+ இரண்டு சீர்களில் அடுத்தடுத்து காரச் சாரியை நின்றலைவிட ஒன்றைக் கரச் சாரியையாகக் கொண்டால் ஒலிநயம் சிறந்து விளங்குவதாகக் கருதியிருக்கலாம். இக் கருத்து 91ஆம் நூற்பாவிற்கும் பொருந்துமேனும் ஏனோ கூறவில்லை. ப.வெ.நா.

பிறப்பியல்

19

95. நுனிநா வணரி யண்ணம் வருட
ரகார முகார மாயிரண்டும் பிறக்கும். 13

96. நாவிளிம்பு வீங்கி யண்பன் முதலுற (வ்)
ஆவயி னண்ண மொற்றவும் வருடவும்
லகார ளகார மாயிரண்டும் பிறக்கும். 14

பா.வே.

1. ஆவையி - சுவடி 1044 எழுத்துப்பிழை, வ > வை

97. இதழியைந்து பிறக்கும் பகார மகாரம். 15

98. பல்லித ழியைய வகாரம் பிறக்கும். 16

99. அண்ணஞ் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை
கண்ணுற் றடைய யகாரம் பிறக்கும். 17

100. மெல்லெழுத் தாறும் பிறப்பி னாக்கஞ்
சொல்லிய பள்ளி நிலையின வாயினும்
மூக்கின் வளியிசை யாப்புறத் தோன்றும். 18

101. சார்ந்துவரி னல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்
தோந்து வெளிப்படுத்த வேனை மூன்றுந்
தத்தஞ் சார்பிற் பிறப்பொடு சிவணி (ய்)
ஒத்த காட்சியிற் றம்மியல் பியலும். 19

102. எல்லா வெழுத்தும் வெளிப்படக் கிளந்து
சொல்லிய பள்ளி யெழுதரு வளியிற்
பிறப்பொடு விடுவழி¹ யுறழ்ச்சி வாரத் (து)
அகத்தெழு வளியிசை யரிறப நாடி
யளபிற்² கோட லந்தணர் மறைத்தே. 20

இளம்பூரணர் இதனையும் அடுத்த நூற்பாவையும் தனித்தனி நூற்பாக்
களாகக் கொண்டுள்ளார். ஆனால் நச்சர். இரண்டையும் ஒன்றாகக் கொண்
டார். வேங்கட., "நச்சினார்க்கினியர் கொண்டவாறு ஒரு துத்திரமாகக்
கோடலே அமைவுடைய தாயுளது" என்பர்.பதிப்பு 53 பக் 79.

பா.வே.

1. விடுவளி -- சுவடி 1052. எழுத்துப்பிழை
2. அளவிற் -- சுவடி 73, 115, 1052 பதிப்பு 47 இல் சுவே.

103. அஃதிவ னாவலா தெழுந்துபுறத் திசைக்கும்
மெய்தெரி வளியிசை யளபுநுவன் றிசினே.

21

பா.வே.

1. யளவு -- சுவடி 73, 115, 1052.

பிறப்பியல் முற்றும்

4. புணரியல்

104. மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்தின்
இரண்டுதலை யிட்ட முதலா கிருபஃ (து)
அறுநான் கீறொடு¹ நெறிநின் றியலும்
எல்லா மொழிக்கு மிறுகியு முதலும்
மெய்யே யுயிரென் றாய் ரியல. 1

பா.வே.

1. கீற்றொடு⁺ - சுவடி 1051, பதிப்பு 14

105. அவற்றுள்
மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல். 2

106. குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப. 3

107. உயிர்மெய் யீறு முயிரீற் றியற்றே. 4

108. உயிரிற் று சொன்மு னுயிர்வரு வழியும்
உயிரிற் று சொன்முன் மெய்வரு வழியும்
மெய்யிற் று சொன்மு னுயிர்வரு வழியும்
மெய்யிற் று சொன்முன் மெய்வரு வழியுமென்(று)
இவ்வென வறியக் கிளக்குங் காலை
நிறுத்த சொல்லே குறித்துவரு கிளவியென்(று)
ஆய் ரியல புணர்நிலைச் சுட்டே. 5

109. அவற்றுள்
நிறுத்த சொல்லி னீறா கெழுத்தொடு
குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத் தியையப்

+ "இளம்பூரணர் பாடத்தில் கீறொடு என அமைந்த சொல் நச்சினார்க்கினியர் பாடத்தில் கீற்றொடு என வல்லினம் இரட்டித்த நிலையில் அமைந்துள்ளது." வெ.ப. பக். 51

நச்சினார்க்கினியர் உரையின் முதல் பதிப்பாகிய மழவை. மகாலிங்கையர் பதிப்பில் கீறொடு என்றுதான் உள்ளது. பிந்தைய பதிப்புகளில்தான் கீற்றொடு என்ற மாற்றம் காணப்படுகிறது. ச.வே.சு.

பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
 பெயரொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலுந்
 தொழிலொடு¹ பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
 தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
 மூன்றே திரிபிட னொன்றே யியல்பென
 ஆங்கந்² நான்கே மொழிபுண்³ ரியல்பே.

6

பா.வே.

1. தொழிலொடும் - பதிப்பு 47 சு.வே. உம்மை தேவையற்றது.
2. ஆங்கே - பதிப்புகள் 47, 54 இல் சு.வே. சிறப்பின்று.
ஆங்க - சுவடி 73, 115, 1053 பதிப்பு 47
3. மொழிப்புண - சுவடி 1044 உறழ்முடிபு தவறில்லை.

110. அவைதாம்¹

மெய்ப்பிறி தாதன் மிகுதல் குன்றலென் (று)
 இவ்வென்² மொழிப திரியு மாறே.

7

பா.வே.

1. அவற்றுள் எனப் பதிப்பு 85இல் திருத்திக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சுவடிகளில் ஆதாரம் இல்லை.
2. இவையென - பதிப்புகள் 47, 54 இல் சு.வே.

111. நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவியும்

அடையொடு⁺ தோன்றினும் புணர்நிலைக் குரிய.

8

பா.வே.

இந் நூற்பாவிற்குமுன் அவற்றுள் என்ற சொற்சீரடியைப் பதிப்பு 38 சு.வே.யாகக் காட்டுகிறது. இவ்வடி தேவையற்றது.

112. மருவின் றொகுதி மயங்கியன் மொழியும்

உரியவை யுளவே புணர்நிலைச் சுட்டே.

9

+ அடையொடு என்னும் சீர் இடையொடு என இருந்து ஏடெழுதுவோரால் பிழைபட எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்பது கோ.கி. யின் கருத்து (தொல். ஆய்வின் வரலாறு பக். 131)

113. வேற்றுமை¹ குறித்த புணர்மொழி² நிலையும்
 வேற்றுமை யல்வழிப் புணர்மொழி² நிலையும்
 எழுத்தே சாரியை யாயிரு பண்பின்
 ஒழுக்கல் வலிய புணருங் காலை. 10

பா.வே.

1. வேற்றுமைக் - சுவடி 1044
2. பொருள்மொழி⁺ - பதிப்பு 77இல் திருத்திக் கொள்ளப்பட்டது.
 இத் திருத்தத்திற்கு எந்தச் சுவடியிலும் ஆதாரம் இல்லை.

114. ஐஓடு குஇன் அதுகண் ணென்னும்
 அவ்வா ரென்ப³ வேற்றுமை யுருபே. 11

பா.வே.

1. என்ப - சுவடி 73. பிழை

115. வல்வெழுத்து முதலிய வேற்றுமை உருபிற் (கு)
 ஒல்வழி யொற்றிடை மிகுதல் வேண்டும். 12

116. ஆற னுருபி னகரக் கிளவி(ய்)¹
 ஈறா ககரமுனைக் கெடுதல்² வேண்டும். 13

பா.வே.

1. கிளவியும் - சுவடி 1053. பிழை உம்மை தேவையற்றது
2. கெடுத்தல் - சுவடி 1051. பிழை இது விதி நூற்பா.

+ "இச் சூத்திரத்து முதலிரண்டடியினும் உள்ள பொருள்மொழி நிலையும் என்னும் பாடம் எவ்வகையாலோ பிறழ்ந்து புணர்மொழி நிலையும் எனவுளது. அதனைப் பிழையெனக் கருதாமல் உரையாசிரியன்மார் குழம்பித் தடுமாறி இயைபற்ற விளக்கங்களை இயம்பிச் சென்றனர்.

ஆசிரியர் அமைத்த பாடம் பொருள்மொழி நிலை என்பதேயாம். இதனை "ணகார இறுதி வல்வெழுத் தியையின் டகார மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே" (புள்ளி. 7) "யகர இறுதி வேற்றுமைப் பொருள்வயின் வல்வெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே" (புள்ளி. 62). "லனஎன வரூஉம் புள்ளி யிறுதிமுன் வேற்றுமை குறித்த பொருள்வயினான" (குற்றிய.75), "அச்சக் கிளவிக் கைந்தும் இரண்டும் எச்ச மிலவே பொருள்வயி னான" (வேற். மயங். 17) எனப் பின்னர் எடுத்தாளுதலான அறிக."பால. பதிப்பு 77.

117. வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே. 14

118. உயிர்திணைப் பெயரே யஹிணைப் பெயரென்(று)
ஆயிரண் டென்ப¹ பெயர்நிலைச் சுட்டே⁺. 15

பா.வே.

1. ஆயிரியல - சுவடி 73. சிந்திக்கத் தக்கது.

119. அவற்றுவழி¹ மருங்கிற் சாரியை வருமே. 16

பா.வே.

1. அவற்றுள்வழி - பதிப்பு 5, பதிப்பு 54 இல் சுவே. ளகரமெய் மிகை.

120. அவைதாம்
இன்னே வற்றே¹ யத்தே யம்மே(ய்)
ஒன்னே யானே யக்கே யிக்கே(ய்)
அன்னென் கிலவி யுளப்படப்² பிறவும்
அன்ன வென்ப சாரியை மொழியே. 17

பா.வே.

1. யற்றே - சுவடி 1051. பிழை. வற்றுச் சாரியையே நுதலப்படுவது.

2. யுளப்பட - சுவடி 73. சந்திப்பிழை. பகரமெய் விடுபட்டது.

உட்பட - பதிப்புகள் 47, 54 இல் சுவே.

121 அவற்றுள்
இன்னி னிகர மாவி னிறுதி
முன்னர்க் கெடுத லூரித்து மாகும். 18

+ இதனையடுத்து.

"வினையுங் குறிப்புமென் றாயிரு தினையின்

அனைமர பினவே வினைநிலைச் சுட்டே"

என்றாற்போல ஒரு நூற்பா அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது டால். கருத்து. பதிப்பு77.

- 122 அளவாகு¹ மொழிமுத னிலைஇய வுயிர்மிசை
 னஃகான் றஃகா னாகிய நிலைத்தே. 19

பா.வே.

1. அளபாகு⁺ - பதிப்புகள் 19, 54, 85 பதிப்பு 47இல் சு.வே.

- 123 வஃகான் மெய்கெடச் சுட்டுமுத லைம்முன்
 அஃகா னிற்ற லாகிய பண்பே. 20

124. னஃகான் றஃகா னான்கணுரு பிற்கு. 21

125. ஆனின் னகரமு மதனோ ரற்றே
 நாண்முன் வரூஉம் வன்முதற் றொழிற்கே. 22

பெரும்பாலான பதிப்புகளில் ஆனினகரமு என்றே உள்ளது.

பதிப்பு 47 ஆனின்னகரமு என்பதைச் சு.வே. ஆகக் காட்டும்

பதிப்புகள் 54, 77 பாடமாகவே கொண்டுள்ளன.

சுவடி 1053இல் வன் முதற் றொழிற்கே என்னும் தொடர் விடுபட்டுள்ளது

+ இராம. சுப்பிரமணியன் அளபாகு மொழி எனப் பாடங்கொண்டு, "அளபு பெயராகு மொழி" என்று உரை கூறினார். பின், "பததென்னும் நிறுத்தசொல் தன்முன் அகல் உழக்கு எனும் அளபு பெயர்கள் வர,

நிறையு மளவும் வரூஉம் காலையுங்
 குறையா தாகு மின்னென் சாரியை (எழுத்து. 437)

என்றதனால் இன் சாரியை பெற்று....." என்ற போது, "அகல், உழக்கு முதலியன அளபு பெயர்கள்" என்று கூறினார். ஆனால் அதற்குரிய விதியைக் கூறும் நூற்பாவில் அளவு என்றிருத்தலை மனங்கொள்ளவில்லை போலும். மேலும், "அளவுப் பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் முதலாக வரும் அஉ கசதப நமல" என்று கூறியவா இதற்குரிய 171 ஆம் நூற்பாவை உரிய இடத்தில், "அளவிற்கும் நிறையிற்கு மொழிமுத லாகி" என்று தந்து, "அளவுப் பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும்" என்றுரை வகுத்தார்.

இதனால் அவர் அளபு பெயர், அளவுப் பெயர் ஆகிய இரண்டையும் ஒன்றாகவே கருதுகிறார் எனத் தெரிகிறது. உண்மையில் இவை இரண்டும் வெவ்வேறு. எனவே ஈண்டு அளவென்று பாடம் கொள்ளுவதே தக்கதாம். கே.எம்.வி

* ஆனின் + அகரம் தான் ஆனினகரம்; இங்கு கூறப்படுவது
 ஆனின் + னகரம் ஆதலின் ஆனின்னகரம் என்பதே பாடம். ப.வெ.நா.

126. அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை. 23
127. இக்கி னிகர மிகரமுனை யற்றே. 24
128. ஐயின் முன்னரு மவ்விய னிலையும்¹. 25

பா.வே.

1. நிலையும் – சுவடி 1053 சந்திப்பிழை

- 129 எப்பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி(ய்)¹
அக்கின் இறுதிமெய் மிசை²யொடுங் கெடுமே
குற்றிய ஓகர முற்றத்³ தோன்றாது. 26

பா.வே.

1. வரும்வழி – சுவடி 115

2. மெய்ம்மிசை – பதிப்புகள் 1, 5, 14, 47 மெய் மிசையொடும் கெடும்
என எழுவாய்த் தொடர். எனவே மகரம் இரட்டாது.

3. முற்றித் – சுவடி 1044 எழுத்துப்பிழை. ற > றி

130. அம்மி னிறுதி கசதக் காலைத்
தன்மெய் திரிந்து ஙளுந வாகும். 27
131. மென்மையு மிடைமையும்¹ வளுஉங் காலை(ய்)
இன்மை வேண்டு மென்மனார் புலவர். 28

பா.வே.

1. மிடைமையு – சுவடி 73. பிழை, மகரமெய் விடுபட்டது.

மிடையும் – பதிப்பு 47 இல் சு.வே. சிறப்பிலி.

132. இன்னென வளுஉம் வேற்றுமை யுருபிற்(கு)
இன்னென் சாரியை யின்மை வேண்டும். 29
133. பெயருந் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைப்ப
வேற்றுமை யுருபு நிலைபெறு வழியுந்
தோற்றம்¹ வேண்டாத்² தொகுதிக் கண்ணும்

ஒட்டுதற் கொழுகிய வழக்கொடு சிவணிச்
 சொற்சிதர் மருங்கின் வழிவந்து விளங்கா(து)
 இடைநின் றியலுஞ் சாரியை யியற்கை(ய்)
 உடைமையு³ மின்மையு மொடுவயி⁴ னொக்கும்.

30

பா.வே.

1. தோற்றமும் - பதிப்பு 47 இல் சு.வே. உம்மைக் கிடமில்லை; மிகை.

2. வேண்டாந் - பதிப்பு 47 இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை. த > ந்

3. உடமையும் - சுவடி 1044 எழுத்துப்பிழை. டை > ட

4. பதிப்பு 77இல் பால. மொடுவயி எனத் திருத்திக்கொண்டுள்ளார்.

இதற்குச் சுவடிச்சான்றும் இல்லை. இதனைத் தி.வே.கோ. ஏற்கவில்லை.

134. அத்தே வற்றே யாயிரு மொழிமேல்
 ஒற்றுமெய் கெடுத நெற்றென் றற்றே(ய்)
 அவற்றுமுன் வரூஉம் வல்லெழுத்து மிகுமே.

31

அவற்றுள்

கரமுங் காணு நெட்டெழுத் திலவே.

33

137. வரன்முறை மூன்றுங் குற்றெழுத் துடைய.

34

138. ஐகார ஒளகாரங் காணொடுந்¹ தோன்றும்.

35

பா.வே.

1. காணொடு - சுவடி 73, 999, 1051, 1052 பிழை. உம்மை வேண்டும்.

139. புள்ளி யீற்றுமு¹ னுயிர்² தனித் தியலாது
 மெய்யொடுஞ்³ சிவணு மவ்வியல் கெடுத்தே.

36

பா.வே.

1. யீற்றின்முன் - சுவடி 73, 115 பதிப்பு 40 வெள்ளைப் பாடம்.

2. முன்னுயிர் - சுவடி 73 பதிப்பு 8 கொள்ளலாம்; பிழையன்று.

3. மெய்யொடு - சுவடி 73, 1051, 1052 பதிப்பு 47இல் அடிகள். மெய்யொடும்
 என்பது நச்சர் பாடம் என்கிறார். இது பொருந்தாது ஏனெனில்
 இளம்பூரணத்தின் முதற்பதிப்பிலேயே (5) மெய்யொடும் என்பதுதான் பாடம்.

140. மெய்யுயிர் நீங்கிற் றன்னுரு வாகும்¹. 37

பா.வே.

1. உருபாகும் - சுவடி 1051, 1052 பதிப்பு 47 இல் சு.வே. பிழை.

141. எல்லா மொழிக்கு¹ முயிர்வரு வழியே(ய்)
உடம்படு மெய்யி னுருபு² கொளல்³ வரையார்⁺. 38

பா.வே.

1. மொழியும் - பதிப்பு 47இல் சு.வே. பொருந்தாத பாடம்.

2. உருபு* - சுவடி 115, பதிப்புகள் 8, 14

மெய்யெனுருபு - பதிப்பு 77. இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.

3. கொள - பதிப்பு 47இல் சு.வே. பிழை லகரமெய் விடுபட்டது.

142. எழுத்தோ ரன்ன பொருடெரி புணர்ச்சி(ய்)
இசையிற் றிரித னிலைஇய பண்பே. 39

143. அவைதாம்
முன்னப்¹ பொருள புணர்ச்சி வாயின்
இன்ன வென்னு மெழுத்துக்கட னிலவே² 40

பா.வே

1. முன்னாப் - சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை ன > னா

2. நிலவே - சுவடி 1053 எழுத்துப்பிழை னி - நி

புணரியல் முற்றும்

+ உடம்படு மெய் பற்றிய நூற்பா தொகைமரபில் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது தெ.பொ.மீ. கருத்து.

* "வடிவு என்னும் பொருள் பயின்ற இடத்தில் உருவு என்றும். வேற்றுமை உருபு, உவம உருபு என்பனவற்றைச் சுட்டுமிடத்து உருபு என்றும் பயின்று வருதலே தொல்காப்பியர் காலப் பொருண்மை வழக்கிற்கு உரியதாகும். உரு, உருவு, உருவம் என்பன ஒருபொருட் கிளவிகள்.

மேலே கண்ட உடம்படுமெய் பற்றிய நூற்பாவில் இளம்பூரணர் உருபு என்பதற்கும் நச்சினார்க்கினியர் உருவு என்பதற்கும் வடிவு என்றே பொருள் கொண்டுள்ளனர். வடிவு என்னும் பொருளுக்குரியதாக உருவு என்பதையே இங்குப் பாடங்கொள்வது பொருட் டெளிவுக்குத் துணைபுரியும்." வெ.ப. பக். 167

5. தொகைமரபு

144

கசதப முதலிய மொழிமேற் றோன்றும்
மெல்லெழுத் தியற்கை சொல்லிய முறையான்
ஙளுநம வென்னு மொற்றா கும்மேய்
ஆன்ன மரபின் மொழிவயி னான.

1

- இவ்வியல் பற்றித் தெ.பொ.மீயின் கருத்து :-

1. உடம்படுமெய் பற்றிய நூற்பா தொகைமரபில் இடம் பெற வேண்டும்.
2. ஏ என்பது சொல்லதிகாரத்தில் சொல்லாகக் கருதப்படுகிறது. தொகைமரபில் (105) சரியை எனப்படுகிறது. இதனால் இந்த நூற்பா பழைய தொல்காப்பியருடையதாக இருக்காது.
3. அஃய் பெயர் நிறைப் பெயர்களின் முதல் எழுத்துக்களைப் பற்றிக் கூறும் நூற்பா சிறப்பாக இருக்கிறது. ஆனால் இலக்கணத்தில் அதன் இடம் என்ன என்பது புரியவில்லை. (171)
4. அவர் யாது ஆகிய சொற்களின் புணர்ச்சிபற்றிக் கூறும் நூற்பா தொகைமரபு உடலின் புறனடை நூற்பாவின் பின்னர் அமைந்துள்ளது. புறனடையின் பின்னர் அமைந்துள்ளதே இது பின்வந்தோரால் சேர்க்கப்பட்டது என்பதை உணரத்தக்கதாகிறது.

தொகைமரபு பற்றிய இந்த நான்கு கருத்துகளையும் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன் கூறியுள்ளார்." (கோ.கி. பக். 152,153)

பதிப்பு 77இல் பால், "இவ் வியலுள் வல்லெழுத்து மிகுதல் சொல்லிய முறையான் (து.4) "வேற்றுமை யல்லழி" (து.16)."சொல்லிய மருங்கின்" (து.17). "உகரபொரு புணரும் புள்ளி யிறுதி"(து.21)."உளவெணப் பட்ட எல்லாச் சொல்லும்"(து.22). "உளவெணப் பட்ட ஒன்பதிறெழுத்தே"(து.28) என்றாற் போல வரும் துத்திரங்கள் முற்கூறியவற்றை நினைவுபடுத்தும் முறையில் அமைந்துள்ளமையான இஃது இறுதி இயலாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும். சொல்லதிகாரத்துள் நால்வகைச் சொற்களின் இயல்பு கூறிப் பின் எச்சவியலும், பொருளதிகாரத்துள் களவியல் கற்பியல்களின் பின் பொருளியலும் அமைந்துள்ளமை இதற்குச் சான்றாகும். மேலும் சாரியைகள் இடைச்சொற்களாதலின் அவற்றின் புணர்ச்சியியல்புகளைப் புணரியலுள் கூறியுள்ளமையான் வேற்றுமை உருபுகளும் இடைச்சொல்லாகலின் உருபிபல அதனையடுத்து அமைதலே முறையாகும்" என்கிறார்.

தி.வே.கோ. இதனை மறுத்து, "தொகை மரபு இப்படலத்தின் இறுதி இயல் ஆதலே ஏற்றது என்றார். நூ. 143, 144, 145, 150, 163, 170 போன்ற நூற்பாக்கள் அகத்தோத்துக்களுக்கு இன்றியமையாதவையாய்ப் பல ஈறுகளிலும் தனித்தனி விதந்து கூறவேண்டுவனவற்றைச் சுருங்க விளக்குபவையாய் உள்ள செய்தியை இவரும் உடம்பட்டுள்ளார். 170 ஆம் நூற்பா இவ்வைந்தாம் இயலில் இல்லைமென்னின் 449ஆம் நூற்பா வெற்றெனத் தொடுத்தலாய் முடியும். ஆதலின் தொகைமரபு ஐந்தாம் இயலாக இருத்தலே எழுத்துப்படல அமைப்பிற்கு ஏற்றதாம்." என்கிறார் (அப்பதிப்பின் ஆய்வு அறிமுகவுரை பக்XXV, XXvi)

இவ்விலக்கண விவாதம் மிக்க சுவை பயப்பதாயினும் பதிப்பாசிரியருக்கு ஏட்டுச் சான்றே தலையாய ஒன்று எனப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ப.வெ.நா.

145. ஞநமய வவெனு¹ முதலாகு மொழியும்
 உயிர்முத லாகிய மொழியு முளப்பட(வ்)²
 அன்றி யனைத்து மெல்லா வழியும்
 நின்ற சொன்மு னியல்பா கும்மே. 2

பா.வே.

1. ஞநம யவவெனு - பதிப்புகள் 8, 40, 77 உயிர்முத என்னும் இரண்டாம் அடியின் முதற்சீருக்குப் பொருத்தமாகக் கருவிளச் சீராதலான் ஞநமய என்னும் பாடமே ஓசைநயம் மிக்கது. இரண்டாம் சீரை வ.வெனு என விட்டிசைத்துக் கூவிளமாகக் கொள்க. ஞநம யவவெனும் எனில் விட்டிசை வேண்டாம். வவென்னு - சுவடி 1051 இப்பாடம் கொண்டால் விட்டிசை வேண்டாம்.
2. உட்பட - சுவடி 1052. வெள்ளைப்பாடம்

146. அவற்றுள்
 மெல்லெழுத் தியற்கை யுறழினும் வரையார்
 சொல்லிய தொடர்மொழி யிறுதி யான. 3
147. ணனவென் புள்ளி முன் யாவு ஞாவும்
 வினையோ ரனையு வென்மனார் புலவர்.¹ 4

பா.வே.

1. ஆசிரியர் எனப் பாடவேறுபாடு இருப்பதாக வெ.ப குறிப்பிடுகிறார். (பக்.114) எங்கும் இப் பாடம் காணக் கிடைக்கவில்லை. அது எங்கிருக்கிறது என விளங்கவில்லை.

148. மொழிமுத லாகு மெல்லா வெழுத்தும்
 வருவழி¹ நின்ற வாயிரு புள்ளியும்
 வேற்றுமை யல்வழித் திரிபிட னிலவே. 5

பா.வே.

1. வரும்வழி - சுவடி.73.

தொகைமரபு

149. வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெழுத் தல்வழி¹
மேற்கு நியற்கை யாவயி² னான.

பா.வே.

1. தில்வழி - பதிப்பு 47இல் சு.வே. பிழை.

2. யாவையி - சுவடி 11. எழுத்துப்பிழை, வ > வை

150. லனவென வரூஉம் புள்ளி முன்னர்த்
தந வெனவரிற்⁺ றனவா கும்மே.

151 ணளவென் புள்ளிமுன் டனவெனத் தோன்றும்.

152. உயிரீ றாகிய முன்னிலைக்¹ கிளவியும்
புள்ளி யிறுதி முன்னிலைக் கிளவியும்
இயல்பா குறவு² முறழ்பா குறவு³மென்(று)⁴
ஆயீ ரியல வல்லெழுத்து வரினே

பா.வே.

1. முன்னிலைக் - சுவடி 1044 எழுத்துப்பிழை

2. ஆகுறவு - சுவடி 11, 215, 1051, பதிப்புகள் 1,5

3. உறழாகுறவும் - பதிப்புகள் 1,2

4. இயல்பா குறவு முறழா குறவுமென் - பதிப்பு 47இல் சு.வே.

153. ஓளவென வரூஉ முயிரிறு சொல்லும்
ஆநமவ* வென்னும் புள்ளி யிறுதியுங்

+ லனவென்றும் றனவென்றும் சேர்த்துக் கூறியுள்ளதால் த.ந என்று விட்டிசைத்தல் - படிப்பதைவிடத் த.ந என்று சேர்த்துப் படிப்பதே நேரிதாகும். அவ்வாறு கொள்ளும்போது த.நவென என்பது முதற்சீர் ஆகும். வரின் என்னும் இரண்டாவது சீர் நிரை என்னும் ஓரசைச்சீர் ஆகும். இக்குறையைத் தவிர்க்க இரண்டாம் சீரை வரின் எனக் கொண்டு இவ்வடியை, த.நவென வரினே றனவா கும்மே எனக் கொள்ளும் அடிகளாசிரியர் வரின் என ஓரசைச் சீரை கொண்டுள்ளார். கே.எம்.வி.

குற்றிய வகரந் திறுதியு முளப்பட்
முற்றத் தோன்றா முன்னிலை மொழிக்கே.

10

பா.வே.

1. உட்பட - பதிப்பு 84இல் சு.வே. வெள்ளைப்பாடம்.
2. தோற்றா - பதிப்பு 84இல் சு.வே. பிழை.

* "இச் சூத்திரத்துள் வகரத்தையும் சேர்த்து. ஓநமல என்னும் புள்ளியிறுதியும்" என யாவரும் பாடங்கொண்டுள்ளனர். "வகரக் கிளவி நான்மொழி ஈற்றது" என்றதனானும், அவற்றுள் அவ் இவ் உவ் என்பவை கட்டுப்பெயராயும் தெவ் என்பது உரிச்சொல்லாயும் நின்றலின் அவை முன்னிலை வினையாகாமை தேற்றமாம். தெவ் எனலும் உரிச்சொல் தெவ்வர் எனப் பெயராதலன்றித் தெவ்வினான் தெவ்வுவான், தெவ்வு, தெவ்வ என வினையாகாமையும் அதிக. ஓநமலென்னும் என நின்ற உடம்படு மெய்யைப் பிறழ்பிரிப்பாகப் பிரித்தமையான இவ்வழி நோர்ந்ததென்க. அதனை ஓராமல் உரையாசிரியன்மார் தெவ்வு கொற்றா என உதாரணத் தந்தனர். தெவ்வு கொற்றா என்பது கொற்றா இது பகையாகும் எனப் பொருள் தருவதன்றித் தெவ்வுலாயாக் என ஒவற்பொருள் தாராதென்க." பா.வ. பதிப்பு 77 பக். 184, 185 "வகர ஈற்றுள் தெவ் என்ற சொல் பெயரேயன்றி வினையன்று. ஆதலின் வகர ஈறு முன்னிலைநாளைத் தொழிற்படுத்தற்கண் வாராது என்று கட்டிய திறன் போர்த்துத் தக்கது. இக் கருத்துக்கு ஏனை வகரம் இன்னொடு சிவனும் (நூ. 184) என்பதும் அரணாகிறது தி.வே.கே. மேலது. பக். xvii - xviii

"தெவ் என்னும் சொல் முக(த்தல்) என்னும் பொருட்டு; 'நீர்த் தெவ்வு நிறைத்தொழுவார்'(மதுரைக. 89) என்னும் அடியை நோக்குக. மயிலைநாதர் 'தெவ்' என்னும் தொழிற்பெயரொன்றினை உதாரணமாகக் காட்டியுள்ளார். (நன். 206).

நச்சினார்க்கினியர் தொல். வினை. 27ஆம் நூற்பா உரையுள் "தெவ்" என்பது எடுத்தல் ஓசையான் முன்னிலை ஏவல் ஒருமை முற்றாம் நிற்கும் என்றும், தெவ் என்பதிலிருந்து தெவ்வினான், தெவ்வுவி, தெவ்வுவித்தான் முதலான வினைவிகற்பங்கள் தோன்றும் என்றும் உரைத்தார். அடிகள். பதிப்பு 47 பக். 150.

ஓநம வென்னும் என்கின்ற நூற்பாத் தொடரை உரையாசிரியர்கள் 'ஓநமல வென்னும்' எனக் கொண்டதைப் பிறழ்பிரிப்பு எனப் பால கூறுவதை ஏற்பதற்கில்லை. ஒரு வகரம் தெரிந்தே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என வேண்டுமானால் கூறலாம்.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் இல்லாத முகத்தற்பொருள் தெவ் என்ற சொல்லிற்கு மதுரைக் காஞ்சிக் காலத்தே தோன்றிவிட்டது. இது குறைந்தது நச்சர் காலம் வரை வழக்கிலிருந்து திருக்கிறது. இங்கு உரையாசிரியர்கள் காட்டும் தெவ்வு கொற்றா என்பதற்கு இக்காலத் தமிழில் கொற்றனே! மொள்ளு எனப்பொருள். இதனடியாக வினை விகற்பங்கள் தோன்றும் என நச்சர் உரைப்பதால் அவர் காலத்தில் ஆட்சி இருந்திருக்கிறது எடுத்தல் ஓசையால் வினை வடிவத்தை வேறுபடுத்திக் காட்டியுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது.

இடையில் தோன்றிய இப்பொருள் இடையிலேயே மறைந்து இன்று வழக்கொழிந்து விட்டது.

இச் சூழ்நிலையில் வகரத்தைச் சேர்த்த நூற்பா வடிவை உரையாசிரியர் கேட்டுப் பின்பற்றி யிருக்கலாம். இந்நாளைப் போலப் பண்டைய நூல்களைத் தம் மனம் போலத் திரித்துச் கொள்ளும் வழக்கு உரையாசிரியர்களிடம் காணப்பட்டவில்லை. எனவே இளம்பூரணர் காலத்தில் இந்நூற்பாவின் வடிவம் ஓநமல வென்னும் என்பதாக இருக்கலாம். ப.வெ.நா.

154. உயிரீ றாகிய யுயர்திணைப் பெயரும்
புள்ளி யிறுதி¹ யுயர்திணைப் பெயரும்
எல்லா வழியு மியல்பென மொழிப. 11

பா.வே.

1. யிறுதியின் - சுவடி 1052. பிழை.

155. அவற்றுள்
இகரவீற் றுப்பெயர்¹ திரிபிட னுடைத்தே. 12

பா.வே.

1. இகரவிறுபெயர்⁺ - சுவடி 115 பதிப்பு 1. பதிப்புகள் 47, 55இல்
நச்சர். பாடம் எனச் சுவே. இப்பாடம் ஓசை நயமுடையது.

156. அஃறிணை விரவுப்பெய ரியல்புமா ருளவே. 13

157. புள்ளி யிறுதியு முயிரிறு கிளவியும்
வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையாற்
றம்மி னாகிய தொழிற்சொன் முன்வரின்
மெய்ம்மை¹ யாகலு² முறழத் தோன்றலும்.
அம்முறை யிரண்டு முரியவை யுளவே
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும். 14

பா.வே.

1. மெய்மை - சுவடி 73, 999 பதிப்பு 5 பிழை.

2. யாதலு - சுவடி 115, 1051 பதிப்பு 1 ஒரே பொருள்.

+ *எழுத்ததிகாரத்தில் தொகைமரபு நூற்பாவில் இகர ஈற்றுப்பெயர் (எ.155) என்னும் தொடர் இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம். இதற்கு 'இகரமாகிய இறுதியை உடைய பெயர்', என்று இளம்பூரணர் உரை வரைந்துள்ளார். இளம்பூரணரின் உரைப்பகுதியில் அமைந்த தொடர் 'இறுதொடர்' என்னும் பாடத்தைத் தோற்றுவிக்க, நச்சினார்க்கினியருக்குத் துணையாக அமைந்திருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இளம்பூரணர் கூறும் உரைத்தொடரின் அமைப்பினைப் பின்பற்றி இகர இறுபெயர் என்னும் பாடம் நச்சினார்க்கினியரால் கொள்ளப்பட்டுள்ளது." வெ.ப. பக். 36.

தொடர்ந்து வரும் 157ஆவது நூற்பாவில் பயின்றுள்ள உயிரிறுகிளவியும் என்னும் தொடரை நச்சர். பார்த்திருக்கலாம். ப.வெ.நா.

158

மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும்
 வல்லெழுத்து மிகுவழி¹ மெலிப்பொடு தோன்றலும்
 இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை² தோன்றலும்
 + உயிர்மிக வருவழி³ யுயிர்கெட வருதலுஞ்
 சாரியை யுளவழிச்⁴ சாரியை கெடுதலுஞ்^{5*}
 சாரியை யுளவழித்⁴ தன்னுருபு நிலையலுஞ்
 சாரியை யியற்கை யுறழத் தோன்றலும்
 உயர்திணை மருங்கி னொழியாது வருதலும்
 அஃறிணை விரவுப்பெயர்க் கவ்விய னிலையலும்⁶
 மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலும்⁷
 அன்ன பிறவுந் தன்னியல் மருங்கின்
 மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கும்
 ஐகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப.

15

பா.வே.

1. மிகும்வழி - சுவடி 1044, 1051

+ பதிப்பு 85இல் இந்நூற்பாவின் மூன்று, நான்காவது அடிகளுக்கிடையில் ஓர் அடி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது வருமாறு:-

"மிகற்கை மருங்கி னியற்கை யாதலும்"

"மிகற்கை மருங்கி னியற்கை யாதலும்" என்பது ஏனையவற்றைவிடப் பயின்றுவரும் திரிபாகும். அதனால் அதனை ஆசிரியர் விதந்தோதாதிரார். காலப்பழமையால் விடு பட்டிருத்தல் வேண்டும்.... இன்றியமையாத நூற்பாவொன்று முழுமையாய் விடுபடும் போது நீண்டதொரு நூற்பாக்கண் ஒரு தொடர் விடுபடுதல் வியப்பிற்குரியதன்று. சேர்த்த தொடரினை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயக்கமிருப்பின் அதனாற் பெறப்படும் திரிபினையும் அன்னபிறவும் என்பதனாற் கொள்ளுதற் கிழுக்கில்லை என்க." (பக். 332)

பண்டைய உரையாசிரியர்களும் மூலத்தையும், தொடர்புடைய பிற இலக்கிய ஆட்சிகளையும், உலக வழக்கையும் ஆழமாக ஆராய்ந்தவர்களே. அதனால் தான் அவர்களால், "காலப் பழமையாற் பெயர்த்தெழுதுவோர் விழ எழுதினர் போலும்" எனக் கூற முடிந்தது. எனினும் அவர்கள் தாமாக எழுதிச் சேர்க்கவில்லை. அசைக்கமுடியாத ஆதாரங்கள் இல்லாத மூலபாட மாற்றத்தை - அது எவ்வளவு தான் நம் காலப் பொருள் தெளிவிற்கு ஏற்றதாக இருப்பினும் - மூலபாட ஆய்வாளர் ஏற்கமாட்டார்கள். இலக்கணப் பொருள் ஆராய்ச்சி வேறு. மூலபாட ஆய்வு வேறு ப.வெ.நா.

* பதிப்பு 77இல் இந்த அடியைக் காலப்புதுமையால் அச்சகத்தார் விழ அச்சிட்டுள்ளனர். உரையில் உள்ளது.

2. செயற்கை - பதிப்பு 47இல் சு.வே. பொருத்தமற்றது.
3. வரும்வழி - சுவடி 115.
4. உள்வழி - பதிப்பு 47இல் சு.வே. இது பதிப்பாசிரியர் படித்த பாடம். சுவடியில் உள்வழி என்றே இருக்கும். சிலர் உள்வழி எனக் கொண்டனர்.
5. கெடவருதலும் - சுவடி 1051 பிழை. யாப்பமைதி குன்றும்.
6. நிலையலும் - சுவடி 73, 1053 சந்திப்பிழை
7. யாகலும் - சுவடி 73 பதிப்பு 19

159 வேற்றுமை யல்வழி இஐ யென்னும்
 ஈற்றுப்பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைய;¹
 அவைதாம்
 இயல்பா குநவும்² வல்லெழுத்து மிகுநவும்³
 உறழ்பா குநவு⁴ மென்மனார் புலவர்.

16

பா.வே.

1. நிலையிய - சுவடி 1044. பதிப்புகள் 5, 19, 55.
 பதிப்புகள் 38, 47இல் சு.வே. பொருளற்ற அளபெடை.
2. குனவும் - சுவடி 11, 1051, 1052 பதிப்பு 1 பதிப்பு 47இல் சு.வே.
3. மிகுவனவும் - சுவடி 1051 யாப்புச் சிதைவு. பொருத்தமற்ற பாடம்.
4. உறழாகுனவும் - பதிப்புகள் 1, 5 பதிப்பு 47இல் சு.வே.
 உறழாகுநவும் - பதிப்புகள் 8, 19 இயல்பாகுந உறழ்பாகுந என்னும் இடை
 152ஆம் நூற்பாவிலும் ஆளப்பட்டுள்ளதால் உறழ்பாகுந என்பதே நயமிகு
 பாடம்.

160. சுட்டுமுத லாகிய விகர விறுதியும்
 எகரமுதல் வினாவி னிகர விறுதியுஞ்
 சுட்டுச் சினைநீடிய வையென் னிறுதியும்
 யாவென் வினாவி னையென் னிறுதியும்
 வல்லெழுத்து மிகுநவு¹ முறழா குநவுஞ்
 சொல்லிய மருங்கி னுளவென மொழிப.

17

பா.வே.

1. மிகுனவு - சுவடி 1052. பதிப்புகள் 1, 5.
 மிகுவன - சுவடி 1051 பொருந்தாப் பாடம். யாப்புச் சிதைவு.

2. குணவுஞ் - சுவடி 1051 பதிப்புகள் 1, 5.

3. சொல்லியன்+ - இது நச்சர் பாடம்.

161. நெடியதன் முன்ன ரொற்றுமெய் கெடுதலுங்
குறியதன் முன்னர்த் தன்னுரு விரட்டலும்¹
அறியத் தோன்றிய நெறியிய லென்ப.

18

பா.வே.

1. தன்னுரு பிரட்டலும் - சுவடி 11, 73; பதிப்புகள் 1, 5, 19, 38, 47, 55 பதிப்பு 8 ஒன்றைத் தவிர எல்லாப் பதிப்புகளிலும் உருபு என்றுதான் உள்ளது. இளம்பூரணர், 'தன்வடிவு இரட்டுதலும், என்றும், நச்சர், 'தன்வடிவு இரட்டித்தலும்' என்றும் வடிவுப் பொருளே கூறுகின்றனர். இதனால் உரு என்ற பாடமே பொருட் சிறப்புடையது. சுவடி 115 இக் கருத்தை அரண் செய்கிறது.

162. ஆற னுருபினு நான்க னுருபினுங்
கூறிய குற்றொற் றிரட்ட லில்லை(ய்)
ஈறாகு புள்ளி யகரமொடு நிலையும்
நெடுமுதல் குறுகு மொழிமுன் னான¹.

19

பா.வே.

1. மொழி முதலான - சுவடி 1051 பொருத்தமற்ற பாடம்

163. நும்மெ னிறுதியு மந்நிலை¹ திரியாது.

20

பா.வே.

1. மன்னிலை - சுவடி 73, 1053 எழுத்துப்பிழை, ந்நி > ன்னி

164. உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி
யகரமு முயிரும் வருவழி¹ யியற்கை.

21

பா.வே.

1. வரும்வழி - சுவடி 73; பதிப்புகள் 47, 55 இல் சு.வே.

வினைத்தொகை வடிவமே சிறப்பானது.

+ "சொல்லிய மருங்கு என்றதனால் பிற ஐகார ஈறுமிக்கு முடிவன கொள்க" என இளம்பூரணரும், "சொல்லியல் என்றதனாலே பிற ஐகார ஈறு மிக்கு முடிவன கொள்க" என நச்சரும் சிறப்புரையில் கூறுவதால் அவர்கள் கொண்ட பாடவேறுபாடு தெளிவாகப் புலனாகிறது.

165. உயிரும் புள்ளியு மிறுதி யாகி(ய்)
 அளவு நிறையு மெண்ணுஞ் சுட்டி(ய்)
 உளவெனப் பட்ட வெல்லாச் சொல்லுந்
 தத்தங் கிளவி தம்மகப் பட்ட
 முத்தை¹ வருஉங் காலந் தோன்றின்
 ஒத்த தென்ப வேயென்² சாரியை. 22

பா.வே.

1. முத்த - சுவடி 1051. எழுத்துப்பிழை, தை > த
2. வேயென்ற - சுவடி 1044. பிழை, றகரம் மிகை.

166. அரையென வருஉம் பால்வரை கிளவிக்குப்¹
 புரைவ தன்றாற் சாரியை யியற்கை. 23

1. பதிப்பு 47இல் கிளவிக்கும் என உள்ளது அச்சுப்பிழை.

167. குறையென் கிளவி முன்வரு காலை
 நிறையத் தோன்றும் வேற்றுமை யியற்கை. 24

168. குற்றிய லுகரக்¹ தின்னே² சாரியை. 25

பா.வே.

1. லுகரத்துக் - சுவடி 1052 பிழை, யாப்புச் சிதைவு.
2. லுகரத் தின்னே⁺ - பதிப்பு 47இல் நச்சர் பாடம் எனச் சுவே.

169. அத்திடை வருஉங் சுலமென் னளவே. 26

* கோ.கி. இந் நூற்பா இடைச்செருகலாக இருக்கலாமோ என ஓர் ஐயத்தைக் கிளப்புகிறார். (பக். 135)

+ அடிகள் பதிப்பு 47இல் லுகரத்தின்னே என்பது நச்சர் பாடம் என்கிறார். ஆனால் கணேசர் பதிப்பில்(25) அவ்வாறில்லை. ஆனால் நச்சர். தம் சிறப்புரையில், "குற்றியலுகரக்கு இதற்கு அத்து விதித்து முடிக்க; குற்றியலுகரத் தின்னே என்பதும் பாடம்" எனச் சுட்டுவதால் அடிகள் கூறுவதே சரியென்று உறுதியாகிறது. ப.வெ.நா.

"தொல்காப்பியர் அத்து, அக்கு என்ற இரு சாரியைகளையும் வரையறையின்றி வழங்கும் பயிற்சியினால் இங்குக் குற்றியலுகரத்து 'குற்றியலுகரக்கு' என்ற பாடங்கள் தோன்றியுள் எனலாம். வெ.ப (பக். 145)

170. பனையென் னளவுங் காவென் னிறையும்⁺
நினையுங் காலை யின்னொடு சிவனும். 27

+ பனையென்னளவு, காவென்னிறை என்பன விரித்தலாகிய செய்யுள் விகாரம் பெற்ற வடிவங்கள். நூற்பாவோசைக்கு இவ்விரித்தல் தேவையானது. சிலபதிப்புகளில் பனையென்னளவு, காவெனிறை என உள்ளன.

171. அளவிற்கு நிறையிற்கு மொழிமுத் லாகி(ய்)
உளவெனப் பட்ட வொன்பதிற் றெழுத்தே;
அவைதாம்
கசதப வென்றா நமவ வென்றா(வ்)¹
அகர வுகரமோ டவையென மொழிப. 28

பா.வே.

1. நமவவ் வென்றா - பதிப்புகள் 47, 55 இல் சு.வே. பொருந்தாது.

172. கூறியன் மருங்கி னிவையிவற் றியல்பெனக்¹
கூறிய கிளவிப் பல்லா றெல்லாம்
மெய்த்தலைப் பட்ட வழக்கொடு சிவணி(ய்)
ஒத்தவை யுரிய புணர்மொழி நிலையே. 29

பா.வே.

1. யிவற்றியல் பிவையெனக் - சுவடி 115. பிழை. இவை இருமுறை வந்தது.

173. பலரறி சொன்முன் யாவ ரென்னும்¹
பெயரிடை வகரங் கெடுதலு மேனை(ய்)
ஒன்றறி சொன்முன் யாதென் வினாவிடை(ய்)
ஒன்றிய² வகரம் வருதலு மிரண்டும்
மருவின் பாத்தியிற் றிரியுமன் பயின்றே. 30

பா.வே.

1. ரெனும் - சுவடி 73. பிழை. ஓரசைச்சீராய் நிற்கும்.

2. ஒழிய - சுவடி 73. பிழை. பொருளில்லை.

தொகைமரபு முற்றும்.

6.உருபியல்

174. அஆ உண ஏஒள வென்னும்
அப்பா லாறன் னிலைமொழி¹ முன்னர்
வேற்றுமை யுருபிற் கின்னே சாரியை. 1

பா.வே.

1. லாற னிலைமொழி – பல பதிப்புகளில் இவ்வாறே காணப்படுகிறது. எனினும் விரிக்கும் வழி விரித்தல் என விகாரம் பெற்ற லாறன் னிலைமொழி என்னும் பாடமே ஒலிநயமிக்கது. பதிப்பு 57இல் லாறன் என்பது அச்சுப்பிழை.

175. பல்லவை நுதலிய அசுர விறுபெயர்¹
வற்றொடு சிவண லெச்ச மின்றே. 2

பா.வே.

1. ஈற்றுப்பெயர் – சுவடி 73, 1051;செய்யுளோசைக்கு இறுபெயர் ஏற்றது.

176. யாவென் வினாவு மாயிய றிரியாது. 3

177. சுட்டுமுத லுகர மன்னொடு சிவணி(ய்)
ஒட்டிய மெய்யொழித்¹ துகரங் கெடுமே. 4

பா.வே.

1. மெய்யொழிந் – பதிப்புகள் 47, 57இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை.

178. சுட்டுமுத லாகிய வைய்யென் னிறுதி¹
வற்றொடு சிவணி நின்றலும் உரித்தே. 5

பா.வே.

1. வைய்யெனிறுதி – பல பதிப்புகளிலும் இதுவே பாடம். எனினும் யாப்பியல் நோக்கில் இதில் நூற்பாவின் அரையடியாதற்குப் போதிய ஓசையில்லை. வைய்யென் என விரிந்தவடிவமே ஏற்றது. இவ்வடிவத்தைப் பதிப்புகள் 47, 57 இரண்டும் சு.வே. எனக் காட்டுகின்றன.

179. யாவென்¹ வினாவி னைய்யெ² னிறுதியும்
ஆயிய றிரியா தென்மனார் புலவர்
ஆவயின்³ மகர மையொடுங் கெடுமே. 6

பா.வே.

1. யாவெனும் - பதிப்புகள் 47, 57 இல் சு.வே.
2. னையி - சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை.
3. ஆவையின் - சுவடி 11, 1051 எழுத்துப்பிழை. வ > வை

180. நீயெ னொருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்
ஆவயி¹ னகர மொற்றா கும்மே. 7

பா.வே.

1. ஆவையி - சுவடி 11 எழுத்துப்பிழை. வ > வை

181. ஓகார விறுதிக் கொன்னே சாரியை. 8

182. அஆ வென்னு மரப்பெயர்க் கிளவிக்(கு)
அத்தொடுஞ்¹ சிவணு மேழ னுருபே. 9

பா.வே.

1. கத்தொடு - சுவடி 73 பதிப்புகள் 47, 57இல் சு.வே.
இங்கு உம்மை இன்றியமையாதது. எனவே இப்பாடம் பிழை.

183. ஞநவென் புள்ளிக் கின்னே சாரியை. 10

184. சுட்டுமுதல் வகர மையு மெய்யுங்
கெட்ட விறுதி யியற்றிரி பின்றே. 11

185. ஏனை வகர மின்னொடு¹ சிவணும். 12

பா.வே.

1. மின்னொடுஞ் - பதிப்புகள் 47, 57 இல் சு.வே.

186. மஃகான் புள்ளிமு னத்தே¹ சாரியை. 13

பா.வே.

1. முன்னத்தே - சுவடி 73. இங்கு விரித்தல் இன்றியமையாத தன்று.

உருபியல் 41

187. இன்னிடை வருஉ மொழியுமா ருளவே. 14

188. நும்மெ னிறுதி¹ யியற்கை யாகும். 15

பா.வே.

1. நும்மெனு மிறுதி - பதிப்பு 47இல் சு.வே.

189. தாநா மென்னு மகர விருதியும்
பாமெ னிறுதியு மதனோ ரன்ன
ஆர பாதும்² பாமெ னிறுதி(ய்)
ஆவயின்³ பகரமெய் கெடுதல் வேண்டும்
ஏனெ³ தூண்டு நெடுமுதல் குறுகும். 16

பா.வே.

1. ஆரபாதம் - பதிப்புகள் 1, 5; பதிப்பு 1 உரையில் 'ஆகாரம் ஏகாரம் ஆகும்' எனவும் 5 உரையில் 'ஆகார மெகரமாம்' என்றும் காணப்படுகின்றன. ஆகாரம் எகரக்குறிலாகும் என்பதே பொருள். ஆதலின் ஏகாரம் என்பது அச்சப் பிழையாகும்.

2. ஆவயின் - சுவடி 11, எழுத்துப்பிழை. வ > வை

3. ஏனெய - பதிப்புகள் 47, 57இல் சு.வே.

190. எல்லா மென்னு மிறுதி முன்னர்
வற்றென் சாரியை முற்றத் தோன்றும்
உம்மை நிலையு மிறுதி யான. 17

191. உயர்திணை யாயி¹ னம்மிடை வருமே. 18

பா.வே.

1. யாவி - சுவடி 1051 எழுத்துப்பிழை. யி > வி

192. எல்லாரு மென்னும் படர்க்கை யிறுதியும்
எல்லீரு மென்னு முன்னிலை யிறுதியும்
ஒற்று முகரமுங் கெடுமென மொழிப
நிற்றல் வேண்டும் ரகரப் புள்ளி(ய்)

உம்மை நிலையு மிறுதி யான
தம்மிடை வரூஉம் படர்க்கை மேன
நும்மிடை வரூஉம் முன்னிலை மொழிக்கே. 19

193. தான்யா னென்னு மாயீ ரிறுதியும்
மேன்முப் பெயரொடும்¹ வேறுபா டிலவே. 20

பா.வே.

1. பெயரொடு - சுவடி 73, 1044, 1053, பதிப்புகள் 47, 57இல் சு.வே.

194. அழனே புழனே யாயிரு மொழிக்கும்
அத்து மின்னு முறழத் தோன்றல்
ஒத்த தென்ப வுணரு மோரே¹. 21

பா.வே.

1. வோரே - சுவடி 1052.

195. அன்னென் சாரியை யேழ னிறுதி
முன்னர்த் தோன்று மியற்கைத் தென்ப. 22

196. குற்றிய லுகரத் திறுதி முன்னர்
முற்றத்¹ தோன்று மின்னென் சாரியை. 23

பா.வே.

1. முற்றிடத் - பதிப்புகள் 47, 57இல் சு.வே.

197. நெட்டெழுத் திம்ப¹ ரொற்றுமிகத் தோன்றும்
அப்பால் மொழிக ள்வழி யான. 24

பா.வே.

1. தும்ப - பதிப்பு 47, 57இல் சு.வே. பொருத்தமின்று.

198. அவைதாம்
இயற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய¹ வென்ப. 25

பா.வே.

1. செய்கைய - பதிப்பு 47இல் சு.வே.

199. எண்ணி னிறுதி யன்னொடு¹ சிவனும்.

26

பா.வே.

1. யன்னொடுஞ் - சுவடி 115.

200. ஒன்றுமுத லாகப் பத்தூர்ந்து வருஉம்
எல்லா வெண்ணுஞ் சொல்லுங் காலை(ய்)
ஆனிடை வரினு மான மில்லை(ய்)
அஃதென் கிளவி யாவயிற் கெடுமே(ய்)
உய்தல் வேண்டும் பஃகான் மெய்யே.

27

201. யாதெ னிறுதியுஞ் சுட்டுமுத லாகிய(வ்)
ஆய்த விறுதியு மன்னொடு¹ சிவனும்
ஆய்தங் கெடுத லாவயி னான.

28

பா.வே.

1. மன்னொடுஞ் - சுவடி 115.

202. ஏழ் னுருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச்
சாரியைக் கிளவி யியற்கையு மாகும்
ஆவயி னிறுதி மெய்யொடுங் கெடுமே.

29

203. புள்ளி யிறுதியு முயிரிறு கிளவியுஞ்
சொல்லிய வல்ல வேனைய வெல்லாந்
தேருங் காலை யுருபொடு¹ சிவணிச்
சாரியை நிலையுங் கடப்பா டிலவே.

30

பா.வே.

1. உருவொடு - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை, ப > வ

உருபியல் முற்றும்.

7. உயிர்மயங்கியல்

- 204 அகர விறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யல்வழிக் கசதபத் தோன்றின்
தத்த மொத்த வொற்றிடை மிகுமே. 1
- 205 வினையெஞ்சு கிளவியு முவமக் கிளவியும்
எனவெ னெச்சமுஞ் சுட்டி னிறுதியும்
ஆங்க வென்னு முரையசைக் கிளவியும்
ஞாங்கார்க் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே. 2
- 206 சுட்டின் முன்னர் ஞநமத் தோன்றின்
ஓட்டிய வொற்றிடை மிகுதல் வேண்டும். 3
- 207 யவமுன் வரினே வகர மொற்றும். 4
- 208 உயிர்முன் வரினு மாயிய றிரியாது. 5
- 209 நீட வருதல் செய்யுளு ஞரித்தே. 6
- 210 சாவ வென்னுஞ் செயவென் னெச்சத்¹
திறுதி வகரங் கெடுதலு முரித்தே. 7

பா. வே

1. செயவெனெச்சத் – பதிப்புகள் 1, 5 பதிப்புகள் 47, 58 இல் சு.வே.

- 211 அன்ன வென்னு முவமக் கிளவியும்
அண்மை சுட்டிய விளிநிலைக் கிளவியுஞ்
செய்ம்மன¹ வென்னுந் தொழிலிறு² சொல்லும்
ஏவல் கண்ணிய³ வியங்கோட் கிளவியுஞ்
செய்த வென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவியுஞ்
செய்யிய வென்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அம்ம வென்னு முரைப்பொருட் கிளவியும்
பலவற் றிறுதிப் பெயர்க்கொடை யுளப்பட(வ்)⁴
அன்றி யனைத்து மியல்பென மொழிப. 8

பா.வே

1. செய்மன – சுவடி 73 பதிப்பு 85 பிழை. மகரமெய் விடுபட்டது.

2. தொழிலீறு - பதிப்பு 47 தொழிலீறு சிறந்த பாடம்
3. ஏவல்க் கண்ணிய - சுவடி 11 உறழ்முடிபாகிய ஏவற் கண்ணியவின் நெல்லை வடிவம்.
4. உட்பட - சுவடி 1052, பதிப்புகள் 47, 58 இல் சுவே.

212 வாழிய வென்னுஞ் செய்வென்⁺ கிளவி
இறுதி யகரங் கெடுதலு முரித்தே.

9

- இதற்குப் பல பாடங்கள் காணப்படுகின்றன
செய்வென் - சுவடி 73, 999, பதிப்புகள் 38, 47, 58 இல் சுவே.
சேயென் - சுவடி 115, 1053 பதிப்புகள் 1, 5, 38, 58 செய்யென் - சுவடி 1051

சேயென், செய்வியென், சேயென் - பதிப்பு 47இல் சுவே.கள்
செய்கென் கிளவி - சுவடிச் சான்றோ பதிப்புச் சான்றோ இல்லாது பால. கொண்ட
பாடம். பொருள் தெளிவுடையது.

இளம்பூரணர், "வாழங்காலம் அண்மையவன்றிச் சேய்மைய என்று உணர்த்தும் சொல்
எனவும், நச்சர், "வாழங்காலம் நெடுங்காலம் ஆகுக எனவும் பொருளைத் தரும்
வாழியவென்று சொல்லப்படும் செய்வென் எச்சக் கிளவி" எனவும் உ.உ.
கூறுகின்றனர். இவை வலிந்து பொருள் கோடல் என்பது தெற்றெனத் தெரிகிறது.

கணேசர்:- "வாழிய என்னும் சேயென் கிளவி எனச் சூத்திரத்தைத் திருத்துக. இஃது
ஒன்றையொன்று விசேடித்து முற்றாதலை யுணர்த்தும். சேய என்பதற்கு நீண்ட காலம்
ஆகுக என்பது பொருள்.

வேங்கட:- "வாழிய கொற்றா எனவும் உதாரணத்தில் வாழிய என்னும் சொல்
செய்வென் எச்சமாதல் இன்மையின் நச்சினார்க்கினியத்தில் பிழைபட்டிருத்தல்
வேண்டும் எனத் தோன்றுகிறது.

இச் சூத்திரம் ஏவல் கண்ணாத வியங்கோள் ஒன்றற்குச் சிறப்பு விதி கூறுகின்றது என
றார் உரையாசிரியர் (இளம்) ஆயின், ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும் என்னும்
அடியை, அம்ம என்னும் அடிக்குமுன் வைத்திருப்பின இயைபுடையதாயிருக்கும்.

செய்வென் கிளவி என்னும் பாடம் உரையாளர் கூறும் பொருட்டு அமையாது."

ஆசி:- "(இளம், நச்சர்.) இருவரும் வாழிய என்பதற்கு நீண்ட காலம் வாழ்க என்ற
பொருளே கொண்டனர். நீண்ட காலம் என்ற பொருளுடையதாகச் சேய் என்ற
சொல்லைக் கொண்டார் இளம்பூரணர். நச்சினார்க்கினியர் நீண்ட காலம் என்பதை
வருவித்துக் கொண்டு செய் என்பதைச் செய்வென் எச்சமாகக் கொண்டார். வாழிய
என்பது முற்றுச்சொல். செய்வென் வாய்பாட்டுச் சொல் அன்று. வாழிய
என்பது 'செய்யிய' என்னும் வாய்பாட்டில் வருவது. 'செய்' என் வாய்பாட்டில் வாராத
வாழி கொற்றா என முற்றுத் தொடரில் உதாரணம் தந்தனர் இருவரும். எனவே
இளம்பூரணர் கொண்ட சேயென்கிளவி என்னும் பாடமே, சிறக்கும். செய்வென் கிளவி
என்னும் பாடம் தவறுடையதே."

பால:- "செய்வென் கிளவி என்பது ஏடெழுதினோரால் நேர்ந்த பிழையென்பது காணாராய் உரையாசிரியன்மார் ஒவ்வா உரைபகர்ந்து சென்றனர். இக்கால ஆய்வாளரும் இதனைப் பிழை என ஓராராய் வர. செய, காண என்றாற் போல வரும் செய்வென்னெச்சங்களை வியங்கோள் பொருள் உணர்த்தும் என வலிந்து கொள்வர். ககர ஈற்றானன்றி அவை வியங்கோட் பொருளைத் தாராமை ஓர்ந்துணரப்படும். நட, அள என்றாற் போல்வன முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அவை எடுத்தலோசையான் ஏவல் கண்ணிய வியங்கோளாக வரும். தெய்வச்சிலையார் செய்வென் கிளவி எனப்பாடங் கொண்டு (வினை 29) ஒதுவதனான் செய்வென்பது வியங்கோட்பொருள் பயவாதென்பது அவர் துணிபென்பது பெறப்படும்." (பதிப்பு 78 பக். 220)

"வாழிய என்னும் சொல்வடிவம் செய்யிய வென்னும் வினையெச்ச வடிவுபோல் இருப்பினும் அது வாழ்க என்னும் முற்றுப் பொருளில் வருவதனை ஓர்ந்துணர்ந்த ஆசிரியர் அதனை விளக்குவாராய், வாழியவென்னும் செய்கவென் கிளவி என்று கூறுவாராய், தத்திரவேசை கருதி அகரத்தைத் தொகுத்துச் செய்கென் கிளவியென்றார். ஓலையில் மெய்க்குப் புள்ளிகுத்தும் வழக்கின்மையான் செய்கென கிளவி என இருந்ததை ஏடெழுதுவோர் ககரத்தை வகரமாக நினைத்துச் செய்வென கிளவி என எழுதினராவர். உயிர்மெய் எகர ஏகரசு குறியீடுகள் ஓலையில் பெரும்பாலும் ஒன்றுபோலவே இருக்கும். ஆதலின் இளம்பூரணர் செய்வெனப் பாடங்கொண்டார்." (த. நா. பா. வே. பக் 66, 67)

தி.வே.கோ:- "வாழிய என்னும் செய்க என் கிளவி என்ற பாடமே ஏற்றது. அதனைத் தொகுத்துச் செய்கென் கிளவி என்று பாடமோதின் செய்கு என் கிளவி என்ற புணர்மொழியாதற் கேற்றலின் செய்கவென் கிளவி என்ற பாடமே கொள்ளத்தக்கது."

ப.வெ.நா:- கவடியெழுத்துகளின் மயக்கமும் பிறழ்ச்சியும் பொருள்கோளில் எவ்வளவு குழப்பத்தை உண்டாக்க வல்லன என்பதற்கும், மூலபாட நிர்ணயத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்வதற்கும் இஃதோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

செய்யென (கவடி 1051), செய்வென (கவடி 73, 999), செயன் (கவடி 115, 1053) என்னும் மூன்று கவடிவடிவங்கள் கிடைக்கின்றன. இவற்றை முறையே,

1. செய்யென, செய்யென், செய்யென, செய்யென், செய்யேன, செய்யேன் எனவும்,
2. செய்வென், செய்வென, செய்வென, செய்வென, செய்வேன் செய்வேன எனவும்,
3. செயன், செயன், செயன், செயன் எனவும் படிக்கலாம். இவை இயல்பாக நேரும் படிப்புமாற்றங்கள்.

செய்கென என இருந்த பாடத்தைச் செய்வென மாற்றி எழுதி விட்டனர் என்கிறார் பால. பொதுவாக இத்தகைய பொருத்தமற்ற எழுத்துமாற்றங்கள் இலக்கணச் கவடிகளில் நேர்தல் பெரும்பாலும் அரிது. இலக்கியச் கவடிகளைவிட இலக்கணச் கவடிகளில் பொதுவாகப் பிழைகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. காரணம் இச் கவடிகள் ஆழமாகக் கற்போருக்குரியன. ஏறத்தாழ நூறு தொல்காப்பியச் கவடிகள் இதுகாறும் பதிப்பாசிரியர்களாலும் ஆய்வாளர்களாலும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. எதிலும் செய்கென என இல்லை. எனவே இதனை மூலபாடமாகச் கவடியியலார் ஏற்கத் தயங்குவர். எனினும் இப்பொருள்கோள்தான் தெளிவாகவும் சிறப்பாகவும் உள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

213. உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார். 10

பதிப்பு 1 நூற்பாவில் உரைப்பெயர்க் கிளவி என்றும் உரையில் உரைப்பொருட்கிளவி என்றும் உள்ளது. பதிப்பு 5இல் இரண்டிடத்தும் உரைப்பொருட் கிளவி என உள்ளது.

214. பலவற் றிறுதி நீடுமொழி யுளவே
செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான¹. 11

பா.வே.

1. யுளவே - சுவடி 1053 பிழை.

215 தொடர லிறுதி தம்முற் றாம்வரின்
லகரம் ரகரவொற் றாகலு முரித்தே¹. 12

பா.வே

1. லகர றகர மாகலு முரித்தே - சுவடி 1051

லஃகான் றகரவொற் றாதலு முரித்தே - தக்கயாகப் பரணி 189 உரை மேற்கோள்.

216 வல்லெழுத் தியற்கை யுறழத் தோன்றும். 13

217 வேற்றுமைக் கண்ணு மதனோ ரற்றே. 14

218 மரப்பெயர்க் கிளவி¹ மெல்லெழுத்து மிகுமே. 15

பா.வே.

1. கிளவிக்கு - பதிப்புகள் 58, 77 இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை. அடுத்த மகப்பெயர்க் கிளவிக்கு என்பதை நோக்கி அமைத்துக்கொண்ட பாடமாகலாம்.

219 மகப்பெயர்க் கிளவிக் கின்னே சாரியை. 16

220 அத்தவண் வரினும் வரைநிலை யின்றே. 17

221 பலவற் றிறுதி யுருபிய னிலையும். 18

222 ஆகார விறுதி யகர வியற்றே. 19

223 செய்யா வென்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அவ்விய றிரியா தென்மனார்¹ புலவர். 20

பா.வே.

1. வென்மனார் - சுவடி 115, வினையெஞ்சு கிளவி என்னும் எழுவாய் ஒருமை. பயனிலை திரியாது.

224 உம்மை யெஞ்சிய விருபெயர்த் தொகைமொழி
மெய்ம்மை¹ யாக வகர² மிகுமே. 21

பா.வே.

1. மெய்மை - சுவடி 11, 73, 1052, 1053. பிழை. மகரமெய் விடுபாடு.

2. யகர - சுவடி 34, பிழை. இங்கு வகர உடம்படுமெய்யே வரும்.
மெய்ம்மை யாகிய வகர - பதிப்பு 38 இல் சு.வே.

225 ஆவு மாவு விளிப்பெயர்க் கிளவியும்
யாவென் வினாவும் பலவற் றிறுதியும்
ஏவல் குறித்த வுரையசை மியாவுந்¹
தன்றொழி லுரைக்கும் வினாவின் கிளவியொ(டு)
அன்றி² யனைத்து³ மியல்பென மொழிப. 22

பா.வே.

1. யாவுந் - சுவடி 115. பிழை. மிகரம் விடுபட்டது.

2. ஒன்றி - சுவடி 1051. பிழை. பொருள் வேறுபடுகிறது.

3. ஒன்றிய வனைத்து - சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை

226 வேற்றுமைக் கண்ணு மதனோ ரற்றே. 23

227 குறியதன் முன்னரு மோரெழுத்து மொழிக்கும்
அறியத் தோன்று மகரக் கிளவி. 24

228 - இராவென் கிளவிக் ககர மில்லை. 25

229 நிலாவென் கிளவி யத்தொடு சிவணும்⁺. 26

+ பால. பதிப்பு 77இல், "இச் சூத்திர பாடம் அத்தொடுஞ் சிவணும் என்றிருத்தல் வேண்டும். அவ்வழி மிகையாற் கொள்ளப்பெற்றவை சூத்திரத்தானே அடங்குமென்ப" என்கிறார்.

- 230 யாமரசு கிளவியும் பிடாவுந் தளாவும்¹
ஆமுப் பெயரு மெல்லெழுத்து மிகுமே. 27

பா.வே

1. களாவும் – சுவடி 1051 ஒன்றைத்தவிரச் சுவடிகள், பதிப்புகள் அனைத்திலும் தளாவும் என்ற பாடமே உள்ளது.

- 231 வல்லெழுத்து மிகினு¹ மான மில்லை. 28

பா.வே

1. மிகுதலு – சுவடி 1051

- 232 மாமரசு கிளவியு மாவு மாவும்
ஆமுப்¹ பெயரு மவற்றோ ரன்ன(வ்)
அகரம் வல்லெழுத் தவையவ ணிலையா
னகர மொற்று² மாவு மாவும். 29

பா.வே.

1. ஆமும் – பதிப்பு 58இல் அச்சப்பிழை
2. மொற்று – சுவடி 1051 எழுத்துப் பிழை. பொருள்மாறுபாடு.

- 233 ஆனொற் றகரமொடு நிலையிட னுடைத்தே. 30

- 234 ஆன்முன்¹ வருஉ மீகார பகரந்
தான்மிகத் தோன்றிக் குறுகலு முரித்தே. 31

பா.வே

1. ஆமுன் – சுவடி 73 பிழை, னகரமெய் விடுபட்டது.

- 235 குறியத னிறுதிச் சினைகெட வுகரம்
அறிய வருதல் செய்யுளு ளுரித்தே. 32

- 236 இகர விறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே. 33

237	இனியணி யென்னுங் காலை யு மிடனும் வினையெஞ்சு கிளவியுஞ் சுட்டு மன்ன.	34
238	இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி நின்ற விகர முகர மாதல் தொன்றியல் மருங்கின் செய்யுளு ளுரித்தே.	35
239	சுட்டி னியற்கை முற்கிளந் தற்றே.	36
240	பதக்குமுன் வரினே தூணிக் கிளவி முதற்கிளந் தெடுத்த வேற்றுமை யியற்றே.	37
241	உரிவரு காலை ¹ நாழிக் கிளவி(ய்) இறுதி யிகர மெய்யொடுங் ² கெடுமே டகர ³ மொற்று மாவயி னான.	38

பா.வே.

1. வருங்காலை - சுவடி 73
2. மெய்யொடு - சுவடி 1051
3. டகர⁺ - பதிப்புகள் 5, 19, 47, 58

242	பனியென வருஉங் கால வேற்றுமைக்(கு) அத்து மின்னுஞ் சாரியை யாகும்.	39
243	வளியென வருஉம் பூதக் கிளவியும் அவ்விய னிலையல் ¹ செவ்வி தென்ப.	40

பா.வே.

1. நிலையுஞ் - சுவடி 1053 பிழை. பொருள்மாறுபாடு

244	உதிமரக் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.	41
245	புளிமரக் கிளவிக் கம்மே சாரியை.	42
246	ஏனைப் புளிப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே.	43

+ "டகரம் ஒற்றும். (நச்) னகரம் ஒற்றும் (232) என. முன்னர் வந்தமையின் இங்கும் டகரம் என்றே அமையலாம்." ஆ.சி. பதிப்பு 58 பக். 119 அடிக்.

- 247 வல்லெழுத்து மிகினு மான மில்லை(ய்)
ஒல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான. 44
- 248 நாண்முற் றோன்றுந் தொழினிலைக் கிளவிக்(கு)
ஆனிடை வருத லைய¹ மின்றே 45

பா.வே.

1. வரினுமைய - சுவடி 73 பிழை, பொருட் சிறப்பில்லை.

- 249 திங்கள் முன்வரி னிக்கே சாரியை. 46
- 250 ஈகார விறுதி யாகார வியற்றே. 47
- 251 நீயென் பெயரு மிடக்கர்ப் பெயரும்
மீயென மரீஇய விடம்வரை கிளவியும்
ஆவயின்¹ வல்லெழுத் தியற்கை யாகும். 48

பா.வே

1. ஆவையின் - சுவடி 1052 எழுத்துப்பிழை, வ > வை

- 252 இடம்வரை கிளவிமுன் வல்லெழுத்து மிகூஉம்
உடனிலை மொழியு முளவென மொழிப. 49
- 253 வேற்றுமைக் கண்ணு மதனோ ரற்றே. 50
- 254 நீயெ னொருபெய ருருபிய¹ னிலையும்
ஆவயின்² வல்லெழுத் தியற்கை யாகும். 51

பா.வே

1. ருருவிய - சுவடி 1051 எழுத்துப்பிழை, பி > வி

2. ஆவையின் - சுவடி 1052 எழுத்துப்பிழை, வ > வை

- 255 உகர விறுதி யகர வியற்றே. 52
- 256 சுட்டின் முன்னரு மத்தொழிற் றாகும். 53

257 ஏனவை¹ வரினே மேனிலை யியல்². 54

பா.வே.

1. ஏனைய - சுவடி 11.

2. யியல்பே⁺ - பதிப்புகள் 5, 19, 77; பதிப்பு 47இல் சு.வே.

258 சுட்டுமுத லிறுதி யியல்பா கும்மே. 55

259 அன்றுவரு காலை யாவா குதலும்
ஐவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலும்¹
செய்யுண் மருங்கி னூரித்தென மொழிப. 56

பா.வே.

1. கெடும் - சுவடி 73 பிழை, எண்ணும்மை இன்றியமையாதது.

260 வேற்றுமைக் கண்ணு மதனோ ரற்றே. 57

261 எருவுஞ் செருவு மம்மொடு சிவணித்
திரிபிட னுடைய¹ தெரியுங் காலை(ய்)
அம்மின் மகரஞ் செருவயிற்² கெடுமே³
தம்மொற்று⁴ மிகூஉம் வல்லெழுத் தியற்கை. 58

பா.வே.

1. னுடையத் - சுவடி 11. பிழை. உடைய முற்று.

+ "மேல்நிலை இயல்பே என்னும் பாடத்தினும் நச்சர். கொண்ட மேனிலையியல் என்னும் பாடமே சிறக்கும். இயல்பு ஒருமை இயல்-பன்மை. அகரச் சுட்டின்முன் ஞநமத் தோன்றின் மெல்லெழுத்து மிகுதலும். யகரமும் உயிரும் வரின் வகரம் மிகுதலும். செய்யுளில் நீண்டு முடிதலும் நிகழ்வன போல உகரச் சுட்டின் முன்னரும் நிகழும் என்றலின் - பல நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்தலின் - இயல்பு என்ற ஒருமைச் சொல்லினும் இயல் என்னும் பன்மைச் சொல்லே சிறக்கும். ஏனைய எழுவாய்; இயல் பயனிலை உகரச்சுட்டு எழுவாய் எனின் இயல்பு பயனிலையாம்." ஆ.சி. (பதிப்பு 58 பக் 150-151)

"நூற்பாவில் இயல்பே என்பது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம். இச் சொல்லில் இறுதியில் அமைந்த எழுத்து விடுபட்டு ஓசை நிறைவிற்கு ஏற்ப இயல் என ஆகி நச்சர். உரைப்பதிப்பில் இயல் என்பதே பாடமாக உள்ளது." வெ.ப. பக். 28

- 270 ஊவெ னொருபெய ராவொடு சிவணும். 67
- 271 அக்கென் சாரியை பெறுதலு முரித்தே
தக்கவழி யறிதல் வழக்கத் தான. 68
- 272 ஆடு¹ மகடு¹ வாயிரு பெயர்க்கும்
இன்னிடை வரினு மான மில்லை. 69

பா.வே.

1. ஆடுமகடு⁺ - பதிப்பு 77

- 273 எகர வொகரம் பெயர்க்கீ றாகா
முன்னிலை மொழிய வென்மனார் புலவர்
தேற்றமுஞ் சிறப்பு மல்வழி யான. 70

சுவடி 115இல் முதல் இரண்டு அடிகள் ஒரு நூற்பாவாகவும், இறுதியடி
மற்றொரு நூற்பாவாகவும் காணப்படுகிறது. எனினும் ஒரே எண்
கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

- 274 தேற்ற வெகரமுஞ்¹ சிறப்பி னொவ்வும்²
மேற்கூ றியற்கை வல்லெழுத்து மிகாஅ.³ 71

பா.வே.

1. தேற்றே காரமு - சுவடி 1051 பிழை. பொருள்வேறுபாடு
தேற்ற வெகாரமு - சுவடி 115 எழுத்துப்பிழை.

+ "இச் சூத்திரத்தில் 'ஆடுமகடு' என்பது பாடமா. 'ஆடுமகடு' என்பது பாடமா என
ஆராய்தற்பாலது. ஊகாரவதிகாரத்தில் இச் சூத்திரம் படிக்கப்பட்டமையானும், ஆடு.
மகடு என்ற பாடமே சொல்லதிகாரத்துப் பெயரியலிற் சேனாவரையராற்
கொள்ளப்பட்டமையானும், ஆடு¹ மகடு¹ என்பன ஆசிரியர் கொள்கையில் உகர
வீறாகாமையானும், இவை குற்றெழுத்தின்பின்னர் ஊகாரத்தைக் கொண்ட
ஈரெழுத்தொரு மொழியாக இல்லாமையின் 'குற்றெழுத்திம்பரும்' என்ற சூத்திரத்தான்
உகரம் பெற்றன எனக் கூறலாகாமையானும் ஆடு மகடு என்பதே பாடமோ எனத்
தோன்றுகிறது. ஆடுமகடு பாடமாயின் ஆங்கு உகரம் நிகழுந் நின்ற (சொல். 173)
என்றவிடத்துப்போல அளபெடையாகும். அவ்வாறாயின் 'ஆடுவறிசொல்' (சொல். 2)
போன்றவிடங்களினும் உகரம் செய்யுளில் வந்த அளபெடையாகக் கொள்ளல் தகும்."
சுப்பிர. (பதிப்பு 58 பக். 177)

"ஆடு மகடு என்பவை குற்றெழுத்தின்பின் வந்த ஊகார ஈறு அல்லவாயினும்
ஒப்புமையாக்கத்தான் உகரம் பெற்று ஆடு¹ மகடு¹ என வழங்கப்படுகின்றன
வழங்கினும் அவற்றை உகர ஈறாகக் கொள்ளாமல் ஊகார ஈறாகவே கொள்க." பால
(பதிப்பு 77 பக் 247)

2. நோவும் – சுவடி 1052 பிழை, பொருள் வேறுபாடு

3. மிகா – எல்லாச் சுவடிகளும் பல பதிப்புகளும் இப்பாடத்தையே கொண்டுள்ளன. இலக்கண விளக்கத்தும் பதிப்பு 77இலும் மட்டுமே அளபெடுத்த வடிவம் காணப்படுகிறது. ஈற்றுச்சீர் தனி நிரையசையாக நிற்பதைத் தவிர்க்க இங்கு அளபெடை பெற்ற வடிவமே பாடமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

275 ஏகார விறுதி யுகார வியற்றே. 72

276 மாறுகொ ளெச்சமும்¹ வினாவு மெண்ணுங்
கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும். 73

பா.வே.

1. மாறுகொளெச்சமும் – பதிப்பு 1, 58 சுவடியில் எழுத்துவடிவம் ஒற்றைக் கொம்பே. சிலர் இரட்டைக்கொம்பாகவும், பலர் ஒற்றைக்கொம்பாகவும் படித்துள்ளனர்.

277 வேற்றுமைக் கண்ணு மதனோ ரற்றே. 74

278 ஏவென்¹ னிறுதிக் கெகரம் வருமே. 75

பா.வே.

1. ஏவென் – சுவடி 999 பதிப்புகள் 1, 5, 58. இங்கு ஏ பெயர்ச்சொல் இதன்முன் வகர வுடம்படுமெய் வருவதே பெரும்பான்மை. ஏ என்னும் இடைச்சொல்முன்தான் யகர வுடம்படுமெய் வரும்.

279 சேவென்¹ மரப்பெய ரொடுமர வியற்றே. 76

பா.வே

1. சேவென் – சுவடி 1052. நூற்பா 278 பா.வே1. காண்க.

பதிப்பு 58இல் மூலம் சேவென் எனக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இளம்பூரணர் உரையில் சேவென் மரப்பெயர் என்றும், நச்சர். உரையில் சேவென்னும் மரத்தினை என்றும் வகர உடம்படுமெய் பெற்றே வந்துள்ளது. இதனால் மூலபாடத்தை அச்சப்பிழையாகக் கொள்ளலாம். சு.வே.யும் மூலமும் மாறி விட்டன.

- 280 பெற்ற மாயின் முற்றவின் வேண்டும். 77
- 281 ஐகார விறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே. 78
- 282 சுட்டுமுத விறுதி யுருபிய நிலையும்¹. 79

பா.வே.

1. நிலையும் – பதிப்பு 46 மூலத்தில் மட்டுமன்றி உரையிலும் இத் தவறான பாடமே உள்ளது. ஈரிடங்களிலும் எழுத்துப்பிழை.

- 283 விசைமரக் கிளவியு ஞெமையு நமையும்
அவைமுப்¹ பெயருஞ் சேமர வியல. 80

பா.வே

1. ஆமுப்⁺ – பதிப்புகள் 1, 2, 25, 38, 77 பதிப்பு 47இல் நச்சர். பாடம் எனச் சுவே.

- 284 பனையு மரையு மாவிரைக் கிளவியும்
நினையுங் காலை யம்மொடு சிவனும்
ஐயென் னிறுதி யரைவரைந்து கெடுமே
மெய்யவ ணொழிய வென்மணார் புலவர். 81

- 285 பனையின் முன்ன ரட்டுவரு காலை
நிலையின் றாகு மையெ னுயிரே
ஆகாரம் வருத லாவயி¹ னான. 82

பா.வே.

1. லாவயி – சுவடி 1052 எழுத்துப்பிழை. வ > வை

+ "நச்சர். அவை முப்பெயரும் என்பதற்கு ஆ முப்பெயரும் என்று பாடங் கொண்டுள்ளார். (அ) முப்பெயரும் என்பது புணர்ச்சியில் அம்முப்பெயரும் என்றாகி, பின்னர் 'நீடவருதல் செய்யுளுள் உரித்தே' என்ற நூற்பா விதிப்படி ஆமுப்பெயரும். என்றாயது. இவ்விரு சொற்களிடையேயும் பொருள்வேறுபாடில்லை. நூற்பா செய்யுளமைப்புடனும், சொற்செறிவுடனும் அமைதல் வேண்டும் என்ற கருத்தினால் இப்பாடம் தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகக் கருதலாம்." வெ.ப. பக். 53, 54.

- 286 கொடிமுன் வரினே ஐயவ ணிற்பக்
கடிநிலை யின்றே வல்லெழுத்து மிகுதி. 83
- 287 திங்களு நாளு முந்துகிளந் தன்ன.¹ 84
- பா.வே.
1. கிழந்தன்ன - சுவடி 1052. எழுத்துப்பிழை, ள > ழ
- 288 மழையென் கிளவி வளியிய னிலையும். 85
- 289 செய்யுண் மருங்கின் வேட்கை என்னும்
ஐயென் னிறுதி யவாமுன் வரினே
மெய்யொடுங் கெடுதல் என்மனார் புலவர்
டகாரம் ணகாரம் ஆதல்¹ வேண்டும். 86
- பா.வே.
ஆதல் - சுவடி 73
- 290 ஓகார விறுதி யேகார வியற்றே. 87
- 291 மாறுகொ ளெச்சமும் வினாவு மையமுங்
கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும். 88
- 292 ஒழிந்தத னிலையு மொழிந்தவற்⁺ றியற்றே. 89

+ புறநிலைப் பாடவேறுபாடில்லை; உரையாசிரியர்கள் இருவேறு விதமாகப் பிரித்துப் பொருள் கூறுகின்றனர்.

"இங்கு ஒழிந்தவற் றியற்றே எனப் பாடங்கொண்டு, 'மேற்சொல்லியொழிந்த ஓகாரங்களின் இயல்பில் இயல்பாய் முடிந்து கொளலோ கொண்டான் எனவரும்' என்று கூறுவர் இளம்பூரணர். இதனை மொழிந்தவற் றியற்றே என்ற பாடமாகக் கொண்டு, 'மேற்கூறிய ஓகாரங்களின் இயல்பில் இயல்பாய் கொள்ளலோ கொண்டான் என முடியும்' என்று நச்சர். உரைப்பர். இருவர் பாடமும் ஒரே கருத்தை விளக்குவனவே. எனினும் நச்சர். பாடம் பொருள் கொள்ளத் தெளிவுடையதாக உள்ளமையால், மொழிந்தவற் றியற்றே என்ற பாடமே சிறப்புடையதாகும். வெ.ப. (பக். 179, 180)

293 வேற்றுமைக் கண்ணு மதனோ ரற்றே(ய்)
ஒசரம் வருத லாவயி¹ னான. 90

பா.வே.

1. ஆவையி – சுவடி 1052 எழுத்துப்பிழை, வ > வை

294 இல்லொடு கிளப்பி னியற்கை யாகும். 91

295 உருபிய னிலையு மொழியுமா ருளவே(ய்)
ஆவயின்¹ வல்லெழுத் தியற்கை யாகும். 92

பா.வே.

1. ஆவையின் – சுவடிகள் 999, 1052 எழுத்துப்பிழை வ > வை

296 ஒளகார விறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
அவ்வழி யானும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத்து மிகுதல் வரைநிலை யின்றே
அவ்விரு வீற்று¹ முசரம் வருதல்
செவ்வி தென்ப சிறந்தி னோரே. 93

பா.வே.

1. வீற்று⁺ – பதிப்புகள் 38, 58, 77.

உயிர்மயங்கியல் முற்றும்

+ “அவ்விரு வீற்றும்” என்றே நூற்பாத் தொடர் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அவ்விரு
சுற்றும் எனின் அத்தொடர் அவ்வீ ரீற்றும் என்றே புணர்ந்தமையும். இஃது,
'உம்மையெச்சம் யிருவீற்றானும் (சொல் 436-நச்) என்பது போல்வது.” தி.வே.கோ
(பதிப்பு 77 பக். XXXII)

8. புள்ளிமயங்கியல்

- 297 ஞகாரை யொற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர் அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெழுத் தியையி னவ்வெழுத்து மிகுமே(ய்) உகரம் வருத லாவயி னான. 1
- 298 ஞநமவ வியையினு முகர நிலையும். 2
- 299 நகர¹ விறுதியு மதனோ ரற்றே. 3
- பா.வே.
1. நகர - சுவடி 1044, பதிப்பு 46 பதிப்பு 47இல் சு.வே
- 300 வேற்றுமைக் குக்கெட வகர நிலையும். 4
- 301 வெரிநெ னிறுதி முழுதுங்¹ கெடுவழி² வருமிட னுடைத்தே மெல்லெழுத் தியற்கை. 5
- பா.வே.
1. முழுது - சுவடி 11, 34, 115 பிழை, நகர மெய் விடுபட்டது.
2. கெடுவழியே - சுவடி 34, 115 பிழை, ஏகாரம் மிகை
- 302 ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலு முரித்தே. 6
- 303 ணகார¹ விறுதி வல்லெழுத் தியையின் டகார² மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே. 7
- பா.வே.
1. ணகார - தக்க. உரை மேற்கோள் பாடம்
2. டகர - தக்க. உரை மேற்கோள் பாடம்
- 304 ஆணும் பெண்ணு மஹிணை யியற்கை. 8
- 305 ஆண்மரக் கிளவி யரைமர வியற்றே. 9

- 306 விண்ணென வரூஉங் காயப் பெயர்வயின்
உண்மையு முரித்தே யத்தென் சாரியை
செய்யுண் மருங்கிற் றொழில்வரு காலை¹. 10
- பா.வே.
1. வருங்காலை – சுவடி 999, 1052, பதிப்பு 47
- 307 தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல. 11
- 308 கிளைப்பெய ரெல்லாங் கொளத்திரி பிலவே. 12
- 309 வேற்றுமை யல்வழி யெண்ணெ னுணவுப்பெயர்
வேற்றுமை யியற்கை நிலையலு முரித்தே. 13
- 310 முரணென் றொழிற்பெயர் முதலிய னிலையும். 14
- 311 மகர விறுதி வேற்றுமை யாயின்
துவரக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிகுமே. 15
- 312 அகரவா காரம் வரூஉங் காலை
யீற்றுமிசை யகர நீடலு முரித்தே. 16
- 313 மெல்லெழுத் துறமு மொழியுமா ருளவே
செல்வழி⁺ யறிதல் வழக்கத் தான. 17
- 314 இல்ல மரப்பெயர் விசைமர வியற்றே. 18
- 315 அல்வழி யெல்லா மெல்லெழுத் தாகும். 19
- 316 அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன்¹ வரினே
முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும்

+ பதிப்பு 77இல் ஒல்வழி எனப் பாடம் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை. பாலு, "ஆசிரியர் முன்னும் பின்னும் ஒல்வழி என்றே கூறியுள்ளமையான், ஈண்டுச் செல்வழி என்பது பாடமாகாமையும் அதற்குப் பொருட் சிறப்பின்மையும் நோக்கியறிக" என்கிறார்.

இதனை மறுத்துத் தி.வே.கோ., "ஒல்வழி வந்துள்ள இரண்டு இடங்களிற் போலச் (நா. 114, 246) செல்வழி என்பது வழக்கத்தில் நிகழுமிடன் என்ற பொருளில் வருவதனால் செல்வழியை விடுத்து ஒல்வழியைக் கோடலான் சிறப்பு ஏதுமின்று." என்கிறார். (மேலது பக். XXX ii)

புள்ளிமயங்கியல்

61

வரைநிலை யின்றே யாசிரி யர்க்க²
மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி³ னான.

20

பா.வே.

1. கைம்முன் - பதிப்பு 45 இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.
2. யாசிரியற்க - சுவடி 73, 999, 1051, 1052 பதிப்பு 47
இங்கு பன்மைச் சொல்லாகிய ஆசிரியர்க்க என்பதே ஏற்றது.
3. லாவையி - சுவடி 1052 எழுத்துப்பிழை

317 இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலை
நிலையலு¹ முரித்தே செய்யு ளான.

21

பா.வே.

1. தலைமையு - சுவடி 34, 115 பதிப்பு 47இல் சு.வே பொருந்தாது.

318 அத்தொடு சிவனு மாயிரத் திறுதி(ய்)
ஒத்த வெண்ணு முன்வரு காலை¹.

22

பா.வே.

1. வருங்காலை - சுவடி 1052

319 அடையொடு தோன்றினு மதனோ ரற்றே.

23

320 அளவு நிறையும் வேற்றுமை யியல.

24

321 படர்க்கைப் பெயரு முன்னிலைப் பெயரும்
தொடக்கங் குறுகும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
வேற்றுமை யாயி னுருபிய னிலையும்
மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான.

25

322 அல்லது கிளப்பி னியற்கை யாகும்.

26

323 அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
எல்லா மெனும்பெய ருருபிய னிலையும்
வேற்றுமை யல்வழிச் சாரியை நிலையாது.

27

324 மெல்லெழுத்து மிகினு மான மில்லை.

28

- 325 உயர்திணை யாயி னுருபிய னிலையும். 29
- 326 நும்மெ னொருபெயர் மெல்லமுத்து மிகுமே. 30
- 327 அல்லதன் மருங்கிற் சொல்லுங் காலை(ய்)
உக்கெட நின்ற மெய்வயி னீவர
இஇடை¹ நிலைஇ யீறுசெட ரகரம்
நிற்றல் வேண்டும் புள்ளியொடு புணர்ந்தே(ய்)
அப்பான் மொழிவயி னியற்கை யாகும். 31

பா.வே.

1. இய்யிடை - பதிப்பு 8

இயிடை - பதிப்பு 47: இ என்று விட்டிசைத்துப் படிக்க இஇடை
என்னும் பாடமே தக்கது. எனவே தான் பலருங் கொண்டுள்ளனர்.
சுவடி 115இலும் இவ்வாறே.

- 328 தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல. 32
- 329 ஈமுங் கம்மு முருமென் கிளவியும்
ஆமுப் பெயரும் வற்றோ ரன்ன. 33
- 330 வேற்றுமை யாயி னேனை⁺ யிரண்டுந்
தோற்றம் வேண்டு மக்கென் சாரியை. 34

+ பதிப்பு 77இல் பாலு "மேனை இரண்டும் எனப் பாடம் இருத்தல் வேண்டும் எனக்
கருத வேண்டியுள்ளது. மேனை-மேல் நின்றவை. அஃதாவது முதற்கண் நின்ற ஈமும்
கம்மும் என்பது இப்பாடத்தின் பொருளாம்" என்கிறார்.

தி.வே.கோ. தம் ஆய்வு அறிமுக உரையில், "மேனை என்ற சொல் ஆசிரியராற்
பிறாண்டு ஆளப்படவில்லை. அச்சொல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாயின் பொருள்
மயக்கமின்றித் தெளிவுபெறும்" என்கிறார்.

ஆனால் மேனை என்ற பாடத்திற்கு எந்தச் சுவடியிலும் சான்று இல்லை.

புள்ளிமயங்கியல்

63

331 வகார¹ மிசையு⁺ மகாரங்² குறுகும்.

35

பா.வே.

1. வகர - சுவடி 73 பதிப்பு 1

2. மகரங் - பதிப்பு 1

332 நாட்பெயர்க் கிளவி மேற்கிளந் தன்ன(வ்)
அத்து மான்மிசை வரைநிலை யின்றே(ய்)
ஒற்றுமெய் கெடுத வென்மணார் புலவர்.

36

333 னகார¹ விறுதி வல்லெழுத் தியையின்
றகார மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

37

பா.வே.

1. னகர - சுவடி 1052. எதுகை நோக்கின் காரச் சாரியையே சிறப்பு.

334 மன்னுஞ் சின்னு மானு மீனும்
பின்னு முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அன்ன வியல வென்மணார் புலவர்.

38

335 சுட்டுமுதல் வயினு மெகரமுதல் வயினும்
அப்பண்பு நிலையு மியற்கைய வென்ப¹.

39

பா.வே.

1. இயற்கைத் தென்ப - பதிப்பு 47இல் சு.வே.

+ பதிப்பு 77இல் பால. வகார மியையின் எனப் பாடங்கொண்டுள்ளார். 'வகாரம் இயையின் மகரமும் குறுகும்' என்னும் யா.வி. 15 உரை மேற்கோளின் பாடத்தை யொத்தது. பால., 'உரையாசிரியன்மார் வகார மிசையும் மகாரங் குறுகும்' எனப் பாடமோதுவர். அது பாடமாயின் மகரக்குறுக்கம் வருமிடம் கூறியதாகுமேயன்றி மகரங் குறுகுதற்குக் காரணங் கூறியதாகாது. இடங்கூறுதலே ஆசிரியர் கருத்தாயின் இந்நூற்பா, மொழிமரபின்கண் இருத்தல் வேண்டும். புணர்ச்சிவகையான் எய்தும் மகரத்தின் திரிபு கூறுதலே ஆசிரியர் கருத்தாதலின் அது பாடமன்மை புலனாம்.' என்கிறார்.

- 336 குயினென் கிளவி யியற்கை யாகும்.⁺ 40
- 337 எகின்மர மாயி னாண்மர வியற்றே. 41
- 338 ஏனை யெகினே யகரம் வருமே¹
வல்லெழுத் தியற்கை மிகுதல்² வேண்டும். 42

பா.வே.

1. வருமேல் - பதிப்பு 47இல் சு.வே.
2. மிகுத்தல் - பதிப்பு 47இல் சு.வே.

- 339 கிளைப்பெய ரெல்லாங் கிளைப்பெய ரியல. 43
- 340 மீனென் கிளவி வல்லெழுத் துறழ்வே¹. 44

பா.வே.

1. உறழே - சுவடி 11, 34, 73, 115, 1044, 1052, 1053 பதிப்பு 47.

- 341 தேனென் கிளவி வல்லெழுத் தியைபின்
மேனிவை யொத்தலும் வல்லெழுத்து மிகுதலும்¹
ஆமுறை யிரண்டு முரிமையு முடைத்தே
வல்லெழுத்து மிகுவழி² யிறுதி யில்லை. 45

பா.வே.

1. வருதலும் - பதிப்பு 47இல் சு.வே.
2. மிகும்வழி - சுவடி 115 தொகையை விரித்தல் தேவையற்றது.

- 342 மெல்லெழுத்து மிகினு மான மில்லை. 46

† 'இந்நூற்பாவினை அடுத்துத் தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல' என்றொரு நூற்பா இருந்து கெட்டிருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிகின்றது. என்னை? முன்னர் ஞானம என்னும் ஈறுகட்கும் பின்னர் ளன என்னும் ஈறுகட்கும் தொழிற்பெயர் விதி விதந்து கூறப்பட்டிருந்தலானும், 'மின்னும் பின்னும் பன்னும்.... தொழிற்பெயரியல' (கு. 349) என இவற்றை இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர் விதியொடு மாட்டேற்றிக் கூறுதலானும், தின், துன், முன், பின் என முதலிலைத் தொழிற்பெயர்கள் பல உளவாகலானும் என்க. பா. (பதிப்பு 77 பக். 881, 882)

- 343 மெல்லெழுத் தியையி னிறுதியொ⁺ றுறமும். 47
- 344 இறாஅற் றோற்ற மியற்கை யாகும். 48
- 345 ஒற்றுமிகு தகரமொடு நின்றலு முரித்தே. 49
- 346 மின்னும் பின்னும் பன்னுங் கன்னும்
அந்நாற்¹ சொல்லுந் தொழிற்பெய ரியல. 50

பா.3வ.

அன்னாற - சுவடி 1044. எழுத்துப்பிழை ந்நா > ன்னை

- 347 வேற்றுமை யாயி னேனை யெகினொடு
தோற்ற மொக்குங் கன்னென் கிளவி. 51
- 348 இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை முறைவாரின்
முதற்கண் மெய்கெட வகர நிலையு
மெய்யொழித் தன்கெடு மவ்வியற் பெயரே. 52
- 349 ஆதனும் பூதனும் கூறிய வியல்பொடு
பெயரொற் றகரந் துவரக் கெடுமே. 53
- 350 சிறப்பொடு¹ வருவழி யியற்கை யாகும். 54

பா.வே.

1. சிறப்ப - சுவடி 63. பொருட்பொருத்தமற்றது.

+ "உரையாசிரியன்மார் 'இறுதியொடுஉறமும்' எனப் பாடங் கொள்வர். அஃது மெல்லெழுத்து என்னும் எழுவாயொடு இயையாமையான் அப்பாடம் பொருந்தாமை புலனாம்." பாலு (பதிப்பு 77 பக். 284)

* மிகுதியொடு உறமும் என்ற தொடர் குறிப்பிடும். மிகுதியொடு இயல்பாகும் என்ற பொருள் உறமும் என்ற சொல்லாலே பெறப்படுதல் நூ. 395ஆல் புலப்படும். இறுதியொடு என்பது உருபு மயக்கமாய் இறுதிக்கண் என்று பொருள்படும். ஆதலின் இறுதியொடு உறமும் என்ற பாடத்தின்கண் இழுக்கு ஏதுமின்று. மிகுதியொடு உறமும் என்ற பாடத்திற்குச் சிறப்பு ஏதுமின்று." தி.வே.கோ. (மேலது பக். XXXIV)

மிகுதியொடு என்னும் பாடத்திற்குச் சுவடிச் சான்று இல்லை.

- 351 அப்பெயர் மெய்யொழித் தன்கெடு வழியே¹
நிற்றலு முரித்தே யம்மென் சாரியை
மக்கண் முறைதொகூஉ மருங்கி னான. 55

பா.வே.

1. வழியும்⁺ – பதிப்புகள் 8, 40, 46, 47, 77

- 352 தானும் பேணுங் கோணு மென்னும்
ஆமுறை யியற்பெயர் திரிபிட னிலவே. 56

- 353 தான்யா னெனும்பெய ருருபிய னிலையும். 57

- 354 வேற்றுமை யல்வழிக் குறுகலுந் திரிதலுந்
தோற்ற மில்லை யென்மனார் புலவர். 58

- 355 அழனென் னிறுதிகெட வல்லெழுத்து மிகுமே. 59

- 356 முன்னென் கிளவி முன்னர்த் தோன்றும்
இல்லென் கிளவிமிசை றகர மொற்றல்
தொல்லியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே.¹ 60

பா.வே.

1. பண்பே – பதிப்பு 47இல் சு.வே.

- 357 பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின்
முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரஞ்
செய்யுண் மருங்கின் றொடரிய லான. 61

+ 'இளம்பூரணர் அன்கெடுவழியே என வரும் பாடத்தில் ஏ என்பதை அசையாகக் கொண்டார். ஆனால் நச்சர். அன்கெடு வழியும் எனப் பாடங்கொண்டு இங்குள்ள உம்மையைப் பிறிதொரு சொல்லொடு கூட்டிப் பொருள்கொள்கின்றார். 'ஆன என்பதனை மக்களோடும் உம்மையை மருங்கினோடும் கூட்டுக' எனவரும் நச்சர். விளக்கத் தொடரால் இதனை அறியலாம்.' வெ.ப. (பக். 68)

358	யகர ¹ விறுதி வேற்றுமைப் பொருள்வயின் வல்லெழுத் தியையி ² னவ்வெழுத்து மிகுமே.	62
பா 3௯		
1 யகர - இளம்பூரணர் பாடம்.		
2 தியையின் வல்லெழுத்து ⁺ - பதிப்பு 38 சு.வே.		
359	தாயென் கிளவி யியற்கை யாகும்.	63
360	மகன்வினை* கிளப்பின் முதனிலை யியற்றே.	64
361	மெல்லெழுத் துறழு மொழியுமா ருளவே.	65
362	அல்வழி யெல்லா மியல்பென மொழிப.	66
363	ரகர விறுதி யகார வியற்றே.	67

+ *வல்லெழுத்தியையின் (எ.358) என்னும் தொடர் இயையின் வல்லெழுத்து என இடம்மாறிப் பாடவேறுபாடாகியுள்ளது. வெ.ப. (பக். 109)

* பதிப்பு 77இல் பால இச்சீரை அதன்வினை எனத்திருத்திக் கொண்டு கூறுவதாவது:-
"இனி உரையாசிரியன்மார் மகன்வினை கிளப்பின் எனப் பிறழ்ந்த பிழையான பாடத்தை உண்மை எனக்கொண்டு மகனது வினையைக் கூறுமிடத்து வல்லெழுத்து மிகும் எனப் பொருள்கூறி மகன்றாய்க் கலாம் என எடுத்துக்காட்டி அதற்கு மகன் தாயொடு கலாய்த்த கலாம் எனப் பொருள் கூறினர்.

மகன்வினையேயன்றி, மகள்தாய்க்கலாம் என மகள்வினை கிளப்பினும், வாளா தாய்க்கலாம் எனக் கிளப்பினும் வல்லெழுத்து மிகுதலாகும். தாய் என்பது விரவுப்பெயராகலான் மகவு, பிள்ளை என அஃறிணைச் சொற்களைக் கூட்டிக் கூறினும் இவ்விதி பொருந்துமாகலானும் மகன் என வரைந்து கூறுதல் குன்றக் கூறலாம். அன்றியும் வல்லெழுத்து மிகுதற்கு மகன் என்னும் சொல் எவ்வாற்றானும் ஏதுவாகாமையானும் அது பாடமன்மை தெளியலாம். முதனிலை இயற்றே என்னும் பொழிப்பெதுகைக்கு அதன்வினை என்பது பொருந்தி, யாப்பிசை சிறந்து நின்றலையும் ஓர்ந்து கொள்க."

"அதன்வினை கிளப்பின் என்ற பாடவேறுபாடு மிகப் பொருத்தமாவதெனாடு பலவித ஐயங்களையும் அகற்றுகிறது. இப்பாடத்தை ஆசிரியர் விரிவான விளக்கத்தொடு நிறுவிய திறன் நயக்கத்தக்கது." தி.வே.கோ. (பக். XXIII)

இளம்பூரணர் காலத்திற்கு முன்பே மகன் என்னும் பாடம் வழக்கில் வந்துவிட்டது. இதற்கு இவ்வாறு பாடம் ஒதுவாரும் உளர் என்னும் வாய்பாட்டில் கூட அதன் என்பது சுட்டப்பெறவில்லை. எனவே பால. கொண்ட பாடத்தைச் சுவடிச் சான்றால் நிறுவ இயலாது. ப.வெ.நா.

- 68
364 ஆரும் வெதிருஞ் சாரும் பீரும்
மெல்வெழுத்து மிகுதன் மெய்பெறத் தோன்றும். 68
- 365 சாரென் கிளவி காழ்வயின் வலிக்கும். 69
- 366 பீரென் கிளவி யம்மொடுஞ்¹ சிவணும். 70

பா.வே.

1. அம்மொடு - சுவடி 115, 1052 பதிப்புகள் 1, 8 எச்சஉம்மை தேவை.

- 367 லகார விறுதி னகார வியற்றே. 71
- 368 மெல்வெழுத் தியையி னகார மாகும். 72
- 369 அல்வழி யெல்லா முறழென மொழிப. 73
- 370 தகரம் வருமவழி¹ யாய்த நிலையலும்
புகரின் றென்மனார் புலமை யோரே. 74

பா.வே.

அல்வழி - சுவடி 115 பதிப்புகள் 1, 2, 8

- 371 நெடியத னிறுதி யியல்புமா ருளவே. 75
- 372 நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமை யியல. 76
- 373 இல்வென் கிளவி யின்மை¹ செப்பின்
வல்வெழுத்து மிகுதலு மையிடை வருதலும்
இயற்கை யாதலு² மாகாரம் வருதலுங்
கொளத்தகு மரபி னாகிட னுடைத்தே. 77

பா.வே.

1. கிளவிக்கின்மை - பதிப்பு 47இல் ச.வே.

2. யாகலு - சுவடி 73, 999. தல்லீறு பொருத்தமான பாடம்.

374 வல்லென் கிளவி தொழிற்பெய ரியற்றே¹. 78

பா.வே.

1. ரற்றே - சுவடி எண் 115.

375 நாயும் பலகையும் வருஉம் காலை(ய்)
ஆவயின்¹ உகரங் கெடுதலு முரித்தே(ய்)
உகரங் கெடுவழி யகர நிலையும். 79

பா.வே.

1. ஆவயின் - சுவடி 1052, 1053. எழுத்துப்பிழை, வ > வை

376 பூல்வே வென்றா வாலென் கிளவியொ(டு)
ஆமுப் பெயர்க்கு மம்மிடை வருமே. 80

377 தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல. 81

378 வெயிலென் கிளவி மழையிய னிலையும். 82

379 சுட்டுமுத லாகிய வகர விறுதி
முற்படக் கிளந்த வருபிய னிலையும். 83

380 வேற்றுமை யல்வழி யாய்த மாகும். 84

381 மெல்லெழுத் தியையி னவ்வெழுத் தாகும். 85

382 ஏனவை புணரி னியல்பென மொழிப. 86

383 ஏனை வகரந் தொழிற்பெய ரியற்றே. 87

384 முகார விறுதி ரகார வியற்றே. 88

385 தாமென் கிளவி கோலொடு புணரின்
அக்கிடை வருத லுரித்து மாகும். 89

386 தமிழென் கிளவியு மதனோ ரற்றே. 90

387 குமிென் கிளவி மரப்பெய ராயின்
பீரென் கிளவியொ டோரியற் றாகும். 91

388 பாழென் கிளவி மெல்லெழுத் துறழ்வே¹. 92

பா.வே.

1. உறழே - சுவடிகள் 11, 34, 115, 999, 1051 1052, 1053 பதிப்பு 47இல்
சு.வே.

389 ஏழென் கிளவி யுருபிய னிலையும். 93

390 அளவு நிறையு மெண்ணும் வருவழி
நெடுமுதல் குறுகலு முகரம் வருதலுங்
கடிநிலை யின்றே யாசிரி யர்க்கு¹. 94

பா.வே.

1. ஆசிரியற்க - சுவடி 73, 1052 பதிப்புகள் 1, 47. பதிப்பு 38இல் சு.வே.

ஆசிரியற்கே - சுவடி 1051.

என்மனார் புலவர் என்பது போலப் பன்மையே மிகுதியாய்க் காணப்படுவதால்
பன்மையை உணர்த்தும் ஆசிரியர்க்க என்பதே ஏற்ற பாடம்.

391 பத்தென் கிளவி யொற்றிடை கெடுவழி
நிற்றல் வேண்டு மாய்தப் புள்ளி. 95

392 ஆயிரம் வருவழி யுகரங் கெடுமே. 96

393 நூறார்ந்து வருஉ மாயிரக் கிளவிக்குக்
கூறிய நெடுமுதல் குறுக்க மின்றே. 97

394 ஐயம் பல்லென வருஉ மிறுதி(ய்)
அல்பெய ரெண்ணுⁱ மாயிய னிலையும். 98

பா.வே.

1. ரெண்ணினு - பதிப்புகள் 8, 13, 14, 77

395 உயிர்முன் வரினு மாயிய றிரியாது. 99

396 சீழென் கிளவி யுறழத் தோன்றும். 100

புள்ளிமயங்கியல்	71
397 + ளகார விறுதி ணகார வியற்றே.	101
398 மெல்லெழுத் தியையின் ணகார மாகும்.	102
399 அவ்வழி யெல்லா முறழென மொழிப.	103
400 ஆய்த நிலையலு வரைநிலை யின்றே தகரம் ¹ வருஉங் காலை யான.	104

பா.வே.

1. தகாரம் – சுவடி 1051

401 நெடியத னிறுதி யியல்பா குநவும் ¹ வேற்றுமை யல்வழி வேற்றுமை நிலையலும் போற்றல் வேண்டு மொழியுமா ருளவே.	105
---	-----

பா.வே.

1. குணவும் – சுவடி 34, 115, 999, 1051, 1052 பதிப்பு 1.

402 தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல.	106
403 இருளென் கிளவி வெயிலிய னிலையும்.	107
404 புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெய ரியல.	108
405 மக்க ளென்னும் பெயர்ச்சொ லிறுதி ¹ தக்கவழி யறிந்து வலித்தலு முரித்தே.	109

பா.வே.

1. பெயர்ச்சொல்லிறுதி – பதிப்புகள் 14, 51

பெயர்நிலையிறுதி – சுவடி 1044. பதிப்பு 47இல் சு.வே.

பெயர்நிலைக்கிளவி – பதிப்பு 5 பதிப்பு 38, 47இல் சு.வே.

+ தக்க. உரையாசிரியர் 395ஆம் தாழிசையுரையில் இதற்கு. *ளகர விறுதி ணகர வியற்றே* எனப் பாடங்கொண்டு மேற்கோள் காட்டியிருப்பதை அடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார். (பதிப்பு 47 பக். 332)

உணரக் கூறிய புணரியன் மருங்கிற்
கண்டுசெயற் குரியவை கண்ணினர் கொளலே.
புள்ளிமயங்கியல் முற்றும்.

9. குற்றியலுகரப் புணரியல்

- 407 ஈரெழுத் தொருமொழி யுயிர்த்தொட ரிடைத்தொடர்
ஆய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொடர்
ஆயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன். 1
- 408 அவற்றுள்¹
ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி யிடைத்தொட ராகா. 2

பா.வே.

1. இச சொற்சீரடி சுவடி 73இல் காணப்படவில்லை.

- 409 அல்லது சிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
எல்லா விறுதியு முகர நிறையும்¹. 3

பா.வே.

1. நிலையும்⁺ - சுவடி 115, பதிப்புகள் 14, 77 பதிப்புகள் 38, 59இல் சு.வே.

- 410 வல்லொற்றுத்¹ தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழி
தொல்லை யியற்கை நிலையலு முரித்தே. 4

பா.வே.

1. வல்லெழுத்துத் - சுவடி 1051.

+ 'இசுத்திரத்தில் நிலையும் என்பதை நிறையும் என்று பாடங்கொள்பவர் இளம்பூரணர். பேராசிரியரும் அங்ஙனமே பாடங் கொள்வர். பேராசிரியர் செய்யுளியலுள் ஞாயிறு முதலியன முற்றியலுகரம்போலக் கொள்ளப்படுமன்றிக் குற்றியலுகரம் முற்றியலுகரம் ஆகாதென்றும், அங்ஙனங் கொள்ளின் குற்றியலுகரப் புணரியலில் நிறையும் என்று ஆசிரியர் பாடங்கொண்டதற்கு ஒரு பயனின்றாம் என்றும் (செய். 4-5-12) கூறியதை நோக்கும்பொழுது ஈண்டுப் பேராசிரியர்க்கு நிறைவதுபோல வைத்துப் புணர்க்கப்படும் என்பதே கருத்தாதல் பெறப்படும். ஏன்எனின் குற்றியலுகரம் மாத்திரை குறைந்தமைபற்றி மெய்யாக வைத்துப் புணர்க்கப்படுமோ என மாணாக்கருக்கு ஓர் ஐயம் வரும். அவ்வையத்தை நீக்க உயிர்போல நிறைவதாக வைத்துப் புணர்க்கப்படும் என்பது பொருத்தமாதலின்.' கணேசர். (பதிப்பு 59. பக். 18)

'உகர நிறையும் என்பது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடத்தொடர். நிறையும் என்பதற்கு நச்சர். நிலையும் எனப் பாடங்கொள்கின்றார்..... நச்சர். தன் கருத்துக்கேற்ப இங்குப் பாடத்தைத் திருத்திக்கொண்டுள்ளார் எனத் துணியலாம்.' வெ.ப. (பக். 38-39)

முதற்பதிப்பில் பாடவேறுபாடு இல்லை. பதிப்பு 1, 8 இரண்டையும் ஒருசேரக் கண்டிருந்தால் இங்ஙனம் கூறியிரார். கே.எம்.வி.

74

411 +யகரம் வருவழி¹ யிகரங் குறுகும்
உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது. 5

பா.வே.

1. வரும்வழி - பதிப்பு 47

412 ஈரெழுத்து மொழியு முயிர்த்தொடர் மொழியும்
வேற்றுமை யாயி னொற்றிடை யினமிகத்
தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி¹. 6

பா.வே.

1. மிகுமே - சுவடி 73 தவறான பாடம்.

413 ஒற்றிடை யினமிகா¹ மொழியுமா ருளவே(ய்)
அத்திறத் தில்லை வல்லெழுத்து மிகவே. 7

பா.வே.

1. ஒற்றிடை மிகாஅ - சுவடி 73, 115

ஒற்றிடைமிகா-சுவடி 1044, பதிப்பு 47இல் சு.வே. இது மிகாஅ
என்பதன் அளபெடை விடுபட்ட எழுத்துப்பிழை.

414 இடையொற்றுத் தொடரு மாய்தத் தொடரும்
நடையா யியல வென்மனார் புலவர். 8

415 *வன்றொடர் மொழியு மென்றொடர் மொழியும்
வந்த வல்லெழுத் தொற்றிடை மிகுமே
மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற் றெல்லாம்
வல்லொற் றிறுதி கிளையொற் றாகும்.¹ 9

பா.வே.

1. கிளையெழுத்தாகும் - சுவடி 34, 73, 115, 1044, 1051, 1052, 1053
பதிப்புகள் 47, 59இல் சு.வே. மயக்கமான பாடம்.

+ 'இசுத்திரம் வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி என்னும் தத்திரத்திற்கு முன்னர் இருத்தல் வேண்டும். அதுவே மொழிமரபினுள் நிறுத்தமுறைக்கு ஒத்ததாகும்.' பால. பதிப்பு 77.

* 'இசுத்திரத்துள் முன் இரண்டடிகள் ஒரு தத்திரமாகவும், பின் இரண்டடிகள் ஒரு தத்திரமாகவும் இருத்தல் வேண்டும். உரையாசிரியன்மார் வழக்குநோக்கி ஒன்றாக வைத்து உரை கூறப்பட்டதென்க.' பால. (பதிப்பு 77 பக். 318)

ததரியலுகரப் புணரியல் 75

416 மரப்பெயர்க் கிளவிக் கம்மே சாரியை. 10

417 மெல்லொற்று வலியா மரப்பெயரு முளவே.¹ 11

பா.வே.

1. மரப்பெய ருளவே - சுவடி 1051, பதிப்பு 47இல் சு.வே.

418 ஈரெழுத்து மொழியும் வல்லொற்றுத் தொடரும்
அம்மிடை வரற்கு முரியவை யுளவே(ய்)¹
அம்மர பொழுகு மொழிவயி னான. 12

பா.வே.

அம்மிடை வருதற் குரியவு முளவே. - பதிப்பு 47.

419 ஒற்றுநிலை திரியா தக்கொடு* வருஉம்
அக்கிளை மொழியு முளவென மொழிப 13

420 எண்ணுப் பெயர்க்கிளவி யுருபிய னிலையும். 14

421 வண்டும் பெண்டு மின்னொடு சிவணும். 15

422 பெண்டென் கிளவிக் கன்னும் வரையார். 16

423 யாதெ¹ னிறுதியுட் சுட்டுமுத லாகிய(வ்)
ஆய்த விறுதியு முருபிய னிலையும். 17

பா.வே.

1. யாத - சுவடி 115 எழுத்துப்பிழை, தெ > த

424 முன்னுயிர் வருமிடத் தாய்தப் புள்ளி
மன்னல் வேண்டு மல்வழி யான.¹ 18

பா.வே.

1. யானே - சுவடி 1044. எழுத்துப்பிழை, ன > னே

* அக்கொடும் என்பதே பாடம் என்பது உரையாசிரியர் உரையான் பெறப்பட்டது. பால (பதிப்பு 77 பக். 320).

- 425 ஏனைமுன் வரினே தானிலை யின்றே. 19
- 426 அல்லது கிளப்பி னெல்லா மொழியுஞ்
சொல்லிய பண்பி னியற்கை யாகும். 20
- 427 வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து மிகுமே. 21
- 428 சுட்டுச்சினை நீடிய மென்றொடர் மொழியும்
யாவினா முதலிய மென்றொடர் மொழியும்
ஆயிய றிரியா வல்லெழுத் தியற்கை. 22
- 429 யாவினா மொழியே யியல்பு மாகும். 23
- 430 அந்நான்¹ மொழியுந் தந்நிலை² திரியா. 24

பா.வே.

1. அன்னான் - சுவடி 1051 எழுத்துப்பிழை, ந்நா > ன்னா

2. தன்னிலை - சுவடி 1051 எழுத்துப்பிழை, ந்நா > ன்னி

- 431 உண்டென் கிளவி உண்மை செப்பின்
முந்தை யிறுதி மெய்யொடுங் கெடுதலும்
மேனிலை யொற்றே னகார மாதலும்
ஆமுறை யிரண்டு முரிமையு முடைத்தே.
வல்லெழுத்து வருஉங் காலை யான. 25

பதிப்பு 77இல் இந்நூற்பாவின் ஈற்றடி விடுபட்டது அச்சுப்பிழை.

- 432 இருதிசை புணரி னேயிடை வருமே. 26
- 433 ⁺திரிபுவேறு¹ கிளப்பி னொற்று மிறுதியுங்²
கெடுதல் வேண்டு மென்மனார் புலவர்
ஒற்றுமெய் திரிந்து னகார மாகுந்
தெற்கொடு புணருங் காலை யான. 27

பா.வே.

1. திரிபுவேறு - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை, பு > வு

2. முகரமுங் - பதிப்பு 1, 14, 51 பதிப்பு 59இல் சு.வே.

+ "இத் திசைச்சொற்கள் ஏனைப் பொருட்பெயரொடு புணருங்கால் எய்தும் திரிபு வேறுபாடுகளை உணர்த்தும் துத்திரம் இருந்து கெட்டிருத்தல் வேண்டுமெனக் கருதவேண்டியுளது." பாலு பதிப்பு 77.

குற்றியலுகரப் புணரியல்

77

434 ஒன்றுமுத லாக¹ வெட்ட னிறுதி²
யெல்லா வெண்ணும் பத்தன் முன்வரின்
குற்றிய லுகர மெய்யொடுங் கெடுமே
முற்றவின் வருஉ மிரண்டலங் கடையே.

28

பா.வே.

1. ஒன்று முதலா - சுவடி 115

2. வெட்டி றாக - சுவடி 73

435 பத்தனொற் றுக்கெட னகா¹ மிரட்டல்
ஒத்த தென்ப விரண்டுவரு காலை².

29

பா.வே.

1. னகா - சுவடி 115 பதப :

2. வருகாலை - சுவடி 1051

436 சூயிரம் வரினு மாயிய றிரியாது¹.

30

பா.வே.

1. திரியா -- சுவடி 1051. பன்மைப் பாடம் பொருந்தாது.

437 நிறையு மளவும் வருஉங் காலையுங்
குறையா தாகு மின்னென்¹ சாரியை.

31

பா.வே.

1. மின்னெ - சுவடி 1051. தவறான பாடம்.

438 ஒன்றுமுத லொன்பா னிறுதி முன்னர்
நின்ற பத்த னொற்றுக்கெட வாய்தம்
வந்திடை நிலையு மியற்கைத் தென்ப

கூறிய வியற்கைக் குற்றிய¹ லுகர(வ்)
ஆற னிறுதி யல்வழி யான.

32

பா.வே.

1. வியற்கை குற்றிய⁺ – பதிப்பு

439 முதல் ரெண்ணினொற்று* ரகர¹ மாகும்
உகரம் வருத லாவயி னான.

33

பா.வே.

1. 'ரகார – சுவடி 34.

440 இடைநிலை ரகர மிரண்டெ¹ னெண்ணிற்கு²
நடைமருங் கின்றே பொருள்வயி னான.

34

பா.வே.

1. இரண்ட – பதிப்புகள் 1, 5, பதிப்பு 47இல் சு.வே.

2. எண்ணிற்கும்* – பதிப்புகள் 38, 59இல் சு.வே.

441 மூன்று மாறும் நெடுமுதல் குறுகும்.

35

பதிப்பு 5, 38, 59இல் இதுவும் அடுத்த நூற்பாவும் ஒன்றாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

+ 'இயற்கைக் குற்றியலுகரம் என ஒற்றுடன் சேர்த்து இளம்பூரணர் பாடங்கொண்டுள்ளார். ஆறனிறுதி அல்வழி, குற்றியலுகரம் கூறிய இயற்கை என்பதே உரையாசிரியர்கள் பொருள் கொள்ளும் கொண்டு கூட்டு முறை..... இயற்கை என்பது 'முற்றுச்சொல்லாய் நின்றலால் இடையில் ஒற்றுமிகக் கூடாது எனக் கருதி நச்சர். ஒற்றில்லாமல் 'கூறிய இயற்கை குற்றியலுகரம்' எனப்பாடங்கொண்டுள்ளார் எனலாம்.' வெ.ப. (பக். 62-63)

* ரெண்ணினொற்று என்பது ஓசை மிகுதலின், இன் இல்லாமல், ரெண்ணொற்று என்றிருந்திருக்கக் கூடுமெனத் தோன்றுகிறது. கே.எம்.வி.

* 'நச்சர். பாடம் எண்ணிற்கு. இச்சுத்திரம் இரு+பஃது – இருபஃது என ஆவதற்கு விதி கூறுகின்றது. இதன் முதல் துத்திரங்கள் ஒன்று, இரண்டு என்பன இறுதியில் உள்ள றுகரமும் டுகரமும் கெட்டு, ணகர ஒற்றும் ணகர வொற்றும் ரு எனத் திரிந்து நிற்கும் எனக் கூறின. அவற்றின்படி இரண்டு என்பது இரரு என்றிருக்கும். ஒன்று என்பது ஒரு என இருக்கும். இச்சுத்திரத்தில் இரரு என்பதில் ரகரம் நடைபெறாது கெடும் என்பது சொல்லப்படுகிறது. எனவே இரண்டு என் எண்ணிற்கு என்ற நச்சர். பாடமே நன்று. எண்ணிற்கும் என்ற உம்மை நின்று வற்றுதலின் இளம்பூரணர் பாடம் தவறுடையதே.' ஆ.சி. (பதிப்பு 59 பக். 90, 91 அடிக்.)

குற்றியலுகரப் புணரியல்

79

- 442 மூன்ற னொற்றே பகார மாகும். 36
- 443 நான்க னொற்றே றகார மாகும். 37
- 444 ஐந்த னொற்றே மகார மாகும். 38
- 445 எட்ட னொற்றே ணகார மாகும். 39
- 446 ஒன்பா னொகரமிசைத் தகர மொற்றும்
முந்தை யொற்றே ணகார மிரட்டும்
பஃதென்¹ கிளவி யாய்தபக ரங்செட
நிற்றல் வேண்டு மூகாரக் கிளவி(ய்)
ஒற்றிய தகரம் றகர மாகும். 40

பா.வே.

1. பத்தென்⁺ - பதிப்பு 1. 5. 19 நூற்பாவிலேயே ஆய்த பகரம் கெட என வருவதால் இப்பாடம் பிழையென்பதற்கையமில்லை.

- 447 அளந்தறி கிளவியு நிறையின்¹ கிளவியு
கிளந்த வியல தோன்றுங் காலை. 41

பா.வே.

1. நிறையென்* - பதிப்பு 5.

- 448 மூன்ற னொற்றே வந்த தொக்கும். 42
- 449 ஐந்த னொற்றே மெல்லெழுத் தாகும். 43
- 450 கசதப முதன்மொழி வருஉங் காலை. 44

- 'இராஜம் வெளியீட்டில் பத்தென்கிளவி என்ற பாடம் உள்ளது தவறு. ஆய்த பகரம்கெட என வருதலின் பஃதென் கிளவி என்பதே நன்று' ஆ.சி. (பதிப்பு 59 பக். 94 அடிக்.)

இராஜம் வெளியீட்டில் தான் ஏற்றுக்கொண்ட பாடமாகப் பஃதென் கிளவி என்றுதான் உள்ளது. (பக். 29) பத்தென்கிளவி என்பது பாடவேறுபாடாகத்தான் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. (பக். 125) ப.வெ.நா.

* 'நிறையின் கிளவியும், நச்சர். பாடம். இப்பாடமே நன்று. கழஞ்சு தொடி முதலிய நிறுத்தலளவுப் பெயர்கள் இங்கே குறிக்கப்படுவன. அவற்றை நிறைப்பெயர்கள் என்னலாமே தவிர நிறை என்னும் பெயர்ச்சொல் என்றல் பொருந்தாது. ஆதலின் நிறையை யுணர்த்தும் பெயர்ச்சொற்கள் என்ற பொருளில் நச்சர். கொண்ட நிறையின் கிளவி என்ற பாடமே நன்று.' ஆ.சி. (பதிப்பு 59 பக். 110. அடிக்.)

- 451 நமவ வென்னு மூன்றொடு சிவணி(ய்)
அகரம் வரினு மெட்டன்மு னியல்பே. 45
- 452 ஐந்து மூன்று நமவரு காலை¹
வந்த தொக்கு மொற்றிய னிலையே. 46

பா.வே.

1. வருங்காலை - பதிப்புகள் 5, 19, 46

- 453 மூன்ற னொற்றே வகரம்¹ வருவழித்²
தோன்றிய வகரத்³ துருவா கும்மே.⁴ 47

பா.வே.

1. வகாரம் - பதிப்பு 5

2. வரும்வழி - பதிப்பு 5

3. வகாரத் - சுவடி 115 பதிப்பு 5

4. துருபாகும்மே⁺ - சுவடி 1051 பதிப்பு 47

- 454 நான்க னொற்றே லகார¹ மாகும். 48

பா.வே.

1. லகர - சுவடி 73.

- 455 ஐந்த னொற்றே முந்தையது கெடுமே. 49

- 456 முதலீ ரெண்முன்¹ னுயிர்வரு காலை²
தவலென மொழிப வுகரக் கினவி
முதனிலை நீட்³ லாவயி னான. 50

பா.வே.

1. ரெண்ணின்முன் - பதிப்புகள் 1, 5, 8, 25 வெள்ளைப்பாடம்.

2. வருங்காலை - சுவடி 73

3. நீட்ட - சுவடி 73 பிழை. தன்வினையே பொருத்தமானது.

+ பதிப்பு 47இல் மூலத்தில் 'வகரத்துருபாகும்மே' எனவும் உரையில், 'வகரத் துருபாய் முடியும்' எனவும் உள்ளது. ஈரிடங்களிலும், உருவாகும்மே, வகரத்துருவாய்' எனப் பாடபேதம் காட்டப்பெற்றுள்ளது. பதிப்பு 59இல் மூலம் உரை இரண்டிலும் உருவு என்பதே ஏற்கப்பட்டு உருபு என்பது சுவே. ஆகத் தரப்பட்டுள்ளது. வகர லடிவம் பெறும் என்பது நுவல்பொருளாதலின் உருவு என்னும் பாடமே ஏற்படையது. ப.வெ.நா.

குற்றியலுகரப் புணரியல் 81

457. மூன்று நான்கு மைந்தென் கிளவியுந்
தோன்றிய வகரத் தியற்கை யாகும். 51

458. மூன்றன் முதனிலை நீடலு முரித்தே(ய்)
உழக்கென் கிளவி வழக்கத் தான. 52

459. ஆறென் கிளவி முதனீ டும்மே. 53

460. ஒன்பா னிறுதி யுருவுநிலை⁺ திரியா(து)
இன்பெறல் வேண்டுஞ் சாரியை மொழியே.¹ 54

பா.வே.

1. மொழிக்கே - பதிப்பு 47

461. நூறுமுன் வரினுங் கூறிய வியல்பே. 55

462. மூன்ற னொற்றே நகார¹ மாகும். 56

பா.வே.

1. னகார - சுவடி 1051 எழுத்துப்பிழை. ந > ன

463. நான்கு மைந்து மொற்றுமெய்¹ திரியா. 57

பா.வே.

1. மொற்றுநிலை - சுவடி 1051, இளம்பூரணர், நச்சர் இருவரும்
'மெய் என்றதனால்' எனச் சிறப்புரை கூறுகின்றனர்.
எனவே நிலை என்ற பாடம் பிழை.

464. ஒன்பான் முதனிலை முந்துகிளந் தற்றே
முந்தை யொற்றே னகார மிரட்டும்*
நூறென் கிளவி நகார மெய்கெட

+ எல்லாச்சுவடிகளிலும் பதிப்புகளிலும் உருவுநிலை என்றே காணப்படுகிறது. இதற்கு
உரைகூறுங்கால் இளம்பூரணர், நச்சர், இருவரும், தன்வடிவுநிலை என்றே கூறுகின்றனர்.
இப்பொருளுக்கு ஏற்ற பாடம் உருவு நிலை என்பதே. பதிப்பு 77இல் பால. உருவு
என்ற பாடத்தையே கொண்டுள்ளார். இதுதான் பொருத்தமான பாடம் என்ற
காரணத்தால் இப்பதிப்பில் உருவுநிலை என்ற பாடமே ஏற்கப்படுகிறது. ப.வெ.நா.

வை. தங்கமணி என்பார் இவ்வடியை அடுத்து மூன்றாவது அடியாகப், 'பஃதென்
கிளவி இடம்விட்டகல்' என ஓரடி இருந்திருந்து படியெடுத்தோரால்
விடப்பட்டிருக்கும் எனக் கூறுகிறார். காண்க பதிப்பு 59 பக். 139, 140.

ஊஆ வாகு மியற்கைத் தென்ப(வ்)
ஆயிடை வருத லிகர¹ ரகாரம்²
ஈறுமெய் கெடுத்து மகார³ மொற்றும்.

58

பா.வே.

1. லிகார - சுவடி 73, பதிப்பு 5

2. ரகாரம் - சுவடி 115, பதிப்பு 1

3. மகார - சுவடி 1051, பதிப்பு 38, 59இல் சு.வே.

நூற்பாவின் ஓசையமைதிக்கேற்ப கர, காரச் சாரியைகளை ஏற்கலாம்.

- 465 ஆயிரக் கிளவி வருஉங் காலை
முதலீ ரெண்ணி னுகரங் கெடுமே. 59
- 466 முதனிலை நீடினு மான மில்லை. 60
- 467 மூன்ற னொற்றே வகார மாகும். 61
- 468 நான்க னொற்றே⁺ லகார மாகும். 62
- 469 ஐந்த னொற்றே யகார மாகும். 63
- 470 ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகரம்
ஈறுமெய் யொழியக் கெடுதல் வேண்டும். 64
- 471 ஒன்பா னிறுதி யுருவுநிலை¹ திரியா(து) *
இன்பெறல் வேண்டுஞ் சாரியை மரபே. 65

பா.வே.

1. உருபுநிலை - சுவடி 73, பதிப்புகள் 1, 5, 38, 47, 59. இங்கும் இரண்டு உரையாசிரியர்களும் வடிவுநிலை என்றே பொருள் கூறுதலின் உருவு என்ற பாடமே ஏற்றது. சுவடி 115 பதிப்புகள் 13, 14, 77 ஆகியன உருவு என்னும் சீரிய பாடத்திற்குச் சான்றாகின்றன.

+ "நான்கன் ஒற்றே என்பதற்கு நான்கன் மெய்யே என்று வரும் வேறுபாடு (வேங்கட. பாடம்) ஒரே பொருள் தரும் பிறசொற்களால் அமைந்தவை." வெ.ப.(பக். 116)

மெய்யே என்ற பாடம் சுவடிகளிலோ பதிப்புகளிலோ காணப்படவில்லை. வேங்கட. தம் நினைவில் கொண்டு எழுதிய பிறழ் பாடம் ஆகலாம். ப.வெ.நா.

* "இச்சுத்திரத்திற்கு முன்னர் எட்டு என்பது ஆயிரத்தொடு புணர்தற்குரிய விதி கூறிய துத்திரம் இருந்திருத்தல் வேண்டும்" என்பது பாலு கருத்து (பக். 341)

குற்றியலுகரப் புணரியல்	83
472 நூறா யிரமுன் ¹ வரூஉங் காலை	
நூறெ ² னியற்கை முதனிலைக் கிளவி.	66

பா.வே.

1. முன்னர் - சுவடி 1051. பிழை.
2. நூறி - சுவடி 34.
- நூற - பதிப்புகள் 1, 38, 59, 77

473 நூறென் கிளவி யொன்றுமுத லொன்பாற்(கு)	
ஈறுசினை யொழிய ¹ வினவொற்று மிகுமே.	67

பா.வே.

யொழியா - பதிப்பு 77. சுவடிச்சான்றில்லை.

474 அவையூர் பத்தினு மத்தொழிற் றாகும்.	68
---------------------------------------	----

475 அளவு நிறைய மாயிய றிரியா ¹	
குற்றய லுகரமும் வல்லெழுத் தியற்கையும்	
முற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர்.	69

பா.வே.

1. றிரியாது - சுவடி 115 பதிப்புகள் 13, 14, 40; பதிப்புகள் 38, 59இல் சு.வே. இது ஒருமை. எழுவாய் பன்மையாதலின் திரியா என்பதே சரியான பாடம்.

476 ஒன்றுமுத லாகிய பத்தூர் கிளவி(ய்)	
ஒன்றுமுத லொன்பாற் கொற்றிடை மிகுமே	
நின்ற வாய்தம் கெடுதல் வேண்டும்.	70

477 ஆயிரம் வரினே யின்னென் ¹ சாரியை(ய்)	
ஆவயி ² னொற்றிடை மிகுத லில்லை.	71

பா.வே.

- யின்னே - சுவடி 11, 34, 73, 115, 1051 இது முத்துவீரியப் பாடம்.
(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

2. ஆவையி' - சுவடி 1053 எழுத்துப்பிழை, வ > வை

478 அளவு நிறையு மாயிய றிரியா.* 72

479 முதனிலை யெண்ணின்முன் வல்லெழுத்து வரினும்
ஞநம தோன்றினும் யவவந் தியையினும்*
முதனிலை யியற்கை யென்மனார் புலவர். 73

480 அதனிலை யுயிர்க்கும்¹ யாவரு காலையும்
முதனிலை யொகர மோவா கும்மே*
ரகரத் துகரந் துவரக் கெடுமே. 74

பா.வே.

1. துயிற்கும் - சுவடி 1053 எழுத்துப்பிழை.

+ *.....ஆவயின் ஒற்றிடை மிகுதல் (எ. 476) என்ற நூற்பாப் பகுதியில் ஆவயின் என்பதற்கு ஆயின் என்றும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. கன்னியப்ப முதலியார் பதிப்பில் அமைந்த இவ்வேறுபாடுகள் இளம்பூரணரின் சில பாடங்களாகவே பிற்காலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டன. வெ.ப. (பக். 110)

இவ்வேறுபாடு பொருள்வேறுபடுத்தும் சிறப்புடையன அல்ல என்பதை (மேலது பக். 110 பத்தி 1) ஏற்பதற்கில்லை. ஆவயின் என்பது அந்த இடத்தில் என்றும், ஆயின் என்பது ஆனபோதிலும் என்றும் பொருள்தரும். இவை பொருளை முற்றிலும் வேறுபடுத்துவனவே ஆகும். ப.வெ.நா.

இந்நூற்பாவிற்கு நச்சர். காலத்திற்கு முன்பும், இளம்பூரணர் காலத்திற்குப் பின்பும் 'அளவும் நிறையும் அதனோ ரன்ன' என்ற பாடம் ஒன்று தோன்றியுள்ளது. இளம்பூரணர் பாடவேறுபாட்டைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் நச்சர். தம் சிறப்புரையில், 'அளவு நிறையும்தனோரன்ன' என்று பாடம் ஒதுவார்.....' எனப் பா.வே. குறிக்கிறார்.

இவ்வேறுபாட்டால் சொல்லப்படும் கருத்தில் மாற்றம் இல்லை எனினும் ஆயியல் திரியா என்னும் பாடமே காலப்பழமையுடையதாகும். ப.வெ.நா.

'நச்சரின் உரையில் காணப்படும் பாடவேறுபாடுபற்றிய இவ்விளக்கத்தொடர் எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியத்தின் தாமோதரம்பிள்ளை பதிப்பிலும், கழகப் பதிப்பிலும் காணப்படுவதும், எழுத்ததிகாரம் நச்சினியார்க்கினியத்தின் மகாலிங்கையர் பதிப்பில் இல்லை என்பதும் அறியத்தக்கது. இப்பாடத்தொடர் ஏடுபடித்தோரால் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டதாகக் கருதுவதற்கும் வாய்ப்பு உண்டு.' வெ.ப. பக். 147.

* 'ஆவேடல்லது யகர முதலாது' (எழு. 65) என்று முன்னர்க் கூறியிருத்தலானும், மேலைச் சூத்திரத்தில், 'அதனிலையுயிர்க்கும் யாவரு காலையும்' என்று கூறுவதனாலும் இச்சூத்திரத்தில் 'ஞநம தோன்றினும் வவந் தியையினும்' என்றே ஆசிரியர் கூறியிருத்தல் கூடும்.' சுப்பிர. (பதிப்பு 59 பக். 166)

* 'ஆசிரியர் ஈரசை, ஈரளபு, ஈரியல, ஈரடி, ஈரெழுத்து, ஈரொற்று எனப்பயில வழங்கலான், 'இரண்டென் கிளவியும் அதனோ ரற்றே' என ஒரு சூத்திரம் யாத்திருத்தல் வேண்டும்.' பாலு பதிப்பு 77 பக். 346.

481 இரண்டுமுத லொன்பா னிறுதி முன்னர்
வழங்கியன் மாவென் கிளவி தோன்றின்
மகர வளவொடு¹ நிகரலு முரித்தே.

75

பாடல்

1. வளவொடு - பதிப்பு 5. அளவு எனவே பொருட்பொருத்தமுடையது.

482 + லனவென வருஉம் புள்ளி யிறுதிமுன்
உம்முங் கெழுவு முளப்படப் பிறவும்
அன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச்
செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்
வேற்றுமை குறித்த பொருள்வயி னான.

76

483 உயிரும் புள்ளியு மிறுதி யாகிக்
குறிப்பினும் பண்பினு மிசையினுந் தோன்றி
நெறிப்பட வாராக் குறைச்சொற் கிளவியும்
உயர்திணை யஃறிணை யாயிரு மருங்கின்
ஐம்பா லறியும் பண்புதொகு மொழியுஞ்
செய்யுஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின்
மெய்யொருங் கியலுந் தொழிறொகு மொழியுந்
தம்மியல் கிளப்பிற் றம்முற் றாம் வருஉம்

+ "இத்துத்திரம் புணர்ச்சிவிதி கூறாது உருபின் பயத்தவாய் வருமென்று கூறலான் இஃது தொகைமரபின்கணிசுத்தல் வேண்டும். இப்பிறழ்ச்சி உரையாசிரியன்மார் காலத்திற்கு முன்னரே நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிவின்றது." பால. பதிப்பு 77 பக். 349.

*உம், கெழு ஆகியவற்றைக் கூறும் நூற்பா (தொல். 481) அவற்றைச் சாரியை எனக் குறிப்பிடவில்லை. உரையாசிரியர்களே அவற்றைச் சாரியை எனக் கூறியுள்ளனர். மெய்யீறுகளைப்பற்றிய புணர்ச்சி விதிகளைக் கூறும் இந்த நூற்பா குற்றியலுகரப் புணரியலுள் அமைந்துள்ளது. இது புள்ளி மயங்கியலில் இருக்கவேண்டும். ஒரு வேளை இது இடைச்செருகலாக இருக்கலாமோ என்ற ஐயத்திற்கும் உரியது". கோ.கி. (பக். 137)

எண்ணின் றொகுதி யுளப்படப் பிறவும்
அன்னவை¹ யெல்லாம் மருவின் பாத்திய
புணரிய னிலையிடை யுணரத் தோன்றா.

77

பா.வே.

அன்ன - சுவடி 11.

484 கிளந்த வல்ல செய்யுளுட்¹ டிரிநவும்²
வழங்கியன் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும்²
விளம்பிய வியற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்³
வழங்கியன் மருங்கி னுணர்ந்தன ரொழுக்கல்
நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் புலவர்.

78

பா.வே.

1. செய்யுட் - சுவடி 73, 115.

2. டிரிநவும் - சுவடி 1051, 1052

3. தோன்றினும் - சுவடி 1051

குற்றியலுகரப் புணரியல் முற்றும்.

எழுத்ததிகாரம் முற்றும்.

சொல்லதிகாரம்

1. கிளவியாக்கம்

- 485-1 உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே(ய்)
அஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே(ய்)
ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன்¹ சொல்வே. 1
- பா.வே.
1. இசைக்குமன்* - பதிப்புகள் 2, 4, 16, 20, 38, 43
- 486-2 ஆடு வறிசொன் மகடு வறிசொற்
பல்லோ ரறியுஞ் சொல்லொடு சிவணி(ய்)⁺
அம்முப் பாற்சொ லுயர்திணை யவ்வே. 2
- 487-3 ஒன்றறி சொல்வே பலவறி சொல்லென்று)
ஆயிரு பாற்சொ லஃறிணை யவ்வே. 3
- 488-4 பெண்மை சுட்டிய உயர்திணை மருங்கின்
ஆண்மை தரித்த பெயர்திலைக் கிளவியுந்
தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்திலைக் கிளவியும்
இவ்வென வறியுமத் தந்தமக் கிவவே(ய்)
உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும். 4
- 489-5 ண்கா னொற்றே யாடு வறிசொல். 5
- 490-6 ண்கா னொற்றே மகடு வறிசொல். 6

* கவடகளுள் மன எனவே இருக்கும். படிப்பவர்களே தத்தம் கொள்கைக்கேற்ப மன என்றோ, மன் என்றோ பாடங்கொள்வர். இங்கு இளம்பூரணரும், நச்சரும் மன் எனப் பாடங்கொண்டனர். சேனாவரையரும், பின்வந்தோரும் மன எனக்கொண்டனர். இளம்பூரணர் ஏற்ற மன் என்பது இப்பதிப்பில் ஏற்கப்படுகிறது. ப.வெ.நா.

+ அடிகள். சேனா. இளம்பூரணரை மேற்கோள் காட்டுமிடத்தைச் சுட்டி, பெயரெச்சவடிவமாகிய சிவணிய என்ற பாடம் ஒன்று இருந்திருக்க வேண்டும் என்கிறார். மேலும் திருவாவடுதுறைச் சுவடி ஒன்றில் சிவணிய எனக் கொள்வதற்கேற்ற உரைப்பாடம் உள்ளது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். (பதிப்பு 76 பக்.15)

- 491-7 ரஃகா னொற்றும் பகர விறுதியும்
மாரைக் கிளவி யுளப்பட¹ மூன்றும்
நேரத் தோன்றும் பலரறி சொல்லே. 7

பா.வே.

1. உட்பட - சுவடி 48, 1052, பதிப்புகள் 39, 49
பதிப்புகள் 20, 27, 76 இல் சு.வே.

- 492-8 ஒன்றறி கிளவி தறட¹ வூர்ந்த
குன்றிய லுகரத்² திறுதி யாகும். 8

பா.வே.

1. தடற* - சுவடி 164, பதிப்பு 49, 76 இல் சு.வே.
2. குன்றியலுகரத் - பதிப்பு 76இல் சு.வே.

- 493-9 அஆ வஎன⁺ வருஉ மிறுதி(ய்)
அப்பான் மூன்றே பலவறி சொல்லே. 9

- 494-10 இருதிணை, மருங்கி னைம்பா லறிய(வ்)
ஈற்றினின்¹ றிசைக்கும் பதினோ ரெழுத்துந்
தோற்றந் தாமே விணையொடு வருமே. 10

பா.வே.

1. ஈற்றுநின் - பதிப்புகள் 18, 20 76. இறுதிக்கண் நின்று எனப் பொருள் தரும்
ஈற்றில் நின்று என்பதே பொருத்தமான பாடம்.

* பதிப்பு 48 இல் வெள்ளை தடற என்று நெடுங்கணக்கு முறையாற் கூறாது தறட வெணச் சிறப்பு முறையாற் கூறினார் எனக் குறிப்பிட்டு இச்சிறப்பு முறையையும் விளக்குகிறார். இதனால் அவர் கொண்ட பாடம் தறட வென்பதே என்பது உறுதி. ஆனால் அச்சுப் புத்தகத்தில் நூற்பாப் பாடம் தடற என உள்ளது. இதனை அச்சுப்பிழையாகவே கொள்ள வேண்டும். ப.வெ.நா.

+ ஆசி. பதிப்பு 68இல் இதனையொத்த நூற்பா வருமிடத்து அஆ வவென எனப் பாடங்கொண்டார் (வினை. 18) ஆனால் இங்கு விட்டிசைக்குமாறு வ என எனப் பாடங்கொண்டார். வகரத்தை விட்டிசைக்காமல் 'வவ்வென' எனப் புணர்த்தலே நேரிது. கே.எம்.வி.

ஆனால் சுவடிகள், பதிப்புகள் எதிலும் இதற்கு ஆதாரம் இல்லை. ப.வெ.நா.

- 495-11 வினையிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
மயங்கல்¹ கூடா தம்மர பினவே. 11

பா.வே.

1 மயங்கற் - பதிப்பு 39 உறழ்முடிபு

மயக்கங் - பதிப்பு 76இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை.

- 496-12 ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி(ய்)
ஆண்மை யறிசொற் காகிட னின்றே. 12

- 497-13 செப்பும் வினாவும் வழாஅ லோம்பல். 13

- 498 14 வினாவுஞ் செப்பே வினாவெதிர் வரினே¹. 14

பா.வே.

1. வரின - பதிப்பு 49இல் சு.வே. ஓரசையாதலின் பிழை.

- 499-15 செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யின்றே(ய்)
அப்பொருள் புணர்ந்த கிளவி யான. 15

- 500-16 செப்பினும் வினாவினுஞ் சினைமுதற் கிளவிக்(கு)
அப்பொரு ளாகு முறழ்துணைப் பொருளே. 16

- 501-17 தகுதியும் வழக்குந் தழீஇயின வெழுதும்
பகுதிக் கிளவி வரைநிலை யிலவே¹. 17

பா.வே.

1. யின்றே - பதிப்பு 78 தம் நினைவினின்று எழுதிய பாடம் போலும்;
சுவடிச்சான்று இல்லை.

502-18 இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை
வழக்கா றல்ல¹ செய்யு ளாறே. 18

பா.வே.

1. றல்லா⁺ - பதிப்பு 78 பதிப்பாசிரியர் கொண்ட பாடம்

503-19 இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்¹. 19

பா.வே.

1. கிளற்ற - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை.

504-20 செயற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறல். 20

505-21 ஆக்கந் தானே காரண முதற்றே. 21

506-22 ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்
போக்கின் றென்ப வழக்கி னுள்ளே. 22

507-23 பான்மயக் குற்ற வையக் கிளவி
தானறி பொருள்வயிற்¹ பன்மை கூறல். 23

பா.வே.

1. பொருள்வையிற்-சுவடி 48, 60 எழுத்துப்பிழை வ>வை

+ இச் சூத்திரத்து இரண்டாவது அடியில், 'வழக்காறல்லா' என்பது 'வழக்காறல்ல' என ஏடெழுதுவோரால் பிழையாக எழுதப்பட்ட பாடத்தை ஓராமல், கிடந்தவாறே உரை கூறிச் சென்றனர் உரையாளர் யாவரும். வழக்காறு அல்ல என்னும் பன்மை பெயர்க்கொடை என்னும் ஒருமையொடு இயையாமை காண்க." பால. (பதிப்பு 78 பக். 48)

'பண்புகொள் பெயர்க்கொடை வழக்காறல்ல எனின் பெயர்க்கொடை என்ற ஒருமைப் பெயருக்கு அல்ல என்ற பன்மை வினை ஒவ்வாமையின் 'வழக்காறல்லாச் செய்யுளாறே' என்ற பாடங் கொள்ளப்பட்டது. 'அல்லா' என்பது பெயரெச்சமறையாய் ஒருமைப் பன்மை மயக்கத்திற்கு இடந்தராமல் அமைகிறது என்பார் உரைகாரர்.

ஈரளபிசைக்கும் இறுதியில் உயிரே... உளவெனமொழிப பொருள்வேறுபடுதல் (சூ.288) வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா வெளிப்பட வாரா உரிச்சொல் மேன (சூ.299) என்ற நூற்பாக்களில் ஒருமை எழுவாய்ப் பன்மை வினையொடு முடிதலைக் காண்கிறோம். எனவே வழக்காறு அன்று என்னாது அல்ல என்றமையின் இனச் சுட்டில்லாத் திசை, சினை, தொழில் போன்ற அடைகளும் கொள்ளப்படும் என்ற குறிப்பு வரைந்து பழைய பாடத்தையே கோடல் சாலும்." தி.வே.கோ. (பக். XII)

செவ்வாக்கம்

91

508-24 உருவென¹ மொழியினு மஹிணைப் பிரிப்பினும்
இருவீற்று முரித்தே சுட்டுங் காலை.

24

பா.வே.

உருபென-சுவடி 41A, பதிப்புகள் 3, 4, 16, 20, 80 சேனா. தெய்வச்.
சுண்ட பாடம் இது. நச்சார். இப்பாடத்தை மறுக்கிறார்.

509-25 தன்மை சுட்டலு¹ முரித்தென மொழிப(ல்)
அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான.

25

பா.வே.

தன்மைச் சுட்டல் - தன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான.

510-26 அடைசீனை முதலென முறைமுன்று மடங்காமை
உடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைசொல்.

26

511-27 ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னாகிய உயர்சொற் கிளவி(ய்)
இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல.

27

பா.வே.

வழக்கா - சுவடி 48. எழுத்துப்பிழை. கி>கா

512-28 செலவினும் வரவினுந் தரவினுங் கொடையினும்
நிலைபெறத் தோன்று மந்நாற் சொல்லுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னும்
அம்மூ விடத்து முரிய வென்ப.

28

தெய்வச். 28,29,30 ஆகிய மூன்று நூற்பாக்களையும் ஒரே
நூற்பாவாகக் கொண்டு உரைகண்டுள்ளார்.

13-29 அவற்றுள்
தருசொல் வருசொல் வாயிரு கிளவியுந்
தன்மை முன்னிலை யாயீ ரிடத்த.

29

- 514-30 ஏனை யிரண்டு மேனை யிடத்த. 30
- 515-31 யாதெவ னென்னு மாயிரு கிளவியும்
அறியாப் பொருள்வயிற் செறியத் தோன்றும். 31
- 516-32 அவற்றுள்
யாதென வருடம் வினாவின் கிளவி
அறிந்த பொருள்வயி னையந்தீர் தற்குத்
தெரிந்த கிளவி யாதலு² முரித்தே. 32
- பா.வே.
1. தீர்த்தற்குத் - பதிப்பு 78இல் கொள்ளப்பட்டது. சுவடிச்சான்றிலலை.
2. யாகலு - சுவடி 34, 1051 பதிப்பு 8
- 517-33 இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவி*
வினைப்படு தொகையி¹ னும்மை வேண்டும். 33
- பா.வே.
1. தொகுதியி - சுவடி 73, 115. பதிப்பு 3,4,9,16 இளம்பூரணர்
தவிர ஏனையோர் கொண்ட பாடம்.
- 518-34 மன்னாப் பொருளு மன்ன வியற்றே. 34
- 519-35 எப்பொரு ளாயினு மல்ல தில்லெனின்
அப்பொரு ளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல். 35

* புலிசை ஏட்டில் (திருப்பாதிரிப்புலியூர் மடாலயச்சுவடி) சினை முதற்கிளவிக்கு என்று பாடம் இல்லை. சினைமுதற்கிளவி என்றே பாடம் உள்ளது. தெய்வச்சிலையார் சினை முதற்கிளவி என்று பாடந் தந்து 'சினைக் கிளவியும், முதற்கிளவியும் என்று உரை கூறியுள்ளார். நன்னூலாசிரியரும் இனைத்தென்றறிபொருள் என்றே நூற்பாச் செய்துள்ளார். அதனால் சினைமுதற்கிளவி என்ற பாடமே நன்றாயிருக்கும். அடுத்த நூற்பா மன்னாப் பொருளும் என்றே பாடம் உள்ளது.' அடிகள். (பதிப்பு 76 பக். 43)

கிளவி இளம்பூரணர் பாடம் என்பது கா. நமச்சிவாய முதலியார் தரும் அடிக்குறிப்பு (பதிப்பு 18)

இக்காரணங்களை ஏற்று இப்பதிப்பில் கிளவி என்ற பாடமே ஏற்கப்பட்டுள்ளது ப.வெ.நா.

கிளவியாக்கம்	93
520-36 அப்பொருள் கூறிற் சுட்டிக் கூறல்.	36
521-37 பொருளொடு புணராச் ¹ சுட்டுப்பெய ராயினும் ² பொருள்வேறு படாஅ ³ தொன்றா கும்மே.	37

பா.வே.

1. புணராது-சுவடி 1 எழுத்துபிழை ச்>து

2. பொருளாயினும் - சுவடி 73. தவறான பாடம்.

பேராயினும் - பதிப்பு 76 இல் சு.வே. பேச்சு வழக்கு.

3. படா - பதிப்பு 76இல் சு.வே. தவறு. அளபெடை விடுபட்டது.

522-38 இயற்பெயர்க் கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க் கிளவியும் ¹ வினைக்கொருங் கியலுங் காலந் தோன்றின் சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார் ² இயற்பெயர் வழிய வென்மனார் புலவர்.	38
---	----

பா.வே.

பெயற்கிளவியும் - சுவடி 951 எழுத்துப்பிழை.

கிளவா* - பதிப்பு 78 கொண்ட பாடம். சுவடிச் சான்றில்லை.

523-39 முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளு ளுரித்தே.	39
524-40 சுட்டுமுத லாகிய காரணக் கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெய ரியற்கையிற் செறியத் தோன்றும்.	40
525-41 சிறப்பி னாகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கும் இயற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்.	41

* 'உரையாசிரியன்மார் யாவரும் முற்படக் கிளவார் எனப் பாடங்கொண்டுள்ளனர். அஃது இயற்பெயர் வழிய என்பதனோடு இயையாமையும், கிளவார் என்மனார் என்பவை பிறன்கோட் கூறல் போல நின்று மிகைப்படுதலையும் ஓர்க. அதனால் கிளவா என்பதே நேரிய பாடமாதல் அறியலாம்.' பால. (பதிப்பு 78 பக். 64)

'சுட்டுப்பெயர்க்கிளவி முற்படக் கிளவார் இயற்பெயர் வழிய என்மனார் புலவர் என்பதே நூற்பா அமைப்பாதலானும், இயற்பெயர்க்கிளவி முற்படக்கிளவார் (து 41) எனப் பிறாண்டும் வருதலானும், பயனிலை செய்யுள் விகாரத்தால் தொகுதலை இவ்வுரையாளரும் 68ஆம் நூற்பா உரையுள் இசைந்துள்ளமையானும், இந்நூற்பா உரையுள் கிளவா என்பதற்குக் கிளக்கப்படா என்றும், அடுத்த நூற்பா உரையுள் கிளத்தல் என்பதற்குக் குறிப்பிடுதல் என்றும் படுசொல் புணர்த்தும் புணர்க்காமலும் உரைசெய்யவேண்டியுள்ளமையானும் பழைய பாடமே கோடலிற் பிழையின்று.' தி.வே.கோ. (மேலது, பக். XIII)

526-42	ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி தொழில்வேறு கிளப்பி னொன்றிட விலவே.	42
527-43	தன்மைச் சொல்லே யஹிணைக் கிளவியென்(று) எண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார்	43
528-44	ஒருமை யெண்ணின் பொதுப்பிரி பாற்சொல் ஒருமைக் கல்ல தென்னுமுறை நில்லாது.*	44
529-45	வியங்கோ னெண்ணுப்பெயர் ⁺ நிணைவிரவு வரையார்.	45
530-46	வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை கிளவார் [‡]	46

* நிலவா என்பது பதிப்பு 78இன் பாடம். இதற்குச் சுவடிச்சான்றில்லை. எனினும் திலேகோ., 'பொதுப்பிரி பாற்சொல் ஒருவன் ஒருத்தி என்ற இரண்டாகலான் நிலவா என்ற பாடமே சிறக்கும்' என்கிறார். (மேலது. பக். XIII)

+ இச்சீர் கனிச்சீராக உள்ளது. இதற்குத் தெய்வச்சிலையார் வியங்கொள்ளு மெண்ணுப்பெயர் என்று உரை வரைந்துள்ளார். ஆகவே வியங்கொள்ளு ணுப்பெயர் என்று பாடமிருந்திருக்கலாம். ஏட்டில் எகரக் குறில் நெடில்கட்டு வேறுபாடு தெரியாது. இதனால் ஏடு படித்தோர் வியங்கொள்ளு படித்திருக்கக்கூடும். கே.எம்.வி.

தொல்காப்பியத்தில் எழுத்துக்கடன் (143-2:3) விரவுப்பெயர்க் (158-9:2), உணவுப்பெயர் (309-1:4) கட்டுப்பெயர் (521-1:3) எண்ணுக்குறித் (773-2:1) என்பன போலப் பல இடங்களில் கனிச்சீர் பயின்றுள்ளது. நூற்பாவில் கனிச்சீர் இடம்பெறலாகாது என விதி இல்லை. மேலும் தெய்வச்சிலையாரையுள்ளிட்ட எல்லா உரையாசிரியர்களும் வியங்கோ னெண்ணுப்பெயர் என்றே மூலத்தில் பாடங்கொண்டுள்ளனர். தெய்வச்சிலையாரும் நுதலுதல் கூறும்போது வியங்கோள் என்றே கூறுகிறார். எனவே பாடமாற்றம் வேண்டற்பாற்றன்று. ப.வெ.நா.

‡ பதிப்பு 13 வினைக்கிளவார் - இளம்பூரணர் என்று குறிப்பிடுகின்றது. பதிப்பு 18 ஒருஉவினை என்றும் பாடம் என்று குறிப்பிடுகின்றது. இரண்டும் நமச்சிவாய முதலியார் பதிப்புதான். நமச்சிவாய முதலியார் 1922 மூலப்பதிப்பு வினைக்கிளவார்-இளம்பூரணர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆயின் இளம்பூரணர் உரை மூலத்தில் (பதிப்பு 18) அவ்வாறில்லை. ச.வே.க.

531-47 எண்ணுங் காலு¹ மதுவதன் மரபே. 47

பா.வே.

பாலை⁺ பதிப்புகள் 6, 38, 45, 76இல் சு.வே.

532-48 இரட்டைக் கிளவி யிரட்டுப்பிரிந்¹ திசையா. 48

பா.வே.

பிரிந்¹ - சுவடி 73 பதிப்புகள் 3, 9, 13, 14, 16, 20, 39, 49.

533-49 ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொ லுள்பொரு ளொழியத்
தெரிபுவேறு கிளத்த றலைமையும் பன்மையும்
உயர்திணை மருங்கினு மஹிணை மருங்கினும். 49

ஆறாற்பாவின் ஈற்றடியைத் தெய்வச்சிலையாரும் ஆத்ரேயரும் அடுத்த
நூற்பாவோடு சேர்த்துக் கொண்டுள்ளனர்.

534-50 பெயரினும் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லாம்
மயங்கல் கூடா¹ வழக்குவழிப் பட்டன. 50

பா.வே.

1. கூடா - பதிப்புகள் 20, 49இல் சு.வே. ஏட்டின் கூடா என்னும் வரிவடிவைப்
பிறழ்ச் கூடா எனப்படித்திருக்கலாம். சில சுவடிகளில் க,ச ஏறத்தாழ ஒரே
மாதிரி இருக்கும்.

+ 'சொல்லதிகாரத்தின் கிளவியாக்க நூற்பாவில் 'எண்ணுங்காலும்' (சொ.47) என்றும்,
பெயரியல் நூற்பாவில், 'எண்ணுக்குறிப் பெயரும்' என்றும் வருவன இளம்பூரணர்
பாடங்கள் இவற்றில் இறுதியில் உம் என்ற இடைச்சொல் பயின்றுள்ளது.
தெய்வச்சிலையார் தவிரப் பிற உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் இளம்பூரணர்
பாடத்தையே தங்கள் பாடமாகவும் ஏற்றுள்ளனர். ஆனால் தெய்வச்சிலையார்
எண்ணுங்காலை என்றும், எண்ணுக்குறிப்பெயரோடு என்றும் இடைச்சொல் பயின்ற
இடங்களை வேற்றுமை உருபுகளாக மாற்றி நிறைத்துப் பாடங்கொண்டுள்ளனர்.'
வே.ப. (பக். 69)

* 'இரட்டு-இரட்டுதல்-தொழிற்பெயர். இரட்டுப்பிரிந்து-இரட்டுதலினின்றும் பிரிந்து என
ஐந்தன் உருபு நீக்கப்பொருளில் தொக்கது. இரட்டிப்பிரிந்து - ஐந்தன் உருபு
விரிந்துள்ளது. அவ்வளவே' ஆ.சி. (பதிப்பு 56 பக். 360 அடிக்.)

'இரட்டைப் பிரிந்திசையா எனப் பாடங்கொள்வர் இளம்பூரணர் என்கிறார் கு.
சுந்தரமூர்த்தி. 1927 நமச்சிவாய முதலியார் இளம்பூரணப் பதிப்பிலும், 1988
அடிகளாசிரியர் இளம்பூரணப் பதிப்பிலும் இரட்டு என்றே உள்ளது. ச.வே.க.

- 535-51 *பல்வயி னானு மெண்ணுத்திணை விரவுப்பெயர்
அஃறிணை முடிபின செய்யு ளுள்ளே. 51
- 536-52 + வினைவேறு படுஉம் பலபொரு ளொருசொல்
வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொல்லென்(று)
ஆயிரு வகைய பலபொரு ளொருசொல். 52

* இச் துத்திரத்தின் இரண்டாவது அடியின் முதற்சீர் அஃறிணை என்பதற்கேற்ப முதலடி முதற்சீர் பல்வயின் என்று இருத்தல் வேண்டும்.

இம் முதலடியில் செய்யுளோசை சிறக்கவில்லை. இலக்கண விளக்கவாசிரியர் "திணைவிர வெண்ணுப்பெயரென்று நூற்பாச் செய்துள்ளமையின். இதன் முதலடியை பல்வயி னானுந் திணைவிர வெண்ணுப்பெயர் என்று மாற்றியமைக்கலாம் போலும் இது ஊகமே. கே.எம்.வி.

+ 'எ...ன் இச் துத்திரத்திற்கு உரையில்லை; இலக்கமுமில்லை. மேலவற்றுள் வினைவேறுபடுஉம் பலபொருளொருசொல் என்னுஞ் துத்திரமுமில்லை. அதற்குட் பதவுரை எழுதியிருக்கிறது' என்று இந்நூற்பாவின் கீழ் எழுதப்பட்டுள்ளது புலிசை ஏட்டில். (பாதிரிப்புலியூர்)

அச்சுப்புத்தகத்திற்கண்ட உரை கீழ்வருமாறு காண்க:- இச்சுத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், பலபொருள் ஒரு சொல்லின் வகைமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

'வினையான் வேறுபடும் பலபொருள் ஒரு சொல்லும், வினையான் வேறுபடாத பலபொருள் ஒரு சொல்லுமென அவ்விரண்டு வகைப்படும் பலபொருள் ஒருசொல் என்றவாறு.' இவ்வுரை துறைசை (திருவாவடுதுறை) ஏட்டிலும் உள்ளது.

மற்றொரு பிரதியிற்கண்ட உரை:- இச் துத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனின், ஒரு சொல்லான் வரும் பலபொருள் வகை கூறுதல் நுதலிற்று.

'பல்பொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல் வினைவேறுபடுகின்ற பல்பொருள் ஒரு சொல்லென, வினைவேறுபடாஅப் பலபொருள் ஒரு சொல்லென இரு வகைப்படும் என்றவாறு' பலபொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல்லினையும் பிறவகைப்படுத்திப் பகுத்தல் ஒல்லுமெனினும் வேறுபடுத்திக் கோடற்கண் வினையே சிறப்புடைமையின் இங்ஙனம் வகுத்தோதினார்.

உரைக்குறிப்பு:- இந்நூற்பாவிற்கு உரை இல்லை என்று புலிசை ஏடு கூறுகிறது அச்சுப்பிரதியில் இரண்டு உரைகள் உள்ளன. அவற்றுள் முதல் உரை நச்சினார்க்கினியர் உரையாகவே உள்ளது. இரண்டாவது உரை சேனாவரையர் உரையுடன் ஒருவாறு ஒத்து உள்ளது. சேனாவரையர் இந்நூற்பா உரையுள், "இலக்கணச் துத்திரங்களே அமையும் இச் துத்திரம் வேண்டா பிறவெனின் என்னும் வினாவை எழுப்பிக்கொண்டு, "இருவகைய என்னும் வரையறை அவற்றாற் பெறப்படாமையானும், வகுத்துப் பின்னும் இலக்கணங் கூறியவழிப் பொருள் இனிது விளங்குதலானும் இச்சுத்திரம் வேண்டுமென்பது" என்று எழுதுகிறார். இவர் இவ்வாறு எழுதுவதை நோக்கினால் இந்நூற்பா வேண்டா நூற்பாவாகக் கருதப்பட்டு வந்ததென்ற உண்மை புலனாகிறது. அதனால் இந்நூற்பா தொல்காப்பியர் இயற்றிய நூற்பா அன்று போலும்." அடிகள். பதிப்பு 76 (பக் 58 59)

537-53 அவற்றுள்¹
வினைவேறு படுஉம்² பலபொரு ளொருசொல்
வேறுபடு³ வினையினு மினத்தினுஞ் சார்பினுந்
தேறத் தோன்றும் பொருடெரி⁴ நிலையே. 53

பா.வே.

1. பதிப்பு 76இல் இச்சொற்சீரடி இல்லை. பின்வரும் குறிப்பு உள்ளது.
"ஏனைய உரையாசிரியர் அவற்றுள் என்று தொடங்குவர். துறைசை ஏடும் அவ்வாறே பாடம் ஒதும்."
2. படும் - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை. அளபெடை விடுபாடு.
3. வேறுபடும் - சுவடி 60. மகரமெய் மிகை
4. பொருடரு - சுவடி 164. எழுத்துப்பிழை. டெரி > டரு.

538-54 ஒன்றுவினை மருங்கி னொன்றித் தோன்றும். 54

இந் நூற்பாவையும் அடுத்ததையும் சேனா. ஒரே நூற்பாவாகக் கொண்டுள்ளார். ஏனையோர் அனைவரும் இரண்டாகவே கொண்டுள்ளனர். பதிப்பு 78 சேனாவரையரைப் பின்பற்றியுள்ளது.⁺

539-55 வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொல்
நினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும். 55

540-56 குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்துமொழி கிளவி. 56

+ "....ஒரு துத்திரமாக உரையாசிரியர் பிரித்தாரால் எனின், அங்ஙனம் பிரிப்பின் ஒன்றுவினை மருங்கி னொன்றித் தோன்றுதலும் வினைவேறுபடுஉம் பலபொருள் ஒருசொற்கே இலக்கணமாய் மாறுகோடலானும், வினைவேறுபடுவன தாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினைவேறுபடாதனவாம் என்பது அதனாற் பெறப்படாமையானும் அது போலியுரையென்க." சேனா.

"ஒன்றுவினை மருங்கின் ஒன்றித் தோன்றும் என்பது வினைவேறுபடாப் பலபொருளொருசொற்கு அடையாய் அதனை விளக்கி நின்றது. இதனைத் தனிச் துத்திரமாகக் கொள்ளின் அஃது மாறுபடக் கூறலாய் முடியுமென்க." பால. (பதிப்பு. 78 பக். 77)

541-57 குடிமை யாண்மை யிளமை மூப்பே(ய்)
 அடிமை¹ வன்மை விருந்தே குழுவே
 பெண்மை யரசே மகவே குழவி
 தன்மை திரிபெய ரூறுப்பின் கிளவி
 காதல் சிறப்பே செறற்சொல் விறற்சொலென்(று)
 ஆவறு மூன்று முளப்படத்² தொகைஇ(ய்)³
 அன்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி
 முன்னத்தி னுணருங் கிளவி யெல்லாம்
 உயர்திணை மருங்கி னிலையின வாயினும்
 அஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்.

57

பா.வே.

1. அடுமை - சுவடி 48. சில இடங்களில் பேச்சுவழக்கு.
2. உட்பட - சுவடி 48 பதிப்பு 39
3. உட்படத்தொகை - சுவடி 164. எழுத்துப்பிழை. பகரமெய் விடுபாடு

542-58 கால முலக முயிரே யுடம்பே
 பால்வரை தெய்வம் வினையே பூதம்
 ஞாயிறு¹ திங்கள் சொல்லென்² வருஉம்
 ஆயீ ரைந்தொடு பிறவு மன்ன(வ்)
 ஆவயின் வருஉங் கிளவி யெல்லாம்
 பால்பிரிந் திசையா³ யுயர்திணை மேன.

58

பா.வே.

1. ஞாயிறு - சுவடி 48. பேச்சு வழக்கு.
2. திங்கட்சொல்லென் - சுவடி 115. எண்ணுத்தொடர். வல்லெழுத்து வராது.
3. திசையாது - சுவடி 164. கிளவி எல்லாம் என்னும் எழுவாய் பன்மையாதலின் இந்த ஒருமைப்பாடம் பொருந்தாது.

கிளவியாக்கம் 99
543-59 நின்றாங் கிசைத்த லிவணியல் பின்றே.¹ 59

பா.வே.

1. இயல்பன்றே - பதிப்பு 39இல் சு.வே.
இயல்பின்மேல⁺ - பதிப்பு 49இல் சு.வே.

544-60 இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான. 60

545-61 எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே. 61

546-62 கண்ணுந் தோளு முலையும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி
பன்மை கூறுங் கடப்பா டிலவே
தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங் கடையே.¹ 62

பா.வே.

1. எழுத்தலங்கிடையே - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. சு>கி
எழுத்தல் கடையே - பதிப்பு 76இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை.
ங்கர மெய் விடுபாடு.

கிளவியாக்கம் முற்றும்.

+ டாக்டர். தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரத்தின் கல்லாட உரைப்பதிப்பில் இயல்பின்மேல எனப் பொருள்நிலையில் முரண்பட்ட பாடம் ஒன்றுள்ளது. பொருள் நிலையில் முரண்பட்டு வரும் இப்பாடம் இங்குப் பொருந்தாது என்பது தெளிவாம் வெ.ப. (பக் 183)

2. வேற்றுமையியல்*

547-63 வேற்றுமை தாமே¹ யேழென மொழிப. 1

தெய்வச். அடுத்த நூற்பாவையும் இதனோடு சேர்த்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொண்டுள்ளார்.

பா.வே.

1. தானே - சுவடி 73, 164.

548-64 விளிகொள் வதன்கண் விளியொ டெட்டே. 2

549-65 + அவைதாம்

பெயரை யொடுகு

இன்னது கண்விளி யென்னு மீற்ற¹. 3

பா.வே.

1. யென்னுமீதே - சுவடி 48

கண்விளியீற்ற - சுவடி 115. இது அடிகள். கொண்ட பாடம்.

கண்விளியீற்றது - சுவடி 1. அவை எழுவாய், இந்த ஒருமை பொருந்தாது.

* இவ்வியலைத் தெய்வச். வேற்றுமையோத்து எனச் சுட்டுகிறார். தெய்வச். உரையடங்கிய சுவடி 951இலும் ஒத்து என்பதே பாடம்.

+ அடிகள். தம் பதிப்பு 76இல் இந்நூற்பாவைப் பின்வரும் வடிவில் பதிப்பித்துள்ளார்.
அவைதாம்

பெயரே

ஐயொடுகுஇன் அதுவிளி யீற்ற.

அவர் பாடக்குறிப்பு என்னும் தலைப்பில் கூறுவதாவது:-

“புலிசை ஏட்டிலும், துறைசை ஏட்டிலும் மேற்கண்டவாறு நூற்பா அமைப்பும் பாடமும் உள்ளன. சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார் உரைப்பதிப்புகளில்,

அவைதாம்

பெயர்ஐ ஓடுகு

இன்அது கண்விளி யென்னு மீற்ற.

என்ற அமைப்பும் பாடமும் உள்ளன. இளம்பூரணர் என்னும் என்கின்ற சொல்லை வைத்து உரை எழுதவில்லை. சேனாவரையர் அச்சொல்லை வைத்து உரையெழுதுகிறார். நன்னூலாசிரியரும் ஏட்டிலுள்ள பாடம்போல், பெயரே என்று எழுவாய் வேற்றுமையை ஏகாரங்கொடுத்துப் பிரித்தே கூறுகிறார். சேனாவரையர் நூற்பாப்பாடம் போலவே இளம்பூரணர் உரையுள் நூற்பாப் பாடத்தை எழுதுவோர் திருத்திவிட்டனர்.” (பக். 73)

- 550-66 அவற்றுள்
எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று நிலையே. 4
- 551-67 பொருண்மை சுட்டல்¹ வியங்கொள்² வருதல்
வினைநிலை யுரைத்தல் வினாவிற் கேற்றல்
பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருதலென்(று)
அன்றி³ யனைத்தும் பெயர்ப்பய நிலையே. 5

பா.வே.

1. பொருண்மைச்சுட்டல் - சுவடி 48, 115 உறழ்முடிபு.
2. வியங்கொள் - பதிப்பு 3 பதிப்பு 14இல் சேனா. பாடம் என்ற குறிப்பு.
3. இவை - சுவடி 48. ஓரசை. யாப்பமைதிக்குப் பொருந்தவில்லை.

- 552-68 பெயரி னாகிய தொகையுமா ருளவே
அவ்வு முரிய வப்பா லான. 6
- 553-69 எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி¹(ய்)
அவ்விய² நிலையல் செவ்வி தென்ப. 7

பா.வே.

1. தோன்றிய - நேமி. சொல். 157 உரை மேற்கோள்.
2. அவ்வயி - சுவடி 164. அவ்வியல் என்பதற்குப் பயனிலைப்பட (வெளிப்படையாக) என்பது பொருள். அவ்வயின் என்றால் அந்த இடத்து. இங்கு அத்தன்மையில் எனப் பொருள்படும் இயல் என்பதே பொருத்தமான பாடம்.

- 554-70 கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியா(து)
ஈறுபெயர்க் காகு மியற்கைய வென்ப. 8
- 555-71 பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்றா
தொழினிலை யொட்டு மொன்றலங் கடையே. 9
- 556-72 இரண்டா குவதே
ஐயெனப் பெயரிய¹ வேற்றுமைக் கிளவி(ய்)

எவ்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப்(பு)²
அவ்விரு முதலிற் றோன்று மதுவே.³

10

இளம்பூரணரும் கல்லாடரும் இதனையும், அடுத்ததையும் இணைத்து ஒரே
சூத்திரமாகக் கொள்கின்றனர். ஏனையோர் இரண்டாகவே கொண்டுள்ளனர்.
மூலம் மட்டுமுள்ள சுவடிகள் 73, 115இலும் இரண்டாகவே உள்ளன.

பா.வே.

1. பெயரின - சுவடி 48. எழுத்துப்பிழை. ய>ன
2. வினைக்குறிப்பென்று-பதிப்பு 78இல் கொண்டது. சுவடிச்சான்றில்லை.
3. மென்ப - சுவடி 48, அது என்னும் சுட்டு இங்கு வேண்டும்.

557-73 காப்பி னொப்பி¹ னூர்தியி னிழையின்²
ஒப்பிற்¹ புகழிற் பழியி³ னென்றா
பெறலி னிழவிற் காதலின் வெகுளியிற்
செறலி னுவத்தலிற்⁴ சுற்பி னென்றா(வ்)
அறுத்தலிற் குறைத்தலிற் றொகுத்தலிற் பிரித்தலின்
நிறுத்தலி னளவி னெண்ணி னென்றா(வ்)
ஆக்கலிற் சார்தலிற் செலவிற் சுன்றலின்
நோக்கலி னஞ்சலிற் சிதைப்பி னென்றா(வ்)
அன்ன⁵ பிறவு மம்முதற் பொருள(வ்)⁶
என்ன கிளவியு⁷ மதன்பால என்மனார்.

11

பா.வே.

1. இவையிரண்டும் பதிப்புகளில் இடம்மாறிக் காணப்படுகின்றன.
எதுகை நோக்கித் தெய்வச். கொண்ட காப்பி னொப்பின்,
ஒப்பிற் புகழிற் என்பதே சிறப்பான பாடமாகும். பதிப்பு 78இல் இதுவே.
2. இழைப்பின் - சுவடி 48. பிழை. யி>ப்பி
3. பழிப்பின் - சுவடி 48, 951, பதிப்பு 76
4. னுவற்றலின் சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. த்த>ற்ற
5. அன்னவும் - சுவடி 48 உம்மை தேவையில்லை.

6. பொருளின் - சுவடி 48 பொருள்பற்றி வருவன என்று பொருள்தரும் பொருள் என்பதே சரியான பாடம்.

7. என்னக்கிளவியு - சுவடி 1044. வல்லினமெய் மிக வேண்டியதில்லை.

558-74 மூன்றா குவதே(ய்)

ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைமுதல் கருவி¹ யனைமுதற் றதுவே.

12

இளம்பூரணரும் கல்லாடரும் அடுத்த நூற்பாவையும் இதனோடு இணைத்து ஒரே துத்திரமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

பா.வே.

1. வினை முதல்க்கருவி - சுவடி 1044. முதற்கருவி என்பதன் வழுஉ வடிவம்.
வினைமுதற்கருவி - பதிப்பு 78

559-75

அதனி னியற¹ லதற்றகு கிளவி(ய்)
அதன்வினைப்² படுத லதனி னாதல்³
அதனிற் கோட லதனொடு மயங்கல்⁴
அதனொ டியைந்த வொருவினைக் கிளவி(ய்)
அதனொ டியைந்த வேறுவினைக் கிளவி(ய்)⁵
அதனொ டியைந்த வொப்பு லொப்புரை(ய்)⁶
இன்னோ னேது வீங்கென⁺ வரூஉம்
அன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

13

பா.வே.

1. னியல - பதிப்பு 76 இல் சு.வே.
2. அன்னவினைப் - சுவடி 48. பொருந்தாப் பாடம்.
3. னாகல் - சுவடி 48, 1052
4. மயங்குதல் - சுவடி 48 வெள்ளைப்பாடம்.
5. ஒப்பிலொப்புரை - சுவடி 1051 பொருந்தாப் பாடம்.

+ "ஈங்ஙனம் என்று பாடமோதுவாரும் உளர்." சேனா.

"ஈங்கென வரூஉம் என்பது பாடமாயின் ஈங்கு+என+வரூஉம் எனப் பிரிப்பு நிலை அமையும். ஈங்ஙனம் வரூஉம் என்பது பாடமாயின் இங்ஙனம்+வரூஉம் எனப் பிரிப்பு நிலை அமையும். முதல் பாடத்தையும் பிரிப்பு நிலையையும் அனைத்து உரையாசிரியர்களும் போற்றியுள்ளனர். ஈங்ஙனம் வரூஉம் என்ற பாடம் பிற உரையாசிரியர்களால் சுட்டும் நிலையிலும் கூடப் போற்றப்படவில்லை என்பது அறியத்தக்கது. எனவே இவ்வேறுபாட்டின் பொருட்சிறப்பின்மையும் உணரப்படும்." வெ.ப. (பக். 149)

560-76 நான்கா குவதே¹
 குவ்வெனப்² பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி(ய்)
 எப்பொரு ளாயினுங் கொள்ளு மதுவே.³ 14

இளம்பூரணரும், கல்லாடரும் அடுத்த நூற்பாவையும் இதனுடன் சேர்த்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொண்டுள்ளனர்.

பா.வே.

1. நான்காவதே - பதிப்பு 49இல் சு.வே. குகரம் விடுபட்டது.
2. குவ்வெனப் - பதிப்புகள் 3, 9, 49, 76 விட்டிசைக்க வேண்டும்.
3. கொள்ளுமற் றதுவே - சுவடி 48, பதிப்புகள் 42, 49இன் வேறு உரை.

561-77 அதற்கு வினையுடைமையி னதற்குடம் படுதலின்
 அதற்குப்படு பொருளி னதுவாகு கிளவியின்
 அதற்கியாப் புடைமையி னதற்பொருட் டாதலின்¹
 நட்பிற்² பகையிற் காதலிற் சிறப்பினென்(று)
 அப்பொருட் கிளவியு³ மதன்பால வென்மனார். 15

பா.வே.

1. டாகலின் - சுவடி 34, 48, 60, 164 பதிப்புகள் 20, 80
2. நட்புப் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை பிற்புப்
3. அன்ன பிறவும் - பதிப்பு 76

562-78 ஐந்தா குவதே(ய்)
 இன்னெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி(ய்)
 இதனி னிற்றிது வென்னு¹ மதுவே. 16

இளம்பூரணரும், கல்லாடரும் அடுத்த துத்திரத்தையும் இத்துடன் இணைத்து ஒரே துத்திரமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

பா.வே.

1. னிற்றி தென்னு - பதிப்பு 60

563-79 வண்ணம் வடிவே யளவே சுவையே
 தண்மை வெம்மை யச்ச மென்றா
 நன்மை தீமை¹ சிறுமை பெருமை
 வன்மை மென்மை சுடுமை யென்றா
 முதுமை யிளமை சிறத்த விழிதல்²
 புதுமை பழமை யாக்க மென்றா(வ்)
 இன்மை யுடைமை நாற்றந் தீர்தல்
 பன்மை சின்மை பற்று விடுதலென்(று)
 அன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

17

பா.வே.

1. தின்மை - பதிப்பு 4
2. இழித்தல் - 4, 9, 39, 49, 60, 76, 78 ஆகிய எல்லாப் பதிப்புகளிலும் இழித்தல் என்பதே பாடம்.

அடிகள். ஒருவர் மட்டுமே இழிதல் எனப் பாடங்கொண்டுள்ளார். இழித்தல் என மூலத்தில் இருப்பினும் உரையில் அனைவரும் இவனின் இழிந்தான் இவன் எனத் தன்வினையாகவே பொருள் கூறுகின்றனர். மேலும் சிறத்தல் என்னும் தன்வினைக்கு எதிராக இழிதல் என்னும் தன்வினைச்சொல்லே பொருத்தமானது.

564-80 ஆறா குவதே(ய்)
 அதுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
 தன்னினும் பிறிதினு மிதன் திதுவெனும்¹
 அன்ன கிளவிக் கிழமைத் ததுவே.

18

இளம்பூரணரும், கல்லாடரும் அடுத்த நூற்பாவையும் இதனோடு இணைத்து ஒரே துத்திரமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

பா.வே.

1. இதனினிது - சுவடி 164. நுதலும் பொருள் அது உருபுதான்; இன் அன்று. இப்பாடம் பிழை.

இதன் திதுவென்னும் - சுவடி 115. எனும் விரிக்கப்பெற்றுள்ளது.

- 565-81 இயற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற்¹ கீழமையிற்
செயற்கையின் முதுமையின் வினையி னென்றா
கருவியிற் றுணையிற் கலத்தின் முதலின்
ஒருவழி யுறுப்பிற்² குழுவீ³ னென்றா
தெரிந்துமொழிச் செய்தியி⁴ னிலையின் வாழ்ச்சியிற்⁵
றிரிந்துவேறு படுஉம் பிறவு மன்ன
கூறிய மருங்கிற் றோன்றுங் கிளவி(ய்)
ஆறன் பால வென்மனார் புலவர்.

19

பா.வே.

1. முறைமையிற் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. றை > ற
2. உறுப்பிற் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. று > ரு
3. குழுவி - பதிப்புகள் 18, 20, 42, 60, 76 இங்கு அளபெடைக்குப் பயன் இன்மையின் குழுவின் எனவே சிறப்பு.
4. செய்தி - சுவடி 34, இன் சாரியை இல்லாவிட்டால் செய்திநிலை என ஒன்றாக முடியலாம். எனவே செய்தியின் என்பதே பாடம்.
5. வீழ்ச்சியிற் - பதிப்பு 60 இல் அச்சுப்பிழை

- 566-82 ஏழா குவதே
கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைசெய் யிடத்தி¹ னிலத்திற் காலத்தின்
அனைவகைக்² குறிப்பிற் றோன்று மதுவே.

20

பா.வே.

1. வினைசெ யிடத்தி - சுவடி 164, 951
விசைசெயலிடத்தி - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. யி > வி
2. மூவகைக் - சுவடி 48. வேறு சுவடிகளிலோ பதிப்புகளிலோ இல்லை யாதலானும், சுவடி 48 இல் எழுத்துப்பிழைகள் மிக அதிகமாகக் காணப்படுதலானும் இதனைப் பிழையாகவே கொள்ளலாம். வினைசெய் என்பதற்கு அனைவகை என்னும் சீர் எதுகையாகவும் அமைந்துள்ளது.

567-83 கண்கால் புறமக முள்ளுழை தீழ்மேல்
பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனாஅ
முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனாஅ(வ்)
அன்ன பிறவு மதன்பால என்மனார். 21

பா.வே.

1. பின்சார்பயல்புடை - பதிப்பு 76இல் சு.வே.

2. தேவகை⁺ - சுவடி 73

தேம்வகை - சுவடி 115

568-84 * வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை(ய்)
ஈற்றுநின்¹ றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்தே.² 22

இளம்பூரணர், கல்லாடர் தவிரப் பிறர் அனைவரும் இதனோடு
அடுத்ததையும் இணைத்து ஒரே துத்திரமாகக் கொண்டுள்ளனர். இதன்
ஈற்றுச் சீரை அவர்கள் பிரிந்து என எச்சமாக்கிக் கொண்டுள்ளனர்.

பா.வே.

1. ஈற்றினின் - சுவடி 951

2. பிரிந்து - சுவடி 48. எழுத்துப்பிழை ரி>றி

569-85 பல்லா றாகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கும்
எல்லாச் சொல்லு முரிய வென்ப. 23

வேற்றுமையியல் முற்றும்.

+ *தேஎம் என்பது இலக்கணத்திற் பயின்றுவரும் இடங்குறித்த திரிசொல். அது மறையோர் தேஎத்து மன்றல். கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றம். கிழவோள் தேஎத்து. கோடாய் தேஎத்து எனப் பலகோணங்களில் வருதலின் தேவகை என்றார்.*
பால. (பக். 125)

* *இதனை, வேற்றுமைத்தொகையே யுவமைத் தொகையே (சொல் 412) என்னுஞ்
துத்திரத்தின்பின் வைக்கவெனில், அது முறையாயினும், இனிவருஞ் துத்திரங்களான்
வேற்றுமைத்தொகை, விரி பற்றிய மயக்கம் உணர்த்துதலான் ஆண்டுப்படும்
முறைமையுணர்த்தல் ஈண்டும் இயைபுடைத்தென்க.

உரையாசிரியர் இரண்டு துத்திரமாக அறுத்து ஆசிரியர் மதவிகற்பங் கூறித் தம் மதம்
இது என்பது போதர ஒன்றாக வுரைப்பாரும் உளர் என்றார். இரண்டாய்
ஒன்றாயவழிப் பிறிதுரையின்மையின் உரையாசிரியர் கருத்து இதுவேயாம்.* சேனா.

3. வேற்றுமை மயங்கியல்

570-86 கரும மல்லாச் சார்பென்¹ கிளவிக்(கு)
உரிமையு முடைத்தே² கண்ணென் வேற்றுமை. 1

பா.வே.

1. சார்வென் - பதிப்பு 76இல் சு.வே.
2. உரிமையுரித்தே, உரிமையுமுரித்தே - பதிப்பு 76இல் சு.வே.

571-87 சினைநிலைக் கிளவிக்¹ கையுங் கண்ணும்
வினைநிலை யொக்கு மென்மனார் புலவர். 2

பா.வே.

1. கிளைக்கை - பதிப்பு 49இல் சு.வே. பிழை

572-88 கன்றலுஞ் செலவு மொன்றுமார் வினையே. 3

573-89 முதற்சினைக் கிளவிக் கதுவென் வேற்றுமை
முதற்கண் வரினே சினைக்கை வருமே¹. 4

இதனோடு அடுத்த நூற்பாவையும் சேர்த்துத் தெய்வச். ஒரே நூற்பாவாகக்
கொண்டுள்ளார்.

பா.வே.

1. வரும் - பதிப்பு 49இல் சு.வே. ஈற்றேகாரம் இசைநிறை, தேவை.

574-90 ⁺முதன்மு னைவரிற்¹ கண்ணென் வேற்றுமை
சினைமுன் வருத றெள்ளி தென்ப. 5

பா.வே.

1. முதன்முன் னைவரிற் - பதிப்புகள் 18, 42

+ "இச்சுத்திரத்தையும் முற்குத்திரத்தையும் ஒன்றாக்கினர் தெய்வச்சிலையார். அங்ஙனமாயின்
வாக்கியபேதம் என்னும் குற்றம் வருமாதலின் அது பொருந்தாது." சுப்பிர. (பதிப்பு 65
பக். 24)

575-91 முதலுஞ் சினையும் பொருள்வேறு படாஅ¹
நுவலுங் காலைச் சொற்குறிப் பினவே. 6

பா.வே.

1. படா - பதிப்பு 76இல் சு.வே. அளபெடை விடுபாடு. பிழை.

576-92 பிண்டப் பெயரு மாயிய றிரியா
பண்டியன் மருங்கின் மரீஇய¹ மரபே². 7

பா.வே.

1. மரீய - பதிப்பு 76இல் சு.வே. அளபெடை விடுபாடு. பிழை.

2. பண்பே - பதிப்பு 18

577-93 ஒருவினை யொடுச்சொ¹ லுயர்பின் வழித்தே. 8

பா.வே.

1. யொடுசொல் - பதிப்பு 14

578-94 மூன்றனு மைந்தனுந் தோன்றக் கூறிய(வ்)
ஆக்கமொடு புணர்ந்த வேதுக் கிளவி
நோக்கோ ரனைய வென்மனார் புலவர். 9

579-95 இரண்டன் மருங்கி னோக்க¹ னோக்கமவ்
இரண்டன் மருங்கி னேதுவு மாகும். 10

பா.வே.

1. னோக்கு - சுவடி 58. நோக்கு அல் நோக்கம் என்பது பொருளாதலின்
இது எழுத்துப்பிழை. க>கு

580-96 அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயின்¹
அதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே. 11

தெய்வச். இந்நூற்பாவை அச்சக்கிளவி என்னும் 14ஆவது நூற்பாவை
யடுத்ததாகக் கொண்டுள்ளார்.

பா.வே.

1. தொகையின் - சுவடி 48. வகரம் விடுபட்ட பிழை.

581-97 தடுமாறு தொழிற்பெயர்க் கிரண்டு மூன்றுங்
கடிநிலை¹ யிலவே பொருள்வயி னான. 12

பா.வே.

1. கடிவரை - பதிப்பு 65, 76 பதிப்பு 38இல் சு.வே.

582-98 ஈற்றுப்பெயர் முன்னர் மெய்யறி பனுவலின்
வேற்றுமை தெரிப¹ வுணரு - மோரே. 13

பா.வே.

1. தெரிய - சுவடி 73, 115, 951. உணருமோர் என்னும் எழுவாய்க்குப்
பயனிலை தெரிப. பதிப்பு65 மூலத்தில் தெரிய - அச்சப்பிழை. இதனைத்
தெரிய என்னும் பாடபேத அடிக்குறிப்பினால் அறியலாம்.

583-99 ஒம்படைக்¹ கிளவிக் கையு மாணுந்
தாம்பிரி விலவே தொகைவரு காலை². 14

பா.வே.

1. செம்படைக் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை, ஓ > செ.

2. தொகைவருங்காலை - சுவடி 73, 164, 951, 1044

தொகைவருகாலை - நச்சர். பாடம்;

தொகைவருகாலை - சேனா. பாடம். பதிப்பு 78. பதிப்பு 38இல் சு.வே.

584-100 ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக்(கு)
ஏழு மாகு முறைநிலத்¹ தான. 15

தெய்வச். இந் நூற்பாவைத் தன் வரிசையில் 17ஆவதாகக் கொண்டுள்ளார்.
காண்க அட்டவணை.

பா.வே.

1. முறைமை - சுவடி 164

585-101 குத்தொக வருஉங் கொடையெதிர் கிளவி(ய்)
அப்பொரு ளாறற் குரித்து மாகும். 16

- 586-102 அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டும்
எச்ச மிலவே பொருள்வயி னான. 17
- 587-103 அன்ன பிறவுந் தொன்னெறி பிழையு (து)
உருபினும் பொருளினு மெய்தடு மாறியு)
இருவயி னிலையும் வேற்றுமை யெல்லாந்
திரிபிட னிலவே தெரியு மோர்க்கே. 18
- 588-104 உருபுதொடர்ந் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி(ய்)
ஒருசொன் னடைய¹ பொருள்சென் மருங்கே. 19

பா.வே.

1. னடையப் - சுவடி 48. சந்திப்பிழை.

- 589-105 இறுதியு மிடையு மெல்லா வருபும்
நெறிபடு பொருள்வயி னிலவுதல் வரையார். 20
- 590-106 பிறிதுபிறி தேற்றலு முருபுதொக¹ வருதலும்
நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப. 21
- 591-107 ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்
மெய்யுருபு தொகாஅ¹ விறுதி யான. 22

பா.வே.

1. தொகா - சுவடி 11, 48, 1055 பதிப்பு 38இல் சு.வே.
பதிப்பு 76இல் தொகா - அச்சப்பிழை.

- 592-108 யாத¹ னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும். 23

பா.வே.

1. யாதா - சுவடி 951. எழுத்துப்பிழை. த > தா

- 593-109 எதிர்மறுத்து மொழியினுந் தத்த மரபிற்
பொருணிலை திரியா வேற்றுமைச் சொல்லே. 24

பா.வே.

1. திரியாது - சுவடி 164.

594-110 குஐ¹ ஆனென வரூஉ மிறுதி(ய்)
அவொடுஞ்² சிவனுஞ் செய்யு ளுள்ளே. 25

பா.வே.

1. குவ்வை - பதிப்பு 65
2. அஓடும் - சுவடி 1, 11, 34, 41A, 48, 60, 164, 951, 1044, 1052, 1053
பதிப்புகள் 4, 9. அவ்வொடும் என்பது சேனா. பாடம் எனப்பதிப்பு 14
குறிப்பிடுகிறது.

595-111 அவற்றுள்¹
அவ்வெனப் பிறத்த லஹிணை மருங்கிற்
குவ்வு மையு² மில்லென³ மொழிப. 26

பா.வே.

1. இச்சொற்சீரடி சுவடி 73, 115 பதிப்புகள் 4, 9, 14, 18, 20, 39இல் இல்லை.
2. குஉம் ஐயும் - சுவடி 60, 1053 | இச்சுவடிகளில் அவரவர்கள் எளிதில்
குஉம்மையும் - சுவடி 1052 | உணரும்படிப் பிரித்துக்கொண்டனர்
குவ்வமையும் - சுவடி 951 | போலும்.
3. மில்லென - சுவடி 48, 951

596-112 ⁺இதன திதுவிற் றென்னுங் கிளவியும்
அதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயி னானும்
அதனால் செயற்படற்¹ கொத்த கிளவியும்
முறைக்கொண்² டெழுந்த பெயர்ச்சொற் கிளவியும்
பால்வரை கிளவியும்³ பண்பி னாக்கமும்
காலத்தி னறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்
பற்றுவிடு கிளவியுந் தீர்ந்துமொழிக்⁴ கிளவியும்⁵
அன்ன பிறவும் நான்க னுருபிற்
றொன்னெறி மரபின⁶ தோன்ற லாரே. 27

பா.வே.

1. செய்யற்படற் - சுவடி 951 எழுத்துப்பிழை யகரமெய் மிகை
செய்ப்படற் - பதிப்பு 20

2. முறைகொண் - சுவடி 164. உறழ்முடிபு.
3. பால்வரைக்கிளவியும் - சுவடி 48, 851 பதிப்புகள் 39, 49.
4. தீர்த்துமொழி - சுவடி 951 - எழுத்துப்பிழை ந் > த்
திரிந்து மொழி - சுவடி 73 பிழை.
5. தீர்ந்துமொழி கிளவி - (ஒற்றில்லை) பதிப்பு 20இல் அச்சுப்பிழை.
6. மரபிற் - சுவடி 951 எழுத்துப்பிழை. ன>ற

597-113 ஏனை யுருபு¹ மன்ன மரபின
மாண¹ மிலவே² சொன்முறை யான.

28

பா.வே.

1. மாண - பதிப்பு 40இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை ன> ண
2. மில்லையே - சுவடி 48. வெள்ளைப்பாடம்.

598-114 *வினையே செய்வது செயப்படு¹ பொருளே
நிலனே காலங் கருவி யென்றா(வ்)
இன்னதற் கிதுபய னாக² வென்னும்
அன்ன மரபி னிரண்டொடுந்³ தொகைஇ(ய்)
ஆயெட் டென்ப தொழின்முத னிலையே⁴.

29

பா.வே.

1. செய்யப்படு - சுவடி 951 வெள்ளைப்பாடம்.
2. மாக - சுவடி 41A, 60, 951, 1052 பதிப்பு 16 பதிப்பு 76இல் சு.வே.

+ இதுவும் வேற்றுமை மயக்கம் ஆகலின் மேற்கூறப்பட்டவற்றோடு வையாது இத்துணையும் போதந்து வைத்ததென்னையெனின், அது தொகைவிரிப்ப மயங்கும் அதிகாரம். இது தொகையல்வழி 'யானையது கோடு கூரிது' என்னுந் தொடர் மொழிப்பொருள் சிதையாமல் 'யானைக்குக் கோடு கூரிது' என நான்காவது ஆண்டுச் சென்று நின்றதாகலான் அவற்றொடு¹ வையாராயினார் என்பது. அஃதேல் 'ஆலின்கன்று' எனவும் கருவூர்க்கிழக்கு எனவும் தொகையாயும் வருதலின் அப்பொருட்கண் நான்காவது வருதல் ஈண்டு கூறற்பாற்றன்று எனின், அஃது ஒக்குமன்: ஆயினும் பிறவேற்றுமைப் பொருட்கண் நான்காவது சேறல் ஒப்புமையான் அவற்றிற்கு வேறோர் துத்திரஞ் செய்யாது இவற்றோடொருங்கு ஒதினார் என்பது². சேனா. (இக்குறிப்பு 27ஆம் நூற்பாவுக் குரியது.)

* 'வினையது இலக்கணம் வினையியலுள் கூறற்பாலது. அதனை ஈண்டுக் கூறியது என்னை எனின், வேற்றுமைகளைப் பெயர்க்கே உரிமை செய்து கூறினமையின் வினையோடு என்னும் இயல்பில என்பது பட்டு நின்றமையின் அவ் வினைவரும் காலம் வேற்றுமைகளோடு வருவது என்பது அறிவித்தற்கு ஈண்டுக் கூறப்பட்டது³. கல்லாடர்.

3. னிரண்டொடு - பதிப்பு 76இல் சு.வே.
4. தொழின்முதநிலையே - சுவடி 951. சந்திப்பிழை.

599-115 அவைதாம்

வழக்கியன்¹ மருங்கின் குன்றுவ² குன்றும்.

30

பா.வே.

1. வழங்கியன் - சுவடி 41A, பதிப்பு 13, 38, 49, 76
2. குன்றுப - பதிப்பு 76

600-116

முதலிற் கூறுஞ் சிணையறி கிளவியுஞ்
சிணையிற் கூறு முதலறி கிளவியும்,
பிறந்தவழிக் கூறலும்¹ பண்புகொள் பெயரும்
இயன்றது மொழிதலு மிருபெய ரொட்டும்
வினைமுத லுரைக்குங் கிளவியொடு தொகைஇ(ய்)
அனைமர² பினவே யாகுபெயர்க் கிளவி³.

3.

பா.வே.

1. பிறந்தவழி - சுவடி 73 பதிப்பு 78
2. அனைமர - சுவடி 41A, 73, 115, 164 பதிப்புகள் 3, 76
பதிப்புகள் 38, 49இல் சு.வே. அனைமரபின என்பதே
செய்யுளோசை நிரம்பியது.
3. ஆகுபெயற்கிளவி - சுவடி 951 எழுத்துப்பிழை.

601-117 அவைதாம்

தத்தம் பொருண்மையிற்¹ றம்மொடு சிவணலும்
ஒப்பில் வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலும்
அப்பண் பினவே நுவலுங் காலை.

3.

சேனா. தெய்வச். இருவரும் அடுத்த நூற்பாவை இத்துடன் இணைத்து
ஒரே துத்திரமாகக் கொள்வர்.

பா.வே.

1. பொருள்வயின் - 76 தவிர எல்லாப் பதிப்புகளும், 41A ஒன்று தவிர எல்லாச் சுவடிகளும். பொருண்மை என்பது இளம்பூரணர் பாடமென்பது அவர் உரையால் தெரிய வருகிறது. காலப்பழமை நோக்கி இப்பதிப்பில் ஏற்கப்படுகிறது.

602-118 + வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும் 33

603-119 அளவு நிறையு மவற்றொடு கொள்வழி(ய்) உளவென மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே¹. 34

பா.வே.

1. வுணர்ந்துசினோரே - சுவடி 115 தி > து

வுணர்த்துசினோரே - பதிப்புகள் 49, 80 அச்சுப்பிழை.

பதிப்பு 49ல் சு.வே.யாக உணர்த்திசினோரே என்பது

கொடுக்கப்பட்டதால் இது பாடமன்மை தெளிவாகிறது.

604-120 கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்¹ கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளவே². 35

பா.வே.

1. பிறிதொன்றினுங் - சுவடி 48, பதிப்பு 76இல் சு.வே.

2. கொள்க, கொளவே - பதிப்பு 49 சு.வே.

வேற்றுமை மயங்கியல் முற்றும்.

+ 'இதனைப் பிரித்து இரு தத்திரமாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின், அங்ஙனம் பிரிப்பின் தம்மொடு சிவணலும் பிறிதுபொருள் சுட்டலுமாகிய இவற்றது வேறுபாட்டின்கண் என்பது இனிது பெறப்படாமையானும், எழுத்தோத்தினுள் 'புள்ளியிறுதியும் உயிரிறுகிளவியும்' (தொல். 157) என்னுஞ் தத்திரத்து இந்நிகர்ப் பாதுகாவலைப் பிரியாது ஒன்றாகவே யுரைத்தலானும் அவர்க்கது கருத்தன்று என்க.' சேனா.

நூற்பா முதற்குறிப்பு	இயல் தொடர் எண்	நூற்பா நுதலிய பொருள்	
		இளம்பூரணர்	சேனாவரையர்
இரண்டன்	10	ஏதுப்பொருண்மை	இரண்டன் மருங்கின் நோக்கம் அல்நோக்கம்
அதுவென்	11	ஆறாவது நான்காவதோடு மயங்குதல்	ஆறாவது வேற்றுமைக்கு நான்கன் உருபு வருதல்
தடுமாறு	12	இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்கல்	இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்கல்
ஈற்றுப்பெயர்	13	தடுமாறு தொழிற்பெயரை உணர்தல்	தடுமாறு தொழிற்பெயரில் பொருள் வேறுபாடு தெரிதல்
ஓம்படை	14	இரண்டு மூன்றன்கண் ஆவதோர் முறைமை	ஓம்படைப்பொருட்டு ஐயும் ஆனும் வரும்.
ஆறன்	15	ஆறாவதனோடு ஏழாவதன் மயக்கம்	ஆறன்வாழ்ச்சிக்கு ஏழாவதும் வரும்
குத்தொக	16	நான்காவதன் பொருள் ஆறாவதற்குச் செல்லல்	நான்கன் பொருண்மை ஆறாம் வேற்றுமைக் குறித்துமாம்.
அச்சக்	17	ஐந்தாவதனோடு இரண்டாவதன் மயக்கம்	அச்சப்பொருண்மைக்கு ஐந்தும் இரண்டும் உரியன
அன்ன	18	சொல்லப்பட்ட மயக்கத்துக்குப் புறனடை	பொதுவாகப் புறனடை

4. விளிமரபு

605-121 விளியெனப் படுப¹ கொள்ளும் பெயரொடு
தெளியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப. 1

பா.வே.

1. படுவ - சுவடி 951 பதிப்பு 78

606-122 +அவ்வே(ய்)
இவ்வென வறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப. 2

607-123 அவைதாம்¹
இஉ ஐஓ² என்னு மிறுதி(ய்)
அப்பா னான்கே யுயர்திணை மருங்கின்
மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயரே. 3

பா.வே.

1. அவற்றுள் என்பது தெய்வச்சிலையார் பாடம்.

2. இவ்வவ்வையோ - பதிப்பு 66

608-124 அவற்றுள்¹
இஈ யாகு மையா யாகும். 4

பா.வே.

1. இச் சொற்சீரடி சுவடி 951இல் இல்லை.

- விளிகொள்ளும் பெயரும் விளிகொள்ளாப் பெயரும் இவையென மாணாக்க
ஐணாதற்பொருட்டு அவை இவ்வோத்தினுட் கூறப்படும் என்பது இந்நூற்பாவான்
உணரப்படும்.

இது கூறுவாம் என்னும் தந்திரவுத்தி எனச் சேனாவரையரும், கல்லாடரும் கூறுவர்.

மேற்கண்டவற்றை இவ்வோத்தினுட் கூறப்படுமென்று சொல்லவேண்டிய
தேவையில்லையாகையாலும், பிறவியல்களில் இங்ஙனம் நுதலிப் புகுதலாக நூற்பா
இன்மையானும் இந்நூற்பா வேண்டற்பாற்றன்று எனத் தோன்றுகிறது.

மேலும், அடுத்த நூற்பாவின் தொடக்கம் அவைதாம் என்பது முதல் நூற்பாவைச்
சுட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது. அன்றியும் தெய்வச்சிலையார் அவைதாம் என்றவிடத்து
அவற்றுள் என்று பாடங்கொண்டு இரண்டாவது நூற்பாவைச் சுட்டாதவாறாக்கினார்.
எனவே இந் நூற்பா வேண்டாததொன்றெனவே படுகிறது. கே.எம்.வி.

நூற்பா நுதலிய பொருள்		தெய்வச் சிலையார் கொண்ட வரிசை
நச்சினார்க்கினியர்	தெய்வச்சிலையார்	
நோக்கல் நோக்கத்திற்கு ஏதுவும் செய்யப்படு பொருளும் ஒத்த உரிமை	இரண்டாவதனோடு மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் மயங்குமாறு	10 - (1)
ஆறாவதன்கண் நான்காவது விரியுமாறு	ஆறாவது நான்காவதனோடு மயங்குமாறு	16 - (7)
இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்குமாறு	இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்குமாறு	11 - (2)
இது மேலதற்கு ஓர் புறனடை	இது மேலதற்கோர் புறனடை	12 - (3)
இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்கல்	இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்கல்	13 - (4)
ஆறாவதும் ஏழாவதும் மயங்குமாறு	ஆறாவதனோடு ஏழாவது மயங்குமாறு	17 - (8)
நான்காவதன் பொருள் ஆறாவதற்குச் செல்லும்	நான்காவதோடு ஆறாவது மயங்குமாறு	14 - (5)
ஐந்தாவதும் இரண்டாவதும் மயங்குமாறு	ஐந்தாவதும் இரண்டாவதும் மயங்குமாறு	15 - (6)
வேற்றுமை மயக்கத்திற்குப் புறனடை	வேற்றுமை மயக்கத்திற்குப் புறனடை	18 - (9)
இவ்வட்டவணையைக் கூர்ந்து நோக்கினால் ஏனையோர் கொண்ட நூற்பா வரிசைமுறையினும் தெய்வச்சிலையார் கொண்ட வரிசை மிகச் செப்பமானது என்பது புலப்படும்.		

609-125 ஒவு¹ முவ்வு வேவொடு² சிவணும். 5

தெய்வச். இதனையும் அடுத்ததையும் இணைத்து ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளார்.
ஆத்திரேயரு மப்படியே.

பா.வே.

1. ஒவ்வு - சுவடி 73, 164 எழுத்துப்பிழை, வசுரமெய் மிசை

2. மேவொடு - சுவடி 48, 73, 951 பதிப்பு 76

610-126 உசுரந் தானே குற்றிய லுசுரம். 6

611-127 + ஏனை யுயிரே யுயர்தினை மருங்கின்
தாம்விளி கொள்ளா வென்மனார் புலவர். 7

612-128 அளபெடை மிகூஉ மிகுர விறுபெயர்¹
இயற்கைய வாசுந் செயற்கைய² வென்ப. 8

பா.வே.

1. விறுதிப்பெயர் - சுவடி 951

வீறுபெயர் - பதிப்பு 49இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை. வி > வீ

2. செய்கைய - பதிப்பு 76இல் இது சேனா. சுவடிப்பாடம் என்ற
குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது.

613-129 முறைப்பெயர் மருங்கி நையென் னிறுதி(ய்)
ஆவொடு வருதற் குரியவு முளவே. 9

614-130 அண்மைச் சொல்லே¹ வியற்கை² யாகும். 10

பா.வே.

1. சொல்லிடை - சுவடி 48. பிழை.

2. வியற்கை - சுவடி 73. சந்திப்பிழை.

+ 'இத்ததிரம் இடம்பிறழ்ந்திருக்கலாம் என்று எண்ணுமாறு உள்ளது. புள்ளியீற்றுள் விளிகொள்வனவற்றைக் கூறுகிற 'னரலளவென்னும்' என்ற தத்திரத்தையடுத்து இதுபோன்ற 'ஏனைப்புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா' என்ற தத்திரத்தைக் கூறினார். அதுபோல் இச் தத்திரத்தையும் 'அவைதாம் இஊஊ' என்ற தத்திரத்தையடுத்துக் கூறுதல் பொருத்தமாகும்.' பூவராகம்பிள்ளை. (பதிப்பு 35)

615-131	னரலள வென்னு மந்நான் கென்ப புள்ளி யிறுதி விளிகொள் பெயரே.	11
616-132	ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா.	12
617-133	அவற்றுள் ¹ அன்னென் னிறுதி ² யாவா கும்மே.	13

பா.வே.

1. இச் சொற்சீரடி இளம்பூரணம் பதிப்பு 18இல் இல்லை. ஆனால் பதிப்பு 76இல் உள்ளது.

2. அன்னெனிறுதி - சுவடி 73, 115 பதிப்பு 66

618-134	அண்மைச் சொல்லிற் ககரமு ¹ மாகும்.	14
---------	---	----

பா.வே.

i. ககர - சுவடி 73, 115 பதிப்புகள் 3, 14, 16, 18.
பதிப்புகள் 38, 76இல் சு.வே.

619-135	ஆனென் னிறுதி யியற்கை யாகும்.	15
---------	------------------------------	----

பா.வே.

1. ஆனெ னிறுதி - சுவடி 115 பதிப்பு 66

620-136	தொழிலிற் கூறு மானென் னிறுதி(ய்) ஆயா கும்மே விளிவயி னான.	16
---------	--	----

பா.வே.

i. மானெ னிறுதி - சுவடி 73, 115. பதிப்பு 4, 9

621-137	பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.	17
---------	-----------------------------	----

622-138	அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.	18
---------	-----------------------------	----

623-139	முறைப்பெயர்க் கிளவி யேயொடு ¹ வருமே.	19
---------	--	----

பா.வே.

1 யேயொடு - சுவடி 48, 164, 951

- 624-140 தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரும்
யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரும்
அன்றி யனைத்தும் விளிகோ எலவே. 20
- 625-141 ஆரு மருவு¹ மீரொடு சிவனும். 21

பா.வே.

1. மருஉ - பதிப்பு 49இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை.
மர்உம்- சுவடி 48. எழுத்துப்பிழை.
ஆரும்அறிவும் - பதிப்பு 76இல் அச்சுப்பிழை.

- 626-142 தொழிற்பெய ராயி னேகாரம் வருதலும்
வழுக்கின்¹ நென்மணார் வயங்கி யோரே². 22

பா.வே.

1. வழுக்கின்⁺ - பதிப்பு 49இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை. மு>ழ
3. வயங்கிசினோரே - சுவடி 48

- 627-143 பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே. 23

- 628-144 அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல. 24
இந்நூற்பா சுவடி 73இல் எழுதப்படவில்லை.

- 629-145 சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந் தன்ன. 25

+ டாக்டர். தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரத்தின் கல்லாடப் பதிப்பில் வழுக்கின்று என்பதற்கு வழுக்கின்று என்ற பாடம் உள்ளது. 'ஏகாரம் வந்தால் குற்றமில்லை' என்பதற்கு 'ஏகாரம் வருதல் வழுக்கில்லை' என்று பொருள் நிலையில் இது முரணான பாடமாக உள்ளது. வழுக்கின்று என வரும் இப்பாடம் ஏற்கத்தக்கதன்று. வழுக்கில்லா ஒன்றுக்குத் தொல்காப்பியர் நூற்பா செய்தார் எனக்கொள்ளல் பொருந்துவதாக அமையாது.

'ஏகாரம் வருதலும் வழுக்கின்று என்றதனால் ஏகாரம் பெறாது. ஈரொடு சிவணலே பெரும்பான்மை என்பதாம்.' எனச் சேனாவரையர் இங்கு விளக்கம் வரைந்துள்ளார். சேனாவரையர் இங்ஙனம் குறிப்பிட்டமையால் பிற்காலத்தில் வழுக்கின்று என்ற பாடம் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கருத முடிகின்றது. வெ.ப. (பக். 186)

630-146 நும்மின் நிரிபெயர் வினாவின் பெயரென்(று)
அம்முறை யிரண்டு மவற்றியல் பியலும்¹. 26

பா.வே.

1. அவற்றவற் றியலும் - பதிப்பு 49இல் சு.வே.
அவற்றியல்பினவே - பதிப்புகள் 20, 80; பதிப்பு 38இல் சு.வே.

631-147 எஞ்சிய விரண்ட னிறுதிப் பெயரே
நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும். 27

632-148 அயனெடி தாயி¹ னியற்கை யாகும். 28

பா.வே.

1. தாகி-சுவடி 48. ஆயின் என்பதே தொல்காப்பியர் எங்கும் பயன்படுத்தும்
சொல். ஆகின் பிற்கால வழக்கு.

633-149 வினையினும் பண்பினும்
நினையத் தோன்று மாளெ னிறுதி(ய்)¹
ஆயா கும்மே விளிவயி னான. 29

பா.வே.

1. மாளெனிறுதி⁺ - பதிப்பு 49இல் சு.வே. உரையிலும் ஆன்என்று கொண்டே
உரை இருப்பதாக சு.வே.யால் அறிகிறோம்.

+ 'டாக்டர். தெ.பொ. மீனாட்சிகந்தரத்தின் கல்லாட உரைப்பதிப்பில் ஆளெனிறுதி
என்பதற்கு ஆளெனிறுதி என்ற பாடம் அமைந்துள்ளது. (பதிப்பு 49 பக். 201இன்
அடிக்குறிப்பில் ஆளெனிறுதி எனச் சு.வே. காட்டப்பெற்று நகவளைவில் ன ன
மாறாட்டம் என்ற குறிப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ப.வெ.நா.)

தொல்காப்பியர் லகார ளகார ஈற்றுப் பெயர்களுக்கே இங்குத் தொடர்ந்து ஆறு
நூற்பாக்களில் (சொ. 141-146) விதி கூறுகின்றாரேயன்றி னகர ஈற்றுப்பெயருக்கு விதி
கூறவில்லை. (புத்தகத்தில் ளகர என உள்ளது அச்சப்பிழை. ப.வெ.நா.)

மேலும் னகர ஈறு (இங்கும் ளகர என்பது அச்சப்பிழை) விதியேற்பது குறித்து
முன்னரே ஏழு நூற்பாக்களில் (சொ. 127-133) தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார். எனவே
அன்னீறு விளியேற்பது பற்றி மீண்டும் அவர் கூறியிருத்தல் இயலாது. ஆனிறுதி
வினையாலணையும் பெயர், பண்புப் பெயர் ஆகியவற்றில் விளி ஏற்கும் முறைகள்
முன்னரே இரு நூற்பாக்களில் (சொ. 130, 131) கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே இப்பாடம்
பொருந்தாது என்பது அங்கை நெல்லி. வெ.ப. (பக். 187)

634-150 முறைப்பெயர்க்¹ கிளவி முறைப்பெய ரியல.

30

பா.வே.

1. முறைப்பெயற் - சுவடி 951. எழுத்துப்பிழை.

635-151 சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாவின் பெயரும்
முதற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர்.

31

636-152 ⁺அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

32

637-153 கிளந்த விறுதி¹ யஃறிணை விரவுப்பெயர்*
விளம்பிய² நெறிய³ விளிக்குங் காலை.

33

பா.வே.

1. விறுதியோடு - சுவடி 73. பிழை. உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் இன்மையின்.

2. கிளற்றிய - சுவடி 48. எழுத்துப்பிழை. த்தி > ற்றி

3. நெறியின் - பதிப்பு 76இல் சு.வே.

638-154 புள்ளியு முயிரு மிறுதி யாகிய(வ்)
அஃறிணை மருங்கி னெல்லாப் பெயரும்
விளிநிலை பெறுஉங் காலந் தோன்றின்¹
தெளிநிலை யுடைய வேகாரம் வரவே.

34

பா.வே.

1. தோன்றித் - சுவடி 951 சந்திப்பிழை.

+ சுவடி 73இல் இந்நூற்பா இடம்பெறவில்லை. இதே நூற்பா முன்னர் 18, 24ஆம் தத்திரங்களாகப் பயின்றுள்ளன. ஒரே வடிவில் மூன்றிடங்களில் வந்திருந்தபோதும் இது ஒவ்வோர் இடத்திலும் வேறுவேறு கருத்துடன் ஆளப்பட்டதாகும். இதனைக் கூறியது கூறல் என்றோ, அல்லது முன்கவடியில் தவறுதலாகப் பலமுறை எழுதப்பட்டுவிட்டது எனக் கருதியோ இச்சுவடி எழுத்தாளர் விட்டுச் சென்றுள்ளார். காண்க 18ஆம். நூற்பா. ப.வெ.நா.

* இந் நூற்பாவின் முதலடியைப் பின்வருமாறு சீர்பிரித் தமைப்பது நேரிதெனத் தோன்றுகிறது.

கிளந்த விறுதியஃ றிணைவிர வுப்பெயர்

இங்ஙனம் பிரித்தல் வகையுளியாயினும் ஓசையம் பெறுதலை யோதி அறிக.
கே.எம்.வி.

639-155 உளவெனப் பட்ட வெல்லாப் பெயரும்
அளபிறந்¹ தனவே விளிக்குங் காலை²
சேய்மையி னிசைக்கும் வழக்கத் தான. 35

பா.வே.

1. அளவிறந் - சுவடி 115, 1052 பதிப்புகள் 18, 20, 76, 80
2. காலைச் - பதிப்புகள் 49, 66, 76 உறழ்முடிபு.

640-156 அம்ம வென்னு மசைச்சொ னீட்டம்
அம்முறைப் பெயரொடு சிவணா தாயினும்*
விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே. 36

641-157 தநநு¹ என² வவைமுத லாகித்
தன்மை குறித்த னளரவென்³ னிறுதியும்
அன்ன பிறவும் பெயர்நிலை வரினே(ய்)
இன்மை வேண்டும் விளியொடு கொளலே.⁴ 37

பா.வே.

1. தனனு - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. நநு > னனு
2. யெனும் - சுவடி 115.
3. னளரவென் - இளம்பூரணரைத்தவிர மற்ற உரையாசிரிகள் பாடம் இது. சுவடி 41A, 73, 115, 1052.
4. இன்மைவேண் டும்விளி வேற்றுமை கொளலே - பதிப்பு 20, 80.

விளிமரபு முற்றும்.

* 'இச் சூத்திரத்தின் இரண்டாவது அடி 'அம்முப் பெயரொடு சிவணாதாயினும்' என்றிருந்து ஏடெழுதுவோரான் அம்முறைப் பெயர்எனத் திரிந்திருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிகிறது'. பால. (பக். 178)

5. பெயரியல்

- 642-158 எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே. 1
- 643-159 பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரிதலுஞ் சொல்லி னாகு¹ மென்மனார் புலவர். 2

பா.வே.

1. ஆதலு - சுவடி 73, ஆகும் என்பது முற்று. முன்னிரண்டே எண்ணல்.

- 644-160 தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றோன்றலும் இருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே. 3
- 645-161 சொல்லென்ப படுப¹ பெயரே வினையென்(று) ஆயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே². 4

பா.வே.

1. படுவ - சுவடி 48, 951 பதிப்பு 78

2. அறிந்துசினோரே - பதிப்பு 76இல் சு.வே.

- 646-162 இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியும் அவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்று மென்ப. 5
- 647-163 அவற்றுள் பெயரென்ப படுபவை தெரியுங் காலை(ய்) உயர்திணைக் குரிமையு மஹிணைக் குரிமையும் ஆயிரு திணைக்கு மோரன்ன வுரிமையும் அம்மு வருவின¹ தோன்ற² லாரே. 6

பா.வே.

1. வருபின - சுவடி 48. பதிப்புகள் 3, 18, 20, 39, 80.

2. வருபின்றோன்றலாரே - சுவடி 48.

- 648-164 இருதிணைப் பிரிந்த¹ வைம்பாற் கிளவிக்கும் உரியவை யுரிய பெயர்வயி னான. 7

பா.வே.

1. இருதிணை பிரிந்த - சுவடி 164. பகரமெய் விடுபட்டது.

649-165

அவ்வழி

அவனிவ னுவனென வருஉம் பெயரும்
 அவளிவ னுவனென வருஉம் பெயரும்
 அவரிவ ருவரென வருஉம் பெயரும்
 + யான்யா நாமென வருஉம் பெயரும்
 + யாவன் யாவள் யாவ ரென்னும்
 ஆவயின் மூன்றொ டப்பதி னைந்தும்
 பாலறி¹ வந்த வுயர்திணைப் பெயரே.

8

பா.வே.

1. பாலறிய - சுவடி 48. வினைத்தொகை வடிவம் விரிக்கப்பட்டது.

650-166

ஆண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியும்
 பெண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியும்
 பெண்மை யடுத்த விகர விறுதியும்
 நம்மூர்ந்து வருஉ மிகரவை காரமும்
 முறைமை சுட்டா மகனு மகனும்
 மாந்தர் மக்க னென்னும் பெயரும்
 ஆடே மகடே வாயிரு கிளவியுந்³
 சுட்டுமுத லாகிய வன்னு⁴ மாணும்
 அவைமுத லாகிய பெண்டென் கிளவியும்
 ஒப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ(ய்)
 அப்பதி னைந்து மவற்றோ ரன்ன.

9

பா.வே.

1. காரம் - சுவடி 951 எழுத்துப்பிழை. எண்ணும்மை விடுபட்டுள்ளது.

2. முறைமை - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. றை > ற

+ ஆ.சி. பதிப்பு 67இல், 'பெயரு, மியானியா நாமெனவருஉம் பெயரு மியாவ னியாவ ரென்னும்' எனக் கொண்டுள்ளார். இதற்கு விதி, 'தன்னொழி பெயர்ப்பு' யவ்வரி னிகரந் துன்னுமென்று துணிநரு முளரே' என்னும் நன்னூல் தத்திரமாகும். தொல்காப்பியர் காலத்தில் இவ்விதி இருக்கவில்லை. அதனால் இவ்விதிக்கேற்ப அந்நாளில் புணர்த்தியிருப்பர் என்று நினைக்கவும் இடந்தரவில்லை. கே.எம்.வி.

* 'ஆண்மையடுத்த மகன்என் கிளவி என்னும் தத்திரத்துள், 'அவை முதலாகி பெண்டென் கிளவி' எனக் கூறிப் பெண்டன் கிளவி எனப் பாடமோதுவாரும்' என்பார். (சேனா.) பொருள் சிறிது வேறுபடினும் இலக்கணத்தன்மை வேறுபடவில்லை. எனினும் சேனா. பாடமே சிறக்கும். பால. த.நா.பா.வே. பக். 70, 71.

3. பெயரும் - சுவடி 1, 41A, 195 பதிப்புகள். 3, 4, 18, 20, 49, 76
பேரும் - பதிப்பு 49இல் சு.வே.

4. யன்னு - சுவடி 1052 எழுத்துப்பிழை. வ>ய

5. பெண்டன் - சேனா. கொடுத்துள்ள பா.வே.

651-167 எல்லாரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
எல்லீரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியும்
அன்ன வியல வென்மனார் புலவர்.

10

652-168 நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
வினைப்பெய ருடைப்பெயர் பண்புகொள் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த¹ முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த சினைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த¹ தினைநிலைப் பெயரே
கூடிவரு வழக்கி னாடியற் பெயரே(ய்)
இன்றிவ ரென்னு மெண்ணியற் பெயரோ(டு)
அன்றி² யனைத்து மவற்றியல் பினவே.

11

பா.வே.

1. பல்லோர் குறித்த⁺ - சுவடி 41A, 1052, 1053

2. ஒன்றி - சுவடி 951 எழுத்துப்பிழை அ>ஒ

+ அடிகள் தம் பதிப்பு 76இல் பல்லோர் குறித்த என மூலபாடங்கொண்டு, பல்லோர்க் குறித்த எனக் ககரவொற்று மிகுந்த பாடத்தை அடிக்குறிப்பிற்காட்டி எல்லாப் பதிப்பும் இப்பாடமே கொண்டிருப்பினும் (தம்) ஏட்டில் பல்லோர் குறித்த என்றே உள்ளது என எழுதுகிறார். (உரையிலும் ஒற்று இல்லை).

பல்லோர் குறித்த - எழுவாய்த்தொடர், பலரால் குறிப்பிடப்படும் என்பது பொருள். பல்லோர்க் குறித்த - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொடர், பலரைக் குறிப்பிடும் என்பது பொருள். இந்நூற்பாவில் நுதலப்படுவது பலரைக்குறிக்கும் முறை, சினை, தினை நிலைப் பெயர்களேயாதலின் இப்பாடமே தெளிவான பொருளைத் தரும். ப.வெ.நா.

653-169 அன்ன பிறவு முயர்திணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த(வ்)
என்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே. 12

654-170 அதுவிது வுதுவென வருடம் பெயரும்
அவைமுத லாகிய வாய்தப் பெயரும்
அவையிவை யுவையென வருடம் பெயரும்
அவைமுத லாகிய வசரப் பெயரும்
யாதுயா¹ யாவை யென்னும் பெயரும்
ஆவயின்² மூன்றோ டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த³ வஃறிணைப் பெயரே. 13

பா.வே.

1. பெயருமியாதுயா - பதிப்பு 67இல் ஆ.சி. கொண்ட பாடம்.
இது நன்னூல் விதிப்படியமைந்த புணர்ச்சி. இந்நூற்குப் பொருந்தாது.
2. ஆவையின் - சுவடி 1053 எழுத்துப்பிழை வ>வை
3. வறிந்த - சுவடி எழுத்துப்பிழை நிகரம் மிகை.

655-171 பல்ல பலசில வென்னும் பெயரும்.
உள்ள வில்ல வென்னும் பெயரும்
வினைப்பெயர்க்¹ கிளவியும் பண்புகொள் பெயரும்
இனைத்தெனக் குறிக்குமெண் ணுக்குறிப் பெயரும்²
ஒப்பி னாகிய பெயர்நிலை யுளப்பட(வ்)³
அப்பா லொன்பது⁴ மவற்றோ ரன்ன. 14

பா.வே.

1. வினைப்பெயற் - சுவடி 951 எழுத்துப்பிழை ர்க் > ற்
2. பெயரொடு - பதிப்பு 20. ஒடுக்கொடுத்துப் பிரிக்க வேண்டியது இல்லை.
எண்ணும்மையே பொருத்தமானது.
3. யுட்பட - சுவடி 48, 1052 பதிப்பு 76இல் சு.வே. வெள்ளைப்பாடம்.
யுளப்பட்ட - சுவடி 60. எழுத்துப்பிழை. டகரமெய் மிகை.
4. அப்பா யொப்பகம் - சுவடி 48. பிழை. பொருளற்ற பாடம்.

- 656-172 கள்ளொடு சிவணு மவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே. 15
- 657-173 அன்ன பிறவு மஃறிணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த(வ்)
என்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே. 16
- 658-174 தெரிநிலை யுடைய வஃறிணை யியற்பெயர்
ஒருமையும் பன்மையும் வினையொடு வரினே. 17
- 659-175 இருதிணைச் சொற்கு மோரன்ன வுரிமையின்
றிரிபுவேறு¹ படுஉ மெல்லாப் பெயரும்
நினையுங் காலைத் தத்த மரபின்
வினையோ டல்லது பாறெரி² பிலவே. 18

பா.வே.

திரிவுவேறு - பதிப்பு 76.

பாற்றெரி - பதிப்புகள் 49, 76இல் செய்யுளோசை நோக்கிய
விரித்தல் விகாரம். பிழையன்று. ஏற்கத்தக்க பாடம்.

- 660-176 நிகழூஉ நின்ற பலர்வரை¹ கிளவியின்
உயர்திணை யொருமை தோன்றலு முரித்தே(வ்)
அன்ன மரபின் வினைவயி னான. 19

பா.வே.

1. பால்வரை⁺ - சுவடி 164 பதிப்புகள் 9, 18, 39, 67, 78 பதிப்பு 38
பலர்வரை என்பது சேனா. தெய்வச். கல்லாடர் பாடம்.

- 661-177 இயற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற் பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி தாமே தானே(ய்)

+ பால. தம் காண்டிகையுரையில் பலர்வரை எனப் பாடங் கொண்டார். (பதிப்பு 78)
உரையில் 'பலர்வரை கிளவி என்றது' எனத் தொடங்கியே விளக்கங் கூறினார்.
ஆனால் வரலாறுரைக்குங்கால், அன்ன மரபின் வினைவயி னான உயர்திணை ஒருமை
பால்வரை கிளவியான் தோன்றலும் உரித்து எனக்கூட்டிப் பொருள் கொள்க
என்கிறார். (பக். 199) இந்த முரண்பாட்டின் காரணம் விளங்கவில்லை. ப.வெ.நா.

எல்லா நீயிர்¹ நீயெனக் கிளந்து
 சொல்லிய வல்ல பிறவு மாஅங்(கு)
 அன்னவை தோன்றி னவற்றொடுங்² கொளவே. 20

பா.வே.

1. நீரே - பதிப்பு 20.
 நீஇர் - பதிப்பு 76.
2. னவற்றொடு - சுவடி 1053.

662-178 அவற்றுள்
 நான்கே யியற்பெயர் நான்கே சினைப்பெயர்
 நான்கென மொழிமனார் சினைமுதற் பெயரே
 முறைப்பெயர்க் கிளவி யிரண்டா கும்மே(ய்)
 ஏனைப் பெயரே தத்த மரபின. 21

663-179 அவைதாம்
 பெண்மை யியற்பெய ராண்மை யியற்பெயர்
 பன்மை யியற்பெய ரொருமை யியற்பெயரென்(று)
 அந்நான் கென்ப வியற்பெயர் நிலையே. 22

664-180 பெண்மைச் சினைப்பெய ராண்மைச் சினைப்பெயர்
 பன்மைச் சினைப்பெய ரொருமைச் சினைப்பெயரென்(று)
 அந்நான் கென்ப சினைப்பெயர் நிலையே. 23

665-181 பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே(ய்)
 ஆண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
 பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே(ய்)
 ஒருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்(று)
 அந்நான் கென்ப சினைமுதற் பெயரே. 24

666-182 பெண்மை முறைப்பெய ராண்மை முறைப்பெயரென்(று)¹
 ஆயிரண் டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே. 25

பா.வே.

1. பேரென்று - பதிப்பு 49இல் சு.வே.

பெயரியல்		129
667-183	பெண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரும் ஒன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய நிலையே.	26
668-184	ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரும் ஒன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நிலையே.	27
669-185	பண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரும் ஒன்றே பலவே யொருவ ரென்னும் என்றிப் பாற்கு ¹ மோரன் னவ்வே.	28

பா.வே.

1. ஒன்றிப்பாற்கு - பதிப்பு 76
அன்றிப்பாற்கு⁺ - பதிப்பு 78; இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.
- 670-186 ஒருமை சுட்டிய¹ வெல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கு மொருவற்கு² மொன்றிய நிலையே. 29

பா.வே.

- ஒருமைச் சுட்டிய - சுவடி 48. உறழ்முடிபு.
2. ஒருவர்க்கு - சுவடி 41A, 1044 பதிப்புகள் 4, 20, 38, 39, 67, 76.

+ * அகரச்சுட்டு அன்றி எனத் திரிந்து நின்றது. உரையாசிரியன்மார் 'என்றிப் பாற்கும்' எனப் பாடங்கொண்டனர். 'என்னும்' என முற்கூறியபின்னர் அப்பொருட்டாகிய என்று என்பதனைப் பின்னும் கூறுதல் பொருந்தாமையறிக. அன்றி என்னும் அகரச் சுட்டினது இன்றியமையாமையை அவர் ஓர்ந்திலர்." பால. (பக். 205)

* இந்நூற்பாவின் உரைகளைக் காண்போம்:-
இளம். - ஒருமை சுட்டிவரும் மூன்று பெயரும் அஃறிணை ஒருமைக்கும் உயர்திணை ஒருமைக்கும் உரிய. (அடிகள். இது சேனா. உரையுடன் பெரும்பாலும் ஒத்துள்ளது என்கிறார். பதிப்பு 76 பக். 161)
சேனா:- இளம்பூரணருடையதே.
நச்சர்:- அஃறிணையில் ஒன்றற்கும் உயர்திணையுள் ஒருமைக்கும் பொருந்திய நிலைமையை உடையனவாகும்.
கல்லாடர் - அஃறிணையில் ஒன்றற்கும் உயர்திணையுள் ஒருவர்க்கும் நின்றல் பொருந்தின. ஒன்று என்பதனை அஃறிணை ஆண்பால் மேலும் பெண்பால் மேலும் கொள்க. ஒருவர் என்பதனை உயர்திணை இருபான் மேலும் கொள்க. (தெ.பொ.மீ. பதிப்பு (49)இல் உள்ள இன்றியமையாத இந்தப் பத்தி கழகப் பதிப்பில் (43) காணப்படவில்லை.)
இவ்வுரைகளைக் கூர்ந்து நோக்குமிடத்துக் கல்லாடர் ஒருவர்க்கு எனப் பன்மையில் கொண்டதையும், ஏனையோர் யாவரும் ஒருவற்கு என ஒருமையில் கொண்டதையும் அறிய முடிகிறது. ஒருமைப்பாடம் இப்பதிப்பில் ஏற்கப்பட்டது. ப.வெ.நா.

671-187 தாமென் கிளவி¹ பன்மைக் குரித்தே². 30

பா.வே.

1. கிளவிப் - சுவடி 951 சந்திப்பிழை. எழுவாய்த் தொடர்.
2. பன்மைக்கு முரித்தே - சுவடி 1052 பிழை. உம்மை பொருந்தாது.

672-188 தானென்¹ கிளவி யொருமைக் குரித்தே². 31

பா.வே.

1. தானென் - சுவடி 48. சந்திப்பிழை.
2. யொருமைக்கு முரித்தே - சுவடி 1052 பிழை. உம்மை பொருந்தாது.

673-189 எல்லா மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
பல்வழி நுதலிய நிலைத்தா கும்மே. 32

இந்நூற்பாவையும் அடுத்ததையும் தெய்வச். இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக்
கொள்கிறார்.

674-190 தன்னு ளுறுத்த பன்மைக் கல்ல(து)
உயர்திணை மருங்கி னாக்க மில்லை. 33

675-191 நீயிர்¹ நீயென வருஉங் கிளவி
பாறெரி பிலவே யுடன்மொழிப் பொருள. 34

பா.வே.

1. நீயிர்⁺ - பதிப்பு 76

676-192 அவற்றுள்
நீயென் கிளவி யொருமைக் குரித்தே¹. 35

தெய்வச். இந்நூற்பாவையும் அடுத்ததையும் இணைத்து ஒரே துத்திரமாகக்
கொண்டுள்ளார்.

பா.வே.

1. ஒருமைக்கு முரித்தே - சுவடி 1052 பிழை உம்மை வேண்டப்படாதது.

+ 'தொல். எழுத்து. 'அல்லதன் மருங்கின்' (327) என்னும் நூற்பா நும் என்பது நீயிர்
எனத் திரிந்ததென்று தெளிவாகக் கூறுகின்றது. நீயிர் என்னும் பழைய வடிவத்தை
மறந்த பிற்காலத்தார் இச்சொல்லிலுள்ள இகரத்தை நீக்கி நீர் என்றும், இகரத்திற்கு யகர
வகர வுடம்படுமெய்யைக் கொடுத்து நீயிர், நீயிர் என்றும் பிழைபட வழங்கலாயினர்.
அடிகள். பதிப்பு 76 (பக். 164)

பெயரியல்	131
677-193 ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குரித்தே.	36
678-194 ஒருவ ரென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி(ய்) இருபாற்கு முரித்தே தெரியுங் காலை.	37
679-195 தன்மை சுட்டிற் ¹ பன்மைக் கேற்கும் ² .	38

பா.வே.

1. தன்மைச் சுட்டிற் - சுவடி 1.
2. குரித்தே - சுவடி 1053
காகும் - பதிப்பு 67 இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.

680-196 இன்ன பெயரே யிவையெனல் வேண்டின் முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல் ¹ .	39
--	----

பா.வே.

1. உணர்த்தல் - சுவடி 951: அத்துணைச் சிறப்பான பாடமன்று.

681-197 மகடு ¹ மருங்கின் பாறிரி ² கிளவி மகடு ³ வியற்கை ⁴ தொழில்வயி னான.	40
--	----

பா.வே.

1. மகடு - பதிப்பு 76இல் சு.வே.
2. பாறெரி⁺ - பதிப்பு 49
3. மகடு - பதிப்பு 3. அச்சுப்பிழையாகக் கொள்ளலாம்.
4. வியற்கைத் - சுவடி 48, 73, 115 பதிப்பு 49.

682-198 ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே(ய்) ஆயிட னறிதல் ¹ செய்யு ளுள்ளே.	41
---	----

பா.வே.

1. ஆதல் - சுவடி 951 பிழை. பொருட்பொருத்தமில்லை.

+ கல்லாடம் தெ.பொ.மீ. பதிப்பின் (49) மூலத்தில் பால்தெரிகிளவி எனப்பாடமுள்ளது. ஆனால் உரை, "பெண்பால் ஆண்பாலாகத் திரிந்து நின்ற சொல்" என்றே கூறுகிறது. எனவே கல்லாடர் கொண்ட பாடம் பால்திரி கிளவி எனத் தெளிவாகிறது. கழகப் பதிப்பிலும் பால்திரிகிளவி என்ற பாடமே உள்ளது. ப.வெ.நா.

683-199 இறைச்சிப் பொருள்வயிற் செய்யுளுட்¹ கிளக்கும்
 இயற்பெயர்க் கிளவி யுயர்திணை சுட்டா
 நிலத்துவழி மருங்கிற் றோன்ற லான. 42

பா.வே.

1. செய்யுட் - சுவடி 48, 60 பிழை. எழுத்து விடுபாடு.

684-200 திணையொடு பழகிய பெயரலங் கடையே. 43
 பெயரியல் முற்றும்.

6. வினையியல்

685-201 வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும். 1

686-202 காலந் தாமே¹ மூன்றென மொழிப. 2

பா.வே.

1. தானே⁺ - சுவடி 951 தவறில்லையாயினும் சிறப்புமில்லை.

687-203 இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்றா(வ்)¹
அம்முக் காலமுங் குறிப்பொடுங்² கொள்ளும்
மெய்ந்நிலை³ யுடைய தோன்ற லாரே. 3

பா.வே.

1. னெதிர்வு யென்றா - சுவடி 73, இன் சாரியை கொள்ளல் சிறப்பு.

2. குறிப்பொடு - சுவடி 115 பதிப்பு 4. பதிப்பு 76இல் சு.வே.
எச்சஉம்மை வேண்டியுள்ளது. எனவே இப்பாடம் பிழை.

3. மெய்ன்னிலை - சுவடி 48. எழுத்துப்பிழை. ந்நி>ன்னி

688-204 குறிப்பினும் வினையினு நெறிப்படத் தோன்றிக்
காலமொடு வருஉம் வினைச்சொ லெல்லாம்
உயர்திணைக் குரிமையு¹ மஃறிணைக் குரிமையும்¹
ஆயிரு திணைக்கு மோரன்ன வுரிமையும்¹
அம்மு வருபின² தோன்ற லாரே. 4

பா.வே.

1. உரியவும் - சுவடி 1052, பதிப்பு 76

2. வருவின - சுவடி 1, 115, பதிப்புகள் 49, 76

+ பலவகைப்படும் ஒன்றைப் பன்மைச்சொல் கொடுத்துக் கூறும் இயல்பு ஆசிரியர்க்கு உண்டு. 'எழுத்து எனப்படுப' (நூன். 1). 'வேற்றுமே தாமே' (வேற்.1) என்பன காண்க. காலம் என்பது வடிவ வேறுபாடுடையதன்று. ஆதலின் 'காலந்தானே' என ஒருமையிற் கூறல் வேண்டும். அவ்வாறின்றிக் 'காலந் தாமே' எனப் பன்மையிற் கூறியதால் காலப்பாகுபாட்டை ஆசிரியர் உடன்பட்டார் என்பதும் புலப்படும். ஆ.சி. பதிப்பு 68 பக். 10.

689-205 அவைதாம்¹

அம்மா மெம்மே மென்னுங் கிளவியும்
²உம்மொடு வருஉங் கடதற வென்னும்
 அந்நாற்³ கிளவியொ டாயெண் கிளவியும்²
 பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

5

பா.வே.

1. இச் சொற்சீரடி தெய்வச். உரையில் இல்லை. (பதிப்பு 20)
2. இந்த இரண்டு அடிகளுக்குப் பதிலாகக் கல்லாடர் உரையில் (பதிப்பு 49), 'உம்மொடு வருஉம் கடதறென் கிளவியும்' என்ற ஓரடி மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ளது. சுவடிச் சிதைவால் இப்பதிப்பில் விடுபட்ட பகுதிகள் கழகப் பதிப்பில் நிறைவுசெய்யப்பெற்றுள்ளன.
3. அன்னாற் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை ந்நா>ன்னா

690-206 கடதற வென்னும்

அந்நான்¹ கூர்ந்த குன்றிய லுகரமொ(டு)
 என்னே னல்லென்² வருஉ மேழுந்
 தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

6

பா.வே.

1. அன்னான் - சுவடி 951 எழுத்துப் பிழை ந்நா >ன்னா
2. னல் - சுவடி 73. பார்த்தெழுதிய மூலச்சுவடியில் இரண்டு எழுத்துகள் சிதைந்திருக்கலாம். அல்லது விரைவினால் விடுபட்டிருக்கலாம். பிழை. என்னெனல்லன் - பதிப்பு 49இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை.

691-207 அவற்றுள்

செய்கென்¹ கிளவி வினையொடு முடியினும்
 அவ்விய றிரியா தென்மனார்² புலவர்.

7

பா.வே.

1. செய்யென் - பதிப்பு 49இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை. கெ>யெ
2. வென்மனார் - சுவடி 73, 1052, பதிப்பு 76
 கிளவி - எழுவாய், ஒருமை. திரியாது எனலே பொருந்தும்.

- 692-208 அன்னா னள்ளா னென்னு நான்கும்
ஒருவர் மருங்கின் படர்க்கைச் சொல்லே. 8
- 693-209 அர்ஆர்⁺ பஎன¹ வருஉ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச்² சொல்லே. 9

பா.வே.

1. பல்வென - பதிப்பு 68
2. படற்கைச் - சுவடி 951 எழுத்துப்பிழை ர்க் > ற்

- 694-210 மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை¹
காலக் கிளவியொடு முடியு மென்ப. 10

பா.வே.

*

1. படர்க்கைக் - சுவடி 45, பதிப்புகள் 68, 76, 78.

+ இச்சீரை அர்-ஆர் என விட்டிசைத்துப் படிக்கவேண்டும். ஆனால் இயல்பாக அர்ரார் என்று வந்துவிடுகிறது. "மெய்ந்நிலை சுட்டின் எல்லா எழுத்தும் தம்முன் தாம்வருஉம் ரமுஅலங் கடையே" (எழுத்து. 30) என்னும் விதிப்படி ரகரம் தன்முன் தான் மயங்காது.

இங்குத் தெய்வச். அருவார் எனப் பாடங்கொண்டு, "அரு என்புழி வந்த உகரம் செய்யுள் விகாரம் என்பதும் ஒன்று. ஒற்றீராதி வரும் சொற்கள் உகரம் பெற்று வழங்கப்பெறும் என்பது அறிவித்தற்கு உடம்பொடு புணர்த்துக் கூறினார் என்பது ஒன்று எனச் சிறப்புரை கூறுகிறார்.

சிவலிங்கனார் தம் உரைவளப் பதிப்பில் (68) அர்ரார் என்றே உலகவழக்கு நோக்கிப் பாடங்கொண்டுள்ளார். இப்பாடம் தொல்காப்பியர் காலத்திற்குப் பொருந்தாது என்பது வெளிப்படை.

தண்டபாணி சுவாமிகள் தம் அறுவகை இலக்கணத்தில் தொல்காப்பியத்தை யடியொற்றி, "ரழுவொற்றுத் தம்உயிர் மெய்யே தழுவா" என நூற்பாச் செய்தார். (123) ஆனால் அவரே உலகவழக்கு நோக்கித் தம் ஏழாமிலக்கணத்தில், "ரகரம் சிறுபால் விர்ரென எறிந்தான் சர்ரெனச் சென்றது என வருமே" (68) எனக்கூறி இம்மயக்கத்தைத் தழுவினேற்றுக் கொண்டுள்ளார். இந்த உலக வழக்கத்தின் தாக்கத்தையே சிவலிங்கனார் பாடம் காட்டுகிறது. ப.வெ.நா.

இந்நூற்பா, "மாரைக் கிளவியும், பல்லோர் படர்க்கை; (அது) காலக்கிளவியொடு முடியும் என்ப" என்னும் இரண்டு வாக்கியங்களால் ஆனது. எல்லா உரையாசிரியர்களும் இவ்வாறே கொண்டுள்ளனர். இந்த நிலையில் படர்க்கைக் என வல்லின ஒற்று மிகுதல் எவ்வாறு பொருந்தும்? படர்க்கைக் காலக்கிளவி - படர்க்கை இடத்திற்குரிய காலங்காட்டும் வினைச்சொல் எனக் கொண்டால் மாரைக் கிளவி எழுவாய். இந் நூற்பா ஒரே வாக்கியம். ப.வெ.நா.

695-211 பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
அந்நா லைந்தும் மூன்றுதலை யிட்ட
முன்னுறக்¹ கிளந்த² உயர்திணை யவ்வே. 11

பா.வே.

1. முன்னூற் - சுவடி 951, எழுத்துப்பிழை.

2. கிளந்தன - பதிப்பு 49.

696-212 அவற்றுள்
பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி(ய்)
எண்ணியன் மருங்கிற் றிரிபவை யுளவே. 12

697-213 யாஅ ரென்னும் வினாவின் கிளவி(ய்)
அத்திணை¹ மருங்கின் முப்பாற்கு முரித்தே. 13

பா.வே.

1. உயர்திணை - சுவடி 115

698-214 பாலறி மரபி னம்மூ வீற்றும்
ஆவோ வாகுஞ் செய்யு ளுள்ளே. 14

699-215 ஆயென் கிளவியு மவற்றொடு¹ கொள்ளும்². 15

பா.வே.

1. மவற்றொடுங் - சுவடி 115.

2. அவற்றோரன்ன - பதிப்பு 43. பதிப்பு 49இல் சு.வே.

700-216 அதுச்சொல் வேற்றுமை யுடைமை யானுங்
கண்ணென் வேற்றுமை நிலத்தி னானும்
ஒப்பி னானும் பண்பி னானுமென்(று)
அப்பாற் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும்;

அன்மையி னின்மையி னுண்மையின் வன்மையின்
அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்
என்ன கிளவியுங் குறிப்பே காலம்.

16

701-217 பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த(வ்)
அன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வருஉம்
காலக் கிளவி யுயர்திணை மருங்கின்
மேலைக்¹ கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

17

பா.வே.

1. மேலைக் - பதிப்பு 76 எதுகை நோக்கிய அகரப் போலி.

702-218 அஆ வளன வருஉ மிறுதி(ய்)
அப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை.

18

+ இதன் இறுதி மூன்று அடிகளையும் சேனா. நச்சர். தெய்வச். தனிச் சூத்திரமாகக் கொண்டுள்ளனர். தெ.பொ.மீ. கல்லாடர் பதிப்பில் 7 அடிகளைக் கொண்ட ஒரே நூற்பாவாகவும், கழகக் கல்லாடர் உரையில் 4, 3 அடிகளைக் கொண்ட இரண்டு நூற்பாக்களாகவும் உள்ளன.

அடிகள். தம் சொல்லதிகாரப் பதிப்பில் (76) அடுத்த நூற்பா நான்கு அடிகளையும் இத்துடன் சேர்த்து 11 அடிச் சூத்திரமாகத் தந்துள்ளார். அவர் குறிப்புரைகள் வருமாறு:-

11 அடியும் புலிசை, துறைசை ஏடுகளில் ஒரே நூற்பா. (பக். 181)

*அதுச்சொல் வேற்றுமை என்று தொடங்கும் இந்நூற்பா ஏட்டில் பன்மையும், ஒருமையும் என்ற நான்கடி நூற்பாவுடன் சேர்த்தெழுதப்பட்டுப் பதினொரு அடி நூற்பாவாக உள்ளது. பின்னர் அஃறிணைக் குறிப்புவினையைக் கூறும் இன்றிலவுடைய என்னும் நூற்பாவும், பன்மையும் ஒருமையும் என்ற நான்கடி நூற்பாவுடன் சேர்த்தே எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த முறையைக் கருதினால் அதுச்சொல் வேற்றுமை என்ற நூற்பாவில் 'பன்மையும் ஒருமையும்' என்ற நான்கடி நூற்பா ஏட்டில் சேர்த்தெழுதப்பட்டு ஒரே நூற்பாவாகக் கருதப்பட்டுள்ள முறை பொருத்தமானதென்றே புலப்படுகின்றது.

ஆனால் ஏட்டிலும், கா.ந. பதிப்பிலும், கழகப் பதிப்பிலும் பன்மையும் உயர்திணை மருங்கின் (வினை. 17) என்ற நூற்பா மீண்டும் எழுதப்பட்டு உரையும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வுரைக்கு நுதலியதில்லை யாதலால் இளம்பூரணர் உரையார் என்ற ஐயம் எழுகின்றது.* (பக். 183)

இளம்பூரணர் இந்நூற்பாவை 7 அடிகளைக் கொண்டதாகவே கருதியிருப்பதாகப் பல சுவடிகளால் அறிய முடிகிறது. காலப் பழமைபற்றி அந்த வடிவமே இந்தப் பதிப்பில் ஏற்கப்படுகிறது. தோன்றும், கொள்ளும் என்னும் இரு பயனிலைகள் பயின்றபோதும் ஒன்றாகவே இங்கு தரப்படுகிறது. ப.வெ.நா.

703-219 ஒன்றன் படர்க்கை தறட¹ வூர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும்.

19

பா.வே.

1. தடற⁺ - இளம்பூரணர் தடற எனப்பாடங் கொண்டாலும்
உதாரணங்களைத் தறட என்னும் வரிசையிலேயே தந்துள்ளார்.
கட தற - சுவடி 41A எழுத்துப்பிழை.

704-220 பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த(வ்)
அம்மு விரண்டு மஃறிணை யவ்வே.

20

705-221 அத்திணை மருங்கி னிருபாற் கிளவிக்கும்
ஒக்கு மென்ப வெவனென் வினாவே.¹

21

பா.வே.

1. வினையே - இது பதிப்பு 68 இன் அச்சுப்பிழை.

706-222 * இன்றில வுடைய வென்னுங் கிளவியும்
அன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியும்
பண்புகொள் கிளவியு முளவென் கிளவியும்¹
பண்பி னாகிய சினைமுதற் கிளவியும்
ஒப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ(ய்)
அப்பாற் பத்துங் குறிப்பொடு கொள்ளும்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த(வ்)
அன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வருஉங்
காலக் கிளவி யஃறிணை மருங்கின்
மேலைக்² கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

22

இளம்பூரணரைத் தவிர ஏனையோர் இதனை 6.4 அடிகளைப் பெற்ற இரண்டு
நூற்பாக்களாகக் கொள்வர். (இவ்வியல் 16 இன் அடிக் குறிப்பு காண்க.)

+ சேனாவரையரை யடியொற்றிப் பால. பதிப்பு 78இல், "துவ்வீறு மூன்று காலமும்
வினைக் குறிப்பும் பற்றிவரும். றுவ்வீறு இறந்த காலமும் வினைக்குறிப்பும்
பற்றிவரும். குவ்வீறு வினைக்குறிப்பாக மட்டுமே வரும். அதனான் குற்றியலுகரமென
ஒன்றாக்காமல் தறட ஒற்றுக்களை விதந்து ஓதினார். வைப்பு முறையும் அதனானே
விளங்கும்" என்கிறார். (பக். 37)

* இந்நூற்பாவை 6.4 அடிகளைப்பெற்ற இரண்டாகக்கொண்ட பால. முதலதன்
வரலாற்றில், "இனி, பொருளும் இடமும் செய்கையும் பற்றி வினைக்குறிப்பு வரும்

1. சுவடி 73 இல் இவ்வடி எழுதப் பெறவில்லை.
2. மேலக் - பதிப்பு 76 எதுகை நோக்கிய அகரப் போலி.

707-223 முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி(ய்)
இன்மை செப்பல்¹ வேறென் கிளவி
செய்மன² செய்யுஞ் செய்த வென்னும்
அம்முறை நின்ற வாயெண் கிளவியும்
பிரிவு வேறு படுஞ் செய்திய வாசி(ய்)
இருதிணைச் சொற்கு மோரன்ன வுரிமைய.

23

பா.வே.

1. இன்மைச் செப்பல் - சுவடி 48 உறழ்முடிபு
2. செய்மன - சுவடி 48, 1053 பிழை. மகரவொற்று விடுபட்டது.
3. பிரிபு - சுவடி 115, 951, 1053 பதிப்புகள் 3,4,9
திரிபு - சேனா, கல்லாடர் பாடம்.
பிரிபு - நச்சர். தெய்வச். பாடம் - பதிப்பு 68 இல் சு.வே.
பிரிபு - (கல்லாடர் நச்சர். ஏடு);
திரிபு - (சேனா தெய்வச். ஏடு) பதிப்பு 76இல் சு.வே.

708-224 அவற்றுள்
முன்னிலைக் கிளவி
இஐ ஆயென¹ வருஉ மூன்றும்²
ஒப்பத் தோன்று மொருவர்க்கு² மொன்றற்கும்.

பா.வே.

1. ஆவென - சுவடி 48 சந்திப்பிழை. ஆய்+என - ஆயென
2. மொருவற்கு - சுவடி 951, 1052 பதிப்புகள் 3,9,18,49

என்னும் பொருள்பட அமைந்த துத்திரம் ஒன்று இருந்து கெட்டிருத்தல் வேண்டும். என்னை? பொருள்பற்றி ஓதிய பின்னரே சொற்களை எடுத்தோதி முடித்தல் இவ்வாசிரியர் முறைமையாதலானும், அவை இந்நூலுள்ளும் சான்றோர் இலக்கியத்தும் பயின்று வருதலானும் என்க" என்கிறார். (பக். 237)

- * ஒருவர்க்கும் என்றது உயர்திணை ஆண்பாலையும் பெண்பாலையும் குறித்த பன்மைக் கிளவி. இதனை நச்சர். உயர்திணை ஆண்பாலும் பெண்பாலுமாகிய ஒருமைப்பாற்கும் எனத் தெளிவுபடக் கூறுவார். சேனா. ஒருவற்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றற்கும் எனச் சுட்டுவார். இந்த நூற்பாவில் ஒருவற்கு என்னும் ஒருமைச் சொல் பொருந்தாது. பதிப்பு 82இல், 'ஒருவர்க்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றற்கும்' என உள்ளது அச்சுப்பிழை. இங்கு ஒருவற்கும் என ஒருமையே இருத்தல் வேண்டும். ப.வெ.நா.

709-225 இர்ஈர்¹ மின்னென வருஉ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினுஞ்
சொல்லோ ரணைய வென்மனார் புலவர். 25

பா.வே.

1. இர்ஈர் - பதிப்பு 68, இவ்வியல் 9 ஆம் நூற்பாவின் அடிக்குறிப்பைக் காண்க.

710-226 எஞ்சிய கிளவி யிடத்தொடு சிவணி(ய்)
ஐம்பாற்கு முரிய தோன்ற லாரே. 26

711-227 அவற்றுள்
முன்னிலை தன்மை¹ யாயீ ரிடத்தொடு
மன்னா தாகும் வியங்கோட் கிளவி. 27

பா.வே.

1. முன்னிலைத் தன்மை - சுவடி 48, சந்திப் பிழை, எண்ணல் பொருள்

712-228 பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை(ய்)
அவ்வயின் மூன்று¹ நிகழுங் காலத்துச்
செய்யு மென்னுங் கிளவியொடு கொள்ளா. 28

பா.வே.

1. அம்மூ விடத்து - சுவடி 73 பொருந்தாப் பாடம்.

713-229 செய்து செய்யுச் செய்பு செய்தெனச்
செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச்¹ செயற்கென
அவ்வகை யொன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி. 29

பா.வே.

1. செய்யின்செயச் - செயின் என்பதன் இயல்பு வடிவம்.

714-230 பின்முன் கால்கடை வழியிடத்¹ தென்னும்
அன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய(வ்)
என்ன கிளவியு மவற்றியல் பினவே. 30

பா.வே.

1. வழியிடைத் - பதிப்பு 18 அச்சுப்பிழையாகலாம்.

715-231 அவற்றுள்
முதனிலை மூன்றும்¹ வினைமுதல் முடிபின.

பா.வே.

1. மூன்று - சுவடி 951. பிழை. உம்மை இன்றியமையாதது.

716-232 அம்முகுக் கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றிற்¹
சினையொடு முடியா முதலொடு முடியினும்
வினையோ ரனைய வென்மனார் புலவர். 32

பா.வே.

1. தோன்றிச் - தெய்வச். பாடம். இவர் இதை எச்சமாகக் கொண்டு, 'தோன்றி சினைவினையொடு முடியாது. முதல்வினையொடு முடியினும், அச் சினைவினையான் முடிந்ததனொடு ஒக்கும்' என்கிறார். ஏனையோர் தோன்றினால் எனக் கொண்டனர்.

717-233 ஏனை எச்சம் வினைமுத லானும்
ஆன்வந் தியையும் வினைநிலை யானும்
தாமியன் மருங்கின் முடியு மென்ப.¹ 33

பா.வே.

1. மென்க - சுவடி 951. பிழை. என்ப, என்மனார் என்பதே மரபு.

718-234 பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்குந்¹ வரினும்
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே.⁺ 34

பா.வே.

1. தடுக்குன - சுவடி 48, 115, 951, 1052 பதிப்பு 76இல் சு.வே.

+ "இங்ஙனம் வினையெஞ்சு கிளவி அடுக்கிவந்து கொள்ளும் முடிபு கூறியாங்குப் பெயரெச்சம் அடுக்கி வந்து முடிபு கோடல் பற்றிப் பெயரெச்சத்து அதிகாரத்து ஆசிரியர் கூறியிருத்தல் வேண்டும். அவ் விலக்கணச் சூத்திரம் ஆண்டுக் காணப் பெறாமையான் மறைந்து போயிருத்தல் வேண்டும்". பால. (பதிப்பு 78 பக். 259)

- 719-235 நிலனும்¹ பொருளுங் காலமுங்² சுருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையு முளப்பட(வ்)³
அவ்வறு பொருட்கு மோரன்ன வுரிமைய
செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்வே. 35

பா.வே.

1. நிலமும் - சுவடி 1052 பிற்கால வழக்கு
2. காலையும் - சுவடி 115, 951 பிழை.
3. உட்பட - சுவடி 48 வெள்ளைப்பாடம்.

- 720-236 அவற்றொடு வருவழிச் செய்யுமென் கிளவி¹
முதற்கண் வரைந்த மூவீற்று முரித்தே. 36

பா.வே.

1. செய்யுங் கிளவி - தெய்வச். ஆத்ரேயர் பாடம். தவறில்லை.

- 721-237 பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
எதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை திரியா. 37

- 722-238 தத்த மெச்சமொடு¹ சிவணுங் குறிப்பின்
எச்சொல் லாயினு² மிடைநிலை வரையார். 38

பா.வே.

1. மெச்சமொடும் - பதிப்பு 39இல் சுவே. உம்மை வேண்டியதில்லை.
2. எச்சொலாயினும் - சுவடி 48, 73, 115, 951.

- 723-239 அவற்றுள்
செய்யு மென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு
மெய்யொடுங் கெடுமே யீற்றுமிசை யுகரம்
அவ்விட னறித¹ வென்மனார் புலவர். 39

பா.வே.

1. அவ்விட மறிதல் - சுவடி 1052, பதிப்பு 20
அவ்விட நறிதல் - சுவடி 951 எழுத்துப் பிழை ன > ந

- 724-240 செய்தெ னெச்சத் திறந்த காலம்
எய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம். 40
- 725-241 முந்நிலைக்¹ காலமுந் தோன்று மியற்கை(ய்)
எம்முறைச்² சொல்லு நிகழுங் காலத்து
மெய்ந்நிலைப்³ பொதுச்சொல் கிளத்தல் வேண்டும். 41

பா.வே.

1. முன்னிலைக் - சுவடி 951 எழுத்துப்பிழை;பதிப்பு 49 அச்சுப்பிழை.
2. யே, அம்முறைச் - பதிப்பு 49 இல் சு.வே. இது தவறான பாடம்.
3. மெய்ன்னிலைப் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. ந்நி > ன்னி

- 726-242 வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்தும்
ஓராங்கு வருடம் வினைச்சொற் கிளவி(ய்)
இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்¹
விரைந்த பொருள வென்மணார் புலவர். 42

பா.வே.

1. தோன்றல் - தெய்வச்., ஆத்ரேயர் பாடம். சுவறில்லை.
- 727-243 ⁺ மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொற் சுட்டி(ய்)
அப்பண்பு¹ குறித்த வினைமுதற் கிளவி
செய்வ தில்வழி நிகழுங் காலத்து
மெய்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே. 43

பா.வே.

1. சுட்டிய, பண்பு - சுவடி 73 தவறு.
- 728-244 இதுசெயல் வேண்டு மென்னுங் கிளவி(ய்)
இருவயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும். 44

பா.வே.

1. இருவழி நிலையும் - சுவடி 73
2. தன்பா லாயினும் பிறன்பா லாயினும் - பதிப்பு 76இல் சு.வே.

+ இச் சூத்திரம் முந்நிலைக் காலமும் (வினை 43) என்னும் சூத்திரத்தின்பின் இருத்தல் வேண்டும். பாலு (பக். 270)

729-245 +வன்புற வருடம் வினாவுடை¹ வினைச்சொல்
எதிர்மறுத் துணர்த்தற்² குரிமையு முடைத்தே. 45

பா.வே.

1. வினாவிடை - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. வு > வி

2. துணர்த்துதற் - பதிப்புகள் 3, 4, 20, 38, 49

730-245 வாராக் காலத்து வினைச்சொற் கிளவி(ய்)
இறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத் தோன்றும்
இயற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலை.

731-247 +செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே. 47

732-248 இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ்
சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி. 48

733-249 ஏனைக் காலமும் மயங்குதல் வரையார்* 49

வினையியல் முற்றும்

+ 'வன்புற வருடம்' என்னும் துத்திரமும் இச் துத்திரமும் எச்சவியலுள் இருத்தல் வேண்டும். பாலு (பக். 273) "(இந்த) இரு நூற்பாக்களும் கால மயக்க அதிகாரத்தில் இயைபின்றி வினையியலுள் இடம்பெற்றுள்ளன எனவும், அவை எச்சவியலுள் உரிய இடத்தில் இருத்தல் வேண்டும் எனவும் சுட்டுகின்றார். இவர் கருதும் இடமாற்றங்கள் மிகப் பொருத்தமானவையே." தி.வே.கோ. (பதிப்பு 78 பக் XII)

* இந் நூற்பாவையடுத்துத் தெய்வச்சிலையார், இறப்பி நிகழ்வின், எவ்வயின் வினையும், அவைதாந் தத்தங் கிளவி (எச்ச. 30-32) என்றும் மூன்று துத்திரங்களையும் வினையியலிற் கொண்டுள்ளார்.

"வினைச்சொற்கள் முற்றும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் என மூவகைப் படும். அவற்றுள் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் என்பன இத்தன்மைய என்று எடுத்தோதி முற்றுச் சொல்லாவது இத் தன்மையது என்று ஒதிற்றிலர். அதற்கு இலக்கணம் யாங்குப் பெறுதும் எனின் எச்சவியலுட் பெறுதும். வினைக்கு இன்றியமையாத முற்றினை ஒழிபியல் கூறுகின்றழிக் கூறிய அதனால் பெற்றதென்னை எனின் அஃது எமக்குப் புலனாயிற்றன்று. அஃதேல் வினையிலக்கணம் அறிந்தே னாகுங்கால் முற்றிலக்கணமும் அறிதல் வேண்டுமன்றே? அதனை ஆண்டுக் கூறியவாறு ஈண்டுரைத்தல் வேண்டும்." தெய்வச்.

பாலு எச்சவியலின் 30-32 நூற்பாக்கள் வினையியலின் செய்தென்னெச்சத்து (42)

என்னும் துத்திரத்தையடுத்து இருத்தல் வேண்டும் எனக் கருதுகிறார். அவர் கூறுவது :-

"உயர்திணை வினைகளைக் கூறுமிடத்துப் 'பன்மையுரைக்கும் தன்மைச் சொல்லே' (5) தன்வினை யுரைக்கும் தன்மைச் சொல்லே (6) படர்க்கைச் சொல்லே (9) எனவும், அஃறிணை வினைகளைக் கூறுமிடத்துப் பலவற்றுப் படர்க்கை (19), ஒன்றன் படர்க்கை (20) எனவும் கூறி, விரவுவினைகளைக் கூறுமிடத்து எச்சவினை ஒழிந்தவற்றை 'முன்னிலை வியங்கோள்' வினையெஞ்சு கிளவி இன்மை செப்பல் வேறென் கிளவி' (25) எனக் கூறியதன்றி அவை முற்றி நிற்கும் என்பதையும், இன்னவாறு முடியும் என்பதையும், அடுக்கியும் வரும் என்பதையும் பற்றிக் கூறினாரில்லை. இன்றியமையாத அவ் விலக்கணங்களை வினையியலுட் கூறாமல் யாதொரு காரணமுமின்றி எச்ச வியலுட் கூறினார் எனக் கோடல் பொருந்துமாறில்லை. முற்றி நின்றல் உயர்திணை வினை, அஃறிணை வினை, விரவு வினை மூன்றற்கும் எய்தும் இலக்கணமாதலின் அம் மூன்றற்கும் உரிய சிறப்பியல்களைக் கூறிய பின்னர், இப் பொதுவியல்பாகிய இலக்கணங்களைச் செய்தென்னெச்சத்து (42) என்னும் துத்திரத்தின்பின் வைத்து ஒதியிருத்தல் வேண்டும்." (பதிப்பு 78 பக். 390)

"முற்று வினைச்சொல் பற்றிய மூன்று நூற்பாக்கள் எச்சவியலில் உள. இவை அவ்வியலில் இருத்தல் பொருத்த மில எனவும், உரையெழுதுவோர் தவறாகக் கருதி அவ்வியலில் சேர வைத்தனர் எனவும், வினையியலிற்றான் இவை சேரற் குரியன எனவும் கருதிய தெய்வச்சிலையார் வினையியலிறுதியில் இவற்றைச் சேர்த்துக் கொண்டு உரையெழுதியுள்ளார். இவ்விடப் பெயர்ப்பு மறித்த பார்வையாலெழுந்தது. இதனை இன்னும் மறித்துப் பார்த்த தெய்வச்சிலை விளக்கவுரையாளர் சுந்தரமூர்த்தி, தெய்வச்சிலையாரின் சிந்தனையைப் பாராட்டி இம்மூன்று நூற்பாக்களையும் வினையியலின் முதற்கண் வைத்திருப்பின் இன்னும் நலமாக இருக்குமெனவும், முற்றுக்களுக்குரிய ஈறுகளைச் சொல்லிவரும் முதற்கண்ணே முற்றின் இலக்கணமும் ஒருசேர இருத்தல் வேண்டுமெனவும், நன்னூலாரும் வினையியலில் முற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என்ற வைப்புமுறையையே கொண்டுள்ளா ரெனவும் இடப்பெயர்ப்புக்கு மேலும் ஒரு சிந்தனை வழங்குவார்.

இங்ஙனம் மறித்த சிந்தனைக்கு வரம்புண்டா? அமைப்பு முறையில் நன்னூலை ஒப்பிட்டுத் தொல்காப்பியத்தைப் பார்க்கலாமா? எச்சத்திலிருந்து முற்றுப் பிறந்தது என்ற கொள்கையுமுண்டு. அதன்படி வினையியற் துத்திரங்களை மறுபடியும் மறித்து மாற்றியமைக்கலாமா?

இங்ஙனம் உரையாளர் எண்ணப்படி யெல்லாம் எடுத்துவைத்துக் கொள்ளலாகாது என்பதற்குச் சேனாவரையர் சான்றாவார்" வ.சுப.மா. - தொல்காப்பியக் கடல் - பக். 86-87

7. இடையியல்⁺

734-250 இடையெனப் படுப¹ பெயரொடும்² வினையொடும்
நடைபெற் றியலுந் தமக்கியல் பிலவே. 1

பா.வே. *

1. படுவ - பதிப்புகள் 20, 78, 80

2. பெயரொடு - சுவடி 73 அடுத்த வினையொடும் என்னும் சீரின்
எண்ணும்மையின் ஈற்று மகரம் வருமொழிமுதல் நகரம் நோக்கிக் கெட்டது.
இதனை உணராத சுவடி எழுத்தாளர் அங்கு உம்மை இல்லை எனவே இங்கும்
வேண்டா என நீக்கிவிட்டார். இது பிழை.

735-251 அவைதாம்

புணரிய னிலையிடைப் பொருணிலைக் குதநவும்¹
வினைசெயல் மருங்கிற் காலமொடு வருநவும்²
வேற்றுமைப் பொருள்வயி³ னுருபா குநவும்⁴
அசைநிலைக் கிளவி யாகி வருநவும்⁵
இசைநிறைக் கிளவி யாகி வருநவும்⁶
தத்தங் குறிப்பின் பொருள்செய் குநவும்⁷
ஒப்பில் வழியாற் பொருள்செய் குநவுமென்(று)
அப்பண் பினவே நுவலுங் காலை. 2

பா.வே.

1. குதனவும் - சுவடி 34, 48, 115, 1044, 1052 பதிப்பு 76இல் சு.வே.

2. வருனவும் - சுவடி 34, 115, 1052 வருவனவும் - பதிப்பு 76இல் சு.வே.

+ இயல் தலைப்பு வேறுபாடுகள் :-

இடைச்சொல்லியல் - சுவடி 41A, 60, 1044, 1053 பதிப்புகள் 9, 39, 49, 76
(கல்லாடம் கழகப் பதிப்பில் (43) இடையியல் என்பதே தலைப்பு)

இடைச் சொலியல் - சுவடி 73, பதிப்பு 4

இடைச்சொன்மரபு - சுவடி 48

இடைச்சொல் - சுவடி 951

* பதிப்பு 20 இல் மூல பாடம் படுவ என்றிருப்பினும் நுதலுதல் கூறுமிடத்து.
'இடையெனப் படுப ... தமக்கியல்பிலவே' என்பது இடைச்சொல்லிலக்கணம்
உணர்ந்துதல் நுதலிற்று' என்றே உள்ளது. ஆத்திரேயர் உரையிலும் (பதிப்பு 130)
இவ்வாறே காணப்படுகிறது. இதனால் இவ்வரையாசிரியர்கள் கொண்ட பாடம் படுப
என்பதுதான் எனவும் நூற்பாவில் அமைந்த பாடம் சுவடி எழுதுவோரால் நேர்ந்த
மாற்றம் எனவும் அறியலாம். மாறாக இருக்கக் கூடாதோ எனின் படுப என்பது
பழைய வழக்கு; படுவ பிற்கால வழக்கு. ப.வெ.நா.

3. பொருள்வையின் - சுவடி 60. எழுத்துப்பிழை. வ >வை
4. குணவும் - சுவடி 34, 48, 115, 951, 1052 பதிப்பு 76இல் சு.வே.
5. வருணவும் - சுவடி 34, 115, 1052 பதிப்பு 76இல் சு.வே.
வருவணவும் - சுவடி 48
6. குணவும் - சுவடி 34, 48, 115, 951, 1044, 1052 பதிப்பு 76 இல் சு.வே.
7. குணவுமென் - சுவடி 34, 48, 115, 951, 1044, 1052 பதிப்பு 76 இல் சு.வே.

736-252 அவைதாம்

முன்னும் பின்னு மொழியடுத்து வருதலுந்
தம்மீறு திரிதலும் பிறிதவ ணிலையலும்
அன்னவை யெல்லா முரிய வென்ப.

3

- 737-253 கழிவே யாக்க மொழியிசைக் கிளவியென்று
அம்முன் றென்ப மன்னைச்¹ சொல்வே.

4

பா.வே.

1. மனைச் - சுவடி 48. சந்திப்பிழை

- 738-254 விழைவே கால மொழியிசைக் கிளவியென்று
அம்முன் றென்ப தில்லைச் சொல்வே.

5

- 739-255 அச்சம் பயமிலி¹ காலம் பெருமையென்று
அப்பா னான்கே கொன்னைச் சொல்வே.

6

பா.வே.

1. பயனிலி - பதிப்பு 76இல் சு.வே.

- 740-256 எச்சஞ் சிறப்பே யைய¹ மெதிர்மறை
முற்றே யெண்ணே தெரிநிலை யாக்கமென்று
அப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்வே.

7

பா.வே.

1. யைய்யம் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. யகரமெய் மிகை

- 741-257 பிரிநிலை வினாவே யெதீர்மறை யொழியிசை
தொரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ(ய்)
இருமூன் றென்ப வோகா ரம்மே. 8
- 742-258 தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யென்னே(ய்)
ஈற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே. 9
- 743-259 வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே(ய்)
எண்ணே பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங்
கண்ணிய நிலைத்தே¹ யெனவென் கிளவி. 10

பா.வே.

1. நிலத்தே - பதிப்பு 43இல் சேனா. மட்டும் கொண்ட பாடம் என
அடிக்குறிப்பு.

- 744-260 என்றென் கிளவியு மதனோ ரற்றே. 11
- 745-261 விழைவின் நிலை தன்னிடத் தியலும். 12
- 746-262 தெளிவி னேயுஞ்¹ சிறப்பி னோவும்
அளபி² னெடுத்த விசைய வென்ப.³ 13

பா.வே.

1. ஏவும் - சுவடி 11, 41A, 60, 115, 1052, 1053 பதிப்புகள் 4, 76
2. அளவி - சுவடி 1, 34, 41A 73, 115, 1052 பதிப்பு 76
3. வாகும் - சுவடி 48.

- 747-263 மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசைநிலை(ய்)
அப்பா விரண்டென மொழிமனார் புலவர். 14
- 748-264 என்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே. 15
- 749-265 மற்றைய தென்னுங் கிளவி தானே
சுட்டுநிலை யொழிய வினங்குறித் தன்றே. 16
- 750-266 மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும். 17

இடையியல்	149
751-267 தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே	18
752-268 அந்தி லாங்கு அசைநிலைக் ¹ கிளவியென்(று) ஆயிரண் டாகு மியற்கைத் தென்ப. ²	19
பா.வே.	
1. அந்தில் ஆங்க வசைநிலை ⁺ - பதிப்புகள் 38, 73, 78	
2. இயற்கைய வென்ப [*] - சுவடி 73 பதிப்பு 76 பதிப்பு 38இல் சு.வே.	
753-269 கொல்லே ஐயம்.	20
754-270 எல்லே யிலக்கம்*	21

+ அடிகள். தம் பதிப்பு 78இல் ஆங்க என்பது பிழையான பாடம் எனக் குறித்துள்ளார். (பக். 222 அடிக்குறிப்பு) அவர் மேலும் கூறுவதாவது :-

" தொல். அகத்திணை 44 ஆம் நூற்பாவுரையில் 'காவல் பாங்கின் ஆங்கு ஓர் பக்கமும்' என்பதன் உரையில் இளம்பூரணர் ஆங்கு என்பது இடங்குறித்து நின்றது. 'நின்னாங்கு வருஉமென் நெஞ்சினை' (கலி. பாலை. 82) என்றாற்போலக் கொள்க என்பார். அதனால் ஆங்கு என்றே பாடம் ஒதுக. ஆங்க என்பதாயின் அது உரையசையாகும். சேனாவரையரும் இந் நூற்பா உரையுள் 'ஆங்கு' வரும் என்றவாறாம்' என்று உரைப்பார்".

பாலு. தம் பதிப்பு 78இல் ஆங்க என்றே பாடங்கொண்டு, "ஆங்கு என்பது பாவோசை கருதி ஆங்க என விகாரமாய் நின்றது" என்கிறார். வெள்ளைவாரணனாரும் இதே கருத்தைக் கூறுகிறார். (பதிப்பு 48)

நன்னூல். இலக்கண விளக்கம், முத்துலீரியம் ஆகிய இலக்கணங்கள் யாவும் ஆங்கு என்ற சொல்லையே ஆளுகின்றன. இலக்கியத்தும் ஆங்கு என்பதையே பரவலாகக் காண்கிறோம். ஆங்கு என்பதன் விகாரப்பட்ட வடிவம் ஆங்க எனக் கூறுவதால் பெறும் பயன் ஒன்றுமில்லை. தொல்காப்பியத்தில் விட்டிசை மிகப் பலவாக இடம்பெற்றுள்ளது. இங்கும் 'ஆங்கு அசைநிலை' என விட்டிசைப்பதில் தவறேதுமில்லை. பழமை, இலக்கண இலக்கிய ஆட்சி, விட்டிசைக்கும் மரபு ஆகியன பற்றி இப் பதிப்பில் ஆங்கு என்னும் பாடமே கொள்ளப்படுகிறது. ப.வெ.நா.

* அந்தில் என்னும் ஒருமை எழுவாய்க்கு இயற்கைத்து என்ப என்னும் ஒருமைப் பயனிலையே ஏற்புடையது.

* இளம். விளக்கம் எனப் பாடங் கொள்கிறார். ஆனால் இவரே செய்யுளியல் 206 ஆம் நூற்பா உரையில் எல்லே இயக்கம் என்கிறார். இச் சூத்திரத்திற்கு நுதலியதும் உரையும் இளம்பூரணத்தில் இல்லையாதலின் அவர் கொண்ட பாடம் இதுதான் என உறுதியாகக் கூற இயலவில்லை. விளக்கம் என்ற பாடம் 73, 115 ஆகிய சுவடிகளிலும், பதிப்பு 18 இலும், பதிப்பு 38 இல் சு.வே. ஆகவும் காணப்படுகிறது (தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

755-271 இயற்பெயர் முன்ன ராரைக் கிளவி

பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையொடு முடிமே.

22

தெய்வச். அடுத்த நூற்பாவையும் இத்துடன் இணைத்து ஒரே துத்திரமாகக் கொள்வார். சுப்பிர. "அவ்வாறு கூறின் வாக்கியபேதம் வருமாதலின் அது பொருந்தாது" என்பார். (பதிப்பு 21 பக். 161)

756-272 அசைநிலைக் கிளவி யாகுவழி யறிதல்.

23

அடிகள். "விளக்கம் என்பதும் இலக்கம் என்பதும் உரிச்சொற் பொருளா யிருத்தலின் 'எல்லே விளக்கும்' என்று பாடம் இருக்கலாமோ என்று அறிஞர் கருதுகின்றனர்" (பதிப்பு 76 பக். 223) என்கிறார். ஆனால் அவ்வாறு கருதுபவர் யார் எனச் சுட்டவில்லை.

எல்லே இலக்கம் எனப் பாடங் கொண்ட பால தம் காண்டிகையில் (பதிப்பு 78), "இலக்கம் என்பது இலங்குதல், விளங்குதல், துலங்குதல் என்னும் பண்பு குறியாது. தொழிற்குறிப்புணர்த்தி நின்றலின் இடைச்சொல்லாயிற்று என்க ... சேனா. இலக்கம் என்பதற்கு விளங்கித் தோன்றுதல் என்னும் பண்புப் பொருள் கொண்டு உரிச்சொல் நீர்மைத்து என்றார். வளைகள் அசைந்து இலங்கும் நிலைமையைச் சுட்டுதற்கண் அஃது இடைச்சொற் குறிப்பாதல் நோக்கி ஆசிரியர் இடையியலுள் வைத்தாரென அறிக. இவ்விடைச்சொல்லின் பொருண்மை ஓராமல் எல்லே இயக்கம் எனவும், எல்லே விளக்கம் எனவும் பாடங்கொண்டு உரை கூறுவாரும் உளர். இவை பாடமாயின் அஃது உரிச்சொல்லேயா மென்க. "என்று எழுதியுள்ளார்.

வெள்ளைவாரணனார், "இடைச்சொல் உரிச்சொல் என்னும் பகுப்பினை நுனித்துணர்ந்து இலக்கணநூல் செய்த தொல்காப்பியர், இலக்கம் எனப் பொருள்படும் எல் என்னும் லகரவீற்று உரிச்சொல்லை இடையியலிற் கூறியிருத்தல் இயலாது என்பதும், இரங்குதற் பொருட்டாகிய எல்லே என்னும் ஏகார வீற்று இடைச் சொல்லையே ஆசிரியர் இவ்வியலிற் கூறியிருத்தல் வேண்டும் என்பதும், எல்லே இரக்கம் எனத் தொல்காப்பியர் கூறிய துத்திரத்தில் ரகரத்தை லகரமாகக் கொண்ட பிறழ்ச்சியே இம் மாற்றத்திற்குக் காரணம் என்பதும் காலஞ்சென்ற இலக்கணக் கடலனாராகிய அரசஞ் சண்முகனார் ஆராய்ந்து கண்ட உண்மையாகும்." எனக் கூறித் தேவாரம் (8-45:3) திருப்பாவை (15) நாச்சியார் திருமொழி (3.3) ஆகிய இலக்கியச் சான்றுகளையும் காட்டுகிறார்.

இலக்கம், விளக்கம் இரண்டிற்கும் இந்த இடத்திலும், இயக்கம் என்பதற்குச் செய்யுளியலிலும் சுவடிச் சான்றுகள் உள்ளன. வேறு பாடங்களுக்கு இல்லை. அரசஞ் சண்முகனாரின் கருத்து ஏனையோரினும் சிறந்திருப்பினும் தக்க சான்றுகள் கிட்டும்-வரை மூலபாடமாகக் கொள்ள இயலாது. ப.வெ.நா.

757-273 ஏயுங்¹ குரையு மிசைநிறை யசைநிலை(ய்)
ஆயிரண் டாகு மியற்கைய வென்ப.²

24

ஈ.வே.

. ஏயும் - சுவடி 1, 34, 60, 73, 115 பதிப்புகள் 4, 73, 78

பதிப்பு 38இல் சு.வே.

ஏளவும்⁺ - பதிப்பு 76

2. இயற்கைத் தென்ப - பதிப்பு 14 பதிப்பு 38 இல் சு.வே. ஏயும் குரையும்
என்னும் பன்மை எழுவாய்க்கு இயற்கைய என்னும் பன்மை வினைமுற்றே
பொருத்தமானது.

758-274 மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

25

759-275 * மியாயிக மோமதி யிகுஞ்சின் னென்னும்¹
ஆவயி னாறு முன்னிலை யசைச்சொல்.

26

ஈ.வே.

யிகுஞ்சி னென்னும் - சுவடி 115

+ அடிகள். தம் பதிப்பு 76இல், "இவ் வியலில் தேற்றம் வினாவே (8) என்னும்
நூற்பாவில் ஏகார இடைச்சொல் கூறப்பட்டது. அடுத்து, 'தெளிவின் ஏயும்' (13)
என்னும் நூற்பாவில் தெளிவுப் பொருளில் வரும் ஏகாரம் மட்டும் அளவின் எடுத்த
இசையவாய் வரும் என்று கூறப்பட்டது. இந் நூற்பாவிற் சொல்லப்பட்டது 'ஏ'ஆயின்
மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு நூற்பாக்களில் இடம்பெற வேண்டும். தொல்காப்பியர்
அவற்றின் வேறாகக் கொண்டு இந்நூற்பாவைக் கூறுவதால் உதாரணத்திற் கண்டவாறு
'ஏள்' என்னும் வேறு சொல்லாகவே இது இருத்தல் வேண்டுமெனக்" என்கிறார்.

ஏயும் எனப் பாடங்கொண்ட பால. தம் பதிப்பு 78இல், இவ்வேகாரம் தொடர்
மொழியின் முதற்கண் தனித்து வருதலின் 'தேற்றம் வினாவே' என்றதனோடு
கூறாராயினர் எனக்" எனக் கூறுகிறார்.

'ஏள்' என்னும் அளபெடுத்த வடிவத்திற்குச் சுவடிச் சான்றோ. பழம் பதிப்புச் சான்றோ
கிடைக்கவில்லை. எனினும் உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக் காட்டும் உதாரணங்கள் யாவும்
அளபெடை வடிவங்களாகவே உள்ளன. ப.வெ.நா.

* சேந்தன் திவாகரத்தின் பத்தாந் தொகுதியில் இந் நூற்பா. "மியாவிக மோமதி யிகுஞ்சி
னென்னும்" என்னும் பாடங்களுடன் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

- 760-276 அவற்றுள்
இகுமுஞ் சின்னு மேனை யிடத்தொடுந்
தகுநிலை யுடைய வென்மணார் புலவர். 27
- பா.வே.
1. யிடத்தொடு - சுவடு 73 பதிப்பு 20, 80 எச்சவும்மை வேண்டும்.
- 761-277 அம்மகேட் பிக்கும். 28
- 762-278 ஆங்க வுரையசை. 29
- 763-279 ஒப்பில் போலியு ம்பொருட்டாகும் 30
- 764-280 யாகா .
பிறபிறக் கரோபோ மாதென வருஉம்
ஆயேழ்¹ சொல்லு மசைநிலைக் களவி. 31
- பா.வே.
ஆபேழ் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை யே > பே
- 765-281 ஆக வாக வென்ப தென்னும்¹
ஆவயின்² மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை. 32
- பா.வே.
1. வென்னும் - சுவடி 115 பதிப்பு 76 இல் சு.வே.
2. ஆவின் - சுவடி 951. எழுத்துப்பிழை. வயி > வி
- 766-282 ஈரள பிசைக்கு மிறுதியி லுயிரே(ய்)
ஆயிய னிலையுங் காலத் தானும்
அளபெடை நிலையுங் காலத் தானும்
அளபெடை யின்றித் தான்வரு¹ காலையும்
உளவென மொழிப பொருள்வேறு படுதல்
குறிப்பி னிசையா னெறிப்படத் தோன்றும். 33
- பா.வே.
1. தான்வருங் - பதிப்புகள் 3, 4,
தனிவருங் - பதிப்புகள் 20, 80

767-283 நன்றீற் றேயு¹ : மன்றீற் றேயும்¹
 அந்தீற் றோவு² மன்னீற் றோவும்²
 அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு³ கொள்ளும். 34

பா.வே.

1. றேயும் - சுவடி 1, 34, 41A, 60, 1044, 1052, 1053
2. றோயும் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை வு > யு
3. குறிப்பொடுங் - பதிப்பு 20, பதிப்பு 38இல் சு.வே.

768-284 எச்ச வும்மையு மெதிர்மறை யும்மையுந்
 தத்தமுண் மயங்கு முடனிலை யிலவே. 35

769-285 எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
 பிற்படக் கிளவார்¹ முற்படக் கிளத்தல். 36

பா.வே.

கிளவார் - சுவடி 155 எழுத்துப்பிழை, ரகரமெய் விடுபட்டது.

770-286 முற்றிய வும்மைத் தொகைச்சொன் மருங்கின்
 எச்சக் கிளவி யுரித்து மாகும். 37

771-287 ஈற்றுநின் றிசைக்கு மேயென்¹ நிறுதி
 கூற்றுவயி னோரள பாகலு² முரித்தே. 38

பா.வே.

1. மேய்யெ - சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை. யகரமெய் மிகை.
 மேயென் - சுவடி 1044
2. வாகலு - சுவடி 115. அளபு என்ற பாடமே சிறப்பு. பாதலு - சுவடி 34

772-288 உம்மை யெண்ணு மெனவெ னெண்ணுந்
 தம்வயிற் றொகுதி கடப்பா டிலவே.¹ 39

பா.வே.

1. கடப்பாட்டிலவே - சுவடி 11 எழுத்துப்பிழை. டகரமெய் மிகை
 கடைப்பாட்டிலவே - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. ட > டை

773-289 எண்ணே கார மிடையிட்டுக் கொள்ளினும்¹
எண்ணுக்குறித் தியலு மென்மனார் புலவர். 40

பா.வே.

1. கொள்ளினும் -- சுவடி 1052. வெள்ளைப்பாடம்.

774-290 உம்மை தொக்க வெனாவென் கிளவியும்
ஆவீ றாகிய வென்றென்¹ கிளவியும்
ஆயிரு கிளவியு மெண்ணுவழிப் பட்டன. 41

பா.வே.

1. வென்றா - சுவடி 115, 1052 எழுத்துப்பிழை

வென்றாவென் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை

775-291 அவற்றின்¹ வருஉ மெண்ணி னிறுதியும்
பெயர்க்குரி² மரபின் செவ்வெ னிறுதியும்³
ஏயி⁴ னாகிய வெண்ணி னிறுதியும்
யாவயின்⁵ வரினுந் தொகையின் றியலா. 42

பா.வே.

1. அவற்றின் முன் - சுவடி 48. முன் என்பது மிகை. பிழை.

2. பெயர்க் குரிய - சுவடி 73 யகரம் மிகை. பிழை.

3. செவ்வெண்ணி னிறுதியும் - சுவடி 48. ஓசை மிகை. வெள்ளைப்பாடம்

4. ஏவி - பதிப்பு 16

5. யாவையின் - சுவடி 34, 1044, எழுத்துப்பிழை. வ > வை

776-292 உம்மை யெண்ணி னுருபுதொகல்¹ வரையார். 43

பா.வே.

1. உருவு தொகல் - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை, பு > வு

777-293 உம்முந் தாகு மிடனுமா ருண்டே. 44

778-294 வினையொடு நிலையினு மெண்ணுநிலை திரியா
நினையல்¹ வேண்டு மவற்றவற் றியல்பே. 45

பா.வே.

1. நிலையல் - சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை. ண > லை

779-295 என்று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி
யொன்றுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே. 46

780-296 அவ்வச்¹ சொல்லிற் கவையவை பொருளென
மெய்பெறக் கிளந்த வியல வாயினும்
வினையொடும் பெயரொடும்² நினையத் தோன்றித்
திரிந்துவேறு³ வரினுந்⁴ தெரிந்தனர்⁵ கொளலே. 47

பா.வே.

1. அவ்வவ் - சுவடி 34, 48, 60, 1044, 1053 எழுத்துப்பிழை ச் > வ்

2. வினையினும் பெயரினும் - பதிப்பு 16

3. திரிந்து பேறு - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. வே > பே

4. படினுந் - பதிப்பு 9 பதிப்பு 38, 39 இல் சு.வே.

5. தெரிந்தன - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. ரகரமெய் விடுபாடு.

781-297 கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்¹
கிளந்தவற்² றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே. 48

பா.வே.

1. அன்ன பிறவும் - பதிப்புகள் 16, 20, 80.

அன்னபிற தோன்றினும் - சுவடி 11. சுவடி 73, 115 இரண்டிலும்
தோன்றினும் என்னும் சொல் இல்லை.

2. கிளர்ந்தவற் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை. ரகரமெய் மிகை.

இடையியல் முற்றும்.

8. உரியியல்⁺

.782-298 உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை(ய்)
 இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப்
 பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி(ய்)¹
 ஒருசொல் பல்பொருட்² குரிமை தோன்றினும்
 பலசொல் லொருபொருட் குரிமை தோன்றினும்
 பயிலாத வற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்
 தத்த மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கின்
 எச்சொல் லாயினும்³ பொருள்வேறு கிளத்தல்.

1

பா.வே.

1. மெய்தடுமாற - பதிப்பு 76 இல் சு.வே.
2. பலபொருட் - பதிப்புகள் 9, 14, 18, 76
3. எச்சொ லாயினும் - சுவடி 73, 115, 951 பதிப்புகள் 9, 16, 20, 80

783-299 வெளிப்படு சொல்வே¹ கிளத்தல் வேண்டா²
 வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன.

2

பா.வே.

1. சொல்லோ - பதிப்பு 76 இல் சு.வே.
2. வேண்டாம் - சுவடி 48 பிழை. மகரமெய் மிகை.

+ இயல்தலைப்பு வேறுபாடுகள் :-

- உரிச்சொல்லியல் - சுவடி 41A, 60, 1044. பதிப்புகள் 9, 76
- உரிச்சொலியல் - சுவடி 73
- உரிச்சொல் - சுவடி 951

* சுவடியில் பலபொரு எனவே இருக்கும். இதனைப் பலபொரு என்றோ, பல்பொரு என்றோ இரு வகையாகவும் படிக்கலாம். இங்கு இளம்பூரணர் பல்பொருட்டு எனப்பாடங்கொள்ள, ஏனையோர் பலபொருட்டு எனப் பாடங்கொண்டனர். சுவடி எழுத்தில் மெய்க்குப் புள்ளியிடுதல் இல்லை. அதனால் நேரும் பொருள்மாற்ற மற்ற பாட வேறுபாடு இது. ப.வெ.நா.

- 784-300 அவைதாம்⁺
உறுதவ நனியென வருஉ மூன்றும்
மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப. 3
- பா.வே.
1. பதிப்பு 20 இல் இச் சொற்சீரடி இடம்பெறவில்லை.
- 785-301 உருவுட் காகும் புரையுயர் பாகும்^{1.†} 4
- பா.வே.
1. வாகும் - சுவடி 73, 115, பதிப்பு 14 பதிப்பு 38 இல் சு.வே.
- 786-302 குருவுங் கெழுவு¹ நிறனா கும்மே. 5
- பா.வே.
1. கேழும் - பதிப்பு 78, இதற்குச் சுவடிச் சான்று இல்லை.
- 787-303 செல்ல வின்ன வின்னா மையே. 6
- 788-304 மல்லல் வளனே யேபெற் றாகும்.* 7
- 789-305 உகப்பே யுயர்த லுவப்பே யுவகை.* 8

+ தெய்வச்சிலையாரும், ஆத்திரேயரும் இந்நூற்பாவை இரண்டு துத்திரங்களாகக் கொண்டனர். சுப்பிர. அதுவே பொருத்த முடைத்து என்பார். பதிப்பு 78 இல் பாலு இதனை இரண்டு துத்திரமாகக் கோடவே நூல்நெறிக் கொத்தது என்கிறார்.

* "கெழு என்பது கெழுதகை - கெழுமிய, கெழுமும், கல்கெழுநாடன் என்றாற்போல வினை முதனிலையாகவன்றி நிறம் என்னும் பொருட்டாய் வராமையின் கெழு என்னும் பாடம் ஏடெழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையாதல் தெளியலாம். உரையாசிரியன்மார் கெழு என்பது கேழ் என நீண்டவருமென அமைதி கூறினர். நிறப்பொருளில் நீளாது வருமிடம் ஒன்றேனும் இன்மையின் அது பொருந்தாமை யறிக. ... கெழு என்பது வெளிப்படு சொல்லாகலின் அதனை விடுத்துக் கேழ் என்பதையே ஆசிரியர் விதந்தோதினார் என்க" பாலு. (பதிப்பு 78 பக். 313)

* சேனாவரையத்தில் (பதிப்பு 3) இந்நூற்பா இரண்டு நூற்பாக்களாக இருக்கிறது. ஆனால் சேனாவரையம் பதிப்பு 16இல் ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தெய்வச் சிலையாரும் ஆத்திரேயரும் இதனை இரண்டாகவே கொண்டுள்ளனர். பாலு. வும் அங்ஙனமே.

* பதிப்பு 20, 78, 80 மூன்றிலும் இது இரண்டு நூற்பாக்களாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

790-306	பயப்பே பயனாம். ⁺	9
791-307	பசப்புநிற ¹ னாகும். ²	10
பா.வே.		
1. பயப்பே - சுவடி 73. பயப்பே நிறனாகும் எனில் ஓசையில்லை.		
2. நிறம் - சுவடி 48. நிறமாம் என்பதில் மா விடுபட்டதுபோலும். பசப்பு நிறம் எனினும், பயப்பே நிறம் எனினும் நூற்பா வோசை இல்லை.		
792-308	இயைபே புணர்ச்சி.*	11
793-309	இசைப்பிசை யாகும்.	12
794-310	அலமர நெருமர லாயிரண்டுஞ் சுழற்சி	13
795-311	மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள.	14
796-312	சீர்த்தி மிகுபுகழ்.	15
பதிப்பு 9, 16, 39 இல் இதுவும் அடுத்ததும் ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.		
797-313	மாலை யியல்பே.	16
798-314	கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்.	17
799-315	கதழ்வுந் துணைவும் ¹ விரைவின் பொருள.	18

பா.வே.

1. துணையும் - பதிப்புகள் 9, 14 பதிப்பு 76இல் சு.வே.

+ இந் நூற்பாவையும் அடுத்ததையும் சேர்த்து ஒரே துத்திரமாகப் பதிப்பு 16
கொண்டுள்ளது.

* இந் நூற்பாவையும் அடுத்ததையும் பதிப்பு 16 ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளது.

800-316 அதிர்வும்⁺ விதிர்ப்பு¹ நடுக்கஞ்² செய்யும்.

19

பா.வே.

1. விதுப்பு - சுவடி 115, 951, 1044, 1053 எழுத்துப்பிழை.

விதிர்வு - தெய்வச். பாடம். பதிப்புகள் 20, 80

2. நடுக்கும் - பதிப்பு 76 இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை.

801-317 வார்தல் போக வொழுகல் மூன்றும்
தேர்பு¹ நெடுமையுஞ் செய்யும் பொருள.

20

பா.வே.

1. தேர்வு - சுவடி 115, 1044 பதிப்பு 3, பதிப்பு 38இல் சு.வே.

இலக்கண விளக்கம் 264.

802-318 தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்.

21

+ இதன் உரையில் சேனா, "அதிர்வு என்று பாடம் ஒதி அதிழ்கண் முரசம் என்று உதாரணம் காட்டுவாரும் உளர்" என்கிறார். இப்படிக்க காட்டுவார் யார் என விளங்கவில்லை.

"சேனா. அதிழ்கண் முரசம் என உதாரணம் காட்டுவர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் இளம். அதிர்வு என்பதற்கு அதிர்கண் முரசம் என்பதையே உதாரணமாகக் காட்டியுள்ளார். இவ்வுதாரணத்தையே அதிழ்கண் முரசம் எனக் காட்டுவதை நோக்க, இலக்கியத் தொடரில் ஏற்பட்ட பாடவேறுபாடு காரணமாக இலக்கண நூலுள்ளும் இவ் வேறுபாடு இடம்பெற்றது எனலாம். மிகுதியும் பொருள் வேறுபாடு இன்மையாலும் சேனா. உள்ளிட்ட அனைத்து உரையாசிரியர்களும் இதனைப் பாடமாக ஏற்காமையாலும் அதிர்வு என்ற பாடமே ஏற்கத் தக்கது." வெ.ப. (பக். 191)

பால "அதிர்வெனப் பாடமோதி அதிழ்கண் முரசு என்று உதாரணம் காட்டுவாரும் உளர் எனச் சேனா. குறித்துள்ளமையின் இதன் உண்மைப்பாடம் அதிர்வென்பதே எனத் துணியலாம் என்னை? அதிர்வென்பது பெயர்வினைகட்கு முதனிலையாக வரினும் தனித்து வரினும் பொருள் வேறுபாடமையின் அஃது பாடமாதற் கியையாமை அறியலாம்" என்கிறார். (பதிப்பு 78 பக். 317)

விளக்க உரையில் இவ்வாறு கூறியிருந்தாலும் இவரும் கொண்டுள்ள மூலபாடம் அதிர்வு என்பதே. மேலும் ஓர் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவில், "உரியியலுள் 'அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கஞ் செய்யும்' என்னும் நூற்பாவின் உரையில் அதிர்வெனப் பாடமோதுவாரும் உளர் என்பார். இப் பாடம் பொருந்துமாறில்லை" (த.நா.பா.வே. பக். 71) என்கிறார்.

1988க்கும் 1993க்கும் இடையே பால. தம் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டு விட்டதற்கான காரணம் விளங்கவில்லை. ப.வெ.நா.

- 803-319 கெடவரல் பண்ணை யாயிரண்டும் விளையாட்டு. 22
- 804-320 தடவுங் சுயவு நளியும் பெருமை. 23
- 805-321 அவற்றுள்
தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும். 24
- இதனையும் அடுத்த இரு நூற்பாக்களையும் தெய்வச். ஒரே சூத்திரமாகக்
கொண்டுள்ளார்
- 806-322 சுயவென் கிளவி மென்மையுஞ்⁺ செய்யும்.¹ 25

பா.வே.

1. ஆகும் - பதிப்பு 3.16, பதிப்பு 14.38 இல் க.வே.

+ அடிகள் பதிப்பு 76இல் மென்மையுமாகும் என்பது சேனா. பாடம் என அடிக்குறிப்புத் தருகிறார் (பக். 252). ஆனால் பதிப்பு 4இல் மென்மையுஞ் செய்யும் என்றே காணப்படுகிறது. பதிப்பு 75இல் சேனா. உரையில் மென்மை என்றே உள்ளது. இவற்றால் மென்மை என்பதே சேனா. பாடமோ எனத் தோன்றுகிறது.

சுவடி எழுத்தில் எகரக் ஏகாரக் குறிகள் வேறுவேறாக இல்லாமல் ஒற்றைக் கொம்ப மட்டுமே இருக்கும். படிப்பவர்களே இடம் நோக்கிக் குறிலாகவோ, நெடிலாகவோ கொள்ளவேண்டும். இத்தகைய ஐயம் நேருங்கால் பழைய இலக்கிய ஆட்சிகளை உற்று நோக்கிப் பாட நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

சுய என்னும் சொல் நற்றிணையில், சுயந்தலை மடப்பிடி உயர்குபசி களைஇயர் (137:8) எனவும், குறுந்தொகையில், முழந்தாள் இரும்பிடிக் சுயந்தலைக் குழவி (394:1) எனவும், மருதக்கலியில், கைபுனை முக்காழ் சுயந்தலை தாழ்(21:2) எனவும், அகநானூற்றில், கன்றுடை மடப்பிடிக் சுயந்தலை மண்ணி (121:5) எனவும், புறநானூற்றில் சுயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப (303:8) எனவும், பத்துப்பாட்டின் மலைபடுகடாத்துள் கன்றரைப் பட்ட சுயந்தலை மடப்பிடி (அடி 307) எனவும் வருகின்றது.

கலித்தொகை, மலைபடுகடாம் ஆகிய இரண்டின் உரைகளிலும் நச்சர். மெல்லிய தலையினையுடைய என்றே பொருள் கூறுகிறார். புறம். முதலிய நூல்களுக்குப் பிற்கால உரையாசிரியர்கள் கொண்ட பொருளும் மெல்லிய என்பதேயாகும்.

இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கே உற்று நோக்குமிடத்துப் பழந்தமிழில் சுயந்தலை மடப்பிடி என்பது ஒரு மரபுத்தொடர் என்றும், அது மென்மையான தலையையுடைய கன்றினையோ அல்லது பெண் யானையையோ குறிக்கும் என்றும் அறிகிறோம். பிறகு சுயந்தலை என்னும் தொடரே யானைக்கன்று என்ற பொருளில் வரும் என்பதையும் பிங்கலந்தை காட்டுகிறது. இங்கும் மென்மையான தலையையுடைய இளைய யானைக்கன்று என்பதையே சுட்டுகிறது.

(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

807-323 நளியென் கிளவி செறிவு மாகும். 26

808-324 பழுது பயமின்றே¹. 27

சில பதிப்புகளில் இந்நூற்பாவும் அடுத்த இரண்டும் சேர்ந்து ஒரே நூற்பாவாக உள்ளது.

பா.வே.

1. பயமின்றே - பதிப்பு 20, 80 பதிப்பு 38,76 இல் சு.வே.

809-325 சாயன் மென்மை⁺. 28

எங்கும் மேன்மை என்னும் பொருள் இல்லை. சேனா. முற்காட்டிய நற்றிணைப் பாடலையே காட்டுகிறார். அதற்கு மென்மை என்பதே பொருள்.

இவற்றால் கய என்பதற்கு மென்மையான என்பதே பொருளென்றும், எங்கும் மேன்மையான என்னும் பொருளில் இலக்கிய ஆட்சி காணப்பெறவில்லை என்பதும் உறுதியாகிறது. எனவே சேனாவின் பாடமும் மென்மையும் என்றே இருத்தல் வேண்டும். முதலில் ஏட்டைப் படிஎடுத்தோர் மேன்மை என நெடிலாகக் கொண்டுவிட்டதால் இல்லாத ஒரு பாட வேறுபாடு தோன்றிவிட்டது. ப.வெ.நா.

+ தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் இங்கு மென்மை என்றே பாடங் கொண்டுள்ளனர். காலத்தால் மிகப் பிற்பட்ட தொன்னூல் விளக்கம் 'சாயன் மேன்மை' என்று நூற்பாத் தருகிறது. இப்பாடம்,

கயவு சாயல் சால்புமேம் பாடென்(று)

உயர்வி னான்கும் மேன்மை யாகும் (8 ஆம் தொகுதி)

என்னும் திவாகரத்தின் தாக்கத்தால் நேர்ந்த வேறுபாடு.

தொல்காப்பியத்தில் இந்நூற்பாவிற்கு நச்சர். எழுதியுள்ள தெளிவான உரை வருமாறு :-

"இது பண்பு. இதன் பொருள் : சாயல் மென்மை - சாயல் என்னும் சொல் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறியான் நுகரும் மென்மையை உணர்த்தும் என்றவாறு.

(உ.ம்) மயிற் சாயல் மகள் வேண்டிய, சாயல் மார்பு நனியலைத் தன்றே என இவை ஒளியானும் ஊற்றானும் பிறந்த மென்மை உணர்த்தின. அமிர்தன்ன சாயல் (சிந்தாமணி. 8) என்பது தன்னை நுகர்ந்தார் பிறிது நுகராமல் தடுக்கும் மென்மையை உணர்த்தவே பல மென்மையும் அடங்கின"

இவ்வாறு தெளிவுபடுத்திய நச்சர். சீவக சிந்தாமணியின் எட்டாம் பாடலில் பயின்ற அமிர்தன்ன சாயல் என்னும் பகுதிக்கு உரை காணுங்கால், "சாயல் மென்மை என்று பொதுப்படச் சூத்திரஞ் செய்தது ஐம்பொறியாலும் நுகரும் மென்மையல்லாம் அடங்குதற்கு" என்கிறார்.

பிற்கால இலக்கியங்களும் சாயல் என்னும் சொல்லை மென்மை, அழகு என்ற பொருள்களிலேயே ஆள்கின்றதைப் பரவலாகக் காணலாம். இவற்றால் தொல்காப்பியத்தைப் பொறுத்தவரைச் சாயல் மென்மை என்பதே சரியான மூலபாடம் என்பது உறுதியாகிறது. இச்சொல்லிற்கு மேன்மைப் பொருள் மிக அருகி ஆளப்பட்டிருக்கலாம்; அதனால் திவாகரம் அவ்வாறு கூற நேர்ந்தது. ப.வெ.நா.

- 810-326 முழுதென் கிளவி யெஞ்சாப் பொருட்டே. 29
- 811-327 வம்பு நிலையின்மை. 30
இந்நூற்பாவையும் அடுத்த இரண்டினையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகச் சில பதிப்புகள் கொண்டுள்ளன.
- 812-328 மாதர் காதல். 31
- 813-329 நம்பு மேவு நசையா கும்மே¹. 32
பா.வே.
1. நசையு மாகும் - சுவடி 73. உம்மைக்குப் பொருளில்லை.
- 814-330 ஒய்த லாய்த னிழத்தற்¹ சாஅ(ய்)
ஆவயி னான்கு முள்ளத² னுணுக்கம். 33
பா.வே.
1. னிழற்றல் - பதிப்பு 76 இல் சு.வே.
2. முள்ளதி - சுவடி 115; முள்ளத்தி - சுவடி 73 பதிப்பு 76 இல் சு.வே.
- 815-331 புலம்பே தனிமை. 34
சில பதிப்புகளில் இதுவும் அடுத்த மூன்று நூற்பாக்களும் இணைந்துள்ளன.
- 816-332 துவன்று நிறைவாகும். 35
- 817-333 முரஞ்சன் முதிர்வே. 36
- 818-334 வெம்மை வேண்டல். 37
- 819-335 பொற்பே பொலிவு. 38
சில பதிப்புகளில் இதுவும் அடுத்த இரண்டு நூற்பாக்களும் ஒன்றாக இணைந்துள்ளன.
- 820-336 வறிது சிறிதாகும். 39

உரியியல்	163
821-337 ஏற்ற ¹ நினைவுந் துணிவு மாகும்.	40
பா.வே.	
1. ஏற்றம்* - பதிப்புகள் 27, 38, 39, 76	
822-338 பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள.	41
பதிப்பு 4 இல் பிணையும் என்றிருப்பது அச்சப்பிழை.	
823-339 பணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்.	42
824-340 படரே யுள்ளல் செலவு மாகும்.	43
825-341 பையுளுஞ் சிறுமையு நோயின் பொருள.	44
826-342 ⁺ எய்யா மையே யறியா மையே ¹	45
பா.வே.	
1. எய்யாமை அறியாமை - பதிப்பு 18, 76; பதிப்பு 38 இல் சு.வே. எய்யாமையே அறியாமையே - சுவடி 11, 115, எழுத்துப்பிழை.	
127-343 நன்று பெரிதாகும்.	46
328-344 தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.*	47

* அடிகள் குறிப்பு :-

"கானலம் சேர்ப்பன் கொடுமை ஏற்றி" (குறுந். 145) என்பதை நோக்கினால் ஏற்றம் என்ற பாடமே நன்று. நச்சர். பாடமுமது. சேனா. தெய்வச். உரைகளில் ஏற்றம் என்ற பாடம் உள்ளது. பிரயோக விவேக நூலார் சமாசப் படலத்தில் முன்மொழியெண்ணக் கருமதாரயனைக் கூறும்பொழுது திருவள்ளுவரும், தொல்காப்பியனாரும், 'எண்ணித் துணிக கருமம்' எனவும், "ஏற்றம் நினைவுந் துணிவு மாகும்" எனவும் கூறினாராகலின் ஒரு பொருளை எண்ணும்பொழுது ஒன்றாகவும், துணியும்பொழுது வேறொன்றாகவும் கொள்க" என்று கூறுமிடத்து ஏற்றம் என்றே பாடங்கொண்டு நினைவும் துணிவும் வெவ்வேறு என்று கூறுகின்றனர்." (பதிப்பு 76 பக். 258)

+ "சேனா. முதலியோரெல்லாம் இந் நூற்பாவினை, எய்யா மையே அறியா மையே என்று அளவடியாகப் பாடம் ஒதுவர். ஆனால் திவாகரம் "எய்யாமை அறியாமை ஆதும் என்ப" என்று கூறுவதையும், பிங்கலமும் அவ்வாறு கூறுவதையும் கருதினால் இளம்பூரணர் பாடமே பழைய பாடமாகும். "அடிகள். (பதிப்பு 76 பக். 260)

* பதிப்பு 75, 76 இரண்டிலும் நன்று பெரிதாகும், தெவுக் கொளற் பொருட்டே, தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும், தெவ்வுப் பகையாகும் என்ற வரிசை அமைந்துள்ளது. இதனை விடத் தெவு, தெவ்வை அடுத்தடுத்து வைத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதாலும், சுவடி 73, 115 இரண்டின் சான்றும், பழைய பதிப்புகளின் சான்றும் இருப்பதாலும் இப்பதிப்பில் இந்த வரிசை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

உரியியல்	163
821-337 ஏற்ற ¹ நினைவுந் துணிவு மாகும்.	40
பா.வே.	
1. ஏற்றம்* - பதிப்புகள் 27, 38, 39, 76	
822-338 பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள.	41
பதிப்பு 4 இல் பிணையும் என்றிருப்பது அச்சப்பிழை.	
823-339 பணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்.	42
824-340 படரே யுள்ளல் செலவு மாகும்.	43
825-341 பையுளுஞ் சிறுமையு நோயின் பொருள.	44
826-342 ⁺ எய்யா மையே யறியா மையே ¹	45
பா.வே.	
எய்யாமை அறியாமை - பதிப்பு 18, 76; பதிப்பு 38 இல் சு.வே.	
எய்யாமையே அறியாமையே - சுவடி 11, 115, எழுத்துப்பிழை.	
827-343 நன்று பெரிதாகும்.	46
828-344 தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.*	47

* அடிகள் குறிப்பு :-

"கானலம் சேர்ப்பன் கொடுமை ஏற்றி" (குறுந். 145) என்பதை நோக்கினால் ஏற்றம் என்ற பாடமே நன்று. நச்சர். பாடமுமது. சேனா. தெய்வச். உரைகளில் ஏற்றம் என்ற பாடம் உள்ளது. பிரயோக விவேக நூலார் சமாசப் படலத்தில் முன்மொழியெண்ணக் கருமதாரயனைக் கூறும்பொழுது திருவள்ளுவரும், தொல்காப்பியனாரும், 'எண்ணித் துணிக கருமம்' எனவும், "ஏற்றம் நினைவுந் துணிவு மாகும்" எனவும் கூறினாராகலின் ஒரு பொருளை எண்ணும்பொழுது ஒன்றாகவும், துணியும்பொழுது வேறொன்றாகவும் கொள்க" என்று கூறுமிடத்து ஏற்றம் என்றே பாடங்கொண்டு நினைவும் துணிவும் வெவ்வேறு என்று கூறுகின்றனர்." (பதிப்பு 76 பக். 258)

+ "சேனா. முதலியோரெல்லாம் இந் நூற்பாவினை, எய்யா மையே அறியா மையே என்று அளவடியாகப் பாடம் ஒதுவர். ஆனால் திவாகரம் "எய்யாமை அறியாமை ஆகும் என்ப" என்று கூறுவதையும், பிங்கலமும் அவ்வாறு கூறுவதையும் கருதினால் இளம்பூரணர் பாடமே பழைய பாடமாகும். "அடிகள். (பதிப்பு 76 பக். 260)

* பதிப்பு 75, 76 இரண்டிலும் நன்று பெரிதாகும், தெவுக் கொளற் பொருட்டே, தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும், தெவ்வுப் பகையாகும் என்ற வரிசை அமைந்துள்ளது. இதனை விடத் தெவு, தெவ்வை அடுத்தடுத்து வைத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதாலும், சுவடி 73, 115 இரண்டின் சான்றும், பழைய பதிப்புகளின் சான்றும் ஒருபகாலும் இப்பதிப்பில் இந்த வரிசை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

829-345 தெவுக்கொளற்¹ பொருட்டே. 48

சில பதிப்புகளில் இதுவும் அடுத்த நூற்பாவும் சேர்ந்து ஒரே துத்திரமாகக் காணப்படுகிறது.

பா.வே.

1. தெவ்வுக் கொளற் - சுவடி 41A, 73 பிழையான பாடம்.

830-346 தெவ்வுப் பகையாகும். 49

831-347 விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் செறிவே. 50

832-348 அவற்றுள்¹
விறப்பே வெருஉப் பொருட்டு மாகும். 51

பா.வே.

1. இச் சொற்சீரடி சுவடி 48 இல் இல்லை.

833-349 கம்பலை சும்மை கலியே அமுங்கல்
என்றிவை நான்கு மரவப் பொருள. 52

834-350 அவற்றுள்
அமுங்க விரக்கமுங் கேடு மாகும். 53

835-351 சுழுமென்¹ கிளவி மயக்கஞ் செய்யும். 54

பா.வே.

1. சுழுமென் - சுவடி 73 பிழை. பொருள் மாறிவிடும்.

836-352 செழுமை வளனுங் கொழுப்பு மாகும். 55

837-353 ⁺விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையும்¹. 56

பா.வே.

1. விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையும் செய்யும் - சுவடி 73, 115, 1053
பதிப்பு 20, 80

விழுமஞ் சீர்மையும் இடும்பையுஞ் செய்யும்-பதிப்புகள் 75,76

+ ஆ.சி. தம் பதிப்பு 75 இல் 'விழுமம் சீர்மையும் சிறப்பும் இடும்பையுமாம்' என்பதைச் சேனா. பாடமாகக் கொடுத்து, அடிக்குறிப்பில், " இளம்பூரணரை யொழிந்தோர்- சீர்மைக்கும் சிறப்புக்கும் வேறுபாடுண்டு எனக் கொண்டமையின் இப்படிப் பாடங் கொண்டனர்" எனக் கூறியுள்ளார் (பக். 108)

உரியியல்	165
838-354 கருவி தொகுதி.	57
சில பதிப்புகளில் இது அடுத்த நூற்பாவுடன் இணைந்து ஒன்றாக உள்ளது.	
839-355 கமநிறைந் தியலும்.	58
840-356 அரியே யைம்மை. ¹	59
இதனை அடுத்த நூற்பாவுடன் இணைத்துச் சில பதிப்புகள் தந்துள்ளன.	
பா.வே.	
1. ஐமை - சுவடி 34, 1052 பதிப்புகள் 9, 14, 76	
841-357 கவ்வகத் திடுமே.	60
பதிப்பு 16 இல் கவ்வகத் என இருப்பது அச்சுப்பிழை ஆகலாம்.	
842-358 துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலு மியம்பலு மிரங்கலும் ¹	61
இசைப்பொருட் கிளவி யென்மனார் புலவர்.	
பா.வே.	
1. மிரங்கலு மியம்பலும் - பதிப்புகள் 20, 80 பதிப்புகள் 38, 41 இல் சு.வே.	
843-359 அவற்றுள்	
இரங்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்.	62
844-360 இலம்பா டொற்க மாயிரண்டும் வறுமை.	63
845-361 ஞெமிர்தலும் ¹ பாய்தலும் பரத்தற் ² பொருள.	64
பா.வே.	
1. ஞெரிதலும் - சுவடி 71 எழுத்துப்பிழை. மிர் >ரி ஞெமர்தலும் ⁺ - சுவடி 951.	
2. பரத்தப் - சுவடி 48. எழுத்துப்பிழை. ற் > ப்	

+ அடிகள். தம் பதிப்பு 76இல், "வரிமணண் ஞெமர (புறம் : 90) என்றதை நோக்கினால் ஞெமர்தல் என்றும் இச்சொல் இருக்கலாம் என்கிறார். சுவடி 951 இக் கருத்தை அரண் செய்கிறது.

846-362 கவர்வு¹ விருப்பாகும்.²

65

சில பதிப்புகள் இதுமுதல் மூன்று துத்திரங்களை இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகத் தந்துள்ளன.

பா.வே.

1. கவர்வு - பதிப்புகள் 20, 80

2. விருப்பாகும் - சுவடி 48 வெள்ளைப்பாடம். பதிப்பு 80 இல் மூலத்தில் விறுப்பாகும் என அச்சுப்பிழை நேர்ந்துவிட்டது. பிழைத் திருத்தத்தில் விரிப்பாகும் என மற்றோர் அச்சுப்பிழை ஏற்பட்டு விட்டது.

847-363 சேரே திரட்சி.

66

848-364 வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே.

67

849-365 பேநா¹ முருமென வருஉங் கிளவி(ய்)
ஆமுறை மூன்று மச்சப் பொருள.

68

பா.வே.

1. பேள நா - பதிப்பு 20, 86

850-366 வயவலி¹ யாகும்.²

69

சில பதிப்புகள் இதுமுதல் மூன்று துத்திரங்களை இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகத் தந்துள்ளன.

பா.வே.

1. வயம் வலி⁺ - பதிப்பு 76

2. வயவலி மேய நலமாகும் - சுவடி 48 பிழை.

851-367 வாலொளி யாகும்.

70

852-368 துயலென்¹ கிளவி யறிவின் றிரிபே.

71

பா.வே.

1. துயலென் - பதிப்பு 14 பதிப்பு 38 இல் சு.வே.

+ "புலிசை ஏட்டில் (திருப்பாதிரிப்புலியூர்த் திருமடத்துச் சுவடி) வயம் வலி ஆகும் என்ற பாடமே உள்ளது. நேமிநாதம் வயம் வலியாம் வந்து (உரி. 4) என்று கூறுகின்றது. பிங்கலம் வலியும் நீரும் புள்ளும் வயம் எனல் என்றும், திவாகரம் முரண்வயம்பாழி ... வலி (பண்பு) என்றும் மகரவீறாகவே கூறுகின்றன" அடிகள். (பதிப்பு 76 பக் 220)

உரியியல்	167
853-369 உயாவே ¹ யுயங்கல் ² .	72
சில பதிப்புகளில் இதுமுதல் மூன்று நூற்பாக்களும் இணைந்து ஒரே துத்திரமாக உள்ளது.	
பா.வே.	
1. உயாயே - சுவடி 1053	
2. யுயங்குதல் - சுவடி 48 வெள்ளைப்பாடம்.	
854-370 உசாவே துழ்ச்சி ¹ .	73
பா.வே.	
1. துட்சி - சுவடி 1052, 1053 பிற்கால வழக்கு	
855-371 வயாவென் கிளவி வேட்சைப் பெருக்கம்.	74
856-372 சுறுப்புஞ் ¹ சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள.	75
பா.வே.	
சுறுப்பும் - நாவலர் பதிப்பு என்பது பதிப்பு 76 இல் அடிக்குறிப்பு.	
857-373 நிறத்துரு வுணர்த்தற்கு ¹ முரிய வென்ப.	76
பா.வே.	
1. வுரைத்தற்கு - சுவடி 951 பதிப்பு 76இல் சு.வே.	
வுரைத்தற்குரிய - பதிப்பு 76இல் சு.வே.	
858-374 நொசிவு நுழைவு நுணங்கு நுண்மை.	77
859-375 புனிறென் கிளவியின் றணிமைப் ¹ பொருட்டே.	78
பா.வே.	
1. றணுமைப் - சுவடி 11 எழுத்துப்பிழை, ணி > ணு	
860-376 நனவே களனு மகலமுஞ் செய்யும்.	79

861-377	மதவே ⁺ மடனும் வலியு மாகும்.	80
862-378	மிகுதியும் வனப்பு மாகலு முரித்தே.	81
863-379	புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி.	82
864-380	அமர்தல் மேவல்	83

சில பதிப்புகளில் இது அடுத்ததுடன் இணைந்துள்ளது.

865-381	* யாணுகுக் கவினாம். ¹	84
---------	----------------------------------	----

பா.வே.

1. கவினாகும் - சுவடி 41A, 73 பதிப்புகள் 4, 9, 14, 39 பதிப்பு 38இல் சு.வே.

866-382	பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் ¹ பொருள. ²	85
---------	---	----

பா.வே.

1. வழுத்தின் - சுவடி 11 அது என்னும் பகுதிப் பொருள் விசுதி சேர்ந்த பாடம்.

2. பொருளவே - பதிப்பு 76 இல் சு.வே.

867-383	கடியென் கிளவி வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை விரைவே விளக்க மிகுதி சிறப்பே(ய்) அச்ச முன்றேற் ¹ ராயீ ரைந்தும் மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.	86
---------	---	----

பா.வே.

1. முன்றேற் - சுவடி 115 எழுத்துப்பிழை ன் > ற்

முன்னேற் - பதிப்பு 41 அச்சப்பிழை

+ அடிகள். குறிப்பு :- துறைசை (திருவாவடுதுறை) ஏட்டில் நூற்பா மதர்வே மடனே என்றும் உதாரணம் மதர்வான்முகம் என்றும் உள்ளன. ஆனால் அடுத்த உதாரணம் மதகளிறு என்று உள்ளதால் மதவே என்ற பாடமே தக்கது. (பதிப்பு 76 பக். 274)

மதர்வான்முகம் என்னும் மேற்கோள் பொருத்த முடையதன்று. அது மாதர் வான்முகம் என்பதன் பிழைபட்ட வடிவமாகக் கொள்ளின் பொருள் சிறக்கும். ப.வெ.நா.

* 83,84ஆவது நூற்பாக்களை ஒன்றாகக் கொண்டு சுவடி 951 அமர்தல் மேவ லாணுகுக் கவினாம் என்கிறது. இங்கு ஆணு என்பது பாடமாகிறது. இது தவறு.

உரியியல்	169
868-384 ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே.	87
869-385 ஐவியப் பாகும்.	88
சில பதிப்புகளில் இதுமுதல் நான்கு நூற்பாக்கள் ஒன்றாக உள்ளன.	
870-386 முனைவு ¹ முனிவாகும்.	89
பா.வே.	
1. முனை - பதிப்பு 9	
871-387 வையே ¹ கூர்மை.	90
பா.வே.	
1. வையே - பதிப்பு 82	
872-388 எறுழ்வலி யாகும்.	91
873-389 மெய்பெறக் கிளந்த வுரிச்சொ லெல்லாம் ¹ முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி(ய்) ஒத்த மொழியாற் புணர்த்தன ² ருணர்த்தல் தத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே.	92
பா.வே.	
1. வுரிச்சொல்லெல்லாம் - பதிப்புகள் 3, 9, 76	
2. புணர்ந்தனர் - சுவடி 115 பதிப்பு 76 இல் சு.வே.	
874-390 கூறிய கிளவிப் பொருணிலை ¹ யல்லது ² வேறுபிற தோன்றினு ³ மவற்றொடு ⁴ கொளவே.	93
பா.வே.	
1. பொருணிலைய - பதிப்பு 76 இல் சு.வே. பிழை யகரம் மிகை	
2. அல்ல - சுவடி 115, சேனா. நச்சர். பாடம்.	
3. வேறுபிறி தொன்றினு - பதிப்பு 76 இல் சு.வே.	
4. மவற்றொடுங் - பதிப்புகள் 3, 13, 14, 20, 80	
875-391 பொருட்குப் பொருடெரியி னதுவரம் பின்றே.	94

876-392 பொருட்குத் திரிபில்லை¹ யுணர்த்த வல்லின். 95

பா.வே.

1. திரிவில்லை - சுவடி 48, 115

877-393 உணர்ச்சி வாயி லுணர்வோர்¹ வலித்தே. 96

பா.வே.

1. லுணர்வோர் - சுவடி 48 எழுத்துப்பிழை, லு > லு

878-394 மொழிப்பொருட்¹ காரணம் விழிப்பத் தோன்றா. 97

பா.வே.

1. மொழிப்பொருட் - சுவடி 951. எழுத்துப்பிழையெனக் கொள்ளலாம்.

மொழிக்குப் பொருள் என்று வேற்றுமைத்தொகையாகவே உரையாசிரியர்கள் கொண்டுள்ளனர். யாரும் மொழியப்படுபொருள் என வினைத்தொகையாகக் கூறவில்லை.

879-395 எழுத்துப் பிரிந்திசைத்த¹ விவணியல் பின்றே. 98

பா.வே.

1. பிரிந்திசைத்த - சுவடி 48. எழுத்துப்பிழை, ரி > றி

880-396 அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல
பன்முறை யானும் பரந்தன வருஉம்
உரிச்சொ லெல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட(வ்)
இயன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்¹
வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப்பிடித்(து)²
ஓம்படை யாணையிற் கிளந்தவற் றியலாற்
பாங்குற வுணர்த்³ லென்மனார் புலவர். 99

பா.வே.

1. கிளக்கும் - சுவடி 48.

2. கடைபிடித்து - பதிப்பு 82 அச்சுப்பிழையாகலாம்.

3. வுணர்த்தல் - சுவடி 48 பிழை. தகரவொற்று மிகை

உரியியல் முற்றும்.

9. எச்சவியல்

881-397 இயற்சொற் திரிசொற் திசைச்சொல் வடசொலென்(று)¹
அனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்லே. 1
பதிப்பு 82 இல் வடச்சொல் என உள்ளது. அச்சப்பிழை.

882-398 அவற்றுள்
இயற்சொற்¹ றாமே
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாஅமை² யிசைக்குஞ் சொல்லே. 2

பா.வே.

1. இயற்கைச் சொற் - பதிப்பு 76 இல் சு.வே. பொருந்தாப் பாடம்.

2. வழாமை - பதிப்புகள் 3, 9, 39, 76

வழாமல் - பதிப்புகள் 20, 80 பதிப்பு 38 இல் சு.வே.

883-399 ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த பொருசொல் லாகியும்
இருபாற் றென்ப திரிசொற் களவி. 3

884-400 செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந்¹
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் களவி. 4

பா.வே.

1. நிலத்தினுந் - பதிப்புகள் 18, 76 பதிப்பு 38 இல் சு.வே.

885-401 வடசொற் களவி வடவெழுத் தொரீஇ(ய்)
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே. 5

886-402 சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார். 6

887-403 அந்நாற் சொல்லுந் தொடுக்குங் காலை
வலிக்கும்வழி¹ வலித்தலு மெலிக்கும்வழி² மெலித்தலும்
விரிக்கும்வழி³ விரித்தலுந் தொகுக்கும்வழி⁴ தொகுத்தலும்⁵

நீட்டும்வழி⁶ நீட்டலுங் குறுக்கும்வழிக்⁷ குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்.

7

பா.வே.

1. வலிக்குவழி - சுவடி 34, 48, 951, 1044, 1052, 1053
2. மெலிக்குவழி - சுவடி 34, 48, 951, 1044, 1052, 1053
3. விரிக்குவழி - சுவடி 34, 48, 951, 1044, 1052, 1053
4. தொகுக்குவழி - சுவடி 34, 48, 951, 1044, 1052, 1053
5. குறைக்கும்வழிக் குறைத்தலும் - பதிப்பு 76 இல் சு.வே.
6. நீட்டுவழி - சுவடி 34, 48, 951, 1044, 1052, 1053
7. குறுக்குவழி - சுவடி 34, 48, 951, 1044, 1052, 1053

888-404 நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்றும்
அவைநான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே.¹

8

பா.வே.

1. எனநான் கென்ப பொருள்புண ரியல்பே - பதிப்புகள் 20, 80

889-405 அவற்றுள்
நிரனிறை¹ தானே
வினையினும் பெயரினு நினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு நிலையல்.²

9

பா.வே.

1. நிரநிறை - சுவடி 951 எழுத்துப்பிழை, னி > நி
2. நிலையும் - யாப்பருங்கல விருத்தி மேற்கோள்.

390-406 சுண்ணந் தானே
பட்டாங் கமைந்த வீரடி யெண்சீர்
ஒட்டுவழி யறிந்து துணித்தன¹ ரியற்றல். 10

ப.வே.

I. துணிந்தன - சுவடி 34, 41A, 48, 73, 1052

391-407 ⁺அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே. 11

392-408 * பொருடெரி மருங்கி னீற்றடி யிறுசீர்
எருத்துவயிற் றிரியுந் தோற்றமும் வரையார். 12

393-409 மொழிமாற் றியற்கை
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக் கொளாஅல்:¹ 13

I. பதிப்பு 75 இல் கொளால் என உள்ளது அச்சுப்பிழை.

திரனிறை தானே, சுண்ணந் தானே, மொழிமாற் றியற்கை என்பனபோல ஈண்டும், அடிமறிச் செய்தி அடிநிலை திரிந்து சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே பொருடெரி மருங்கின் ண்று துத்திரமாக அறுப்பாரும் உளர்." சேனா.

பால இந்நூற்பாவை அடிநிலை திரியாது சீர்நிலை திரிந்து எனத் தாமே திருத்திக் கொண்டுள்ளார். இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.

* இப் பதிப்பில் மூலமாகக் கொள்ளப்பட்டது தெய்வச்சிலையாரும், ஆத்திரேயரும் கொண்ட பாடம். ஏனையோர் பாடம் வருமாறு :-
பொருடெரி மருங்கின்
ஈற்றடி யிறுசீ ரெருத்துவயின் றிரியுந்
தோற்றமும் வரையா ரடிமறி யான.

பொருடெரி - பொருடரு சுவடி 1052; அடிமறி யானே சுவடி 1053; அடிமறி யான ண்ணும் சீர்கள் சுவடி 951 இல் மூலத்திலும் உரையிலும் இல்லை.

ஏனையோர் பாடத்தில் அடிமறி யான என்பது மிகை ஆகும். இக் கருத்தை எளிதாக அதிகாரத்தால் அறிந்துகொண்டுவிடுகிறோம். பால தம் பதிப்பு 78இல் தெய்வச் சிலையார் பாடத்தையே மூலபாடமாகக் கொண்டுள்ளார். ப.வெ.நா.

894-410 தநநு எனனு¹ மவைமுத லாகிய
கிளைநுதற் பெயரும் பிரிப்பப்² பிரியா.⁺ 14

பா.வே.

1. எ என - சுவடி 34, 951 பதிப்பு 78 என் - பதிப்பு 76

2. பிரியப் - சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை, ப் > ய

895-411 வேற்றுமைத் தொகையே யுவமத்¹ தொகையே
வினையின் றொகையே பண்பின் றொகையே(ய்)
உம்மைத் தொகையே யன்மொழித் தொகையென்(று)
அவ்வா றென்ப தொகைமொழி நிலையே. 15

பா.வே.

1. உவமைத் - பதிப்பு 4.

896-412 அவற்றுள்¹
வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல. 16

பா.வே.

1. இச் சொற்சீரடி சுவடி 60 இல் காணப்படவில்லை.

897-413 உவமத்¹ தொகையே யுவம வியல. 17

பா.வே.

1. உவமைத் - பதிப்பு 4

+ இந் நூற்பாவை அடுத்துத் தெய்வச். ஆத்திரேயர் நீங்க மற்ற உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் இசைநிறை யசைநிலை என்னும் நூற்பாவைக் கொண்டுள்ளனர்.

பால. "இந் நூற்பாவைத் தொகைமொழி இலக்கணங் கூறும் துத்திரங்களுக்கு முன்வைத்துத் தெய்வச்சிலையார் தவிர்த்த ஏனை உரையாசிரியன்மார் பொருள் கூறியுள்ளனர். ஆண்டுக் கூறுவதற்கு யாதும் இயைபின்மையறிக. பொருளொடு புணர்தலாகிய அடுக்கு. விரைவு முதலிய குறிப்புப்பொருளும் தருதலான், வாரா மரபின வரக்கூறுதலும் எனக் குறிப்புமொழி இலக்கணம் கூறிய துத்திரத்தின்பின்னர் அமைதலே தக்கது. தெய்வச்சிலையார் இவ்வாறே கொண்டார். இசைநிறை யடுக்கு விரைசொல் லடுக்கு ஆயவை பற்றி இலக்கணங்கூறும் துத்திரங்களோடு அவற்றின் தொகை கூறும் துத்திரம் ஒருங்கிருத்தலே முறையாகும் என்க" என்கிறார். (பதிப்பு 78 பக். 386)

"இசைப்படு பொருளே, விரைசொல் லடுக்கே, கண்ண ரென்றா கேட்டை யென்று என்ற நான்கு துத்திரங்களும் அடுக்கைப்பற்றி உணர்த்துதலின் தெய்வச்சிலையார் கொண்ட முறையே தக்கதாகும்" என்கிறார் சுப்பிர. (பக். 185)

இவ் விளக்கங்களை ஏற்று இப்பதிப்பில் தெய்வச்சிலையார் கொண்ட முறை ஏற்கப்பட்டுள்ளது. ப.வெ.நா.

எச்சவியல்		175
898-414	வினையின் றொகுதி காலத் தியலும்.	18
899-415	வண்ணத்தின் வடிவி னளவின் ¹ சுவையினென்று ² அன்ன பிறவு மதன்குண நுதலி(ய்) இன்ன திதுவென வருஉ மியற்கை(ய்) என்ன கிளவியும் பண்பின் றொகையே.	19

பா.வே.

1. அளவிற் - பதிப்புகள் 14, 76, 78, 79
 2. சுவையின் - தெய்வச். பாடம்; ஆத்ரேயர் : சுவையினென்று
- 900-416 இருபெயர்¹ பலபெய ரளவின் பெயரே(ய்)
எண்ணியற் பெயரே நிறைப்பெயர்க்² கிளவி(ய்)
எண்ணின் பெயரோ³ டவ்வறு கிளவியுங்
கண்ணிய நிலைத்தே யும்மைத் தொகையே.
- 20

பா.வே.

1. ஒருபெயர் - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை. பொருளற்ற பாடம்.
 2. நிறைப்பெயற் - சுவடி 951. சந்திப்பிழை.
நிறைப்பெயர்க் - பதிப்பு 76 அச்சுப்பிழை
 3. நிலத்தே - சுவடி 48, 951 எழுத்துப்பிழை, லை > ல
- 901-417 பண்புதொக வருஉங் கிளவி யானும்
உம்மை தொக்க பெயர்வயி னானும்
வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானும்
ஈற்றுநின் றியலு மன்மொழித் தொகையே.
- 21
- 902-418 அவைதாம்
முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலும்
இருமொழி மேலு மொருங்கு¹ னிலையலும்
அம்மொழி நிலையா தன்மொழி¹ நிலையலும்
அந்நான் கென்ப பொருணிலை மரபே.
- 22

பா.வே.

1. அடிகள். தம் பதிப்பு 76 இல் அயன்மொழி என்பது பதிப்பு 18 இன் பாடம் எனக் கூறுகிறார். (பக். 305) ஆனால் பதிப்பு 18 இல் அன்மொழி என்றே உள்ளது.

- 903-419 எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய. 23
- 904-420 உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே
பலர்சொன்¹ னடைத்தென மொழிமனார் புலவர். : 24

பா.வே.

1. பலசொன் - தெய்வச். ஆத்ரேயர் பாடம்.

- 905-421 வாரா மரபின வரக்கூ றுதலும்
என்னா மரபின வெனக்கூ றுதலும்
அன்னவை யெல்லா மவற்றவற் றியலான்¹
இன்ன வென்னுங் குறிப்புரை யாகும். 25

பா.வே.

1. றியல்பான் - நச்சர். சேனா. தெய்வச். பாடம். தெய்வச். உரையாகிய
சுவடி 951இல் இயல்பான் என ஏட்டுப்பாடம் இருப்பதாகவும்,
ஆனால் அச்சில் இயலான் என உள்ளதாகவும் ச.வே.சு. குறித்துள்ளார்.

- 906-422 ⁺இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென்(று)
அவைமூன் றென்ப வொருசொல் லடுக்கே 26

- 907-423 இசைபடு¹ பொருளே நான்குவரம் பாகும். 27
நச்சர். இதனை அடுத்ததோடு இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்வார்.

பா.வே.

1. இசைப்படு - பதிப்புகள் 4, 38, 78, 79 பதிப்பு 76 இல் ச.வே.

- 908-424 ^{*}விரைசொல் லடுக்கே மூன்றுவரம் பாகும். 28

+ இவ்வியல் 14ஆம் நூற்பாவின் அடிக்குறிப்பு காண்க.

* பால. தம் பதிப்பு 78இல் விரைசொல் என்றே மூலத்தில் பாடங்கொண்டுள்ளார்.
ஆனால் விளக்க உரையில் பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :- "இச்சூத்திரபாடம் உரைசொல்
லடுக்கே மூன்றுவரம் பாகும் என இருந்திருத்தல் வேண்டும். என்ன? பொருளொடு
புணர்தல் எனத் தொகைச் சூத்திரத்தின்கண் பொதுப்பட ஒதிபுள்ளமையான்
பொருள்களுள் ஒன்றாகிய விரைவு என்பதனை மட்டும் விதத்து கூறல் குன்றக்
கூறலாம். (உரை - பொருள்). (பக். 385)

909-425 கண்ட ரென்றா கொண்ட¹ ரென்றா
சென்ற தென்றா போயிற் ரென்றா(வ்)
அன்றி யனைத்தும் வினாவொடு சிவணி
நின்றவழி யசைக்குங்² கிளவி யென்ப.

29

பா.வே.

1. கேட்டி⁺ - பதிப்புகள் 9, 14, 20, 39 பதிப்புகள் 38, 76 79இல் சு.வே.
தெய்வச். உரையேடாகிய சுவடி 951இல் ஏட்டுப்பாடம் கொண்டார் என
இருப்பதாகவும் அச்சில் கேட்டிர் என இருப்பதாகவும் ச.வே.சு. குறித்துள்ளார்.
2. யிசைக்குங் - பதிப்புகள் 3, 16, 39 "அசைக்கும் என்பது சேனா. நச்சர்.
பாடம்; உரையை நோக்கின் இளம்பூரணர் பாடமும் இதுவே "என்பது பதிப்பு
76 பக். 310 இன் அடிக்குறிப்பு. சிவலிங்கனாரும் இந்தக் கருத்தினரே (பதிப்பு
79 பக். 214)

910-426 கேட்டை யென்றா நின்றை யென்றா
காத்தை யென்றா கண்டை யென்றா(வ்)
அன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி
முன்னுறக் கிளந்த வியல்பா கும்மே.

30

911-427 * இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்றச்¹
சிறப்புடை மரபி னம்முக் காலமுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னும்

+ "கொண்டார், கேட்டிர் என்பன வேறு சொற்கள். வினாவொடு பொருந்தியவழி இவை
அசைநிலையாய் அடுக்கிவரும். எனவே இருசொற்களும் அசைநிலையாய் அடுக்கி
வருவதற்கு உரியனவே. எனினும் இளம். சேனா. கொண்ட கொண்டார் என்பது
பழமைச் சிறப்புடையதாக உள்ளமையால் இதுவே பொருந்திய பாடமாக அமையும்
சிறப்புப் பெற்றுள்ளது." வெ.ப. (பக். 193)

* "கேட்டை யென்றா என்ற மேல் துத்திரத்தில் 'முன்னுறக் கிளந்த வியல்பா கும்மே'
என்பதற்கு அசைநிலையாகுமென்று அவரே (தெய்வச்.) பொருள் கூறுதலின்
உரையாசிரியர் முதலியோரின் கொள்கையே தக்கது.... உரையாசிரியரும் நச்சரும்
அவர்களது உரையில் இசைக்கும் என்பதற்கு அசைநிலையாய் நிற்கும் என்று பொருள்
கொள்ளுதலின் அசைக்கும் என்ற பாடமே அவர்களது நோக்கமாயிருக்கலாம்." சுப்பிர.
(பக். 200)

* இது முதலாகிய மூன்று நூற்பாக்களத் தெய்வச். வினையியலின் இறுதியில் கொண்டார்.
பால. வினையியலின் செய்தென்னெச்சத்து என்னும் துத்திரத்தின்பின் இருத்தல்
வேண்டும் என்கிறார். காண்க. வினையியல் 51 அடிக்குறிப்பு.

அம்மூ விடத்தான்² வினையினுங் குறிப்பினும்
மெய்ம்மை³ யானு மீரண்⁴ டாகும்⁵
அவ்வா ரென்ப முற்றியன் மொழியே.

31

பா.வே.

1. என்ற⁺ - பதிப்புகள் 9, 14, 39, பதிப்பு 38 இல் சு.வே.
2. மூவிடத் தான - பதிப்பு 20
3. மெய்மை - சுவடி 1052. எழுத்துப்பிழை. மகரமெய் விடுபட்டது.
4. இவ்விரண்^{*} - பதிப்புகள் 3, 18, 26, 78, 79
5. டானும் - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை

912-428 எவ்வயின் வினையு மவ்விய¹ னிலையும்.

32

பா.வே.

1. மவ்வயி - பதிப்புகள் 14, 20, 80 பதிப்பு 38 இல் சு.வே.

913-429 அவைதாம்

தத்தங் கிளவி யடுக்குந்¹ வரினும்
எத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே.

33

பா.வே.

1. அடுக்குண - சுவடி 34, 60, 1044, 1052, 1053 பதிப்பு 80.
பதிப்பு 76 இல் சு.வே.

914-430 பிரிநிலை வினையே பெயரே யொழியிசை(ய்)
எதிர்மறை யும்மை யெனவே சொல்லே

+ "இளம். முதலியோர் நூற்பாவின் கிடைக்கை முறையிலேயே சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் நச்சர். என்ற எனவரும் சொல்லை 'அவ்வாறென்ப முற்றியல் மொழியே'என்னும் நூற்பாவின் இறுதித் தொடருடன் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொள்வதால் இடையில் ஒற்று மிகாமல் வரும் என்ற சிறப்புடை மரபின் என்ற பாடத்தைக் கொண்டுள்ளார்." வெ.ப. (பக். 63)

* ஈரிரண்டாகும் என்னும் பாடமே பொருத்தமுடையது என்பது சுப்பிர. கருத்து. (பக். 201)

- குறிப்பே யிசையே யாயீ ரைந்தும்
நெறிப்படத் தோன்று மெஞ்சுபொருட் கிளவி. 34
- 915-431 அவற்றுள்
பிரிநிலை யெச்சம் பிரிநிலை முடிபின. 35
- 916-432 வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பும்
நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே(ய்)
ஆவயிற் குறிப்பே யாக்கமொடு வருமே. 36
- 917-433 பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே. 37
- 918-434 ஒழியிசை யெச்ச மொழியிசை முடிபின. 38
- 919-435 எதிர்மறை யெச்ச மெதிர்மறை முடிபின. 39
- 920-436 உம்மை யெச்ச மிருவீற் றானுந்⁺
தன்வினை யொன்றிய முடிபா கும்மே. 40
- 921-437 தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங் காலை
நிகழுங் காலமொடு வாராக் காலமும்
இறந்த காலமொடு வாராக் காலமும்
மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யான.¹ 41

பா.வே.

1. முதனிலை யான - சுவடி 34. பிழை.

- 922-438 எனவென் னெச்சம்¹ வினையொடு முடிமே. 42

பா.வே.

1. எனவெ னெச்சம் - பதிப்புகள் 3, 9, 79

- 923-439 எஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கும்
எஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவென மொழிய. 43

1. "உம்மை யெச்ச மிருவீற் றானும்" என்பதைச் சேனா. தொகைமொழியாகக் கொள்ளுதலின், உம்மையெச்ச விருவீற்றானும் என்பது அவரது பாடம் போலும் 'சுப்பிர, (பக். 215)

- 924-440 அவைதாம்¹
தத்தங் குறிப்பி னெச்சஞ் செப்பும். 44
1. இச் சொற்சீரடி நச்சர். பதிப்புகளில் இல்லை.
- 925-441 சொல்லென் னெச்ச முன்னும் பின்னுஞ்
சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத வின்றே.¹ 45
- பா.வே.
1. விலவே - பல பதிப்புகளிலும்; சொல் என் எச்சம் என்னும் ஒருமை
எழுவாய்க்கு இன்றே என்னும் ஒருமைப் பயனிலையே ஏற்றது.
இது பதிப்புகள் 3, 14, 78 ஆகியவற்றின் பாடம்.
- 926-442 அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல். 46
- 927-443 மறைக்குங் காலை மரீஇய தொராஅல். 47
பதிப்புகள் 76, 79 இல் தொரால் என்றுள்ளது அச்சுப்பிழை.
- 928-444 ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கு மூன்றும்
இரவின் கிளவி யாகிட னுடைய.¹ 48
இதுமுதல் நான்கு நூற்பாக்களையும் தெய்வச். ஒரே துத்திரமாகக்
கொண்டுள்ளார்.
- பா.வே.
1. னுடைத்தே என்பது இளம்பூரணர் பாடம். சுவடி 73 இலும் இது.
- 929-445 அவற்றுள்
ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே. 49
இதுமுதல் மூன்று நூற்பாக்களையும் நச்சர். ஒரே நூற்பாவாகக்
கொண்டுள்ளார்.
- 930-446 தாவென் கிளவி யொப்போன் கூற்றே. 50
- 931-447 கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே. 51

932-448 கொடுவென் கிளவி படர்க்கை யாயினுந்
தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பின்
தன்னிடத் தியலு மென்மனார் புலவர். 52

933-449 பெயர்நிலைக் கிளவியி னாஅ குநவும்¹
திசைநிலைக்² கிளவியி னாஅ குநவுந்¹
தொன்னெறி மொழிவயி னாஅ குநவும்¹
மெய்ந்நிலை³ மயக்கி னாஅ குநவும்¹
மந்திரப் பொருள்வயி னாஅ குநவும்¹
அன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே. 53

பா.வே.

1. அகுனவும் - சுவடி 34, 115, 1052 பதிப்பு 76 இல் சு.வே.
2. சினை நிலைக்⁺ - இளம்பூரணர் மட்டும் கொண்ட பாடம்.
3. மெய்நிலை - சுவடி 48, 1052, 1053. பிழை, நகரமெய் வேண்டும்.

934-450 செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்
செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே. 54

+ "ஒரு சில சொற்களின் வழுவமைதியைக் கூறும் எச்சவியல் நூற்பாவில் (சொ. 413) சினைநிலைக் கிளவி ஆஅ குநவும் என்ற தொடர் இளம்பூரணர் பாடமாக உள்ளது. இதற்குத் திசைநிலைக் கிளவியின் ஆஅ குநவும் என்பதைப் பிற உரையாசிரியர்கள் பாடமாகக் கொண்டனர்.

இளம்பூரணர் தான் கொண்ட சினைநிலைக் கிளவி என்பதற்கு வெண்கொற்றப் படைத் தலைவன். வெள்ளேறக் காவிதி என்பனவற்றை உதாரணமாகக் காட்டுவர்.

திசைநிலைக் கிளவி என்பதற்குத் 'திசைச்சொல்லிடத்து வாய்பாடு திரிந்து வருவன' என விளக்கங் கூறி, அவை புலியான் பூசையான் என்னும் தொடக்கத்தன என உதாரணமும் காட்டுவர் சேனாவரையர்.

நச்சர். இளம்பூரணர் சினைநிலைக் கிளவிக்குக் கூறும் உதாரணங்களைச் சிறப்பினாகிய பெயர்நிலைக் கிளவி என்பதில் அடக்கி மொழிந்துள்ளார். நச்சர். கருத்துப்படி இளம்பூரணர் கூறும் சினைநிலைக் கிளவி பெயர்நிலைக் கிளவியின் ஒருவகையே என்பது அறியப்படும். எனவே திசைநிலைக் கிளவி என்னும் பாடம் வேறுபட்ட பொருளைச் சுட்டுவதாய் அமைந்துள்ளமையால் சிறந்த பாடமாகக் கொள்ளத்தக்க நிலையில் உள்ளது." வெ.ப. (பக். 193-194)

935-451 முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயும்¹
அந்நிலை² மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே. 55

பா.வே.

1. மேயும் - சுவடி 951.
2. முன்னிலை யென்பது தெய்வச். பாடம்.
அன்னிலை பதிப்பு 80 எழுத்துப்பிழை.

936-452 கடிசொல் வில்லை¹ காலத்துப் படினே. 56

பா.வே.

1. கடிசொ வில்லை - பதிப்புகள் 9, 16, 79; வில்லைக் - பல பதிப்புகள்.
சுவடி 115 இலும் இப்படியே. இரண்டும் சரியே. உறழ்முடிப்பு.

937-453 குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல். 57

இளம். இதனோடு அடுத்ததையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக்
கொண்டுள்ளார்.

938-454 குறைத்தன¹ வாயினு நிறைப்பெய ரியல. 58

பா.வே.

1. குறைந்தன - தெய்வச். பாடம். பதிப்பு 80இல் மூலபாடம் குறைத்தன என
இருப்பினும் உரையில் 'குறைந்து நின்றனவாயினும்' என்றே உள்ளது. இதனால்
பாடம் குறைந்தன என்பதை அறிகிறோம். எனவே குறைத்தன என்றிருப்பது
அச்சுப்பிழை ஆகலாம்.

939-455 இடைச்சொ லெல்லாம்¹ வேற்றுமைச் சொல்லே. 59

பா.வே.

1. இடைச்சொல் லெல்லாம் - பதிப்புகள் 3, 76, 78

940-456 உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய. 60

941-457 விணையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய. 61

942-458 உரையிடத் தியலு முடனிலை யறிதல். 62

- 943-459 முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே(ய்)
இன்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான. 63
- 944-460 ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார். 64
- 945-461 ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி
பன்மைக் காரு¹ மிடனுமா ருண்டே. 65

பா.வே.

1. பன்மைத் தாரு - சுவடி 1052, பதிப்புகள் 18,76

- 946-462 முன்னிலை சுட்டிய¹ வொருமைக் கிளவி
பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்றே(ய்)
ஆற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும். 66

பா.வே.

1. முன்னிலைச் சுட்டிய - தெய்வச். பாடம். உறழ்முடிபு.

- 947-463 செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்
மெய்பெறக் கிளந்த கிளவி யெல்லாம்
பல்வேறு செய்தியி னூனெறி பிழையாது
சொல்வரைந் தறியப்¹ பிரித்தனர் காட்டல்.² 67

பா.வே.

1. தரியது - சுவடி 73 பிழை.

2. பிரிந்தனர் கோடல் - சுவடி 1053 பிரிந்தனர் - எழுத்துப்பிழை,
கோடல் - பா.வே. எனக் கருதிப் பார்க்கலாம்.

எச்சவியல் முற்றும்.

சொல்லதிகாரம் முற்றும்.

பொருளதிகாரம்

1. அகத்திணையியல்

948-1 கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்¹
முற்படக் கிளந்த வெழுதிணை யென்ப. 1

பா.வே.

1. யிறுவா - சுவடி 73. பிழை யகர மெய் விடுபட்டது.

949-2 அவற்றுள்,
நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப்¹
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே. 2

பா.வே.

1. தொழிய - சுவடி 73. பிழை பகர மெய் விடுபட்டது.

950-3 முதல்கரு வுரிப்பொரு ளென்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை. 3

951-4 முதலெனப் படுவது¹ நிலம்பொழு திரண்டின்
இயல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே. 4

பா.வே.

1. படுவ - சுவடி 115 பிழை ஓரெழுத்து விடுபட்டது.

படுப - பதிப்பு 17 இல் சு.வே.

952-5 மாயோன்¹ மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன்² மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன்³ லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமு

முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்⁴
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் பெறுமே.

5

பா.வே.

1. மாயோ⁺ - சுவடி 1054 பிழை. எனகரமெய் விடுபட்டது.
2. செய்யோன் - சுவடி 106, 106A சேயோன் என்பது எதுகைக் கேற்றது.
3. தீம்ப்புன -- சுவடி 106. பிழை, பகர மெய் மிகை.
4. நெய்தலெனச் - சுவடி 1,74, எழுத்துப்பிழை, ந > ன

953-6 காரு மாலையு முல்லை. 6
நச்சர் இதனையும் அடுத்த நூற்பாவையும் ஒன்றாக இணைத்துக்
கொண்டுள்ளார். சுவடி 73,115. பதிப்பு 2 இவ்வாறே.

954-7 குறிஞ்சி 7
கூதூர் யாம மென்மனார் புலவர்.

955-8 பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப. 8

956-9 வைகுறு¹ விடியன் மருதம்². 9
நச்சர் இதனையும் அடுத்த நூற்பாவையும் ஒன்றாக இணைத்துக்
கொண்டுள்ளார். சுவடி 73, 115 பதிப்புகள் 2,14 இவ்வாறே.

பா.வே.

1. வைகறை - இளம்பூரணர் பாடம்
2. வைகறை விடியன் மருத மென்ப^{*} - சுவடி 106 தனிச் சூத்திரமாக்க ஒரு சீர்
சேர்க்கப்பட்டது போலும்.

+ கா.கப்பிரமணிய பிள்ளை தனது நூலில் (பழந்தமிழர் நாகரிகம் அல்லது
தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரக் கருத்து) மாயோள் என்பதே இதற்குப் பொருந்திய
பாடம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். காட்டிற்குத் தெய்வம் மாயோன் என்று
பிற்காலத்தார் கருதினும் மாயோளாகிய கருநிறமுடைய அம்மையையே சிறப்பாகக்
கொள்ள வேண்டும். மாயோள் மேய காடுறையுலகமும் என்ற பாடமே சிறந்தது எனக்
குறிப்பிட்டுள்ளார். வெ.ப. (பக். 131-132)

இக் கருதுகோளுக்குத் தொல்காப்பிய மூல, உரைச் சுவடிச்சான்றுகளோ, சங்க இலக்கிய
அல்லது பிற்கால இலக்கியச் சான்றுகளோ இல்லை. ப.வெ.நா.

* வைகறை விடியல் என்னும் பாடமே சிறந்தது. பதிப்பு 50 (பக். 108)

† சோம. வைகு றிளவேனில் மருதம் எனப் புதிய பாடம் ஒன்றைத் தாமே படைத்துக்
கொண்டுள்ளார். இப்பாடம் மு.அ.பிள்ளை அவர்களால் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. (பதிப்பு
50 பக். 102)

957-10 எற்பாடு
நெய்த லாதன் மெய்பெறத் தோன்றும்¹. 10

ப.வே.

1. மருத மெற்பாடு - சுவடி 73, 115 பதிப்புகள் 2,7
எற்பாடு நெய்தன் மெய்பெறத் தோன்றும் - சுவடி 106.

958-11 நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல்¹ வேனிலொடு
முடியுநிலை² மருங்கின் முன்னிய³ நெறித்தே. 11

பா.வே.

1. நண்பகல்⁺ - சுவடி 1, 9, 16, 34, 53, 73, 74, 115, 481, 502, 1054, 1066
பதிப்பு 2. இத்தனை இடங்களிலும் எழுத்துப்பிழை எனக் கூறுதல் பொருந்தாது.
நண்பகல் என்ற ஆட்சியும் உண்டு.
2. முடியுநிலை - சுவடி 106, 106A 1066
3. முன்னியல் - சுவடி 106, 106A பிழை லகரமெய் மிகை.

+ முன்பகல் தமைக்கூடி நண்பகல் அவணீத்துப்
பின்பகல் பிறர்த்தேரு நெஞ்சமும் ஏழுற்றாய்
என்பது மருதக்கலி 4 : 10-11 (கலித். 74) இதற் பயின்ற நண்பகல் என்றதற்கு
இ.வை.அ. தந்துள்ள குறிப்பு வருமாறு:
"உச்சிப்பொழு தென்னும் பொருளில் நண்பகலென்பதேயன்றி நண்பகலென்பதும்
வருமென்பதை, நண்பகலந்தி (பொருந. 46) நண்பகலுங் கூகை நகும் (பு.வே.மா. வஞ்சி
4) என்புழி நண்பகல் என்பதற் கெழுதப் பெற்றிருக்கும் உரையும், பைங்கருங் காவிச்
செங்கனி யளைஇ, நண்பகற் கமைந்த வந்துவர்க் காயும், (பெருங்கதை 14: 81,82)
என்று வரும் பகுதியும் வலியுறுத்தும். இங்ஙனம் இச்சொல் பயின்றுள்ளமையின்
ஏடெழுதுவோர் இப்பயிற்சியான் நண்பகலென் நெழுதினராதல் வேண்டும். (கலித். பக்.
445)

நண்பகல் என்பதே பெரும்பான்மையான ஆட்சி. இதன்பயிற்சி மிகுதியால் நண்பகல்
என வருமிடத்தில் நண்பகல் என எழுதிவிடுதல் இயற்கையாகுமேயன்றி, மிக அருகிய
வழக்கான நண்பகலின் நினைவால் நண்பகலை மாற்றுதல் என்பது அத்துணைப்
பொருத்தமானதாகத் தோன்றவில்லை. நள்+பகல்=நண்பகல், செறிந்த பகல் என
வருவதைப்போலப் பகலின் நலங்கள் நிறைந்த பொழுது என்னும் பொருளில் நண்பகல்
என வழங்கப்படலாம். (நெடுநல்வாடை என்பதுபோல) பல சுவடிகளிலும்
இந்நூற்பாவில் நண்பகல் என்னும் பாடம் காணக் கிடைப்பதால் இதுவும் ஆய்விற்குரிய
நல்லதொரு பாடமாகக் கொள்ளல் தகும். ப.வெ.நா.

- 959-12 பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப. 12
- 960-13 இருவகைப்¹ பிரிவு² நிலைபெறத் தோன்றலும்³
உரிய தாகு மென்மனார் புலவர்⁴. 213

பா.வே.

1. பதிப்பு 50இல் இருவகை என இருப்பது அச்சப்பிழை. பகரமெய் விடுபட்டது.
2. பிரிவினும் - சுவடி 115. பிழை. பொருட்பொருத்தம் இல்லை.
3. தோன்றினும் - நச்சர், சோம. பாடம். சுவடி 73,115 இதுவே.

- 961-14 திணைமயக் குறுதலுங்¹ கடிநிலை யிலவே
நிலனொருங்கு மயங்குத லில்லென² மொழிப
புலனன் குணர்ந்த புலமை யோரே. 14

பா.வே.

1. மயங் குறுதலும் - சுவடி 106, 1066 பதிப்பு 17 பதிப்பு 22இல் சு.வே.
2. இன்றென - நச்சர். பாடம்
இல்லென - சுவடி 53, 1066 பிழை. மயங்குதல் - ஒருமை எழுவாய்.

+ இந்நூற்பா முதல், முதல் எனப்படுவ என்பது வரையான ஏழு துத்திரங்களின் வரிசை பற்றி மு.அ.பிள்ளை கூறுவதாவது:-

ஆசிரியர் நூல் செய்து ஏறத்தாழ ஆயிரத்தைநூறு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரே இளம்பூரணர் முதலானோர் இந்நூலுக்கு உரையெழுத முற்பட்டனர். இவர்களுக்கு முன்னர் இந்நூலைக் கற்றோரும், கற்பித்தோரும், கையால் எழுதினோரும் ஆக எத்துணையோ ஆயிரவர் இருந்தனராதல் வேண்டும். அவ்விடைக்காலங்களில் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களில் என்னென்ன மாற்றங்கள் நேர்ந்தனவென்று முழுதும் நம்மால் இப்பொழுது அறிய முடியவில்லை என்றாலும் உரையாசிரியர் காலத்திற்கு முன்பே சிலபல நூற்பாக்கள் இடமாறி யெழுதப்பட்டும் சேர்க்கப்பட்டு மிருந்தனவென்று எண்ண இடமிருக்கின்றது. அங்ஙனம் இடமாற்றம் பெற்ற நூற்பாக்களில், இருவகைப்பிரிவும் என்ற இந்நூற்பா முதல், முதலெனப்படுவ தாயிரு வகைத்தே என்ற நூற்பா வரையுள்ள ஏழு நூற்பாக்களும் அடங்கும். களவியல் கற்பியல்களிலும் இவ்வாறு இடமாற்றம் பெற்ற நூற்பாக்கள் சிலவுள்ளன. மாற்றி எழுதப்பட்டும் கோக்கப்பட்டும் ஏட்டில் இருந்தவாறே இளம்பூரணர் முதலானோர் உரையெழுதத் தொடங்கியமையால் ஆற்றொழுக்காக ஆசிரியர் அமைத்திருந்த நூற்பாக்களுக்கு இடர்ப்பட்டுப் பொருள்கூற வேண்டிய இன்றியமையாமை நேர்ந்தது.... இருவகைப்பிரிவும் என்றது முதல் ஏழு நூற்பாக்களும், மேற்காட்டிய உரைகளில் உள்ளவாறன்றி, முதலெனப்படுவது, திணைமயக் குறுதலும், உரிப்பொருளல்லன, புணர்தல் பிரிதல், இருவகைப் பிரிவும், கொண்டுதலைக் கழிதலும், கலந்த பொழுதும் என இவ்வாறு இருத்தல் வேண்டும். (பதிப்பு 50 பக்: 138-139)

- 962-15 உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே. 15
- 963-16 புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்கல்
ஊட லவற்றி¹ னிமித்த மென்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே. 16
- பா.வே.
1. லிவற்றின் - நச்சர். சோம. பாடம். சுவடி 73, 115 இதுவே.
- 964-17 கொண்டுதலைக் கழிதலும்¹ பிரிந்தவ ணிரங்கலும்²
உண்டென மொழிப வோரிடத் தான. 17
- பா.வே.
1. கழியினும் - நச்சர் பாடம். சுவடி 73, 115
2. இரங்கினும் - நச்சர் பாடம், சுவடி 73, 115.
- 965-18 கலந்த பொழுதுங் காட்சியு மன்ன. 18
- 966-19 முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே⁺. 19

+ இவ்வியலின் 13 முதல் 19 வரையான ஏழு நூற்பாக்களின் வரிசை அமைப்பு பற்றி மு.அ.பிள்ளையின் கருத்து 13ஆம் நூற்பாவின் அடிக்குறிப்பில் காட்டப்பெற்றது. பால கூறுவது வருமாறு:-

'மாயோன் மேய என்னும் துத்திரத்தான் முதற்பொருளாள் ஒரு கூறாகிய நிலத்தைக் கூறினார். கூறுமிடத்து அவை திணையாகிய ஒழுக்கத்தின் பெயரானும் வழங்கப்படுமென்பதை உணர்த்த முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலெனச் சொல்லிய முறையான் சொல்லவும் படுமே எனக்கூறி, அதனான் நிலத்திற்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பினைப் புலப்படுத்திப் பின்னர் முதற்பொருளின் பிறிதொரு கூறாகிய காலம்பற்றிய இலக்கணத்தைத் தொடர்ந்து கூறி, அவை மயங்கியும் வரும் என்பதை உணர்த்த வேண்டித் திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலையிலவே நிலனொருங்கு மயங்குத லில்லென மொழிப எனப்பின்னும் நிலத்தின் இலக்கணங் கூறினார். அதன்கண் கூறிய திணைமயக்குறுதல் என்பது உரிப்பொருள் பற்றிய இயல்பாதலின் அவ்வியைபு பற்றி உரிப்பொருள்கள் இவையென அவற்றைத் தொகுத்துக் கூறினார். அங்ஙனம் கூறியதனான் நிலமும் பொழுதும் ஆகிய இரண்டொடு உரிப்பொருளும் கூடி முதற்பொருள் மூன்று கூறுபடுங்கொல்? என எழும் ஐயத்தைக் களைவான் வேண்டி முதற்பொருள் நிலமும் பொழுதும் என ஆயிரு வகைத்தே என இச்சுத்திரத்தான் வலியுறுத்துகின்றார்' (பதிப்பு 84. பக். 46)

- 967-20 தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ(ய்)¹
அவ்வகை² பிறவுங் சுருவென மொழிப. 20

பா.வே.

1. தொகைஇய. - பதிப்பு 22 இல் சு.வே. பிழை
2. இவ்வகை - சுவடி 1066.

- 968-21 எந்நில¹ மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்
அந்நிலம்² பொழுதொடு வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும். 21

பா.வே.

1. என்னில - சுவடி 1054 எழுத்துப்பிழை ந்நி > ன்னி
எண்ணில - சுவடி 106 எழுத்துப்பிழை ந்நி > ண்னி
2. அன்னிலம் - சுவடி 1054 எழுத்துப்பிழை ந்நி > ன்னி
நிலத்தொடும் - சுவடி 106 பிழை. சுட்டுச் சொல் இன்றியமையாதது.

- 969-22 பெயரும் வினையுமென் றாயிரு வகைய
திணைதொறு மரீஇய திணைநிலைப்¹ பெயரே. 22

பா.வே.

1. திணைநிலப் - சுவடி 106A எழுத்துப் பிழை லை > ல

- 970-23 ஆயர் வேட்டுவ ராடேத் திணைப்பெயர்
ஆவயின் வரூஉங் கிழவரு முளரே. 23

- 971-24 ஏனோர் மருங்கினு¹ மெண்ணுங்² காலை(ய்)
ஆனா வகைய திணைநிலைப்³ பெயரே. 24

பா.வே.

1. பாங்கினும் - நச்சர் பாடம் சுவடி 73, 115 இதுவே.
2. மெண்ணுங் - சுவடி 106A எழுத்துப்பிழை ண்ணு > ன்ணு
3. திணைநிலப் - சுவடி 106, 106A 1066 எழுத்துப்பிழை லை > ல

972-25 அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர்¹ பாங்கினும்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்.

25

பா.வே.

1. வினைவல - சுவடி 1, 16, 34, 53, 73, 74, 115, 502, 1054 பதிப்பு 2,7,14
வினைவர் - சுவடி 1066 எழுத்துப்பிழை, லகரம் விடுபட்டது.

973-26 ¹ஏவன் மரபி னேனோரு முரியர்
ஆசிய நிலைமை² யவரு மன்னர்³.

26

பா.வே.

1. இதன் முதலடியாகச் சுவடி 73இலும் பதிப்பு 2லும் உயர்ந்தோர் மருங்கின்
ஒழுக்கத் தான என ஓரடி அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.
2. நிலமை - எழுத்துப்பிழை லை >ல
3. மன்ன - எழுத்துப்பிழை ரகரமெய் விடுபட்டது.

974-27 ஒதல் பகையே தூதிவை பிரிவே.

27

975-28 அவற்றுள்
ஒதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன.

28

976-29 தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணி(ய்)¹
ஏனோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே.

29

பா.வே.

1. சிவணிய - நச்சர் பாடம் :

977-30 மேவிய சிறப்பி னேனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச்¹ சொல்லிய முறையாற்

பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியும்
இழைத்த வொண்பொருள் முடியவும்² பிரிவே.⁺ 30

பா.வே.

1. முதலாகச் - சுவடி 1, 16, 34, 74, 502, 1054 வெள்ளைப்பாடம்

2. முற்றவும் - சுவடி 106A

978-31 மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே. 31

979-32 மன்னர் பாங்கிற் பின்னோ ராகுப* 32

980-33 உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தி னான. 33

+ மேலிய சிறப்பின் என்ற நூற்பாவில் கூறப்பட்ட இருவகைக் காவற்கும் உரியாரைக் கூறிய பின்னர், நிறுத்த முறையே பொருள்வயிற் பிரிவுக்கு உரியாரைக் கூறுதலே முறையாகலின், மன்னர் பாங்கின் என்னும் நூற்பாவையடுத்து, பொருள்வயிற் பிரிதலு மவர்வயி னுரித்தே என்னும் நூற்பாவும், உயர்ந்தோர் பொருள்வயி னொழுக்கத் தானே என்னும் நூற்பாவும் இருத்தலே பொருத்தமாகும். இங்ஙனமன்றி, ஒதற்பிரிவு கூறும் உயர்ந்தோர்க்குரிய வோத்தினான என்னும் நூற்பாவும், வேந்தர்க் கோதப்பட்ட பலு பிரிவுகளும், குறுநில மன்னர்க்குரியன என்று கூறும் வேந்து வினையியற்கை என்னும் நூற்பாவும் காவற்பிரிவுக்கும் பொருள்வயிற் பிரிவுக்கும் இடையில் இடம்பெறுதல் பொருத்தமற்றதாகும்.

உரையாசிரியர்கள் தத்தம் கருத்திற்கேற்ப இரண்டு நூற்பாக்களை யொன்றாக்கியும், ஒன்றனை யிரண்டாகப் பிரித்தும் பொருள் கூறுதல் போல, இவ்வுரையாசிரியர்கள் காலத்திற்கு முன்பே இவ்விரு நூற்பாக்களும் யாராலோ எக்காரணத்தாலோ இங்கு இடம்பெற்று விட்டன. இஃது ஆசிரியர் எடுத்துக் கொண்ட பொருளைத் தொகுத்தும் வருத்தும் கூறுகின்ற முறைக்கு மாறுபட்டதாகும். மு.அ.பிள்ளை (பதிப்பு 50)
(பக் : 326 - 327)

* சோம இந்நூற்பாவையும் அடுத்ததையும் ஒன்றாக இணைத்துக் கொண்டு கூறுவதாவது: பிரிவைந்தனுள் பொருளும் போரும் எல்லார்க்கும் பொது. ஒதலும் தூதும் அடியார் முதலிய கீழோரை விலக்கி மற்ற நானில மேன்மக்களுக்குரிய என்பதை மேல் 25, 26 ஆம் துத்திரங்கள் கூறின. நாடுகாவற்பிரிவு மன்னரோடு சேர்ந்து சிறந்தார்க் குரித்தென 25ஆம் துத்திரமும், அக்காவற்பிரிவு நானில மேன்மக்களுக்கு முரித்தென 29ஆம் துத்திர மும் மொழிந்தன. இனி, மன்னரோடு சிவணிச் சிறந்த மேலோர் மன்னர்பொருட்டுப் பகைமேற்கொண்டு பிரிதல் மேல் 27ஆம் துத்திரத்திலும், காவலும் பொருளும் பற்றிப் பிரிதல் 28ஆம் துத்திரத்திலும் கூறப்பெற்றன வாதலின், அம்மூன்றுமொழியத் தூது முதலிய பிறவுயர்ந்தோர் வினை பற்றிய பிரிவனைத்தும் மன்னர் பாங்கிற் பின்னாராய அனைவர்க்குரித்தாம் என்பதை இவ்வொழிபுச் துத்திரத்தில் இந்நூலார் கூறினார். அன்பு, அறிவு, ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப் பார்க்கின்றியமையாத மூன்று என்பது வாய்மொழி. அதனால் மதிநுட்பம் நூலோடுடைய உயர்ந்தோர்க்கன்றி மற்றையோர்க்குத் தூது போல்வன கூடாமை ஈண்டு விளக்கப்பட்டது. (தொ.அ.ப.)

381-34 ⁺வேந்துவினை யியற்கை வேந்த⁺ னொரீஇய(வ்)
ஏனோர் மருங்கினு மெய்திட னுடைத்தே².

34

பா.வே.

1. வேந்தனி - நச்சர், சோம. பால. பாடம் சுவடி 73, 1066 இதுவே
வேந்தரி - சுவடி 115

2. னுடைய - பால. கொண்ட பாடம். சுவடிச் சான்றில்லை.

382-35 பொருள்வயிற்¹ பிரிதலு மவர்வயி னுரித்தே.

35

நச்சர், சோம. இருவரும் இதனையும் அடுத்த நூற்பாவையும் இணைத்து
ஒரே துத்திரமாகக் கொள்வர்.

பா.வே.

1. பொருள்வையிற் - சுவடி 9 எழுத்துப் பிழை வ > வை.

383-36 உயர்ந்தோர் பொருள்வயி னொழுக்கத் தான.

36

இவ்வாறன்றி, இதனை இரண்டு துத்திரமாகப் பிரித்துப் பிறவுரையாசிரியர்கள் கூறும் பொருள்கள் இந்நூலாரைக் கூறியது கூறுங் குற்றத்திற் காட்படுத்தும். மன்னர் பாங்கின் பின்னோ ராகுப எனத் தனியே பிரித்து, அதற்குப் பிறர் கூறும் உரை மேலே 27, 28, 29ஆம் துத்திரங்களில் இந்நூலார் கூறியவற்றுள் அடங்குதலின், அஃதவர் கருத்தன்மையறிக. அதுவேபோல், உயர்ந்தோர்க்குரிய ஒத்தினான என்பதைத் தனித்துத்திரமாக்கிப் பிறர் கூறும் பொருள் முன் ஒதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன என்னுஞ் துத்திரங் கூறுவதி லடங்குமாதலின் அதுவும் அமைவதன்று. ஏடெழுதுவோரால் இவை பிரித்தெழுதப் பெற்று அதனால் பின் உரையாசிரியர்கள் தனி வேறு துத்திரங்களாகக் கருதி மயங்கி, இந்நூலாசிரியரின் முன் துத்திரப் பொருளொடு பொருந்தாவாறு, மாறுபட உரை கூறியுள்ளனர். அன்றியும் இரண்டாய்ப் பிரிப்பின், இரண்டும் பொருள் முடிபின்றிப் பொலிவிழக்கும். (பதிப்பு 50 பக். 323-324)

- இவ்வியலின் 33ஆவது நூற்பாவையும் இதனையும் இணைத்து ஒரே துத்திரமாகக் கொள்ளும் பால கூறுவதாவது:-

"இத்துத்திரத்தின் முதலடியைப் பிரித்து அதனை ஒரு துத்திரமாகக் கூறுவர் உரையாசிரியன்மார். அங்ஙனம் பிரிப்பின் அது கூறியது கூறலாயும், உயர்ந்தோர் என்பதற்குப் பிறிது பொருள் கூறின் அது மயங்கவைத்தலாயும் முடியுமென்க. அங்ஙனம் அவர் இரண்டாகக் கொண்டமையான் உடைய என்னும் பாடத்தை உடைத்தே எனக் கொண்டமையும் தெரியலாம்." (பதிப்பு 84 பக். 69)

984-37 முந்நீர்¹ வழக்க மகடுஉவோ² டில்லை.

37

பா.வே.

1. முன்னீர் - சுவடி 106A 115, 1054, 1066

புறம் 9ஆம் பாடல் உரையில், "யாற்றுநீரும், ஊற்று நீரும், மழை நீரும் உடைமையால் கடற்கு முந்நீர் என்று பெயராயிற்று. அன்றி முன்னீர் என்று ஓதி நிலத்துக்கு முன்னாகிய நீர் என்றும் உரைப்ப' எனக் காணப்படுகிறது. அதனைக் கருதியோ அல்லது எழுத்துப் பிழையாகவோ இப்பாடம் தோன்றியிருக்கலாம். நச்சர். முதன்மைப் பொருளாக "மூன்று நீர்மையாற் செல்லுஞ் செலவு" என உரைத்தலின் முந்நீர் என்பதையே ஏற்கலாம்.

2. மகடுவோ - சுவடி 73, 115, பிழை அளபெடை தேவை.

மகடுவொ - பதிப்பு 2, 38, 88

985-38 எத்திணை மருங்கினு மகடுஉ¹ மடன்மேற்²
பொற்புடை நெறிமை யின்மை யான.

38

பா.வே.

1. மகடு - சுவடி 1054 பிழை; அளபெடை வேண்டும்.

2. மடமேற் - சுவடி 106A னகரமெய் விடுபட்டது.

986-39 தன்னு மவனு மவளுஞ்¹ சுட்டி
மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு² டெய்வ
நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்(று)
அன்ன³ பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ
முன்னிய கால மூன்றுடன் விளக்கித்
தொழி தேளத்துங்⁴ கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திற்து நற்றாய் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியு மவ்வழி யுரிய.

39

பா.வே.

1. மவளு மவனுஞ் - பதிப்பு 88இல் சு.வே.

2. மொழிப்பொருள் - சுவடி 1054 பிழை வேற்றுமைத் தொகையாக ஆளப்பட்ட
ள்ளது. வினைத்தொகை அன்று.

3. அன்னவை - பதிப்பு 38இல் சு.வே.

4. தேயெத்துங் - சுவடி 1066 எழுத்துப் பிழை எ>யெ

தேத்துங் - சுவடி 115 எழுத்துப் பிழை எகரம் விடுபட்டது.

987-40 ஏமப் பேரூர்ச் சேரியுஞ் சுரத்துந்
தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே. 40

988-41 அயலோ ராயினு மகற்சி மேற்றே. 41

989-42 தலைவரு¹ விழும நிலையெடுத் துரைப்பினும்
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணு
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்
வாய்மையும் பொய்ம்மையுங்² கண்டோற்³ சுட்டித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினு
நோய்மிகப் பெருகித்தன் னெஞ்சுகலுழ்ந் தோளை(ய்)⁴
அழிந்தது களையென மொழிந்தது⁵ கூறி⁶
வன்புறை⁷ நெருங்கி வந்ததன் றிறத்தோ(டு)
என்றிவை யெல்லா மியல்புற நாடின்
ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி மேன. 42

பா.வே

1. தலைவரும் - நச்சர். பாடம்; சுவடி 73, 115.

2. பொய்மையுங் - சுவடி 73 பதிப்புகள் 2, 7, 14

3. கண்டோர்ச் - நச்சர். சோம பால. பாடம்.

4. கலிழ்ந்தோளை - சுவடி 9, 16, 34, 74, 502, 1066

அமுதல் என்னும் பொருளில் ஐங்குறுநூற்றில், 'கூதிராயிற் கண்கலிழ் தந்து'
(45) என வருகிறது. எனவே கலங்குதலாகிய கலுழ்தலும் அமுதலாகிய
கலிழ்தலும் ஏறக்குறைய ஒரே பொருள் உடைமையான் ஏற்பட்ட
பாடபேதமாகலாம். அதிகமான சுவடிகளின் ஆட்சிபற்றி இப்பதிப்பில்
கலுழ்ந்தோளை என்னும் பாடமே கொள்ளப் படுகிறது.

5. களைஇயவொழிந்தது - நச்சர். பாடம்

களை இயொழிந்தது - சுவடி 115

களை இயர்மொழிந்தது - சுவடி 1066

6. கூறிய - சுவடி 106 A. பிழை யகரம் மிகை

7. வன்பொறை - சுவடி 1, 9, 16, 53, 74, 106A, 115, 502, 1066 பதிப்பு 2

990-43 பொழுது மாறு முட்குவரத் தோன்றி
வழுவி னாகிய குற்றங் காட்டலும்
ஊரது சார்புஞ்¹ செல்லுந் தேயமும்
ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும்²
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் புணர்ந்த³ நெஞ்சமொடு
அழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினு மாங்கத்
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினுஞ்
சேய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினுங்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப.

43

பா.வே

1. சார்வுஞ் - நச்சர். சோம.. பால. பாடம்.

2. கிளவியும் - நச்சர். பாடம்

3. புணர்ந்தறி - பதிப்பு 17 இல் சு.வே.

991-44 ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்தும்
ஒன்றிய மொழியொடு¹ வலிப்பினும் விடுப்பினும்
இடைச்சுர மருங்கி னவடம்² ரெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்தலிற்³ கலங்களு ரெய்திக்
சுற்பொடு புணர்ந்த கெளவை⁴ யுளப்பட(வ்)
அப்பாற் பட்ட வொருதிறத் தானு
நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந்
தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியும்
இன்மைய திளிவு⁵ முடைமைய துயர்ச்சியும்
அன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையும்
ஒன்றாப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினும்
வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமோ(டு)

ஊதியங் கருதிய வொருதிறத் தானும்
 புகழு மானமு மெடுத்துவற் புறுத்தலுந்
 தூதிடை யிட்ட வகையி னானும்
 ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்
 மூன்றன் பகுதியு மண்டிலத்⁶ தருமையுந்⁷
 தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
 பாசறைப் புலம்பலு முடிந்தகா லத்துப்
 பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினுங்
 காவற் பாங்கி னாங்கோர் பக்கமும்
 பரத்தையி னகற்சியிற் பிரிந்தோட்⁸ குறுகி(ய்)
 இரத்தலுந் தெளித்தலு மெனவிரு வகையோ(டு)
 உரைத்திற நாட்டங்⁹ கிழவோன் மேன.

44

பா.வே

1. தோழியொடு⁺ - நச்சர். பால. பாடம்
 2. மருங்கினுமவடம - சுவடி 106A, பிழை, உம்மை மிகை
 3. பெயர்த்தலிற் - நச்சர். பாடம்
 4. கவ்வை - சுவடி 115, 1066 பிற்கால வழக்கு
 5. திழிவு - சுவடி 115 பொருள் அமையினும் எழுத்துப்பிழையே
 6. மண்டலத் - சுவடி 1, 16, 34, 502, பிற்கால வழக்கு
 7. மண்டலத் தமைதியுந் - சுவடி 1054
 8. பரிந்தோட் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.
 9. னாட்டங் - சுவடி 1054 எழுத்துப்பிழை ந > ன
- 992-45 எஞ்சி யோர்க்கு மெஞ்சுத விலவே .

45

+ "ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி என மேற் கூறியதனைச் சுட்டி ஒன்றிய தோழி என்றார். ஒன்றிய மொழியொடு என்னும் பாடத்திற்குப் பொருள் நோக்கின்மையறிக. " பால (பதிப்பு 84 பக். 93)

* "பாங்கர் முதலாயினாரை இச் சூத்திரத்தாற் கூறுப. தலைமகள் கூற்றுத் தனித்துக் கூறல் வேண்டும் - இவரோடு ஒரு நிகரன்மையின் - எனின் ஒக்கும். தலைமகள் கூற்று உணர்த்திய சூத்திரம் காலப் பழமையாற் பெயர்த்தெழுதுவார் விழ எழுதினார் போலும்." இளம்பூரணம்.

- 993-46 நிகழ்ந்தது¹ நினைத்தற் கேதுவு மாகும்². 46
- பா.வே.
1. நினைந்தது - சுவடி 106A பதிப்பு 17இல் சு.வே பிழை
2. மாக்கும் - சுவடி 74, 502 பொருத்தமற்ற பாடம்
- 994-47 நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே. 47
- 995-48 மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாசி
விரவும் பொருளும் விரவு மென்ப. 48
- 996-49 உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத்
தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே. 49
- 997-50 உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்ததை நிலமெனக்¹
கொள்ளு மென்ப குறியறிந்² தோரே. 50
- பா.வே
1. நிலமெனக் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்
2. குறியுணர்ந் - சுவடி 73, 115 நினைவுப் பாடம் போலும்
- 998-51 உள்ளுறுத் திதனோ டொத்துப்பொருண் முடிசென(வ்)
உள்ளுறுத் துரைப்பதே¹ யுள்ளுறை யுவமம். 51
- பா.வே
1. துறுவதை - சுவடி 1, 16, 34, 74, 502, 1054 பதிப்பு 17இல் சு.வே.
திறுவதை - பதிப்பு 32
துரைப்பதவ்வுள்ளுறை-பதிப்பு 2
துரைப்பதை - சுவடி 106A, 1066 பதிப்பு 17இல் சு.வே.
- 999-52 ஏனை யுவமந் தானுணர் வகையே. 52
- 1000-53 காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயின்
ஏமஞ் சாலா விடும்பை யெய்தி
நன்மையுந் கீமைய மென்றிரு கிறக்கார்

றன்னொடு மவனொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்லெதிர் பெறாஅன்¹ சொல்லி யின்புறல்
புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

53

பா.வே

1. பெறாஅத்தான் - சுவடி 106A

1001-54 ஏறிய மடற்றிற மிளமை தீர்திறந்
தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிறன்
மிக்க காமத்து மிடலொடு¹ தொகைஇச்
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே.

54

1. பதிப்பு 2 இல் மடலொடு என இருப்பது அச்சுப்பிழை ஆகலாம்.

1002-55 முன்னைய¹ நான்கு முன்னதற்² கென்ப.

55

பா.வே.

1. முன்னய - சுவடி 502 எழுத்துப்பிழை னை>ன

2. முன்னதற் - சுவடி 1066 எழுத்துப்பிழை ன>னை

1003-56 நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்
கலியே பரிபாட் பாயிரு பாவினும்¹
உரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

56

பா.வே

1. பாங்கினும் - நச்சர். பாடம்

1004-57 + மக்க ணுதலிய வகனைந் திணையுஞ்
சுட்டி யொருவர்¹ பெயர்கொளப் பெறாஅர்². 57

பா.வே.

1. யொருவர்ப் - பதிப்புகள் 7, 14, 17
யொருவற்* - சுவடி 1066 எழுத்துப்பிழை ர்>ற்
2. பெறாஅ - சுவடி 115. பதிப்பு 84

1005-58 புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்ல(து)
அகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே. 58

அகத்திணையியல் முற்றும்

+ "இந்நூற்பா, மக்கணுதலிய வகனைந்திணையும் சுட்டியொருவர் பெயர்கொளப்பெறாஅ என்றவாறு இருப்பின் நன்றாம்." மு.அ.பிள்ளை. (பதிப்பு 50 பக். 605)

* "பெறார் எனப் பாடங்கொள்பவர் உரையாசிரியன்மார். பெறார் என்னும் பயனிலை அகனைந்திணை என்னும் எழுவாயொடு இயையாமையின் பெறாஅ என்பதே பாடமாதல் தெளியப்படும். பாலு (பதிப்பு 84 பக். 126)

"இதன்கண் (முன்னோர் பாடத்தின்கண்) பெறாஅர் என்னும் பாடம் அகனைந்திணை என்னும் எழுவாயொடு பொருந்தாமையின் பெறாஅ எனப் பாடங்கொண்டேன்." பாலு (த.நா.பா.வே. பக். 77)

2. புறத்திணையியல்

- 1006-59 அகத்திணை மருங்கி னாரிறப வுணர்ந்தோர்
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே(ய்)
உட்குவரத் தோன்று மீரேழ் துறைத்தே. 1
- 1007-60 வேந்துவிடு முனைநூர்¹ வேற்றுப்புலக் களவின்
ஆதந் தோம்பன்² மேவற் றாகும். 2

பா.வே.

1. முனைநர் - சுவடி 1, 16, 74, 502
2. தோம்பு - சுவடி 1066. பிழை.

- 1008-61 படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகெட(வ்)
ஒற்றி னாகிய வேயே வேய்ப்புறம்
முற்றி னாகிய புறத்திறை முற்றிய(வ்)
ஊர்கொலை யாகோள் பூசன் மாற்றே
நோயின் றுய்த்த னுவல்வழித்¹ தோற்றம்
தந்துநிறை பாதி ஓண்டாட்டு கொடையென
வந்த வீரேழ் வகையிற் றாகும். 3

பா.வே.

1. னுவலுழித் - நச்சர். பால. பாடம்.
னுவலுவழித் - சுவடி 73, 115, 1054 பதிப்பு²

- 1009-62 மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை¹ சிறந்த
கொற்றவை நிலையு² மத்திணைப் புறனே. 4

பா.வே.

1. துடிநிலை⁺ - நச்சர். சோம. பால. பாடம்
2. நிலையலு - சுவடி 115. பிழை

+ "மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை என்பது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம். ஐயனாரிதனார் வெட்சித் திணையில் 'துடிநிலை' என்பதனையே துறையாகக் குறித்துள்ளமையின் ஐயனாரிதனார் கொண்ட பாடம் துடிநிலை எனத்

தெரிசின்றமையின் நச்சினார்க்கினியரும் துடிநிலை எனவே பாடங் கொண்டார்." (பதிப்பு 61 பக். 46)

"இனி, துடிநிலை என்னுமிடத்துக் குடிநிலை என இளம்பூரணர் கொண்ட பாடத்தின் பொருத்தம் புலப்படவில்லை. ஆகோள் கொற்றவை நிலைகளைப் போலக் குடிநிலை போர்த் தொடக்கத்திற்கு இன்றியமையாததன்று.

இவ்வியலின்பின் 'கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வரும் துறைகளெனக் கூறப்படுவன மூன்று. அவற்றுள் முதலது கொடிநிலை (புறத்திணை து.33) அஃதொழிந்த மற்றிரண்டும் புறத்திணைத் துறைகளாக முன் வேறு துத்திரங்களில் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றோடு அவ்வாறு புறத்திணை எதற்கும் துறையாக யாண்டும் விளக்கவோ சுட்டவோ பெறாத கொடிநிலையை வாளா கூட்டி ஒரு பரிசாயெண்ணுதல் அமைவுடைத்தன்று. புறத்துறைகளாக வேறு துத்திரங்களில் விளக்கப்படும் இரண்டனொடு பின் துத்திரத்தில் கொடிநிலை வாளா கூட்டிக் கூறப் பெறுதலால் அவையொப்பக் கொடிநிலையும் புறத்துணையாம் பரிசு பிறிதிடத்தில் சுட்டப்பெறுதல் முறையாகும். அதனாலும், கொடியெடுப்பு போர்த் துவக்கத்தில் நிகழ்வதொன்றாதலானும் கொடிநிலையைக் கொற்றவை நிலையொடு வெட்சி வகையாய் இதில் தொல்காப்பியர் கூறினார் எனக் கொள்ளுதலே சிறக்கும். அக் கொடிநிலைப்பாடம் நாளடைவில் ஏடெழுதுவோரால் குடிநிலையாக மாறி இளம்பூரணர் கண்டிருத்தல் வேண்டும். அப்பாடம் சிறவாமையால் அதனைப் பொருள் பொருந்தப் போர்க்குரிய துடிநிலையாக்கி நச்சினார்க்கினியர் பாடங்கொண்டதாகக் கருதற்கு இடனுள்ளது. அன்றியும் துடி துறை சுட்டும் பாலைநிலப் பறையேயாதலானும் எல்லா நிலத்துக்கும் பொதுவான போர்ப் பெருமுரசுக்குப் பெயரன்றாமாதலானும், இங்குத் துடிநிலைப் பாடத்தினும் கொடிநிலைப் பாடமே சிறப்புடைத்தாதல் மலையிலக்காம். ஆகவே இளம்பூரணரின் குடிநிலை, நச்சினார்க்கினியரின் துடிநிலை எனுமிரு பாடங்களையும் கொள்ளாது இதில் கொடிநிலையே பாடமாகக் கொள்ளின், பின் கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வரும் எனத்தொகுத்து மூன்றனுள் மற்றவற்றோடு கொடிநிலையைக் கூட்டிக் கூறிய பெற்றி இனிது விளங்கும்". சோம. (பதிப்பு 61 பக். 44, 47)

"புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெட்சித்திணைத் துறைகள் தொல்காப்பியனார் குறித்த வெட்சித்திணைத் துறைகளை அடியொற்றியே அமைந்துள்ளன. வெண்பாமாலையிலுள்ள வெட்சித் துறைகளுள், தொடுகழல் மறவர் தொல்குடி மரபிற் படுகண் இமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று எனத் துடிநிலையும், ஒளியின் நீங்கா விறற்படையோள் அளியின் நீங்கா அருளுரைத்தன்று எனக் கொற்றவை நிலையும் அடுத்தடுத்துக் கூறப்படுதலின் இத்தொல்காப்பிய நூற்பாவுக்கு மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை என்றபாடமே ஐயனாரிதனார் கொண்ட பாடம் எனக் கருத வேண்டியுள்ளது. இக்கருத்தினாலேயே மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை எனப்பாடங்கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கரந்தைப் படலத்தில், மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையுமற்றும் கொண்டுபிற ரறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று எனக் குடிநிலை என்ற துறை இடம் பெற்றிருத்தல் கொண்டு இத்தொல்காப்பிய நூற்பாவுக்கு மறங்கடைக்கூட்டிய குடிநிலை என்ற பாடமும் வழங்கி வந்தமை புலப்படுதலால் அதனையே இளம்பூரணர் பாடமாகக் கொண்டு உரைவரைந்துள்ளார் எனத்தெரிகிறது. இவ்வாறு இந் நூற்பாவுக்கு மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை என இளம்பூரணரும், மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை என நச்சினார்க்கினியரும் இருவேறு பாடங்களைக் கொண்டு உரை வரைவதற்கு

1010-63 வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
 வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளு முறுபகை
 வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி யேந்துபுகழ்ப்
 போந்தே வேம்பே யாரென வருஉ
 மாபெருந் தாணையர்¹ மலைந்த பூவும்
 வாடா வள்ளி வயவ ரேத்திய(வ்)
 ஓடாக் கழனிலை² யுளப்பட வோடா(வ்)
 உடல்வேந் தடுக்கிய வுன்ன நிலையும்
 மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்
 றாவா விழுப்புசுழ் பூவை நிலையும்
 ஆரம ரோட்டலு மாபெயர்த்துத் தருதலுஞ்
 சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலுந்
 தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்
 அனைக்குரி³ மரபினது சுரந்தை யன்றியும்
 வருதார்⁴ தாங்கல் வான்வாய்த்துக் கவிழ்த்தலென்(று)
 இருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்⁵
 வாண்மலைந் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க
 நாடவற்⁶ கருளிய பிள்ளை யாட்டுங்
 காட்சி கல்கோ⁷ ணீர்ப்படை நடுதல்⁸
 சீர்த்தகு⁹ மரபிற்¹⁰ பெரும்படை வாழ்த்தலென்(று)
 இருமூன்று மரபிற்¹¹ கல்வொடு புணரச்
 சொல்லப் பட்ட வெழுமூன்று¹² துறைத்தே.

5

அடிப்படையாக அமைந்தது இவ்வுரையாசியர் இருவர்க்கும் காலத்தால் முற்பட்டதாய்ப் பன்னிரு படலத்தின் வழி நூலாய்த் தொல்காப்பியத்தின் சார்பு நூலாய் அமைந்த புறப்பொருள் வெண்பாமாலையே யென்பது நன்கு தெரியப்படும்” வெள்ளை (பதிப்பு 110 பக். 68-69)

“இளம்பூரணர் குடிநிலை எனப் பாடங்கொள்வார். குடிநிலை வாகையின்பாற்படுதற்கு ஏற்றலன்றி வெட்சிக்கு இயையாதென்க”. பாலு (பதிப்பு 84 பக். 141)

பா.வே.

1. மாவருந் தானை⁺ - பதிப்பு 84
2. கழநிலை - சுவடி 9. எழுத்துப்பிழை. வி>நி
3. அதனைக்குரி - சுவடி 1066. பிழை தகரம் மிகை
4. வருந்தார் - சுவடி 34. வினைத்தொகை வடிவே சிறப்புடைத்து.
5. நிலமையும் - சுவடி 34. பிழை பொருந்தாப் பாடம்.
6. நாடவர்க் - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை ற் >ர்க்
7. கால்கோள் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.
8. நடுகல் - சுவடி 1, 9, 34, 53, 73, 106A 115, 120, 1054, 1066
பதிப்பு 2, 7, 17 பதிப்பு 38 இல் சு.வே.
9. சீர்த்த - பதிப்பு 24 இல் அச்சுப்பிழை. உரையில் சீர்த்தகு எனவே பாடம்.
10. சிற்ப்பிற் - நச்சர். பால. பாடம்;
11. வகையிற் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.
12. மூவேழ் - சுவடி 9, 53, 115 பதிப்பு 17இல் சு.வே.

+ "தானை மறவரது மறமேயன்றி யானை மறமும். குதிரை மறமும் தும்பைத் திணைக்கண் துறைகளாக அமைந்து வருதலின் மாவருந் தானையர் என்றார். மாபெருந் தானையர் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர். அப்பாடத்திற்குச் செய்யுளுறுப்பாகிய நோக்கு இன்மையான் அப்பாடம் சிறவாமை அறிக". (பால. பதிப்பு 84 பக். 145)

"புறத்திணையியலுள் வெறியறி சிறப்பின் (து.62) என்னும் நூற்பாவின்கண் ஐந்தாவது அடி மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும் என்றுள்ளது. நச்சர், உரையை ஊன்றி நோக்கின் அவர் மாபெரும் தானை என்றே பாடங்கொண்டார் என்பது விளங்கும்". (த.நூ.பா.வே. பக். 77)

இப்பகுதிக்கு நச்சர். "மா வரும் புகழ் ஏந்தும் பெருந்தானையர் - மா முதலியனவற்றால் தமக்கு வரும் புகழைத் தாங்கும் மூவேந்தருடைய பெரும்படையாளர்" என்றே உரை கூறுகிறார். இதனால் மா வரும் என்பதே நச்சர். கொண்ட மூலபாடம் என்பது உறுதியாகிறது. பதிப்பாசிரியர்கள் மூலத்தையும் உரையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்காததால் மூலத்தில் மாபெரும் எனவும், உரையில் மாவரும் எனவும் இருவேறு விதமாக அமைந்து விட்டது. ப.வெ.நா.

* "சீர்த்த மரபில் (பொருள் 63) என்பதற்குச் சீர்த்தகு சிறப்பின் எனப்பாடங்கொண்டார் நச்சர். கு என்ற எழுத்துச் சேர்க்கையோடு பொருள் வேறுபாடும் சொல்மாற்றமும் இங்கு அமைந்துள்ளன". வெ.ப. (பக் 27) (தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

1011-64 வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே. 6

இளம்பூரணர் இந்நூற்பாவையும் அடுத்ததையும் இணைத்து
ஒரே துத்திரமாகக் கொண்டார்.

1012-65 எஞ்சா மண்ணை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சுகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே. 7

1013-66 இயங்குபடை யரவ மெரிபரந் தெடுத்தல்
வயங்க லெய்திய பெருமை யானும்
கொடுத்த லெய்திய கொடைமை யானும்
அடுத்தார்ந் தட்ட கொற்றத் தானும்
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்
பொருளின் றுய்த்த பேராண் பக்கமும்
வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல(வ்)
ஒருவன் றாங்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்
வென்றோர் விளக்கமுந் தோற்றோர் தேய்வுங்
குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்
அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறைபதின் மூன்றே. 8

1014-67 உழிஞை தானே மருதத்துப்¹ புறனே. 9

இளம்பூரணர் இதனையும் அடுத்ததையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக்
கொண்டுள்ளார்.

பா.வே.

1. மருதத்திற் - சுவடி 115. பிழை. பொருந்தாப்பாடம்.

பதிப்பு 24இன் மூலத்தில் இச்சீர் சீர்த்த (பக் 69 வரி 3) என்றிருந்த போதிலும்
உரைப்பகுதியில் சீர்தகு மரபின் (பக் 73 வரி 30) என்றே காணப்படுகிறது. பதிப்பு
61இன் இளம்பூரணப் பகுதியிலும் இவ்வாறே உள்ளது. இதனால் இளம். கொண்ட
மூலபாடம் சீர்த்தகு என்பதே என உறுதியாகிறது. பதிப்பு 24இன் மூலபாடப்
பகுதியில் அச்சுப்பிழையாகக் குகரம் விடுபட்டுப் போயிற்று எனலாம். இதனால்
இப்பாடபேதம் ஓர் எழுத்தின் சேர்க்கையால் அமையவில்லை; ஆனால் ஓர் எழுத்தின்
விடுபாட்டால் (அதுவும் அச்சுப்பிழையால்) நேர்ந்தது என்பது புலப்படுகிறது.
ப.வெ.நா.

1015-68 முழுமுத லரண முற்றலுங் கோடலும்
அனைநெறி¹ மரபிற் றாகு மென்ப. 10

பா.வே.

1. மன்னெறி - சுவடி 1066
பன்னெறி - பதிப்பு 17 பதிப்பு 38 இல் சு.வே.

1016-69 அதுவே தானு மிருநால் வகைத்தே. 11

1017-70 கொள்ளார் தேளம்¹ குறித்த கொற்றமும்
உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது² சிறப்பும்
தொல்லெயிற் றிவர்தலுந்³ தோலின்⁴ பெருக்கமும்
அகத்தோன் செல்வமு மன்றி⁵ முரணிய
புறத்தோ னணங்கிய பக்கமுந் திறற்பட(வ்)⁶
ஒருதான் மண்டிய குறுமையு⁷ முடன்றோர்
வருபகை⁸ பேணா⁹ ராரெயி லுளப்படச்¹⁰
சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே. 12

பா.வே.

1. தேயம் - சுவடி 115. வெள்ளைப்பாடம்.
2. வேந்தன் - சுவடி 34.
3. தொல்லெயிற் கிவர்தலுந் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.
தொல்லெயிற் கிவர்தல் - பதிப்பு 38 இல் சு.வே.
4. தோலது - இளம்பூரணர் பாடம்.
5. மன்றியு - பதிப்பு 22இல் சு.வே. உம்மை மிகை.
6. திறப்பட - நச்சர். சோம. பால. பாடம்
7. பெருமையு - சுவடி 34, 1054 பொருந்தாப்பாடம்.
பொதுமையு - சுவடி 502 பொருந்தாப்பாடம்.
8. வருபடை - பதிப்பு 22இல் சு.வே.
9. பேணாதா - சுவடி 120 வெள்ளைப்பாடம்; சிறப்பின்று.
10. லுட்படச் - சுவடி 1066 வெள்ளைப்பாடம்.

1018-71 குடையும் வாளும் நான்கோ என்றி¹
 மடையமை ஏணிமிசை² மயக்கமுங் கடைஇச்
 சுற்றம ரொழிய வென்றுகைக் கொண்டு
 முற்றிய முதிர்வு மன்றி முற்றிய(வ்)
 அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியு மற்றதன்
 புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானும்
 நீர்ச்செரு³ வீழ்ந்த பாசியு மதாஅன்(று)
 ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்
 மதில்மிசைக் கிவார்ந்த மேலோர் பக்கமும்⁴
 இகன்மதிற் குடுமி கொண்ட மண்ணுமங் கலமும்⁴
 வென்ற வாளின் மண்ணோ⁵ டொன்றத்
 தொகைநிலை யென்னுந் துறையொடு தொகைஇ
 வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப.

13

பா.வே.

1. என்றியும் - பதிப்புகள் 11, 22, 31 இல் சு.வே. உம்மை இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதன்று. மிகை எனலாம்.
2. ஏணி - சுவடி 34. பிழை மிசை என்பது விடுபட்டது.
3. நீர்ச்செழு - சுவடி 9. எழுத்துப்பிழை. ரூ>மு
4. அகமிசைக் கிவார்ந்தோன் பக்கமு மிகன்மதிற் குடுமிகொண்ட மண்ணுமங் கலமும் - என்பது நச்சர். பாடம்.
 அகமிசைக் - சுவடி 1, 120
 அகன்மிசைக் - சுவடி 9, 53, 115
 மதிமிசைக் - சுவடி 1054. லகர மெய்விடுபட்ட எழுத்துப்பிழை.
 கிவார்ந்தோர் - சுவடி 34
5. மண்ணொ - பதிப்பு 84. ஓடு என்பதே மூன்றன் உருபு என்பதால் இவர் எல்லா இடங்களிலும் அவ்வடிவத்தையே கொள்கிறார். செய்யுளோசை நோக்கிச் சில இடங்களில் ஓடு என்பதுவும் சரியான பாடமாகவே அமைகிறது. மேலும் ஓடு என்பது இலக்கண இலக்கிய ஆசிரியர்களால் பிழையெனப் புறக்கணிக்கப் பட்டதும் அன்று.

1019-72 தும்பை தானே நெய்தலது புறனே. 14

இளம்பூரணர் இதனை அடுத்த நூற்பாவோடு சேர்த்து ஒரே துத்திரமாகக் கொண்டுள்ளார்.

1020-73 மைந்துபொரு ளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்றுதலை யழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப.¹ 15

பா.வே.

1. நென்க - சுவடி 106A எழுத்துப்பிழை. என்மனார் என்பதே வாய்பாடு.

1021-74 கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற்
சென்ற வுயிரி னின்ற¹ யாக்கை(ய்)²
இருநிலந் தீண்டா வருநிலை³ வகையோ(டு)
இருபாற் பட்ட வொருசிறப் பின்தே 15

பா.வே.

1. நின்ற - சுவடி 1066 சந்திப்பிழை; உயிரின் + திரை
2. யாக்கையின் - சுவடி 74 பொருந்தாப்பாடம்.
3. வருநில - சுவடி 1066 எழுத்துப்பிழை. லை>ல.

1022-75 தானை யானை குதிரை யென்ற
நோனா ருட்கு மூவகை நிலையு
வேன்மிகு¹ வேந்தனை மொய்த்தவழி யொருவன்
தான்மீண் டெறிந்த தார்நிலை யன்றியும்
இருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமும்
ஒருவ னொருவனை யுடையடை புக்குக்
கூழை தாங்கிய பெருமையும்² படையறுத்துப்³
பாழி கொள்ளு மேமத் தானுங்
களிற்றெறிந் தெதிர்ந்தோர் பாடுங் களிற்றொடு
பட்ட வேந்தனை யட்ட வேந்தன்
வாளோ ராடு மமலையும் வாள்வாய்த்(து)
இருபெரு⁴ வேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமும்
ஒருவரு மொழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணுஞ்

செருவசுத் திறைவன் வீழ்வுறச்⁵ சினைஇ(ய்)
ஒருவனை⁶ மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
பல்படை யொருவற் குடைதலின் மற்றவன்
ஒள்வாள் வீசிய நூழிலு முளப்படப்
புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

17

பா.வே.

1. வென்றிமிகு - பதிப்புகள் 14, 17 இல் சு.வே.
2. எருமையும்⁺ - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.
3. படைமறுத் - பதிப்பு 17இல் சு.வே
4. இரு - சுவடி 1066, பிழை, பெரு என்பது விடுபட்டது.
5. வீழ்ந்தெனச் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.
6. ஒருவன் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்

1023-76 வாகை தானே பாலையது புறனே.

18

இளம்பூரணர் இதனையும் அடுத்ததையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக்
கொண்டுள்ளார்.

1024-77 தாவில் கொள்கைத் தத்தங் கூற்றைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்த லென்ப.

19

1025-78 அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்
ஐவகை மரபி னரசர் பக்கமும்
இருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமும்
மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்
நெறியி னாற்றிய வறிவன் றேயமும்

+ "கதம்மிகின் எதிர்வரும் எவற்றிற்கும் அஞ்சாது சிரக்கணித்து நிற்கும் எருமைக்
கடாவை ஒப்பப் பகைவர்க்கு அஞ்சாது நிற்கும் தறுகண்மை எருமைமறம் எனப்படும்.
எருமை மறம் என்பது எருமை எனக் குறைந்து நின்றது.

பெருமையும் எனப் பாடங்கொள்ளின் அது பாடாண்டிணைக் குறித்தாவதன்றித்
தும்பை யாகா தென்க". பால. (பதிப்பு 84 பக். 187)

நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்
பாலறி மரபிற் பொருநர் கண்ணும்¹
அனைநிலை² வகையோ டாங்கெழு வகையாற்³
றொகைநிலை பெற்ற தென்மனார் புலவர்.

20

பா.வே.

1. பொருநர்க் கண்ணும் - சுவடி 115. ககரவொற்று மிகை.
2. மனைநிலை⁺ - பதிப்பு 84
3. வகையிற் - நச்சர். சோம. பாடம்.

1026-79 கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறைக்
காதலி னொன்றிக் கண்ணிய வகையினும்¹
ஏரோர் களவழி யன்றிக் களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியுந் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்றோர்க் குரவையும்
ஒன்றிய மரபிற் பின்றோர்க் குரவையும்
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானும்
அரும்பகை தாங்கு மாற்ற லானும்
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமும்
ஒல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையி னொன்றொடு புணர்த்துத்²
தொல்லுயிர் வழங்கிய வவிப்பலி யானும்

+ "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பணப் பக்கமும் (த. 77) என்னும் துத்திரத்துப், 'பாலறி மரபிற் பொருநர் கண்ணு மனைநிலை வகையொடு ஆங்கெழு வகையான்' என்னுந் தொடரைக் கண்ணும் மனைநிலை வகையொடு என்று பிரிக்காமல் அனைநிலை வகையொடு என்று பிரித்தனர். ஆங்கெழுவகை எனக் கூறப்பட்டுள்ளமை கண்டு அனைநிலைவகை என்பதனையே ஒரு வகையாகக் கூறிச்சென்றனர். அனைநிலைவகை என்பது மேற்கூறிய வகையினைச் சுட்டுவதன்றி 'அனைநிலை' என்பதொரு வகையைச் சுட்டாமையானும் மூதின் முல்லை, ஏறாண் முல்லை, இல்லாண் முல்லை எனப் பெண்பால் வாகை சான்றோர் இலக்கியங்களுள் பயின்று வருகின்றமையானும், அதனைக் கூறாவிடின் இவ்விலக்கணம் குன்றக்கூறலாய் முடியுமாதலானும் முன்னோர் பிறழ்ப் பிரித்துள்ளமைக் கண்டு மனைநிலை வகை எனப் பிரித்துப் பாடங் கொண்டேன். இதன்கண் பிறழ்பிரிப்பு நேர்ந்தமை தவிர இப்பாடவேறுபாடு யாதுமில்லை". பால. (த.நா.பா.வே. பக் 77-78)

ஒல்லா ரிடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
 பகட்டி னானு மாவி னானுந்
 துகட்டபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமுங்
 கடிமனை நீத்த பாலின் கண்ணும்³
 எட்டுவகை நுதலிய வவையகத்⁴ தானுங்
 கட்டமை யொழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும்
 இடையில் வண்புகழ்க் கொடையி னானும்⁵
 பிழைத்தோர்த் தாங்குங் காவ லானும்
 பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானும்
 அருளொடு புணர்ந்த வகற்சி யானுங்
 காம நீத்த பாலி னானுமென்(று)
 இருபாற்⁶ பட்ட வொன்பதின் றுறைத்தே.⁷

21

பா.வே.

1. மரபினும் - நச்சர். சோம. பாடம்.
2. புணர்ந்து - நச்சர். பால. பாடம்.
3. கட்டி நீத்த பாலி னானும்⁺ - நச்சர். சோம. பாடம்.
 கட்டி நீத்த பாலின் கண்ணும் - பால. பாடம்
4. வவையத் - நச்சர். பாடம்.
5. கொடைமையானும் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்
6. இருபார் - சுவடி 74. எழுத்துப்பிழை, ற் > ர்.
7. வொன்பதிற்றுத் துறைத்தே - நச்சர். சோம. பாடம்.

+ நச்சினார்க்கினியரை அடியொற்றிச் செல்லும் சோமகந்தர பாரதியார் கூறுவதாவது:-

" இங்கு கடிமனை நீத்த பாலினானும் எனப் பாடங்கொண்டு 'பிறர்மனை நயவாமை குறிக்கும்' என்பார் இளம்பூரணர். அஃதன்ற அறவொழுக்காமெனினும் இல்வாழ்வார் எல்லார்க்கும் பொது அறமாதலின் தனி ஒருவர் வாகைக்குரிய வீறாகாது. அன்றியும், அதனினும் அருமைத்தாகும் அறிவழி காம வெறியொழி விறலை இதன்கீழ்க் 'காம நீத்த பாலினானும்' எனக் கூறுதலான் அதிலடங்கும் பிறர்மனை நயவாமையைத் தனித்தொரு துறையாக்குதலிற் சிறப்பில்லை. இன்னும் அப்பாடங் கொள்ளின், இறைமைச் செல்வத்தை இகழ்ந்து துறக்கும் உள்ள வெறுக்கையைக் குறிக்கும் வாகைத்துறை இல்லாதொழியும். ஆகையால், இங்குக் 'கட்டில் நீத்த பால்' எனும் பாடமே சிறத்தலறிக" (பதிப்பு 61 பக். 227)

1027-80 காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே.

22

இளம்பூரணர் இச்சுத்திரத்தையும் அடுத்ததையும் ஒரே நாற்பாவாகக் கொண்டுள்ளார்.

1028-81 பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பன்னெறி யானும்¹
நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

23

பா.வே.

1. பல்லாற் றானும் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.

1029-82 மாற்றருங் கூற்றஞ்¹ சாற்றிய பெருமையுங்
கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வருடம் பகுதி நோக்கிப்
புண்கிழித்து முடியு மறத்தி னானும்
ஏமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோற்²
பேள யோம்பிய பேளய்ப் பக்கமும்
இன்னனென் றிரங்கிய மன்னை யானும்
இன்னது பிழைப்பி னிதுவா கியரெனத்³
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானும்
இன்னகை மனைவி பேளய்⁴ புண்ணோற்⁵
றுன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியும்
நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலிற்
பெயர்த்த⁶ மனைவி ஆஞ்சி⁷ யானும்
நிகர்த்துமேல் வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி
மகட்பா டஞ்சிய மகட்பா லானும்
முலையு முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டான்⁸
தலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
ஈரைந் தாகு மென்ப பேரிசை
மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றம்
மாய்ந்த⁹ பூசன் மயக்கத் தானுந்
தாமே யெய்திய¹⁰ தாங்கரும் பையுளுங்
கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்

செல்வோர் செப்பிய மூதா னந்தமும்
 நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து
 தனிமகள்¹¹ புலம்பிய முதுபா லையுங்¹²
 கழிந்தோர் தேளத்துக் கழிபட ருறீஇ(ய்)¹³
 ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்
 காதலி இழந்த தபுதார நிலையும்
 காதல னிழந்த தாபத நிலையும்
 நல்லோள் கணவனொடு நனியழல்¹⁴ புகீஇச்¹⁵
 செல்லிடை யிட்ட மாலை¹⁶ நிலையும்
 அரும்பெருஞ்¹⁷ சிறப்பிற் புதல்வற் பயந்த¹⁸
 தாய்தப வரூஉந் தலைப்பெய னிலையும்
 மலர்தலை யுலகத்து மரபுநன் சுறியப்
 பவர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
 நிறையருஞ்¹⁹ சிறப்பிற் றுறையிரண் டுடைத்தே.⁺

24

வே.

1. கூற்றின் - சுவடி 1066 பொருட்பொருத்தமில்லை. பிழை.
2. புண்ணோர்ப் - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை. ஒருமையே கருத்து.
 புண்ணொடு - சுவடி 115. பிழை. பொருட்பொருத்தம் இல்லை.
3. னிதுவா கியனெனத் - சுவடி 73, 115 சிந்திக்கத்தக்க பாடம்.
 னிதுவா குவெனெனத் - சுவடி 1 பதிப்பு 2. சிந்தனைக்குரியதே.
4. பேஎய்ப் - பதிப்புகள் 7, 22 சந்திப்பிழை. பேஎய் துன்னுதலைக் கடிந்த என
 எழுவாய்த் தொடராதலின் பகரம் மிகை.

+ "முற்பத்தை ஈரைந்தாகும் எனப்பிரித்து நிறுத்தியதால் பின் கூறிய பத்தையும் பத்தெனத் தொகுத்துச் சுட்டியேனும், இறுதியில் மொத்தத் தொகை எண் கூறுதல் வேண்டும். ஈற்றடி. 'துறை ஈரைந்தே' என்றேனும், அன்றித் 'துறை இருவகைத்தே' என்றேனும் முன்பாடம் இருந்து பின் அது சிதைந்து இருத்தல் கூடும் எனத் தோன்றுகிறது". சோம. (பதிப்பு 61 பக். 255)

"இச் சூத்திரத்து இறுதிக்கண் ஓரிரண்டடிகள் சிதைந்திருக்கலாம் எனக் கருதுவார் பாரதியார். இங்ஙனம் ஒட்பமும் நுட்பமுமாக அமைத்தல் சூத்திரயாப்பிற்குரிய மரபாகலின் அவற்றை உணர்ந்து விரித்துக் கோடல் உரையாசிரியன்மார் கடனாகும். எனவே கிடந்தவாறு கொள்ளுதலே சால்பாகும்". பால. (பதிப்பு 84 பக். 243)

5. புண்ணுற்று - சுவடி 115 பிழை. பேய் புண்படுவதில்லை.
6. பேஎத்த - நச்சர். சோம. பாடம். பேர்த்த - பால. பாடம்.
7. வஞ்சி⁺ - பதிப்பு 61இல் மூலத்தில் வஞ்சி என்றிருப்பினும் உரைகளில் ஆஞ்ச் எனவே காணப்படுவதால் இது அச்சப்பிழையாகலாம்.
காஞ்சி - சுவடி 1, 34 பதிப்புகள் 2, 7, 14 பதிப்பு 17இல் சு.வே.
8. கொண்டோன் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.
9. ஆய்ந்த - நச்சர். பால. பாடம்.
10. யேங்கிய - நச்சர். சோம. பாடம்.
11. தலைமகள் - சுவடி 34, 115 ஈண்டுச் சிறவாது.
12. முதுபாலை நிலையுங் - சுவடி 73, 115, 1054 முதுபாலையும் எனில் நீரம்பிய ஓசையின்மையால் படைத்துக் கொள்ளப்பட்ட பாடமாகலாம். இதனைவிட முதுபாலைய்யும் என விரித்தல் விகாரமாக்கிக் கொள்வது மூலத்திரந்த நெருங்கிய பாடம்.
13. தேஎத் தழிபட ருரீஇ - நச்சர். பாடம்.
தேஎத் தழிப்பட - பதிப்பு 2. அச்சப்பிழை. பகர மெய் மிகை.

+ கே.எம்.வி. அவர்கள். "இளம்பூரணர் வஞ்சி என்று மூல பாடங்கொண்டு உரையில் ஆஞ்சி என்று பாடம் அமைத்து ஆஞ்சிக் காஞ்சியானும் என்று பொருள் தந்தார். வஞ்சியென்ற பாடம் பிழையே யென்க" என்கிறார். மூலத்தில் உள்ளதற்குத்தான் உரைவரையப்படுமேயன்றி, மூலபாடம் ஒன்று உரைப்பாடம் வேறொன்று என எங்குமே எதிலுமே இருக்காது. இந்த வஞ்சிப்பாடம் வந்தது எப்படி எனச் சிந்திப்போம்.

பேயர்த்த மனைவி ஆஞ்சியானும் என்னும் அடி பொதுவாக யகர உடம்படுமெய் பெற்று மனைவியாஞ்சி என நிற்கும். சிலர் வகர உடம்படுமெய் சேர்த்து மனைவி வாஞ்சி என எழுதினர். (சுவடி 1054 இன்பாடம் இது தான்) இத்தகைய சுவடி ஒன்று பதிப்புக்கு மூல ஆதாரமாக அமைந்து அச்சப்பிழையாக வாஞ்சி வஞ்சி ஆகியிருக்கும். (1935 வ.உ.சி இளம்பூரணப் பதிப்பில் மூலம் வஞ்சி (பக். 112) என்று உள்ளது. உரையில் பேர்த்த மனைவி ஆஞ்சியும் எனச் சொற்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன (பக். 116) வையாபுரிப் பிள்ளை பதிப்பில் இத்தகைய பெருந்தவறு நேர வாய்ப்பில்லை. எனவே மூலத்திலுள்ள வஞ்சி என்பது அச்சப்பிழையே என்பது உறுதி. இந்த அச்சப்பிழையான பாடமே - வஞ்சி என்பது ஒரு திணைப்பெயராக அமைந்த மயக்கத்தால் - பின் வந்தோரால் மூலபாடமாகக் கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. வெள்ளைவாரணனாரின் உரைவளப் பதிப்பில் கூட இப்பிழை களையப்படவில்லை. நச்சர். உரைப்பதிப்புகளில் இம்மயக்கம் இல்லை. ஆஞ்சி எனத்தெளிவாகவே உள்ளது. ப.வெ.நா.

14. நளியழல் - சுவடி 1, 34, 53, 106, 1066 பதிப்பு 17
 நணியழல் - பதிப்பு 38 இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை. ஊ>ண.
15. புகீ இயர்ச் - சுவடி 1066
16. பாலை - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.
17. ஆய்பெருஞ் - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.
18. புதல்வன் பெயரத்⁺ - நச்சர் பாடம்; சிறுவர் பெயரத் - சுவடி 34, 74;
 சிறுவற் பயந்த - சுவடி 73; சிறுவர் பயந்த - சுவடி 1054. எழுத்துப்பிழை.
 புதல்வர் பயந்த - சுவடி 9, 53 எழுத்துப்பிழை. பகரமெய் விடுபட்டது.
19. நிறையிருஞ் - சுவடி 34.

1030-83 பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
 நாடுங் காலை நாலிரண் டுடைத்தே. 25

1031-84 அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானும்¹
 புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்²
 ஒன்றன் பகுதி யொன்று மென்ப. 26

ர.வே.

1. மறுவகை முறையானும் - சுவடி 1054. பொருந்தாப்பாடம்
2. பாங்கினும் - பதிப்பு 2.

1032-85 வழக்கியன்¹ மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்
 பரவலும் புகழ்ச்சியுங்² கருதிய பாங்கினும்
 முன்னோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை
 வண்ணப் பகுதி வரைவின் றாங்கே. 27

பா.வே.

1. வழங்கியன் - நச்சர். சோம. பாடம்

+ "மாய்பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வற் பெயர எனப் பாடங்கொண்டு நச்சர். கூறும் பொருள் பெருஞ்சிறப்பின் என்ற அடைமொழியொடு முரணுகின்றது. புதல்வற்பயந்த என இளம்பூரணர் கொண்ட பாடமே தொல்காப்பியனார் கருத்துக்கு ஏற்புடையதாகும்". வெள்ளை. (பதிப்பு 61 பக். 250)

"மாய்பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வன் பெயர என நச்சர். கொண்டபாடம், 'படையழிந்து மாதினன் என்று பிறர் கூற' (புறம். 278) என வரும் புறப்பாடற்றொடரை யடியொற்றிய புதிய பாடமெனவே தோற்றுகிறது." வெள்ளை. (பதிப்பு 61 பக். 253)

2. புகட்சியுங் - சுவடி 1066, எழுத்துப்பிழை. பிற்கால இலக்கண நூலாகிய வீரசோழியத்தில் (நூற்பா 106) புகட்சி, இகட்சி, துகட்சி என எதுகையில் பயின்றது செம்மையான இலக்கிய ஆட்சி யாகாது. அவை கொச்சை மொழிகளாம்.

1033-86 காம்பப் பகுதி கடவுளும் வரையார்¹
ஏனோர் பாங்கினு மென்மனார் புலவர். 28

பா.வே.

1. வரையாரே - சுவடி 74. பிழை. ஏகாரம் மிகை.

1034-87 குழவி மருங்கினுங் கிழவ தாகும்¹. 29

பா.வே.

1. மகிழ்வதாகும் - பதிப்பு 2. சுவடியின் நுகரமெய்யை மகரமாகப் பிறழ உணர்ந்ததனால் விளைந்த பாடம்.

1035-88 ஊரொடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப.
வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான. 30

நச்சர். இதனை இரண்டு நூற்பாவாகக் கொண்டுள்ளார்.⁺

1036-89 மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர்¹ வழியே. 31

பா.வே.

1. வைத்தன - பதிப்பு 17 அச்சுப்பிழை. உரையில் வைத்தனர்தான்.

+ "இதில் அடி இரண்டும் ஒரு தத்திரமாயமைதல் பொருளடைவாற் றெளிவாகும். காலத்தால் முந்திய இளம்பூரணரும் அவ்வாறே கொள்ளுதலால் அதுவே பழைய பாடமாவது தேற்றம். இவற்றைப் பிரித்திருவேறு நூற்பாக்களாக்கிப் பொருந்தாப் புதுப்பொருள் கூறுவர் நச்சர். தனித்துத் தன்னளவில் பின்னடி முடிந்த பொருளுதவாமை வெளிப்படை." சோம. (பதிப்பு 61 பக். 266)

"இவ்விரண்டடிகளையும் ஒரு தத்திரமாகக் கொண்டு உரை வகுத்த இளம்பூரணர் கொள்கையே இங்கு ஏற்புடையதாகும்." (வெள்ளை. பதிப்பு 61 பக். 269)

1037-90 கொடிநிலை கந்தழி⁺ வள்ளி யென்ற
வடுநீங்கு¹ சிறப்பின் முதலன மூன்றுங்
கடவுள் வாழ்த்தொடு² சுண்ணிய வருமே.

32

பா.வே.

1. வழி நீங்கு - சுவடி 1066 எழுத்துப்பிழை. டு >ழி
2. வாட்த்தொடு - சுவடி 1066 எழுத்துப்பிழை ழ >ட்

1038-91 கொற்ற வள்ளை யோரிடத் தான.

33

+ சோம. கந்தழி என்ற பாடத்தைத் தாமே காந்தள் எனத் திருத்திக் கொண்டார். அவர் கூறுவதாவது:-

"கந்தழி என்றொன்றை எத்திணைக்குந் துறையாகத் தொல்காப்பியர் கூறிலர் ; யாண்டுமவர் அதை விளக்கவுமில்லை. பழைய சான்றோர் செய்யுட்களிலும் இப்பெயருடைய புறுத்துறை எதுவும் பயிலாமையானும், இணைத்தென விளக்காதெனையும் வாளா பெயரளவில் சுட்டி மயங்கவைப்பது தொல்காப்பிய ரியல்பன்றாதலானும் இதில் கந்தழி என்ற பாடம் பொருந்தாமை வெளிப்படை..... நாளடைவில் பொருட்பொருத்தங் கருதாமல் ஏடு பெயர்த்தெழுதும் பரிசால் அது சிதைந்து கந்தழியாகி, பிறகதன் பொருத்த மாராயா துரைகாரர் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறு பொருளுரைக்க அப்பாடமே நிலைத்தது போலும். இயற் பொருத்தம் தேராமல் சுண்டாங்குக் கந்தழிப் பாடங் கொண்ட வுரைகாரரும், அவருரையால் மயங்கிய பிறரும் அதன் பொருளும் பொருத்தமும் தெளிந்து துணிய முடியாமல் தம்முள் மாறுபட்டு மறுகுவதொன்றே அப்பாடத் தியைபின்மையைத் தெளிப்பதாகும்." (பதிப்பு 61 பக். 308-309)

"வள்ளி என்னுந் துறையினைப் போன்று அவையிரண்டும் முன்னர்க் கூறப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்ற துணிவுடன் முன் கூறப்பட்ட குடிநிலையைக் கொடிநிலை எனவும், கந்தழியைக் காந்தள் எனவும் திருத்துதல் முன்னோர் கூறிவரும் உரை மரபுக்குப் பொருத்த முடையதாகத் தோன்றவில்லை." வெள்ளை. (பதிப்பு 61 பக். 313)

"இனிப் பாரதியார் கொடிநிலை என்பதற்கு அரசர்க்குரிய சின்னமாகிய கொடி எனப் பொருள் கூறுவார். கந்தழி என்னும் பாடத்தைவிட்டுக் காந்தள் எனப் பாடங்கொண்டு காந்தள் கூத்துவகை என்பார், வள்ளியும் கூத்துவகை என்பார். இவை மூன்றும் கடவுள் வாழ்த்தொடு இணைத்துக் கூறப்படும் என்பது அவர் கருத்து.

அங்ஙனம் இணைத்துக் கூறுமிடத்துப் பாடாண்டிணைக்குரிய பரவலும் புகழ்ச்சியும் கடவுளுக்கு எய்துதலன்றி இவற்றிற்கு எய்தாமையான் இவை பாடாண்பகுதி என்னும் நூற் கருத்திற்கு முரணுதல் காணலாம். அவர் கருத்தின்படி இம்மூன்றும் வெட்சித்திணைக்குரிய துறைகளாகி அமரர்கண் முடியும் அறுவகையானும் என்னும் விதியுள் அடங்குமாதலின் அவர் கருத்துப் பொருந்தாமை தெளிவாகும்." பாலு (பதிப்பு 84 பக். 259)

1039-92 கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
 அடுத்தார்ந் தேத்திய வியன்மொழி வாழ்த்துஞ்
 சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில்
 காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை யானுங்
 கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையுங்
 கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்
 வேலை நோக்கிய¹ விளக்கு நிலையும்
 வாயுறை வாழ்த்துஞ் செவியறி வுறாஉவும்²
 ஆவயின் வருஉம் புறநிலை வாழ்த்துங்
 கைக்கிளை வகையோ டுளப்படத் தொகைஇத்
 தொக்க நான்கு³ முளவென மொழிப.

34

பா.வே.

1. வேலினோக்கிய⁺ - நச்சர். சோம. பால. பாடம். இது வேலின் ஓக்கிய, வேலின் நோக்கிய என இருவகையாகவும் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
2. செவியறிவுறாஉ - பதிப்புகள். 7, 23 எண்ணும்மை வேண்டும்.
3. னான்கு - சுவடி 74 எழுத்துப்பிழை நா>னா

1040-93 தாவி னல்லிசை கருதிய¹ கிடந்தோர்க்குச்
 துத ரேத்திய துயிலெடை நிலையுங்
 கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
 ஆற்றிடைக்² காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
 பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்
 சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமுஞ்
 சிறந்த நாளினிற்³ செற்ற நீக்கிப்
 பிறந்த நாள்வயிற்⁴ பெருமங் கலமுஞ்

+ "இனி வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலை (து 91) என்று இங்கு வரும் பாடங்கொண்டு உரை கூறிச் சென்றனர். இளம்பூரணர் வேலினோக்கிய என்றும் பாடம் உண்டு என்று குறித்துள்ளார். அப்பாடமே நூல்நெறிக்குப் பொருந்துவது கண்டு அப்பாடத்தை ஏற்றேன். வேலினோக்கிய என்ற பாடம் எழுதுவோரின் சோர்வால் வேலை நோக்கிய என்று எழுதப்பட உரையாசிரியன்மார் னோக்கிய என்பது பிழை என உணர்ந்து நோக்கிய எனப் பாடங்கொண்டனராவார்." பால. (த.நூ.பா.வே. பக். 78)

சிறந்த சீர்த்தி மண்ணுமங் கலமும்
 நடைமிகுத் தேத்திய⁶ குடைநிழன் மரபும்
 மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமும்
 மன்னெயி வழித்த மண்ணுமங் கலமும்
 பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
 பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி⁶
 நடைவயிற் றோன்றிய விருவகை⁷ விடையும்
 அச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி
 நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்தமுங்
 காலங் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட⁸
 ஞாலத்து வருஉம் நடக்கையது குறிப்பிற்
 கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

35

பா.வே.

1. தருக்கிய - சுவடி 34, 502, 1054 பொருந்தாப்பாடம். பிழை.
 யாற்றிடை - சுவடி 34. பிழை. ஆறு-வழி; யாறு - நதி.
3. நாளணி⁺ - நச்சர். பாடம்
4. நாள்வையிற் - சுவடி 9. எழுத்துப்பிழை. வ>வை

+ "நச்சர். சிறந்த நாளணி எனப்பாடங்கொண்டு உரை கூறுவார். இளம்பூரணர் பாடமே இத்துறைக் கருத்திற்குச் சிறந்திருத்தலை அறிந்து கொள்க." பால. (பதிப்பு 84 பக். 277)

"பாடாண் திணையின் துறைகளை உணர்த்தும் 'தாவில் நல்லிசை' (பொ. 88) எனத் தொடங்கும் நூற்பாவில் 'சிறந்த நாளினிற் செற்றம் நீக்கி' என்பது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடத்தொடர். இதற்குச் சிறந்த நாளணி செற்றம் நீக்கி என்ற பாடத்தை நச்சர். கொண்டார். பொருளுரைக்கும் இயல்பாலும், கொண்டு கூட்டு முறையாலும் அனைத்துக்கும் மேலாக இன்னோசையுடைமையாலும் இங்கும் சிறந்த நாளணிசெற்றம் நீக்கி என்ற நச்சர். பாடமே ஏற்கத் தக்கதாகும்." வெ.ப. (பக் 201-202)

5. தேற்றிய - சுவடி 1, 16, 74 பதிப்பு 17 எழுத்துப்பிழை த்தி>ற்றி
தேறிய - சுவடி 34, 502, 1054. த்தி என்னும் கூட்டெழுத்தைப்
பிறழ் றி எனக் கொண்டு எழுதிய பாடமாகலாம். பிழை.
6. னேத்திய - சுவடி 1, 9, 53, 74, 502, 1054 பிழை. யகரம் மிகை.
7. நோன்று மிருவகை - நச்சர். சோம. பால. பாடம்.
8. உட்பட - சுவடி 1066. வெள்ளைப்பாடம்.

புறத்திணை இயல் முற்றும்.

3. களவியல்

1041-94 இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றாங் (கு)
அன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை மருங்கிற்
காமக் கூட்டங் காணுங் காலை
மறையோர் தேஎத்து மன்ற லெட்டனுள்
துறையமை நல்யாழ்த்¹ துணைமையோ ரியல்பே. 1

பா.வே.

1. நல்லியாழ்த்⁺ - பதிப்புகள் 2, 22

தொல்காப்பியத்திற்குப் பொருந்தாப் புணர்ச்சி.

1042-95 ஒன்றே வேறே யென்றிரு பால்வயின்
ஒன்றி யுயர்ந்த பால தாணையின்
ஒத்த கிழவ்னுங் கிழத்தியுங் காண்ப
மிக்கோ னாயினுங் கடிவரை யின்றே. 2

1043-96 சிறந்துழி யையஞ் சிறந்த தென்ப(வ்)
இழிந்துழி யிழிவே¹ சுட்ட லான. 3

பா.வே.

1. யிழிவே - நச்சர். பால. பாடம்.

1044-97 வண்டே யிழையே வள்ளி¹ பூவே
கண்ணே யலமர லிமைப்பே யச்சமென்(று)
அன்னவை பிறவு மாங்க² ணிகழ³
நின்றவை⁴ களையுங் கருவி யென்ப. 4

பா.வே.

1. வல்லி - சுவடி 1. எழுத்துப்பிழை. ள்ளி>ல்லி

2. மாங்கவ - நச்சர். பாடம். மாங்கவை - சுவடி 73

+ நன்னூலே. "தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரந் துன்னு மென்று துணிநரு முளரே"
(நூற்பா 296) என்கிறது. துணிநரும் உளர் என்பதாலேயே துணியாதாரும் உண்டு
என்பது பெறப்படும். தொல்காப்பியர் துணியாதார் ஆவார். என்னை? அவர் நல்யாழ்
என்னும் இயல்புப்புணர்ச்சியையே வேண்டுவார். எனவே தொல்காப்பியப்பாடம்
நல்யாழ் என்பதேயாகும். ப.வெ.நா.

3. ணிகழ்⁺ – சுவடி 115, பிழை, ஓரசைச்சீர்.
4. கின்றவை – சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை நி>கி
- 1045-98 நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக்
கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரை யாகும். 5
- 1046-99 குறிப்பே குறித்தது கொள்ளு மாயின்
ஆங்கவை நிகழு மென்மனார் புலவர். 6
- 1047-100 பெருமையு முரனு மாடுஉ மேன. 7
- 1048-101 அச்சமு நாணு மடனுமுந் துறுதல்¹
நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய வென்ப. 8

பா.வே.

1. முந்துறுத்த – நச்சர். பாடம்.
- 1049-102 வேட்கை¹ யொருதலை யுள்ளுதன் மெலிதல்
ஆக்கஞ் செப்ப னாணுவரை யிறத்தல்
நோக்குவ வெல்லா மவையே போறல்
மறத்தன் மயக்கஞ் சாக்கா டென்றிச்¹
சிறப்புடை மரபினவை களவென மொழிப. 9

பா.வே.

1. டென்றச் – நச்சர். பால. பாடம்.
- 1050-103 முன்னிலை யாக்கல் சொல்வழிப் படுத்தல்¹
நன்னய முரைத்த னகைநனி யுறாஅ(வ்)
அந்நிலை³ யறிதன் மெலிவுவிளக் குறுத்தல்
தன்னிலை³ யுரைத்த றெளிவகப் படுத்தலென்(று)
இன்னவை நிகழு மென்மனார் புலவர். 10

பா.வே.

1. யுறாஅத் – சுவடி 115. இதில் பாடம் யுறாஅத் தந்நிலை போலும்.
2. தந்நிலை – நச்சர். பாடம்.
3. தந்நிலை – நச்சர். பால. பாடம்.

+ சுவடி 115இல் நிகரத்திற்குப் பதில் பிழையாகக் கிகரங்கொண்டு மாங்கணிகழ்கின்றவை என எழுதினார். படித்தவர் முகரத்தை மெய்யாக்கக் கொண்டு மாங்கணிகழ்கின்றவை எனப்படித்தார் – பொருள் தருதலின். ப.வெ.நா.

1051-104 மெய்தொட்டுப் பயிறல் பொய்பா ராட்டல்¹
 இடம்பெற்றுத் தழாஅ லிடையூறு கிளத்தல்
 நீடுநினைந் திரங்கல் கூடுத லுறுதல்
 சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழித்
 தீராத் தேற்ற முளப்படத்² தொகைஇப்
 பேராச் சிறப்பி னிரு நான்கு கிளவியும்
 பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும் பிரிந்தவழிக்³ கலங்கலும்
 நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை யுரைப்பினுங்
 குற்றங் காட்டிய வாயில் பெட்பினும்
 பெட்ட வாயில்பெற் றிரவுவலி யுறுப்பினும்
 ஊரும் பேரும் செடுதியும் பிறவும்
 நீரிற் குறிப்பி⁴ னிரம்பக் கூறித்
 தோழியைக் குறையுறும் பகுதியுந் தோழி
 குறையவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறுலுந்
 தண்டா திரப்பினு மற்றைய வழியுஞ்
 சொல்லவட் சார்த்தலிற்⁵ புல்லிய வகையினும்
 அறிந்தோ ளயர்ப்பி னவ்வழி மருங்கிற்
 கேடும் பீடுங் கூறலுந் தோழி
 நீக்கலி னாகிய நிலைமையு நோக்கி
 மடன்மா கூறு⁶ மிடனுமா ருண்டே.

11

பா.வே.

1. பொய்ப்பாராட்டல் - சுவடி 1054. பகரவொற்று மிகை.
2. முட்படத் - சுவடி 103 வெள்ளைப்பாடம்.
3. பெயர்ந்தவழிக் - சுவடி 103. சுவடி எழுத்தாளரின் சொந்தப் பாடம் போலும். ஓரளவு பொருந்துகிறதெனினும் மூலப்பாடமன்று.
4. குறிப்பு - சுவடி 103 எழுத்துப்பிழை. பி>பு
5. சார்த்தலிற் - பதிப்பு 83இல் அச்சப்பிழை. உரைப்பகுதியில் சார்த்தலில் எனச் சரியாக உள்ளது.
6. மடன்மாக் கூறு - சுவடி 115.

1052-105 பண்பிற் பெயர்ப்பினும் பரிவுற்று மெலியினும்
அன்புற்று நகினு மவட்பெற்று மலியினும்
ஆற்றிடை¹ யுறுதலு மவ்வினைக் கியல்பே.

12

பா.வே.

1. ஆறிடை - சுவடி 1054. எழுத்துப்பிழை. நகரமெய் விடுபட்டது.

1053-106 பாங்கர் நிமித்தம்¹ பன்னிரண் டென்ப.

13

பா.வே.

1. பாங்கன் நிமித்தம் - நச்சர். பாடம்.

பாங்கா நிமித்தம்⁺ - வெள்ளை. கொண்ட பாடம்.

பாங்கி நிமித்தம் - சுவடி 1. எழுத்துப்பிழை. க>கி

+ வெள்ளைவாரணனார் உரையும் விளக்கமும் வருமாறு:-

அன்புற்றார் இருவர் துணையாய்க் கூடுவதற்கு நிமித்தமாவன பன்னிரண்டு என்பார் ஆசிரியர்.

அவையாவன:- காட்சி, ஐயம், துணிவு என இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குமுன்னர்க் கூறிய மூன்றும். குறிப்பறிதலின் பயனாய்த் தோன்றும் வேட்கைமுதல் சாக்காடு ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதுமாகும். இவை பன்னிரண்டுமே அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கிற் காமக்கூட்டத்திற்குக் காரணமாவனவாதலாற் பாங்கா நிமித்தம் எனப்பட்டன. பாங்கா நிமித்தம் என்பது பாங்கு ஆம் நிமித்தம் எனப்பிரியும். பாங்கு-துணை; நிமித்தம் - காரணம். பாங்கா நிமித்தம் என்பதே ஏடெழுதுவோரால் பாங்கர் நிமித்தம் எனப் படிக்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். பாங்கர் நிமித்தம் என்பது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம்." (பதிப்பு 82 பக். 60)

"வெள்ளைவாரணனார் காட்சி முதலாய மூன்றும், வேட்கை ஒருதலையுள்ளதல் முதலாய ஒன்பதும் ஆகப் பன்னிரண்டும் என்றும் அவற்றையே இங்ஙனம் பகுத்துணர்த்தினார் என்றும் கூறுவார். பாங்கர் நிமித்தம் எனப் பாடங்கொள்ளாமல் பாங்கு அந்நிமித்தம் எனப்பாடமோதி அவ்வாறு உரைப்பார். அது பாடமாயின் பாங்கு என்பது வெற்றெனத் தொடுத்தலாகும். அகரச் சுட்டு இனிது பொருள் பயவாது கவர்க்கும் என்க." பால. (பதிப்பு 83 பக். 42)

வெள்ளைவாரணனார் பாங்கு அந்நிமித்தம் எனப்பிரிக்கவில்லை. அவர் பிரிப்பு பாங்கு ஆ நிமித்தம் என்பதே. இதனை மிகத் தெளிவாக 'பாங்கு ஆம் நிமித்தம் எனப் பிரியும்' என எழுதுகிறார். இதில் அகரச்கட்டே இடம் பெறுவதில்லை. மேலும் அவர், 'இவை பன்னிரண்டுமே அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கிற் காமக்கூட்டத்திற்குக் காரணமாவனவாதலால் பாங்கா நிமித்தம் எனப்பட்டன' எனப் பாங்கா என்பதற்குப் பத்ப்ரயோஜனம் கூறுகிறார். இவ்விளக்கத்தின்படி பாங்கு என்பது வெற்றெனத்தொடுத்தலாகாமல் இன்றியமையாத சொல்லாகிறது. எனவே பால. அவர்களின் மறுப்பு மறு பரிசீலனைக் குரியது. ப.வெ.நா.

1054-107 முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே. 14

நச்சர். அடுத்ததையும் இதனுடன் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொண்டுள்ளார்.

1055-108 பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே. 15

1056-109 முதலொடு புணர்ந்த யாழோர் மேன
தவலருஞ் சிறப்பி னைந்நிலம் பெறுமே. 16

1057-110 இருவகைக் குறிபிழைப் பாகிய விடத்துங்
காணா வகையிற் பொழுதுநனி யிகப்பினுந்
தானகம் புகாஅன் பெயர்த¹ லின்மையிற்
காட்சி யாசையிற் களம்புக்குக் கலங்கி
வேட்கையின் மயங்கிக்² கையறு பொழுதினும்
புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப்
பகாஅ விருந்தின் பகுதிக் கண்ணும்
வேளா ணெதிரும் விருப்பின்³ கண்ணும்
வாளா ணெதிரும்⁴ பிரிவி னானும்
நாணுநெஞ் சலைப்ப விடுத்தற் கண்ணும்
வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய
புரைதீர் கிளவி புல்லிய வெதிரும்
வரைவுடம் படுதலு⁵ மாங்கதன் புறத்தும்⁶
புரைபட வந்த மறுத்தலொடு தொகைஇக்
கிழவோன்⁷ மேன வென்மனார் புலவர். 17

பா.வே.

1. பெயர்த்தல் - சுவடி 1. எழுத்துப்பிழை. தகரமெய் மிகை.

2. மயங்கிய - நச்சர். பாடம்.

விருந்தின் - நச்சர். பாடம்.

4. தாளாணெதிரும்⁺ - நச்சர். பாடம்.
5. வரைவுடன் படுதலும் - நச்சர். பாடம்
6. புறத்துப் - நச்சர். பால. பாடம்.
7. கிழவேவான்^{*} - நச்சர். பால. பாடம்.

+ பதிப்பு 83இல் மூலபாடத்தில் தாளாணெதிரும் (பக். 43) என உள்ளது. ஆனால் உரைப்பகுதியில் பால. "வாளான் எதிரும் பிரிவினானும் என்பது வாளான்மை புரியும் பொருட்டுத் தலைவற்குப் பிரிவு நேர்ந்த விடத்தும்" என்றே எழுதுகிறார். இதனால் அவர் கொண்ட பாடம் வாளான் என்பதே. மூலத்தில் உள்ளது அச்சப்பிழையாகவே கருதத்தக்கது.

* இளம்பூரணர் இந்நூற்பாவில் கூறப்படுபவை களவில் தலைவனுக்குக் கூற்று நிகழும் இடங்கள் என்கிறார். ஆனால் நச்சரோ தலைவியின் கூற்றுகள் என்கிறார். இக்கொள்கைக்கேற்பவே முறையே கிழவேவான், கிழவேவள் என இருபாடங்கள் அமைந்தன. இதுபற்றி ஆய்வாளர்களின் கருத்துகள் வருமாறு:-

"களவியலுள், இருவகைக் குறிபிழைப்பாகிய இடத்தும்..... கிழவேவான்மேன என்மனார் புலவர் (களவு - 17) என்ற துத்திரம் தலைவனுக்குரிய கூற்றுக்களை உணர்த்துவதாய் இளம்பூரணர் கொண்டு, அதற்கு ஏற்ப விரிவுரை எழுதுகின்றார். ஆனால் நச்சர், அச்சுத்திரத்தின் இறுதி வரியில் உள்ள கிழவேவான் என்ற சொல்லுக்குக் கிழவேவள் என்று வேறு பாடங்கொண்டு தலைவிக்குரிய கூற்றுக்களை உணர்த்துவதாய் உரை எழுதுகின்றார்.

இளம்பூரணர் கொண்ட பாடமே பொருத்தமாய் உள்ளது. 'காமத்திணையில்' என்று தொடங்கும் துத்திரம் முதலாக, மறைந்தவற் காண்டல்' என்ற துத்திரம் ஈறாக (களவு 18-21) உள்ள நான்கு துத்திரங்களும் தலைமகனுக்கு உரியவையாய் உள்ளன. நாணமும் மடமையும் கொண்ட தலைவி களவொழுக்கத்தில் உரையாடல் நிகழ்த்துமிடத்தை மிகமிக நுட்பமாய் அமைத்துக் காட்டுகின்றார் தொல்காப்பியர். 'காமத்திணையில்' (18) 'காமஞ் சொல்லா' (19) 'சொல்லெதிர் மொழிதல்' (20) என்ற மூன்று துத்திரங்களும் தலைவி உரையாடுதற்கு உரிய அருமைப்பாட்டினைப் பலவாறு விளக்கிக் காட்டியபின்னர் 'மறைந்து அவற்காண்டல்' (21) என்னும் நீண்ட துத்திரத்தில் அவள் உரையாடல் நிகழ்த்தும் இடங்களைச் சுட்டுகின்றார். இவையாவும் பெண் உள்ளத்தின் இயல்பறிந்து அமைக்கப்பட்டவையாகும். 'இருவகைக் குறிபிழைப்பாகிய இடத்தும்' என்று தொடங்கும் துத்திரம் தலைமகனுக்கு உரியது என்று இளம்பூரணர் கொண்டது பொருத்தமே. இச்சுத்திரத்தை நச்சர், கொண்டதுபோல, தலைவிக்குரியதாகக் கொண்டால், தலைவி களவொழுக்கத்தின்கண் நாணமும் மடமும் அச்சமும் இன்றி உரை நிகழ்த்திய நாகரிகக் குறைபாட்டிற்கு ஆளாவாள். களவொழுக்கத்தில் தலைவன் உரை நிகழ்த்தும் இடத்தை உணர்த்தும் துத்திரம் தொல்காப்பியர் செய்யவில்லை என்ற குறைபாடும் ஏற்படும். எனவே கிழவேவான் என்று இளம்பூரணர் கொண்ட பாடமே சிறந்ததாகும்." மு.வை.அ. (உரையாசிரியர்கள் பக். 97-98)

"இந் நூற்பாவில் 'தான் அகம்புகான்' என்புழித் தலைவனையாகலானும், 'நாணுநெஞ் சலைப்ப விடுத்தல்' என்புழி விடுத்தல் தொழிலாகலானும், வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்புதல் தலைவனை நோக்கியாகலானும் கிழவோன் மேன என இளம்பூரணர் கொண்ட பாடமே தொல்காப்பியனார் கருத்துக்கு ஏற்புடையதென்பதும், கிழவோன்மேன என நச்சர். கொண்ட பாடம் அத்துணைப் பொருத்தமுடைய தன்றென்பதும் நன்கு புலனாகும்.

கிழவோன் கூற்று என்னாது கிழவோன் மேன எனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் இவ்விடங்களில் தலைவனது உள்ள நிகழ்ச்சியும் கூற்றும் உடன் கொள்ளப்படும்." வெள்ளை. (பதிப்பு 82 பக். 108)

தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரையாசிரியராகிய பாலசுந்தரம் நச்சர். பாடத்தையே ஏற்று இந்நூற்பா. "தலைமகள் கூற்று நிகழ்த்துமிடமும், அவள் நிகழ்த்து மாறும் பற்றிய கிளவிகள் இவை என்கின்றது" என்கிறார். (பதிப்பு 83 பக். 43)

இக் கருத்துவேற்றுமைகளைப்பற்றித் தம் கருத்தைத் தெரிவிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்ட போது தி.வே.கோ. கடிதத்தில் எழுதியதாவது:-

"தொல்காப்பியக் களவியலில் காமக்கூட்டம், காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல், குறிப்பறிதலான் இருவர் உள்ளமும் ஒத்தவழியே களவிற்குரிய ஒழுகலாறுகள் நிகழும் எனல், தலைவன் இயல்பு, தலைவி இயல்பு, இருவரிடமும் பொதுவாகக் கிளர்ந்தெழும் உணர்ச்சிகள், இயற்கைப்புணர்ச்சி முதல் தோழியிற்புணர்ச்சியீறாக அமைந்த களவுக்கைகளில் பெரும்பாலும் கூற்றுமொழியால் புலப்படுத்தும் பெருமையும் உரனுமுடைய தலைவன் தொடர்பாக அமையும் கூற்றுக்கள் நிகழும் இடங்களைத் தொகுத்துக்கூறல் என்ற முறையிலேயே முதல் பத்து நூற்பாக்கள் அமைந்துள்ளன.

11ஆம் நூற்பா: மெய்தொட்டுப்பயிறல் - இயற்கைப்புணர்ச்சியையடுத்த இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற் கூட்டம், தோழியிற்புணர்வு ஆகியவைபற்றித் தலைவன் கூற்று நிகழ்த்துமாறும், ஆற்றாமை மிக்கவழி அவன் மடன்மாக் கூறுதலும்.

12ஆம் நூற்பா: தோழியிற் புணர்வில் சிறப்புவுகையால் நிகழும் கூற்றுக்கள் பற்றியனவும்.

13-16ஆம் நூற்பா: - (இருக்கின்ற உரைகளுக்குள் பாலசுந்தரனார் உரையே ஓரளவு ஏற்றற்குரியது) மெய்தொட்டுப் பயிறல் என்ற நூற்பாவில் பாங்கன், தோழி நிமித்தமான பன்னிரண்டு கிளவிகளும், கைக்கிளை, பெருந்திணை, ஐந்திணை ஒழுக்கமாக அமையுமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இனி தலைவி கூற்றுக் குறிப்பிடப்படும்.

17ஆம் நூற்பா:- தலைமகள் கூற்று நிகழ்த்துமிடமும், நிகழ்த்துமாறும் பற்றிய கிளவிகள்.

18-20ஆம் நூற்பா:- தலைவிக்குரிய சிறப்பியல்புகளும் தலைவி நோக்கூற்றுக் கூறாமைக் காரணமும்.

21ஆம் நூற்பா:- ஒரோவழித் தலைவி தன்வயின் உரிமையும் தலைவன்வயின் பரத்தமையும் தோன்றப் பெரும்பாலும் தோழியிடம் கூறுவன.

22, 23ஆம் நூற்பா:- பிறவாறு வரும் தலைவி கூற்றுக்கள்.

24ஆம் நூற்பா:- தோழி கூற்றுக்கள்

25ஆம் நூற்பா:- செவிலி கூற்றுக்கள்

17ஆம் நூற்பா உரையில் இளம்பூரணர், "கிழவோன் கூற்று என்னாது கிழவோன்மேன என்றதனால் கூற்றேயன்றி உள்ள நிகழ்ச்சிகளும் கொள்க" என்றார். ஒன்றித்தோன்றுந்தோழிமேன (அகத். 43), கிழவோள் மேன (அகத். 44), தோழி மேன (களவு. 24), செவிலி மேன (களவு. 25) எனத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறாரேயன்றித் தோழி கூற்று, கிழவோள் கூற்று, தலைவன் கூற்று என்பன போலக் கூறுவதேயில்லை. மேன என்பதே ஆசிரியர் வழக்கம். அவ்வாறாக நேரிடையாகத் தலைவன் கூற்றாக எடுத்துக்காட்டு எதுவும் கிட்டாமையின் 'உள்ள நிகழ்ச்சிகளும் கொள்க' என்றார். இளம்பூரணர்.

இந்நூற்பாவைத் தலைவி கூற்றாகக் கொள்வதற்கே பல எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. மடன்மாக்கூறும் எனவே தலைவன் கூற்று என்பது பெறப்பட்டு விட்டது. தோழிமேன, செவிலிமேன என்றாற்போலக் கிழவோள்மேன என்ற நூற்பாவும் வேண்டும். இந்நூற்பாச் செய்திகள் தலைவன் கூற்றினும் தலைவி கூற்றுக்கே மிகுதியும் வாய்ப்புடையனவாதல் உதாரணங்களால் உணரப்படும்.

வெள்ளைவாரணனார் ஆய்வுரையில் 'தான் தலைமகனது இல்லத்திற்குள்... காலத்தினும்' என்ற தொடர் பொருளொடு புணர்ந்த தொடரா என்பதனை நோக்க வேண்டும். தான் அகம் புகான் - தான் - தலைவன், விடுத்தல் - தொழில், வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்புதல் தலைவனை நோக்கி; எனவே கிழவோன் என்றே பாடம் என்றார். இதுபோலப் பலவற்றிற்கும் கூறலாம்.

உதாரணமாக, "தோழி குறையவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்" (களவு. 11: 13-14): தோழி - எழுவாய், குறையவட் சார்த்தி - தொழில், மெய்யுறக்கூறுதல் - தலைவனை நோக்கி. எனவே இந்நூற்பா தோழி கூற்றா?

17ஆம் நூற்பாவைத் தலைவன் கூற்றாகக் கொள்வதால் எடுத்துக்காட்டுக்கள் அருகியே உள்ளன. தலைவி கூற்றாயின் பல உள. தலைவன் கூற்று 11ஆம் நூற்பாவில் கூறப்பட்டுப் புறனடையும் கூறப்பட்டுவிட்டது. தோழிமேன, செவிலிமேன என்றாற் போலக் கிழவோள்மேன என்ற நூற்பாவும் வேண்டும்.

அடுத்த 21ஆம் நூற்பா ஒரு சார் இயல்பு பற்றியது. எனவே 17ஆம் நூற்பாவில் கிழவோள்மேன என்பதே பாடம். தலைவியைச் சார்ந்தன என்ற கருத்தை மறுக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட கருவிகள் சிறிதும் வலிமையற்றவை. தொல்காப்பியம் கிளவிகள் 'இன்னாரால் இன்னாருக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது இது' என்ற விளக்கம் இன்றிச் செய்தி மட்டும் கூறுமாதலின் தெளிவின்மை ஏற்படுகிறது.

"தானகம் புகாஅன்.....பொழுதினும்" என்னும் பகுதிக்கு நச்சரின் உரைவிளக்கம், எடுத்துக்காட்டு இவற்றையும் உரையாசிரியரின் விளக்கம், எடுத்துக்காட்டு இவற்றையும் நோக்கியே இது கிழவோள்மேன என்பதை உறுதிப்படுத்தலாம். 'தானகம் புகாஅன் பெயர்தலின்மையின்' என்பதற்கு இளம்பூரணர் உரையே எழுதவில்லை." தி.வே.கோ. கடிதம்.

1058-111 காமத் திணையிற் சுண்ணின்று வருஉம்
நாணு மடனும் பெண்மைய வாகலிற்¹
குறிப்பினு மிடத்தினு மல்லது வேட்கை
நெறிப்பட வாரா வவள்வயி னான.

18

பா.வே.

1. வாதலிற் - நச்சர். பாடம்.

1059-112 காமஞ் சொல்லா நாட்ட மின்மையின்
ஏமுற விரண்டு முளவென மொழிப.

19

1060-113 சொல்லெதிர் மொழித வருமைத் தாகலின்
அல்ல கூற்றுமொழி¹ யவள்வயி னான.

20

பா.வே.

1. கூற்றும் மொழி - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை. மகரமெய் மிகை.

1061-114 மறைந்தவற் காண்ட றற்காட் டுறுதல்
நிறைந்த காதலிற் சொல்லெதிர் மழுங்கல்
வழிபாடு மறுத்தன் மறுத்தெதிர் கோடல்
பழிதீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றல்
கைப்பட்டுக் கலங்கினு நாணுமிக வரினும்
இட்டுப்பிரி விரங்கினு மருமைசெய் தயார்ப்பினும்
வந்தவழி யெள்ளினும் விட்டுயிர்த் தழுங்கினும்
நொந்துதெளி வொழிப்பினு¹ மச்ச நீடினும்
பிரிந்தவழிக் கலங்கினும் பெற்றவழி மலியினும்
வருந்தொழிற் கருமை வாயில் கூறினுங்
கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலையும்
மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்தவழித் தோழிக்கு
நினைத்தல் சான்ற வருமறை யுயிர்த்தலும்
உயிராக் காலத் துயிர்த்தலு முயிர்செல

வேற்றுவரைவு வரினது மாற்றுதற்² கண்ணும்
 நெறிப்படு³ நாட்டத்து நிகழ்ந்தவை⁴ மறைப்பினும்
 பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி(ய்)
 ஒருமைக் கேண்மையி னுறுகுறை தெளிந்தோள்
 அருமை சான்ற நாலிரண்டு வகையிற்
 பெருமை சான்ற வியல்பின் கண்ணும்
 பொய்தலை யடுத்த மடலின் கண்ணுங்
 கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும்
 வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணுங்
 குறியி னொப்புமை மருடற் கண்ணும்
 வரைவுதலை வரினுங் களவறி வுறினுந்
 தமர்தற் காத்த காரண மருங்கினுந்
 தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை
 வந்தவன்⁵ பெயர்ந்த வறுங்கள நோக்கித்
 தன்பிழைப் பாகத் தழீஇத் தேறலும்
 வழுவின்றி நிலைஇய வியற்படு⁶ பொருளினும்
 பொழுது மாறும் புரைவ தன்மையின்
 அழிவுதலை⁷ வந்த சிந்தைக் கண்ணுங்
 காமஞ் சிறப்பினு மவனளி சிறப்பினும்
 ஏமஞ் சார்ந்த வுலகைக் கண்ணுந்
 தன்வயி னூரிமையு மவன்வயின் பரத்தையும்
 அன்னவு முளவே⁸ யோரிடத் தான.

21

பா.வே.

1. தெளியொழிப்பினு - சுவடி 1, 16 எழுத்துப்பிழை. வ>ய /
2. மாற்றற் - சுவடி 53. சுவடி எழுத்தாளர் சொந்தப்பாடம் போலும், பொருள் மாற்றம் இல்லை, எனினும் மூலபாடமன்று.
3. நெறிபடு - நச்சர். பாடம்.

4. நிகழ்ந்ததை - சுவடி 1. பொருந்தாப்பாடம்.
5. வந்தனன் - நச்சர். பாடம்.
6. நிலைஇ யியற்படு - சுவடி 115. பொருந்தாப்பாடம்.
7. அறிவுதலை⁺ - புலவர் குழந்தை திருத்திக்கொண்ட பாடம், சுவடிச் சான்றில்லை.
8. அன்னவை யுளவே - சுவடி 115. பிழை, எண்ணும்மை வேண்டும்.

1062-115 வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்
வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும்
உரையெனத் தோழிக் குரைத்தற் கண்ணுந்
தானே கூறுங் காலமு முளவே¹.

22

பா.வே.

1. முளவெனமொழிப - சுவடி 1054, பிழை. ஒரு சீர் மிகை.

1063-116 உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானே நாணினுஞ்
செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச்சிறந் தன்றெனத்
தொல்வோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு
காமக் கிழவ னுள்வழிப் படினுந்
தாவி னன்மொழி கிழவி கிளப்பினும்
ஆவகை பிறவுந் தோன்றுமன் பொருளே.

23

1064-117 நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ்
செய்வினை மறைப்பினுஞ் செலவினும் பயில்வினும்
புணர்ச்சி யெதிர்ப்பா டுள்ளுறுத்து வருஉம்
உணர்ச்சி யேழினு முணர்ந்த பின்றை
மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொரு ணாட்டத் தானுங்
குறையுறற் செதிரிய கிழவனை மறையுறப்

+ "அழிவு என்ற பாடமே பொருள் நிலையில் இங்குப் பொருத்தமுற அமைந்துள்ளது. இதற்கு அறிவு தலைவந்த எனப்பாடங் கொள்வர் புலவர் குழந்தை. இது பொருந்தாது." வெ.ப. (பக். 204)

பெருமையிற் பெயர்ப்பினு முலகுரைத் தொழிப்பினும்
 அருமையி னகற்சியு மவளறி¹ வுறுத்துப்
 பின்வா² வென்றலும் பேதைமை யூட்டலும்
 முன்னுறு புணர்ச்சி முறைநிறுத் துரைத்தலும்
 அஞ்சியச் சுறுத்தலு முரைத்துழிக் கூட்டமொ(டு)
 எஞ்சாது கிளந்த விருநான்கு கிளவியும்
 வந்த கிழவனை மாயஞ் செப்பிப்
 பொறுத்த காரணங் குறித்த காலையும்
 புணர்ந்தபின் னவன்வயின் வணங்கற் கண்ணுங்
 குறைந்தவட் படரினு மறைந்தவ³ ளருகத்
 தன்னொடு மவளொடு முன்னமுன்⁴ றளைஇப்
 பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு⁵ மருங்கினும்
 நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி யிடத்தினும்
 எண்ணரும் பன்னகை கண்ணிய வகையினும்
 புணர்ச்சி வேண்டினும் வேண்டாப் பிரிவினும்
 வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தினும்⁶
 புணர்ந்துழி யுணர்ந்த வறிமடச் சிறப்பினும்
 ஒம்படைக் கிளவிப்⁷ பாங்கின் கண்ணு
 செங்கடு மொழியாற் சிதைவுடைத் தாயினும்
 என்புநெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ(ய்)⁸
 அன்புதலை யடுத்த வன்புறைக்⁹ கண்ணும்
 ஆற்றது தீமை யறிவுறு கலக்கமுங்
 காப்பின் கடுமை கையற¹⁰ வரினுங்
 களனும் பொழுதும் வரைநிலை¹¹ விலக்கிக்
 காதன் மிகுதி யுளப்படப் பிறவும்
 நாடு மூரு மில்லுங் குடியும்
 பிறப்புஞ் சிறப்பு மிறப்ப¹² நோக்கி(ய்)
 அவன்வயிற் றோன்றிய கிளவியொடு தொகைஇ(ய்)
 அனைநில¹³ வகையான் வரைதல் வேண்டினும்
 ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப்
 பொய்யென மாற்றி மெய்வழிக் கொடுப்பினும்

அவள்விலங்¹⁴ குறினுங் களம்பெறக் காட்டினும்
 பிறன்வரை வாயினு மவன்வரைவு மறுப்பினும்
 முன்னிலை யறனெனப் படுதென் றிருவகைப்
 புரைதீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்
 வரைவுடன் பட்டோர்க்¹⁵ கடாவல் வேண்டினும்
 ஆங்கதன் றன்மையின் வன்புறை¹⁶ யுளப்படப்
 பாங்குற வந்த . நாலெட்டு வகையினுந்¹⁷
 தாங்கருஞ் சிறப்பிற் றோழி மேன.

24

பா.வே.

1. மவனறி - சுவடி 9, 53, 502 எழுத்துப்பிழை. ள>ன
2. பின்வர - நச்சர். பாடம்.
3. மறந்தவ - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை. றை>ற
4. முதன் மூன்றளைஇப்⁺ - நச்சர். பாடம்.
 முன்ன மூன்றளைஇப் - பால. பாடம்.
5. பலவேறு - பதிப்புகள் 2, 7, 14, 22 சுவடி படிப்பதில் மாற்றம்.
6. விடத்தும் - நச்சர். பாடம்
7. கிளவி - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை. பகரமெய் விடுபட்டது.
8. கடஇ - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை. டை>ட
9. வன்பொறைக் - சுவடி 9, 53, 115 பதிப்பு 2 பதிப்பு 24 இல் சு.வே.
10. கையறவு - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை. வுகரம் மிகை.

+ இளம்பூரணர் முன்னமூன் றளைஇப் எனப் பாடங்கொண்டார். அவர் காலத்திலேயே இத்தொடருக்கு வேறு பாடமும் வழங்கி வந்ததால். "முதன்மூன் றளைஇ என்று பாடமாயின் மனத்தினானும் மொழியினானும் உடம்பினானும் ஒருங்கே அளவி என்றுமாம்". என விசேட உரை வரைந்தார்.

இளம்பூரணரின் இந்த இரண்டாவது பாடத்தை ஏற்ற நச்சர். அவருரையை ஏற்காமல். "இயற்கைப் புணர்ச்சி முதலிய மூன்றணையும் தான் அறிந்தமை குறிப்பான் உணர்த்தி" என உரை வரைகிறார்.

பால. இளம்பூரணரின் முற்பகுதியையும் நச்சரின் பிற்பகுதியையும் இணைத்து. முன்னம் மூன்றளைஇ எனப் பாடங்கொண்டு நச்சரைத் தழுவி உரை கூறுகிறார். ப.வெ.நா.

11. வரிநிலை - சுவடி 1. திருமணம் செய்தலுக்கு வரைதல் என்பதே பழைய சொல்; வரித்தல் என்பது பிற்காலச் சொல். எனவே இங்கு வரைநிலை என்பதே பாடமாகக் கொள்ளல் தகும். எல்லாப் பதிப்புகளிலும் வரைநிலை என்பதே பாடம். அதனால் சுவடி 1இன் பாடத்தை எழுத்துப்பிழையாகக் கருதி ஒதுக்கி விடலாம்.
12. மிறப்பும் - பதிப்பு 17 பிழை. உம்மை மிகை.
13. அனைநிலை - நச்சர். பால. பாடம்.
14. அவன் விலங் - நச்சர்.
15. வரைவுடன் பட்டோற் - நச்சர். பாடம்.
வரைவுடன் பட்டோர்க் - பால. பாடம்.
16. வன்பொறை - சுவடி 115
17. வகையும் - நச்சர். பாடம்.

1065-118 களவல¹ ராயினுங் காமமேற்² படுப்பினும்
 அளவுமிகத்³ தோன்றினுந் தலைப்பெய்து காணினுங்
 கட்டினுங் கழங்கினும் வெறியென விருவரும்
 ஒட்டிய திறத்தாற் செய்திக் கண்ணும்
 ஆடிய சென்றாழி யழிவுதலை⁴ வரினுங்
 காதல் கைம்மிகக்⁵ கனவி னாரற்றலுந்
 தோழியை வினாவலுந்⁶ தெய்வம் வாழ்த்தலும்
 போக்குட னறிந்தபிற் றோழியொடு கெழீஇக்
 கற்பி னாக்கத்து நின்றற் கண்ணும்
 பிரிவி னெச்சத்து மகணெஞ்சு வலிப்பினும்
 இருபாற் குடிப்பொரு ளியல்பின் கண்ணும்
 இன்ன வகையிற்⁷ பதின்மூன்று களவியொடு
 அன்னவை பிறவுஞ் செவிலி மேன.

25

பா.வே.

1. களவில - சுவடி 1. பிழை. பொருள் பொருத்தம் இல்லை.
2. காமமெய்ப் - நச்சர். பால. பாடம்.
3. அன்புமிக - சுவடி 1, 9, 16, 53, 73, 75, 105, 115, 502, 1054 பதிப்பு 2 பொருந்தாப்பாடம்.

4. அறிவுதலை - புலவர் குழந்தை திருத்திக் கொண்ட பாடம்.
 5. கைமிகக் - நச்சர். பாடம்.
 6. வினாதலுந் - சுவடி 115. பதிப்பு 62; வினவலுந் - நச்சர். பால. பாடம்.
 7. வகையால் - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை. யிற் > யால்
- 1066-119 தாய்க்கும் வரையா ருணர்வுடம் படினே.¹ 26

பா.வே.

1. போக்குடன் கிளப்பின்⁺ - புலவர் குழந்தை தாமே யமைத்துக்கொண்ட புதுப்பாடம்.

1067-120 கிழவோ னறியா வறிவின எவ்வென
மையறு சிறப்பி னுயர்ந்தோர்¹ பாங்கின்
ஐயக் கிளவியி² னறிதலு முரித்தே. 27

பா.வே.

1. னுயர்ந்தோன் - சுவடி 1054. எழுத்துப்பிழை, ர் > ன்
2. கிளவி - நச்சர். பால. பாடம்.

1068-121 தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலைக்¹ கிழத்திக் கில்லைப்
பிறநீர்² மாக்களி னறிய³ வாயிடைப்⁴ *
பெய்ந்நீர் போலு முணர்விற் றென்ப. 28

பா.வே.

1. காலை - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை. ககரமெய் விடுபட்டது.
2. புறநீர் - சுவடி 103. எழுத்துப்பிழை, பி > பு

+ "உணர்வுடம் படினே என்று வரும் உரையாசிரியர்கள் இருவரும் கொண்ட பாடத்துக்கு இணையாகப் போக்குடன் கிளப்பின் எனப் புலவர் குழந்தை கூறும் பாடமும் பொருள் சிறப்பின்றி அமைந்துள்ளது." வெ.ப. (பக். 204)

* "இளம்பூரணர் உரையின் சிதைவினைக் கூர்ந்து நோக்கின் இந்நூற்பாவின் மூன்றாமடி புதுநீர் மட்கல னறிய வாயிடை எனப் பாடம் இருந்திருக்குமோ என ஐயற வேண்டியுள்ளது." (பதிப்பு 62 பக். 229)

இளம்பூரணரின் உரையில் பிறநீர் மாக்களின் என்னும் தொடருக்கு நேரான பொருள் இல்லை. இதனையே சிதைவு என்கிறார். சுவடி 103இன் புறநீர் என்றும் பாடம் புறநீர் மட்கல னறிய வாயிடை எனப்பாடங்கொள்ள வாய்ப்புத்தருகிறது. எனினும் நான்காம் அடியில் பெய்ந்நீர் என வருவதால் இக் கருதுகோள் ஆய்வுக்குரியது. ப.வெ.நா.

3. மாக்க ளறிய - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை. ளி விடுபாடும் ன>ள திரிபும்.
4. வாயுடைப் - பதிப்பு 22 அச்சுப்பிழை.

1069-122 காமக் கூட்டந் தனிமையிற் பொலிதலிற்
றாமே தூதுவ ராகலு¹ முரித்தே. 29

பா.வே.

1. ராதலு - நச்சர். பாடம். ஆனால் பதிப்பு 74இல் ராகலும் எனப்பாடம்.

1070-123 அவன்வரம் பிறத்த லறந்தனக் கின்மையிற்
களஞ்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகுந்
தான்செலற் குரிய வழியாக லான. 30

1071-124 தோழியின் முடியு மிடனுமா றுண்டே 31

1072-125 முந்நா¹ ளல்லது துணையின்று கழியா(து)
அந்நா² ளகத்து மதுவரை வின்றே. 32

பா.வே.

1. முன்னா - சுவடி 73, 1054 எழுத்துப்பிழை. ந்நா >ன்னா
2., அன்னா - சுவடி 1054. எழுத்துப்பிழை. ந்நா>ன்னா

1073-126 பன்னூறு வகையினுந் தன்வயின் வருஉம்
நன்னய மருங்கி னாட்டம் வேண்டலிற்
றுணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகுந்
துணையோர் கரும மாத லான.¹ 33

பா.வே.

1. மாகலான - நச்சர். பால. பாடம்.

1074-127 + ஆய்பெருஞ் சிறப்பி னருமறை கிளத்தலிற்
றாயெனப் படுவாள்¹ செவிலி யாகும். 34

பா.வே.

1. படுவோள் - நச்சர். பால. பாடம்.

1075-128 தோழி தானே செவிலி மகளே. 35

1076-129 சூழ்தலு முசாத்துணை நிலைமையிற் பொலிமே. 36

1077-130 குறையற வுணர்தன் முன்னுற வுணர்தல்
இருவரு முள்வழி யவன்வர வுணர்தலென
மதியுடம் படுத¹ லொருமூ வகைத்தே. 37

பா.வே.

1. படுத்த - நச்சர். பாடம்.

1078-131 அன்ன வகையா னுணர்ந்தபின்¹ னல்லது
பின்னிலை முயற்சி பெறானென² மொழிப. 38

பா.வே.

1. லுணர்ந்தபின் - சுவடி 9, 53, 73, 502, 1054 வெள்ளைப்பாடம்.

2. பெறானென^{*} - இளம்பூரணர் பாடம்.

+ "இது முதலாய மூன்று துத்திரங்களும் பொருளியலுள் கூறற்குரியவை. எனினும் செவிலியுந் தோழியும் இன்றியமையாச் சிறப்புடையவராய் அறத்தொடு நின்று கள வினை வெளிப்படுத்தித் தலைமக்களைக் கற்பின்கண் செலுத்தும் கிழமையுடையராகத் திகழும் இயைபு நோக்கி ஈண்டுக் கூறப்பெற்றன." பால. (பதிப்பு 83 பக். 104)

* அச்சநூல்கள் அனைத்திலும் குறையற வுணர்தல் என்றே மூலபாடம் இருப்பினும் இளம்பூரணர். "அவன் குறையறாவழித் தலைவி குறிப்புக்கண்டு உணர்தலும்" எனப் பொருள் கூறுவதால் அவர் கொண்ட பாடம் குறையறவுணர்தல் என்பதே எனத் தெரிகிறது. குறையற எனப்பாடங் கொண்ட நச்சரும் பால.வும் முறையே "தலைவன் தோழியை இரந்து குறையுற்ற வழி உணர்தல்" என்றும், "தலைவன் தன்பால் வந்து இரந்து குறையுறுதலான் களவொழுக்கத்தை உணர்தலும்" என்றும் கூறுதல் காண்க. ப.வெ.நா.

* இச்சுத்திரம் தோழிக்குரியதொரு திறன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று எனக்கொண்ட இளம்பூரணர் பெறாள் எனப்பாடங் கொண்டு. "இருவர் மாட்டும் அன்புடைமை உணர்ந்த பின் அல்லது வழிபாட்டு நிலைமையாற் கூட்டத்திற்கு முயலப்பெறாள் தோழி" எனப்பொருள் உரைக்கிறார்.

"இந்நூற்பா களவொழுக்கம் ஒழுகும் தலைவனுக்குரிய திறன் உணர்த்துவதாகக் கொண்டு, 'மேற்கூறியவாறு மூவகையுணர்வால் தோழி மதியுடம்படுத்த பின்னன்றித் தலைமகன் தன் குறை முடித்தல் வேண்டும் எனத் தோழிக்கு வெளிப்படக்கூறி இரந்து பின்னிற்ரும் முயற்சியை மேற்கொள்ளப் பெறுவானல்லன்' எனவும் 'தலைவியொடு தனக்குள்ள அன்பின் திறத்தையுணர்ந்து தோழி தன்னை வழிபடும் குறிப்பினளாதலையுணர்ந்த பின்னரே தன் குறையினைத் தோழிக்குச் சொல்லால் வெளியிட்டுரைத்தற்குரியன்' எனவும் விளக்கிய திறம் உளங்கொளத்தகுவதாகும்." வெள்ளை. (பதிப்பு 62 பக். 250 அடிக்.)

"இனி; பின்னிலை முயற்சிபெறான் எனப்பாடங்கொண்டு 'குறையுறவுணர்தல் முதலாக மூவகையுணர்வால் தலைமகனொடு தனக்குள்ள அன்புரிமைத் தொடர்பினைத் தோழி உணர்ந்து வேண்டித் தோழியை இரந்து பின்னிற்ரும் முயற்சியை மேற்கொள்ளப் பெறான்' எனப்பொருள் வரைந்து, தலைவனது மறை பிறரறியா நிறையுடைமையைப் புலப்படுத்தியதாகக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும்." வெள்ளை. (பதிப்பு 62 பக். 251)

வெள்ளைவாரணனார் நச்சர். இளம்பூரணர் ஆகிய இருவர் கருத்துக்களையும் ஏற்றுக் கொள்கிறார். பால. இளம்பூரணரையொட்டி உரை கூறுகிறார்.

"இந் நூற்பாவுக்கு முன்னும் பின்னும் அதற்கேற்ப உரைப்பதற்குத் தோழியைப் பற்றிச் செய்தி உளதாகலின் இளம்பூரணர் கொண்ட பாடமும் உரையுமே சிறப்புடைத்தாம்." சுந்தர. (பதிப்பு 74 பக். 228)

இவ்வியல் 35ஆம் நூற்பாமுதல் தோழியைப் பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன. இவை கூற்றுக்களைக் கூறும் நூற்பாக்கள் அன்று. நிகழ்ச்சிகளை விளக்கும் துத்திரங்கள் ஆகும். 35, 36ஆம் நூற்பாக்களில் தோழியாவாள் செவிலியின் மகள் என்றும், அவள் தழவும், உசாத்துணையாகவும் வல்லவள் என்றும் கூறுகிறார்.

37ஆம் நூற்பா அத்தோழி தலைமக்களின் அன்புடைமையை எவ்வாறு அறிந்து கொள்வாள் எனக்கூறுகிறது. (மதியுடம்படுத்தல்)

இவ்வாறு தெளிவாக அறிந்துகொண்ட பின்னரே தோழி தலைமக்களின் காதலுக்கு உதவி செய்வாள் என்பது 37ஆம் நூற்பாவிற்கு இளம்பூரணர் கூறும் கருத்து.

தங்கள் காதலைத் தோழி ஐயமற உணர்ந்து, தான் உதவி செய்ய முடிவு செய்து விட்டாள் எனத் தனக்கு உறுதி ஏற்படாதவரைத் தலைவன் தோழியிடம் நேராக உதவி கோரமாட்டான் என்பது இந்நூற்பாவிற்கு நச்சர். கூறும் கருத்து. (இதில் உணர்ந்து முடிவு எடுக்கும் தலைமை அல்லது முதன்மைப் பொறுப்பு தோழியுடையதே என்பது வெளிப்படை.)

முயற்சிக் காலத்து (39) என்னும் அடுத்த நூற்பாவை இளம்பூரணர் தோழிக்குரியதோர் திறம் உணர்த்துகின்றதாகக் கொண்டு, "தோழி வழிமொழிந்து முயலுங்காலத்து அவன் நினைவின் கட்படுந்திறன் ஆராய்ந்து புணர்த்தலைச் செய்யும் அவளிடத்து" என உரை வரைகிறார். நச்சர். தலைவன் முயற்சி கூறிய முறையே தோழி முயற்சி பிறக்குமிடங் கூறுவதாகக் கொண்டு, "தலைவன் அங்ஙனங் கூடுதற்கு முயற்சி நிகழ்த்துங்காலத்தே தலைவி கூடுதற்கு முயலுங் கருத்தினை ஆராய்ந்து அக்கூட்டத்திடத்தே உள்ளம் படும்படிக் கூடுதலும் தோழியிடத்து உண்டான கடைப்பிடி" எனப் பொருள் உரைக்கிறார். (தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

1079--132 முயற்சிக் காலத் ததற்பட¹ நாடிப்²
புணர்த்த வாற்றலு³ மவள்வயி னான.

39

பா.வே.

1. ததர்ப்பட - பால. திருத்திக்கொண்ட பாடம். சுவடிச்சான்றில்லை. நெறிமுறை ஆராய்ந்து எனப் பொருளுரைக்கிறார்.
2. திரப்ப நாடிடிற் - சுவடி 73. சுவடி எழுத்தாளரின் சொந்தப்பாடம் நினைவுப்பாடம் ஆகலாம்; மூலபாடமன்று.
3. ஆற்றல் - சுவடி 115, பிழை, உம்மை வேண்டும்.

1080--133 குறியெனப் படுவ திரவினும் பகலினும்
அறியக் கிளந்த வாற்ற¹ தென்ப.

40

பா.வே.

1. அறியத் தோன்று மாற்ற - நச்சர். பாடம் பதிப்பு 74 பக். 229இல் அறியக்கிடந்த என்பது அடிக்குறிப்பு. இது அச்சப்பிழை. அறியக் கிளந்த என்பதே இளம்பூரணர் பாடம். என்னை? அறியச் சொல்லப்பட்ட என்பதே அவர் உரையாதலின்.

1081--134 இரவுக் குறியே¹ இல்லகத் துள்ளும்
மனையோர்² கிளவி கேட்கும்வழி³ யதுவே
மனையகம் புகாஅக்⁴ காலை யான.

41

பா.வே.

1. இரவிற் குறியே - பதிப்பு 24 அச்சப்பிழையாகலாம்.
2. மனையோள் - பதிப்பு 24இல் சு.வே. பொருந்தாப்பாடம்.

தான் நேரடியாகக் கேட்காமலேயே தோழி தங்கள் காதலை அறிந்து கொண்டு விட்டாள் எனவும், அவள் தங்களுக்கு உதவி செய்வாள் எனவும் உறுதியாகத் தெரிந்து கொண்ட பிறகே தலைவன் தோழியின்பால் உதவி வேண்டுவான் என நிகழ்ச்சி அமைப்பு இருப்பின் தோழியின் திறத்திற்கும், தலைவனின் தலைமைக்கும் சிறப்பாகும். இப்பொருள் தொடர்ச்சிக்கு, 37ஆம் நூற்பாவில் குறையற எனவும், 38ஆம் நூற்பாவில் பெறான் எனவும் பாடங்கொள்ளல் சிறப்புடையதாகும்.

இவற்றிலெல்லாம் தோழியின் உணர்வும், உதவியுமே மையப்பொருளாக அமைந்திருத்தலான் அதிகாரப் பிறழ்வு ஒன்றும் இல்லை என்பது வெளிப்படை. ப.வெ.நா.

3. கேட்குவழி - சுவடி 16, 75, 592 பிழை, மகரமெய் விடுபட்டது

4. புகாக் - பதிப்பு 2. பிழை. அளபெடை விடுபட்டது.

1082-135 பகற்புணர் களனே புறனென மொழிப(வ்)
அவளறி வுணர வருவழி¹ யான. 42

பா.வே.

1. வரும்வழி - சுவடி 9, 53, 73, 115 வெள்ளைப்பாடம்.

1083-136 அல்லகுறிப் படுதலு¹ மவள்வயி னுரித்தே(ய்)
அவன்குறி மயங்கிய² வமைவொடு வாரினே. 43

பா.வே.

1. படுத்தலு - சுவடி 73, 115 எழுத்துப்பிழை. தகரமெய் மிகை.

2. மயங்கி - பதிப்பு 17 அச்சுப்பிழை யகரம் விடுபட்டது.

1084-137 ஆங்காங் கொழுகு மொழுக்கமு முண்டே(ய்)
ஒங்கிய சிறப்பி னொருசிறை யான. 44

1085-138 மறைந்த¹ வொழுக்கத் தோரையு நாளுந்
துறந்த வொழுக்கங் கிழவற்² கில்லை. 45

பா.வே.

1. மறந்த - சுவடி 1054. எழுத்துப்பிழை. றை>ற

2. கிழவோற் - நச்சர். பால. பாடம். கிழவோர்க் - பதிப்பு 2. பிழை.

1086-139 ஆற்றின¹ தருமையு மழிவு மச்சமும்
ஊறு² முளப்பட வதனோ ரற்றே³. 46

பா.வே.

1. ஆறின - பதிப்புகள் 2, 7, 14, 22 எதுகை மட்டும் நோக்கி ஆறின என்பதைவிடப் பொருள்மயக்கம் இல்லாததும், இலக்கண சுத்தமானதுமாகிய ஆற்றினது என்பதை ஏற்பதே சிறப்பு.

2. மூன்று - சுவடி 73, 103 பிழை. பொருளில்லை.

3. ரன்ன - நச்சர். பாடம்.

களவியல்	241
1087-140 தந்தையுந் தன்னையு முன்னத்தி னுணர்ப.	47
1088-141 தாயறி வுறுதல் செவிலியொ டொக்கும்.	48
1089-142 அம்பலு மலருங் களவுவெளிப் படுத்தலின் அங்கதன் முதல்வன் கிழவ னாகும்.	49
1090-143 வெளிப்பட வரைதல் படாமை வரைதலென்(று) ஆயிரண் டென்ப வரைத லாரே.	50
1091-144 வெளிப்படை தானே கற்பினொ டொப்பினும் ¹ நூங்கர்க் கிளந்த மூன்றுபொரு ளாக வரையாது பிரிதல் கிழவோற் கில்லை ² .	51

பா.வே.

1. கற்பினொப்பினும் - சுவடி 16, 53 பிழை. ஒடு விடுபட்டது.
2. கிழவற்கில்லை - சுவடி 1, 16, 75, 502 பெரும்பாலும் இளம்பூரணர் பாடம்.
கிழவோர்க்கில்லை - பதிப்பு 2. பிழை. எண் வேறுபாடு.

களவியல் முற்றும்.

4. சுற்பியல்

- 1092-145 சுற்பெனப் படுவது சுரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள் வதுவே. 1
- 1093-146 கொடுப்போ ரின்றியுங் சுரண முண்டே
புணர்ந்துடன் போகிய காலை யான. 2
- 1094-147 மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த சுரணம்
கீழோர்க் காசிய காலமும் உண்டே. 3
- 1095-148 பொய்யும் வழுவந் தோன்றிய பின்னர்
ஐயர் யாத்தனர் சுரண மென்ப. 4
- 1096-149 சுரணத்தி னமைந்து முடிந்த காலை
நெஞ்சுதளை யவிழ்ந்த புணர்ச்சிக் கண்ணும்
எஞ்சா மகிழ்ச்சி யிறந்துவரு பருவத்தும்
அஞ்ச வந்த வுரிமைக் கண்ணும்
நன்னெறிப் படருந் தொன்னலப் பொருளினும்
பெற்ற தேளத்துப் பெருமையி னிலைஇக்¹
குற்றஞ் சான்ற பொருளெடுத் துரைப்பினும்
நாமக் காலத் துண்டெனத் தோழி
ஏழுறு கடவு ளேத்திய மருங்கினும்
அல்ல றீர வார்வமொ டளைஇச்²
சொல்லுறு பொருளின் கண்ணுஞ் சொல்லென(வ்)
ஏனது³ சுவைப்பினு நீகை தொட்டது
வானோ ரமிழ்தம்⁴ புரையுமா லெமக்கென
அடிசிலும் பூவுந் தொடுத்தற்⁵ கண்ணும்
அந்தணர் திறத்துஞ் சான்றோர் தேளத்தும்
அந்தமில் சிறப்பிற் பிறர்பிறர் திறத்தினும்⁶
ஒழுக்கங் காட்டிய குறிப்பினு மொழுக்கத்துக்
களவினு ணிகழ்ந்த வருமையைப் புலம்பி
அலமர லுள்ளமொ டளவிய விடத்தும்

அந்தரத் தெழுதிய வெழுத்தின் மான
 வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுகலும்
 அழிய லஞ்சலென் றாயிரு பொருளினுந்
 தானவட் பிழைத்த பருவத் தானும்
 நோன்மையும் பெருமையும் மெய்கொள வருளிப்⁷
 பன்னல் சான்ற வாயிலொடு பொருந்தித்
 தன்னி னாகிய தகுதிக் கண்ணும்
 புதல்வற்⁸ பயந்த புனிறுதீர்⁹ பொழுதின்
 நெய்யணி மயக்கம் புரிந்தோ ணோக்கி(ய்)
 ஐயர் பாங்கினு மமராச் சுட்டியுஞ்¹⁰
 செய்பெருஞ் சிறப்பொடு சேர்தற் கண்ணும்
 பயங்கெழு துணையணைப்¹¹ புல்லிப்¹² புல்லா(து)
 உயங்குவள்¹³ சிடந்த கிழத்தியைக் குறுகி(ய்)
 அல்கன்¹⁴ முன்னிய நிறையழி பொழுதின்
 மெல்லென் சீறடி புல்லிய விரவினும்
 உறலருங்¹⁵ குரைமையி¹⁶ னூடன்மிகுத் தோளைப்¹⁷
 பிறபிற பெண்டிரிற் பெயர்த்தற் கண்ணும்
 பிரிவினெச் சத்துப் புலம்பிய விருவரைப்
 பரிவு நீக்கிய¹⁸ பகுதிக் கண்ணும்
 நின்றுநனி பிரிவி னஞ்சிய பையுளுஞ்
 சென்றுகை யிகந்துபெயர்த் துள்ளிய வழியுங்
 காமத்தின் வலியுங் கைவிடி னச்சமுந்
 தானவட் பிழைத்த நிலையின் கண்ணும்
 உடன்சேறற் செய்கையொ டன்னவை¹⁹ பிறவும்
 மடம்பட வந்த தோழிக் கண்ணும்²⁰
 வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்
 மீட்டுவர வாய்ந்த வகையின் கண்ணும்
 அவ்வழிப் பெருகிய சிறப்பின் கண்ணும்
 பேரிசை யூர்திப் பாகர்²¹ பாங்கினுங்²²
 காமக் கிழத்தி மனையோ ளென்றிவர்
 ஏழுறு கிளவி சொல்லிய வெதிருஞ்

சென்ற தேளத் துழப்புநனி விளக்கி(ய்)
 இன்றிச் சென்ற தன்னிலை²³ கிளப்பினும்
 அருந்தொழின் முடித்த செம்மற் காலை
 விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற் கண்ணும்
 மாலை யேந்திய பெண்டிரு மக்களுங்
 கேளி ரொழுக்கத்துப் புகற்சிக்²⁴ கண்ணும்
 ஏனைய வாயிலோ ரெதிரொடு²⁵ தொகைஇப்²⁶
 பண்ணமை பகுதிப்²⁷ பதினொரு மூன்றும்
 எண்ணருஞ் சிறப்பிற் கிழவோன் மேன.

5

பா.வே.

1. நிலைஇய - பதிப்பு 22
2. டளைஇயச் - பதிப்பு 22
3. எனது - பதிப்புகள் 2, 7 அச்சுப்பிழை ஆகலாம்.
4. அமுதம் - நச்சர். பாடம்.
5. தொடுதற் - நச்சர். பால. பாடம்
6. தேளத்தினும் - சுவடி 115. பிழை. பொருந்தாப்பாடம்.
7. வருளிய - நச்சர். பாடம்.
8. புதல்வர்ப் - பதிப்பு 83 மூலத்தில் இவ்வாறு பன்மைப் பாடம் காணப்பட்ட போதினும் உரைப்பகுதியில் புதல்வற் எனச் சரியான பாடமே உள்ளது. எனவே மூலபாடம் அச்சுப்பிழை என்க.
9. புனிறுசேர்⁺ - நச்சர். பாடம்
 புனிறு தேர் - பதிப்பு 34இல் சு.வே. பொருந்தாப்பாடம்.

+ "புதல்வற் பயந்த புனிறுதீர் பொழுதின்" [புத்தகத்தில் பசந்த .என்பது அச்சுப்பிழை] என்ற தொடரில் புனிறுதீர் பொழுது எனப் பாடங் கொண்டார் இளம்பூரணர். நெய்யணி மயக்கத்தைப் புரிந்தவளாகிய தலைவி என்று பொருள் கொண்டால் புனிறுதீர் பொழுது என்ற இளம்பூரணர் பாடம் பொருந்தும். ஆனால் நச்சர். 'எண்ணெயாடும் மயக்கத்தை விரும்பிய தலைவி' எனப் பொருள் கொண்டு அதற்கு ஏற்பப் புனிறுசேர் பொழுதின் எனப் பாடங் கொண்டுள்ளது சிறப்பாக உள்ளது. புனிறுதேர் பொழுதின் எனப்பதிப்பில் அமைந்த பாடம் அத்துணைச் சிறப்புடையதன்று" வெ.ப. (பக். 205)

10. சுட்டிச் - சுவடி 115. பிழை. உம்மை வேண்டும்
11. துணைவனைப் - சுவடி 73, 115 பதிப்பு 2. பொருந்தாப்பாடம்.
12. புல்லிய - நச்சர். பாடம்
13. உயங்குவனள் - இளம்பூரணர், பால. பாடம். பொருள் வேறுபாடின்றி நூற்பாஓசை சிறந்து விளங்குதலின் இப்பதிப்பில் நச்சர். பாடம் ஏற்கப் பெற்றுள்ளது.
14. குறுகிப் புல்கென⁺ - நச்சர். பாடம்.
15. பெறலருங் - சுவடி 53. பொருந்தாப்பாடம்
16. குண்மையின் - நச்சர். பாடம்
நதிண்மையின் - சுவடி 73, 115 பொருந்தாப்பாடம்
குறைமையின் - பதிப்பு 24இல் சு.வே.
17. மிகுந்தோளைப் - பதிப்பு 74இல் மூலம் இப்படி இருப்பினும் உரைப்பகுதியில் மிகுந்தோளைப் எனச் சரியாக உள்ளது. எனவே மூலத்தில் அச்சுப்பிழை என்க.
18. பிரிவி னீக்கிய^{*} - நச்சர். பாடம்.

+ "அல்கல் என்பதற்கு இளம்பூரணர் தங்குதல் எனப்பொருள் கொண்டுள்ளார். நச்சர். புல்கு என முன்னிய எனப் பாடங்கொண்டு 'கூடுதலைக் கருதின' எனப் பொருளும் வரைந்துள்ளார். இங்கும் நச்சர் கொள்ளும் பாடம் பொருள் சிறப்பும் பொருத்தமும் உடையதாக உள்ளது. அல்கென எனப் பதிப்பில் காணப்பெறும் பிறிதொரு பாடம் 'அல்கல்' என இளம்பூரணர் பாடத்தையொட்டிப் பிறந்த பொருட் சிறப்பில்லாப் பாடமாகும்." வெ.ப. (பக். 205)

* "உறலருங் குறைமையின் என இளம்பூரணர் உரையிற் காணப்படும் பாடமே நச்சர். உரைக்கும் ஏற்புடைய தென்பதும். உறல் அருங்கு உண்மையின் என்பது பிழைபட்ட பாடம் என்பதும் அவனைக் கூடுதல் அருமையினாலேயே' எனவரும் இவ்[நச்சர்.] உரைப்பகுதியால் இனிது புலனாம்." வெள்ளை. (பதிப்பு 63 பக். 45)

"உறலருமையின் எனற்பாலது 'குறை' என்னும் அசை பெற்று உறலருங்குறைமையின் என்றாயிற்று." வெள்ளை. (மேலது. பக். 28)

"பிரிவினெச்சத்துப் புலம்பிய இருவரைப் பரிவு நீக்கிய பகுதிக்கண்ணும் என்ற தொடர் உள்ளது. பிரிவு நிமித்தமாக வருந்தும் தலைவி காமக்கிழத்தி ஆகிய இருவரின் துன்பத்தையும் நீக்கிய என்பது இதன் பொருள். இது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம்.

இங்குப் பிரிவின் எச்சத்துப் புலம்பிய இருவரைப் பரிவின் நீங்கிய எனப்பாடங் கொண்டுள்ளார் நச்சர். நச்சர் பாடத்தை விட இளம்பூரணர் பாடம் பொருளாழம் உடையதாக உள்ளது. பிரிவின் நீக்கிய எனவரும் மர்ரே பதிப்பின் மூலபாடம் இளம்பூரணர் பாடத்தைவிடப் பொருள் தெளிவும் இன்னோசையும் பெற்றுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கதாம்." வெ.ப. (பக். 205, 206) (தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

19. டன்ன - சுவடி 115 பதிப்பு 2
20. தோழி கண்ணும் - சுவடி 115 பதிப்புகள் 24, 63
21. பாகன் - சுவடி 115; பாங்கர் - பதிப்பு 2
22. பாங்கனும் - பதிப்பு 2 அச்சுப்பிழையாகலாம்.
23. தந்நிலை - நச்சர். பாடம்.
24. புணர்ச்சிக் - பதிப்பு 83இல் மூலம் இவ்வாறு இருப்பினும் உரைப்பகுதியில் புகற்சி எனவே உள்ளது. எனவே மூலத்தில் அச்சுப்பிழை.
25. ஏனை வாயி லெதிரொடு - நச்சர். பாடம்.
26. தொகையிப் - பதிப்பு 22இல் மூலம் இவ்வாறு இருப்பினும் உரையில் தொகை இப் எனவே காணப்படுகிறது. எனவே மூலத்தில் அச்சுப்பிழை.
27. பகுதிமுப்⁺ - நச்சர். பால. பாடம்.

1097-150 அவனறி வாற்ற வறியு மாகலின்
ஏற்றற் கண்ணு நிறுத்தற் கண்ணும்
உரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற்
பெருமையிற் றிரியா வன்பின் கண்ணுங்
கிழவனை மகடுஉப் புலம்புபெரி தாகலின்
அலமரல் பெருகிய காமத்து மிகுதியும்

பரிவின் நீங்கிய என்பது நச்சர். பாடம் என்று வெ.ப. எப்படிக்கூறுகிறார் என விளங்கவில்லை. பதிப்புகள் 7, 32, 63, 74 ஆகிய அனைத்திலும் பரிவின் நீக்கிய என்பதுதான் பாடம்" அப்பரிவினின்று நீக்கிய கூறுபாட்டின் கண்ணும்" என்பதே நச்சர். உரை. பரிவின் நீங்கிய என்னும் பாடம் எந்தப் பதிப்பிலும் சுவடியிலும் காணப்பெறவில்லை. ப.வெ.நா.

+ "முப்பதினொரு மூன்றும் எனத் திருத்திக் கொள்க" என்பார் வெள்ளை. (பதிப்பு 63 பக். 33 அடிக்)

இவ்வாறு திருத்திக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும் என்ற இன்றியமையாமை இல்லை. முப்பதின் ஒரு மூன்று (30 + 3) என்பது முப்பத்து மூன்று ஆவதைப் போலவே பதினொரு மூன்றும் (11 X 3) முப்பத்து மூன்றாகும். அம்மூவாரும் (நூன்மரபு 22), ஈரேழ் துறைத்தே (புறத்திணை 1), இருமூன்று மரபின், எழுமூன்று துறைத்தே (புறத்திணை 5) என்பன போல ஆசிரியர் பல இடங்களில் ஆண்டுள்ளார். எனவே இளம்பூரணர் பாடத்தைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டியது இல்லை. ப.வெ.நா.

இன்பமு மிடும்பையு மாகிய விடத்துங்
 கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி
 நயந்த கிழவனை நெஞ்சு புண்ணுறீஇ
 நளியி னீக்கிய¹ விளிவரு நிலையும்
 புகன்ற வுள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்(கு)
 அகன்ற கிழவனைப் புலம்புநனி காட்டி(ய்)
 இயன்ற நெஞ்சந் தலைபெயர்த் தருக்கி(ய்)
 எதிர்பெய்து மறுத்த வீரத்து மருங்கினுந்
 தங்கிய² பொழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி(ய்)
 எங்கையர்க் குரையென விரத்தற் கண்ணுஞ்
 செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தலுங்
 காமக் கிழத்தி³ தன்மகத் தழீஇ(ய்)
 ஏழுறு விளையாட் டிறுதிக் கண்ணுஞ்
 சிறந்த செய்கை யவ்வழித் தோன்றி
 அறம்புரி நெஞ்சமொடு⁴ தன்வர வறியாமைப்
 புறஞ்செய்து பெயர்த்தல் வேண்டிடத் தானுந்
 தந்தைய ரொப்பர் மக்களென் பதனால்
 அந்தமில் சிறப்பின் மகப்பழித்து நெருங்கினுங்⁵
 கொடியோர் கொடுமை சுடுமென பொடியாது
 நல்லிசை நயந்தோர் சொல்லொடு தொகைஇப்
 பகுதியி⁶ னீங்கிய தகுதிக் கண்ணுங்
 கொடுமை யொழுக்கங் கோடல் வேண்டி(ய்)
 அடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கிக்
 காத லெங்கையர் காணி னன்றென
 மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணுந்
 தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை
 மாயப் பரத்தை யுள்ளிய வழியுந்
 தன்வயிற்⁷ சிறப்பினு⁸ மவன்வயிற்⁷ பிரிப்பினும்
 இன்னாத் தொல்து ளெடுத்தற் கண்ணுங்
 காமக் கிழத்தி⁹ நலம்பா ராட்டிய
 தீமையின்¹⁰ முடிக்கும் பொருளின் கண்ணுங்
 கொடுமை யொழுக்கத்துத்¹¹ தோழிக் குரியவை
 வடுவறு சிறப்பிற் கற்பிற் பிரியாமைக்
 காய்தலு முவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலும்
 ஆவயின் வருஉம் பல்வேறு நிலையினும்

வாயிலின் வரூஉம் வகையொடு தொகைஇக்
கிழவோள் செப்பல் கிழவ தென்ப.

6

பா.வே.

1. நீங்கிய - பதிப்பு 83இல் மூலம் இவ்வாறு இருப்பினும் உரையில் நீங்கிய - விலக்கிய எனச்சரியாக உள்ளது. எனவே இது அச்சுப்பிழை.
2. தயங்கிய -- சுவடி 1054. பிழை. முதல் யகரம் மிகை.
3. கிழத்தியர் - சுவடி 73. பிழை. ஒருமைப்பாடமே பொருந்தும்.
4. யுள்ளமொடு - நச்சர். பாடம்.
5. நெருங்கலும் - நச்சர். பால. பாடம்.
6. பகுதி - சுவடி 115. பிழை, இன் உருபு விடுபட்டது.
7. வையிற் - சுவடி 7. ஈரிடங்களிலும் பிழை. வயின் என்பதே பாடம்.
8. சிறைப்பினு - நச்சர். பாடம்
9. கிழத்தியர்⁺ - நச்சர். பால. பாடம்
10. தீய்மையின் - சுவடி 9. பிழை. யகர மெய் மிகை.
11. யொழுக்கந் - நச்சர். பாடம்.

1098-151 புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோண் மணையிருந்(து)

இடச்சுரத் திறைச்சியும் வினையுஞ் சுட்டி(ய்)

+ காமக்கிழத்தி என ஒருமையிற் பாடங் கொண்ட இளம்பூரணர், காமக்கிழத்தியின் நலத்தினைப் பாராட்டிய எனப்பொருள் கூறி, "நின்கேளே.... வினவுவோளே" (ஐங்குறு. 122) "நின்னெஞ்சு நேர்பவளே" (குறுந். 49) என ஒருமையிலேயே மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

காமக்கிழத்தியர் என்று பன்மைப் பாடங்கொண்ட நச்சர். நலம் பாராட்டிய காமக்கிழத்தியர் எனப் பொருள் உரைத்து, "பலர்நீ ஒதி ஒண்ணுதல் பசப்பித் தோரே." (ஐங்குறு. 87) எனப்பன்மையிலேயே மேற்கோள் காட்டுகிறார். எனினும் அவர் "அணிற்பல்லன்ன" (குறுந். 49) என்னும் பாட்டுக் கற்பாகலின் இதன்பாற்படும்" என்று கூறுவதால் ஒருமை இலக்கிய ஆட்சியையும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

நச்சரைப்போலப் பன்மைப் பாடங்கொண்ட பால. கலித். 88ஆம் பாடலைக் காட்டுகிறார். இது பன்மைக்கே மேற்கோள்.

இலக்கியத்தில் காமக்கிழத்தி. காமக்கிழத்தியர் என இருவகைப் பட்ட ஆட்சியும் இருப்பதால் இரண்டு பாடங்களும் ஏற்கத்தக்கனவே. ப.வெ.நா.

அன்புறு தக்க¹ கிளத்த றானே
கிழவோன் செய்வினைக் கச்ச மாகும்.

7

பா.வே.

1. அன்புறுத் தற்குக் - சுவடி 73 பதிப்பு 2. பொருந்தாப்பாடம்.

1099-152 தோழியுள் ளுறுத்த வாயில் புகுப்பினும்
ஆவயி னிகழு மென்மணார் புலவர்.

8

1100-153 பெறற்கரும் பெரும்பொருண் முடிந்தபின் வந்த
தெறற்கரு மரபிற் சிறப்பின் கண்ணு
அற்றமழி வுரைப்பினு மற்ற மில்லாக்
கிழவோற்¹ சுட்டிய தெய்வக் கடத்தினுஞ்
சேருடைப் பெரும்பொருள் வைத்தவழி மறப்பினும்²
அடங்கா வொழுக்கத் தவன்வயி னழிந்தோளை(ய்)
அடங்கக் காட்டுதற் பொருளின் கண்ணும்
பிழைத்துவந் திருந்த கிழவனை நெருங்கி(ய்)
இழைத்தாங் காக்கிக் கொடுத்தற் கண்ணும்
வணங்கியன் மொழியான் வணங்கற் கண்ணும்
புறம்படு விளையாட்டுப் புல்லிய புகர்ச்சியுஞ்³
சிறந்த புதல்வனைத் தேராது⁴ புலம்பினும்
மாணலந் தாவென வகுத்தற் கண்ணும்
பேணா வொழுக்க நாணிய பொருளினுஞ்⁵
தூள்வயிற் றிறத்தாற்⁶ சோர்வுசண் டழியினும்
பெரியோ ரொழுக்கம் பெரிதெனக் கிளந்து
பெறுதகை யில்லாப் பிழைப்பினு மவ்வழி(ய்)⁷
உறுதகை யில்லாப் புலவியின்⁸ மூழ்கிய
கிழவோள் பானின்று செடுத்தற் கண்ணும்
உணர்ப்புவயின் வாரா⁹ வூலுற்¹⁰ றோள்வயின்
உணர்த்தல் வேண்டிய கிழவோன்பா னின்று
தான்வெகுண் டாக்கிய தகுதிக் கண்ணும்
அருமைக் காலத்துப் பெருமை காட்டிய(வ்)

எளிமைக்¹¹ காலத் திரக்கத் தானும்
 பாணர் கூத்தர் விறலிய ரென்றிவர்
 பேணிச் சொல்லிய குறைவினை யெதிரும்
 நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு படிஇயர்¹²
 காத்த தன்வயிற்¹³ கண்ணின்று பெயர்ப்பினும்
 பிரியுங் காலத் தெதிர்நின்று¹⁴ சாற்றிய
 மரபுடை யெதிரு¹⁵ முளப்படப் பிறவும்
 வகைபட வந்த கிளவி யெல்லாந்
 தோழிக் குரிய வென்மணார் புலவர்.

9

பா.வே.

1. கிழவோட்⁺ - நச்சர். பாடம். இவர் இளம்பூரணர் கொண்ட கிழவோற்
 என்னும் பாடத்தைச் சுட்டித் தழுவிக்கொள்கிறார்.

+ "நச்சர். 'பரவுக்கடன் கொடுத்தல் வேண்டுமெனத் (தோழி) தலைவற்குக் கூறும்'
 என்பார். அங்ஙனம் தோழி தலைமை செய்தொழுதல் கற்பின்கண் மரபன்மையின்
 ஒவ்வொன்றில்லை. அதனான் கிழவோட் சுட்டிய என்னும் பாடம் சிறவாதென்க" பாலு
 பதிப்பு 83பக் 154)

"திருமணம் நிகழ உதவிய தெய்வத்துக்குப் பரவுக்கடன் கொடுக்குமாறு தலைவனிடம்
 தோழி வேண்டியமை தன்னலம் ஏதும் சிவணாத வகையில் அவர்கள் நன்மையையே
 கருதிக் கூறலின் தலைவனால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதேயன்றித் தோழி தலைமை
 செய்தொழுகினனாகக் கருதப்படாது." தி.வே.கோ. (மேலது. பக் XIX)

இளம்பூரணர். நச்சர். இருவரும் இங்கு. "நெஞ்சமொடு மொழிகுடுத்..... மற்றதன்
 பயனே" என்னும் ஐந்தடி அகவற்பாவையே மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றனர்.
 இப்பாட்டு எந்த நூலைச் சேர்ந்தது என விளங்கவில்லை. தோழி கூற்று என்பது
 உறுதி. கேட்போர் யார் என்பதில் உரையாசிரியர்கள் வேறுபடுகின்றனர் என ஊகிக்க
 முடிகிறது.

இளம்பூரணர் தோழி தனக்குட் சொல்லிக் கொள்வதாகக் கருதுகிறார் எனலாம். ஆனால்
 நச்சர். இதனைக் களவொழுக்கம் முடிந்து கற்பொழுக்கத்தில் புகுந்த தலைவன்பால்
 தோழி கூறுவதாகக் கொண்டுள்ளார் எனக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. "தெய்வத்துக்
 குன்றம் இறைஞ்சினம்; யாம் அதன் பயன் பெற்றனம்" என்னும் தன்மைப் பன்மை
 தலைவியையும் சேர்த்ததாகக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு கூறுவதனாலேயே நேர்த்திக்
 கடன் செலுத்த வேண்டும் என்பதனைப் பொருளெச்சமாகக் கொள்வது இலக்கிய மரபு.
 இம்முறையில் நச்சரின் பாடமும் உரையும் ஏற்கத் தக்கதே.

தலைவனுக்கே தோழி வாயில் மறுக்குமளவு கற்பின்கண்ணும் தலைமை இருப்பதை
 இலக்கியங்களில் காண்கிறோம். ப.வெ.நா.

2. மறைப்பினும் - சுவடி 73 பதிப்பு 2. எழுத்துப்பிழை.
3. புகற்சியுஞ்* - நச்சர். பாடம்.
4. நேராது - நச்சர். பாடம்.
5. பொழுதினும் - பதிப்பு 83 உரைப்பகுதியில் பொருளினும் எனவே உள்ளது. மூலத்தில் அச்சுப்பிழை.
6. தூள் நயத் திறத்தாற் - நச்சர். பாடம்.
7. அவ்வயின் - நச்சர். பாடம்.
8. புலவியுண் - நச்சர். பாடம்
9. னுணரா - சுவடி 115
10. உணராப் புலவியி னூடலுற்⁺ - பதிப்பு 17
11. எண்மை - நச்சர். பாடம். பால. பதிப்பில் மூலத்தில் எளிமை என்றும் உரைப்பகுதியில் எண்மை என்றும் பாடம் உள்ளது. மூலத்தை அச்சுப்பிழையாகக் கொள்ளலாம்.
12. படிஇக் - நச்சர். பாடம். நிகழும் படியாக் - சுவடி 16, 73 502 பதிப்பு 2 நிகழுமா படியாக் - சுவடி 115
13. காத்த தன்மையிற் - எல்லாப் பதிப்புகளிலும். இது நச்சர் பாடம். இளம்பூரணர் பாடம் காத்த தன்வயிற். காதற்றன்மையின் - பதிப்பு 2. பொருந்தாப்பாடம்.
14. காலையெதிர் நின்று - நச்சர். பாடம்
15. யேதிரு - பதிப்பு 2. அச்சுப்பிழையாகலாம்.

"புகற்சி எனப் பாடங்கொண்டு அதற்கு மகிழ்ந்து எனப் பொருள் கூறுவார் நச்சர். தலைவனது புறத்தொழுக்கினைத் தோழி மகிழ்ந்து கூறுதல் புலனெறி வழக்காகாமை அறிக." பால. (பதிப்பு 83 பக். 156)

"தலைவன் புறம்படு விளையாட்டுப்பற்றி மகிழ்ச்சி கூர்பவள் அஃது அலராயிற்றென்று தோழி குறிப்பிட்ட வழியும் அது பற்றி வருந்துபவள் அல்லள். ஈண்டு மன மகிழ்ச்சி என்பது தலைவன் கொண்ட மனமகிழ்ச்சியே. தலைவனுடைய புறத்தொழுக்கத்தைத் தோழி மகிழ்ந்து கூறினாளாக நச்சர். குறிப்பிடவில்லை." துவே.கோ. (மேலது XIX - XX)

- + "பெறற்கும் பெரும் பொருள் எனத்தொடங்கும் தோழி கூற்றுக்களைக் கூறும் கற்பியல் நூற்பாவில் (148) உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடலுற்றோள் [புத்தகத்தில் ஊடலுற்றோன் என உள்ளது. இது அச்சுப்பிழை] என்ற பாடம் உள்ளது. இது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம். நச்சர். பாடத்தின்படி அமையும் பொருள் அகப்பொருள் மரபுக்கு முரண்பாடாக உள்ளது.

1101-154 புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்
 இல்லோர் செய்வினை யிகழ்ச்சிக் கண்ணும்
 பல்வேறு புதல்வர்க் கண்டுநனி யுவப்பினும்
 மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினை
 பொறையின்று பெருகிய பருவரற் கண்ணுங்
 காதற் சோர்விற் கடப்பாட் டாண்மையிற்
 றாய்போற் கழறித் தழீஇய மனைவியைக்¹
 காய்வின் றவன்வயிற் பொருத்தற் கண்ணும்
 இன்னகைப் புதல்வனைத் தழீஇ யிழையணிந்து
 பின்னை² வந்த வாயிற் கண்ணும்
 மனையோ ளொத்தலிற் றன்னோ ரன்னோர்

எனினும் நச்சர். தான் கொண்ட மூல ஏட்டில் உணர்ப்பு என்பது புணர்ப்பு எனத் தோன்றியமையால்தான் புணர்ப்புவயின் வாரா ஊடல் எனப் பாடங் கொண்டுள்ளார். தான் கொண்ட மூல ஏட்டுப் பாடமே தவறுடையது என உணர்ந்த நச்சர். உணர்ப்பு எனக்கொண்டே பொருள் வரைந்துள்ளார். மேலும் தன் மூல ஏட்டில் கண்ட இப்பிழையைச் சுட்டும் வகையில் உணர்ப்புப் புணர்ப்புப் போல நின்றது என விளக்கமும் வரைந்துள்ளார். மூல ஏட்டின் பாடத்தைப் போற்றும் பண்பும், அதே சமயம் பொருளுணர்ச்சியும், மரபு நிலையும் பிறழாமல் உரை கூறும் போக்கையும் இங்குக் காண்கிறோம். உணராப் புலவியின் என இங்கு வரும் பதிப்புப் பாடம் சிறப்பில்லாதது. வெ.ப. (பக். 206)

புணர்ப்புவயின் என்ற பாடம் நச்சினார்க்கினியப் பதிப்பு எதிலுமே காணப்படவில்லை. இதுவரை எந்தச் சுவடியிலும் இப்படி இல்லை. மூலபாடம் ஏட்டில் தவறாக இருந்தால் அதனைத் தவறு எனத் தெளிவாகக் கூறுவதே பண்டைய உரையாசிரியர் மரபு. அது பாடமன்று, அது பாடமன்மை அறிக என்பது அவர்தம் வாய்பாடு. இங்கு நச்சர். உணர்ப்பு என்ற சொல்லுக்கு - அது மிக மிக அருகிய வழக்காதலின் - சொல்லிலக்கணம் கூறுகிறாரேயன்றிப் பாடபேதக் குறிப்பன்று. இச்சொல்லிலக்கணத்தை வெள்ளைவாரணனார் எளிமைப்படுத்திக் கொடுத்துள்ளார். ப.வெ.நா.

"புணர்த்தல் என்னும் பொருளுடைய புணர்ப்பு என்னுந் தொழிற்பெயர் புணர்க்கப்படுந்தன்மை என்ற பொருளைத் தந்தாற் போன்று உணர்த்தல் என்னும் பொருளுடைய உணர்ப்பு என்னுந் தொழிற்பெயர் உணர்த்தப்படுந்தன்மை எனப்பொருள் தந்து நின்றது." வெள்ளை. (பதிப்பு 63 பக். 120 அடிக்.)

காத்ததன்வயிற் எனப்பாடங்கொண்ட இளம்பூரணர் இதற்கு அவனைப்புறங்காத்த தன்னிடத்துற்ற எனப்பொருள் கூறுகிறார். (பதிப்பு 24 பக். 257, பதிப்பு 63 பக். 110) ஆனால் எல்லாப்பதிப்புகளிலும் மூலம் காத்த தன்மையிற் எனவே உள்ளது. இப்பிழை பதிப்பாசிரியர் தம் சோர்வான் நிகழ்ந்ததாகும். இனிவரும் பதிப்புகளில் இக்குறை களையப்படவேண்டும். ப.வெ.நா.

மிகையெனக்³ குறித்த கொள்கைக் கண்ணும்
எண்ணிய பண்ணையென் றிவற்றொடு பிறவுங்
கண்ணிய காமக் கிழத்தியர் மேன.

10

பா.வே.

1. தாய்போல் தழீஇக் கழறியும் மனைவியைக் - நச்சர். பாடம்.
2. பின்னர் - நச்சர். பாடம்.
3. மிகைபடக் - நச்சர் பால. பாடம்.

1102-155 சுற்புங் காமமு நற்பா லொழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையு நிறையும் வல்லிதின்
விருந்துபுறந் தருதலுஞ் சுற்ற மோம்பலும்
பிறவு மன்ன கிழவோண்¹ மாண்புகள்²
முகம்புகல் முறைமையிற் கிழவோற்³ குரைத்தல்
அகம்புகன் மரபின் வாயில்கட் குரிய.

11

பா.வே.

1. கிழவோன் - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை ண்>ன்
2. மாண்புகழ் - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை. ழ்>ள்
3. கிழவற் - சுவடி 7, 16, 53, 115, 502.

1103-156 சுழிவினு நிகழ்வினு மெதிர்வினும்¹ வழிகொள
நல்லவை யுரைத்தலு² மல்லவை கடிதலுஞ்
செவிலிக் குரிய வாகு மென்ப.

12

பா.வே.

1. வரவினும் நிகழ்வினும் - நச்சர். பாடம்
2. யுணர்த்தலும் - சுவடி 7, 9, 53, 115 யுரை என்னும் சுவடி எழுத்துக்கள் யுணர் எனப் படிக்கப்பட்டதால் நேர்ந்த பாடவேறுபாடு. பொருளும் பொருந்தி வருவதுபோல் தோன்றுகிறது. கூற்றுக்களைத் தொகுத்துக் கூறும் நூற்பா ஆதலின் உரைத்தலும் என்பதே சரியான பாடம்.

- 1104-157 சொல்லிய கிளவி யறிவர்க்கு முரிய. 13
- 1105-158 இடித்துவரை நிறுத்தலு மவர தாகுங்
கிழவனுங் கிழத்தியு மவர்வரை நின்றலின். 14
- 1106-159 உணர்ப்புவரை யிறப்பினுஞ் செய்குறி பிழைப்பினும்¹
புலத்தலு மூடலுங் கிழவோற் குரிய. 15

பா.வே.

1. தப்பினும் - சுவடி 115. சுவடியெழுத்தாளர் நினைவுப்பாடம். தப்பினும் என்பது நச்சர் உரை. அந்த நினைவில் எழுந்த சொந்தப்பாடம்.

- 1107-160 புலத்தலு மூடலு மாகிய விடத்துஞ்
சொலத்தகு கிளவி தோழிக் குரிய. 16
- 1108-161 பரத்தை¹ மறுத்தல் வேண்டியுங் கிழவி²
மடத்தகு கிழமை யுடைமை யானும்
அன்பிலை கொடியை யென்றலு முரியள். 17

பா.வே.

1. பரத்தைமை - நச்சர். பால. பாடம்
2. கிழத்தி - நச்சர். பாடம்.

- 1109-162 அவன்குறிப் பறிதல் வேண்டியுங் கிழவி(ய்)
அகமலி¹ யூ லகற்சிக் சுண்ணும்
வேற்றுமைக் கிளவி தோற்றவும் பெறுமே. 18

பா.வே.

1. அகன்மலி - நச்சர். பாடம். மகர னகரப் போலி இயல்பானதே.

- 1110-163 காமக் கடப்பினுட் பணிந்த கிளவி
காணுங் காலைக் கிழவோற் குரித்தே
வழிபடு கிழமை யவட்கிய லான. 19

- 1111-164 அருண்முந் துறுத்த வன்புபொதி கிளவி
பொருள்பட மொழிதல் கிழவோட் குரித்தே.¹ 20
- பா.வே.
1. கிழவோட்கு முரித்தே - நச்சர். பாடம்.
- 1112-165 களவுங் கற்பு மலர்வரை வின்றே. 21
- 1113-166 அலரிற் றோன்றுங் காமத்து மிகுதி.¹ 22
- பா.வே.
1. காமத்திற் சிறப்பே⁺ - நச்சர். பாடம்
- 1114-167 கிழவோன் விளையாட் டாங்கு மற்றே. 23
- 1115-168 மனைவி தலைத்தாட் கிழவோன் கொடுமை
தம்முள வாதல் வாயில்கட் கில்லை. 24
- 1116-169 மனைவி முன்னர்க் கையறு கிளவி
மனைவிக் குறுதி யுள்வழி யுண்டே. 25
- 1117-170 முன்னிலைப் புறமொழி யெல்லா வாயிற்கும்
பின்னிலைத் தோன்று மென்மனார் புலவர். 26
- 1118-171 தொல்லவை யுரைத்தலு நுகர்ச்சி யேத்தலும்¹
பல்லாற் றானு மூடலிற் றகைத்தலும்²
உறுதி காட்டலு மறிவுமெய்ந் நிறுத்தலும்³

+ காமத்திற் சிறப்பே என்பது நச்சர். பாடம். நச்சினார்க்கினியப் பதிப்புகளில் இப்பாடமே காணப்படுகிறது. எனினும் யாழ்ப்பாணம் கணேசய்யரின் நச்சினார்க்கினியத்தில் (பதிப்பு 32) காமத்து மிகுதி என்னும் இளம்பூரணர் பாடமே இடம் பெற்றுள்ளது. ச.வே.சு.

"அலரிற் றோன்றுங் காமத்திற் சிறப்பே என்ற பாடம் நச்சர். கொண்ட தன்று என்பது காமத்திடத்து மிகுதி தோன்றும் என்ற அவரது உரையாற் புலனாம்." வெள்ளை. (பதிப்பு 63 பக். 161 அடிக்க.)

வெள்ளைவாரணனார் மேற்கண்டவாறு கூறினாலும், அடுத்த நூற்பாவில் அற்று எனற்குப் பொருள் வரையுங்கால் தோன்றுங் காமச்சிறப்பு என்று வரைந்தமை இக்கருத்துக்கு வலிமை தராது. கே.எம்.வி.

ஏதுவி னுரைத்தலுந்⁴ துணியக்⁵ காட்டலும்
அணிநிலை யுரைத்தலுங் கூத்தர் மேன.

27

பா.வே.

1. யேற்றலும் - நச்சர். பாடம்
காட்சி யெய்தலும் - சுவடி 73. பொருந்தாப்பாடம்
2. றணித்தலும் - நச்சர். பால. பாடம்
3. மெய் நிறுத்தலும் - பதிப்புகள் 22, 26
4. னுணர்த்தலுந் - நச்சர். பாடம்
5. துணிவு - நச்சர். பால. பாடம்.

1119-172 நிலம்பெயர்ந் துரைத்த¹ லவணிலை² யுரைத்தல்
கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை உரிய.

28

பா.வே.

1. துறைதல் - நச்சர். பாடம்.
2. வரைநிலை - நச்சர். பாடம்.

1120-173 ஆற்றது பண்புங் கருமத்து விளைவும்¹
ஏவன் முடிவும்² வினாவுஞ் செப்பும்
ஆற்றிடைக் கண்ட பொருளு மிறைச்சியுந்
தோற்றஞ் சான்ற வன்னவை பிறவும்
இளையோர்க் குரிய கிளவி யென்ப.

29

பா.வே.

1. வினையும் - இளம்பூரணர் பதிப்புகளின் பாடம். அவர் இதற்குப் பதவுரை கூறாமல், 'தூத்திரத்தாற் பொருள் விளங்கும்' எனக்கூறிச் சென்றுவிட்டமையின் அவர்கொண்ட பாடம் இதுதான் என உறுதியாகக் கூற இயலவில்லை. கருமமும் வினையும் ஒன்றே ஆதலானும் கருமத்தின் விளைவே கூறவேண்டுவதாகையாலும் விளைவே இளம்பூரணரின் பாடமுமாகலாம். நச்சர். பால. பாடமும் விளைவும் என்பதே.
2. முடிவும் - நச்சர். பாடம்.

1121-174 உழைக்குறுந் தொழிலுங் காப்பு முயர்ந்தோர்¹
நடக்கை யெல்லா மவர்கட் படுமே.

30

பா.வே.

1. முயர்ந்தோர்க்கு - நச்சர். பாடம்.

1122-175 பின்முறை யாகிய¹ பெரும்பொருள் வதுவைத்
தொன்முறை மனைவி யெதிர்ப்பா டாயினும்
இன்னிழைப் புதல்வனை வாயில்கொண்டு புகினும்
இறந்த துணைய கிழவோ னாங்கட்²
கலங்கலு முரிய னென்மனார் புலவர்.

31

பா.வே.

1. யாக்கிய - நச்சர். பால. பாடம்.

2. கிழவோ னிறந்தது நினைஇ யாங்கட் - நச்சர். பாடம்.

1123-176 தாய்போற் கழறித் தழீஇக் கோடல்
ஆய்மனைக் கிழத்திக்கு முரித்தென மொழிப
கவ்வொடு மயங்கிய காலை யான.

32

1124-177 அவன்சோர்வு¹ காத்தல் கடனெனப் படுதலின்
மகன்றா யுயர்புந் தன்னுயர் பாகுஞ்
செல்வன் பணிமொழி யியல்பாக லான.²

33

பா.வே.

1. சோர்பு - நச்சர். பாடம்.

2. இயல்பர் னான - கவடி 7, 1054 பொருந்தாப்பாடம்.

1125-178 எண்ணரும் பாசறை பெண்ணொடும்¹ புணரார்.

34

பா.வே.

1. பெண்ணொடு - நச்சர். பாடம்.

1126-179 புறத்தோ ராங்கட் புணர்வ தாகும்.¹

35

பா.வே.

1. புரைவ தென்ப - நச்சர். பால. பாடம்.

புணர்வதென்ப - சுவடி 73 பதிப்பு 2 தவறு. புரைவ என்னும் சுவடி எழுத்து புணர்வ எனப் படிக்கப்பட்டதால் விளைந்த மயக்கமோ அல்லது இளம்பூரணர் பாடத்தின் தாக்கமோ ஆகலாம்.

1127-180 காமநிலை யுரைத்தலுந் தேர்நிலை¹ யுரைத்தலுங்
கிழவோன் குறிப்பினை யெடுத்துக் கூறலும்²
ஆயொடு³ பட்ட நிமித்தங் கூறலுஞ்
செலவுறு கிளவியுஞ் செலவழுங்கு⁴ கிளவியும்
அன்னவை பிறவும் பார்ப்பார்க் குரிய.

36

பா.வே.

1. தோழிநிலை - பதிப்பு 2. தவறு. பொருள் இல்லை.

2. எடுத்தனர் மொழிதலும் - நச்சர். பாடம்.

3. ஆயொடு - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை. யொ>யொ

4. செலவழுங்குங் - சுவடி 73. பிழை. நகரமெய் மிகை.

1128-181 எல்லா வாயிலு மிருவர் தேளத்தும்
புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப.

37

1129-182 அன்புதலைப் பிரிந்த கிளவி தோன்றிற்
சிறைப்புறங் குறித்தன் றென்மனார் புலவர்.

38

1130-183 தற்புகழ் கிளவி கிழவன்முன் கிளத்தல்
எத்திறத் தானுங் கிழத்திக் கில்லை
முற்பட வகுத்த விரண்டலங் கடையே.¹

39

பா.வே.

1. கடைத்து - சுவடி 1054. பிழை.

- 1131-184 கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி¹
கிழவோன்² வினைவயி னூரிய வென்ப. 40
- பா.வே.
1. கிழவோன் தற்புகழ் - சுவடி 115, 1054
2. கிளவி - சுவடி 115, 1054. இப்பாடங்களுடன் அமைந்துள்ள நூற்பா சிறப்பாக இல்லை. சுவடி எழுத்தாளரின் நினைவுப்பாடம் போலும்.
- 1132-185 மொழியெதிர் மொழிதல் பாங்கற் குறித்தே. 41
- 1133-186 குறித்தெதிர் மொழித ல்கித் தோன்றும். 42
- 1134-187 துன்புறு பொழுதினு மெல்லாங் கிழவன்
வன்புறுத் தல்லது சேற வில்லை. 43
- 1135-188 செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே
வன்புறை¹ குறித்த றவிர்ச்சி யாகும். 44
- பா.வே.
1. வன்பொறை - சுவடி 7, 9, 53, 115, 1054 பதிப்பு 24.
- 1136-189 கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்
வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும். 45
- 1137-190 பூப்பின் புறப்பா டீரறு¹ நாளும்
நீத்தகன் றுறையா-ரென்மனார் புலவர்
பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யான. 46
- பா.வே.
1. டீராறு - நச்சர். பால. பாடம்.
- 1138-191 வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது. 47
- 1139-192 வேந்துறு தொழிலே யாண்டின தகமே. 48
- 1140-193 ஏனைப் பிரிவு மவ்விய¹ னிலையும். 49
- பா.வே.
1. மவ்வயி - நச்சர். பாடம்.

1141-194 யாறுங்¹ குளனுங் காவு மாடிப்
பதியிகந்து நுகர்தலு முரிய வென்ப,

50

பா.வே.

1. ஆறுங் - சுவடி 73. பிற்காலத்தை வழுக்கு. பொருந்தாது.

1142-195 ⁺காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை(ய்)
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி(ய்)
அறம்புரி சுற்றமொடு சிழவனுங் சிழத்தியுஞ்
சிறந்தது பயிற்ற விறந்ததன் பயனே.

51

1143-196 தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கன்
பாணன் பாடினி¹ யிளையர் விருந்தினர்
கூத்தர் விறலிய ரவறிவர் சுண்டோர்²
யாத்த சிறப்பின் வாயில்க ளென்ப.

52

பா.வே.

1. பாட்டி - இளம்பூரணர் பாடம்.

2. விருந்தினர் - பதிப்பு 24இல் இரண்டாமடியின் ஈற்றுச்சீரும் மூன்றாமடியின் இறுதிச்சீரும் விருந்தினர் எனவே உள்ளது. (பக். 282) மூன்றாவதடியில் அச்சுப்பிழையாகலாம்.

+ சுந்தர. இந்நூற்பா இவ்வியலின் கடைசித் துத்திரமாக அமைந்திருந்தால் பொருத்தமாம் எனக் கருதுகிறார். (பதிப்பு 74 பக். 414)

இன்ப விழைவுகளைத் துய்த்துக் கழிந்த பின்னர் இது நிகழ்வதாகலின் இக்கருத்து ஏற்புடையதே. நச்சர். அடுத்த நூற்பாவைத் துறவிற்கு உரியவரான வாயில்களைக் கூறுவதாகக் கொள்கிறார். பாணன், பாடினி, கூத்தர், விறலியர் ஆகியோர் துறவிற்குத் துணை நிற்பர் என்பது பொருந்தாது. மேலும் உலகியல் இன்பங்களைத் துய்த்து முடித்தபின் இயல்பாக வீட்டின்ப நாட்டம் ஏற்பட்டுத் தலைவனும் தலைவியுந் தாமே - பிறர் தலையீட்டின்றி - சிறந்தது பயிற்றலே இந்த நூற்பாவின் நுதலிய பொருள். எனவே நச்சரின் விளக்கம் ஏற்புடையதல்ல.

இளம்பூரணர். வெள்ளைவாரணனார். பாலசுந்தரனார் மூவரும் இதுபற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை. எனினும் அவர்களுடைய உரை இவ்வாயில்கள் மனையறத்திற்குரியவர்களே என்று உறுதி செய்கிறது. இந்நிலையில் துறவறத்திற்கு வாயில்கள் அல்லர் என்பது பெறப்படுவதால் சுந்தரமூர்த்தியின் கருத்துப்படி காமஞ்சான்ற என்னும் இந்நூற்பாவைக் கற்பியலின் இறுதி நூற்பாவாகக் கோடலே சிறப்புடையதாகும். ப.வெ.நா.

1144-197 + வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை(ய்)
 இடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த வில்லை(ய்)
 உள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும்
 புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான.

53

கற்பியல் முற்றும்.

+ நச்சர். இந்நூற்பாவின் சிறப்புரையில், "இதனை மீட்சிக்கு எல்லை கூறிய துத்திரங்களின்பின் வையாது ஈண்டுத் துறவு கூறியதன் பின்னர் வைத்தார். இன்பநுகர்ச்சி இன்றியிருந்து அதன்மேல் இன்பம் எய்துகின்ற நிலையாமை நோக்கியும் மேலும் இன்பப் பகுதியாகிய பொருள்கூறுகின்றதற்கு அதிகாரப்படுத்துதற்கும் என்று உணர்க் எனக் கூறுகிறார்.

ஓர் இன்ப நுகர்ச்சி இடையீடுபட்டு மீண்டும் கிடைக்கும் என்னும் துணிவு இருக்குமாயின் அது நிலையாமை பற்றிய கருத்தைத் தோற்றுவிக்காது. ஒருமுறை இழந்துவிட்டால் மீண்டும் எந்த நிலையிலும் திரும்பப் பெற இயலாத நிலையே நிலையாமை உணர்வினைத் தோற்றுவிக்கும். இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை இத்தகையன. இதனாலும் இவ்வியலின் 51, 52ஆம் நூற்பாக்கள் துறவுக்குரியனவாகா என முன்பே காட்டப்பட்டுள்ளதாலும் நச்சரின் கருத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ப.வெ.நா.

5. பொருளியல்

1145-198 இசைதிரிந் திசைப்பினு மியையுமன்¹ பொருளே(ய்)
அசைதிரிந் திசையா வென்மனார்² புலவர். 1

பா.வே.

1. மிசையுமன் - பதிப்புகள் 24, 34இல் சு.வே.

2. தியலா மென்மனார்⁺ - நச்சர். பாடம்.

1146-199 நோயு மின்பமு மிருவகை நிலையிற்
காமங் கண்ணிய மரபிடை தெரிய(வ்)
எட்டன் பகுதியும் விளங்க வொட்டிய(வ்)
உறுப்புடை யதுபோ லுணர்வுடை யதுபோன்
மறுத்துரைப் பதுபோ னெஞ்சொடு புணர்த்துஞ்
சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச்
செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கியும்
அவரவ ருறுபிணி தம்போற்¹ சேர்த்தியும்
அறிவும் புலனும் வேறுபட நிறீஇ(ய்)
இருபெயர் மூன்று முரிய வாக(வ்)
உவம வாயிற் படுத்தலு முவமம்
ஒன்றிடத்² திருவர்க்கு முரியபாற் கிளவி. 2

பா.வே.

1. தம்போலச் - பதிப்பு 24; தம்போற் - பதிப்பு 32; தம போலச் - பதிப்பு 74
மூன்றும் நச்சினார்க்கினியப் பதிப்புகளே. பொருள் வேறுபாடற்ற பாடங்கள்.

2. முவமமோ டொன்றிடத் - நச்சர். பாடம்.

1147-200 களவு¹ முரித்தா லவ்விடத் தான. 3

பா.வே.

1. களவு - கவுடி 73. எழுத்துப்பிழை. ன>ள.

+ "நச்சர். தம் வல்லுரைக்கேற்ப 'அசை திரிந்தியலா' எனப் பாடங் கொண்டார்." பாலு
(பதிப்பு 83 பக். 198)

1148-201 தாய்க்கு முரித்தாற் போக்குடன் கிளப்பின். 4

1149-202 பால்கெழு¹ கிளவி நால்வர்க்கு முரித்தே
நட்பி னடக்கை யாங்கலங்² கடையே. 5

நச்சர். இதன் இரண்டடிகளையும் தனித்தனி நூற்பாவாகக் கொள்வார்.⁺

பா.வே.

1. பால்வரை - சுவடி 73 பொருந்தாப்பாடம்.
2. யா மிரண்டலங் - சுவடி 73 பதிப்பு 2. பொருந்தாப்பாடம்.

1150-203 உயிரு நாணு மடனு¹ மென்றிவை
செயிர்தீர் சிறப்பி னால்வர்க்கு முரிய. 6

பா.வே.

1. மடப்பழு - பதிப்பு 17 நினைவுப்பாடமாகலாம். சிறப்பில்லை.

1151-204 வண்ணந் திரிந்து¹ புலம்புங்² காலை(ய்)
உணர்ந்தது³ போல வுறுப்பினைக் கிழவி⁴
புணர்ந்த வகையாற்⁵ புணர்க்கவும் பெறுமே. 7

பா.வே.

1. பசந்து - நச்சர். பால. பாடம்
2. புலம்புறு - நச்சர். பால. பாடம்.
3. உணர்ந்த - நச்சர். பாடம்.
4. கிளவி - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை. மு>ள.
5. வகையிற் - நச்சர். பாடம்.

+ "நட்பி னடக்கை யாங்கலங் கடையே எனவரும் இச்சுத்திரத்தின் இரண்டாமடியினைத் தனிச் சுத்திரமாகப் பிரித்து நச்சர். வரைந்துள்ள உரைப்பகுதிகள் முன்னொடுபின் முரண்படுவனவாய்த் தொல்காப்பியச் சுத்திரக் கட்டமைப்புக்குப் பொருந்தாமையின் இளம்பூரணர் கொண்டவண்ணம் இவ்விரண்டடிகளையும் ஒரு சுத்திரமாகக் கொள்ளாதலே தொல்காப்பியனார் கருத்துக்கு ஏற்புடையதாம் என்க." வெள்ளை. (பதிப்பு 64 பக். 26)

1.152-205 உடம்பு முயிரும் வாடியக் கண்ணும்¹
என்னுற் றனகொல் லிவையெனி னல்லதைக்²
கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக் கில்லை. 8

பா.வே.

1. காலும் - நச்சர். பால. பாடம்.

2. னல்லது - நச்சர். பாடம்.

1153-206 ஒருசிறை நெஞ்சோ¹ டுசாவுங் காலை(ய்)
உரிய தாகலு முண்டென மொழிப. 9

பா.வே.

1. நெஞ்சமொ - நச்சர். பால. பாடம்.

1154-207 தன்வயிற் கரத்தலு மவன்வயின்¹ வேட்டலும்
அன்ன இடங்க ளல்வழி யெல்லாம்.
மடனொடு நின்றல் கடனென மொழிப. 10

பா.வே.

1. மவன்வயின்⁺ - நச்சர். பால. பாடம்.

1155-208 அறத்தொடு நிற்குங் காலத் தன்றி(ய்)
அறத்தியன் மரபில டோழி யென்ப. 11

+ "இந்நூற்பா தலைமகளைப் பற்றிய இயல்புரைப்பதாதலின் இதன்கண் தன்வயின் என்புழித் தன் என்றது தலைமகளையெனவும், எனவே இதனை யடுத்துவரும் தொடர் அவன்வயின் என்றிருத்தலே பொருத்தம் எனவுங்கொள்ளுதலே இந்நூற்பா வமைதிக்கு ஒத்ததாகும். நச்சர். உரையில் அவன்வயின் வேட்டலும் என்ற பாடமே காணப்படுதலின் அவன்வயின் வேட்டலும் என்பதே உண்மையான பாடமாகும்." வெள்ளை. (பதிப்பு. 64 பக். 34)

"தலைமகளுக்கு மடன் அழியும் இடங்கூறும் பொருளியல் நூற்பாவில் (பொ. 202) தன்வயிற் கரத்தலும் அவன்வயின் வேட்டலும் என்பது இளம்பூரணர் கொண்டபாடம். இதற்குத் தன்வயிற் கரத்தலும் அவன்வயின் வேட்டலும் எனப்பாடங்கொள்வர் நச்சர். தன்வயின் கரத்தல் என்பது தலைவன் தலைவியிடத்தே புறத்தொழுக்கம் இன்றென்று பொய் கூறுதல். அவன்வயின் வேட்டல் என்பது கரந்து கூறிய தலைவனிடத்துத் தலைவி விரும்புதல்.

(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

1156-209 எளித்த வேத்தல் வேட்கை யுரைத்தல்
கூறுத லுசாத¹ லேதீடு தலைப்பா(டு)
உண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇய(வ்)²
ஏழு³ வகைய வென்மணார் புலவர். 12

பா.வே.

1. லுசாத - நச்சர். பால. பாடம்.
2. தொகைஇ - நச்சர். பால. பாடம்.
3. அவ்வெழு - நச்சர். பால. பாடம்.

1157-210 உற்றுழி யல்லது சொல்ல வின்மையின்
அப்பொருள் வேட்கைக் கிழவியி¹ னுணர்ப. 13

பா.வே.

1. கிளவியி - சில இளம்பூரணப் பதிப்புகளில் பாடம் இவ்வாறு இருப்பினும் உரை, 'தலைமகள் தன்னானே' (தலைவியின் குறிப்புக்களால்) எனவே இருப்பதால் மூலத்தில் அச்சப்பிழையாகக் கொள்ளல் தகும்.

அவள்வயின் வேட்டல் எனப் பாடங்கொண்ட இளம்பூரணர் தலைமகள்மாட்டுப் புணர்ச்சி வேட்கை தோன்றியவழி எனப் பொருள் கூறுவர். நச்சர் கூறும் பொருளைவிட இளம்பூரணர் உரை இங்குச் சிறந்துள்ளது. அவள்வயின் என்ற பாடத்தை ஏற்புடையதாகக் கொள்ளலாம். வெ.ப. (பக். 207)

இந்நூற்பாவில் மடனழியும் இடங்களாக இருநிலைகள் கூறப்படுகின்றன. முதலாவது தலைவன் தன் புறத்தொழுக்கத்தைத் தலைவியிடம் மறைத்தல். இதில் ஆய்வாளர்கட்குக் கூருத்து வேற்றுமை இல்லை.

இரண்டாவது அவள்வயினா, அவன்வயினா என்பதில் வேறுபாடு. இருவருக்கும் காதல் தலைவிக்குத்தான் என்னும் பொருளிலும் ஒற்றுமையே. ஆனால் பாடத்தில் மாறுபடுகின்றனர்.

அவள்வயின் வேட்டல் எனப் பாடங்கொண்ட இளம்பூரணர் நேராகத் தலைவிக்குப் புணர்ச்சி வேட்கை உண்டாக என எழுதுகிறார். இங்கு அவள்வயின் என்பதற்குத் தலைவியிடம் எனப்பொருள். கற்புடைய தலைவிக்கு விருப்பம் யார் மீது உண்டாகும்? தலைவன் மீது தானே? இதனைப் பாடமாகக் கொண்டார் நச்சர். தலைவி அவன்வயின் வேட்டலும் என்பதற்குக் கிழத்தி தலைவனை விரும்புதலும் எனப்பொருள் காண்க. அவன்வயின் - அவன் மீது.

தலைவிக்குக் காதல் (இளம்பூரணம்); தலைவன்மீது காதல் (நச்சினார்க்கினியம்); இரண்டும் ஒன்றே. இருவரும் சரியான பாடங்களைக் கொண்டு, தெளிவாக உரை கூறியுள்ளனர். பாலகந்தரணார் நச்சரைப் பின்பற்றியுள்ளார். இப்பாடங்களில் தலைவியின் செயல் அதிகாரப்பட்டு வருவதிலும் எந்தக் குறையும் இல்லை. ப.வெ.நா.

- 1158-211 செறிவு நிறைவுஞ்⁺ செம்மையுஞ் செப்பும்
அறிவு மருமையும் பெண்பா லான. 14
- 1159-212 பொழுது மாறுங் காப்புமென் றிவற்றின்
வழுவி னாகிய குற்றங் காட்டலுந்
தன்னை யழிதலு¹ மவணா² றஞ்சலும்
இரவினும் பகலினும் நீவா வென்றலுங்³
கிழவோன் றன்னை வார லென்றலும்
நன்மையுந் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும்
புரைபட வந்த வன்னவை பிறவும்
வரைதல் வேட்கைப் பொருள வென்ப. 15

பா.வே.

1. யழித்தலு - பதிப்பு 2 பிழை; யறிதலு - பதிப்பு 24 இல் சு.வே.
2. மவணா - பதிப்பு 24
3. நீவர லென்றலுங் - நச்சர். பாடம்.

+ நிறையும் என்பதுதான் நச்சர். கொண்ட பாடம். ஆனால் எல்லாப் பதிப்புகளிலும் இளம்பூரணர் பாடமாகிய நிறையும் என்பதே மூலபாடமாக உள்ளது. இதுபற்றி வெள்ளைவாரணனார் கூறியுள்ள கருத்து சிறப்புடையது. அது வருமாறு:-

"மறை புலப்படாமல் நிறுத்தும் உள்ளமும் என வரும் உரைப்பகுதி கொண்டு இச்சுத்திரத்தில் நிறை என்பதே நச்சர். கொண்ட பாடம் என்பது நன்கு தெளியப்படும். 'நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை' (கலித். 133) எனவரும் கலித்தொகைத் தொடரும் இங்குக் கருதத் தகுவதாகும். இளம்பூரணர் நிறைவு எனப் பாடங்கொண்டு அமைதி எனப் பொருள் வரைந்துள்ளமையும் இங்கு எண்ணத் தகுவதாகும்." (பதிப்பு. 64 பக். 51)

பாலு நிறையும் என மூலபாடங்கொண்டு, 'மறை புலப்படாவாறொழுகும் நிறையும்' எனப் பொருள் கூறுகிறார். நிறைவு என்னும் சொல் நிறை எனப் பொருள் தருமா என்பது மேலாய்வுக்குரியது. ப.வெ.நா.

* அவணா றஞ்சலும் என்பது வ.உ.சி. பதிப்புப் (24) பாடம். இதற்கு அவண் - அந்த இராப்பொழுதில், அந்தக் கொடியவழியில், அந்தக் காவலில் எனப் பொருள் கொள்ளலாமாயினும் இளம்பூரணர் உரை இவ்வாறு இல்லை. அவர், "தலைமகற்கு வரும் இடையூறு கூறலும்" என்றே பொருள் கூறுகிறார். இதனால் அவர் கொண்ட பாடம் அவன் ஊறு என்பதேயாகும்.

இதுவரையில் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்திற்கு ஒரே ஒரு கவடிதான் கிடைத்துள்ளது என்பது நினைவிலிறுத்த வேண்டிய செய்தி. அச்சுவடியில் பாடம் அவணாரென்று இருப்பதுடன் உரைப்பகுதியில் தலைமகட்கு வரும் இடையூறு கூறலும், தலைமகளைப் பகற்குறி விலக்கி இரவுக்குறி நீவா' என்றலும் என உள்ளது. இவை அகப்பொருள் மரபன்று என்பதை அனைவரும் அறிவர். இப்பிழை கவடி எழுத்தாளரின் சோர்வாலோ அன்றிச் சுவடியின் சிதைவாலோ ஏற்பட்டதாகலாம். ஏட்டுப் பாடம் ஐயமின்றித் தவறாக இருந்தால் சரியான பாடத்தினை ஏற்றல் தரும். ப.வெ.நா.

- 1160-213 வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங் குரைத்தன்
மரீஇய மருங்கி னூரித்தென மொழிப. 16
- 1161-214 தேரும் யானையுங் குதிரையும் பிறவும்
ஊர்ந்தன ரியங்கலு முரிய ரென்ப.¹ 17
- பா.வே.
1. வென்ப - சுவடி 7, 9, 53, 73, 502, பதிப்பு 2. பிழை. ஊர்ந்தனர் என்னும்
உயர்திணைச் சொல்லுக்கு உரியர் என்பதே பொருந்தும்.
- 1162-215 உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை(ய்)
உண்டன போலக் கூறலு மரபே. 18
- 1163-216 ⁺பொருளென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே
காப்புக்கைம் மிகுத லுண்மை யான. 19

+ "இதனையும் அடுத்த நூற்பாவையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்வர் இளம்பூரணர்" (பதிப்பு 74 பக். 463 அடிக்.) என்னும் சுந்தரமூர்த்தியின் குறிப்பு ஏற்புடையதன்று. இதுபற்றி வெள்ளைவாரணனார் கூறுதல் தெளிவான செய்தியாகும். அது வருமாறு:-

"பொருளென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே காப்புக்கைம்மிகுதல் உண்மையான" என்ற அளவிலேயே இவ்வியலின் 19ஆம் துத்திரம் நிறைவுறுகின்றது. "பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டும் எனக் கூறுதலும் கடியப்படாது, தலைமகளைத் தமர் காக்குங் காவல் மிகுதியுள்ள வழி" என்ற அளவில் இந்நூற்பாவிற் கு இளம்பூரணர் எழுதிய உரையும் நிறைவு பெற்றுள்ளமை காணலாம்.

இச்சுத்திரத்தினையொட்டிப் பகர அடைப்பில், 'அன்பே யறனே..... காப்பி னுள்ளே' எனவரும் பகுதி [அதாவது வ.உ.சி. பதிப்பில்] இவ்வியலின் 20ஆம் நூற்பா ஆகும்.

'இதனாற் சொல்லியது..... ஒருவழித் தணத்தற்கண் நிகழ்வன' எனவரும் உரைப்பகுதி பின்வரும் 20ஆம் துத்திரத்திற்குரியதாகும் என்பது இளம்பூரணர் உரையினையும் நச்சர். உரையினையும் ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால் இனிது புலனாகும்.

அன்பே யறனே.... காப்பி னுள்ளே இளம்பூரணருரையாகக் கிடைத்துள்ள ஏட்டுப் படியில் இச்சுத்திரமும் இதன் கருத்துரையும் ஏடெழுதுவாரால் எழுதாமல் விடப்பட்டனவாயினும் இதன் உரையில் எஞ்சிய பகுதி இடம் பெற்றிருத்தலால் இதனை நச்சர். உரையில் உள்ளவாறே தனிச்சுத்திரமாகக் கொண்டு இப்பகுதியில் வெளியிடுதல் இன்றியமையாததாயிற்று. [அதாவது பொருளதிகார இளம்பூரணப் பதிப்பாசிரியர்களுக்கு] (பதிப்பு 64 பக். 65, 66 அடிக்.)

- 1164-217 அன்பே யறனே யின்ப நாணொடு
துறந்த வொழுக்கம் பழித்தன் றாகலின்
ஒன்றும் வேண்டா காப்பி னுள்ளே. 20
- 1165-218 சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே. 21
- 1166-219 உயர்ந்தோர் கிளவி¹ வழக்கொடு புணர்தலின்
வழக்குவழிப் படுதல்² செய்யுட்குக் கடனே. 22

பா.வே.

1. கிளவியும்⁺ - நச்சர். பாடம்.

2. படுத்தல் - நச்சர் பாடம்.

- 1167-220 அறக்கழி வுடையன பொருட்பயன்¹ வரினே
வழக்கென வழங்கலும் பழித்த தென்ப.² 23

பா.வே.

1. பொருட்பயம் படவரின் - நச்சர். பால. பாடம்

பொருட்பயன் படவரினே - சுவடி 16 ஓரசை மிகை. பிழை.

2. பழித்தன் றென்ப - நச்சர். பால. பாடம்.

- 1168-221 மிக்க பொருளினுட் பொருள்வகை புணர்க்க
நாணுத்தலைப் பிரியா நல்வழிப் படுத்தே. 24

- 1169-222 முறைப்பெயர் மருங்கினர்¹ கெழுதகைப் பொதுச்சொல்
நிலைக்குரி மரபி னிருவீற்று முரித்தே². 25

பா.வே.

1. மருங்கிற் - நச்சர். பால. பாடம்

2. னிற்கவும் பெறுமே - பதிப்பு 2. பிழை. நினைவுப்பாடம் போலும்.

+ "உயர்ந்தோர் கிளவி வழக்கொடு புணர்தலின் என்பதே இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம். உயர்ந்தோர் கிளவியும் எனப் பாடங்கொள்ளுங்கால் தாழ்ந்தோர் கிளவியேயன்றி உயர்ந்தோர் கிளவியும் வழக்கொடு புணர்ந்து வருதலால் எனப் பொருள் கொண்டு வழக்கு என்றது உலகில் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் வழங்கும் இருவகை மொழிவழக்குகளையும் குறித்ததாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் கொள்ளின் 'வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே' எனப் பின்வரும் மரபியற் துத்திரத்தொடு மாறுகொள்ளும் என்க." வெள்ளை. (பதிப்பு 64 பக். 73 அடிக்.) கிளவியும் எனப்பாடங்கொண்ட நச்சரின் முதலடி முழுப்பாடம். உயர்ந்தோர் கிளவியும் வழக்கொடு புணரின் என இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் இக்கருதுகோளுக்கு மூலபாடச் சுவடிகளிலோ உரைப்பகுதியிலோ சான்றில்லை. ப.வெ.நா.

1170-223 தாயத்தி னடையா வீயச் செல்லா
வினைவயிற்¹ றங்கா வீற்றுக் கொளப்படா(வ்)
எம்மென வருஉங் கிழமைத் தோற்றம்
அல்ல² வாயினும் புல்லுவ வுளவே.

26

பா.வே.

1. வினையிற் - சுவடி 9, எழுத்துப்பிழை, வகரம் விடுபட்டது.
2. அல்லா - நச்சர். பாடம்.

1171-224 ஒருபாற் கிளவி யேனைப்பாற்¹ கண்ணும்
வருவகை² தாமே³ வழக்கென மொழிப.

27

பா.வே.

1. யெனைப்பாற்⁺ - நச்சர். பாடம்.
2. வருவன - பதிப்பு 2. இது இலக்கண விளக்கப்பாடம்.
வருபவை - சுவடி 115. நினைவுப்பாடமாகலாம்.
3. தானே - நச்சர். பாடம்.

1172-225 எல்லா வுயிர்க்கு மின்ப மென்பது
தானமர்ந்து வருஉ மேவற் றாகும்.

28

+ "ஒருவனோடு பலர் கூட்டமுங் கோடற்கு ஏனைப்பால் என்று ஒருமையாற் கூறாது, எனைப்பால் எனப் பன்மையாற் கூறினார்." நச்சர். விசேட உரை.

"ஏனை என்னுஞ் சொல் ஒருமையினையும், எனை என்னுஞ்சொல் பன்மையினையும் உணர்த்தும். 'ஏனை யொன்றே தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே' என்புழி ஏனை ஒருமையுணர்த்துதலும், 'எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும்' (திருக்குறள் 519) என்புழி எனை என்பது பன்மையுணர்த்துதலும் காண்க." வெள்ளை. (பதிப்பு 64 பக். 88 அடிக்.)

"ஏனை என்பது தத்தங் குறிப்பின் பொருள் தருவதோர் இடைச்சொல்லாகும் என்பதும், அஃது பால் வரைந்துணர்த்தாது என்பதும், ஏனது, ஏனைய என்பவை அச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொற்கள் என்பதும் [எம்] எழுத்ததிகார உரையுள் கண்டு கொள்க. பால. (பதிப்பு 83 பக். 223)

1173-226 பரத்தை வாயி னால்வர்க்கு முரித்தே
நிலத்திரி பின்றஃ¹ தென்மனார் புலவர். 29

பா.வே.

1. வின்றஃ - சுவடி 115

1174-227 ஒருதலை யுரிமை வேண்டினு¹ மகடுஉப்
பிரித லச்ச முண்மை யானும்²
அம்பலு மலருங் களவுவெளிப் படுக்குமென்(று)
அஞ்ச வந்த வாங்கிரு வகையினும்
நோக்கொடு வந்த விடையுறு பொருளினும்
போக்கும்³ வரைவு மனைவிகட்⁴ டோன்றும். 30

பா.வே.

1. வேண்டியு - நச்சர். பாடம்.

2. யர்யினும் - சுவடி 73. பிழை.
யாகலின் - பதிப்பு 17

3. போக்கு - சுவடி 53, பிழை, உம்மை வேண்டும்.

4. மனைவிக்கட் - பதிப்புகள் 2, 7, 18, 23

1175-228 வருத்த மிகுதி சுட்டுங் காலை(ய்)
உரித்தென மொழிப வாழ்க்கையு ளிரக்கம். 31

1176-229 மனைவி யுயர்வுங் கிழவோன் பணிவும்¹
நினையுங் காலைப் புலவியு ளுரிய. 32

பா.வே.

1. பணியும் - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை வு>யு.

1177-230 நிகழ்தகை மருங்கின் வேட்கை மிகுதியிற்
புகழ்தகை வரையார் கற்பி னுள்ளே. 33

1178-231 இறைச்சி தானே யுரிப்புறத்¹ ததுவே.

34

பா.வே.

1. பொருட்புறத்⁺ - நச்சர். பாடம்.

+ "நாட்டிற்கும் ஊர்க்கும் நீர்த்துறைக்கும் அடைமொழியாகி வரும் கருப்பொருள் நிகழ்ச்சிகளாற் புலப்படத் தோன்றும் குறிப்புப் பொருளே இறைச்சி என வழங்கப்படும் என்பது இளம்பூரணர் முதலிய பண்டைய உரையாசிரியர்களின் கருத்தாகும்.

'இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே' என்பது நச்சர். கொண்ட பாடமாகும். 'கூறவேண்டுவதோர் பொருளின் புறத்தே புலப்பட்டு அதற்கு உபகாரப்படும் பொருட்டன்மையுடையது இறைச்சி' என்பதும், வடநூலார் இதனை நேயம் என்ற பெயரால் வழங்குதலும் பொருந்தும் என்பதும் நச்சர். கருத்தாகும்." வெள்ளை. (பதிப்பு 64 பக். 108)

இதனால் வெள்ளைவாரணனார் இருவர் பாடங்களையும் உரைகளையும் ஏற்றுக்கொள்கிறார் எனத் தெரிகிறது. இவ்விரண்டில் எது சிறப்புடையது என அவர் சுட்டிக் கூறவில்லை. ப.வெ.நா.

"பறவை, விலங்கு முதலாயவற்றின் செயல்கள் ஒழுக்கம் எனப்படாமையான் உயர்திணை மாந்தர்க்குரிய ஒழுக்கமாகிய உரி என்னும் குறியீட்டினைச் சுட்டி அதற்கு மறுதலையாயது என்பது விளங்க அஃறிணைப் பொருள்களின் செயலும் பண்புமாகிய நடக்கையை உரிப்புறத்தது என்றனர் நூலோர்."

"நச்சர். பொருட் புறத்ததுவே எனப் பாடங்கொண்டு கருப்பொருட்டு நேயந்தான் கூறவேண்டுவதன் பொருளின் புறத்தே புலப்பட்டு அதற்கு உபகாரப்படும் பொருட்டன்மையுடையது என்று விளக்குதலான் கருப்பொருளே இறைச்சி என்பது அவர் கருத்தன்று என்பது தெளியப்படும். எனினும் பொருளின் புறத்தே தோன்றும் என்னும் விளக்கம் மயக்கந் தருவதாக உள்ளது." பாலு. (பதிப்பு 83 பக். 229, 230)

"இளம்பூரணர் இறைச்சிப் பொருள் என்பது உரிப்பொருளின் புறத்தாகித் தோன்றும் பொருள். அஃதாவது கருப்பொருளாகி நாட்டிற்கும் ஊர்க்கும் துறைக்கும் அடையாகி வருவது என்பர்.

இறைச்சி என்பதற்குக் கருப்பொருட்டு நேயப்பொருள் என்கூறி அது கூற வேண்டுவதோர் பொருளின் புறத்தே புலப்பட்டு அதற்கு உபகாரப்படும் பொருட்டன்மையுடையதாம் என நச்சர். விளக்குவர்.

இவ்விரு பாடங்களில் உரிப்புறத்ததுவே என இளம்பூரணர் கொண்ட பாடமே பொருத்தமாகும். உரிப்புறம் எனக்கூறுங்கால் கருப்பொருள் என்பது பொருளாகக் கிடைக்கும் இயல்பு பொருட்புறம் என்ற நச்சர். பாடத்தில் இல்லை.

மேலும் உள்ளுறை உவமம் இறைச்சி முதலிய ஐந்தும் பெரும்பாலும் அகத்திணைப் பாடலுக்கே உரியவையாகும். (பொ. 45) அகத்திணைப் பாடல்களில் முதல், கரு, உரி என்ற மூன்று பொருளும் இடம் பெறும். (பொ. 3) உள்ளுறை உவமம் தெய்வம் ஒழிந்த கருப்பொருளை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கும். (பொ. 50) இறைச்சி உரிப்பொருளுக்குப் புறம்பாய் வரும். (பொ. 43) என்ற தொல்காப்பியர் கருத்துக்களை நினைவில் கொண்டு பார்த்தால் உரிப்புறத்தது என்ற பாடம் பொருத்தமாய் இருக்குமோ என்று எண்ணவேண்டியுள்ளது எனக் கூறப்படும் கருத்தும் (உரையாசிரியர்கள் - மு.வை. அரவிந்தன், பக். 156) இப்பாடத்தை உறுதி செய்யத் துணையாக உள்ளது" வெ.ப. (பக். 208)

- 1179-232 இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே
திறத்தியன் மருங்கிற் றெரியு மோர்க்கே. 35
- 1180-233 அன்புறு தருவன¹ விறைச்சியிற்² சுட்டலு
வன்புறை³ யாகும் வருந்திய பொழுதே. 36

பா.வே.

1. தருந - நச்சர். பால. பாடம். தருண - பதிப்பு 2. எழுத்துப்பிழை. இதில்,
அன்புறுத்தவன அன்புறுத்துவன என இடம்பெற்ற குறிப்பே பொருள் தெளிவு
இன்மையைக் காட்டும்.
2. விறைச்சியுட் - நச்சர். பால. பாடம்.
3. வன்பொறை - சுவடி 115, 1054 பதிப்பு 2. எழுத்துப்பிழை பு>பொ

- 1181-234 செய்பொரு ளச்சமும் வினைவயிற் பிரிவும்
மெய்பெற வுணருங்¹ கிழவிபா ராட்டே. 37

பா.வே.

1. வுணர்த்துங்⁺ - நச்சர். பால. பாடம்.
வுணர்ந்ததுங் - பதிப்பு 2. பிழை.

- 1182-235 கற்புவழிப் பட்டவள் பரத்தையை¹ யேத்தினும்
உள்ளத் தூட லுண்டென மொழிப. 38

பா.வே.

1. பரத்தை - நச்சர். பால. பாடம்.
பரத்தைமை - பதிப்பு 17. எழுத்துப்பிழை, யை>மை.

- 1183-236 கிழவோள் பிறள்குண மிவையெனக் கூறிக்
கிழவோன் குறிப்பினை யுணர்தற்கு முரியள். 39

+ "கிழவி தன்னைத் தலைமகன் பாராட்டிய பாராட்டினால் செய்பொருள் அச்சமும்
வினைவயிற் பிரிவும் மெய்பெற உணரும் என இயைத்துரைக்கும் முறையில்
இளம்பூரணர் உரை அமைந்திருத்தலால் மெய்பெற உணரும் என்பதே அவர் கொண்ட
பாடமாகும்." வெள்ளை. (பதிப்பு 84 பக். 116 அடிக்.)

வ.உ.சி.யின் இளம்பூரணப் பதிப்பில் (24) மூலபாடம் (பக். 302) உணர்த்தும் என
இருந்தபோதிலும் மேற்கண்ட விளக்கத்தின் பொருத்தத்தை ஏற்று இப்பதிப்பில் உணரும்
என்னும் பாடம் ஏற்கப்பட்டுள்ளது. ப.வெ.நா.

1184-237 தம்முறு விழுமம் பரத்தையர் கூறினும்
மெய்ம்மை யாக வவர்வயி னுணர்த்துந்¹
தலைத்தாட் கழறற மெதிர்ப்பொழு² தின்றே
மலிதலு மூடலு மவையலங் கடையே. 40

பதிப்பு 2இல் இந்நூற்பாவின் நான்காமடி தனி நூற்பாவாகக்
கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு பிரிக்காமையே சிறப்பு.

பா.வே.

1. னுணர்ந்து - நச்சர். பாடம்.
2. எதிர்பொழு - சுவடி 73. பதிப்பு 83

1185-238 பொழுது தலைவைத்த கையறு காலை(ய்)
இறந்த போலக் கிளக்குங் கிளவி
மடனே வருத்த மருட்கை மிகுதியொ(டு)
அவைநாற் பொருட்க ணிகழு மென்ப. 41

1186-239 இரந்துகுறை யுற்ற கிழவனைத் தோழி
நிரம்ப நீக்கி நிறுத்த லன்றியும்
வாய்மை¹ கூறலும் பொய்தலைப் பெய்தலும்
நல்வகை யுடைய நயத்திற் கூறியும்
பல்வகை யானும் படைக்கவும் பெறுமே. 42

பா.வே.

1. வாய்மையுங் - சுவடி 115. பிழை. உம்மை மிகை.

1187-240 உயர்மொழிக் கிளவி¹ யுறமுங் கிளவி(ய்)
ஐயக் கிளவி யாடுஉவிற் குரித்தே. 43

பா.வே.

1. குரிய - நச்சர். பாடம்.

1188-241 உறுக ணோம்ப றன்னியல் பாகலின்
உரிய தாகுந் தோழிகண் ணூரனே. 44

- 1189-242 உயர்மொழிக் கிளவியு முரியவா லவட்கே. 45
- 1190-243 வாயீற் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்தல்
தாவின் றுரிய தத்தங் கூற்றே. 46
- 1191-244 உடனுறை யுவமஞ் சுட்டுநகை சிறப்பெனக்
கெடலரு மரபி னுள்ளுறை யைந்தே. 47
- 1192-245 அந்தமில் சிறப்பி னாகிய¹ விற்பந்²
தன்வயின் வருதலும் வருத்த பண்பே. 48

பா.வே.

1. ஆக்கிய - நச்சர். பாடம்.
2. னாகிய மொழியுந் - பதிப்பு 38இல் சு.வே. பொருந்தாப்பாடம்.

- 1193-246 மங்கல மொழியு மவையன்¹ மொழியும்
மாறி லாண்மையிற் சொல்லிய² மொழியுங்
கூறிய³ மருங்கிற் கொள்ளு மென்ப. 49

பா.வே.

1. வைஇய - நச்சர். பாடம். மவையல - பதிப்பு 2. பிழை. மவையல் என இருக்கலாம். மவையின் - சுவடி 73. பிழை. மவையன் என இருக்கலாம்.
2. கூறிய - சுவடி 73, 115. சிறப்பின்று.
3. கூறியன் - நச்சர். பாடம்.

- 1194-247 சினனே பேதைமை¹ நிம்பிரி² நல்குரவு
அனைநால் வகையுஞ் சிறப்பொடு வருமே. 50

பா.வே.

1. பேதமை - சுவடி 115 பதிப்பு 2. எழுத்துப்பிழை. தை > த
2. நிலம்புரி - பதிப்பு 2. நிலம்பரி - அதில் குறிப்பு. இரண்டும் பிழை.
நிம்புரி - சுவடி 1054. எழுத்துப்பிழை பி>பு

1195-248 அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே
தொன்னெறி முறைமை சொல்லினு¹ மெழுத்தினுந்
தோன்றா மரபின வென்மணார் புலவர்.

51

பா.வே.

1. முறைமைச் சொல்லினு - சுவடி 73, 115 பிழை. முறைமை தோன்றா மரபின
ண எழுவாய்த் தொடர். சொல், எழுத்து - அந்தந்த இலக்கணம்.

1196-249 ஒப்பு முருவும் வெறுப்பு மென்றா
கற்பு மேரு மெழிலு மென்றா
சாயலு நாணு மடனு மென்றா
நோயும் வேட்கையு நுகர்வு¹ மென்றாங்(கு)
ஆவயின் வரூஉங் கிளவி யெல்லாம்
நாட்டியன்² மரபி னெஞ்சுகொளி னல்லது
காட்ட லாகாப் பொருள வென்ப.³

52

ர.வே.

1. நோயினும் வேட்கையின் னுகர்வு - பதிப்பு 24 சு.வே.
2. நாட்டிய - நச்சர். பால. பாடம்.
3. பொருளென்ப - சுவடி 1054, பிழை.

1197-250 இமையோர் தேளத்து¹ மெறிகடல் வரைப்பினும்
அவையில் காலம் இன்மை யான.

53

பா.வே.

1. தேத்து - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை. எகரம் விடுபட்டது.

பொருளியல் முற்றும்.

6. மெய்ப்பாட்டியல்⁺

- 1198-251 பண்ணைத் தோன்றிய வெண்ணான்கு பொருளுங்
கண்ணிய புறனே நானான் கென்ப.¹ 1
- பா.வே.
1. நானான்கென மொழிப - சுவடி 16. பிழை. யாப்பமைதி இல்லை.
- 1199-252 நாலிரண் டாகும் பாலுமா ருண்டே. 2
- 1200-253 நகையே யழுகை யிளிவரன்¹ மருட்கை(ய்)
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி யுவகையென்(று)
அப்பா லெட்டா² மெய்ப்பா டென்ப. 3
- பா.வே.
1. யிழிவரன் - சுவடி 115. எழுத்துப்பிழை. ளி>ழி
2. லெட்டே - பேரா. பால. பாடம்.
- 1201-254 எள்ள லிளமை பேதைமை மடனென்(று)
உள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப. 4

+ மெய்ப்பாடுகளைப் பற்றி விளக்கவே தனியாக ஓர் இயலை அமைத்துக் கொண்ட ஆசிரியர். முதற்கண் மெய்ப்பாடாவது செய்யுளின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று எனக்கூறிப் பிறகு அதன் வரைவிலக்கணம் சொல்லித் தொடர்வதே நேரிய நூலமைப்பு முறையாகும். பின்னர்ச் செய்யுளியலில் இச்செய்திகளை. மாட்டேற்றினால் சுட்டிச் சென்றிருக்க வேண்டும். அங்ஙனமின்றி மெய்ப்பாடாவது யாது. அது எங்கு பயிலும் என்னும் அடிப்படைச் செய்தியையே இவ்வியலில் கூறாமல், செய்யுளியலுள், "உய்த்துணர் வின்றித் தலைவரு பொருண்மையின் மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பாடாகும்", "எண்வகை யியனெறி பிழையா தாகி முன்னுறக் கிளந்த முடிவின ததுவே" (196, 197) எனக் கூறுகிறார். பாலசுந்தரனார் தம் காண்டிகையில் மெய்ப்பாடு செய்யுள் உறுப்பினுள் ஒன்று என்பதனான் அதன் இலக்கணத்தைச் செய்யுளியலுள் ஒதி வகையும் முறையும் பொருளும் பற்றி ஈண்டு விளக்கிக் கூறுகின்றார் - ஓராற்றான் பொருளியலோடு தொடர்புடைமை பற்றி என அறிக" (பக். 260) என்பது போதிய விளக்கமாகாது. இளம்பூரணரையுள்ளிட்ட உரையாசிரியர்களோ, உரைவளப் பதிப்பாசிரியர் போன்ற ஆய்வாளர்களோ கெட்டகூட்டுக்கோப்பச் சிகைவைச் சுட்டவில்லை. ப.வெ.கா.

1202-255 இளிவே¹ யிழவே யசைவே வறுமையென
விளிவில் கொள்கை யழகை நான்கே. 5

பா.வே.

1. இழிவே - இளம்பூரணர் பாடம்.

1203-256 மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மையொடு
யாப்புற வந்த விளிவர னான்கே. 6

1204-257 புதுமை⁺ பெருமை சிறுமை யாக்கமொடு
மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே. 7

1205-258 அணங்கே விலங்கே கள்வார்தம் மிறையெனப்
பிணங்கல் சாலா வச்ச நான்கே. 8

1206-259 கல்வி தறுகண் புகழ்மை¹ கொடையெனச்
சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே. 9

பா.வே.

1. இசைமை - பேரா. பால. பாடம்.

1207-260 உறுப்பறை குடிகோ ளலைகொலை யென்ற¹
வெறுப்ப² வந்த வெகுளி நான்கே. 10

பா.வே.

1. யென்றன^{*} - பதிப்பு 24 அச்சப் பிழையாகலாம்.

2. வெறுப்பின் - பேரா, பால. பாடம்.

* "இழிவென்பது எதுகை நோக்கி இளிவென நின்றது. அன்றி இளிவென்பதும் ஒரு சொல்விழுக்காடு எனினும் அமையும்." பால. (பதிப்பு 83 பக். 272)

+ "புதுமையை ஆக்கத்துள் அடக்கி முதுமை என்பது பாடமாகவும் உரைப்ப" என இந்நூற்பாவின் விசேட உரையில் பேரா. கூறுகிறார். இதனால் புதுமைக்கு முதுமை எனப் பாடங்கொண்ட - இளம்பூரணரல்லாத - ஓர் உரையாசிரியர் இருந்தமை புலனாகிறது. ப.வெ.நா.

* யென்றன என்பது தான் வ.உ.சி. பதிப்பின் பாடம். எந்தப் பதிப்பிலும் இந்த இடத்தில் என நனி என்ற பாடம் காணப்படவில்லை. ஆனால் சோம, "ஈண்டு என நனி வெறுப்பின் வந்த என்று இளம்பூரணர் கொண்ட பழையபாடம் வெறுப்பு மிகுதியால் விளையும் வெகுளியின் பெற்றியை இனிது விளக்குதலறிக" (பதிப்பு 72 பக். 72) என்கிறார். மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளப் பதிப்பாசிரியராகிய வெள்ளை.

(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

1208-261 செல்வம் புலனே புணர்வுவிளை யாட்டென(வ்)¹
அல்ல னீத்த வுவுகை நான்கே.

11

பா.வே.

1. யாட்டென்று - பேரா. பால. பாடம்.

1209-262 ஆங்கவை யொருபா லாக வொருபால்¹
உடைமை² யின்புற³ னடுவுநிலை யருளல்
தன்மை யடக்கம் வரைத லன்பெனாஅக்
கைம்மிக⁴ னலிதல் சூழ்ச்சி வாழ்த்தல்
நாண்⁵ றுஞ்ச லரற்றுக் கனவெனாஅ
முனித னினைதல் வெருஉதன்⁶ மடிமை
கருத லாராய்ச்சி⁷ விரைவுயிர்ப்⁸ பெனாஅக்
கையா றிடுக்கண் பொச்சாப்புப் பொறாமை
வியர்த்த⁹ லைய மிகைநடுக் கெனாஅ(ய்)
இவையு¹⁰ முளவே யவையலங் கடையே.

12

பா.வே.

1. பதிப்புகள் 24, 34, 72 ஆகிய மூன்றிலும் இவ்வடி ஒரு சொற் சீரடியைப் பெற்று அங்கவை, ஒருபா லாக வொருபா லாக எனக் காணப்படுகிறது. இதில் ஆக என்னும் சொல் பயனின்றி இருமுறை வருதலின் பாடமன்மை அறிக.
2. உடைமை - சுவடி 1054. எழுத்துப்பிழை. டை > ட
3. யன்புற - பதிப்பு 2, எழுத்துப்பிழை, யி > ய.
4. கைமிக - சுவடி 53, பதிப்பு 2, எழுத்துப்பிழை, மகர மெய் விடுபட்டது.
5. நாணுதல் - பேரா. பால. பாடம்.
6. வெருவுதன் - சுவடி 73, வெள்ளைப்பாடம்.
7. ஆராச்சி - சுவடி 115. எழுத்து (ய்) விடுபட்ட கொச்சைப்பாடம்.
8. விரையுயிர்ப் - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை. விரைவு + உயிர்ப்பு இங்குப்பாடம்

அப்பதிப்பில் இளம்பூரணப்பகுதியில் என்ற வெறுப்ப வந்த எனப்பாடந் தந்து வெறுப்பின் என்பது பேரா. உரையிற் கண்ட பாடம் என அடிக்குறிப்புந் தந்து. (பக் 69) சோம உரைப்பகுதியில் நனி வெறுப்பின் வந்த வெகுளி என்பது இளம்பூரண கொண்ட பாடம் என்கிறார். சோம அவர்களுக்கு என நனி என்ற பாடம் எங்கிருந்து கிடைத்தது என்பதோ, வெள்ளை. இவ்வாறு முரண்படுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதோ விளங்கவில்லை. ப.வெ.நா.

9. வெயர்த்தல் - சுவடி. 73, 115

வியத்தல் - பதிப்பு 2. பிழை. பொருட்பொருத்தமில்லை.

10. அவையு - இளம்பூரணர். பால. பாடம். ஆங்கு அவையொருபால் என ஒரு பகுதியைச் சேய்மைச் சுட்டாக்கியதால் மறுபகுதியை அண்மைச் சுட்டாக்குதல் பொருந்தும் என்பதால் இப்பதிப்பில் இவையும் என்ற பாடம் ஏற்கப்பட்டுள்ளது. ப.வெ.நா.

1210-263 புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்தல்¹
நகுநய மறைத்தல் சிதைவுபிறர்க் கின்மையொடு
தகுமுறை நான்கே யொன்றென மொழிப.

13

பா.வே.

1. வெயர்த்தல் - சுவடி. 73, 115 பதிப்பு 2.

1211-264 கூழை விரித்தல் காதொன்று களைதல்
ஊழணி தைவர லுடைபெயர்த் துடுத்தலொடு¹
கெழீஇய நான்கே யிரண்டென மொழிப.

14

பா.வே.

1. துடுத்தலோ சூழி - பேரா. பால. பாடம்.

1212-265 அல்கு றைவர லணிந்தவை திருத்தல்
இவ்வலி யறுத்த விருகையு மெடுத்தலொடு
சொல்லிய நான்கே மூன்றென மொழிப.

15

1213-266 பாராட் டெடுத்தன் மடந்தப வுரைத்தல்
ஈரமில் கூற்ற மேற்றலர் நாணல்
கொடுப்பவை கோட லுளப்படத் தொகைஇ(ய்)
எடுத்த¹ நான்கே நான்கென மொழிப.

16

பா.வே.

1. அடுத்தன - சுவடி. 73. நினைவுப்பாடமாகலாம்.

1214-267 தெரிந்துடம் படுத றிளைப்புவினை மறுத்தல்
கரந்திடத் தொழிதல்¹ கண்டவழி யுவத்தலொடு
பொருந்திய நான்கே யைந்தென மொழிப.

17

பா.வே.

1. கரந்திடத்து மொழிதல் - பதிப்பு 2. பிழை.

- 1215-268 புறஞ்செய்ச் சிதைதல்¹ புலம்பித் தோன்றல்
கலங்கி மொழிதல் கையற வுரைத்தல்²
விளம்பிய³ நான்கே யாரென மொழிய. 18

பா.வே.

1. சிதைத்தல் - பதிப்புகள் 14, 17 இவையிரண்டும் மூலபாடப் பதிப்புகளே. பதிப்புகள் 69, 72 பேரா. உரைப்பகுதியில் அச்சப்பிழையாகலாம். என்னை? அகத்தே சிதைவுண்டாதலும் என்பதே பேரா. உரையாதலின்.
2. வுரைத்தலொடு - பேரா. பால. பாடம்.
3. புலம்பிய - பேரா. பால. பாடம்.

- 1216-269 அன்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி
மன்னிய வினைய¹ நிமித்த மென்ப. 19

பா.வே.

1. வினையு - பதிப்பு 2. எழுத்துப்பிழை. ய>யு.

- 1217-270 வினையுயிர் மெலிவிடத் தின்மையு முரித்தே. 20
பதிப்பு 2இல் இதுவும் அடுத்ததும் சேர்ந்து ஒரே துத்திரமாக உள்ளது.

- 1218-271 + இவையு¹ முளவே யவையலங் கடையே. 21

பா.வே.

1. பதிப்பு 69 ஒன்றைத் தவிர மற்ற எல்லாப் பதிப்புகளிலும் இச்சீர் அவையும் எனவே உள்ளது. சுவடி 1054 இல் மட்டும் இவையும் எனக் காணப்படுகிறது.

+ அவையும் எனவே எனப் பாடங்கொண்டு, புகழுகம் புரிதல் முதலாய இருபத்து நான்கும் எனப்பொருள் கூறும் பால. "இத்தத்திரம் வினையுயிர் என்பதற்குமுன் இருத்தல் வேண்டும்" என்கிறார். (பதிப்பு 83 பக். 309)

* "அவையல்லாத விடத்து இவையும் உளவாம்" எனப் பேரா. தம் உரையில் கூறுவதால் அவர் கொண்ட பாடம் இவையும் என்பது உறுதியாகிறது. "இவை என்ற பாடமே பொருந்தும்" என்பது கணேசய்யர் குறிப்பு. (பதிப்பு 32) சுந்தர. இவையும் எனப்பாடங்கொண்டு, "அவையு முளவே எனப் பாடங்கொள்வார் இளம்பூரணர்" எனக் குறிப்பிடுகிறார். (பதிப்பு 69)

1219-272 இன்பத்தை வெறுத்த றுன்பத்துப் புலம்பல்
எதிர்பெய்து பரித லேத மாய்தல்
பசியட நின்றல் பசலை பாய்தல்
உண்டியிற் குறைத லுடம்புநனி சுருங்கல்
கண்டுயின் மறுத்தல் கனவொடு மயங்கல்
பொய்யாக் கோடன் மெய்யே யென்றல்
ஐயஞ் செய்த லவன்றம ருவத்தல்
அறனழிந்¹ துரைத்த லாங்குநெஞ் சழிதல்
எம்மெய் யாயினு மொப்புமை கோடல்
ஒப்புவழி யுவத்த² லுறுபெயர் கேட்டல்
நலத்தக நாடிற் கலக்கமு மதுவே.

22

பா.வே.

1. அறனளித்⁺ - பாடம்.
2. யுறுத்த - இளம்பூரணப் பதிப்புகளில் மூலபாடம்.

"இவையும் உள்ளே என்பது பிந்திய பேராசிரியர் பாடமாயினும் அவையும் உள்ளே என்பதே அவருக்குக் காலத்தால் முந்திய இளம்பூரணர் கொண்ட பழைய பாடமாகும். அதுவே போல இதிலும் அக்குறிப்புணர்ந்த இந்நூலார் அவையும் உள்ளே எனவே கூறுவதை நோக்க, முன்னதிற்போலவே இதிலும் புதிய பிற மெய்ப்பாடுகள் குறிக்குங்கால், அவை முற்கூறிய நேராவிடத்தே தோன்றுமெனச் சுட்டுதற்குரிய வாய்ப்பாடே. அவையு முளவே அவையலங் கடையே என்னுந் தொடர் என்பது தேற்றமாகும்." சோம. (பதிப்பு 72, பக். 157) பேரா. உரையின் அடிப்படையில் இப்பதிப்பில் இவையும் என்னும் பாடம் ஏற்கப்பட்டுள்ளது. ப.வெ.நா.

+ "அறனளித் துரைத்தல் எனப் பாடங்கொண்டு அதற்கேற்ப விளக்கந்தருவார் பேரா. அது பொருந்தாமையை ஆங்கு நெஞ்சழிதல் எனப் பின்வருதலான் அறியலாம்." பால. (பதிப்பு 83 பக். 315)

"நெஞ்சு அழிந்த வழியே அறன் அழித்துரைத்தல் நிகழுமாதலின் அறனளித்துரைத்தல் என்ற பாடமே சிறக்கும் என்று தோன்றுகிறது." தி.வே.கோ. (மேலது. பக். XXXI)

* வ.உ.சி. பதிப்பு மூலத்திலும் (24 பக். 332) வெள்ளை. உரைவளப் பதிப்பு மூலத்திலும் (72 பக். 159) ஒப்புவழி யுறுத்தல் என்றே உள்ளது. ஆனால் இரண்டு பதிப்புகளிலும் உரைப்பகுதியில் தெளிவாக ஒப்புவழி யுவத்தல் என்றே காணப்படுகிறது. (முறையே பக். 335, 163) இதனால் இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம் ஒப்புவழி உவத்தலே என்பது சற்றும் ஐயத்திற்கு இடமின்றித் தெளிவாகிறது. மூலபாடத்தில் உறுத்தல் என உள்ளது சுவடி எழுதுவாரால் நேர்ந்த எழுத்துப்பிழையாகவோ அல்லது முதல் பதிப்பின் அச்சப் பிழையாகவோ இருக்கலாம். இளம்பூரணப் பதிப்பாசிரியர்கள் மூலத்தையும் உரையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்காததால் இப்பிழை இன்னும் தொடர்கிறது.

இதனால் உறுத்தல் எனப்பாடவேறுபாடு எதுவும் இல்லை என்பது புலனாகிறது. ப.வெ.நா.

1920-273 முட்டுவயிற் கழறன் முனிவுமெய்ந் நிறுத்தல்
அச்சத்தி னகற லவன்புணர்வு மறுத்தல்
தூதுமுனி வின்மை துஞ்சிச் சேர்தல்
காதல் கைம்மிகல்¹ சுட்டுரை யின்மையென்(று)²
ஆயிரு நான்கே யழிவில் கூட்டம்.

23

பா. 3வ.

1. கைம்மிகல் - சுவடி 16, 53, 502, 1054. எழுத்துப்பிழை. மகரமெய்
விடப்பட்டது.

2. யின்மையொடு - சுவடி 115. ஒடுக் கொடுத்துப் பிரித்துக் கூறவேண்டிய
இன்றியமையாமை இன்மையின் இது பாடம் ஆகாது.

1921-274 தெய்வ மஞ்சல் புரையறந் தெளிதல்
இல்லது காய்தல் உள்ள துவர்த்தல்¹
புணர்ந்துழி யுண்மை பொழுதுமறுப் பாதல்²
அருண்மிக வுடைமை யன்புமிக³ நிற்பல்
பிரிவாற் றாமை மறைந்தவை⁴ யுரைத்த⁵
புறஞ்சொல் மாணாக் கிளவியொடு தொகைஇச்
சிறந்த பத்துஞ் செப்பிய பொருளே.

24

பா. 3வ.

1. துவர்த்தல் - சுவடி 73. பிழை. பொருந்தாப்பாடம்.

2. பொழுதுமறுப் பாக்கம் - பேரா. பால. பாடம்.

3. யன்பு தொக - பேரா. பால. பாடம்.

4. மறைந்தவை⁺ - பதிப்புகள் 24, 72 இல் மூலபாடம்.

5. யுரைத்தல் - பேரா. பால. பாடம்.

“மறைந்தவை யுரைத்த எனப்பாடங்கொண்டு உரைத்த என்ற பெயரெச்சத்தைப்
புறஞ்சொல் என்ற பெயரொடு கூட்டி அழிவில் கூட்டத்து மெய்ப்பாடு பத்து
எனக்கொண்டார் இளம்பூரணர். எனவே மறைந்தவை உரைத்த என்பதே இளம்பூரணர்
கொண்ட பாடமாதல் புலனாம்.” வெள்ளை. (பதிப்பு 72 பக். 211 அடிக்.)

மேற்கண்ட கருத்து ஏற்கத் தக்கதே. பதிப்பு 24 மூலத்தே மறைந்த என உள்ளது. (பக். 268)
உரையில் மறைத்த என இருப்பினும் மறைந்த எனப் பிரதிபேதம் காட்டப்பட்டுள்ளது.
(பக். 259) பதிப்பு 72 மூலத்தும் உரையிலும் இதனை இப்படியே பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.
வ.உ.சி. பதிப்பில் சுவடி எழுத்துப் பிழையாகவும், வெள்ளை. உரைவளப் பதிப்பில்
சுணைதன் படியாகவும் கொண்டு இங்கு மறைந்தவை என்பதே பாடமாக ஏற்கப்படுகிறது.
ப.செ.நா.

1222-275 பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டோ(டு)
உருவு¹ நிறுத்த காம வாயில்
நிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென²
முறையறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே.

25

பா.வே.

1. உருவு - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை. வு>பு.

2. திருவே - சுவடி 115. நினைவுப்பாடம் ஆகலாம்.

1223-276 நிம்பிரி¹ கொடுமை வியப்பொடு புறமொழி²
வன்சொற் பொச்சாப்பு³ மடிமையொடு குடிமை(ய்)⁴
இன்புற வேழைமை மறப்போ டொப்புமை(ய்)
என்றிவை யின்மை யென்மனார் புலவர்.

26

பா.வே.

1. திம்பிரி - பதிப்பு 2. பிழை. பொருளற்ற பாடம்.

திம்பிரி - சுவடி 7, 53, 1054, எழுத்துப்பிழை, பி>பு.

2. புறமொழி - சுவடி 16, 53, 502, எழுத்துப்பிழை, பு>பி

3. பொய்ச்சாப்பு - சுவடி 16, 502. பிழை பொருளற்ற பாடம்.

4. குடி - பதிப்பு 17 அச்சில்'மை' விடுபட்டிருக்கக் கூடும்.

1224-277 கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதி னுணரும்
உணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியின்¹
நன்னயப் பொருள்கோ ளெண்ணருங் குரைத்தே.

27

பா.வே.

1. தெரிய - சுவடி 1054 நினைவுப் பாடமாகலாம். தெரியப் பொருள்கோள்,
நன்னயப் பொருள்கோள் என இயையும். எனினும் வேறு சுவடிச்
சான்றுகளின்மையின் இது பாடமாகாது.

மெய்ப்பாட்டியல் முற்றும்.

7. உவமையியல்⁺

1225-278	வினைபயன் மெய்யுரு வென்ற ¹ நான்கே வகைபெற வந்த வுவமைத் ² தோற்றம்.	1
பா.வே.		
1.	பென்ற - சுவடி 73. எழுத்துப்பிழை, வெ>பெ.	
2.	உவமைத் - பேரா. பால. பாடம்.	
1226-279	விரவியும் வருஉம் மரபின வென்ப.	2
1227-280	உயர்ந்ததன் மேற்றே யுள்ளுங் காலை.	3
1228-281	சிறப்பே நலனே காதல் வலியொடு அந்நாற் பண்பு நிலைக்கள மென்ப.	4

+ உவம இயல் என்பது பேரா. பால. கொண்ட பாடம். "உவமை - உவமை என்னும் சொற்கள் தம்முட் பொருள் வேறுபாடுடையன வாகும். உவமை என்பது உவமிக்கும் பொருளையும் உவமை என்பது அதன் தன்மையையும் குறிப்பனவாகும். அவற்றால் விளக்கம் பெறுவது பொருளாகும். உவமத்தை வடநூலார் உபமானம் என்றும், பொருளை உபமேயம் என்றும் கூறுவர்.

உவமை என்பது சொல்லப்படும் பொருளை விளக்கம் செய்யக் காட்டாக வருவது. அதனான் விளக்கம் பெறுவது பொருள். அவ்விரண்டிற்கும் உரிய பொதுத்தன்மையே உவமை எனப்படும். உவமை - பொருள் இவற்றின் பொதுத்தன்மையைத் தொடர்பு படுத்திக்காட்டும் சொல் உவமச் சொல்லாகும். உவமச் சொல்லை உவம உருபு என வழங்குவர்."

அஃதாவது பவளம் போற் செந்துவர் வாய் என்னுந் தொடருள் பவளம் என்பது உவமை. வாய் என்பது பொருள். செந்துவர் என்பது உவமை. போல் என்பது உவம உருபு உவமை என்பது உவமைப் பொருளின் தன்மையைக் குறிக்கும் என்பதை உவமைத் தன்மையும் உரித்தென மொழிப பயனிலை புரிந்த வழக்கத் தான உவமையும் பொருளும் ஒத்தல் வேண்டும் என ஆசிரியர் தெளிவு படுத்தலான் அறியலாம்.

"உவமைப்பொருள் உவமைத்தன்மை உவமச்சொல் (உருபு) மூன்றும் பொருளை (உவமேயத்தை) விளக்கி நிற்கும் காரணத்தான் அம்மூன்றையும் உவமை என்னும் குறியீட்டான் வழங்குதல் நூலாசிரியன்மார் மரபாகும். அவற்றை இடம் நோக்கி வேறுபடுத்தி உணர்தல் வேண்டும்." பாலு (பதிப்பு 83 பக். 341 - 342)

1229-282 கிழக்கிடு¹ பொருளோ டைந்து மாகும்.

5

பா.வே.

1. கிழக்கிடும் - இளம்பூரணர் பாடம்.

கிளந்திடும் - சுவடி 73. பிழை. பொருந்தாப்பாடம்.

1230-283 முதலுஞ் சினையுமென் றாயிரு பொருட்கும்¹
நுதலிய மரபி னூரியவை யுரிய.

6

பா.வே.

1. பொருட்கு - இளம்பூரணர் பாடம்.

1231-284 சுட்டிக் கூறா வுவம⁺ மாயிற்

பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்ந்தன¹ கொளவே.

7

பா.வே.

1. புணர்த்தன - இளம்பூரணர் பாடம். புணர்ந்தனர் - சுவடி 73, 115, பிழை.
ரகர மெய் மிகை. புணர்ந்து புணர்த்தனர் - பதிப்பு 2, பிழை.

1232-285 உவமமும்¹ பொருளு மொத்தல் வேண்டும்.

8

பா.வே.

1. உவமையும் - பேரா. பால. பாடம்.

+ பதிப்பு 24, 71 இரண்டிலும் மூலத்தில் வுவம என உள்ளது. இளம்பூரணரின் உரைப்பகுதியில், "சுட்டிக் கூறா உவமை என்பது உவமிக்கப்படும் பொருட்கு உவமை இது எனச் சுட்டிக் கூறாமை" என்று காணப்படுகிறது. இதனால் இளம்பூரணர் கொண்ட மூலபாடம் 'சுட்டிக் கூறா வுவமை யாயில்' என்பது புலனாகிறது. மூலத்தில் நேர்ந்த மாற்றத்திற்குச் சுவடி எழுத்தாளரின் பேரா. பாட நினைவு காரணமாகலாம். ப.வெ.நா.

* "இனி உவமமும் பொருளும் ஒத்தல் வேண்டும் எனப்பாடங்கொண்டு உவமம் இரட்டைக்கிளவியாயினும் நிரல்நிறுத்தமைந்த நிரல்நிறை சுண்ணமாயினும் பொருளும் அவ்வாறே வருதல் வேண்டும் என உரை கூறுவார் இளம்பூரணர். அப்பாடத்திற்கு அவ்வுரை பொருந்தும். எனினும் ஆசிரியர் இரட்டைக்கிளவி பற்றியும் நிரல்நிறை பற்றியும் மேலே விதந்து கூறலின் அது கூறியது கூறலாகும். அவ்வுரையான் உவமை பொருளோடு ஒத்தல் வேண்டும் என்னும் இன்றியமையாத விதி எய்தாதொழிதலின் அப்பாடம் பொருந்தாமையறியலாம்." பால (பதிப்பு 83 பக். 352)

- 1233-286 பொருளே யுவமஞ் செய்தனர் மொழியினும்
மருளறு சிறப்பினஃ துவம மாகும். 9
- 1234-287 பெருமையுஞ் சிறுமையுஞ் சிறப்பிற் றீராக்
குறிப்பின் வருஉ நெறிப்பா டுடைய. 10
- 1235-288 அவைதாம்
அன்ன வேய்ப்ப வுறழ் வொப்ப(வ்)
என்ன மான வென்றவை யெனாஅ(வ்)
ஒன்ற வொடுங்க வொட்ட வாங்க
வென்ற வியப்ப வென்றவை யெனாஅ(வ்)
எள்ள விழைய விறப்ப நிகர்ப்ப
கள்ளக் கடுப்ப வாங்கவை யெனாஅக்
காய்ப்ப¹ மதிப்பத் தகைய மருள
மாற்ற மறுப்ப வாங்கவை யெனாஅ
புல்லப் பொருவப் பொற்பப் போல
வெல்ல வீழ வாங்கவை யெனாஅ
நாட நளிய நடுங்க நந்த(வ்)
ஒடப் புரைய வென்றவை யெனாஅ(வ்)
ஆறா றவையு மன்ன² பிறவுங்
கூறுங் காலைப் பல்குறிப் பினவே. 11

பா.வே.

1. காய்த்த - சுவடி 7, 16, 73, 115 மதிப்ப, மறுப்ப, தகைய, மருள என்னும்
வாய்பாட்டிலமைந்த காய்ப்ப என்பதே பொருத்தமான பாடமாகலாம். நூற்பா
16 அடிக்குறிப்பு காண்க.
2. ஆறா றுவமையு மன்னவை - இளம்பூரணர் பாடம்

- 1236-289 அன்ன வாங்க¹ மான விறப்ப(வ்)
என்ன வுறழ்த் தகைய நோக்கொடு
கண்ணிய வெட்டும் வினைப்பா லுவமம். 12

பா.வே.

1. வாங்கு - இளம்பூரணர் பாடம்.

1237-290 அன்னவென் கிளவி பிறவொடுஞ் சிவனும். 13

பதிப்பு 2இல் இந்நூற்பாவிற்சுமுன் அவற்றுள் என்னும் சொற்சீரடி உள்ளது. மேலும் மூன்றாஞ்சீர் உம்மையின்றி, பிறவொடு எனக் காணப்படுகிறது. இவற்றிற்குச் சுவடிச் சான்றுகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

1238-291 எள்ள விழையப் புல்லப் பொருவக்
கள்ள மதிப்ப வெல்ல வீழ(வ்)
என்றாங் கெட்டே பயனிலை யுவமம். 14

1239-292 கடுப்ப வேய்ப்ப மருளப் புரைய(வ்)
ஒட்ட வொடுங்க வோட்ட¹ நிகர்ப்பவென்(று)
அப்பா லெட்டே மெய்ப்பா லுவமம். 15

பா.வே.

1. வோட - பேரா. பால. பாடம்.

1240-293 போல மறுப்ப வொப்பக் காய்ப்ப¹
நேர வியப்ப நளிய நந்தவென்(று)
ஒத்துவரு கிளவி யுருவி னுவமம். 16

பா.வே.

1. காய்த்த - சுவடி 73, 115 பதிப்புகள் 24, 38, 71, 74, 83 ஆகியவற்றிலும் காய்த்த என்றே உள்ளது. பதிப்பு 2இல் மட்டுமே காய்ப்ப என்னும் பாடம் காணப்படுகிறது. இவ்வியல் 11ஆம் நூற்பாவிலும் காய்ப்ப என்னும் பாடமே கொள்ளப்பட்டது. அங்கே உரைத்த காரணம் இங்கும் பொருந்தும்.

1241-294 தத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே. 17

1242-295 நாலிரண் டாகும் பாலுமா ருண்டே. 18

1243-296 பெருமையுஞ் சிறுமையு மெய்ப்பா டெட்டன்
வழிமருங் கறியத் தோன்று மென்ப. 19

- 1244-297 உவமப் பொருளி னுற்ற துணருந்
தெளிமருங் குளவே திறத்திய லான. 20
- 1245-298 உவமப் பொருளை யுணருங் காலை
மருவிய மரபின் வழக்கொடு வருமே.¹ 21

பா.வே.

1. மரீஇய மரபின் வழக்கொடு படுமே - பேரா. பாடம்.

- 1246-299 இரட்டைக் கிளவி¹ யிரட்டை வழித்தே. 22

பா.வே.

1. கிளவியும்⁺ - பேரா. பாடம்.

+ பொதுவாகப் பேராசிரியப் பதிப்புகளில் மூலபாடம் இரட்டைக்கிளவி என்றே காணப்படுகிறது. (பதிப்புகள் 33, 74) பதிப்புகள் 33, 74 இன் பேரா. உரைப்பகுதியில், "இரட்டைக்கிளவி - அடையும் அடையடுத்த பொருளுமென இரண்டாகச் சொல்லப்படுங் கிளவி" என்றே காணப்படுகிறது. பதிப்பு 71 பேரா. உரைப்பகுதியில், "இரட்டைக்கிளவியும் - அடையும் அடையடுத்த பொருளுமென இரண்டாகச் சொல்லப்படுங் கிளவி" என உள்ளது. (அதாவது மூலத்தைக் கொள்ளும் போது உம்மை சேர்ந்தும் உரையில் உம்மைக்குப் பொருளின்றியும்)

ஆனால் பதிப்புகள் எல்லாவற்றிலும் "உம்மையான் ஒற்றைக்கிளவியும் இரட்டை வழித்தாகி வருவன கொள்க" என்னும் உரைப்பகுதி இடம் பெற்றுள்ளது. வெள்ளை. "உம்மை என்றது இரட்டைக் கிளவியும் என்புழி வரும் உம்மையினை" என விளக்குகிறார். (பதிப்பு 71 பக். 79) இதனால் பேரா. கொண்ட பாடம் இரட்டைக்கிளவியும் என்பது என விளங்குகிறது.

சுந்தர. இரட்டைக்கிளவியும் என்பது இளம்பூரணர் பாடம் எனக் கொடுத்துள்ள அடிக்குறிப்பு பொருத்தமற்றதாகும். (பதிப்பு 74 பக். 155)

பேரா. கொண்ட பாடத்தைத் தெளிவாகக் கண்ட பால. "பேரா. மயக்கவுரை வரைந்தமையொடு இரட்டைக்கிளவியும் என உம்மையைக் கூட்டிப் பாடங்கொண்டார்" என்கிறார் (பதிப்பு 83 பக். 373)

இளம்பூரணரின் உரை, "இரட்டைக்கிளவியாவது உவமை யிரண்டு சொல்லோடு அடுத்துவருவதனோடு உவமிக்கப் படும் பொருளும் இரண்டு பொருளாகி வருதல் வேண்டும்" என்பதாம். இதில் உம்மை வரவில்லை. இந்நூற்பாவின் சிறப்புரையிலும் உம்மை பற்றிய பேச்சு இல்லை. இதனால் இளம்பூரணரின் பாடம் இரட்டைக்கிளவி என்பதுதான் என் அறிய இயலுகிறது. ப.வெ.நா.

1247-300 பிறிதொடு படாது பிறப்பொடு நோக்கி
முன்ன¹ மரபிற் கூறுங் காலைத்
துணிவொடு வருஉந் துணிவினோர் கொளினே. 23

பா.வே.

1. முன்னை⁺ - பேரா. பாடம்.

1248-301 உவமப் போலி யைந்தென மொழிப. 24

1249-302 தவலறுஞ்¹ சிறப்பினத் தன்மை நாடின
வினையினும் பயத்தினு முறுப்பினு முருவினும்
பிறப்பினும் வருஉந் திறத்த வென்ப². 25

பா.வே.

1. தவலறுஞ் - பதிப்பு 24 அச்சுப்பிழை

2. திறத்திய வென்ப - பேரா. பாடம். திறத்தின வென்ப - சுவடி 115.
திறந்த வென்ப - பதிப்பு 71 அச்சுப்பிழை.

1250-303 கிழவி சொல்லி னவளறி கிளவி. 26

பேரா. இந்நூற்பாவையும் அடுத்ததையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக்
கொண்டுள்ளார்.

1251-304 தோழிக் காயி னிலம்பெயர்ந்¹ துரையாது. 27

பா.வே.

1. னிலம்பெயர்த் - சுவடி 16.

1252-305 கிழவோற் காயி னுரனொடு கிளக்கும். 28

பேராசிரியர் இதனையும் அடுத்ததையும் இணைத்து ஒரே துத்திரமாகக்
கொண்டுள்ளார்.

+ "முன்ன மரபிற் கூறுங் காலை என்பதே பேரா. கொண்ட பாடம் என்பது, கருத்தினான் இதற்கு இஃது உவமையென்று சொன்ன மரபினாற் கூறுங்காலை எனவரும் அவரது உரைப்பகுதியால் புலனாம். முன்னம் - கருத்து" வெள்ளை. (பதிப்பு 71 பக். 82 அடிக்க.)

"இச் துத்திரத்திற்குப் பேராசிரியரின் உரையை நோக்குமிடத்து அவரும் முன்ன மரபின் என்றே பாடங்கொண்டமை புலனாகும்." பாலு (பதிப்பு 83 பக். 376)

1253-306 ஏனோர்க் கெல்லா மிடம்வரை¹ வின்றே.⁺ 29

பா.வே.

1. காயி னிடம்வரை - சுவடி 115 பதிப்பு 2.

1254-307 இனிதுறு கிளவியுந் துனியுறு கிளவியும்
உவம மருங்கிற் றோன்று மென்ப. 30

1255-308 கிழவோட் குவமை யீரிடத்¹ துரித்தே.* 31

பா.வே.

1. குவம மீரிடத் - பேரா. பால. பாடம்.

1256-309 கிழவோற் காயி னிடம்வரை வின்றே. 32

1257-310 தோழியுஞ் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கிக்
கூறுதற் குரியர்¹ கொள்வழி யான. 33

பா.வே.

1. குரிய - பதிப்பு 2 அச்சுப்பிழை ரகரமெய் விடுபட்டது.

1258-311 வேறுபட வந்த வுவமைத்¹ தோற்றங்
கூறிய மருங்கிற் கொள்வழிக் கொளாஅல். 34

பா.வே.

1. வுவமைத் - பேரா. பால. பாடம்.

+ "இச்சுத்திரம் 'தோழிக் காயின் நிலம்பெயர்ந் துரையாது' என்பதனோடு நோக்குடையதாகும். அது கருதிப் பேரா. இந் நான்கு துத்திரங்களையும் இரண்டு துத்திரமாக அமைத்துக் கொண்டார் எனத் தெரிகின்றது. அங்ஙனம் இணைத்துக் கூறல் துத்திர யாப்பு நெறிக்கு ஏற்புடைத்தாகாது." பால. (பதிப்பு 83 பக். 382)

* "இனிக், 'கிழவோட் குவமைப் பிரிவிடத் துரித்து' என்பது பாடமாக உரைப்பாரும் உளர். யாதானுமொரு நிலத்தாயினும் பிரிந்திருந்தவிடத்து உள்ளுறையுவமங் கூறப் பெறுங் கிழத்தியென்பது இதன் கருத்து. பெருந்தண்வாடையின் முந்துவந்தோன் என்பது பிரிவன்றாகலின் ஈரிடமென்றலே வலிதென்பது." பேரா. விசேட உரை.

"பிறர் கருத்தாகக் கூறும் பாடமும் உரையும் யாருடையது எனத் தெரிந்திலது." சுந்தர (பதிப்பு 74 பக். 169)

உவமையியல்

291

1259-312 ஓரீஇக் கூறலு மரீஇய¹ பண்பே.

35

பா.வே.

1. முரிய - சுவடி 73. பொருந்தாப்பாடம்.

1260-313 உவமைத்¹ தன்மையு முரித்தென மொழிப
பயனிலை புரிந்த வழக்கத் தான.

36

பா.வே.

1. உவமத் - பேரா. பால. பாடம்.

1261-314 தடுமா றுவமங் கடிவரை யின்றே.¹

37

பா.வே.

1. தடுமாறு வரலுங் கடிவரைவின்றே - இளம்பூரணர் பாடம்.

1262-315 அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே
நிரனிறுத் தமைத்த னிரனிறை¹ சுண்ணம்
வரன்முறை வந்த² மூன்றலங் கடையே.

38

பேரர். இதன் முதலடியை ஒரு நூற்பாவாகவும் பின்னிரண்டு அடிகளை வேறு நூற்பாவாகவும் கொண்டுள்ளார்.⁺

பா.வே.

1. நிரனிறை - சுவடி 7, 115 அமைத்தல் நிரனிறை எனவே நேரிது.

2. வரைநிலை வைத்த - பேரா. பாடம்.

உவமையியல் முற்றும்.

+ "இனிப் பேராசிரியர் 'அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே' என்பதனைப் பிரித்து ஒரு துத்திரமாகக் கூறுவார். மேலும் அவர் நிரல்நிறுத் தமைத்த நிரல்நிறை எனப்பாடமோதி அதனை ஒரு தொடராக வைத்துச் சுண்ணம் வரைநிலை வைத்த மூன்றலங்கடையே எனப்பாடங்கொள்வார். மூன்றலங்கடை என்பதற்குப் பொருள்கோள் நான்கனுள் சுண்ணமும் அடிமறியும் மொழிமாற்று மாகிய மூன்றமல்லாத விடத்து உவமத்தையும் பொருளையும் நிரலே நிறுத்து ஒப்புமை கூறின் அது நிரல்நிறை உவமம் எனப்படும் என நலிந்தும் வலிந்தும் பொருள் கூறுவார்.

அங்ஙனம் கொள்ளின் 'மூன்றலங் கடையே' என்பது வெற்றெனத் தொடுத்தலாய் முடிதலானும். அடுக்கிய தோற்றம் என்பது இனிதுபொருள் கொள்ளாமையானும் சுண்ணப்பொருள்கோள் அமைய உவமங் கூறுதலை விலக்கின் அது குன்றக் கூறலாய் முடிதலானும் இளம்பூரணர் பாடமே ஆசிரியர் கருத்தாதல் விளங்கும்." பால (பதிப்பு 83 பக். 395)

8. செய்யுளியல்

1263-316 மாத்திரை யெழுத்திய லசைவகை யெனாஅ
 யாத்த சீரே யடியாப் பெனாஅ
 மரபே தூக்கே தொடைவகை யெனாஅ
 நோக்கே பாவே யளவிய லெனாஅத்
 துணையே கைகோள் கூற்றுவகை¹ யெனாஅக்
 கேட்போர் களனே காலவகை யெனாஅப்
 பயனே மெய்ப்பா டெச்சவகை யெனாஅ
 முன்னம் பொருளே துறைவகை யெனாஅ
 மாட்டே வண்ணமோ டியாப்பியல் வகையின்
 ஆறுதலை யிட்ட வந்நா² லைந்தும்
 அம்மை யழகு தொன்மை தோலே
 விருந்தே யியைபே புலனே யிழைபெனப்³
 பொருந்தக் கூறிய வெட்டொடுந் தொகைஇ
 நல்லிசைப் புலவர் செய்யு ளுறுப்பென
 வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத் தனரே.

1

பா.வே.

1. பொருள்வகை⁺ - பதிப்பு 24
 கூற்றிவை - நச். பாடம் எனப்பதிப்பு 70 இல் அடிக்.
2. வைந்நா - பதிப்பு 24; யிட்டன வந்நா - பதிப்பு 70
3. யிழைபெனாப் - பேரா. நச்சர். பால. பாடம்;
 யிழையெனப் - சுவடி 16, 73, 115 எழுத்துப்பிழை. பெ>யெ
 யிழையெனாஅப் - சுவடி 1 எழுத்துப்பிழை பென>யெனா

+ "செய்யுளியல் முதல் நூற்பாவுள் ஐந்தாம் அடியினைத் 'துணையே கைகோள் பொருள்வகை யெனாஅ' என்ற பாடம் உடையதாக வ.உ.சி. பதிப்பும் கழகப் பதிப்பும் பதிப்பித்துள்ளன.

ஆனால் தொல்காப்பியர் இவற்றைச் சிறப்புச் சூத்திரங்களால் பின்னர்க் கூறும்பொழுது கைகோளின்பின் கூற்றுவகையினையே கூறுதலானும், பேராசிரியரும் நச்சரும் அவ்வாறே பாடங்கொண்டிருந்தலானும் 'துணையே கைகோள் கூற்றுவகை யெனாஅ' என்றே நானும் பாடங் கொண்டேன்." அடிகள் (பதிப்பு 70 பக். 22) (தொ.அ.ப.)

1264-317 அவற்றுள்

மாத்திரை யளவு¹ மெழுத்தியல் வகையும்
மேற்கிளந் தன்ன² வென்மனார் புலவர்.

2

பா.வே.

1. வகையு⁺ - இளம்பூரணர் பாடம்.
2. தனவே - இளம்பூரணர் பாடம்.

1265-318 குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடில்
ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரு நிரையு மென்றிசி¹ னோரே².

3

பா.வே.

1. மென்று சிற் - சுவடி 16, 481 எழுத்துப்பிழை நி>று.
2. மென்றி சிற் பெயரே - அனைத்துப் பதிப்புகளும்.

"மாத்திரை எழுத்தியல் எனத் தொடங்கும் நூற்பாவில் (பொ. 310) பொருள்வகை என இளம்பூரணர் கொண்ட பாடத்தின்படி செய்யுளியல் நூற்பாவில் பொருள்வகை இலக்கணம் கூறப்படவில்லை. பேரா. நச்சர். கொண்ட பாடம் கூற்றுவகை என்பது கூற்றுவகைகளைப் பற்றியே செய்யுளியலில் நிறுத்த முறையானே உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. எனவே கூற்றுவகை என்பதே சிறந்த பாடம்." வெ.ப. (பக். 212)

* "(ஆறு தலையிட்ட வைந்நா லைந்தும் என்னும்) வ.உ.சி. பாடம் பொருள் தருமாரில்லை. அதனால் வை என்பதை வை என்று கருதி, ஆறுதலை யிட்டன வந்நா லைந்தும் என்று பாடங் கொள்க." அடிகள். (பதிப்பு 70 பக். 1 அடிக். மேலும் காண்க பக். 22)

+ "மாத்திரை வகையும் (பொ. 311) என்ற இளம்பூரணர் பாடத்துக்குப் பிறர் மாத்திரை அளவும் எனக் கொண்டுள்ளனர். மாத்திரை என்பதோடு அளவு என்னும் சொல் தொடர்புடையது. மேலும் மாத்திரைகளின் வகைபாடுகளை எழுத்ததிகாரம் பேசவில்லை. மாறாக, எழுத்ததிகாரத்தில் மாத்திரைகளின் அளவே சுட்டியுரைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே பேரா. நச்சர். கொண்ட மாத்திரை அளவும் என்பது சிறப்புடைய பாடம்." வெ.ப. (பக். 213)

* "இந் நூற்பாவின் ஈற்றிலுள்ள என்றிசின் என்னும் சொல் நுவன்றிசின் என்றாற்போலத் தன்மை ஒருமை வினை முற்று ஆகும். என்றேன் என்று பொருள்படும்.

தொல்காப்பியர் என்ப, என்மனார், மொழிப, மொழிமனார் என்னும் படர்க்கைச் சொற்களைத் தந்து, புலவர் கூற்றாகவே இலக்கண விதிகளைக் கூறிச் செல்பவராதலாலும், இதன் பின்னர் நேர்பு, நிரைபு அசைகளைக் கூறும் நூற்பாவும், 'நெவகை உகரமொ டியைந்தவை வரினே நேர்பும் நிரையும் ஆகும் என்ப' எனப்புலவர்

1266-319 இருவகை யுகரமொ டியைந்தவை வரினே
நேர்பு நிரைபு மாகு மென்ப
குறிலிணை யுகர மல்வழி யான. 4

இதன் மூன்றாமடியைப் பேராசிரியரும் நச்சரும் தனி நூற்பாவாகக்
கொள்வர்.

1267-320 இயலசை முதலிரண் டேனைய வுரியசை.¹ 5

பா.வே.

1. டேனவை யுரியசை - இளம்பூரணர் பாடம்.
டேனை யுரியசை - பதிப்பு 70இல் சுவே.

1268-321 தனிக்குறின் முதலசை மொழிசிதைந்¹ தாகாது. 6

பா.வே.

1. மொழிசிதைத் - பேரா. நச்சர். பாடம்.

1269-322 ஒற்றெழுத் தியற்றே குற்றிய லிகரம். 7

1270-323 முற்றிய லுகரமு¹ மொழிசிதைத்துக் கொளா²
நிற்ற லின்றே யீற்றடி மருங்கினும். 8

பா.வே.

1. லுகர - சுவடி 575. முகரம் விடுபட்ட பிழை.

2. கொள்ளா - சுவடி 1. பிழை. பொருளில் பாடம்.

கூற்றாகவே இருத்தலானும் அந் நூற்பாவிற்கு வேறுபாடம் இருக்க வேண்டும் என்று
கருதி எல்லாப் பிரதிகளையும் நோக்கினேன். நோக்கியபொழுது தொன்னூல்
விளக்கத்தில் மட்டும், நேரும் நிரையும் என்றிசி னோரே எனப் படர்க்கைப் பாடம்
இருக்கக் கண்டேன். இதுவே பொருந்தும் என்பது என் கருத்து." அடிகள். (பதிப்பு 70
பக். 22)

"என்றிசினோர் என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. [அதாவது ஓர்கெட்டு என்றிசின் என
நின்றது] பால. (பதிப்பு 89 பக். 45)

இலக்கண மாற்றமோ, பொருள் மயக்கமோ வராமல் சொற்களை முதல், இடை,
கடையில் குறைத்துக் கொள்ளலே நேரிது. படர்க்கைச் சொல்லைத் தன்மைப் பொருள்
தருமாறு குறைத்தல் விரும்பத் தக்கதன்று. மேலும் நேர், நிரை போன்றன படர்க்கைப்
பெயர் என மிக எளிதில் விளங்கும். இக்காரணங்களால் அடிகள். கூற்று ஏற்கத்தக்கது.
ப.வெ.நா.

1271-324 குற்றிய லுகரமு முற்றிய லுகரமும்
ஒற்றொடு¹ தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே. 9

பா.வே.

1. ஒற்றொடுந் - சுவடி 1, 73 பதிப்புகள் 7, 12 உம்மை மிகை.

1272-325 அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி
வகுத்தன ருணர்த்தல்¹ வல்லோ ராரே. 10

பா.வே.

1. ருணர்த்தலும் - பேரா. நச்சர். பாடம். ருரைத்தலும் - பால. பாடம்.

1273-326 ஈரசை கொண்டு மூவசை புணர்ந்துஞ்¹
சீரியைந் திற்றது சீரெனப் படுமே. 11

பா.வே.

1. புணர்த்துஞ்⁺ - இளம்பூரணர். நச்சர். பாடம்

1274-327 இயலசை மயக்க மியற்சீ ரேனை(ய்)
உரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர். 12

1275-328 முன்னிரை¹ யுறினு² மன்ன வாகும். 13

பா.வே.

1. முன்னிரை - சுவடி 73. பிழை. பொருந்தாப் பாடம்.

2. யிறினு - இளம்பூரணர் பாடம். வரினு - நச்சர். பாடம்.

1276-329 நேரவ ணிற்பி னியற்சீர்ப் பால. 14

+ "ஓரசையொடு ஓரசை கூடிய அளவானே ஒரு சீராக நிறைதலின் ஈரசை கொண்டும் என்றும், வெள்ளைக் கென்றும், வஞ்சிக் கென்றும் வேறுபடப் பிறிதோர் அசைபுணர்ந்து நின்றலின் மூவசை புணர்ந்தும் என்றும் கூறினார். புணர்த்தும் எனப்பாடங்கொள்வார் உரையாசிரியர். அஃது 'இற்றது' என்பதனொடு இயையாமை அறிக." (பதிப்பு 89 பக். 13. இப்பதிப்பின் மூலபாடத்தில் புணர்த்தும் என உள்ளது அச்சப்பிழை.)

1277—330 இயலசை யீற்றுமு னூரியசை வரினே
நிரையசை யியல வாசு¹ மென்ப. 15

பா.வே.

1. யியைபே யாசு — சுவடி 73 பிழை. பொருந்தாப்பாடம்.

1278—331 அளபெடை யசைநிலை யாகலு முரித்தே. 16

1279—332 ஒற்றள பெடுப்பினு மற்றென மொழிய. 17

1280—333 இயற்சீ ரிறுதிமுன் னேரவ ணிற்பின்
உரிச்சீர் வெண்பா வாசு மென்ப. 18

1281—334 வஞ்சிச் சீரென வகைபெற் றனவே
வெண்சீ ரல்லா¹ மூவசை யென்ப.² 19

பா.வே.

1. ரெல்லா — சுவடி 115 எழுத்துப்பிழை. ருரெ.

2. யான — பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

1282—335 தன்பா வல்வழித் தானடை யின்றே¹. 20

பா.வே.

1. வின்றே — நச்சர். பால. பாடம்.

1283—336 வஞ்சி மருங்கி னெஞ்சிய வுரிய. 21

1284—337 வெண்பா வுரிச்சீ ராசிரிய வுரிச்சீர்
இன்பா நேரடிக் கொருங்குநிலை யிலவே. 22

1285—338 கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் பெறாஅ.¹ 23

பா.வே.

1. படாஅ. பேரா. நச்சர். பாடம்.

1286—339 கலித்தளை யடிவயி னேரீற் றியற்சீர்
நிலைக்குரித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே. 24

செய்யுளியல்	897
1287-340 வஞ்சி மருங்கினு மிறுதிநில் வாது. ¹	25
பா.வே.	
1. மிறுதி நில்லா - பேரா. நச்சர். பாடம்.	
1288-341 இசைநிலை நிறைய நிற்குவ தாயின் ¹ அசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறவே. ²	26
பா.வே.	
1. வாயின் - பேரா. பால. பாடம். நிற்குப வாயின் - பதிப்பு 70 இல் சு.வே.	
2. பெறவே - பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.	
1289-342 இயற்சீர்ப் பாற்படுத் தியற்றினர் கொளவே தளைவகை சிதையாத் தன்மை யான.	27
1290-343 வெண்சீ ரீற்றசை நிரையசை யியற்றே.	28
1291-344 இன்சீ ரியைய வருகுவ தாயின் வெண்சீர் வரையா ராசிரிய வடிக்கே.	29
1292-345 அந்நிலை மருங்கின் வஞ்சி யுரிச்சீர் ஒன்றுத லுடைய ¹ வொரோவொரு ² வழியே ³	30
பா.வே.	
1. ஒன்றுதலை யிட்ட - சுவடி 43A, 115, 575 பிழை. பொருளற்ற பாடம்.	
2. வொரோர் - பேரா. பாடம். வொரொரு - நச்சர். பால. பாடம்.	
3. வழிக்கே - சுவடி 1 பிழை.	
1293-346 நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே.	31
1294-347 அடியுள் எனவே தளையொடு தொடையே.	32
1295-348 அடியிறந்து வருத லில்லென மொழிப.	33

1296—349 அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் படுமே. 34

1297—350 நாலெழுத் தாதி யாக வாரெழுத்(து)
ஏறிய நிலத்தே¹ குறளடி யென்ப. 35

பா.வே.

1. நிலைத்தே - சுவடி 16. தொன்னூல் பாடம்.

1298—351 ஏழெழுத் தென்ப சிந்தடிக் களவே(ய்)
ஈரெழுத் தேற்ற மல்வழி யான¹⁺. 36

பா.வே.

1. ஈரெழுத்து மிகுதலு மியல்பென மொழிப - சுவடி 481. நினைவுப்பாடம் ஆகலாம்.

1299—352 பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே(ய்)
ஒத்த நாலெழுத் தேற்றலங்¹ கடையே. 37

பா.வே.

1. தொற்றலங் - சுவடி 73, 115 பதிப்பு 44, 69 பதிப்பு 81இல் சு.வே.

+ "ஈரெழுத் தேற்ற மல்வழியான எனவே பாடங்கொண்டனர் பண்டையுரையாசிரியர்கள். லகரமும் வகரமும் ஏடெழுதுவோரால் வேறுபாடின்றி யெழுதப்பெறுதலும் உண்டாதலின் அவ்வழியான எனப்பாடங்கொண்டு, 'சிந்தடிக்குச் சிற்றெல்லையாகிய அளவு ஏழெழுத்தென்று கூறுவர். அவ்விடத்து இரண்டெழுத்து மிக்கு வருதல் அதன் பேரெல்லையாகும்' எனப் பொருள் கூறுதற்கும் இடமுண்டு." வெள்ளை. (பதிப்பு 81 பக். 166-167)

* சுந்தரமூர்த்தியின் பேராசிரியப் பதிப்பிலும் (69) கழகத்தின் நச்சினார்க்கினியப் பதிப்பிலும் (44) ஒற்றலங்கடையே என மூல பாடம் உள்ளது. பேராசிரியரின் உரைப்பகுதியிலோ விசேட உரையிலோ மெய்யெழுத்துக்களைப் பற்றிய குறிப்பு எதுவும் இல்லை. நச்சர். தெளிவாக, "நான்கெழுத்தானாய நான்கு நிலனும் ஏற்றமாய் வராதவழி" என்கிறார். இதனால் அவர் கொண்ட பாடம் ஒற்றலங்கடையே என்பது சற்றும் ஐயமில்லாமல் புலனாகிறது. ஒற்றலங்கடையே என்பது யாப்பருங்கல விருத்தி யுடையாரும், தொன்னூலாரும் கொண்ட பாடமேயன்றித் தொல்காப்பியப் பாடவேறுபாடாகாது. இந்நிலையில் ஒற்றலங்கடையே என்பது நச்சரின் பாடம் என அடிகளும். (பதிப்பு 70 பக். 52 அடிக்.) பேராசிரியரின் பாடம் என வெள்ளையும் (பதிப்பு 81 பக். 181 அடிக்.) குறிப்பிடுவது ஆய்விற்குரியது. ப.வெ.நா.

1300—353 மூவைந் தெழுத்தே நெடிவடிச் சுளவே(ய்)
ஈரெழுத்து மிகுதலு மியல்பென மொழிப.¹

38

பா.வே.

1. மிகுத லிவட்பெறு மென்றே - சுவடி 43A பதிப்பு 24 இல் சு.வே.
மிகுதலு மீறுபெறு மென்ப - சுவடி 16.
மிகுதலு மிவட்பெறு மென்ப - பதிப்பு 22இல் சு.வே.

1301—354 மூவா நெழுத்தே¹ கழிநெடிற் சுளவே(ய்)
ஈரெழுத்து மிகுதலு மியல்பென மொழிப.²

39

பா.வே.

1. நெழுத்துங் - சுவடி 1 உம்மை மிகை.
2. மிவட்பெறு மென்ப - பேரா. நச்சர். பாடம்.

1302—355 சீர்நிலை தானே யைந்தெழுத் திறவாது.

40

இந்நூற்பாவையும் அடுத்ததையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாக
இளம்பூரணர் கொள்கின்றார்.

“இச் சூத்திரத்தில் ‘ஒத்த நாலெழுத் தேற்றலங் கடையே’ என இளம்பூரணர் முதலியோர் பாடங்கொண்டனர். ‘ஒத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே’ என யாப்பருங்கலவிருத்தியுரையாசிரியர் கொண்டனர். தொல்காப்பியவுரைகளிற் காணப்படும் ஏற்றலங்கடையே என்ற தொடர் ஏற்றமாய் வராதவழி என்னும் பொருளைத் தெளிவாகத் தராமையானும், எழுத்துக்களை எண்ணி அடிகளை ஐவகையாகப் பகுக்குமிடத்து ஒற்றெழுத்துக்களும் ஒற்றின் தன்மையவாகிய குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் என்னும் எழுத்துக்களும் எண்ணப்படா என்பதனை வெளிப்படக்கூறுதல் ஆசிரியர் கடமையாதலானும் ஒற்றலங்கடையே என யாப்பருங்கலவிருத்தியாசிரியர் கொண்ட பாடமே பொருட்பொருத்தமுடையதாகும். ஐவகையடிகட்கும் நடுவணதாகிய நேரடிக்குக்கூறிய ஒற்றலங்கடையே என்ற தொடர் இதன்முன் கூறப்பட்ட குறளடி சிந்தடிகளோடும் இதன் பின்னர்க் கூறப்படும் நெடிவடி கழிநெடிவடிகளோடும் சென்றியையும்வண்ணம் இச்சூத்திரத்துட் சிங்க நோக்காக அமைந்துள்ளமை நுணுகியுணரத் தகுவதாகும்.” வெள்ளை. (பதிப்பு 81 பக். 187)

இங்கு ஒற்றலங்கடையே என்பதனைச் சிங்க நோக்காகக் குறளடி முதலிய ஐவகை அடிகளுக்கு மட்டும் கொண்டால், ‘சீர்நிலை தானே ஐந்தெழுத்து இறவாது நேர்நிலை வஞ்சிக்கு ஆறும் ஆறும்’ என்னும் நூற்பாவிற்குப் பொருந்தாதா? “உயிரில் எழுத்தும் எண்ணப் படாஅ” எனப் பின்னர்க் கூறப்பெறுவதால் இப்பாடம் கூறுவது கூறுவாகாதா? அநுவாதம் எனக் கொள்ளலாகாதோ எனின் முதலில் விதி கூறிய பிறகே அநுவதிக்க வேண்டுமாதலின் அவ்வாறு கொள்ள இயலுமா? என்பன போன்ற தடைகள் இருப்பதால் வெள்ளைவாரணனாரின் இக்கருத்து ஆழமான மறுபரிசீலனைக்கு உரியது. ப.வெ.நா.

1303-356 நேர்நிலை¹ வஞ்சிக் காறு மாகும். 41

பா.வே.

1. நேர்நிரை⁺ - இளம்பூரணர் பாடம்.

1304-357 எழுத்தள வெஞ்சினுஞ்¹ சீர்நிலை தானே
குன்றலு மிகுதலு மில்லென மொழிப. 42

பா.வே.

1. பெஞ்சினும் - சுவடி 1. பிழை.

1305-358 உயிரில் லெழுத்து மெண்ணப் படாஅ(வ்)
உயிர்த்திற மியக்க மின்மை யான. 43

1306-359 வஞ்சி யடியே யிருசீர்த் தாகும். 44

1307-360 தன்சீ ரெழுத்தின் சிறுமை¹ மூன்றே. 45

பா.வே.

1. சின்மை - பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

+ "இரண்டாம் அடியை 'நேர்நிலை வஞ்சிக் காறும் ஆகும்' எனக் கொண்டு இரு சீரால் வரும் சமநிலை வஞ்சிக்கு ஒரு சீரில் ஆறெழுத்து வரும் எனப்பொருள் கூறுகின்றனர் பேராசிரியரும் நச்சரும். இவர்கள் கொள்ளும் பாடமும் கூறும்பொருளும் பொருத்தமாக உள்ளன. எனவே நேர்நிரை வஞ்சி என்னும் பாடத்தைவிட நேர்நிலைவஞ்சி என்ற பாடமே ஏற்புடையதாகக் கொள்ளலாம்." வெ.ப. (பக். 213)

* "இளம்பூரணர் வஞ்சிச்சீரின் எழுத்துச் சிறுமையை உணர்த்தும் நூற்பாவினைத் 'தன்சீர் எழுத்தின் சிறுமை மூன்றே' என்று பாடம் ஒதி. 'வஞ்சியுரிச்சீரின் சிறுமை மூன்றெழுத்தென்று கொள்ளப்படும்' என்று உரை எழுதியுள்ளார். இவர் உரையில் நூற்பாப் பாடமும் உரையும் ஒத்துள்ளன.

பேரா. நச்சர். உரைப்பதிப்பில் 'தன்சீ ரெழுத்தின் சின்மை மூன்றே' என்று பாடந்தரப்பட்டுள்ளது. ஆனால், பேரா. 'வஞ்சியுரிச்சீர் மூன்றெழுத்துச் சிறுமை பெறும்' என்பர். நச்சர். 'ஈண்டுச் சிறுமைக்கு எல்லை கூறுகின்றது' என்று நுதலியதுரைத்து 'வஞ்சிச் சீர்க்கு எழுத்தின் சிறுமை மூன்றே' என்பர். இவர்கள் உரையில் நூற்பாப் பாடமும் உரையும் ஒவ்வ வில்லை.

சிறுமைக்கும் சின்மைக்கும் அடிப்படையில் வேறுபாடிருத்தலால் இந்நூற்பாவிற்ருச் சிறுமை என்று இளம்பூரணர் கொண்ட பாடமே நல்ல பாடம் என்க." அடிகள். (பதிப்பு 70 பக். 62)

செய்யுளியல் 301

1308-361 முச்சீ ரானும் வருமிட னுடைத்தே. 46

1309-362 அசைகூ னாகு மவ்வயி னான. 47

1310-363 சீர்கூ னாத¹ னேரடிக் குரித்தே. 48

பா.வே.

1. னாகுத - சுவடி 73 வெள்ளைப்பாடம்.

1311-364 ஐவகை யடியும்¹ விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்தும்²
எழுபது வகையின்³ வழுவில வாசி(ய்)
அறுநூற் நிருபத் தைந்தா கும்மே. 49

பா.வே.

1. யடிக்கும் - சுவடி 115 பிழை.

2. நிலத்த - பேரா. நச்சர். பாடம்.

3. வகைமையின் - பேரா. பாடம்.

வகைமைய - பால. பாடம். இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.

1312-365 ஆங்ஙனம்¹ விரிப்பி னளவிறந் தனவே
பாங்குற வுணர்ந்தோர் பன்னுங் காலை. 50

பா.வே.

1. ஆங்கனம் - பேரா. பால. பாடம்.

1313-366 ஐவகை யடியு மாசிரியக்¹ குரிய. 51

பா.வே.

1. மாசிரியத்துக் - சுவடி 73. பொருந்தாப்பாடம்.

1314-367 விராஅய் வரினு மொருநிலை யிலவே. 52

1315-368 தன்சீர்¹ வகையினுந் தளைநிலை வகையினும்
இன்சீர் வகையி னைந்தடிக்கு முரிய
தன்சீ¹ ருள்வழித் தளைவகை² வேண்டா. 53

பேராசிரியரும் நச்சரும் இதன் முதல்இரண்டு அடிகளை ஒரு நூற்பா ஆகவும் மூன்றாவதைத் தனி நூற்பாவாகவும் கொண்டுள்ளனர்.*

பா.வே.

1. மின்சீர் - சுவடி 16 எழுத்துப்பிழை.
2. தளைநிலை - சுவடி 115. பிழை. பொருந்தாப்பாடம்.

1316-369 சீரியன்¹ மருங்கி னோரசை² யொப்பின்
ஆசிரியத் தளையென் றறியல்³ வேண்டும். 54

பா.வே.

1. சீரியை - பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.
2. னோரசை - பதிப்பு 70இல் அச்சுப்பிழை
3. றறையல் - சுவடி 43A, பதிப்பு 24 இலும் 70 இலும் சு.வே.
றறைதல் - பதிப்பு 70இல் சு.வே.

1317-370 குறளடி முதலா வளவடி காறும்
உறழ்நிலை யிலவே வஞ்சிக் கென்ப. 55

1318-371 அளவுஞ் சிந்தம் வெள்ளைக் குரிய¹
தளைவகை யொன்றாத் தன்மை யான. 56

பால. இதன் ஒவ்வொரு அடியையும் தனித்தனி நூற்பாவாகக் கொண்டார்.*

பா.வே.

1. குரியத் - சுவடி 575 பிழை தகரமெய் மிகை.

+ "இச்சுத்திரத்து இறுதியடியைப் பிரித்துத் தனிச் சுத்திரமாக உரைப்பார் பேராசிரியரும் நச்சரும். உரையாசிரியர் கொண்ட முறையே நூல்நெறிக் கொத்ததென்க." பால. (பதிப்பு 89 பக். 46)

* "இவை (57, 58) இரண்டனையும் ஒரு சுத்திரமாக உரைத்தார் உரையாசிரியர். இவற்றுள் விதிக்கப்பெற்றவை வேறுவேறு விதிகளானமையான் இரண்டு சுத்திரமாகக் கோடலே சால்படைக் கென்க" பால. (பதிப்பு 89 பக். 49)

- 1319-372 அளவடி மிகுதி யுளப்படத் தோன்றி(ய்)
இருநெடி லடியுங் கலியிற் குரிய. 57
- 1320-373 நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்துநிரை தட்டல்¹
வரைநிலை யின்றே யவ்வடிக்² கென்ப. 58
- பா.வே.
1. தட்பினும் - பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.
2. யளவடிக் - பதிப்புகள் 24, 70 இல் சு.வே. பிழை.
- 1321-374 விராஅய தளையு மொருநிலை யிலவே.¹ 59
- பா.வே.
1. யின்றே - பேரா. நச்சர். பாடம்.
- இதுவே எனப்பாடங் கொள்வர் இளம்பூரணர் என்னும் பதிப்பு 69
பக். 50இன் அடிக்குறிப்பு அச்சப்பிழை. இலவே என்க.
- 1322-375 இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கின்
நிலைக்குரி¹ மரபி² னிற்பவு முளவே.³ 60
- பா.வே.
1. நிலைக்குரிய - சுவடி 575 பிழை. யாப்புக்கடங்கா வெள்ளைப்பாடம்.
2. மருங்கி - சுவடி 476
3. னிற்கவும் பெறுமே - பேரா. நச்சர். பாடம்.
- 1323-376 வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப. 61
- 1324-377 அறுசீ ரடியே யாசிரியத் தளையொடு
நெறிபெற்று வருஉ நேரடி முன்னே. 62
- 1325-378 எழுசீ ரடியே முடுகிய னடக்கும். 63

1326-379 முடுகியல் வரையார் முதலிரண் டடிக்கும்¹. 64

பா.வே.

1. முதலீரடிக்கும் - பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

1327-380 ஆசிரிய மருங்கினும் வெண்பா மருங்கினும்
மூவகை யடியும் முன்னுத விலவே. 65

1328-381 ஈற்றய லடியே யாசிரிய மருங்கிற்
றோற்ற முச்சீர்த் தாகு மென்ப. 66

1329-382 இடையும் வரையார் தொடையுணர்ந் தோரே¹. 67

பா.வே.

1. தொடையுணர்வோரே - பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

1330-383 முச்சீர் முரற்கையு ணிறையவு¹ நிற்கும். 68

பா.வே.

1. நிறையவு - சுவடி 115 எழுத்துப்பிழை. ணி>நி

1331-384 வஞ்சித் தூக்கே செந்தூக் கியற்றே. 69

1332-385 வெண்பா வீற்றடி¹ முச்சீர்த் தாகும். 70

இளம்பூரணர் இதனையும் அடுத்த நூற்பாவையும் இணைத்து ஒரே
நூற்பாவாகக் கொண்டுள்ளார்.

பா.வே.

1. வெண்பாட் டீற்றடி - பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

1333-386 அசைச்சீர்த் தாகு¹ மவ்வழி யான.² 71

பா.வே.

1. அசைச்சீ ராகு - சுவடி 1, 115, 4871 பிழை.

2. மவ்வயி னான - பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

1334-387 நேரீற் றியற்சீர் நிரையு நிரைபுஞ்
சீரேற் றிறூஉ¹ மியற்கைய வென்ப.

72

பா.வே.

1. நியலும் - பால. பாடம். இதற்குச் சுவடிச் சான்றில்லை.

1335-388 நிரையவ ணிற்பி னேரு நேர்பும்¹
வரைவின் றென்ப வாய்மொழிப் புலவர்.

பா.வே.

1. நிரையும் - சுவடி 115 பிழை. பொருந்தாப்பாடம்.

1336-389 எழுசீ¹ ரிறுதி யாசிரியங் கலியே.

74

பா.வே.

1. முச்சீ - பதிப்பு 70 இல் சு.வே. பொருந்தாப்பாடம்.

1337-390 வெண்பா வியலினும்¹ பண்புற முடியும்.

75

பா.வே.

1. வியலும் - சுவடி 1 பிழை.

1338-391 எழுத்து முதலா வீண்டிய வடியிற்
குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்¹
யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர்.

76

பா.வே.

1. நாட்டில் - பதிப்புகள் 12, 22, 70இல் சு.வே. சிறப்பிலி.

பாத்தல் - பதிப்புகள் 12, 22, 70இல் வெள்ளைப்பாடம்.

1339-392 பாட்டுரை நாலே வாய்மொழி பிசியே(ய்)
அங்கத முதுசொ லவ்வேழ்¹ நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்

நாற்பே² ரெல்லை யகத்தவர்³ வழங்கும்
யாப்பின் வழிய⁴ தென்மனார்⁵ புலவர்.

77

பா.வே.

1. முதுசொலோ டவ்வே - பேரா. பாடம். முதுசொலொ டவ்வேழ - பால. பாடம். முதுசோலே டவ்வேழ - பதிப்பு 69இல் அச்சுப்பிழை.
2. நாற்பெய - பேரா. நச்சர். பாடம்.
3. யகத்தவாய் - சுவடி 1, 73 நினைவுப்பாடம் ஆகலாம்.
4. மொழிய - சுவடி 1, 73, 115, 481 பதிப்பு 70
5. வென்மனார் - சுவடி 1

1340-393 மரபே தானும்

நாற்சொல் வியலான் யாப்புவழிப் பட்டன்று¹

78

பா.வே.

1. பட்டன - பேரா. நச்சர். பாடம்.

1341-394 அகவ லென்ப தாசிரி யம்மே.

79

1342-395 அஃதன்¹ றென்ப வெண்பா யாப்பே.

80

பா.வே.

1. அஃதான் - பேரா. பாடம்

அதாஅன் - நச்சர். பால. பாடம்.

1343-396 துள்ள லோசை கலியென மொழிப.

81

1344-397 தூங்க லோசை வஞ்சி யாகும்.

82

1345-398 மருட்பா வேணை யிருசா ரல்லது¹
தானிது வென்னுந் தன்மை² யின்றே.

83

பா.வே.

1. யிருசார் பல்லது - சுவடி 1. நினைவுப்பாடமாகலாம்.
2. தனிநிலை - பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

செய்யுளியல் 307

1346-399 அவ்வியல் பல்லது¹ பாட்டாங்குக்² கிளவார். 84

பா.வே.

1. அவ்விய லல்லது - பேரா. பால. பாடம்.

2. பாட்டாங்குக் - சுவடி 1, 575 பதிப்பு 70இல் ச.வே.

1347-400 தூக்கியல் வகையே யாங்கென மொழிப. 85

1348-401 மோனை யெதுகை முரணே யியல்பென
நானெறி¹ மரபின்² தொடைவகை யென்ப. 86

பா.வே.

1. நானெறி - சுவடி 1, 73. பிழை. தொகை வேண்டப்படுகிறது.

2. மரபின்⁺ - சுவடி 1, 73. பிழை.

1349-402 அளபெடை தலைப்பெய வைந்து¹ மாகும். 87

பா.வே.

1. தலைப்பெய் தைந்து - பதிப்பு 22 இல் ச.வே. சிறப்பற்ற பாடம்.

1350-403 பொழிப்பு மொருவஞ்¹ செந்தொடை மரபும்
அமைந்தவை² தெரியி னவையுமா றுளவே. 88

பா.வே.

1. மொருவஞ் - சுவடி 16. எழுத்துப்பிழை

2. அமைத்தனர் - பேரா. நச்சர். பாடம்.

1351-404 நிரனிறுத் தமைத்தலு மிரட்டை யாப்பும்
மொழிந்தவற் றியலான் முற்று மென்ப. 89

+ சுவடி 1, 73 ஆகிய இரண்டிலும் மரபின் என்பது பாடம் எனச் ச.வே.சு. குறித்துள்ளார். இதனால் இச்சுவடிகள் இரண்டிலும் மெய்யெழுத்துக்கள் புள்ளி பெற்றுள்ளன எனப் புலனாகிறது. இதனால் இச்சுவடிகள் மிக அண்மைக் காலத்தே எழுதப்பட்டனவாகலாம். ப.வே.நா.

1352-405 அடிதொறுந் தலையெழுத்¹ தொப்பது மோனை. 90

பா.வே.

1. முதலெழுத் - சுவடி 1, 16, 115, 575 பதிப்புகள் 22, 70 இல் சு.வே.

1353-406 அஃதொழித் தொன்றி னெதுகை யாகும்.¹ 91

பா.வே.

1. தொன்ற லெதுகைத் தொடையே - பதிப்புகள் 22, 38இல் சு.வே.

1354-407 ஆயிரு தொடைக்குங்¹ கிளையெழுத்² தூரிய. 92

பா.வே.

1. துடைக்குங் - சுவடி 481 எழுத்துப்பிழை. தொது

2. இனவெழுத் - பதிப்பு 70இல் சு.வே.

1355-408 மொழியினும் பொருளினு முரணுதல் முரணே. 93

1356-409 இறுவா யொன்ற லியைபின் யாப்பே.¹ 94

பா.வே.

1. யொப்பினஃ தியைபென மொழிப - இளம்பூரணர் பாடம்.

யொன்றி னியைப்பின் யாப்பே - சுவடி 16. எழுத்துப்பிழை.

1357-410 அளபெழி னவையே யளபெடைத் தொடையே. 95

1358-411 ஒரு¹ ரிடையிட் டெதுகை யாயிற்
பொழிப்பென மொழிதல்¹ புலவ² ராரே. 96

பா.வே.

1. மொழிப⁺ - பதிப்பு 119 பதிப்புகள் 38, 70, 81இல் சு.வே.

2. புலவோ - பால. பாடம் . சுவடிச் சான்றில்லை.

+ மொழிப புலவ ராரே எனக்காணப்படும் பேரா. மூலபாடம் பிழையானது. மொழிப என்பது வினை முற்று. மொழிபபுலவர் எனக் கொள்ளின் ஆறே பொருளற்ற சொல். மொழிப எனப் பாடங்கொண்டால் மூன்று நான்காம் சீர்கள் புலமையாரே எனத் திருத்தப்படவேண்டும். பேராசிரியர் உரையிலிருந்து அவர் கொண்ட பாடத்தைத் தெளிவாக உணர இயலாததால் இது ஏதெழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையாகவே கருதப்படவேண்டும். ப.வெ.நா. (தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

1359-412 இருசீ ரிடையிடி னொருஉவென மொழிப.

97

1360-413 சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற்
சொல்லியற் புலவர்¹ செந்தொடை யென்ப.

98

பா.வே.

1. புலவரது - நான்கு உரையாசிரியர்களும் கொண்ட பாடம். சுவடி 1, 73, ஆகிய இரண்டிலும் பதிப்புகள் 22, 38, 70 ஆகியவற்றில் சுவடி வேறுபாடாகவும் புலவர் என்னும் பாடம் உள்ளது. நூற்பாவின் இன்னொசை கருதியும், சுட்டுச்சொல் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதின்மையாலும் இப்பதிப்பில் இப்பாடம் ஏற்கப்பட்டுகிறது.

1361-414 மெய்பெறு மரபிற் றொடைவகை தாமே(ய்)¹
ஐய்² ராயிரத் தாறைஞ் ஞாற்றொடு
தொண்டுதலை³ யிட்ட பத்துக்குறை யெழுநூற்(று)⁴
ஒன்பஃ தென்ப⁵ வுணர்ந்திசி னோரே.

99

பா.வே.

1. தானே - சுவடி 73. பிழை. இது ஒருமைப்பாடம்.

2. ஐய்யீ - சுவடி 16 பிழை. யகரமெய் மிகை.

* மூன்று உரையாசிரியர்களும் புலவ ராதே என்பதையே பாடமாகக் கொண்டுள்ளனர். இதுவரை ஆராயப்பெற்ற எல்லாச் சுவடிகளிலும் புலவராறே என்பதே பாடம். இலக்கண வகையிலோ, அன்றி யாப்புலகையிலோ இப்பாடத்திற்குத் தடையொன்றுமில்லை. எனினும் பால. சுவடிச் சான்றுகளின்றிப் புலவோ ராதே என்ற பாடத்தைத் தாமே படைத்துக் கொண்டுள்ளார். கே.எம்.வி. "ஆஓ வாகும் பெயருமா ருளவே ஆயிட னறிதல் செய்யு ளுள்ளே" (சொல். 198) என்னும் விதிப்படிச் சிறுபான்மை அகரம் ஓகாரம் ஆகும்; அப்படிப் புலவர் - புலவோர் ஆயிறறு" ணவிறார். வழக்கில் பயிலும் பாடங்களுக்கு இலக்கண அமைதி கூறுதல் மரபாகுமேயன்றி, இல்லாதவற்றைப் பழைய பாடங்களாகப் படைத்து மொழிதல் மரபன்று. ப.வெ.நா.

3. தொன்றுதலை⁺ - சுவடி 73 பால. பாடம்.
4. எழுநூறு^{*} - பதிப்பு 120
5. ஒன்று மென்ப - இளம்பூரணர் பால. பாடம்.

+ தொன்று எனப் பாடங்கொள்ளும் பால. கூறுவதாவது:- "தொன்று என்னும் பாடத்தை யாவரும் தொண்டு என்றே வைத்து அதற்கு ஒன்பது எனப்பொருள் கூறியுள்ளனர். தொண்டு என்பதற்கு உரிச்சொற் பகுதி தொள் என்பதாகும். இதன்டியாகத் தொளை, தொள்ளை, தொளி, தொடு, தொண்டு, தோண்டு என்னும் பெயரும் வினையுமாகிய சொற்களே பிறக்கும். அவ்வழித் தொண்டு என்பது வளைவு, சுளிவு, நெளிவு, தொய்வு, குனிவு, தளர்வு என்னும் பொருள் தருதலன்றித் தொன்மை, முன்மை, பழமை என்னும் பொருள் பயத்தல் இல்லை.

பத்தென்னும் எண்ணிற்குத் தொன்மையாயது என்பதைக் குறிக்க ஆசிரியர் தொன்று எனக் கூறியுள்ளார். இதன் உரிச்சொற் பகுதி தொல் என்பதாகும். இதன் வழித் தொல், தொல்லை, தொலை, தொன்மை, தொன்று என்னும் பெயர்கள் பிறக்கும். எனவே தொண்டு என்னும் சொற்குத் தொன்மை என்பது பொருளாகாமை தெரியலாம்.

இனி, மலைபடு கடாத்தில் வரும், 'தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடு திவவு' என்பதற்குப் பொருள் 'இறுக்கவும் தளர்க்கவும் ஏற்பச் சுற்றி வளைத்துக் கட்டப்பெற்ற திவவு' என்பதாகும். திவவு வார்க்கட்டு, தொடித்திரிவன்ன என்ற உவமத்தானும் அஃது உணரப்படும்.

இனிப் பரிபாடல் 3இல் வரும், 'ஆறென ஏழென எட்டெனத் தொண்டென நால்வகை ஊழிஎன்' என்னும் அடியில் வரும் தொண்டு ஏழெழுதுவோரால் நிகழ்ந்த பிழையாகும். அஃது, 'ஏழென எட்டெனத் தொன்றென' என்றே இருத்தல் வேண்டும்.

தொன்றுதொட்டு என்பது தொண்டுதொட்டு எனப் பேச்சுவழக்கில் திரிந்த பிழைவழக்கை ஆராயாமல் நோக்கித் தொண்டென்பதற்குப் பழையது. முந்தியது எனத் தவறாகப் பொருள் கொண்டனர் போலும். அன்றித் தொன்றென்பதன் அடியாகப் பிறந்து திரிந்த தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம் என்பவற்றுள் தொண் - தொள் என்பவை முதனிலையாக நின்றலை நோக்கி அதுவே உண்மை எனவும் கருதியிருக்கலாம். அவை தொல்நூறு, தொல்லாயிரம் என்பவற்றைத் திரித்து அமைத்துக் கொண்டவையே.... (பதிப்பு 89 பக் 80, 81)

- * இளம்பூரணம் பதிப்பு 24இல், எழுநூற் றொன்படி தென்ப என உள்ளது. இதே இளம்பூரணம் பதிப்பு 70இன் பாடம், எழுநூறு ஒன்று மென்ப என்பதாம். இவ்வேறுபாடு பற்றி வெள்ளை, கூறும் விளக்கம் வருமாறு:-

"வடிவு பெற்ற மரபினையுடைய தொடையினது பாகுபாடு பதின்மூவாயிரத் தறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது என இளம்பூரணர் இச்சுத்திரத்திற்குப் பொருள் கொண்டிருத்தலால், மெய்பெறு வகையிற் றொடைவகை தாமே யையீராயிரத் தாறைஞ் ஞூற்றொடு தொண்டுதலை யிட்ட பத்துக்குறை யெழுநூற் றொன்று மென்ப வுணர்ந்திசி னோரே என்பதே இச்சுத்திரத்திற்கு இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம் என்பதும், தொண்டு தலையிட்ட பத்துக்குறை யெழுநூற் றொன்படி தென்ப என்பது பேராசிரியர் கொண்ட பாடம் என்பதும், அஃது ஏழெழுதுவோரால் இளம்பூரணருரையில் தவறாகச்

செய்யுளியல்

311

1362—415 தெரிந்தனர் விரிப்பின் வரம்பில வாசும்.¹

100

பா.வே.

1. பல்கும் — பேரா. நச்சர். பாடம்.

1363—416 தொடைநிலை வகையே¹ யாங்கென மொழிப.⁺

101

பா.வே.

1. தொடைவகை நிலையே — பேரா. நச்சர். பாடம்.

1364—417 மாத்திரை முதலா வடிநிலை¹ காறும்
நோக்குதற் காரண நோக்கெனப் படுமே.

102

பா.வே.

1. வடிநிறை — பேரா. நச்சர். பாடம்.

சேர்க்கப்பட்ட தென்பதும் இவ்விருவர் உரையினையும் ஒப்புநோக்கி ஆராய்வார்க்கு இனிது விளங்கும்." (பதிப்பு 81 பக். 456)

இந் நூற்பாவின் பாட வேறுபாடுகள் பற்றிய உரையாசிரியர்களின் கருத்துக்களையும் ஆய்வுரைகளையும் வெள்ளைவாரணனாரின் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் உரைவளத்தில் (பதிப்பு 81) காண்க.

+ "தொல்காப்பியர் எடுத்துக்கொண்ட செய்தி முடியுமிடத்தே முடிக்கும் நூற்பாவைக் கூறுவது வழக்கம். தூக்கினை முடிக்குமிடத்தே, 'தூக்கியல் வகையே ஆங்கென மொழிப' (செய். 83) என்றும், 'தொடைநிலை வகையே ஆங்கென மொழிப' என்றும், பாக்களின் அளவியலைக் கூறி முடிக்குமிடத்து, 'அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே' (செய். 156) என்றும், செய்யுள் அளவியலைக் கூறி முடிக்குமிடத்து, 'கிளரியல் வகையிற் கிளந்தன தெரியின் அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே' (செய் 176) என்றும், கைகோள்களை எடுத்துக்கூறி முடிக்கும்பொழுது, 'மெய்பெறு மலையே கைகோள் வகையே' (செய். 180) என்றும், வண்ணத்தைக் கூறி முடிக்கும்பொழுது, 'வண்ணந்தாமே யிலையென மொழிப' (செய். 226) என்றும் கூறுவனவற்றைக் காண்க. இத்தகைய நூற்பாக்கள் எல்லா உறுப்பிற்கும் இருந்திருக்கலாம். அவை சிதைந்தன போலும். இம்மாற்றம் உரைகாரர்களுக்கு முற்பட்டு நிகழ்ந்ததாதல் வேண்டும். இவை வண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைவாதலின் இடைச்செருகல் ஆகலாம் எனவும் சிலர் கருதுவர்." அடிகள். (பதிப்பு 70 பக். 173—174)

1365-418 ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக் கலியென
நாலியற் றென்ப பாவகை விரியே.¹ 103

பா.வே.

1. பாவிரி வகையே-பதிப்புகள் 22,24 இல் சு.வே.

1366-419 அந்நிலை¹ மருங்கி னறமுத லாகிய
மும்முதற் பொருட்டு முரிய வென்ப. 104

பா.வே.

1. அந்நிலை-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.

1367-420 பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின்
ஆசிரி யப்பா வெண்பா வென்றாங்(கு)
ஆயிரு பாவினு ளடங்கு மென்ப. 105

1368-421 ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி யேனை
வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப. 106

1369-422 வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாக்கு¹ முரித்தே. 107

பா.வே.

1. நாற்பாற்கு-பதிப்பு 74 பதிப்பு 70 இல் சு.வே. மேலும் இது "சி.வை.தா.
பதிப்புப் பாடம். இதனைப் பிழைப்பாடம் என்பர் ரா.ரா." எனக் குறிப்பு.
சுவடி 1இலும் நாற்பாற்கு எனப் பாடம்.

நாற்பாவிற்கு-சுவடி 115, 575 யாப்பிற்கியையாப் பாடம்.

1370-423 வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ. 108

1371-424 வாயுறை வாழ்த்தே யவையடக் கியலே
செவியறி யுறாஉவென்¹ வவையு மன்ன.^T 109

பா.வே.

1. பென் றவையு-நச்சர் பால பாடம்

1372-425 வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின¹
வேம்புங் கடுவும் போல² வெஞ்சொற்
றாங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்(று)
ஓம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே.

110

பா.வே.

1. சுவடி 481 இல் வயங்க நாடின என்னும் தொடர் இல்லை.
2. கடுமும் போல்வன-பதிப்பு 38 இல் சு.வே.

1373-426 அவையடக் கியலே யரிறபத் தெரியின்
வல்லா¹ கூறினும் வகுத்தனர்² கொண்மினென்(று)
எல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழிந் தன்றே.³

111

பா.வே.

1. வல்லார்-சுவடி 1, 16, 73, 575 பொருந்தாப்பாடம்.
வல்லாங்கு-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
2. வகுத்தன-சுவடி 481 பிழை. ரகர மெய் விடுபட்டது.
3. தென்றே-சுவடி 481 எழுத்துப்பிழை. த > தெ.
தன்றே-சுவடி 1 பதிப்பு 38 இல் சு.வே.

1374-427 செவியுறை தானே
பொங்குத லின்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிதல்¹ கடனெனச் செவியுறுத் தன்றே².

112

பா.வே.

1. தவிலுதல்-சுவடி 1, 115 பொருந்தாப்பாடம்.
"தவிலுதல் என்பது முன் அச்சுப் பிரதிப்பாடம். அவிதல் என்பதே
எட்டுப்பாடம். பிற உரையாசிரியர்கள் கொண்ட பாடமும் இதுவே"
பதிப்பு 12 இல் அடிக்குறிப்பு.
2. தன்றே-நச்சர். பால. பாடம்.

1375-428 ஒத்தா ழிசையு மண்டில யாப்புங்
குட்டமு நேரடிக் கொட்டின வென்ப.

113

- 1376-429 குட்ட மெருத்தடி யுடைத்து மாகும். 114
- 1377-430 மண்டிலங்¹ குட்ட மென்றிவை யிரண்டுஞ்
செந்தூக் சியல வென்மனார் புலவர். 115
- பா.வே.
1. மண்டலங்-சுவடி 481, 575 எழுத்துப்பிழை டி > ட
- 1378-431 நெடுவெண் பாட்டே குறுவெண் பாட்டே
கைக்கிளை பரிபாட் டங்கதச்¹ செய்யுளொ(டு)
ஒத்தவை² யெல்லாம் வெண்பா யாப்பின. 116
- பா.வே.
1. அங்கதஞ்-பேரா.மறுக்கும் பாடம்; யார் கொண்டதெனத் தெரியவில்லை.
2. செய்யு ளொத்தவை-சுவடி 115
- 1379-432 கைக்கிளை தானே வெண்பா வாசி(ய்)
ஆசிரிய வியலான் முடியவும் பெறுமே. 117
- 1380-433 பரிபா டல்லே தொகைநிலை வகையின்¹
இதுபா வெண்ணு மியனெறி யின்றிப்
பொதுவாய் நிறற்றற்கு முரித்தென மொழிப. 118
- பா.வே.
1. விரியின்-பேரா. நச்சர் பாடம்.
வகையான்-சுவடி 1
தொகைவகை நிலையின்-சுவடி 476 நினைவுப்பாடமாகலாம்.
- 1381-434 கொச்சக மராகஞ் சுரிதக மெருத்தொடு
செப்பிய நான்குந் தனக்குறுப் பாகக்
காமங் சுண்ணிய நிலைமைத் தாகும். 119
- 1382-435 சொற்சீ ரடியு முடுகிய லடியும்
அப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும்.¹ 120

பா.வே.

1. குரியவு மாகும்-சுவடி 1,73 உம்மை மிகை.

1383-436 சுட்டுரை வகையா நெண்ணொடு புணர்ந்தும்
முற்றடி¹ யின்றிக் குறைவுசீர்த் தாகியும்
மொழியசை யாகியும் வழியசை புணர்த்துஞ்²
சொற்சீர்த் திறுதல் சொற்சீர்க் கியல்பே.

121

பா.வே.

1. முட்டடி-பேரா. பால பாடம்
2. புணர்ந்துஞ்-பேரா. பால பாடம்

1384-437 அங்கதந் தானே யறிறபத் தெரியிற்
செம்பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே.

122

1385-438 செம்பொரு ளாயின்¹ வசையெனப் படுமே.

123

பா.வே.

1. ளாவன-நச்சர். பாடம்
ளாயின-இளம்பூரணர் பாடம்

1386-439 மொழிகரந்த! மொழியினது¹ பழிகரப்² பாகும்.

124

பா.வே.

1. சொல்லினது-பேரா. பாடம்
2. பழிப்-கவடி 1 பிழை. கர என்னும் எழுத்துகள் விடுபட்டன.

1387-440 செய்யுட் டாமே யிரண்டென மொழிப.

125

1388-441 புகழொடும்¹ பொருளொடும் புணர்ந்தன் றாயின்
செவியுறைச் செய்யு ளென்மனார் புலவர்.²

126

பா.வே.

1. துகளொடும்⁺-பேரா. நச்சர். பாடம்.
2. எதுவென மொழிப-பேரா. நச்சர். பாடம்

* புகழொடும் பொருளொடும் என்பதூஉம் பாடமாக உரைப்ப. புகழும் பொருளும் புணர்ப்பது அங்கதமாயின் அஃதமையும் ; அற்றன்றாயின் ஈண்டு ஆராய்ச்சி இன்று என்பது. என்னை? 'வசையொடும் நசையொடும் புணர்ந்தன் றாயினங்கதச் செய்யுள்' ண மேல் ஒதுமாதலின் இவனென்பது." பேரா.

"புகழொடும் பொருளொடும் என்று பாடமோதின் மேல் 'வசையொடும் நசையொடும்' என்பது பொருந்தாதாம்." நச்சர்.

1389—442 வசையொடு நசையொடும் புணர்ந்தன் றாயின்
அங்கதச் செய்யு ளென்மணார் புலவர். 127

1390—443 ஒத்தா ழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே
கொச்சக முறழொடு¹ கலிநால் வகைத்தே. 128

பா.வே.

1. முறழ்வென்ற—பதிப்புகள் 22, 70 இல் சு.வே.

1391—444 அவற்றுள்¹
ஒத்தா ழிசைக்கலி யிருவகைத் தாகும். 129

பா.வே.

1. சுவடி 73, 115 பதிப்பு 44 ஆகியவற்றில் இச் சொற்சீரடி இல்லை.

1392—445 இடைநிலைப் பாட்டே¹ தரவுபோக்² கடையென்³
நடையின்⁴ றொழுகு மொன்றென மொழிப. 130

பா.வே.

1. பாட்டுத்—சுவடி 73, 575

பாட்டொடு—சுவடி 481 பொருந்தாப்பாடம்

2. தரவுபெயர்க்—சுவடி 73 பொருந்தாப்பாடம்

3. கரையென—சுவடி 476 பொருந்தாப்பாடம்

கிடையென—பதிப்பு 70 இல் சு.வே. பொருந்தாப்பாடம்

4. நடையின்—இளம்பூரணர், பேரா. பாடம்

1393—446 தரவே தானு நாலடி யிழிபாய்
ஆறிரண் டுயர்வும் பிறவும்¹ பெறுமே. 131

பா.வே.

1. ஆறி ரண்டுயர் வேறவும்—சுவடி 1, 115, 476, 481

ஆறி ரண்டுயர் பேறவும்—சுவடி 73, 575 பதிப்புகள் 7, 12

ஆறிரண் டுயர்பென் றறையவும்—பதிப்பு 22

ஆறிரண் டுயர்பென் றேறவும்—பதிப்பு 89

1394-447 இடைநிலைப் பாட்டே

தரவகப் பட்ட மரபின தென்ப.¹

132

பா.வே.

1. வென்ப⁺ - இளம்பூரணர், பால. பாடம்.1395-448 அடைநிலைக்¹ கிளவி தாழிசைப் பின்னர்
நடைநவின் றொழுகு மாங்கென மொழிப.²

133

பா.வே.

1. இடைநிலைக்-சுவடி 1 பதிப்புகள் 24, 70 இல் சு.வே.

2. மாங்கென் கிளவி* - பேரா. நச்சர் பாடம்.

1396-449 போக்கியல்¹ வகையே வைப்பெனப் படுமே.

134

இதனோடு அடுத்ததையும் இணைத்து இளம்பூரணர் ஒரே நூற்பாவாகக்
கொண்டுள்ளார்.

பா.வே.

1. போகியல்-சுவடி 73, எழுத்துப்பிழை. ககர மெய் விடுபட்டது.

+ "தரவகப் பட்ட மரபின தென்ப என்பது பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும்
கொண்ட பாடம். ஒத்து மூன்றடுக்கி வருவன ஒத்தாழிசையாதலின் மரபின (வென்ப)
என்ற பாடமே சிறப்புடையது." வெள்ளை. (பதிப்பு 81 பக். 644 அடிக்.)* "இளம்பூரணர் இந்நூற்பாவின் இறுதியை ஆங்கென மொழிப எனப் பாடம் ஒதி,
ஆங்கு அசை என்றார்.பேராசிரியரும் நச்சரும் ஆங்கென் கிளவி எனப் பாடம் ஒதி. தாழிசைப் பின்னர்
ஆங்கு தனிச் சொல்லாய் நின்று பயிலும் என்பர்.கவிப்பாவில் ஆங்கு என்னும் சொல் தனிச்சொல்லாய் வரும் என்பதை. 'ஆங்கு என்
கிளவி அடையாத் தொடைபட நீங்கி யிசைக்கும் நிலையது தனிச்சொல்'
(பா.வி.கழக.பக்.300) என்னும் காக்கைபாடினியத்தால் அறிந்து கொள்ளலாம். எனவே,
காக்கைபாடினியச் சான்றிருத்தலால் 'ஆங்கென் கிளவி' என்ற பாடமே நன்று."
அடிகள். (பதிப்பு 70 பக்.246)* ஆங்கு என்பதே தனிச்சொல்லாக வருமென்பார் நச்சர். (பேராசிரியரும் இக்
ஆத்திரே.) அது குன்றக் கூறலாமாறுணர்க." பால (பதிப்பு 89 பக்.114)

1397-450 தரவிய லொத்து மதனகப் பட்டும்¹
புரைதீ ரிறுதி நிலையுரைத் தன்றே.² 135

பா.வே.

1. பட்டும்⁺ -பதிப்பு 7 அச்சப்பிழையாகலாம்
படுமே-எல்லாப் பதிப்புகளிலும்
2. நிலையுரித் தன்றே-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
நிலையுரைத் தின்றே-சுவடி 481

1398-451 ஏனை யொன்றே
தேவார்ப் பராஅய¹ முன்னிலைக் கண்ணே. 136

பா.வே.

1. பராஅ -இளம்பூரணர் பாடம்.

1399-452 அதுவே
வண்ணக மொருபோ கெனவிரு வகைத்தே. 137

+ அதனகப் பட்டும் என்னும் பாடம் 16, 73, 476 ஆகிய மூன்று சுவடிகளில் காணப்படுகிறது. சி.வை.தாவின் பதிப்பின் (7) பட்டும் என்னும் பாடம் அச்சப்பிழையாகலாம்.

இளம்பூரணப் பதிப்புகளில் மூலபாடம் அதனகப் படுமே என இருக்க, உரைப்பகுதியில், 'சரிதகம் என்பது வைப்பெனவும் பட்டும். அது தரவோடொத்த அளவிற்றாகியும் அதனிற் குறைந்த அளவிற்றாகியும் ' எனக் காணப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் அடிகள், "இளம்பூரணர் இந் நூற்பா உரையில், 'தரவோடொத்த ... அளவிற்றாகியும் ' என இரண்டிடத்து எண்ணும்மை வைத்து உரை எழுதலால் இந்நூற்பா, தரவிய லொத்தும் அதனகப் பட்டும் என்று பாடம் ஓத வேண்டும் போலும்" (பதிப்பு 70 பக்.249-250) எனக் கூறுவது சிறந்த ஆய்வுக் குறிப்பாகும்.

வெள்ளை. தம் ஆய்வுரையில், 'அது (சரிதகம்) தரவோடு ஒத்த (அடி) அளவினதாகியும் அதனிற் குறைந்த (அடி) அளவினதாகியும் ' (பதிப்பு 81 பக்.664) என இரண்டு எண்ணும்மைகளைக் கொண்டே பொருள்வரைகிறார்.

16, 73, 476 என்னும் எண்களிடப்பெற்ற மூன்று சுவடிச் சான்றுகளைக் கொண்டும், இளம்பூரணருரை யுள்ளிட்ட பிற சான்றுகளைக் கொண்டும் இப்பதிப்பில் அதனகப் பட்டும் என்னும் பாடமே மூலபாடமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ப.வெ.நா.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்

- 1400—453 வண்ணகந் தானே
தரவே தாழிசை யெண்ணே வாரமென்(று)
அந்நால் வகையிற் றோன்று மென்ப. 138
- பால. முதலடியில் முதற்சீராக அவற்றுள் எனச் சேர்த்துக் கொள்வார்.
- 1401—454 தரவே தானும்
நான்கு மாறு மெட்டு மென்ற
நேரடி பற்றிய நிலைமைத் தாகும். 139
- 1402—455 ஒத்துமுன் றாகு மொத்தா ழிசையே. 140
- இளம்பூரணர் இதனையும் அடுத்ததையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொண்டுள்ளார்.
- 1403—456 தரவிற் சுருங்கித் தோன்று மென்ப. 141
- 1404—457 அடக்கியல் வாரந் தரவோ டொக்கும். 142
- 1405—458 முதற்றொடை பெருகிச்¹ சுருங்கும னெண்ணே. 143

பா.வே.

1. பெருக்கிச்—சுவடி 575 பிழை. தன்வினையே பொருந்தும்.

* "இளம்பூரணருரை பேராசிரியருரை நச்சுரைகளில் இந்நூற்பாவிற்குத் 'தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே' என்ற பாடமே உள்ளது. வ.உ.சி. பராஅ என்றொரு பாடம் காட்டுகிறார். அது மவ்வீற்றொற்று அழிந்த பாடம். அவ்வீறு இருப்பின் பராஅம் என்று இருக்கும்.

இனி, இளம்பூரணர் உரையைப் பதவுரையாக்கிப் பார்ப்போம்.

'..... தேவர்ப் பராஅம்—தேவரைப் பராவும் பொருண்மைத்து ' என ஆகும்.

இங்கே பராஅம் என்பது முற்று. பராஅய என்ற பாடம் மூன்றாசிரியர் உரையுடனும் பொருந்தவில்லை.

'ஏனை ஒன்றே தேவரைப் பரவிய முன்னிலைக் கண்ணது' என்று உரை கூறினால் பராஅய என்பதை எச்சமாகக் கொள்ளலாம்.

அடியார்க்கு நல்லார். ' ஏனை யொன்றே தேவர்ப் பராவுதன் முன்னிலைக் கண்ணே ' (சிலப்.கடலாடு.35) எனப்பாடம் ஒதுவர்." அடிகள். (பதிப்பு 70 பக்.250—251)

- 1406—459 எண்ணிடை யொழித வேத மின்றே
சின்ன மல்லாக்¹ காலை யான. 144
- பா.வே.
1. மில்லாக்—சுவடி 115 பால. பாடம். பதிப்பு 70 இல் ரா.ரா. பாடம் என
அடிக்குறிப்பு.
- 1407—460 ஒருபோ சியற்கையு மிருவகைத் தாகும். 145
- 1408—461 கொச்சக வொருபோ கம்போ தரங்கமென்(று)
ஒப்ப நாடி¹ யுணர்தல் வேண்டும். 146
- பா.வே.
1. நாட்டி—பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
- 1409—462 தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றுந்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியும்
எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும்
அடக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது
கொச்சக வொருபோ காகு மென்ப. 147
- சுவடி எண் 1இல் இந் நூற்பாவின் முதலடியாக அவற்றுள் என்னும்
சொற்சீரடி காணப்படுகிறது. இவ்வடி தேவையற்றதாகும்.
- 1410—463 ஒருபான் சிறுமை யிரட்டியத¹ னுயர்பே. 148
- பா.வே.
1. யிரண்டடி—சுவடி 476 பிழை. இருபதடி என்பதே நுவல் பொருள்.
- 1411—464 அம்போ தரங்க மறுபதிற் றடித்தே
செம்பால் வாரஞ் சிறுமைக் கெல்லை. 149

1412-465 எருத்தே கொச்சக மராகஞ் சிற்றெண்
அடக்கியல் வாரமொ டந்நிலைக்¹ குறித்தே. 150

பா.வே.

1. வாரமொ டைந்நிலைக்⁺-பேரா. பாடம் என்பது பதிப்பு 70
வாரமொ டைந்நிலைக்-நச்சர். பாடம் என்பது பதிப்பு 70

1413-466 ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலாற்
நிரிபின்றி¹ முடிவது² கலிவெண் பாட்டே. 151

பா.வே.

1. நிரிவின்றி -சுவடி 1, 16, 575 பதிப்பு 44
2. வருவது^{*} -பேரா.நச்சர். பாடம்.

1414-467 தரவும் போக்கும் பாட்டிடை¹ மிடைந்தும்
ஐஞ்சீ ரடுக்கியு மாறுமெய் பெற்றும்
வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும்

+ ஐந்நிலை என்பது பேரா.நச்சர் பாடம் என்னும் அரிய செய்தியை அடிகள். தெளிவாகக் காட்டுகிறார். ஆனால் பேரா. பதிப்புகள் 33, 74 நச்சர் பதிப்பு 44, உரை வளப்பதிப்பு 81 ஆகியன அந்நிலை என்பதனையே மூலபாடமாகக் கொண்டுள்ளன.

பேரா.நச்சர் இருவரும், 'ஐந்துறுப்புடையது அம்போதரங்க ஒருபொரு ' என்றே உரை கூறுவதை நோக்க அவர்களின் பாடம் ஐந்நிலை என்பதே என்பது இனிது விளங்கும். இதனால் மேற்கண்ட பதிப்புகளின் மூலபாடமாகிய அந்நிலை என்பதை அச்சப்பிழையாகவே கருதவேண்டியுள்ளது. ப.வெ.நா.

* "தொல்.செய்.பேரா. உரைப்பதிப்பில் 'நிரிபின்றி வருவது என்றும், நச். உரைப்பதிப்பில் நிரிவின்றி வருவது என்றும் ... காணப்படுகின்றன. ஆனால் பேரா. இந். நூற்பா உரையில், 'நிரிபின்றி முடியும் என்றதனானே' என்றெழுதுவதை நோக்கினால் நிரிபின்றி முடிவது என்ற பாடமே கொண்டார் போலும். இதுவே இளம்பூரணர் பாடம்." அடிகள். (பதிப்பு 70 பக்.274 அடிக்.)

* "இனி இந் நூற்பாவின் கண் முடிவது என்றுள்ள பாடத்தை வருவது எனக் கொண்டும், கொச்சகக் கலிப்பாவிற்குரிய இலக்கண நூற்பாவின் (தூ.154) முதல் மூன்றடிகளைத் துணித்து அவையும் கலிவெண்பாட்டிற்கே இலக்கணங் கூறுவதாகவுங் கொண்டு பேரா. உரை கூறியுள்ளார்." பாலு. (பதிப்பு 89 பக்.129)

பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென
நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே⁺.

152

இதன் முதல் மூன்றடிகளை ஒரு நூற்பா ஆகவும், பின் இரண்டு அடிகளை வேறொன்றாகவும் பேரா. நச்சர். இருவரும் கொள்வர்.

பா.வே.

1. இடையிடை—இளம்பூரணர் பாடம்.

1415—468 கூற்று மாற்றமு மிடையிடை மிடைந்து¹
போக்கின் ராக² லுறழ்கலிக் கியல்பே.

153

பா.வே.

1. மிடைந்தும்—பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

2. ராத—நச்சர். பால. பாடம்.

+ "இதன் முதல் மூன்றடியும் ஒரு துத்திரமாகவும் பின்னிரண்டடியும் மற்றொரு துத்திரமாகவும் கொண்டு, அவற்றுள் முன்னையது வெளிப்படு பொருளினதாய்-விரவுறுப்புடைய வெண்கலியின் இயல்புணர்த்தியதென்றும், பின்னையது மேலே ஒரு போகெனக் கூறப்பட்ட கொச்சகப் பாநிலை வகையான அகநிலைக் கொச்சகக் கலியின் இயல்புணர்த்திற்றென்றும் பேராசிரியரும் நச்சரும் பகுத்து உரை கூறி விளக்கியுள்ளனர்

அன்னோர் கருதுமாறு, 'வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும் ' என்னும் பயனிலைக்கு, ' வெளிப்படு பொருட்டாகிய வெண்கலிப்பா ' என்பது எழுவாயாக வந்து இயைந்தது என்பதற்கு ஏற்ப அவ்வெழுவாய் முன்னைய துத்திரங்களில் தெளிவாக இடம்பெறாமையானும், "பாநிலை வகையே கொச்சகக்கலி என்பதில் பாநிலைவகை யென்றது இன்ன பாவினது நிலையும் வகையும் என்பது விளங்கும் வகையில் அத்தொடர்ப் பொருளை அறிந்து கொள்ளுதல் இயலாதாகலானும், கலிப்பாவினை நால்வகைப்பட விரித்துரைக்கும் தொல்காப்பியனார் நிறுத்த முறையானே நான்காம் வகையாகிய கொச்சகத்தின் இலக்கணம் இதுவென்று உணர்ந்துகொள்ள இயலாதவாறு 'பாநிலை வகையே கொச்சகக்கலி என விளங்காவகையாற் துத்திரம் செய்யாராகலானும் இளம்பூரணர் கொண்ட வண்ணம் இதனை ஒரு துத்திரமாகக் கொண்டு, கொச்சகக்கலியாமாறு உணர்த்திற்று என்று கொள்ளுதலே தொல்காப்பியனார் கருத்துக்கு ஏற்புடையதாகும்." வெள்ளை. (பதிப்பு 81 பக்.806)

"இச் துத்திரத்தை இரண்டாக்கிப் பேரா. கூறும் உரைக் கருத்துக்கள் நூல்நெறிக்கு ஒவ்வாமையை அவருரையையே நோக்கித் தெளிக. விரிப்பின் பெருகும்." பால. (பதிப்பு 89 பக்.132)

1416-469 ஆசிரியப் பாட்டி னளவிற் கெல்லை(ய்)
ஆயிர மாகு மிழிபுமுன் றடியே.¹

154

பா.வே.

1. றடித்தே-பதிப்புகள் 22, 24, 70 இல் சு.வே. நினைவுப்பாடமாகலாம்.

1417-470 நெடுவெண் பாட்டே¹ முந்நான் கடித்தே²
குறுவெண் பாட்டிற் களவேழ்³ சீரே.

155

பா.வே.

1. பாட்டு-நச்சர். பால. பாடம்.
2. முந்நா லடித்தே-பேரா. நச்சர். பால. பாடம்
3. பாட்டிற் களவெழு-நச்சர். பால. பாடம்.
பாட்டின் அளவெழு-பேரா. பாடம்.

1418-471 அங்கதப் பாட்டள வவற்றோ¹ டொக்கும்.

156

பா.வே.

1. பாட்டவற் றளவோ-பேரா. பாடம்.
வதனோ-சுவடி 115

1419-472 கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்¹
செவியறி வாயுறை புறநிலை யென்றிவை²
தொகைநிலை³ மரபி⁴ னடியில வென்ப
முடிபொரு ளல்லா தடியள விலவே.⁵

157

பா.வே.

1. கைக்கிளை செய்யுள்-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
2. புறநிலை / வாயுறை செவியறி வென்றிவை-நச்சர். பாடம்.
3. தொகுநிலை-பேரா. நச்சர். பாடம்.

4. யளவி—பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

5. இவ்வடி பதிப்பு 120 ஒன்றில் மட்டுமே காணப்படுகிறது⁺.

+ இவ் வடியைப் பற்றி அடிகள். கூறுவதாவது :- "(யாப்பருங்கல) விருத்தியாசிரியர் தொல். செய்யுளியலில் அளவென்னும் உறுப்பினைக் கூறும் நூற்பாக்களில், ஆசிரியப்பாவின் அளவிற்கு (150) என்றும், ஆசிரிய நடைத்தே (104) என்றும், நெடுவெண் பாட்டே (151) என்றும், அங்கதப் பாட்டவற் (152) என்றும் வரும் நூற்பாக்களை அடிவரையறைக்கும், கலிவெண்பாட்டே ... அளவில வென்ப (153) என்றும், முடிபொரு ளல்லா தடியள விலவே (153) என்றும் வரும் நூற்பாக்களை அடிவரையறை யில்லாமைக்கும் எடுத்துக்காட்டி, 'என்றார் தொல்காப்பியர்' என்பர். இவர் கூற்றின்படி மேற்காட்டிய நூற்பாக்கள் எல்லாம் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களாக வேண்டும்.

ஆனால் மேல் நூற்பாக்களில் ஈற்றில் வந்துள்ள முடிபொரு ளல்லா தடியள விலவே என்னும் நூற்பா இளம்பூரணர், பேரா., நச்சர் உரையிலுள்ள மூலங்கள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

பின்னர் அம்மூவர் உரையையும் கூர்ந்து பார்த்தஅளவில் அவ்வரைகளில் இளம்பூரணர் உரை, கலிவெண் பாட்டே (153) என்னும் மேற்கண்ட நூற்பாவிற்கு, '... பொருண் முடியுங்காறும் வேண்டிய அடி வரப்பெறும் ' என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வரையுள், '... பொருள் முடியுங்காறும் வேண்டிய அடி வரப்பெறும் ' என்ற உரை, 'முடிபொரு ... விலவே' என்ற அடிக்கும் பொருளாயிருத்தலை உணர்ந்தேன்.

இளம்பூரணர் அவ்வாறு உரையெழுதியுள்ளதால் அந் நூற்பாவிற்கு, கலிவெண்பாட்டே ... தடியள விலவே என்ற நான்கடி நூற்பாவாக அவர் பாடங்கொண்டிருந்தார் என்பது தெளிவாகப் புலனாகின்றது.

ஆனால் பேராசிரியரும் நச்சரும் கலிவெண்பாட்டே என்னும் இந் நூற்பாவின் மூன்றாவது அடியைத் தொகுநிலை யளவி னடியில வென்ப எனப் பாடங்கொண்டு மூன்றடி நூற்பாவாகவே அமைத்துக்கொண்டு அதற்கியைய உரை எழுதியுள்ளனர்.

இளம்பூரணர் உரைப்பிரதியில் மூலபாடம் மூன்றடியாகவே உள்ளது. ஆனால் உரை 'முடிபொரு ... விலவே' என்ற மற்றொரு அடிக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. ... இவற்றால் நாம் உணர்ந்து கொள்வன:

1. கலிவெண் பாட்டே என்ற நூற்பாவினை நான்கடி நூற்பாவாகவே கொண்டு இளம்பூரணர் உரையெழுதியுள்ளார் என்பதும்

2. யா.க.வி. ஆசிரியரும் இளம்பூரணரைப் போலவே பாடங் கொண்டிருந்தார் என்பதும்

3. ஏடு எழுதியவர் பேரா. நச்சர். கொண்ட பாடம்போல் மூன்றடி நூற்பாவாகவே எழுதிவிட்டனர் என்பதுமாம். " (பதிப்பு 70 பக்.292-294)

அடிகளாசிரியரின் இக்கருத்து ஏற்புடையதாக இருத்தலால் இப்பதிப்பில் இந்நூற்பா நான்கடிகளை யுடையதாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இது உரையின்வழி மூலபாடத்தை நிர்ணயித்தலின்பாற்படும். ப.வெ.நா.

1420—473 புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறாஉவெனத்
திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதிற் றெரியின்
வெண்பா வியலினு மாசிரிய வியலினும்
பண்புற முடியும் பாவின வென்ப. 158

1421—474 பரிபா டல்லே¹
நாலீ ரைம்ப துயர்படி² யாக (வ்)
ஐயைந் தாகு மிழிபடிக்² கெல்லை. 159

பா.வே.

1. பரிபாட் டெல்லை—பேரா.பாடம்.

பரிபா டெல்லை—சுவடி 1 எழுத்துப்பிழை. டகர மெய் விடுபட்டது.

2. துயர்வடி. இழிவடி—சுவடி 1, 16, 73, 115, 575

1422—475 அளவியல் வகையே யனைவகைப்¹ படுமே. 160

பா.வே.

1. யனையவகைப்—சுவடி 575, பிழை, யகரம் மிகை.

1423—476 எழுநிலத் தெழுந்த செய்யுட் டெரியின்
அடிவரை யில்லன வாறென மொழிப. 161

1424—477 அவைதாம்

நூலி னான வுரையி னான

நொடியொடு புணர்ந்த பிசியி னான

ஏது நுதலிய முதுமொழி யான¹

மறைமொழி² கிளந்த மந்திரத் தான

கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னான. 162

பா.வே.

1. மொழியி னான—பதிப்புகள் 24,70 இல் சு.வே.

2. மறையொடு—பதிப்புகள் 24, 70 இல் சு.வே.

1425—478 அவற்றுள்¹

நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை²

முதலு முடிவு³ மாறுகோ ளின்றித்
 தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
 உண்ணின் றகன்ற வுரையொடு புணர்ந்து⁴
 நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன்⁵ பண்பே.

163

பா.வே.

1. இச் சொற்சீரடி சுவடி 115 இல் காணப்படவில்லை.
2. நுவலுங் காலை என்னும் தொடர் நச்சர். பாடத்தில் இல்லை.
 இதனையடுத்து, 'நுதலிய பொருளை முதலிற் கூறி' என ஓர் அடி அரசஞ்
 சண்முகனாரின் தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தியில் (பதி.10 பக்.103)
 அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வடி பிற பதிப்புகளிலோ சுவடிகளிலோ
 காணப்பெறவில்லை. அரசஞ் சண்முகனாருக்கு இவ்வடி எங்கிருந்து
 கிடைத்ததெனத் தெரியவில்லை.
3. முதனடு விறுதி-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
4. பொருந்தி-பேரா. நச்சர். பாடம்.
5. நுவலுதல்-சுவடி 476, பொருந்தாப் பாடம்.

1426-479 அதுவே தானு மொருநால்¹ வகைத்தே.

164

பா.வே.

1. மீரிரு-பேரா. நச்சர். பாடம்.

1427-480 ஒருபொரு ணுதலிய தூத்திரத் தானும்
 இனமொழி கிளந்த¹ வோத்தி னானும்
 பொதுமொழி கிளந்த² படலத் தானும்
 மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென்(று)
 ஆங்கனை³ மரபி னியலு மென்ப.

165

பா.வே.

1. கிளர்ந்த-சுவடி 476 பிழை. ரகரமெய் மிகை.
2. தொடரிய-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
3. ஆங்கென-சுவடி 115 எழுத்துப்பிழை என > என
 ஆங்கனய-சுவடி 575 பொருந்தாப்பாடம்

+ அரசஞ் சண்முகனார் தம் பாயிர விருத்தியில் இதனையும் அடுத்த நூற்பாவையும்
 (163,164) இணைத்து ஒரே தூத்திரமாகக் கொண்டுள்ளார். (பக்.110) இதற்குச் சுவடிச்
 சான்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ப.வெ.நா.

- 1428-481 அவற்றுள்
 சூத்திரந் தானே(ய்)
 ஆடி நிழலி னறியத் தோன்றி
 நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க¹
 யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே. 166

பா.வே.

1. விளக்கி-பதிப்புகள் 24, 70 இல் சு.வே.

- 1429-482 நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்(கு)
 ஓரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப(து)
 ஒத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர். 167

- 1430-483 ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
 பொதுமொழி தொடரினது படல மாகும்⁺. 168

- 1431-484 மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயிற்
 றோன்றுமொழிப் புலவரது¹ பிண்ட மென்ப. 169

பா.வே.

1. புலவர்-பதிப்பு 70 இல் சு.வே. யாப்பிற்கியைந்த நல்ல பாடம்.

- 1432-485 பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்
 பாவின் நெழுந்த கிளவி யானும்
 பொருளொடு புணராப்¹ பொய்ம்மொழி² யானும்
 பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென்(று)
 உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப.³ 170

பா.வே.

1. பொருண்மர பில்லாப்-இளம்பூரணர் பாடம்.
 2. பொய்மொழி-சுவடி 115, சந்திப்பிழை, மகரமெய் விடுபட்டது.
 3. மொழியே-பதிப்பு 22 இல் சு.வே. பொருந்தாப் பாடம்.

+ 'பொதுமொழி தொடரினது படல மாகும்' என்றே அனைத்துச் சுவடிகளிலும் பதிப்புகளிலும் காணப்படுகிறது. இவ்வடியின் ஓசை சிறப்பாக அமையவில்லை. அது ண்ணும் சுட்டுச் சொல் மிக இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதன்று. தோன்றாயெழுவாயாக அச்சொல் எளிதின் உய்த்துணரப்படும். எனவே இவ்வடி, பொதுமொழி தொடரின் படல மாகும் என இருக்கலாம். இளம்பூரணரின், 'தொடர்வுபடி அது படலம் எனப் பெயராம்' என்ற உரையடிப்படையில் மூலத்தில் அது ண்ணுஞ் சொல் நுழைந்திருக்கலாம். இந்த ஊகத்திற்குச் சுவடிச் சான்றுகள் இல்லை. ப.வெ.நா.

1433-486 அதுவே தானு மிருவகைத் தாகும்.¹⁺

171

பா.வே.

1. மோரிரு வகைத்தே-பேரா. பாடம்
மீரிரு வகைத்தே-நச்சர். பாடம்.

1434-487 ஒன்றே மற்றுஞ் செவிலிக் குரித்தே
ஒன்றே யார்க்கும் வரைநிலை யின்றே.

172

சுவடி எண் 1இல் இது தனித்தனி இரண்டு நூற்பாக்களாக
எழுதப்பட்டுள்ளது.

1435-488 ஒப்பொடு புணர்ந்த வுவமத் தானும்
தோன்றுவது கிளந்த துணிவி னானும்
என்றிரு வகைத்தே¹ பிசிநிலை வகையே.²

173

பா.வே.

1. வகைத்தென்ப-சுவடி. யாப்பிற்கியையாப் பாடம்.
2. பிசிவகை நிலையே-பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

1436-489 நுண்மையுஞ் சுருக்கமு மொளியுடை மையும்¹
மென்மையு² மென்றிலை விளங்கத் தோன்றிக்
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்
ஏது நுதலிய முதுமொழி யென்ப.

174

பா.வே.

1. மொளியு முடைமையும்-இளம்பூரணர் பாடம்
2. எண்மையும்-பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

+ பாலு இந் நூற்பாவையும், ஒன்றே மற்றும் எனத் தொடங்கும் அடுத்த நூற்பாவையும்
உரைவகைச் செய்யுட்கு இலக்கணம் கூறுவன அல்ல எனவும், குறிப்புமொழி பற்றிய
இலக்கணம் ஆகும் எனவும் கருதி எழுத்தொடும் சொல்லொடும் (175) என்னுப்
குத்திரத்தின்பின் மாற்றிக்கொண்டுள்ளார். இந்த வைப்புமுறை மாற்றத்திற்கு வேறு
சான்றுகள் இல்லை. (பதிப்பு 89 பக்.143 காண்க).

1437—490 நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த¹
மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப.

175

பா.வே.

1. கிளக்கும்—இளம்பூரணர் பாடம்.

1438—491 எழுத்தொடுஞ் சொல்லொடும் புணரா தாகிப்¹
பொருட்புறத் ததுவே குறிப்பு மொழியே.²

176

பா.வே.

1. தாகிய—பதிப்பு 74 அச்சுப்பிழை.

2. குறிப்புமொழி யென்ப—பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

1439—492 பாட்டிடைக் கலந்த பொருள வாகிப்
பாட்டி னியல பண்ணத்தி யியல்பே.¹

177

சுவடி 115இல் பண்ணத் தீயே எனப் பாடங்கொண்டு, அடுத்த
நூற்பாவையும் சேர்த்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

பா.வே.

1. பண்ணத் திய்யே—இளம்பூரணர் பாடம்.

பண்ணத் திய்யே—சுவடி 73, 115, 575 பிழை, யகர மெய் விடுபட்டது.

1440—493 அதுவே தானும் பிசியொடு மானும்.

178

1441—494 அடிநிமிர் கிளவி யீரா றாகும்⁺.

179

இதனை அடுத்ததுடன் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாக இளம்பூரணர்
கொண்டுள்ளார்.

+ பால இந் நூற்பாவிற் கு அடிநிமிர்பு கிளக்கின் ஈரா றாகும் எனப் பாடங் கொண்டு
கூறுவதாவது:-

"இச் சூத்திர பாடம் அடிநிமிர் கிளவி என உளது. அடிநிமிர்பு கிளக்கின் என்பதே
உண்மையான பாடம் என்பது பேரா.உரையான் அறியக் கிடக்கின்றது.
அவ்வுரையாவது:- "அப்பண்ணத்தியின் அடிப்பெருக்கங் கிளக்குங்கால் பன்னிரண்டாம்
என்பது. இங்ஙனம் உரைநோக்காது தவறாக அச்சிடப்பெற்றுள்ள சூத்திரங்கள் சில
உள."(பதிப்பு 89 பக்.149) (தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

1442-495 அடியிகந்து வரினுங் கடிநிலை யின்றே. 180

1443-496 கிளரியல்¹ வகையிற் கிளந்தன தெரியின்
அளவியல் வகையே யனைவகைப் படுமே. 181

பா.வே.

1. கிளரிய-நச்சர். பாடம்.

1444-497 கைக்கிளை முதலா யெழுபெருந்¹ திணையும்
முற்கிளந் தனவே முறைநெறி வகையின்.² 182

பா.வே.

1. யேழ்பெருந்-இளம்பூரணர். பால. பாடம்.

2. முறையி னான-இளம்பூரணர் பாடம்.

முறை(மை)யி னான-பால. பாடம்.

1445-498 காமப் புணர்ச்சியு மிடந்தலைப் பாடும்¹
பாங்கொடு தழாஅலுந் தோழியிற் புணர்வுமென்(று)
ஆங்கநால் வகையினு மடைந்தசார் போடு²
மறையென மொழிதன் மறையோ ராரே. 183

பா.வே.

1. படலும்-இளம்பூரணர், பால. பாடம்.

2. மடைந்த சார்வொடு-இளம்பூரணர், பால. பாடம்.

மடைந்த சார்பொடு-பேரா. பாடம்.

மறைந்த சால்பொடு-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.

பேரா. உரையால் அவர் கொண்ட பாடம் இன்னது எனத் தெளியலாமேயன்றி அதுவே தொல்காப்பிய மூலபாடம் எனத் துணிய இயலாது. இந் நூற்பாவிற் கு இளம்பூரணர், நாற்சீடியின் மிக்குவரும் பாட்டுப் பன்னிரண்டும் என உரை கூறுவதால் அவர் கொண்ட பாடம் அடிநிமிர் கிளவி என்பதுதான் எனப் புலனாகிறது. இந் நூற்பாவிற் கான நச்சர். உரை கிடைக்காததால் அவருடைய பாடம் இன்னதெனத் துணிய இயலவில்லை.

இவ்வாறு இந் நூற்பாவிற் கு இரண்டு பாடங்கள் கிடைக்கின்றன. பொருளில் மாறுபாடினமையால் காலப்பழமை கருதி இப் பதிப்பில் அடிநிமிர் கிளவி என்பது ஏற்கப்பட்டுள்ளது. ப.வெ.நா.

1446-499 மறைவெளிப் படுதலுந் தமரிற் பெறுதலும்
இவைமுத¹ லாகிய வியனெறி திரியாது
மலிவும்² புலவியு மூடலு முணர்வும்
பிரிவொடு புணர்ந்ததுங்³ சுற்பெனப் படுமே.

184

பா.வே.

1. இருமுத-நச்சர். பாடம். ரா.ரா. விற்கும் இதுவே.
2. மலிதலும்-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
3. புணர்ந்ததுங்-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.

1447-500 மெய்பெறு மவையே¹ கைகோள் வகையே.

185

பா.வே.

1. மெய்பெறு வகையே-பேரா. பாடம்.
மெய்பெற வகையே-நச்சர். பாடம்.

1448-501 பார்ப்பான் பாங்கன் ரோழி செவிலி
சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியொ(டு)
அளவியன் மரபி¹ னறுவகை யோருங்
களவினிற்² கிளவிக் குரிய ரென்ப.

186

பா.வே.

1. மருங்கி-இறை.கள.உரை. பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
2. களவிற்-இளம்பூரணர் பாடம்.

1449-502 பாணன் கூத்தன் விறலி பரத்தை(ய்)
ஆணஞ் சான்ற வறிவர் சுண்டோர்
பேணுதகு¹ சிறப்பிற் பார்ப்பான்² முதலா
முன்னுறக் கிளந்த வறுவரொடு³ தொகைஇத்
தொன்னெறி மரபிற் சுற்பிற் குரியர்.

187

பா.வே.

1. பேணுஞ், எண்டகு-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.

2. பார்ப்பார்-சுவடி 115, பிழை, ஒருமையே பொருந்தும்.

3. கிளவியொடு⁺-பேரா. நச்சர். பாடம்.

1450-503 ஊரு மயலுஞ் சேரி யோரும்

நோய்மருங் கறிநருந்¹ தந்தையுந் தன்னையுங்
கொண்டெடுத்து மொழியப் படுத லல்லது²
கூற்றவ ணின்மை யாப்புறத் தோன்றும்.

188

பா.வே.

1. நோய்மருந் தறிநரும்-சுவடி 1 பொருந்தாப் பாடம்.

நோய்மருங் கறிநரும்-சுவடி 115

2. தல்லதைக்-நச்சர். பாடம்.

1451-504 கிழவன் றன்னொடுங் கிழத்தி தன்னொடும்

நற்றாய் கூறன் முற்றத்தோன் றாது.

189

1452-505 ஒண்டொடி மாதர்¹ கிழவன் கிழத்தியொடு

கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப.

190

பா.வே.

1. மாதர்க்-பதிப்பு 24 அச்சுப்பிழை.

1453-506 இடைச்சுர மருங்கிற் கிழவன் கிழத்தியொடு

வழக்கிய லாணையிற் கிளத்தற்கு முரியன்.

191

+ "அறுவரொடு தொகைஇ என இளம்பூரணரும், முன்னுறக் கிளந்த கிளவியொடு தொகைஇ எனப் பேரா. நச்சரும் பாடங்கொண்டுள்ளனர். இந் நூற்பாவில் பாணன் முதலாக அறுவரும். முன் நூற்பாவில் பார்ப்பான் முதலாக அறுவரும் கூறப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் கற்பின்கண் கூற்று நிகழ்த்துதற் குரியார் என்பதே நூற்பாவின் கருத்து. முன்னர்க் கூறப்பட்ட கிளவியொடு என்பதைவிட அறுவரொடு என்ற பாடமே பொருத்தமாக உள்ளது. எனவே இங்கு இளம்பூரணர் கொண்ட பாடமே சிறப்புடையது." வெ.ப. (பக்.216)

1454-507 ஒழிந்தோர் கிளவி, கிழவன் கிழத்தியொடு
மொழிந்தாங் குரியர்¹ முன்னத்தி னெடுத்தே. 192

பா.வே.

1. மொழிந்தாங் குரிய-சுவடி 73 பிழை ரகரமெய் விடுபட்டது.
மொழிந்தாங்கு முரிய-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
மொழிந்தாங்கு முரியர்-சுவடி 575

1455-508 மனையோள் கிளவியுங் கிழவன் கிளவியும்
நினையுங் காலைக் கேட்குந்¹ ரவரே. 193

பா.வே.

1. கேட்குன-சுவடி 1,115,575 எழுத்துப்பிழை ந>ன

1456-509 பார்ப்பா ரறிவ¹ ரென்றிவர்² கிளவி
யார்க்கும் வரையார் யாப்பொடு புணர்ந்தே³⁺. 194

பா.வே.

1. ரறிவோ-பதிப்பு 24 இல் சு.வே.
2. ரன்றிரு-சுவடி 115 பொருந்தாப் பாடம்.
3. புணர்த்தே-இளம்பூரணர் பாடம்.

1457-510 பரத்தை வாயி லெனவிரு வீற்றுங்¹
கிழத்தியைச்² சுட்டாக் கிளப்புப் பயனிலவே.³ 195

பா.வே.

1. கூற்றுங் -பேரா.பாடம்
2. கிழத்தி-சுவடி 1, பிழை, இரண்டன் உருபு இன்றியமையாதது.
3. பயமிலவே-பேரா. நச்சர். பாடம் எனப் பதிப்பு 70 கூறுகிறது.
ஆனால் பதிப்பு 33,74 களில் பாடம் பயனிலவே என்றே உள்ளது.

+ பதிப்புகள் 2.7.14.22 ஆகிய நான்கிலும் இந்த நூற்பாவையடுத்து ஒருநெறிப் பட்டாங்கு என்னும் நூற்பா (197) இடம் பெற்றுள்ளது. ஏனைய உரைகளில் 'ஒருநெறி' நூற்பா 'ஞாயிறு திங்களை' அடுத்து உள்ளது. ஒருநெறி நூற்பா களன் கூறுவதாகும். ஞாயிறு திங்களோடு கேட்போர் நிறைவு பெறுகிறது. அதனை அடுத்துக் களன் கூறுவதே நிறுத்த முறையாகும். சுவடி எண் 73 இலும் இந்த இடமாற்றம் காணப்படுகிறது. ப.வெ.நா.

* "பரத்தையும் வாயில்களுமென்னும் இரண்டு வேறுபாட்டினும் எனவரும் பேரா.உரை கொண்டு, அவர் கொண்ட பாடம் பரத்தை வாயில் எனவிரு வீற்றும் என இளம்பூரணருரையிற் கண்ட பாடமே என்பதும் எனவிரு கூற்றும் என்ற பாடம் பிழைபட்ட தென்பதும் நன்கு தெளியப்படும்." வெள்ளை.(பதிப்பு 81 பக்.948 அடிக். இது 938 ஆம் பக்கத்தில் இடம்பெற வேண்டியது. தவறுதலாக 948 ஆம் பக்கத்தில் அச்சாகிவிட்டது.)

1458-511 வாயி லுசாவே தம்முளு முரிய.¹

196

பா.வே.

1. தம்மு னூரிய-நச்சர் பாடம். பதிப்பு 24,38
தாங்களு முரிய-பதிப்பு 38 இல் சு.வே.

1459-512 ஞாயிறு திங்க ளறிவே நாணே
கடலே கானல் விலங்கே மரணே
புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே(ய்)
அவையல பிறவு நுதலிய¹ நெறியாற்²
சொல்லுந்³ போலவுங் கேட்குந்⁴ போலவுஞ்
சொல்லியாங் கமையு மென்மனார் புலவர்.

197

பா.வே.

1. நுவலிய-பேரா.நச்சர் பாடம்.
2. நெறிய-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
பொருளாற்-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
3. சொல்லுன-சுவடி 1,73,115 எழுத்துப் பிழை ந>ன
4. கேட்குன-சுவடி 1,115 எழுத்துப் பிழை ந >ன

1460-513 ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங்
கரும நிகழ்ச்சி யிடமென மொழிப⁺.

198

1461-514 இறப்பே நிகழ்வே யெதிர தென்னுந்
திறத்தியன் மருங்கிற் றெரிந்தன ருணரப்¹
பொருணிகழ் வுரைப்பது கால மாகும்.

199

பா.வே.

1. ருள்ளப்-பேரா.பாடம்

1462-515 இதுநனி பயக்கு மிதன்மா றென்னுந்¹
தொகைநிலைக்² கிளவி பயனெனப் படுமே.

200

பா.வே.

1. மிதனா னென்னுந்-பேரா.பாடம்.
2. தொகுநிலைக்-இளம்பூரணர் பாடம்.

+ இவ் வியல் 193 ஆம் நூற்பா அடிக்குறிப்பைக் காண்க.

செய்யுளியல்

335

1463-516 உய்த்துணர் வின்றித் தலைவரு¹ பொருண்மையின்²
மெய்ப்பட முடிப்பது³ மெய்ப்பா டாகும்.

201

பா.வே.

1. தலைவரும்—சுவடி 1,73,575
2. பொருளான்—பேரா.நச்சர்.பால.பாடம்.
பொருளின்—சுவடி 115,481
3. முடிவது—பதிப்பு 70 இல் சு.வே.

1464-517 எண்வகை யியனெறி பிழையா தாகி
முன்னுறக் கிளந்த முடிவின¹ ததுவே.

202

பா.வே.

1. முடிபின—சுவடி 115.

1465-518 சொல்லொடுங் குறிப்பொடு¹ முடிவுகொ ளியற்கை²
புல்லிய³ கிளவி யெச்ச மாகும்.

203

பா.வே.

1. பொருளொடு—சுவடி 73 பொருந்தாப்பாடம்.
2. முடிவு கொள்ளியல்—பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
3. புல்கிய—பதிப்பு 70 இல் சு.வே.

1466-519 இவ்விடத் திம்மொழி யிவரிவர்க் குரியவென்(று)¹
அவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பது² முன்னம்.

204

பா.வே.

1. குரியரென்—பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
2. குரைப்பதை—சுவடி 575, பதிப்பு 70 இல் சு.வே.

1467-520 இன்பமு மிடும்பையும் புணர்வும் பிரிவும்
ஒழுக்கமு மென்றிவை யிழுக்குநெறி யின்றி(ய்)

இதுவா கத்திணைக்¹ குரிப்பொரு² ளென்னாது³
பொதுவாய் நின்றல் பொருள்வகை யென்ப.⁴

205

பா.வே.

1. இதுவ கத்திணைக்-சுவடி 73 பொருந்தாப் பாடம்.
2. குரிப்பொரு-சுவடி 73
குரியபொரு-சுவடி 575
3. ளெனுமது-சுவடி 1 பொருந்தாப் பாடம்.
4. என்க-பதிப்பு 70 இல் அச்சுப்பிழை.

1468-521 அவ்வம்¹ மாக்களும் விலங்கு மன்றிப்
பிறவவண் வரினுந் திறவதி னாடித்
தத்த மியலான்² மரபொடு முடியின்
அத்திறந் தானே துறையெனப் படுமே.

206

பா.வே.

1. அவ்வவ⁺-இளம்பூரணர் பாடம்
அவ்வ-நச்சர் பாடம்.
2. மியலின்-பேரா.பாடம்.
மியலன்-பதிப்பு 74 இல் அச்சுப்பிழை.

1469-522 அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினும்
இயன்றுபொருள் முடியத் தந்தன ருணர்த்தல்¹
மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்.²

207

பா.வே.

1. ருரைத்தல்-நச்சர். பால. பாடம்.
2. மொழிதல் பாட்டியல் வழக்கே-சுவடி 1 நினைவுப்பாடம் போலும்.

+ "அவ்வவ மாக்களும் என்பது பழைய அச்சுப்புத்தகத்தில் உள்ள பாடம். அவ்வம் மாக்களும் என்பது பேராசிரியருரையில் உள்ள பாடம். அவ்வம் மக்களும் என்பதே இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம் என்பது ஏழு பெருந்திணைக் குரிய மாந்தரும் எனவரும் உரைத்தொடரால் புலனாம்." வெள்ளை. (பதிப்பு 81 பக்.968 அடிக்க.)

1470-523 மாட்டு மெச்சமு நாட்ட வின்றி(ய்)¹
 உடனிலை² மொழியினுந் தொடைநிலை³ பெறுமே. 208

பா.வே.

1. மின்றி-பதிப்பு 70 இல் சு.வே. எழுத்துப்பிழை வி>மி
2. உடை நிலை-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
3. தொடர்நிலை-பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

1471-524 வண்ணந் தானே¹ நாலைந் தென்ப. 209

பா.வே.

1. தாமே-இளம்பூரணர் பாடம்

1472-525 அவைதாம்

பாஅ வண்ணந் தாஅ வண்ணம்
 வல்லிசை வண்ண மெல்லிசை வண்ணம்
 இயைபு வண்ண மளபெடை வண்ணம்
 நெடுஞ்சீர் வண்ணங் குறுஞ்சீர் வண்ணஞ்
 சித்திர வண்ண நலிபு வண்ணம்
 அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
 ஒழுகு வண்ண மொருஉ வண்ணம்
 எண்ணு வண்ண மகைப்பு வண்ணந்
 தூங்கல் வண்ண மேந்தல் வண்ணம்
 உருட்டு வண்ண முடுகு வண்ணமென்(று)
 ஆங்கென¹ மொழிப² வறிந்திசி னோரே. 210

பா.வே.

1. ஆங்கன-பேரா. பாடம்.
 ஆங்கன-நச்சர். பாடம்.
2. மறிப-நச்சர். பாடம்.

- 1473-526 அவற்றுள்
பாஅ வண்ணஞ்
சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்.¹⁺ 211
- பா.வே.
1. பாஅ வண்ணஞ் சொற்சீர்த் தாகி
நூற்பாற் பயில நோக்கின் நென்ப-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
நூற்பாப் பயிலும்-சுவடி 575
- 1474-527 தாஅ வண்ணம்
இடையிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்.¹ 212
- பா.வே.
1. தென்ப-பதிப்பு 70 இல் பேரா.பாடம் என உள்ளது. ஆனால் பதிப்புகள்
33,74 இரண்டிலும் தாகும் என்பதே பாடம்.
- 1475-528 வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுமே.¹ 213
- பா.வே.
1. வல்லெழுத்துப் பயிலும்-பேரா. நச்சர். பாடம்
- 1476-529 மெல்லிசை வண்ண மெல்லெழுத்து மிகுமே. 214
- 1477-530 இயைபு வண்ண மிடையெழுத்து மிகுமே. 215
- 1478-531 அளபெடை வண்ண மளபெடை பயிலும். 216
- 1479-532 நெடுஞ்சீர் வண்ண நெட்டெழுத்துப் பயிலும். 217
- 1480-533 குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும். 218

+ வெள்ளை. தம் உரைவளத்தில் பேராசிரியப் பகுதியில் மேலே நூற்பாற்பயிலு
மென்றமையின் என உரைப் பாடம் தந்து அடிக் குறிப்பில், "நூற்பாப்பயிலும்
என்றமையால் ஈண்டுப் பா என்றது துத்திரமாகிய நூற்பாவினை. நூற்பாப்பயிலும்
என்பதே பேரா. கொண்ட பாடம் எனக் கருத வேண்டியுள்ளது" என்கிறார்.(பக்.98(அ
அடிக்.) ஆனால் பதிப்புகள் 33,74 ஆகியவற்றில் பேரா.பாடம் நூற்பாற் என்றே
காணப்படுகிறது. எனவே இக்கருத்து மறுபரிசீலனைக் குரியது. ப.வெ.நா.

செய்யுளியல்	339
1481-534 சித்திர வண்ணம் நெடியவுங் குறியவு நேர்ந்துடன் வருமே. ¹	219
பா.வே.	
1. வருஉம்-நச்சர். பாடம்.	
1482-535 நலிபு வண்ண மாய்தம் பயிலும்.	220
1483-536 அகப்பாட்டு வண்ணம் முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் ¹ மேற்றே.	221
பா.வே.	
1. முடித்தன்-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.	
1484-537 புறப்பாட்டு வண்ணம் முடிந்தது போன்று ¹ முடியா தாகும்.	222
பா.வே.	
1. முடிந்த தொன்று-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.	
1485-538 ஒழுகு ¹ வண்ண மோசையி னொழுகும்.	223
பா.வே.	
1. ஒழுகும்-சுவடி 16 பால.பாடம்.	
1486-539 ஒருஉ வண்ண மொரீஇத் தொடுக்கும்.	224
பா.வே.	
1. மொரூஉத்தொடை-இளம்பூரணர். பால. பாடம்.	
1487-540 எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்.	225
1488-541 அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும்.	226
1489-542 தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்.	227

- 1490-543 ஏந்தல் வண்ணம்
சொல்லிய சொல்லிற்¹ சொல்லியது சிறக்கும். 228
- பா.வே.
1. சொல்லியது-பதிப்பு இல் சு.வே.
2. சொல்லின்-பால. பாடம்.
- 1491-544 உருட்டு வண்ண மராகந் தொடுக்கும். 229
- 1492-545 முடுகு வண்ண முடிவறி யாமல்¹
அடியிறந் தோடி² யதனோ ரற்றே. 230
- பா.வே.
1. பேரா.நச்சர்.பால. மூவரும் முடிவறியாமல் என்னுந் தொடரை ஏற்கவில்லை.⁺
2. தொழுகி-பதிப்பு 24 இல் பாடம்.
- 1493-546 வண்ணந் தாமே யிவையென¹ மொழிப. 231
- பா.வே.
1. யவையென-இளம்பூரணர், பால. பாடம்.
- 1494-547 வனப்பிய றானே வகுக்குங் காலைச்¹
சின்மென் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பின்²
அம்மை தானே³ யடிநிமிர் வின்றே. 232
- பா.வே.
1. இவ்வடி பேராசிரியம் தவிரப் பிறவற்றில் காணப்படவில்லை. மூலப்பதிப்பு
கள் 2,14 இரண்டிலும் உள்ளது.
வனப்பியாப்பிற்றானே வகுக்குங்காலை-சுவடி 73. பொருந்தாப்பாடம்.

+ "இச் சூத்திரத்தின் முதலடியிலுள்ள முடிவறியாமல் என்ற தொடருக்குரிய விளக்கம் இளம்பூரணர் உரையிற் காணப் படாமையாலும், இப் பாடம் ஏனைய உரையாசிரியர்களால் குறிக்கப் படாமையாலும் இத்தொடர் பிற்காலத்தில் ஏடெழுதுவாராற் சேர்க்கப் பெற்ற தெனவே கொள்ள வேண்டியுள்ளது." வெள்ளை. (பதிப்பு 81 பக்.1009)

"இளம்பூரணத்திலும், நச்சினார்க்கினியத்திலும் இத்தொடர் காணப்படவில்லை தொகைச் சூத்திரத்தின்கண்ணும், இவைபற்றிய இலக்கணச் சூத்திரங்களிடத்தும் வனப்பு என்னும் சொல் காணப்பெறவில்லை. ஆதலின் பேரா. படம் ஆய்தற்குரியது" பால (பதிப்பு 89 பக். 177)

2. நாய பனுவலோ-பேரா.பாடம்.
நாய பனுவலின்-நச்சர்.பாடம்.
நாய பனுவல்-சுவடி 73
3. தாமே-நச்சர்.பாடம்.

1495-548 செய்யுண் மொழியாற் சீர்புணைந்¹ தியாப்பின்
அவ்வகை தானே யழகெனப் படுமே.

233

பா.வே.

1. சீர்ப்புணைந்-சுவடி 1

1496-549 தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை(ய்)¹
உரையொடு புணர்ந்த பழமை² மேற்றே.

234

பா.வே.

. பேரா. நச்சர். பால. மூவரும் சொல்லுங்காலை என்னும் தொடரைக்
கொள்ளவில்லை.

2. யாப்பின்-பதிப்பு 38

1497-550 இழுமென் மொழியான் விழுமியது¹ நுவலினும்
பரந்த மொழியா னடிநிமிர்ந் தொழுசினுந்
தோலென மொழிப தொன்னெறிப்² புலவர்.

235

பா.வே.

1. விழுமிது-பதிப்பு 24 இல் சு.வே.
விழுமிய-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
2. தென்னெறிப்-பதிப்பு 70 இல் சு.வே. பொருந்தாப் பாடம்.
தென்மொழிப்-பதிப்பு 70 இல் சு.வே. சிறப்பிலாப் பாடம்.
தொன்மொழிப்-பேரா. பால. பாடம்.

1498-551 விருந்தே தானும்¹
புதுவது புனைந்த² யாப்பின் மேற்றே. 236

பா.வே.

1. விருந்து தானே-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.
2. கிளந்த-பேரா. நச்சர். பாடம்.
புணர்ந்த-பதிப்பு 17

1499-552 ஞகாரை¹ முதலா ளகாரை வீற்றுப்²
புள்ளி யிறுதி யியைபெனப் படுமே.³ 237

பா.வே.

1. ஞகார-இளம்பூரணர் பாடம்
2. ளகார வீற்றுப்-இளம்பூரணர் பாடம்
னகார வீற்றுப்-பதிப்பு 24 இல் அச்சுப்பிழை.
3. யியைபென மொழிப-பதிப்பு 70 இல் சு.வே.

1500-553 தெரிந்த¹ மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்தல்² வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே. 238

பா.வே.

1. சேரி-பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.
2. ஓதல்⁺-பதிப்பு 44
நேர்தல்-சுவடி 476 எழுத்துப்பிழை த>ந

1501-554 ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது¹
குறளடி முதலா வைந்தடி யொப்பித்(து)

+ சுவடியில் கிளந்துதொதல என இருத்தல் வேண்டும். ஏடு எழுதியோர் து என்னும் எழுத்தை விட்டுவிட ஏட்டுப்பாடம் கிளந்துதொதல என அமைந்து கிளந்துதொதல் எனப் படிக்கப் பட்டுவிட்டது. நச்சர். "செவ்விதாகக் கூறப்பட்டு ஆராய்ந்து காணாமை பொருள் தானே தோன்றச் செய்வது" என உரை கூறுவதால் அவர் கொண்ட பாடம் தேர்தல் வேண்டாது என்பதுதான் எனப் புலனாகிறது. ப.வெ.நா.

ஒங்கிய மொழியா னாங்கவண் மொழியின்²
இழைபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்.

239

பா.வே.

1. தடங்காது-பதிப்பு 24 இல் அச்சப்பிழை.
2. னாங்கண மொழுகின்-பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.

1502-555 செய்யுண் மருங்கின் மெய்பெற நாடி(ய்)
இழைத்த விலக்கணம் பிழைத்தது¹ போல
வருவவுள வேனும்² வந்தவற் றியலாற்
றிரிபின்றி³ முடித்த றெள்ளியோர் கடனே.

240

பா.வே.

1. பிழைத்தன-பேரா. நச்சர். பால. பாடம்.
2. வருவ வுளவெனினும்-பேரா.பாடம்.
வருபவுள வேனும்-நச்சர்.பாடம்.
வருவன வுளவேனும்-இளம்பூரணர் பாடம்.
இப்பதிப்பிற் கொண்டது சுவடி 115 இலும் பால.விலும் உள்ள பாடம்.
3. றிரிவின்றி-பேரா.நச்சர்.பாடம்.

செய்யுளியல் முற்றும்.

9. மரபியல்

1503-556 மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பிற்
பார்ப்பும் பறமுங் குட்டியுங் குருளையுங்
கன்றும் பிள்ளையு மகவு மறியுமென்(று)¹
ஒன்பதுங் குழவியொ டிளமைப்² பெயரே.

1

பா.வே.

1. மறியும்-பதிப்பு 24 இல் சு.வே.
2. டிளமைப்-பேரா.பாடம்.

1504-557 ஏறு¹ மேற்றையு மொருத்தலுங் களிறுஞ்
சேவுஞ் சேவலு மிரலையுங் கலையும்
மோத்தையுந் தகரு முதளு மப்பரும்²
போத்துங் கண்டியுங் கடுவனும் பிறவும்
யாத்த வாண்பாற் பெயரென மொழிப.

2

பா.வே.

1. எருது-இளம்பூரணர் பாடம்.
2. மும்பலும்⁺-சுவடி 73 பதிப்பு 22 பதிப்பு 38 இல் சு.வே.

1505-558 பேடையும் பெடையும் பெட்டையும்¹ பெண்ணும்
முடு நாகுங் கடமையு மளகும்
மந்தியும் பாட்டியும் பிணையும் பிணவும்²
அந்தஞ் சான்ற பிடியொடு³ பெண்ணே.

3

பா.வே.

1. பெட்டையும் பெடையும்-சுவடி 16,73,115
- 2 பிணாவும்-சுவடி 73,115 பால.பாடம்.
3. பிடியொடும்-சுவடி 73.

+ "இங்குக் குறிப்பிடப்பெறும் ஆண்பாற் பெயர்கள் பின்னே நூற்பாக்களில் பயில்பவை.
'மோத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும் யாத்த வென்ப பாட்டின் கண்ணே'(பொ.592)
எனவரும் நூற்பாவில் பயின்ற சொற்களே முன்னரும்(பொ.546) அமைந்தன.
பின்னுள்ள நூற்பாவில் அப்பரும் என்றே உள்ளதால் உம்பலும் என்பது
பொருத்தமில்லாத பாடம் என்பது தெளியப்படும்.

'அப்பரென்பது இக் காலத்து வீழ்ந்தது போலும்' என்ற பேராசிரியரின் குறிப்புரையால்
வழக்கிழந்த சொல்லை விடுத்துப் பிறிதொரு சொல்லைப் புகுத்தும் முயற்சியால்
இப்பாடம் பிறந்திருக்கலாம்".வெ.ப.(பக்.219)

- 1506-559 அவற்றுள்
பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை. 4
- 1507-560 தவழ்பவை தாமு மவற்றோ ரன்ன. 5
- 1508-561 மூங்கா வெருகெலி மூவரி யணிலோ(டு)
ஆங்கவை நான்குங் குட்டிக் குரிய. 6
- 1509-562 பறழெனப் படினு முறழாண் டில்லை. 7
- 1510-563 நாயே பன்றி புலிமுய னான்கும்
ஆயுங் காலைக் குருளை யென்ப. 8
- 1511-564 நரியு மற்றே நாடினர் கொளினே.¹ 9
- பா.வே.
1. கொளவே-பதிப்பு 22 பொருந்தாப்பாடம்
- 1512-565 குட்டியும் பறமுங் கூற்றவண் வரையார். 10
- 1513-566 பிள்ளைப் பெயரும் பிழைப்பாண் டில்லை
கொள்ளுங் காலை நாயலங் கடையே. 11
- 1514-567 யாடுங்¹ குதிரையு நவ்வியு முழையும்
ஒடும் புல்வா யுளப்பட மறியே. 12
- பா.வே.
1. ஆடும்-பதிப்பு 24 வெள்ளைப்பாடம்.
- 1515-568 கோடுவாழ் குரங்குங் குட்டி¹ கூறுப. 13
- பா.வே.
1. குரங்கு குட்டியுங்⁺-பதிப்பு 24

+ பேரா. குரங்கும் என்ற உம்மையால் பெறப்படுமென்றதே சிறந்த உரையாகலானும், குட்டியும் என்றமையால் வேறு இளமைப்பெயரைக் குறித்தலே நேரிதாதலன்றி வேறு சாதிப்பெயர் (ஊகம், முக என்பன) கொள்ளப்படுமென்பது நேரிதன்றாகலானும், குரங்கு என்ற சொல் மட்டும் இருப்பின் நிரைபசையாகிச் சீர் நிரம்பாதாகலானும் பேரா. பாடமே சிறப்பினதென்று கொள்ளல் தகும். கே.எம்.வி

"குரங்கு குட்டி, முகக்குட்டி, ஊகக்குட்டி எனவரும் குரங்கும் எனவரும் உம்மையாற் றழுவப்படத்தக்கதாக யாடு முதலியவை குட்டி என்னும் பெயர்பெறும் என விதிக்கும் ஒரு துத்திரம் இருந்து கெட்டிருத்தல் வேண்டும்." பாலு. (பதிப்பு 89 பக்.190)

- 1516-569 மகவும் பிள்ளையும் பறமும் பார்ப்பும்
அவையு மன்ன வப்பா லான. 14
- 1517-570 யானையுங்¹ குதிரையுங் கமுதையுங் கடமையும்
மானோ டைந்துங் கன்றெனற் குரிய. 15
- பா.வே.
1. ஆணையுங்-சுவடி 73 கொச்சைப்பாடம்.
- 1518-571 எருமையு மரையும் வரையா ராண்டே. 16
- 1519-572 கவரியுங் கராமு¹ நிகரவற் றுள்ளே. 17
- பா.வே.
1. கராகமு⁺ -இளம்பூரணர் பாடம்.
- 1520-573 ஒட்டக மவற்றோ¹ டொருவழி நிலையும்.² 18
- பா.வே.
1. மவற்றினோ-பதிப்பு 24 இல் சு.வே.
2. யொன்றும்-பால.பாடம்.நினைவுப்பாடம் ஆகலாம்.
- 1521-574 குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை. 19
- 1522-575 ஆவு மெருமையு மதுசொலப்¹ படுமே. 20
- பா.வே.
1. மவைசொலப்-பேரா. பால. பாடம்.
- 1523-576 கடமையு மரையு முதனிலை யொன்றும். 21
- 1524-577 குரங்கு முசுவு மூகமு மூன்றும்
நிரம்ப நாடி னப்பெயர்க் குரிய. 22

+ பின்னர் நூற்பா 36 இல் சொல்லிய கராமொடு எனவே உள்ளது. எனவே கராகம் என்பது ஏடெழுதுவோரான் பண்டே நேர்ந்த பிழையாகலாமென்றும், தாம் கண்ட பாடத்துக்குப் பொருந்த இளம்பூரணர் பொருள் வரைந்தனராதல் வேண்டுமென்றும் கூர்ந்தறியப் பெறும். சுப்பிர. அவர்களும், "Since Karām is read in Sutra 37, Karākam seems to be an error" என்பர். (பதிப்பு 37 பக்.79)

1525-578 குழவியு¹ மகவு மாயிரண் டல்லவை
கழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே.

23

பா.வே

1. குழவு-கவடி 73 எழுத்துப்பிழை வி>வு

1526-579 பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக்
கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே.

24

1527-580 நெல்லும் புல்லு நேரா ராண்டே.

25

கவடி 73இல் இதுவும் அடுத்ததும் சேர்ந்து ஒரே நூற்பாவாகக்
காணப்படுகிறது.

1528-581 சொல்லிய மரபி னிளமை தானே
சொல்லுங் காலை யவையல திலவே.

26

1529-582 ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே(ய்)
இரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே(ய்)
ஐந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே(ய்)
ஆறறி வதுவே யவற்றொடு மனனே¹
நேரிதி னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே.

27

பா.வே

1. மனமென-கவடி 73 எழுத்துப்பிழை

1530-583 புல்லு மரனு மோரறி வினவே¹
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.

28

பா.வே

1. வெண்ப்-கவடி 73,115 பொருந்தாது. தனியசை.

1531-584 நந்து முரளு¹ மீரறி வினவே²
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே. 29

பா.வே.

1. முறளு-சுவடி 115, முறமு-சுவடி 16 இரண்டும் எழுத்துப்பிழை.
2. வெனப்-சுவடி 73,115 பிழை. ஓரசை.

1532-585 சிதலு மெறும்பு மூவறி வினவே¹
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே. 30

பா.வே.

1. வெனப்-சுவடி 73,115 பிழை. பொருள் முடியவில்லை.

1533-586 நண்டுந்¹ தும்பியு நான்கறி வினவே²
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே. 31

பா.வே.

1. வண்டுந்⁺-சுவடி 73. பால.பாடம்.
2. வெனப்-சுவடி 73,115 பிழை.

1534-587 மாவும் புள்ளு¹ மையறி வினவே²
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே. 32

பா.வே.

1. மாக்களு -பேரா.பாடம்
2. வெனப்-சுவடி 73,115 பிழை.

+ "நண்டு செவியறிவும் உடையதாகலானும் நெண்டு, அலவன், கள்வன் என்பனவேயன்றிச் சங்க நூல்களுள் நண்டு என்பது பயின்று வாராமையானும் வண்டென்பதே பாடமாதல் தெளியப்படும்." பால. (பதிப்பு 89 பக்.199)

* "மாவும் மாக்களும் எனப் பாடங்கொண்டார் பேரா. இரண்டும் ஒரு பொருளே உடையனவாதலானும், பெரும்பான்மையான புள்ளுக்குலம் இன்றியமையாது கூறப்படல் வேண்டுதலானும் அப்பாடம் சிறவாமையறியலாம்." பால. (பதிப்பு 89 பக்.199)

- 1535-588 மக்க டாமே யாறறி வுயிரே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.⁺ 33
- 1536-589 வேழக் குரித்தே விதந்துகளி ரென்றல். 34
பேரா. பால. இருவரும் அடுத்ததையும் இதனுடன் இணைத்து ஒரே
நூற்பாவாகக் கொண்டுள்ளனர்.*
- 1537-590 கேழற் கண்ணுங் கடிவரை யின்றே. 35
- 1538-591 புல்வாய் புலியுழை மரையே கவரி
சொல்லிய கராமோ டொருத்த லொன்றும். 36
- 1539-592 வார்கோட்டி யானையும் பன்றியு மன்ன. 37
- 1540-593 ஏற்புடைத் தென்ப வெருமைக் கண்ணும். 38
- 1541-594 பன்றி புல்வா யுழையே கவரி(ய்)
என்றிவை நான்கு மேறெனற் குரிய. 39
- 1542-595 எருமையு மரையும் பெற்றமு மன்ன. 40
- 1543-596 கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப் படுமே. 41
- 1544-597 பெற்ற மெருமை புலிமரை புல்வாய்
மற்றிவை யெல்லாம் போத்தெனப் படுமே¹. 42

பா.வே.

1. போத்தெனக் குரிய-சுவடி 115. இது போத்தெனற் குரிய என இருந்திருக்கலாம்.

+ இதனையடுத்து வ.உ.சி. பதிப்பில் (24) ஒருசார் விலங்கு முளவென மொழிய என ஒரு நூற்பாக் காணப்படுகிறது. மர்ரே பதிப்பு(38) தவிரப் பழைய மூலபாடப் பதிப்புகளிலும்(14,17) பேரா.பால. உரைப் பதிப்புகளிலும் இச் சூத்திரம் இடம்பெறவில்லை. பால இதைப்பற்றி, "பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே என்பதனுள் அவை அடங்குமாதலின், உரைத்தொடரை ஏடெழுதினோர் அங்ஙனம் சூத்திரமாகப் பிரித்தெழுதினர் போலும்."(பதிப்பு 89 பக்.200)என்கிறார். இக் கருத்து ஏற்புடையதாகையால் இந்தப் பதிப்பில் அந் நூற்பா கொள்ளப்பெறவில்லை. ப.வெ.நா.

* "தோக்குடைய பொருள் களிறு ஆதலின் ஒன்றாகக் கோடலே நேரிது." பால. (பதிப்பு 89 பக்.200)

1545-598 நீர்வாழ் சாதியு ளறுபிறப் புரிய¹. 43

பா.வே.

1. மதுபெறற் குரிய⁺ -இளம்பூரணர், பால, பாடம்.

1546-599 மயிலு மெழாலும்¹ பயிலத் தோன்றும்.² 44

பா.வே.

1. மெழாலும்-பேரா.பாடம்.

2. அன்ன பெயர்த்தே-பதிப்பு 22 இல் சு.வே.

1547-600 இரலையுங் கலையும் புல்வாய்க் குரிய. 45

1548-601 கலையென் காட்சி¹ யுழைக்கு முரித்தே². 46

இளம்பூரணரும் பாலசந்தரமும் இதனையும் அடுத்த நூற்பாவையும்
இணைத்து ஒன்றாகக் கொள்வர்.

பா.வே.

1. கலையெனுங் கட்டுரை-பதிப்பு 22இல் சு.வே.

2. முரிய-சுவடி 115

1549-602 நிலையிற் றப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்.¹ 47

பா.வே.

1. கண்ணே-பதிப்பு 22 இல் சு.வே.

1550-603 மோத்தையுந் தகரு முதளு மப்பரும்¹
யாத்த வென்ப யாட்டின் கண்ணே. 48

பா.வே.

1. மும்பலும்-சுவடி 73. இவ்வியல் 2 ஆம் நூற்பா அடிக். காண்க.

+ "பேரா.நீர்வாழ் சாதியுள் அறுபிறப் புரிய எனப் பாடங்கொண்டு நீர்வாழ் சாதியுள் அறுபிறப் பென்பன சுறாவும், முதலையும், இடங்களும், கராமும், வராலும், வாளையும் என இவை என விளக்கமும் கூறியுள்ளார். இளம்பூரணரைப்போல் பொதுவாகக் கொண்டால் நீர்வாழ் சாதி அனைத்துக்கும் உரியதாகும்; அது தவறாகிவிடும். எனவே பேரா.வரையறுத்து ஆறு உயிரினங்களை மட்டும் சுட்டியிருப்பது பொருத்தமாக உள்ளது. அறுபிறப்புரிய என்ற பேரா.பாடத்தை இங்குச் சிறந்ததாகக் கொள்ளலாம்."
வெ.ப. (பக்.220)

1551-604 சேவற் பெயர்க்கொடை சிறகொடு சிவணும்
மாயிருந் தூவி¹ மயிலலங் கடையே. 49

பதிப்பு 17இல் இதன் ஒவ்வோரடியும் தனித்தனி நூற்பாவாகக்
கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

பா.வே.

1. தூவியம்-சுவடி 73

1552-605 ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பாற் கெல்லாம்
ஏற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப. 50

1553-606 ஆண்பா லெல்லா மாணெனற் குரிய
பெண்பா லெல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய
காண்பவை¹ யவையவை யப்பா லான. 51

சுவடி 115இல் இதன் முதலடி ஒரு நூற்பாவாகவும் பின்னீரடிகள்
வேறொரு நூற்பாவாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

பா.வே.

1. காண்ப-பேரா.பால. பாடம்

1554-607 பிடியென் பெண்பெயர் யானை மேற்றே. 52

1555-608 ஒட்டகங் குதிரை சுமுதை மரையிவை
பெட்டை யென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய. 53

1556-609 புள்ளு முரிய வப்பெயர்க் கென்ப. 54

1557-610 பேடையும்¹ பெடையு நாடி² னொன்றும். 55

பா.வே.

1. பெட்டையும்-சுவடி. 73,115

2. பேணி-பதிப்பு 22 இல் சு.வே.

1558-611 கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை
சூழங் காலை யளகென லமையா. 56

- 1559-612 பெண்பா லான
அப்பெயர்க் கிழமை¹ மயிற்கு முரித்தே. 57
- பேரா. பால. உரைகளில் பெண்பா லான என்னும் இருசீரடி
இடம்பெறவில்லை.
- பா.வே.
1. கிளவி-சுவடி 73 பொருந்தாப் பாடம்.
- 1560-613 புல்வாய் நவ்வி யுழையே சுவரி
சொல்வாய் நாடிற்¹ பிணையெனப் படுமே. 58
- பா.வே.
1. நாட்டில்-சுவடி 73 பொருந்தாப் பாடம்.
- 1561-614 பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்றும்
ஒன்றிய வென்ப பிணவென்¹ பெயர்க்கொடை. 59
- பா.வே.
1. பிணவின்-பதிப்புகள் 7,12,14
பிணயென்-சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை வெ>யெ
பிணயின்-சுவடி 115 எழுத்துப்பிழை வெ>யி
பிணையென்-பதிப்பு 24 இல் சு.வே.
- 1562-615 பிணவ¹ லெனினு மவற்றின் மேற்றே. 60
- பா.வே.
1. பிணாவ-சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை. ண>ணா
- 1563-616 பெற்றமு மெருமையு மரையு மாவே. 61
- பதிப்பு 23இல் இதுமுதல் நான்கு நூற்பாக்களும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பெற்று
ஒரே நூற்பாவாக உள்ளது. உரையாசிரியர்கள் தனித்தனியாகவே கொள்வர்.
- 1564-617 பெண்ணும் பிணாவு¹ மக்கட் குரிய. 62
- பா.வே.
1. பிணவு-இளம்பூரணர் பாடம்.

மரபியல்	353
1565-618 எருமையு மரையும் பெற்றமு நாகே.	63
1566-619 நீர்வாழ் சாதியு ணந்து ¹ நாகே.	64
பா.வே.	
1. மொன்றும்-பதிப்பு 22	
1567-620 மூடுங் ¹ கடமையும் யாடல ² பெறாஅ.	65
பா.வே.	
1. முடுவலுங்-சுவடி 476	
2. கடமையு மாடல-சுவடி 73 பொருள் மயக்கந்தரும் பாடம். தவிர்க்க.	
1568-621 பாட்டி யென்பது ¹ பன்றியு நாயும் ⁺ .	66
பா.வே.	
1. யென்ப-இளம்பூரணர் பாடம்.	
1569-622 நரியு மற்றே நாடினர் கொளினே.	67
1570-623 குரங்கு முசுவு மூசமு மந்தி.	68
1571-624 குரங்கி னேற்றினைக் ¹ சுடுவ னென்றலும் மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டா னென்றலுஞ் செவ்வாய்க் கிள்ளையைத் ² தத்தை யென்றலும் வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை ³ யென்றலுங் குதிரையு ளாணினைச் சேவ லென்றலும்	

+ நமச்சிவாய முதலியார் மூலபாடப் பதிப்பில் (17) இந் நூற்பா பாட்டி பன்றியு நரியு நாயே எனக் காணப்படுகிறது. இப் பாடம் பதிப்பு 38 இலும் சு.வே. ஆசுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பாடங் கொண்டால் நரியு மற்றே நாடினர் கொளினே என்னும் தனி நூற்பாவைத் தவிர்க்கலாம். சொற்செறிவுடைய நூற்பா யாப்பானமைந்த இலக்கண நூற்கு இவ்வாறு கொள்வதுதான் சிறப்பு.

ஆனால் இளம்பூரணர், பேரா. பால. ஆகிய மூன்று உரையாசிரியர்களும் இரு நூற்பாவாகக் கொண்டதால் இப் பதிப்பிலும் அவ்வாறே கொள்ளப்படுகிறது.

பாட்டி பன்றியு நரியு நாயே என்ற நூற்பாவடிவம் பேரா. காலத்திற்குப் பிறகு சொற் சுருக்கங் கருதி மாற்றிக் கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். ப.வெ.நா.

இருணிறப் பன்றியை யேன மென்றலும்
எருமையு ளாணினைக் கண்டி யென்றலும்
முடிய வந்த வழக்கி னுண்மையிற்⁴
கடிய வாகா கடனறிந் தோர்க்கே.

69

பா.வே.

1. குரங்கினு ளேற்றைக்—இளம்பூரணர் பாடம்
2. கிளியைத்—பேரா.பால.பாடம்.
3. வெருகைப் பூரை—பதிப்பு 22 இல் சு.வே.
4. வவ்வழக் குண்மையிற்⁺—பேரா.பாடம்.
முன்வழக்—பதிப்பு 22 இல் சு.வே.

1572-625 பெண்ணு மாணும் பிள்ளையு மவையே

70

1573-626 நூலே கரக முக்கோல் மணையே(ய்)
ஆயுங் காலை யந்தணர்க் குரிய.

71

1574-627 படையுங் குடையுங் கொடியு¹ முரசும்
நடைநவில் புரவியுங் களிறுந் தேருந்
தாரு முடியு நேர்வன பிறவுந்
தெரிவுகொள் செங்கோ வரசர்க் குரிய.

72

பா.வே.

1. குடியுங் கொடியு—சுவடி 73 சிறப்பில்லாப் பாடம்.
கொடியுங் குடியு—சுவடி 115 சிறப்பில்லாப் பாடம்.

1575-628 அந்த ணாளர்க் குரியவு மரசர்க்(கு)
ஒன்றிய வளுஉம் பொருளுமா¹ றுளவே.

73

பா.வே.

1. பொழுதுமா—பதிப்பு 22 இல் சு.வே. பிழையான பாடம்.

+ "முடியவந்த வழக்கின் என்பதற்கு. முடியவந்த அவ்வழக்கு எனப் பேரா.பாடங்கொண்டுள்ளார். வழக்குக்கு முன்னர் அகரச் சுட்டுச் சேர்க்கையால் நீண்ட ஒலியை ஈடுகட்ட வழக்கு என்பதன் பின்னர்ப் பயின்ற இன் உருபு பேரா.பாடத்தில் விடுபட்டது." வெ.ப. (பக்.52)

1576-629 பரிசில்பா டாண்டிணைத் துறைக்கிழ மைப்பெயர்¹
நெடுந்தகை செம்ம லென்றிவை பிறவும்
பொருந்தச் சொல்லுத லவர்க்குரித் தன்றே.²

74

பா.வே.

1. டிணைத்துறைக் கிழப்பெயர்-இளம்பூரணர் பாடம்
கிளைப்பெயர்-சுவடி 115 பொருந்தாப்பாடம்.
2. சொல்ல லவர்க்குமுரித் தென்ப-பதிப்பு 22 இல் சு.வே.

1577-630 ஊரும் பெயரு முடைத்தொழிற் சுருவியும்
யாருஞ்¹ சார்த்தி² யவையவை பெறுமே.³

75

பா.வே.

1. ஆருஞ்-சுவடி 73,115 கொச்சைப் பாடம்
2. சாற்றி-சுவடி 73 பிழை.
3. பெறுப-சுவடி 73,115.

1578-631 தலைமைக் குணச்சொலுந் தத்தமக் குரியதோர்¹
நிலைமைக் கேற்ப நிகழ்த்துப² வென்ப.

76

பா.வே.

1. குரிய-பேரா.பால.பாடம்
2. நிகழ்த்துக-பேரா.பாடம்.
நிகழ்த்து மென்ப-பால.பாடம். இதற்குச் சுவடிச் சான்று இல்லை.

1579-632 இடையிரு வகையோ ரல்லது நாடிற்
படைவகை பெறாஅ ரென்மணார் புலவர்.¹

77

பா.வே.

1. பெறாஅர் மற்றையோ ரென்ப-பதிப்பு 22 இல் சு.வே.பொருந்தாப் பாடம்.

1580-633 வைசியன்⁺ பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை.

78

+ வைசிகள் என்பதே எல்லாச் சுவடிகளிலும் பதிப்புகளிலும் காணப்படுகின்ற பாடம் ஆகும். மூலத்தில் மட்டுமின்றி இளம்பூரணரின் உரையிலும், வைசிகள் வாணிகத்தான் வாழும் வாழ்க்கையைப் பெறும் என இச் சொல்லே காணப்படுகிறது.

இந் நூற்பா வணிகரைப் பற்றியது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் வைசிகள் என்னும் சொல் வணிகரைக் குறிக்குமா என்பது ஆய்விற்குரியது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதியிலும் (Tamil Lexicon) இச் சொல் இடம் பெறவில்லை.

வைசிகள் என்னும் சொல் வேசியோடு தொடர்புடையவன் எனப் பொருள்தரும் சொல்லாகவே வடமொழியில் பயிலப்படுகிறது. (Vaisika - relating to or tracting of prostitution; associating with courtezans; versed in the art of courtezans.n.harlotry, the arts of horlots - Sanskrit - English Dictionary, Monier Williams Page 1026; Vaisik -(ki) practised by harlots; vaisiki kolam - m.k 1.4. arts practised by harlots; vaisikaha-- a person who associates with harlots, a kind of hero in erotic works; vaisikam - harlotry arts of harlots - SANSKRIT - ENGLISH DICTIONARY.P.K.Gode and C.G.KARVE Pt III Page 1505)

மூலகைக் காதல் நாயகரில் ஒருவனான வைசிகரின் இலக்கணத்தைச் சிங்கார ரசமஞ்சரி என்னும் மொழிபெயர்ப்பு நூல். ".....பரத்தையர்தம் சரச போகம் நிரம்பவிழை கின்றகதி தானேவை சிகள்எனலாம் நினைக்குங் காலே" (III - 15) எனக் கூறுகிறது. மலையாளத்திலும் வைசிக தந்திரம் என்னும் நூல் விலைமகளிரின் சாகசங்களைக் கூறுவதாகவே உள்ளது. (மலையாள இலக்கிய வரலாறு பக்.35)

வைசிகள் என்னும் சொல் தமிழில் எங்குமே பயிலக் காணோம். ஆனால் வைசியன் என்னும் சொல்லோ எழுத்திலும், பேச்சிலும் தனித்தும், ஆரிய வைசியர், தன வைசியர், கோ வைசியர் எனச் சொற்றொடராகவும் பரவலாகப் பயிலக் காண்கிறோம்.

பால வைசியன் என்றே பாடங்கொண்டு கூறுவதாவது:- "வைசியன் என்னும் பெயர் வீகதல் என்னும் தொழிற்சொல் அடிப்படையாகப் பிறந்த வடசொல்லாகும். வீகவோன்-விற்போன், ' பல்பண்டம் பகர்ந்து வீகம்'(பட்டி.) என்பதனான் அறிக. வீகவோன் வைசியன் என வடமொழியாக ஆக்கம் பெற்றதென்க. இதற்கொத்த மேலையாரியச் சொற்கள் இன்மையும் காண்க. வைசிகள் என்பது பிழையான பாடம்."(பதிப்பு 89 பக்.216)

இச் சொற்பிறப்பைப் பற்றிய ஆய்வு இங்கு மிக இன்றியமையாதது அன்றாயினும் வணிகன் என்பதற்கு வைசியன் என்பதே வழக்கிலுள்ள சொல் என்பது ஒருதலை. இதுபற்றித் தி.வே.கோ. எழுதுவதாவது:-

"வைசிகள் என்பது வேசியின் தொடர்புடையவன் என்ற பொருளே தருதலின் அது வாணிக வாழ்க்கை உடையவனைக் குறிக்காது என்பதனை உட்கொண்டு வைசியன் என்பதே நேரிய சொல் என்ற நுட்பமான செய்தி பாராட்டத் தக்கது." (மேலது பக்.XII)

இக் காரணங்களால் இப்பதிப்பில் வைசியன் என்பதே மூலபாடமாகக் கொள்ளப் படுகிறது. ப.வெ.நா.

மரபியல்

357

1581-634 மெய்தொரி வகையி னெண்வகை யுணவின்¹
செய்தியும் வரையா ரப்பா லான.

79

பா.வே.

1. யுணர்வின்-சுவடி 73, பொருந்தாப் பாடம்.

1582-635 கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின ராண்டே

80

1583-636 வேளாண் மாந்தர்க் குழுதூ ணல்வ(து)
இல்லென¹ மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி.

81

பா.வே.

1. இலையென-பதிப்பு 22 இல் சு.வே.

1584-637 வேந்துவிடு தொழிலிற் படையுங் கண்ணியும்
வாய்ந்தன ரென்ப வவர்பெறும்¹ பொருளே.

82

பா.வே.

1. ஆர்ந்த வென்ப வவர்ப்பெறும்-பதிப்பு 22 இல் சு.வே.பிழை.
ஆய்ந்த தென்ப வவர்பெறும்-சுவடி 73,115 பிழை.

1585-638 அந்த ணாளர்க் கரசுவரை¹ வின்றே.

83

பா.வே.

1. கரைசுவரை-சுவடி.73

1586-639 வில்லும் வேலுங் கழலுங்¹ கண்ணியுந்
தாரு மாரமுந்² தேரு வாளுந்³
மன்பெறு⁴ மரபி னேனோர்க் குரிய.

84

பா.வே.

1. குழலுங்-பதிப்பு 22 இல் சு.வே. பொருந்தாப் பாடம்.

2. மாலையுந்-பேரா. பால. பாடம்.

3. மாவும்-இளம்பூரணர் பாடம்.

4. அளபுபெறு-சுவடி 73. பொருந்தாப் பாடம்.

1587-640 அன்ன¹ ராயினு மிழந்தார்க் கில்லை.

85

பா.வே.

1. அன்னா-சுவடி 73. சிறப்பற்ற பாடம்.

1588-641 புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப.¹⁺

86

பேரா.பால. இருவரும் அடுத்த நூற்பாவையும் இத்துடன் இணைத்து ஒரே துத்திரமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

பா.வே.

1. புல்லெனப் படுமே-பதிப்பு 74 இல் சு.வே.

1589-642 அகக்கா ழனவே மரமென மொழிப.¹

87

பா.வே.

1. மரமெனப் படுமே-பதிப்பு 74 இல் சு.வே.

1590-643 தோடே மடலே யோலை யென்றா(ய்)

ஏடே யிதழே பாளை யென்றா(ய்)

ஈர்க்கே குலையென நேர்ந்தன பிறவும்

புல்லொடு வருமெனச் சொல்லினர் புலவர்.

88

1591-644 இலையே தளிர் முறியே¹ தோடே²

சினையே குழையே பூவே யரும்பே

+ "இச் துத்திரம் (86,87 இரண்டும் சேர்ந்தது) முதலான நான்கு துத்திரங்களும் 69ஆம் துத்திரத்திற்குப்பின் (நூலே கரகம்) இருத்தல் வேண்டும். இப்பிழை ஏடெழுதினாரான் நேர்ந்திருத்தல் வேண்டும்." பாலு (பதிப்பு 89 பக்.222)

+ பாலு பதிப்பில் 69 ஆவது அந்தணர் பற்றியது; அடுத்தது மன்னர் பற்றியது. இவற்றின் இடையில் தாவரச் துத்திரங்கள் பொருந்தா. ஆனால் அப்பதிப்பில் 67,68ஆம் நூற்பாக்கள் விலங்கினம் பற்றியவை. அதையடுத்துத் தாவரம் பற்றிய 4 நூற்பாக்கள் இருந்திருக்கலாம் எனப் பாலு கருதுகிறார். 68 என இருக்க வேண்டியது 69 என இருப்பது அச்சுப்பிழை ஆகலாம். ப.வெ.நா.

நனையே யுள்ளுறுத் தனையவை³ யெல்லாம்
மரனொடு வருஉங் கிளவி யென்ப.

89

பா.வே.

1. முறியே தளிர்—இளம்பூரணர் பாடம்.
2. கோடே—சுவடி 73 எழுத்துப் பிழை தோ > கோ
3. நனையுள் றுறுத்த வனையவை—பேரா. பால. பாடம்.

1592-645 காயே பழமே தோலே செதினே¹
வீழோ டென்றாங் கவையு மன்ன.

90

பா.வே.

1. செதிழே—சுவடி 115 எழுத்துப் பிழை னே > மே.
செதிலே—பதிப்பு 89 அச்சுப்பிழை னே > மே.

1593-646 நிலம்தீ நீர்வளி¹ விசும்போ டைந்துங்
கலந்த மயக்க முலக மாதலின்
இருதிணை யைம்பா வியனெறி வழாஅமைத்²
திரிவில்³ சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டும்.

91

பா.வே.

1. நிலம் நீர் தீவளி⁺—பால. பாடம் சுவடிச் சான்றில்லை.
2. வழாமல்—பதிப்பு 24 இல் சு.வே.
3. திரிபில்—சுவடி 115

1594-647 மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் கில்லை
மரபுவழிப் பட்ட சொல்லி னான.

92

1595-648 மரபுநிலை திரியிற் பிறிதுபிறி தாகும்.

93

+ ஐம்பெரும் பூதங்களும் ஒன்றனுள் ஒன்று அடங்கும் முறைபற்றிப் பால இவ்வரிசையைக் கொண்டார். ஆனால் பண்டைய உரையாசிரியர்கள் இங்கு தலைதடுமாற்றந் தந்து புணர்ந்துரைத்தல் வகையில், "நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம் என ஒன்று ஒன்றனுள் அடங்கும் முறையில் கூறுதல் செய்யாது மயங்கக் கூறியது என்னையெனின், அவை கலக்குங்கால் ஒரே பொருளின்கண்ணும் அம் முறையானே திற்குங்கொல் என்று கருதினும் கருதற்க; மயங்கி நிற்கும் என்றற்கு அவ்வாறு கூறி னான் என்பது" (பேரா.) எனக் கொண்டனர். இவ் வரிசையும் ஏற்புடையதே. ப.வெ.நா.

1596-649 வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே
நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாக லான. 94

1597-650 மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாசி(ய்)
உரைபடு நூறா மிருவகை யியல¹
முதலும் வழியுமென நுதலிய நெறியின.²⁺ 95

பா.வே.

1. நிலைய-இளம்பூரணர் பாடம்.

2. நெறியின்-பேரா. பாடம்.

1598-651 வினையி னீங்கிய¹ விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலூ லாகும். 96

பா.வே.

1. னீங்கி -இளம்பூரணர், பேரா. பாடம்.

+ இந் நூற்பா உரையில் பேரா., "இக் கருத்தறியாதார் செய்யுளியலினை ஒன்பதாம் ஒத்தென்ப" (பதிப்பு.74 பக்.659) என ஒரு வாக்கியத்தை எழுதுகிறார். இதனால் சிலர் மரபியலை எட்டாம் இயலாகவும் செய்யுளியலை ஒன்பதாம் இயலாகவும் கொண்டிருந்தனர் எனப் புலனாகிறது. ஆனால் அவ்வாறு கொண்டவர் யாவர் என விளங்கவில்லை.

* வினையின் நீங்கிய என்னும் பாடம் வ.உ.சி. பதிப்பில் (24) க.வே.ஆக உள்ளது. பதிப்புகளில் நீங்கி என்ற மூலபாடமே காணப்படுகிறது. பாலு, "நீங்கிய என்னும் பாடம் வ.உ.சி. பதிப்பில் உள்ளது. அதுவே செம்மையான பாடமாதலின் கொள்ளப்பட்டது" என்கிறார்.(பதிப்பு 89 பக்.228)

இறை எனத் தனியாக ஒன்று இல்லை; நல்வினை தீவினைகளை நீத்துவிட்ட ஓர் உயிர் முற்றறிவு பெற்று முனைவனாகிறது என்னும் சமணக் கோட்பாட்டிற்கேற்ற பாடம் நீங்கி என்பது. இங்கு நீங்கி என்னும் வினையெச்சம் காரணப்பொருட்டு. வினையின் நீங்கி-அதன் காரணமாக-விளங்கிய அறிவினைப் பெற்ற முனைவன் எனப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

இந்து சமயத்தின்படிக்க கடவுள் என ஒன்று உண்டு. அது இயல்பாகவே வினைகளின் தொடர்பற்றது; இயல்பாகவே முற்றறிவு பெற்றது. அது தலைமையானது. இப் பொருள் பெற நீங்கிய எனப் பாடங்கொள்ள வேண்டும். வினையின் நீங்கிய முனைவன், விளங்கிய அறிவின் முனைவன் என இரண்டு பண்புகளைக் கொள்ள வேண்டும்.

சமணக் கருத்து-வினைகள் இருந்து. பிறகு ஒழிந்து அதனால் முற்றறிவு பெற்ற உயிர் முனைவன் என்பது.

இந்து சமயக் கருத்து-இயல்பாகவே வினைகளின் தொடர்பே இல்லாதவனும் இயல்பாகவே முற்றறிவு பெற்றவனும் ஆகியவன் இறைவன் என்பது.

அவரவர் கொள்கைக் கேற்ப இரு பாடங்களும் சிறப்பானவையே. ப.வெ.நா.

- 1599-652 வழியெனப் படுவ ததன்வழித் தாகும். 97
- 1600-653 வழியி னெறியே நால்வகைத் தாகும். 98
- 1601-654 தொகுத்தல் விரித்த¹ றொகைவிரி மொழிபெயர்த்(து)
அதர்ப்பட யாத்தலொ டனைமர பினவே.² 99

பா.வே.

1. வகுத்தல்-பதிப்பு 89 மூலபாடம் இப்படி இருப்பினும் உரையில், விரித்துக் கூறலும் எனவே இருப்பதால் பால. பாடம் விரித்தல் என்றே கொள்ளல் தரும். வகுத்தல் என்பது அச்சப்பிழையாகலாம்.
2. டனைவகைப் படுமே - அரசஞ். சண்முகனார் பாடம். (பதிப்பு 10)
- 1602-655 ஒத்த சூத்திர முரைப்பிற் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி(ய்)
ஈரைங் குற்றமு மின்றி நேரிதின்
முப்பத் திருவகை யுத்தியொடு புணரின்
நூலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர். 100
- 1603-656 உரையெடுத் ததன்முன் யாப்பினுஞ் சூத்திரம்
புரைதப வுடன்படக்¹ காண்டிகை புணர்ப்பினும்
விதித்தலும்² விலக்கலு மெனவிரு³ வகையொடு⁴
புரைதப⁵ நாடிப் புணர்க்கவும் படுமே.⁶ 101

பா.வே.

1. புரைத வுடன்படக்-சுவடி 73 பிழை.
2. விடுத்தலும்-பேரா. பாடம்.
3. மூடையோர்-பேரா. பாடம்.
4. விதித்தல் விலக்கலென விருவகை யோடு-சுவடி 73
5. புணர்த்தவை-இளம்பூரணர் பாடம்.
புணர்த்தவை-சுவடி 73.
6. பெறுமே-இளம்பூரணர், பேரா. பாடம்.
- 1604-657 மேற்கிளந் தெடுத்த யாப்பினுட்¹ பொருளொடு
சில்வகை யெழுத்தின் செய்யுட்² பாகிச்²
சொல்லுங் காலை யுரையகத் தடக்கி

நுண்மையொடு புணர்ந்த வெண்மைத்³ தாகித்
 துளக்க லாகாத் துணைமை யெய்தி(ய்)
 அளக்க லாகா வரும்பொருட் டாகிப்
 பல்வகை யானும் பயந்தெரி⁴ புடையது⁵
 சூத்திரத் தியல்பென யாத்தனர் புலவர்.

102

பா.வே.

1. யாப்பினிற்-சுவடி 115.
2. டாதல்-சுவடி 115.
3. வெண்மை-சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை வொ > வெ.
4. பயந்தெரி-சுவடி 73 பிழையான பாடம்.
5. சுவடி 115 இல் இவ்வடி விடுபட்டுவிட்டது.

1605-658 பழிப்பிற் சூத்திரம் பட்ட பண்பிற்
 காப்பின்றி முடிவது காண்டிகை யாகும்.

103

1606-659 விட்டகல் வின்றி விரிவொடு¹ பொருந்திச்²
 சுட்டிய³ சூத்திர முடித்தற் பொருட்டா(வ்)
 ஏது நடையினு மெடுத்துக் காட்டினும்
 மேவாங்⁴ கமைந்த மெய்ந்நெறித் ததுவே.

104

பா.வே.

1. விரியொடு-சுவடி 115 சிறப்பற்ற பாடம்.
2. பொருந்திய-சுவடி 73 பொருந்தாப் பாடம்.
3. சுட்டிய-யாப்புறவமைத்த என்னும் பொருளில் பால. தாமே அமைத்துக் கொண்ட பாடம். சுவடிச் சான்று இல்லை.
4. மேவியாங்-சுவடி 115

1607-660 சூத்திரத் துட்பொரு¹ என்றியும் யாப்புற(வ்)
 இன்றி யமையா தியைபவை யெல்லாம்
 ஒன்ற வுரைப்ப துரையெனப் படுமே.

105

பா.வே.

1. துட்பொரு-பதிப்புகள் 7,12.

1608-661 மறுதலைக்¹ கடாஅ² மாற்றமு முடைத்தாய்த்
தன்னூ லானு முடிந்தநா³ லானும்
ஐயமு மருட்கையுஞ் செவ்விதி னீக்கித்⁴
தெற்றென வொருபொரு ளொற்றுமை⁵ கொளிஇத்
துணிவொடு நின்ற லென்மணார் புலவர்.

106

பா.வே.

1. மறுதலை-சுவடி 115 பிழை. ககரவொற்று வேண்டப்படுகிறது.
2. கடாஅய-சுவடி 73 பொருந்தாப் பாடம்.
3. பிறநா-சுவடி 115.
4. னோக்கி-சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை னீ > னோ
5. ளொற்றென-சுவடி 115 பிழை. பொருந்தாப் பாடம்.

1609-662 சொல்லப் பட்டன வெல்லா மாண்பு
மறுதலை யாயின்¹ மற்றது² சிதைவே.

107

பா.வே.

1. யாயினு-பேரா. பால. பாடம்.
2. யாயின வற்றது-சுவடி 73 பிழை.

1610-663 சிதைவில வென்ப முதல்வன் சுண்ணே.

108

1611-664 முதல்வழி யாயினும்¹ யாப்பினுட் சிதையும்²
வல்லோன் புணரா³ வாரம் போன்றே.

109

பா.வே.

1. யானும்-சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை யிகரம் விடுபட்டது.
2. சிதையின்-சுவடி 73 பொருந்தாப் பாடம்.
3. புணையா-இளம்பூரணர் பாடம்.

1612-665 சிதைவெனப் படுபவை¹ வசையற நாடின்
கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல்
குன்றக் கூறல் மிகையடக் கூறல்

பொருளில கூறல்² மயங்கக் கூறல்
 கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றாதல்
 பழித்த³ மொழியா னிழுக்கங்⁴ கூறல்
 தன்னா னொருபொருள் கருதிக் கூறல்
 என்ன வகையினும் மனங்கோ ளின்மை
 அன்ன⁵ பிறவும் அவற்றுவிரி யாகும்.

110

பா.வே.

1. படுவது-பதிப்பு 24 இல் சு.வே.
2. மொழிதல்-பேரா. பாடம்..
3. பழுத்த-சுவடி 115 பிழை.
4. னிழுக்கக்-இளம்பூரணர் பாடம்.
5. அன்னவை-சுவடி 73 சிறப்பற்ற பாடம்.

1613-666 எதிர்மறுத் துணரின் றிறத்தவு¹ மவையே.²

111

பா.வே.

1. துணரினத் திறத்தவு-இளம்பூரணர் பாடம்.
2. திறத்தினவு மிவையே-சுவடி 73.

1614-667 ஒத்த காட்சி¹ யுத்திவகை விரிப்பின்
 நுதலிய தறித லதிகார வகையே
 தொகுத்துக் கூறல் வகுத்துமெய்ந் நிறுத்தல்
 மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின்²
 மொழியா³ ததனை⁴ முட்டின்றி⁵ முடித்தல்
 வாரா ததனான் வந்தது முடித்தல்
 வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்⁶
 முந்து மொழிந்ததன் றவைதடு மாற்றே(ய்)
 ஒப்பக் கூற லொருதலை மொழிதல்⁷
 தன்கோட் கூறன் முறைபிற ழாமை⁸
 பிறனுடம் பட்டது தானுடம் படுதல்
 இறந்தது காத்த லெதிரது போற்றல்

மொழிவா மென்றல் கூறிற் ரென்றல்
 தான்குறி⁹ யிடுத லொருதலை யன்மை¹⁰
 முடிந்தது காட்ட லாணை கூறல்
 பல்பொருட் கேற்பி¹¹ னல்லது கோடல்
 தொகுத்த¹² மொழியான்¹² வகுத்தனர் கோடல்
 மறுதலை சிதைத்துத் தன்றுணி புரைத்தல்
 பிறன்கோட் கூற லறியா துடம்படல்
 பொருளிடையிடுத லெதிர்பொரு ளுணர்த்தல்
 சொல்லி னெச்சஞ் சொல்லியாங் குணர்த்தல்¹³
 தந்துபுணர்ந் துரைத்தல் ஞாபகங் கூறல்
 உய்த்துக்கொண் டுணர்த்தலொடு¹⁴ மெய்ப்பட நாடிச்
 சொல்லிய வல்ல பிறவவண் வரினுஞ்
 சொல்லிய வகையாற் சுருங்க நாடி
 மனத்தி¹⁵ னெண்ணி மாசறத் தெரிந்துகொண்(டு)
 இனத்திற்¹⁶ சேர்த்தி யுணர்த்தல்¹⁷ வேண்டும்
 நுனித்தகு¹⁸ புலவர் கூறிய நூலே.

112

பா.வே.

1. காட்சியின்-பதிப்பு 89 மூலத்தில் இவ்வாறு இருப்பினும் உரைப்பகுதியில், "ஒத்த காட்சி உத்தி என்றார் ஆசிரியர்" எனக் கூறுதலின் மூலத்தே அச்சப்பிழையாக யின் சேர்ந்துவிட்டது எனக் கொள்ளலாம். பாடபேதம் அன்று.
2. வைத்தல்-இளம்பூரணர் பாடம்.
3. முடியா-சுவடி 115
4. ததனையும்-பால. பாடம். சுவடிச் சான்று இல்லை.
5. முட்டின்று-பேரா.பால பாடம்.
6. உணர்த்தல்-பேரா. பால. பாடம். பால. பதிப்பில் உணர்தல் அச்சப்பிழை.
7. மொழியே-பதிப்புகள் 7,12,24 பதிப்பு 22 இல் சு.வே.
8. உடம்பொடு புணர்த்தல்-இளம்பூரணர் பாடம்.

9. தன்குறி-சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை தா > த
10. யின்மை-சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை ய > யி
11. கேட்பி-பதிப்பு 7 பதிப்பு 12இல் சு.வே. பொருந்தாப்பாடம்.
12. மொழியின்-சுவடி 73 எழுத்துப்பிழை யா > யி
13. குணர்தல்-சுவடி 115 எழுத்துப்பிழை, தகர மெய் விடுபட்டது.
14. டுணர்தலொடு-பதிப்புகள் 24,89 இல் அச்சுப்பிழை.
15. மனத்தினா-சுவடி 73
16. குணத்திற்-பதிப்பு 89 மூலத்தில் இவ்வாறு இருப்பினும் உரைப்பகுதியில், "இனத்திற் சேர்த்தியுணர்த்தல் வேண்டும்" (பக்.266) என்றே காணப்படுவதால் மூலத்தே அச்சுப்பிழையாகக் கருதுக. பாடவேறுபாடாகாது.
17. யுணர்த்தலை-சுவடி 115
18. நுணித்தகு-பால. பாடம். சுவடிச் சான்று இல்லை.

மரபியல் முற்றும்

பொருளதிகாரம் முற்றும்

தொல்காப்பியம் முற்றும்.

பிற்சேர்க்கை:1

தொல்காப்பியரையும் நூலையும்
போற்றும் பழம் பாடல்கள்

1. ஆனாப் பெருமை அகத்தியன் என்னும்
அருந்தவ முனிவன் ஆக்கிய முதல் நூல்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப உணர்ந்தோர்
நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப் பியனும்
பன்னிரு படலம். (பெருந்தொகை 1387)
2. கூறிய குன்றினும் முதல்நூல் கூட்டித்
தோம்இன் றுணர்தல் தொல்காப் பியன்றன்
ஆணையின் தமிழிறிந் தோர்க்குக் கடனே.
(பெருந்தொகை 1388)
3. தொல்காப் பியப்புலவர் தோன்ற விரித்துரைத்தார்
பல்காய னார்வகுத்துப் பன்னினார் – நல்யாப்புக்
கற்றார் மதிக்குங் கலைக்காக்கை பாடினியார்
சொற்றார்தம் நூலுள் தொகுத்து.
(பெருந்தொகை 1389)
4. மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவரன்
தன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை – சிறப்புப்பாயிரம்
5. ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியனார்
மயிலை நாதர் – நன்னூல் உரை நூற்பா 130
6. பல்காற் பழகினுந் தெரியா உளவேல்
தொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார்

மூன்றினும் முழங்கும்; ஆண்டினும் இலையேல்
வடமொழி வெளிபெற வழங்கும் என்க.

சாமிநாத தேசிகர் - இலக்கணக் கொத்து - பாயிரம்.

7. ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப் பியனடி
பல்காற் பரவுதும் எழுத்தொடு
சொல்கா மருபொருள் தொகைநிகழ் பொருட்டே.

ஒரு சுவடிக் காப்பு.

பிற்சேர்க்கை:2

நூலின் அமைப்பைப் பற்றிய

பழைய பாடல்கள்

(பாடியோர் பெயரும் காலமும் அறியப் பெறாதவை)
(வெண்பாக்கள்)

எழுத்தகாரத்தின் இயல்வரிசை

நூலின் மரபு மொழிமரபு நுண்பிறப்பு
மேலைப் புணர்ச்சி தொகைமரபு - பாலாம்
உருபியலின் பின்னாயிற் புள்ளி மயக்கம்
தெரிவரிய குற்றுகரம் செப்பு.

(1990)

எழுத்தகார நூற்பாத் தொகை

எழுத்தி காரத்துச் சூத்திரங்க ளெல்லாம்
ஒழுக்கிய வொன்பதோத் துள்ளும் - வழக்கின்றி
நானூற் றிருநாற்பான் மூன்றென்று நாவலர்கள்
மேனூற்று வைத்தார் விரித்து.

(1991)

சொல்லகாரத்தின் இயல்வரிசை

கிளவியாக் கம்மே கிளர்வேற் றுமைசொல்
உளவேற் றுமைமயக்க மோங்கும் - விளிமரபு
தேற்றும் பெயர்வினைச் சொல் சேரும் இடையுரிச்சொல்
தோற்றிய வெச்சவியல்¹ சொல்.

(1992)

பா.வே. 1. தோற்றியிடு மெச்சவியற் - சுவடி எண் 73.

சொல்லதிகார நூற்பாத் தொகை.

தோடவிழ்பூங் கோதாய் சொல்லதி காரத்துள்
கூடிய வொன்பதியற் கூற்றிற்கும் - பாடமாம்
நானூற் றறுபத்து நான்கே நன் னூற்பாக்கள்
கோனூற்று வைத்த குறி¹

(1993)

1. (பா.வே.) மேனூற்று வைத்தனவா மே.

(எழுசீர் விருத்தம்)

கிளவியோர் அறுபான் இரண்டுவேற் றுமையில்
கிளர்இரு பஃதிரண்(டு) ஏழ்ஐந்(து)
உளமயங் கியலாம் விளியின்முப் பான்ஏழ்
உயர்பெயர் நாற்பதின் மூன்று
தெளிவினை யியல்ஐம் பானுடன் ஒன்று
செறியிடை யியலில்நாற் பான்எட்(டு)
ஒளிர்உரி யியல்ஒன் பதிற்றுப்பத் துடன்எட்(டு)
ஒழி(பு)அறு பானின்மேல் ஏழே

(1994)

(வெண்பாக்கள்)

பொருளதிகாரத்தின் இயல் வரிசை

ஈட்டும் அகத்திணையும் ஏய்ந்த¹ புறத்திணையும்²
காட்டும் களவியலும் கற்பியலும் - மீட்டும்³
பொருளியல்மெய்ப் பாடு(உ)வமம் போற்றிய³ செய்யுள்
மரபியலும் ஆம்பொருளின் வைப்பு.

(1995)

1. ஏன் 2. நாட்டும் 3. போற்றிய சுவடிகளில் பாடவேறுபாடுகள்.

பொருளதிகார நூற்பாத் தொகை

பூமலிமென்¹ கூந்தால் பொருளியலின் தூத்திரங்கள்
ஆவஅறு நூற்றறுபத் தைந்தாகும் - மூவகையால்
ஆயிரத்தின் மேலும் அறுநூற்றுப் பஃதென்ப²
பாயிரத்தொல் காப்பியங்கற் பார்.

(1996)

1. பூமலர்மென்

2. ஆயிரத்தின் மேல்ஆர் அறுநூற்றீர் ஆறென்ப பாயிரமோ ஓர்இரண்(டு)என் பார்.

பாடவேறுபாடுகள்.

இப்பழம் பாடல்களைத் திரு.மு. இராகவையங்கார் தம் பெருந்தொகையில் தொகுத்துள்ளார். இங்கே கொடுக்கப் பெற்றிருப்பவை அத்தொகுப்பின் தொடர் எண்கள் ஆகும்.

சொல்லதி காரத்துச் சூத்திரங்கள் எல்லாம்
சொல்லிய ஒன்பான்ஓத் துள்ளுமே – சொல்லிய
நானூற் றறுபத்து மூன்றிரண்டு நாவலவர்
மேல்நூற்று வைத்தார் விரித்து.

டாக்டர் உ.வே.சா. நூலகச் சுவடி 73இல் உள்ள வெண்பா.

பிற்சேர்க்கை:3

பழைய தொல்காப்பியப் பதிப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ள
சிறப்புப் பாயிரக்கவிகள்

கி.பி. 1858இன் தொல்காப்பிய – நன்னூல் பதிப்பிற்கு

1. புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்
அவர்களின்
சிறப்புப் பாயிரம்

பூமிசை அகலா நான்முகத் தொருவன்
படைப்புழி இன்சொலின் இயக்கம் தெரிப்பான்
இருக்கையால் வாழியர் எனாமேல் நிறுவிய
வேங்கடங் குமரி யோங்கிய மேல்கீழ்ப்
புணரிதழ் வரைப்பில் அணவிய முத்தமிழ்
ஆன்றதொல் கடலுள் தோன்றும் ஐம்பொருள்
ஈர்ஐஞ் ஞாற்றுச் சீர்அமை பணமணிச்
சூட்டருள் நெட்டுடற் கோட்டம்இல் பாப்பரசு)
ஏந்துபு கிடந்த மாண்(பு) அமை நீள்நிலத்(து)
ஏவரும் உணராத் தாவரும் பயன்கொள

உயிர்நொறுஞ் சிவணிய செயிர்அறு பொதுநடம்
நவிலும் தனிமுதல் தவல்அருங் கைவலத்(து)
அமிழ்சை கதுவிய தமருகத்(து) எழும்ஏழ்

இரட்டிய எழுத்தொலி தெருட்டிய ஆரிய
 நெடுமொழிப் பாணனி மடன்தொகு முதியோன்
 போன்மன இருந்தமிழ்ப் பாண்மை முழுதுணர்
 முகட்டுயர் பொதியப் பொகுட்(டு)உழி இருந்த(து) அருள்
 பரமா சிரியற் பல்பகல் வழிபட்(டு)
 அரும்பெறல் இயல்பெறீஇப் பொருந்திய பன்னிரு
 மாணவக் குழாத்துள் நீள்நிலை கொளுவிய

20

அல்காப் பெருஞ்சீர்த் தொல்காப் பியமுனி
 தற்பெயர் தோற்றி யற்புறத் தந்த
 ஐந்திரம் நிறைந்த வியத்தகு நுண்பொருள்(ட்)
 தொன்மைசால் காப்பியத் துள்மரீஇப் பொதுவன
 பாட்(டு)உரை பெறும்மேம் பாட்(டு)உடை மையினில்
 ஆனாக் கங்கன் மேல்நாள் வேண்டலின்
 சனகா புரத்துள் இளையாச் சால்பமை
 சன்மதி தந்த வண்மை கூர் சிறப்பிற்
 பவணந்தி உரவோன் துவளற வகுத்த
 நன்னூல் என்னும் அந்நூற் கிடந்தன
 பொருள்ஒரு சேரத் தெருளுறச் சூழ்ந்து
 செந்தமிழ் நாடே அன்றியும் ஆந்திரம்
 மலாடு கருநடம் குலாவும்இ(வ்) ஆதித்
 தேளத்தும் வழங்கும் திறன்திறம் பாமை
 ஒருமொழிக்(கு) உரியவர் அன்றியும் விரவும்
 ஐங்கிலி யம்முதல் அறிஞரும் ஏற்க
 ஆரியம் திரவிடம் ஆந்திரம் கருநடம்
 ஓரும்ஐங் கிலியத்(து) உரைபொதுச் சிறப்பு
 நடைநுத வியன அடைவிற் கற்பவர்
 பல்வகை நலன்அறி மல்கும் உணர்ச்சியின்

40

உள்ளக் கிளர்ச்சியும் கொள்ளப் பெறுவன
 நூல்மொழி பெயர்க்கும் வாய்மையும் கருவியும்
 தெள்ளியோர் பயன்அடை செவ்வியுட் கொள்ளுபு
 நந்தியம் பொருப்பின் அந்தியும் பகலும்

அருகா வளம்கெழுஉம் வருவாய்த் திரி(பு)இலா
 பார்வயின் இன்பு நீள்வழி உதவுறாஉம்
 பால்(ற்) பெயர் ஆற்றொழுக்கு ஏற்ப(து)எஞ் ஞான்றும்
 ஏனைநா(டு) அவைபோ லா(து)இரு மைக்கும்
 பிறவிக்(கு) எல்லை காணாஉ நிறைவுறக்
 கல்ஆப்(பு) உணரும் நயனுடை நல்லோர்

50

பெட்புறும் திருவின(து) ஒட்பம்ஆர் தொண்டை
 நல்நாட் டிடைநீள் பல்மான் புகழ்அமை
 மன்னுதெண் திரைதூழ் சென்னையம் பதிக்கண்
 நிறைகொளும் புலமைத் துறைவந் தவர்தம்
 குழுவகம் கவரா மகிழ்தலை சிறப்ப
 ஒருதான் கண்டவை பிறரும் தெரிகெனும்
 நீக்கம்இல் உள்ளத்(து) ஆர்வம்நன்(கு) ஊக்கத்(து)
 அண்டரும் பெயரிய பண்டையோர் நூல்வழிப்
 பன்னுதொல் காப்பிய நன்னூல் எனவும்
 ஐந்திர பாணி னீயம் எனவும்

60

சமரச பாடிய சித்தாந்தம் எனவும்
 வளம்பா(டு) இலாத இளம்பூ ரணமும்
 மெய்ச்சொலார் பழிச்சும் நச்சினார்க் கினியமும்
 வானோர் மாண்பமை சேனா வரையமும்
 சங்கர நமச்சி வாயமும் என்றிமை
 ஐந்துரை யும்தொகுத்(து) இன்புற உண்மையின்
 பூரண விருத்தி எனவும் பெயர்புனைந்(து)
 இந்நூல் இயற்றி எழுதா எழுத்தில்
 பல்நூல் நெறியில் பதித்து நல்கினன் –
 வளைநீர்க் கருங்கடல் மறிதிரை கொழிக்கும்

70

உளைவுறீஇப் பணிலம் உயிர்த்த நித்திலம்
 கருங்கோட் டுப்புன்னை நறுங்கேழ் அரும்பர்
 குருகினம் உயிர்க்கும் பருஉமணி ஒண்கரு
 இஃ(து)அஃ(து)எனா அயிர்ப்புற வயின்தொறும் தொகூஉம்
 நறைவார் சோலைப் பிறையா(று) எனும் நகர்

வதிதரு சோழ வேளாள மரபில்
 பதிதரு தாண்டவ ராயவேள் பயந்த
 நாட வருசுவி சேட்சித் தாந்தி
 செங்குவ னைத்தார் தங்குமணி மார்பன்
 நாமவே லைப்புவி நயக்கும்
 சாமு வேல் எனும் தகைமை யோனே.

81

2. புதுவைத் தமிழ்ப்புலவர் பொன்னுசாமி முதலியாரின் சாத்துக்கவி

ஓதநெடும் கடல்உலகோர் அறம்முதல் நாற்
 பொருட்பயன்உற்(று) உய்வான் ஆன்றோர்
 ஓதியபல் இயல்தமிழ்நூல்(ற்) கொள்கைஒருங்(கு)
 உணர்வரி(து) என்(று) உளத்தூ(டு) உன்னி
 மேதகுதொல் காப்பியநன் னூலிணைக் காட் -
 டொடுவிரித்து விளங்க வைத்தான்
 தாதுகுபும் பொழிற்பிறைசைச் சாமுவேல்
 மன்னன்எனும் தமிழ்வல் லோனே.

1

இருநில வரைப்பின் இருள்அற இமைக்கும்
 இருசுடர் எனத்தமிழ் முனிவன்
 அருட்கிடன் ஆய புலவருள் தலைவன்
 அரும்பவ ணந்தி ஈங்(கு) இருவர்
 தரும்இயற் றமிழ்ஒற் றுமைஇடை யிடைக்கண்
 தகும்வகை விரித்(து) இனி(து) அளித்தான்
 ஒருதனிக் கவிஞன் தாண்டவ ராயன்
 உதவிய சாமுவேல் மன்னே

2

3. தரங்காபுரம் சண்முகக் கவிராயர் அவர்களின் சாத்துக்கவி

நிறைஆற்றைக் கடக்குநர்போல் இலக்கியமோ(டு)
 இலக்கணம்ஆம் நெடுநீர் நீந்தித்
 துறைஆற்றின் ஒழுக்கியதொல் காப்பியநன் -
 னூற்பயனைத் தொகுத்து முன்னூல்

முறைஆற்றிப் பலபாடைச் சொற்கும் இஃ(து)
 ஒக்கும்என முதற்பேர் தந்தான்
 பிறையாற்றில் வளர்ச்சோழ குலச்சாமு –
 வேல் என்னும் பெற்றி யோனே.

1

ஆண்டவனால் அருள்சமயத்(து) அமைந்துபல
 பூசைஎலாம் அடைவே முற்றும்
 தாண்டவரா யக்குரிசில் தரங்கையொன்றும்
 பிறையா(று) ஆம் தலம்சேர் சைவன்
 காண்டஅருட் சாமுவேல்(ற்) காதலன் தொல்
 காப்பியத்தின் கருத்து நன்னூல்(ற்)
 தாண்டஅரும் பொருள்பகுத்தும் தொகுத்(து) அறிஞர்
 உவப்பவிருந்(து) உதவி னான் ஆல்.

2

கி.பி. 1847 இல் வெளிவந்த மழவை மகாலிங்கையாரின்
 எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியப் பதிப்புக்கு
 திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவான்
 தாண்டவராய சுவாமிகளின்
 சிறப்புப் பாயிரம்.

மணிநீர்ப் புவியின் வளம்சுரந்(து) ஒளிரும்
 அணிநீர்த் தில்லை ஆடகப் பொதுவில்
 பனிமலை மங்கை பார்த்(து)உளம் களிப்பத்
 தனிநடம் குயிற்றும் சம்புநம் பெருமான்
 தமருகப் பறைக்கண் அஇஉ ணுஎன்(று)
 அமர்தரு துத்திரம் ஆதிஈர் ஏழ்பெற
 வடமொ ழிக்(கு) இயல் பாணினி முனிக்குத்
 திடமுற நன்கு தெரித்தமை போல
 விந்தமும் வேலையும் வீறுபோய்க் குன்ற
 கந்தமென் கமலக் கரத்தினை விதிர்த்த

10

அருந்தவக் கொள்கை அகத்திய முணிக்குத்
 திருந்(து)இசை நுணுக்கச் செந்தமிழ் இயலினைச்
 செப்பினன்; அம்முனி தேர்ந்(து) உளம் நிறீஇ
 ஒப்பில்தன் பெயர்கொள் ஒருநூல் இயற்றி

ஈர்அறு சீடரும் இயல்வலர் ஆகச்
 சீருடன் ஒதினன்; திகழ்தரும் அவருள்
 முதல்மா ணவன்என முந்நீர் உலகம்
 இதமொடு புகல இனிதுவீற் றிருந்(து) அங்(கு)
 ஒல்காப் பெரும்புகழ் உற்றுமீ(து) ஓங்கிய
 தொல்காப் பியமுனி துலங்குதன் பெயரின்

20

இயற்றிய தொல்காப் பியம்எனும் ஒருநூல்
 நயத்தகும் அளவையாய் நண்ணுவது; அன்றியும்
 கோவை யார்திருக் குறள்சிந் தாமணி
 தேஇயற் சங்கச் செய்யுள்கள் ஆதி
 இலக்கி யங்களுக்(கு) இலக்கணம் ஆகியும்
 புலப்படு மூலமும், புகல்அதற்(கு) இணங்க
 உச்சிமேற் புலவர் உவந்துகொள் தெய்வ
 நச்சினார்க் கினியர்செய் நல்உரை அதுவும்
 கரலிக் தங்களில் காணுறு பிழையினைச்
 சரதமொ(டு) உணர்ந்து சால்பு(உ)றத் திருத்தி

30

அச்சில் பதிப்பித்(து) அருளுக என்றே
 இச்சித்(து) உணர்வுடை யோர்சிலர் இயம்பலின்
 விழுப்பமொ(டு) உலகில் மேவுற விளங்க
 எழுத்ததி காரத்(து) இயல்ஒன் பாணும்
 காண்டகும் அச்சில் கலப்புறச் செய்தனன் —
 மாண்தரு தாமரை மலர்ஆ திகளின்
 புதுமணம் பரப்பிப் புறந்திரிந்(து) அயரும்
 மதுகரத் தொகுதியை வருகெனப் பணித்துத்
 தாது(உ)று கமலத் தண்நற(வு) அருத்தித்
 தீறு பகலில் செவ்விதிற் புரந்து

40

நள்ளிருஞ் பொழுது நண்ணிய காலைக்
 கொள்ளைகொள் குமுத மலர்த்தேன் குடிப்பித்(து)
 உவர்க்கடற் புவியின் உறும்இர வலரை
 நிவப்பு(உ)று புகழ்எனும் நேரிழை தன்னைத்
 தூ(து) என விடுத்துத் தொக்கு(உ)ற விளித்(து) அங்(கு)

ஆதர வேடும் அலர்முகங் காட்டி
 மற்றொரு பால்செலா வகைப்பொருள் அளித்து
 முற்றும் புரக்கும் முதிர்கொடை யாளரில்
 துன்னிய வாவியும் துதைமலர்ச் சோலையும்
 மன்னிநல் வளம்தரும் மழவைமா நகரான்

50

சிவமறை யோர்குலம் சீர்பெறத் தோன்றிய
 தவம்நிறை தரும்மறைச் சைவ சிகாமணி
 உடையான் உடைப்பொருள் உறும்இரு பொருளும்
 இடையறா(று) ஒன்றும்என்(று) எழில்மறை முடிவின்
 விளங்குயர் சைவ விசிட்டாத் துவிதக்
 களங்கமின் முடிவில் கருத்துடைப் புனிதன்
 இயல்இசை நாடகம் எனும்முத் தமிழும்
 மயல்அறத் தெரிந்த மாட்சிகொள் புலவன்
 பரிமே லழகர்செய் பண்பு(உ)ரை தனிலும்
 விரிவுரை செயத்தகும் மீக்கூர் மதிஉளோன்

60

அவையில்மற் றொருவர் அடுத்து(உ)ரை செயாமல்
 சுவையுறு மொழிபல சொல்மொழி வல்லோன்
 உத்தர மொழிமற்(று) உறுதிசை மொழியின்
 சத்(து) இஃ(து) எனவே தடையறத் தெரிந்தோன்
 என்இரு கண்ணினும் இதயமென் மலரினும்
 துன்னிஎக் காலமும் துலங்கிவாழ் தோன்றல்
 நல்லன உள்ளலாம் நசையொடு நடாத்தி
 அல்லன உள்ளலாம் அகலுற அகற்றி
 மகிமை பெறுமகா லிங்கையன் என்னப்
 புகலும் இயற்பெயர் பொருந்துநா வலனே.

70

கி.பி. 1868இல் சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார்
எழுத்ததிகாரம் இளம்பூரணப் பதிப்பிற்கு -

1. மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின்
சிறப்புப்பாயிரம்.

மாமேவு புகழ்த்தொண்டை மண்டலவே -
ளாளர் குலம் வளத்தால் ஓங்கப்
பாமேவு கோட்டங்கள் பலவுளும்மீ -
தூர்க் கோட்டம் பண்பு வாய்ப்பத்
தாமேவு பன்னாட்டுள் அறம்உறங்கா
நாடு(உ) வகை துளும்பி வாழத்

தாமேவு சுகுணநிறை சுப்பரா -
யக்குரிசில் தந்த மைந்தன்.

1

ஓங்குபெரும் கல்வியறி(வு) ஒழுக்கம் எலாம்
ஓர்உருக் கொண்(டு) உற்றாற் போல்வான்
வீங்குதிரைக் கடல்உலகில் இரவலர்க்கோர்
குபேரணா விளங்கும் மேலோன்
நீங்குதல்தில் தன்பெயரால் பெரும்புகழோன்
சைவன்னெ நிலவச் செய்வோன்
பாங்குபெறு தமிழ்நயம்தேர் கன்னியப்பன்
எனும்பெரும்பேர்ப் பண்பின் மிக்கோன்.

2

குறுமுனிபால் இயற்றமிழ்தேர் புலவருள் ஓங் -
கியபுலமைக் குன்றம் அன்னோன்
நிறுவுதொல்காப் பியமுனிவன் றன்பெயரால்
தரும்இயல்நூல் நிலவ மண்மேல்
அறுதிபெறச் செய்யும்இளம்பூ ரணர்உரையுள்
அமைதிபெற அலை(வு) அற்(று) ஓங்கும்
மறுவுதவிர் எழுத்துரையைப் புலவர்உளம்
களிசிறக்கும் வகைமை தேர்ந்து

3

சாற்றுதிரி சிரபுரம்வாழ் வீரரா -
 கவப்புனிதன் தந்த மைந்தன்
 தேற்றுதிறற் சோடசம்சார் அவதானி
 என்னும்ஒரு சிறப்புப் பேர்பூண்(டு)
 ஆற்றுபல கலையும்உணர்ந் தமைக்கேற்ப
 நல்லொழுக்கத்து) அமைந்து நிற்போன்
 ஈற்றுமுதற் சிவபெருமான் திருவடிக்கே
 கசிந்துருகும் இதையம் உள்ளோன்

4

துன்னுசிவ னடியவரை அவன்எனக் கண்(டு)
 அடிபேணும் துணிபே உள்ளோன்
 மன்னுநய குணசீலன் சுப்பரா -
 யப்புலமை வல்லோன் தன்னால்
 பன்னுபல பிரதிகொடு வரைகுநர்செய்
 பிழைஅனைத்தும் பாற ஆய்வித்து)
 உன்னும்எழு தாளமுத்தின் இயைவித்துப்
 பெருஞ்சீர்த்தி உற்றான் அன்றே.

5

2. கும்பகோணம் கல்லூரித் தமிழாசிரியர்
 தியாகராச செட்டியார் அவர்கள் இயற்றிய(து)

மாமேவு மனிமன்றுள் நடம்நவிலும்
 புராணன்அருள் வாரி தோய்ந்து
 நாம்மேவு கடல்பருகி வரைஅழுத்தி
 அரிஉருவை நயந்து போற்றும்
 தாமேவு சிவக்குறியாப் புரிந்துமணம்
 கான்றுதென்றல் தோன்று சந்தக்
 காமேவு மலையம்அமர் செந்தமிழா -
 சிரியன்பால் கற்ற மேலோர்

1

பன்னிருவர் தம்முள்உயர் வளைபலவற் -
 றினும்மேன்மை படைத்த பாஞ்ச
 சன்னியமே எனவிளங்கு சால்புடையோன்
 உயர்சமதக் கினிதன் மைந்தன்

துன்னியபல் சீர்புனைதொல் காப்பியமா
 முனிவர்பிரான் தொன்னூல் கண்டு
 மன்னியதன் பெயர்தோற்றி வனைந்தருள் தொல்—
 காப்பியமாம் வயங்கு நூலில்

2

எழுத்ததிகா ரத்(து) இயல்ஒன் பாணும்இளம்—
 பூரணர்என்(று) இயற்பேர் பெற்ற
 வழத்தும்உரை யாசிரியர் இயற்று(உ)ரையும்
 கரலிகித வழக்க ளைந்து
 பழுத்தஉணர் வினர்வியந்து கொண்டாட
 உவந்(து) இனிது படிப்போர் யாரும்
 கொழுத்தஇயல் வலர்ஆக ஆய்ந்துதரு(க)
 எனச்சில்லோர் கூறக் கேட்டு

3

அனையவர்மேல் குதிகொள்மணிப் படுகர்சலாம்
 சிராப்பள்ளி அமர்ந்து வாழும்
 தனையனைய மீனாட்சி சுந்தரநா —
 வலரேறு தன்பாற் கற்ற
 வினையமலி மாணாக்கர் பலருள்ளும்
 மிகுமேன்மை மேவி நின்றோன்
 புனையுநா வலர்பல்லோர் புகன்றிடினும்
 உலவாத புகழ்பூண் டுள்ளோன்

4

என்இனிய நண்பன் இயல் வீரரா —
 கவப்பெயர் நன்(கு) ஏய்ந்த துயோன் —
 தன்இனிய மைந்தன்உயர் இலக்கணமும்
 இலக்கியமும் தடையற்(று) ஓர்ந்தோன்
 பன்இனிய கவிபாடும் பாவலன் நன்(கு)
 அவதானம் பண்ணும் வல்லோன்
 துன்இனிய சிவநேயன் சுப்பரா —
 யப்பெரும்பேர்ச் சுகுணன் மாதோ

5

திருதவிர் இவ்வள்ளல் வாசிப்போர்க்(கு)
 உபகாரம் செய்தல் ஓர்ந்தே

ஓதும்உரை இவர்அளவோ நமக்கும்மிசு
 புகழுறுத்தும் உரைஆ யிற்றால்
 ஈதுமறா(து) இயற்றுதலே நம்தகுதிக்கு
 இயற்கைஎன இயைய எண்ணிக்
 கோதுதவிர் தரமிக்க அன்பொடுநன்(கு)
 ஆராய்ந்து கொடுத்தா னாக

6

அன்னதைஏற்(று) உருள்அச்சிற் பதிப்பித்தோன்
 யார்என்னில் அறையக் கேண்மோ
 தன்அணைய ராகிர வலர்தம்மை
 ஆக்குவிக்கும் தகைமை யாளன்
 பொன்அணைய குணசாலி புரவலர்தம்
 காரியத்தில் புந்தி உள்ளோன்
 கல்நவிலும் சிலைப்பெருமான் கழல்துணையே
 துணையாகக் கருதும் மேலோன்.

7

பூதஉடம்பு இறும்இறுத லுறாது புகழ்
 உடம்(பு) என்று புலவோர் கூற
 ஏதமறத் தெளித்தாங்குப் பழையனார்
 நீலியினால் இறந்த நாய்கற்(கு)
 ஓதுமொழி பிழையாமல் உடல்விடுத்துப்
 புகழ்அடைந்தோர் உதிக்கப் பெற்ற
 சாதம்மலி தருதொண்டை மண்டலவே .—
 ளாளர்குலம் தழைவுற் றோங்க.

8

ஓங்குறுமீ தூர்க்கோட்டத்(து) உயர்சுப்ப —
 ராயமுகில் உவந்து செய்த
 தேங்குதவப் பயனாகி அவதரித்துக்
 கல்விநிறை செல்வம் பெற்று
 வாங்குதிரைக் கடற்புவிக்கு(கு)ஓர் இந்திரனாச்
 சிறப்புற்று வயங்கு மேலோன்
 வீங்குபுகழ் கலன்ஆகப் புனைந்து(உ)லவு
 கன்னியப்ப விபுலன் அன்றே.

3. திரிசிரபுரம் பெரியண்ணப் புலவர் இயற்றியது

கலைமணக்கும் தமிழ்மலையத் தவன்பால்கற்(று)

உணர்ந்தஅருட் கதிப்பு(உ)ற் றோங்கு

நிலைமணக்கும் முனிவரன்தன் பெயரால் இந்

நிலவரைப்பில் நிலவச் செய்த

தலைமணக்கும் இயல்தொல்காப் பியன்எழுத்-

ததிகாரம் தன்னோ(டு) இம்பர்த்

துலைமணக்கும் அதனுரையாய் விளங்கும் இளம் -

பூரணத்தைத் துகளற்(று) ஆய்ந்து

1

துன்னுபெரும் கல்விஅறி(வு) ஒழுக்கம்மிகு

வாய்மைஅருள் தூய்மை மிக்கோன்

மன்னுசிவ பத்திஒரு வடிவாய்வந்த

தென்உலகில் வயங்கு நல்லோன்

மின்னுபுகழ் அவதானி சுப்பரா -

யப்புலவன் விரும்பி மேய

பன்னுபுல வோர்உவகைத் தேன்மடுத்துக்

கனிசிறப்பப் பரிவின் நல்க.

2

புண்ணியமே மலிதொண்டை மண்டலவே -

ளாளர் குலம் பொலிவு மேவ

அண்ணியவீ தூர்க்கோட்டத்(து) அவதரித்த

கற்பகமே அனையான் ஏற்போர்

எண்ணியள லாங்கொடுக்கும் கரதலத்தான்

கன்னியப்ப இசைவ லாளன்

பண்ணியல்தன் புகழ்பரப்பல் போல்அச்சில்

பதிப்பித்துப் பரப்பி னான்.ஆல்.

3

பிற்சேர்க்கை:4

**தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் கொண்ட
நூற்பாத்தொகையும் இப்பதிப்பின் நூற்பாத் தொகையும்**

அதிகாரம்	இயல்எண்கள்									மொத்தம்	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9		
1. எழுத்ததிகாரம்											
அ. இளம்பூரணம்	33	49	21	40	30	30	93	110	77	483	
ஆ. நச்சினார்க்கினியம்	33	49	20	40	30	30	93	110	78	483	
இ. இப்பதிப்பில்	33	49	21	40	30	30	93	110	78	484	
2. சொல்லதிகாரம்											
அ. இளம்பூரணம்	62	17	35	37	43	49	48	99	66	456	
ஆ. சேனாவரையம்	61	22	34	37	43	51	48	100 ⁺	67 [*]	463	
இ. நச்சினார்க்கினியம்	62	22	35	37	43	51	48	98	67	463	
ஈ. தெய்வச்சிலையம்	60	21	33	36	41	54	47	100	61	453	
உ. இப்பதிப்பில்	62	23	35	37	43	49	48	99	67	463	
+ சேனாவரையம் பதிப்பு 3இல் 100; ஆனால் பதிப்பு 16இல் 72.											
+ சேனாவரையம் பதிப்பு 3இல் 67; ஆனால் பதிப்பு 16இல் 64.											
3. பொருளதிகாரம்											
அ. இளம்பூரணம்	58	30	51	53	52	27	38	235	112	656	
ஆ. நச்சினார்க்கினியம்	55	36	50	53	54	—	—	243	—		
இ. பேராசிரியம்	—	—	—	—	—	27	37	243	110	665	
ஈ. இப்பதிப்பில்	58	35	51	53	53	27	38	239	112	667	

மொத்த நூற்பாத்தொகை

	எழுத்து	சொல்	பொருள்	மொத்தம்
1. இளம்பூரணம்	483	456	656	1595
2. நச்சர். பேரா	483	463	665	1611
3. இப்பதிப்பில்	484	463	667	1614

பிற்சேர்க்கை 5

**இப்பதிப்பிற்காகப் பார்க்கப்பெற்ற
சென்னை டாக்டர் உ.வே.சாமிநாத அய்யர் நூலகத்தின்
தொல்காப்பியச் சுவடிகள்.**

தொல்காப்பிய மூலத்தைத் தெளிவான பாடவேறுபாடுகளுடன் வெளியிடுவதற்காகச் சென்னை டாக்டர் உ.வே.சா. நூலகத்தில் உள்ள தொல்காப்பியச் சுவடிகள் அனைத்தும் பார்க்கப் பெற்றன. எல்லாச் சுவடிகளிலும் மூலம் மட்டுமே தெளிவாகப் படிக்கப் பெற்றுள்ளது. இச்சுவடிகள் அனைத்தையும் பார்ப்பதற்குத் துணைபுரிந்தவர் டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களுடைய பெயரர் திரு. க.சுப்பிரமணியம் அவர்கள். உடனிருந்து முழுவதையும் படித்து உதவியவர் மயிலம் பேரா. வே. சிவசுப்பிரமணியன் ஆவார். நூலகத்தின் காப்பாளர் வித்துவான் திரு. பாலசாரநாதன் அவர்களையுள்ளிட்ட அலுவலர்கள் அனைவரும் பல நிலைகளில் துணைபுரிந்தனர்.

இங்குள்ள சுவடிகளுள் தொல்காப்பிய மூலம் மட்டும் உள்ள சுவடிகள் 3. (73, 115, 1053) ஏனையவை அனைத்தும் ஓலையில் எழுதப்பெற்ற உரைச்சுவடிகள்.

இவ் வுரைச்சுவடிகளுள் சிலவற்றில் ஓர் இயலுக்கு மட்டும் உரையிருக்கும்; அதில் சிலவற்றில் ஓர் இயலுக்குக்கூட முழுவதுமான உரை இருக்காது. சில சுவடிகளில் ஓர் அதிகாரம் முழுவதற்கும் உரை இருக்கும். சிலவற்றில் இரண்டு அதிகாரங்களுக்கு உரை இருக்கும். சில சுவடிகளில் மூன்று அதிகாரங்களிலும் சில பகுதிகளுக்கு உரை இருக்கும். மூன்று அதிகாரங்களுக்கும் சேர்த்து உரையுடன் கூடிய முழுச்சுவடியாக ஒன்றுகூட இல்லை.

இனி இச்சுவடிகளைப் பற்றிய விவரங்கள் கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் தரப்பெறுகின்றன.

பிறசெய்திகள்

சுவடி
எண்

1. சொல் மற்றும் பொருள். நச்சர். பேரா. உரை 18 X 1.25 அங்குலம், 1078 பக். பக்கத்திற்கு 9வரி; நல்ல நிலை; சொல். முழுவதும் நச்சர் உரையும் பொருளதிகாரத்தில் அகம். முதல் களவு. முடிய நச்சர் உரையும், செய்யுளியலுக்கு மட்டும் பேரா. உரையும் உள்ளன. ஏனைய இயல்கள் இல்லை. கலியுகாதி 4981 பிரமாதிவருஷம் திருமயிலையில் ஆ. குமாரன் அண்ணாசாமி உபாத்தியாயர் எழுதி நிறைவேறினது. (இது கி.பி. 1880)
9. பொருள். நச்சர். உரை. அகம் முதல் உவமம் முடிய; இடையில் பல பகுதிகள் இல்லை.
11. எழுத்து. சொல். நச்சர் உரை; 18.75 X 1.50 அங்குலம்; 706 பக் பக்கத்திற்கு 8 வரி; சிதைந்துள்ளது. முழுமை. "இச் சுவடியிறுதியில் தம்பி தாண்டவ மூர்த்தி சாதகம் என்பதில் 899 பவ வருடம் என்றுள்ளது. எனவே இச்சுவடி கி.பி. 1724இல் எழுதப்பெற்றிருக்கலாம். இது நெல்லை மாவட்டச்சுவடி. ௭0 தைக்கப்பெற்றுள்ளது. ஓலைகள் 334, 335 இரண்டும் இல்லை. அதனால் எச்சவியலில் (சொல்) 415, 416ஆம் நூற்பாக்களுக்கு உரையில்லை. எழுத்தில் 26 முதல் 53, 104, 105, 170, 171, 211, 212, 213, 214 இல் ஒரு பகுதி இல்லை" என்பார் ச.வே.சு.
16. பொருள். நச்சர். பேரா. உரை; 18 X 1.5 அங்குலம்; 724 பக் நல்லநிலை; பழமையானது. ஐந்தாமியல் உரைமுடிவில் நச்சினார்க்கினியர் காண்டிகை என்ற குறிப்பு உள்ளது. ஆனால் ஒன்பதாம் இயலின் முடிவில் இத்தகைய குறிப்பு இல்லை. பொருள் முழுவதற்கும் உரையுள்ள ஒரே சுவடி இது.

- 34 எழுத்து. சொல். பொருள். நச்சர் உரை; 17.75 X 1.25 அங்குலம்; 472 பக். பக்கத்திற்கு 12 வரி; பழமையானது; சிதைந்துள்ளது; எழுத்து 119ஆம் நூற்பா முதல் பொருள். புறத்திணை முடிய உள்ளது.
- 41A சொல். இளம். உரை; 18X1.25 அங்குலம்; 188 பக். பக்கத்திற்கு 9வரி முழுமை. திருமயிலை அம்மை ஆண்டியப்பக் கிராமணி குமாரரில் அண்ணாசாமி உபாத்தியாயர் எழுதியது. (எனவே இது கி.பி. 1880 வாக்கில் எழுதப்பட்டதாகலாம். சுவடி எண் 1 எழுதியவர் இவரே. ப.வெ.நா.)
- 43A பொருள். செய்யுளியல் இளம். உரை; 18X1.25 அங்குலம்; 130பக். பக்கத்திற்கு 7வரி; மிகவும் சிதைவு; பழமையானது. செய்யுள் 11 முதல் 67, 117 முதல் இறுதிவரையான நூற்பாக்கள் உள்ளன.
- 48 சொல். முழுவதும்; முழுமையாக இதுவரையில் வெளியாகாத ஓர் உரையுடன் கூடியது. கிளவியாக்கம், வேற்றுமையியல், வேற்றுமை மயங்கியல் 13ஆம் நூற்பாவரைக் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலக வெளியீடாகக் கல்லாடனார் உரையுடன் வெளிவந்துள்ளது. (தெ.பொ.மீ. 1971) 1964இல் பேரா.கு. சுந்தரமூர்த்தியால் இப்பகுதி மட்டும் வெளியாகியுள்ளது. 1963இல் பேரா. வ.அய்.சு., ஆ.அருளப்பன் வெளியிட்ட உரைக்கோவையிலும் இப்பகுதி உள்ளது. எனினும் தனியாகவும் முழுமையாகவும் இன்றுவரை வெளியிடப்பெறவில்லை. 16.5X1.25 அங்குலம்; 364 பக். பக்கத்திற்கு 7வரி; பழமையானது; சிதைந்துள்ளது.
- 53 பொருள். அகம் முதல் மெய்ப்பாடு வரை. நச்சர். பேரா. உரை. 18X1.5 அங்குலம்; 460 பக். பக்கத்திற்கு 14 வரி; சிதைவு; பழமை.
- 60 சொல். சேனா. 17X1.5 அங்குலம்; 230 பக். பக்கத்திற்கு 10வரி; மிகவும் சிதைவு; பழமையானது; முழுமை; திருத்தமானது.

- 73 மூலம். 17X1.25 அங்குலம்; 150 பக். பக்கத்திற்கு 8 வரி; நல்லநிலை; சிறிது சிதைவு; தொடர்ந்து ஒரே வரிசையாக இன்றி நூற்பாக்கள் தெளிவாக நூற்பா வடிவிலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளன. எனினும் பிழைகள் மிகுதி.
- 74 பொருள். அகம். புறம். நச்சர் உரை. 17X1.5 அங்குலம்; 248 பக். பக்கத்திற்கு 9 வரி. நல்லநிலை. பழமையானது. அகத்திணை 2ஆம் நூற்பாவும் புறத்திணை யிறுதியில் சில வரிகளும் இல்லை. மயிலை. அண்ணாசாமி புத்தகம் என்ற குறிப்பு உள்ளது.
- 75 பொருள். களவு. நச்சர் உரை. 17X1.5 அங்குலம்; 150பக். பக்கத்திற்கு 9 வரி; நல்லநிலை; பழமை; கற்பியல் தொடக்கமும் இச்சுவடியில் உள்ளது.
- 103 பொருள். இளம்பூரணம். களவு முதல் மெய்ப்பாட்டியல் 12ஆம் நூற்பா முடிய உள்ளது. 17X1.25 அங்குலம்; 216 பக். பக்கத்திற்கு 9 வரி; நல்லநிலை; பழமையானது.
- 106 பொருள். இளம்பூரணம். 17.5X1.75 அங்குலம்; 122பக். பக்கத்திற்கு 16 வரி; பழமை. இதில் அகத்திணையியல் முதல் கற்பியல் 23ஆம் நூற்பா வரையுள்ளது.
- 106A பொருள். இளம்பூரணம். 17.75X1.75 அங்குலம்; 64பக். பக்கத்திற்கு 11 வரி; நல்லநிலை; பழமை; இதில் அகம். தொடக்கம் முதல் புறம். 16ஆம் நூற்பா வரையிலும், அடுத்துக் களவியல் முதல் நூற்பாவும் உள்ளது.
- 115 மூலம். 17X1.25 அங்குலம்; 216பக். பக்கத்திற்கு 7வரி; பழமை. ஆண்டு 877. (இது கொல்லம், கி.பி. 1702) ஆதிநாதன் தொல்காப்பியம் முற்றும் என்பது ஈற்றுக்குறிப்பு. படித்தவரால் படித்துத் தேவையான இடங்களில் திருத்தப்பெற்ற சுவடி.

- 120 பொருள். புறம் மட்டும். நச்சர். உரை. 18X1.5 அங்குலம்; 110பக். பக்கத்திற்கு 11வரி; மிகு சிதைவு; பழமை; மூன்றாம் நூற்பா முதல் இயல் முடிய உள்ளது.
- 164 சொல். கல்லாடனார் விருத்தி. கிளவியாக்கம் முதல் ஏழாவது இடையியல் 9ஆம் நூற்பா வரை உள்ளது. 18.75X1.5 அங்குலம்; 116 பக். பக்கத்திற்கு 11வரி; மிகு சிதைவு; பழமை.
- 476 பொருள். செய்யுளியல் செவியுறைதானே என்னும் நூற்பா முதல் மரபியல் இறுதி நூற்பா வரை உள்ளது. 16.5X1.25 அங்குலம்; 130 பக். பக்கத்திற்கு 8வரிச மிகு சிதைவு; பழமை.
- 481 பொருள். நச்சர். பேரா. உரை. முதலிலிருந்து உவமவியலின் 4ஆம் நூற்பா வரையிலுள்ளது. 17.5X1.5 அங்குலம்; 896 பக். பக்கத்திற்கு 11வரிகள்; இடையிடையே பல ஏடுகள் இல்லை. உள்ளவை நல்லநிலை; புதிய சுவடி.
- 502 பொருள். நச்சர். பேரா. உரை. அகம் முதல் மெய்ப்பாட்டியல் வரை. 16.5X1.75 அங்குலம்; 696 பக். பக்கத்திற்கு 10வரி; சிதைவு; பழமை.
- 575 பொருள். செய்யுள். பேரா. உரை. 12X1.5 அங்குலம்; 422 பக். பக்கத்திற்கு 10வரி; நல்ல நிலை; பழமை.
- 951 சொல். தெய்வச். உரை. 14X1.5 அங்குலம்; 330 பக். பக்கத்திற்கு 10வரி; நல்லநிலை; முழுமை; பழமை.
- 999 எழுத்து. இளம்பூரணம். 13X1.5 அங்குலம்; 216பக். பக்கத்திற்கு 9 வரிகள்; மிகு சிதைவு; பழமை; குறை; தொடக்கம் முதல் இல்லை; இடையிடையே பல பகுதிகள் இல்லை; குற்றியலுகரப் புணரியல் ஈற்றுப்பகுதி இல்லை; இச்சுவடி ஸ்ரீ மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய கையெழுத்து என டாக்டர் உ.வே.சா. குறித்திருக்கிறார். இதில் துறைசை மடம் என்றெழுதப் பெற்றுள்ளதால் திருவாவடுதுறைச் சுவடியாகலாம் என்பார் ச.வே.சு.

- 1044 எழுத்து. சொல். நச்சர். உரை. 14.74X1.5 அங்குலம்; 712 பக். பக்கத்திற்கு 9 வரி; சிறிது சிதைவு; பழமை; விரோதிகிருது வருடம் (கி.பி. 1851) மருதமுத்து உபாத்தியாயருடைய தொல்காப்பிய நூல் எழுதி முகிந்தது. அருணாசலக் கவிராயன் எழுத்து என்பது ஈற்றுக் குறிப்பு. இச்சுவடியின் எழுத்துப்பகுதியில் பிழைகள் நிறைய இருப்பதாகவும், சொற்பகுதியில் பிழைகள் இல்லை என்றும் கூறப்படுகிறது.
- 1051 எழுத்து. சொல். இளம். சேனா. உரை. 16X1.5 அங்குலம்; 118பக். பக்கத்திற்கு 9வரி; மிகுசிதைவு; பழமை. இதில் எழுத்து. பிறப்பியல் 7ஆவது நூற்பாமுதல் இறுதிவரையிலும், சொல்லில் கிளவியாக்கம், வேற்றுமையியல் 12ஆம் நூற்பாவரை உள்ளன. இச்சுவடியின் முதல் 20 ஏடுகளும், இடையிடையே 4 ஏடுகளும் காணப்படவில்லை.
- 1052 எழுத்து. சொல். இளம்பூரணம். 12.25X1.5 அங்குலம். 256பக். பக்கத்திற்கு 13வரி ; சிறிது சிதைவு; பழமை. சுவடியின் முதல் இறுதி ஏடுகளில் உரையாசிரியர் உரை என்னும் குறிப்பு உள்ளது. இடையில் ஓர் ஏடு நச்சர். உரையாக உள்ளது. "மெய்கண்ட சந்ததி ஆகிய திருவாவடுதுறை முத்திப் அம்பலவாண சற்குருதேசிகர் உளங்கூர் உரையாம் இளம்பூரண உரையாசிரியர் உரையாகிய தொல்காப்பியம் எழுதியது" என்று உள்ளது.
- 1053 எழுத்து. சொல். மூலம். 9.25X1.25 அங்குலம்; 176பக். பக்கத்திற்கு 6வரி; சிதைவு; பழமை; சுவடியின் முதல்ஏடும், இறுதியில் சில ஏடுகளும் காணப்படவில்லை. இது பிழைகள் மலிந்த சுவடி என்பார் ச.வே.சு.
- 1054 பொருள். நச்சர். பேரா. உரை. அகம். முதல் மெய்ப்பாடு. வரை. 17.75X1.5 அங்குலம்; 532 பக். பக்கத்துக்கு 10வரி; சிதைவு; பழமை.
- 1066 பொருள். இளம்பூரணம். அகம். புறம். இரண்டு இயல்கள் மட்டும்; 15.75X 1.5 அங்குலம்; 180பக். பக்கத்துக்கு 8வரி; சிதைவு; பழமை.

பிற்சேர்க்கை 6

தொல்காப்பியப் பதிப்புக்கள்

தொடர் எண்.	பதிப்பான ஆண்டு	நூற்பகுதி, உரையாசிரியர், பதிப்பாசிரியர் முதலிய பிற செய்திகள்
1.	ஆகஸ்ட் 1847 பிலவங்க, ஆவணி	எழுத்து. நச்சர். மழவை. மகாலிங்கையர். சென்னை. பிற்பதிப்பு 1891.
2.	1858	தொல்காப்பிய - நன்னூல் - மூலம் எஸ். சாமுவேல் பிள்ளை, சென்னை.
3.	செப்டம்பர் 1868 விலவ புரட்டாசி	சேனாவரையம், சி.வை.தா. - ஆறுமுக நாவலர் பரிசோதித்து - சென்னை. பிற்பதிப்புகள் 1886, 1934
4.	நவம்பர் 1868 விபவ கார்த்திகை	சேனாவரையம், கோ. இராசகோபாலப்பிள்ளை, சென்னை.
5.	நவம்பர் 1868	எழுத்து. இளம்பூரணம், சுப்பராயச் செட்டியார் சென்னை பிற்பதிப்புகள் 1928, 1955, 1969
6.	1868	தூத்திர விருத்தி, சிவஞான முனிவர், ஆறுமுக நாவலர் - சென்னை. ஆறாம் பதிப்பு துலை 1956
7.	1885 பார்த்திப ஆவணி	பொருள். நச்சர். பேரா. சி.வை.தா. - சென்னை. பதிப்புரையில் பார்த்திப ஐப்பசி
8.	1891 கர வைகாசி	எழுத்து. நச்சர். சி.வை.தா. - சென்னை. பிற்பதிப்பு 1941
9.	1892	சொல். நச்சர். சி.வை.தா. - சென்னை. பிற்பதிப்பு 1923
10.	1905	பாயிரம் - சண்முக விருத்தி - அரசஞ் சண்முகனார் - தஞ்சாவூர். நூல் இறுதி விளம்பரத்தில் நூன்மரபு விருத்தி அச்சில் என உள்ளது. வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. காண்க தொடர் எண் 13.
11.	1916	பொருள் (1,2). நச்சர். பவானந்தம் பிள்ளை - சென்னை.
12.	1916	பொருள்(3-5).நச்சர். பவானந்தம்பிள்ளை - சென்னை.
13.	1916	தொல்காப்பியச் சண்முக விருத்தி மறுப்பின் முதற்பகுதி ஆகிய பாயிர விருத்தி மறுப்பு - அன்னப்பன் பேட்டை

ஆதீனம் (திட்டை) ஸ்ரீ தாயுமான பிரான் மருமானாய ஸ்ரீ சபாபதித் தாயுமான தேசிக சுவாமிகள் நேர்முக மாணாக்கனாகிய ஸ்ரீ செப்பறை மெய்கண்ட தேவர் உரைமுக மாணாக்கனால் ஆக்கப்பட்டுச் சிதம்பரம் பாலாம்பிகை விலாசம் பிரஸிலும் சென்னை சிவரகசிய முத்ராலயத்திலும் பதிப்பிக்கப்பட்டது. - ஆரீர் சா. பெரியசாமிப்பிள்ளை ஸ்ரீ சிவஞானத் திருத்தளி ஸ்ரீ சிதம்பரம். 202 பக்கங்களையுடைய இந்த அரியநூல் சென்னை மறைமலை அடிகளார் நூலகத்தில் உள்ளது.

14. 1917 பேராசிரியம். பவானந்தம் பிள்ளை - சென்னை இது இரு புத்தகங்களாக ஒரு பதிப்பும் (பக். 1-336, 337-666. நெல்லை சிவஞான முனிவர் நூலகத்தில் உள்ளது) ஒரே புத்தகமாக ஒரு பதிப்பும் (சென்னை உ.வே.சா. நூலகத்தில் உள்ளது) காணப்படுகிறது.
15. 1917 செய்யுளியல். நச்சர். இரா. இராகவையங்கார் - மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் பிரசுர எண் 10.
16. 1920 பொருள் (1,2). இளம்பூரணம். கா. நமச்சிவாய முதலியார் - சென்னை. பகுதி 1 எனக் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.
17. 1921 பொருள் (1,2). இளம்பூரணர். வ.உ.சி.
18. மார்ச் 1922 எழுத்து. சொல். மூலம். கா.நமச்சிவாய முதலியார் - சென்னை.
19. மே 1922 மூலம். முழுமை. பு.சி. புன்னைவனநாத முதலியார் - மதுரை.
20. 1922 தொல். பாயிரங்கள் உரையுடன். கா. நமச்சிவாய முதலியார் - சென்னை.
21. 1923 தொல். பொதுப்பாயிரம். பேரா. வை.சதாசிவ பண்டாரத்தார். - கும்பகோணம்.
22. ஏப்ரல் 1923 சேனாவரையம். கந்தசாமியார். கழகம். பிற்பதிப்புகள் 1946, 1952, 1956, 1962, 1966, 1970 1974, 1980 (இது பிறகு பாவாணர், பூவராகம்பிள்ளை ஆகியோர் குறைப்புரைகளும் இணைந்து காணப்படுகிறது.)

23. மே 1923 எழுத்து. நச்சர். திருக்கோணமலை த. கணகசந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பல சுவடிகளைக் கொண்டு செய்து வைத்திருந்த திருத்தங்களுடன் கழகப்பதிப்பு. வெளியீட்டு எண் 17. இதே கழக வெளியீட்டு எண் 17 என்பதாக ஏப்ரல் 1923இல் வெளியான நச்சர். எழுத்தும் ஒரு பதிப்பு உள்ளது. இதில் தி.த.க. பெயர் இல்லை; ஆனால் கா.சு. பிள்ளை முகவுரை தமிழ் ஆங்கிலம் இரண்டிலும் உள்ளது. இந்த இருநூல்களும் சென்னை மறைமலையடிகள் நூல்நிலையத்தில் உள்ளன. பிற்பதிப்பு பிப்ரவரி 1933 ஆங்கீரசு மாசி. காண்க தொடர் எண் 44.
24. 1924 பொருள். மூலம். கா. நம்ச்சிவாய முதலியார் - சென்னை.
25. 1927 சொல். இளம்பூரணம். கா. நம்ச்சிவாய முதலியார் - சென்னை
26. 1928 எழுத்து. இளம்பூரணம். வ.உ.சி. - தூத்துக்குடி பிற்பதிப்புகள் 1936, 1941.
27. 1929 தெய்வச்சிலையம். ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை - கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம், தஞ்சாவூர். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் இதன் நிழற்படப் பதிப்பை வெளியிட்டுள்ளது. ஏப்ரல் 1984 த.ப.க. வெளியீட்டு எண் 5.
28. தலை 1930 சொல். குறிப்புரை. சுப்பிர. - திருச்சி.
29. 1933 பொருள் (3-5). இளம்பூரணர் வ.உ.சி - சென்னை.
30. 1934 சேனாவரையம். ஆறுமுக நாவலர் - சென்னை.
31. 1934 பொருள் (1-5). நச்சர். மன்னார்குடி ம.நா. சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் ஆராய்ச்சிக்குக் குறிப்பு மற்றும் திருத்தங்களுடன் ச. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு எஸ். கணகசபாபதிப் பிள்ளையவர் களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. திருச்சிப் பதிப்பு, அச்சகம் சென்னை.
32. மார்ச் 1935 பேராசிரியம் வே. துரைசாமி அய்யர் ஏட்டுப் பவ. பங்குனி பிரதியோடு ஆராய்ந்து மன்னார்குடி ம.நா. சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு மற்றும்

திருத்தங்களுடன் எஸ். கணகசபாபதிப் பிள்ளையவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. திருச்சிப் பதிப்பு, அச்சகம் சென்னை.

33. 1935 பொருள் (6-9) இளம்பூரணர். வ.உ.சி. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை - சென்னை.
34. துலை 1935 பொருள். இளம்பூரணம். வ.உ.சி. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை - சென்னை.
35. சனவரி 1937 எழுத்து. நச்சர். யாழ்ப்பாணம் சி. கணேசய்யர், சுன்னாகம். பிற்பதிப்பு சனவரி 1952.
36. 1937 எழுத்து. குறிப்புரை. சுப்பிர. - திருச்சி. துத்திரச் சொல்லகராதியும் உரைச்சிறப்புச் சொல்லகராதியும் சிறப்பு அம்சங்கள்.
37. 1938 சேனாவரையம். யாழ்ப்பாணம் தி.கணேசய்யர், சுன்னாகம்.
38. 1941 சொல். நச்சர். மகாவித்வான் மே.வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை - பவானந்தர் கழகம், சென்னை.
39. 1942 பொருள். அகத்திணை. புத்துரை. சோம. - மறுபதிப்பு துலை 1964.
40. 1942 பொருள். புறத்திணை புத்துரை. சோம. - பிற்பதிப்புகள் துன் 1965, மே 1972.
41. நவம்பர் 1942 பொருள். மெய்ப்பாடு. புத்துரை. சோம.
42. மார்ச் 1943 மூலம். தி.அ. பாலசுந்தரம் பிள்ளை (இளவழகனார்). கழகம். மறுபதிப்பு 1953.
43. 1943 பேராசிரியம். யாழ்ப்பாணம் சி.கணேசய்யர் - சுன்னாகம்.
44. மே 1944 எழுத்து. நச்சர். பாவாணர். கழகம். மறுபதிப்புக்கள் மே 1950, ஆகஸ்ட் 1955, துலை 1961, துலை 1966, செப்டம்பர் 1972, ஏப்ரல் 1979. இப்பதிப்பில் கழக வெளியீட்டு எண் 17 என உள்ளது. ஆனால் கணகசுந்தரம் பிள்ளையின் எழுத்தின் 1923, 1933 பதிப்புகளிலும் வெளியீட்டு எண் 17 தான். காண்க. இப்பட்டியலின் தொடர் எண் 22.

45. அக்டோபர் 1944 எழுத்ததிகார ஆராய்ச்சி. வேங்கட. - சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.
46. 1946 சேனாவரையம். பாவாணர். கழகம். காண்க தொடர் எண் 23.
47. அக்டோபர் 1946 துத்திரவிருத்தி. சிவஞான முனிவர் கா.ர. கோவிந்தராட. முதலியார். கழகம்.
48. மார்ச் 1947 பொருள். (1,2) நச்சர். கழகம். மறுபதிப்புகள் மார்ச் 55, மார்ச் 63, செப்டம்பர் 66, ஆகஸ்ட் 70, நவம்பர் 1975.
49. 1948 பொருள் (1-5). நச்சர். யாழ்ப்பாணம் சி. கணேசய்யர். சுன்னாகம்
50. செப்டம்பர் 1950 பொருள். (3-5). நச்சர். கழகம் - மறுபதிப்புகள் மார்ச் 58, மார்ச் 66, மே 69, மே 72, மே 77.
51. ஆகஸ்ட் 1951 பேராசிரியம். கழகம் - மறுபதிப்புக்கள் துன் 1959 செப்டம்பர் 1966, நவம்பர் 1969, செப்டம்பர் 1972.
52. துன் 1953 பொருள். (1,2) இளம்பூரணம். கழகம் - 9ஆம் பதிப்பு செப்டம்பர் 1986 இடைப்பட்ட ஆண்டுகள் தெரியவில்லை.
53. துன் 1953 பொருள். இளம்பூரணம். கழகம் - மறுபதிப்புகள் துலை 1956, மே 1961, துலை 1967, அக்டோபர் 1969 செப்டம்பர் 1974 ஆகஸ்ட் 1977 மார்ச் 1982
54. துன் 1953 பொருள். (3-5) இளம்பூரணம். கழகம் - 9ஆம் பதிப்பு அக்டோபர் 1986 இடைப்பட்ட ஆண்டுகள் தெரியவில்லை.
55. அக்டோபர் 1955 எழுத்து. இளம்பூரணம். கழகம் - மறுபதிப்புகள் நவம்பர் 1958, மார்ச் 1964, ஆகஸ்ட் 1964, ஆகஸ்ட் 1969, செப்டம்பர் 1974, நவம்பர் 1977, ஏப்ரல் 1981.
56. 1960 மூலம். மர்ரே. எஸ். ராஜம் - இரண்டாம் பதிப்பு துன் 1978 சாந்தி சாதனா அறக்கட்டளை சென்னை. இது ஒரு மாணவர் மலிவுப் பதிப்பு, ஒரு சாதா பதிப்பு, ஒரு நூலகப் பதிப்பு என மூன்று விதங்களில் வந்தது. (விலை ரூ. 3.75, ரூ. 6.00, ரூ. 9.00) மூன்றாம் பதிப்பு

- நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிழற்படப்பதிப்பு 1981. இதற்கு மறுபதிப்புகள் உண்டா எனத் தெரியவில்லை.
57. மே 1961 முழுமை. தெளிவுரையுடன். மக்கள் பதிப்பு. புலியூர்க்கேசிகள் - முதல் பதிப்பு அருணா பப்ளிகேஷன், மறு பதிப்புகள் பாரிநிலையம் மார்ச் 1964, மார்ச் 1967, அக்டோபர் 1970, மார்ச் 1975 மார்ச் 1980, 1986
58. ஆகஸ்ட் 1962 சொல். நச்சர். சுந்தர. கழகம்-மறுபதிப்பு பிப்ரவரி 1974.
59. 1962 சொல். நச்சர். இராம கோவிந்தசாமிப்பிள்ளை - சரசுவதி மகால், தஞ்சாவூர். மறுபதிப்பு நவம்பர் 1967.
60. 1962 தொல்காப்பியம் - நன்னூல்: எழுத்து. வெள்ளை. - அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம். 1970இல் இரண்டாம் பதிப்பும் 1974இல் மூன்றாம் பதிப்பும் நூலாசிரியரின் சொந்தப்பதிப்பு. இந்நூல் முதலில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் துணரில் (Journal of A.U.) தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது ஆகும்.
61. ஏப்ரல் 1963 சொல் (1-4) உரைக்கோவை. ஆபிரகாம் அருளப்பன், வி.ஐ. சுப்பிரமணியன். நெல்லை.
62. மே 1963 சொல். இளம்பூரணம். சுந்தர. கழகம். மறுபதிப்பு மார்ச் 1973
63. டிசம்பர் 1963 தெய்வச்சிலையம். சுந்தர. கழகம். மறுபதிப்பு பிப்ரவரி 1979
64. துலை 1964 சொல். கல்லாடமும் பழைய உரையும். சுந்தர. கழகம். மறுபதிப்பு துலை 1981.
65. பிப்ரவரி 1965 எழுத்து. நச்சர். சுந்தர. - கும்பகோணம்.
66. பிப்ரவரி 1965 செய்யுளியல். நச்சர். சுந்தர. - கழகம்.
67. 1966 சேனாவரையம். சுந்தர. இதுவும் இரண்டாம் பதிப்பான 1970ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பும் சொந்தப்பதிப்பு.. மூன்றாவது 1989 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
68. மார்ச் 1966 பொருள். (1-5). நச்சர். கழகம். 1947இல் முதல் இரண்டு இயல்கள், 1950இல் அடுத்த மூன்று இயல்கள் எனப்

பதிப்பித்ததை இணைத்த பதிப்பு இது. மறு பதிப்புகள் ஆகஸ்ட் 1967, மே 1968, செப்டம்பர் 1969, மார்ச் 1970, தூன் 1976, துலை 1977.

69. 1967 எழுத்து. மூலம். இலக்கணத்தொகையில். ச.வே.சு.
70. நவம்பர் 1967 எழுத்து. நச்சர். இராம. கோவிந்தசாமிப்பிள்ளை - சரகவதி மகால். தஞ்சாவூர்.
71. பிப்ரவரி 1968 பொருள். குழந்தையுரை. புலவர். குழந்தை - ஈரோடு.
72. மே 1968 தந்திர விருத்தி. சிவஞான முனிவர். மகாவித்துவான் தண்டபாணி தேசிகர் - திருவாவடுதுறை ஆதினப்பதிப்பு.
73. 1969 தொல்காப்பியவளம். முழுமை. புத்துரை. வடலூரணார் என்னும் மு. இராமலிங்கம் பிள்ளை - திருச்சி.
74. 1969 எழுத்து. இளம்பூரணம். அடிகளாசிரியர் - சொந்தப் பதிப்பு. சும்பகோணத்தில் அச்சு.
75. 1969 எழுத்து. இளம்பூரணம். சுந்தர. சொந்தப்பதிப்பு. ஆகஸ்ட் 1979இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தால் இதன் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியிடப்பெற்றது.
76. செப்டம்பர் தொல்காப்பியம் நன்னூல்: சொல். வெள்ளை. இதன் இரண்டாவது பதிப்பு நிழற்படப் பதிப்பாக மே 1984இல் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தால் வெளியிடப் பெற்றது.
77. 1971 சொல். கல்லாடம் மற்றும் வேறு உரை. தெ.பொ.மீ. சென்னைக் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம்.
78. பிப்ரவரி 1971 சொல். மூலம். இலக்கணத் தொகை சொல்லில். ச.வே.சு. சொந்தப்பதிப்பு.
79. 1974 அகத்திணை உரைவளம். மு. அருணாசலம் பிள்ளை - ம.கா.ப.
80. 1975 தொல்காப்பியக் களஞ்சியம் க.ப. அறவாணன், தாயம்மாள் அறவாணன் - சென்னை.

81. சனவரி 1975 தொல். ஒப்பியல் (மூலம்). க.ப. அறவாணன் சென்னை.
82. செப்டம்பர் 1977 சொல். ஆதித்தியம். அ.கு. ஆதித்தர் - சென்னை.
83. 1978 செய்யுளியல். இலக்கணத்தொகை - பாப்பு பாட்டியலில். ச.வே.சு.
84. செப்டம்பர் 1980 சிறப்புப்பாயிரம். உரைவளம். ஆ.சி.-உத.ஆ.நி. சென்னை.
85. டிசம்பர் 1980 நூன்மரபு. உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
86. தூன் 1981 மொழிமரபு. உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
87. செப்டம்பர் 1981 மரபியல். உரைவளம். கு.பகவதி - உத.ஆ.நி.
88. டிசம்பர் 1981 பிறப்பியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
89. மார்ச் 1982 புணரியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
90. மே 1982 தொகை மரபு. உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
91. தூலை 1982 கிளவியாக்கம். உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
92. நவம்பர் 1982 உருபியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
93. டிசம்பர் 1982 உயிர் மயங்கியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
94. ஏப்ரல் 1983 புள்ளி மயங்கியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
95. செப்டம்பர் 1983 குற்றியலுகரப் புணரியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
96. அக்டோபர் 1983 வேற்றுமையியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
97. 1983 புறத்திணை. உரைவளம். வெள்ளை. - ம.கா.ப.
98. 1983 களவியல். உரைவளம். வெள்ளை. - ம.கா.ப.
99. 1983 கற்பியல். உரைவளம். வெள்ளை. - ம.கா.ப.
100. 1983 பொருளியல். உரைவளம். வெள்ளை. - ம.கா.ப.
101. மே 1984 வேற்றுமை மயங்கியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
102. மே 1984 விளிமரபு. உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.
103. தூலை 1984 பெயரியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உத.ஆ.நி.

104. செப்டம்பர் 1984 வினயியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உ.த.ஆ.நி.
105. 1985 பேராசிரியம். சுந்தர - அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
106. நவம்பர் 1985 செய்யுளியல். இளம்பூரணம். அடிகளாசிரியர் - தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
107. 1985 உவமவியல். உரைவளம். வெள்ளை. - ம.கா.ப.
108. 1986 மெய்ப்பாட்டியல். உரைவளம். வெள்ளை. - ம.கா.ப.
109. 1986 இடையியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உ.த.ஆ.நி.
110. 1986 பொருள் (1,2). நச்சர். சுந்தர. - அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
111. 1986 பொருள் (3-5) நச்சர். சுந்தர. - அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
112. அக்டோபர் 1987 உரியியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உ.த.ஆ.நி.
113. - தூன் 1988 முழுமை. எளிய உரையுடன். சொ. சிங்காரவேலன் - மயிலாடுதுறை.
114. செப்டம்பர் 1988 சொல். இளம்பூரணம். அடிகளாசிரியர் - தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
115. செப்டம்பர் 1988 எழுத்து ஆராய்ச்சிக் காண்டிகை. பால. - தஞ்சாவூர். இவர் பதிப்புகளில் அறிஞர் தி.வே.கோ. அவர்களின் ஆய்வு அறிமுக உரை இடம் பெற்றிருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.
116. அக்டோபர் 1988 சொல். ஆராய்ச்சிக் காண்டிகை. பால. - தஞ்சாவூர்.
117. டிசம்பர் 1988 எச்சவியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உ.த.ஆ.நி.
118. செப்டம்பர் 1989 சொல். ஆத்ரேயம். வ. வேணுகோபாலன் - சரகவதி மகால், தஞ்சாவூர்.
119. 1989 செய்யுளியல். உரைவளம். வெள்ளை. ம.கா.ப.
120. அக்டோபர் 1989 எழுத்து (1-2). மாணிக்கவுரை. வ.சு.ப. மாணிக்கம் - தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
121. அக்டோபர் 1989 பொருள்(3-7). ஆராய்ச்சிக் காண்டிகை. பால.-தஞ்சாவூர்.

122. நவம்பர் 1989 பொருள் (1-2). ஆராய்ச்சிக் காண்டிகை. பால. - தஞ்சாவூர்.
123. 1989 எழுத்து. பேருரை. இராம. சுப்பிரமணியன் - சென்னை.
124. மார்ச் 1991 அகத்திணையியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உ.த.ஆ.நி.
125. சூன் 1991 பொருள் (8,9). ஆராய்ச்சிக் காண்டிகை. பால. - தஞ்சாவூர்.
126. அக்டோபர் 1993 எழுத்து. கருத்துரை விளக்கச் செம்பதிப்பு. தமிழண்ணல் - மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம். இலக்கணக் கலைச்சொல் நிரல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
127. நவம்பர் 1993 கற்பியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உ.த.ஆ.நி.
128. பிப்ரவரி 1994 பொருளியல். உரைவளம். ஆ.சி. - உ.த.ஆ.நி.
129. அக்டோபர் 1994 களவியல் உரைவளம். ஆ.சி. - உ.த.ஆ.நி.
130. 1995 எழுத்து. சொல். ஆராய்ச்சியாளர்கள் மு. இராமலிங்கம். பகீரதன் - சென்னை.
131. 1995 பொருள். ஆராய்ச்சியாளர்கள் மு. இராமலிங்கம். பகீரதன் - சென்னை.

குறிப்பு

1. தொல்காப்பிய மொழிபெயர்ப்புகளும், அகராதிகளும், ஆய்வுரைகளும் தொல்காப்பியப் பதிப்புக்கள் என்னும் வரையறைக்கு உட்பட்டவை அன்றாதலின் அத்தகைய நூல்கள் இதில் இடம்பெறவில்லை. தொல்காப்பிய ஆய்வடங்கல் தொகுப்பில் இடம்பெற வேண்டியன அவை.

பிழைப்புகள் 7

அனைத்துலக அளவில் இதுவரை அறியப் பெற்றுள்ள தொல்காப்பிய ஒலைச்சுவடிகள் பற்றிய விவரம்.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் 1991இல் அனைத்துலகத் தமிழ் ஒலைச் சுவடிகள் அட்டவணையை ஐந்து தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளது. கா.செ. செல்வமுத்து, ப.வெ. நாகராசன், த. பத்மநாபன் ஆகிய மூவரைத் தொகுப்பாசிரியர்களாகக் கொண்ட இந்த அட்டவணையில் 21, 973 ஒலைச்சுவடிகளைப் பற்றிய செய்திகள் சுருக்கமாக உள்ளன. இதில் காங்கிதச் சுவடிகள் சேர்க்கப்பெறவில்லை; ஒலைச்சுவடிகள் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. கே.எம்.வி.

I தேசிய நூலகம், கல்கத்தா

1. எண் 3067 - மூலம் - 100 ஏடுகள் - மிகு சிதைவு.
2. எண் 3182 - எழுத்து. இளம். - 129 ஏடுகள் - மிகு சிதைவு.
3. எண் 3143 - எழுத்து. இளம். - 37 ஏடுகள் - குறை. நல்லநிலை.
4. எண் 3241 - எழுத்து. சொல். இளம். - ஆழ்வார் திருநகரி. கி.பி. 1716
5. எண் 3178 - களவியல். நச்சர். குறை. - சிதைவு.
6. எண் 3144 - புறத்திணை. - சிதைவு.
7. எண் 3175 - செய்யுள். பேரா. - 195 ஏடுகள் - நல்லநிலை.
8. எண் 3032 - செய்யுள், மரபு. பேரா. 203 ஏடுகள் - நல்லநிலை - குறை.
9. எண் 3056 - பொருள் (1-5). நச்சர். 651 ஏடுகள் - நல்லநிலை.
10. எண் 3037 - பொருள் ஒரு பகுதி உரை - குறை - நல்லநிலை
11. எண் 3209 - பொருள் ஒரு பகுதி உரை - குறை - 375 ஏடு - நல்லநிலை.

II அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம், சென்னை.

1. எண் 47. எழுத்து. சொல். நச்சர். - 171 ஏடுகள் - சிதைவு.
2. எண் 51. எழுத்து. இளம். - 119 ஏடு - நல்லநிலை.
3. எண் 53 சொல். நச்சர். - 217 ஏடு - குறை.
4. எண் 56 சொல். பழைய உரை. - 40 ஏடு - குறை.
5. எண் 2252 எழுத்து. சொல். நச்சர். - 78 ஏடு - சிதைவு - குறை.
6. எண் 4322 சொல். 84 ஏடு - குறை.
7. எண் 5504, 5505 (ஒரு கட்டு) - சொல். நச்சர். - 244 ஏடுகள் - சிதைவு.
8. எண் 5050 - எழுத்து. குறை.

9. எண் 5107 - எழுத்து. சொல். நச்சர். - 340 ஏடு - மிகு சிதைவு.
10. எண் 5196 - மூலம் - 111 ஏடு - மிகு சிதைவு.
11. எண் 7283 - எழுத்து, சொல். - 123 ஏடு - சிதைவு.
12. எண் 537 - மூலம். 126 ஏடுகள்.

III சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்

1. எண் 622 - பொருள். நச்சர். - 269 ஏடுகள்.
2. எண் 623 - எழுத்து, சொல். நச்சர். - 359 ஏடு.
3. எண் 626(a) - எழுத்து. நச்சர். - 157 ஏடு - குறை.
4. எண் 626(b) - பொதுப்பாயிரம் - உரையுடன்.
5. எண் 627 - எழுத்து. நச்சர். 107 ஏடு - குறை.
6. எண் 628 - சொல். பேரா. என்ற குறிப்புள்ளது. (மகால் வெளியிட்ட சுவடி விளக்க அட்டவணையில்) ஆனால் 1989இல் ஆத்ரேயர் உரை என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதன் காப்பீடு எண் 88 உள்ளது.
7. எண் 629(a) - மூலம் - 70 ஏடுகள் - குறை.
8. எண் 629(b) - சொல். மூலம்.
9. எண் 630 - மூலம் - 57 ஏடு - முழுமை.
10. எண் (i) - மூலம்.

IV பாக்டர். உ.வே. சாமிநாத அய்யர் நூலகம். சென்னை

- 1-31. காண்க பிற்சேர்க்கை 5
32. எண் 7 - பொருள் (4-9) நச்சர். பேரா. - 316 ஏடு - குறை.

V தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்

1. எண் 100. எழுத்து - 21 ஏடு - முழுமை.
2. எண் 100. சொல். - 21 ஏடு - முழுமை.
3. எண் 610. பொருள். - இளம் - 19 ஏடு குறை.

VI அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்

1. எண் 44536 - எழுத்து
2. எண் 44537 - சொல். நச்சர்.
3. எண் 44602 - சொல். கல்லாடர்
4. எண் 44538 - பொருள்

5. எண் 44539 - மெய்ப்பாட்டியல். பேரா.
6. எண் 44540 - உவமவியல். உரை
7. எண் 44541 - செய்யுளியல். உரை
8. எண் 44542 - மரபியல். பேரா.

VII ஸ்ரீவேங்கடேசுவரா பல்கலைக்கழகம், திருப்பதி

1. எண் 10183 - மூலம், முழுமை.
2. எண் 10188 - எழுத்து. இளம்பூரணம்.
3. எண் 10189 - எழுத்து. இளம்பூரணம். முழுமை.
4. எண் 10186 - எழுத்து. இளம்பூரணம். குறை.
5. எண் 10189 - சொல். உரை. குறை.
6. எண் 10190 - சொல். நச்சர். குறை.
7. எண் 10191 - சொல். நச்சர். முழுமை.
8. எண் 10192 - சொல். நச்சர். குறை.
9. எண் 10193 - சேனாவரையம். குறை.
10. எண் 10194 - சேனாவரையம் குறை.
11. எண் 10196 - பொருள். நச்சர். குறை.
12. எண் 10184 - உரை. குறை.
13. எண் 10185 - உரை. குறை.

VIII தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கல்லூரி, பேரூர்.

1. எண் 57 - மூலம். முழுமை.

IX கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம், திருவனந்தபுரம்

1. எண் 6368(b) - மூலம்.

X திருவாவடுதுறை ஆதினம், திருவாவடுதுறை

1. எண் 127B - மூலம்.
2. எண் 312 - மூலம்.
3. எண் 314 - மூலம்.
4. எண் 305 - எழுத்து. சொல். நச்சர். குறை.
5. எண் 307 - எழுத்து. சொல். நச்சர்.
6. எண் 304 - எழுத்து. இளம்பூரணம்.

7. எண் 304(b) எழுத்து. நச்சர்.
8. எண் 306 – சொல். மூலம்.
9. எண் 303 – சேனாவரையம்
10. எண் 304(a) – சேனாவரையம்
11. எண் 309 – சேனாவரையம்
12. எண் 315 – சேனாவரையம்
13. எண் 308 – பொருள். நச்சர்.
14. எண் 308(a) – பேராசிரியம்

XI தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

1. எண் 67 – எழுத்து. நச்சர்.
2. எண் 177 – எழுத்து, சொல். இளம்பூரணர்
3. எண் 190 – சொல், பொருள். மூலம்.
4. எண் 121 – பொருள். மூலம்
5. எண் 156 – பொருள். நச்சர்.

XII ராயல் ஏஷியாடிக் சொசைட்டி நூலகம், இலண்டன், இங்கிலாந்து.

1. எண் 10 – தொல். (பிற செய்திகள் தெரியவில்லை)

XIII பிபிலோ தேகு நேஷனல், பாரிஸ், பிரான்ஸ்

1. எண் 171 – எழுத்து. நச்சர். 199 ஏடு. முழுமை.
2. எண் 169 – ஓர் உரை. 206 ஏடு.

இவ்வட்டணையில் காட்டியுள்ளபடி மொத்தம் 113 தொல்காப்பியச் சுவடிகள் இதுவரை அறியப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் மூன்று ஏடுகள் மேலை நாடுகளில் உள்ளன. இன்னமும் தமிழ்ச் சுவடிகள் வெளியுலகத்திற்குத் தெரியாமல் இருத்தல் கூடும். கே.எம்.வி.

பிற்சேர்க்கை 8

**இதுவரை அறியப்பெற்றுள்ள தொல்காப்பியக்
காகிதச் சுவடிகள் பற்றிய விவரம்.**

பல சுவடி நூலகங்களில் ஓலைச் சுவடிகளுடன் காகிதச் சுவடிகளும் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் இவை அந்நிறுவனத்தால் ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து படியெடுக்கப்பெற்றவையாகும். அவ்வாறில்லாத ஓரிரு காகிதச் சுவடிகளும் இருக்கலாம். இத்தகைய தொல்காப்பியக் காகிதச் சுவடிகளைப் பற்றிய விவரங்கள் முதல் முறையாக இங்கே தொகுத்தளிக்கப் பெறுகின்றன. கே.எம்.வி.

I அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம், சென்னை

1. எண் 48 நச்சர். உரை 896 பக். பழமை. குறை
2. எண் 49 சொல். நச்சர். 508 பக். பழமை. நல்லநிலை
3. எண் 50 நச்சர். உரை 572 பக். பழமை. நல்லநிலை
4. எண் 52 சொல். இளம். 228 பக். பழமை. நல்லநிலை
5. எண் 54 சேனாவரையம். 452 பக். பழமை. நல்லநிலை
6. எண் 55 சொல். கல்லாடம் 280பக். பழமை. குறை
7. எண் 57. பொருள். இளம். 124 பக். பழமை. குறை
8. எண் 5746 சொல். 377 பக். பழமை. சிதைவு. (இளம். போலும்)
9. எண் 5774 சொல். 120 பக். சிதைவு. குறை. (இளம். போலும்)
10. எண் 5741 எழுத்து. 212 பக். மிகு சிதைவு. (நச்சர். போலும்)
11. எண் 5738 சொல். கல்லாடர். 187 பக். மிகு சிதைவு.
12. எண் 5764 செய்யுளியல் உரை. 162 பக். பழமை. சிதைவு
13. எண் 7162 எழுத்து இளம். பக். 1277(?) பழமை. சிதைவு
14. எண் 7196 I எழுத்து. உரை. 190 பக். நல்லநிலை. புதியது 7162 இன் படி.
15. எண் 7196 II எழுத்து. உரை. பக். 190 – 870 நல்லநிலை. புதியது 7162 இன் படி.
16. எண் 1292 சொல். கல்லாடம்
17. எண் 1294 தொல். உரை
18. எண் 967 சொல். கல்லாடம். 196 ஏடு. குறை.
19. எண் 282 இளம். குறை. (நிரல் எண் 2846)
20. எண் 54(b) சேனாவரையம். குறை.

|| டாக்டர். உ. வே. சாமிநாத அய்யர் நூலகம், சென்னை

1. எண் 18 களவியல் இளம். 17பக். சிதைவு. குறை (1-11 நூற்பா மட்டும்)
2. எண் 74a எழுத்து. நச்சர். 218 பக். தொடக்கத்தில் கீழ்வரும் வெண்பா உள்ளது.
வென்றுமத வாதிகளை மேன்மையரு ளித்துறைசை
சென்றுவளர் வேலப்ப தேசிகனை - ஒன்றாய்த்
துலங்குமறி வோர்போற்றுந் தொல்காப் பியத்தின்
பயன்பெறவே நெஞ்சே பணி.

(குறிப்பு: துறைசை ஆதினத்தலைவர்களுள் வேலப்பதேசிகர் என்ற பெயருடையவர் மூவர் ஆவர். முதல்வர் கி.பி. 1620ஐ ஒட்டிச் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். இரண்டாமவர் 1678-1700 வரையும், மூன்றாம் வேலப்பதேசிகர் 1700-1730 வரையும் தலைமை தாங்கியோர் ஆவர். மூன்றாமவர் காலத்தே தான் சிவஞானபோத மாபாடியம் இயற்றப் பெற்றது. இக்காலத்தில்தான் இக்காகிதச் சுவடி எழுதியோர் இருந்திருத்தல் கூடும். இறுதியில்,

பெரியதோர் மக்கப் பெரும்பதி நயினார்
திருமலர்ப் பாதமே சிந்தையி னினைந்தோர்
தெளிவுறுங் கல்வி யருங்கட னீந்தி(ய்)
அருள்பெறு பவரே யாண்டும்
தெருள்பெறு பவரிலை சிறப்பணி பெற்றே.

என்ற அகவலுள்ளது. மக்கப் பெரும்பதியென்பது யாதெனத் தெரியகிற்றிலது.)

3. எண் 473 எழுத்து. நச்சர். 448 பக். நல்லநிலை
4. எண் 476 செய்யுள், மரபியல். நச்சர். 293 பக். நல்லநிலை
5. எண் 477 சொல். இளம். 134 பக். பழமை.
6. எண் 478 சொல். கல்லாடம் 154 பக். மிகு சிதைவு
7. எண் 479 சொல். தெய்வச்சிலையம். 275 பக். நல்லநிலை. முற்பகுதி.
8. எண் 480 சொல். தெய்வச்சிலையம். 268 பக். சிதைவு. முன்னதன் தொடர்ச்சி.
9. எண் 74 சொல். நச்சர். 237 பக். சிதைவு. குறை.
10. எண் 481 சொல். நச்சர். 256 பக். பெரும்பகுதி சிதைவு.
11. எண் 482 பொருள் (1-2) நச்சர். 467 பக். நல்லநிலை
12. எண் 484 பொருள். இளம். 539 பக். (மரபு. நூ 102 வரை உள்ளது)
13. எண் 486 பொருள். இளம். 19 பக். (முன்னதின் தொடர்ச்சி) குறை.
14. எண் 483 பொருள். இளம்பூரணர் உரைப் பாடபேதம் - 241 பக்.
இது இரா. ராகவையங்கார் பிரதி என்று தெரிகிறது.
15. எண் 488 பொருள் (4-9). இளம். 577 பக். சிதைவு.
16. எண் 489 பொருள் (3) நச்சர். 202 பக். பழமை.

நூற்பா முதற்குறிப்பு அகர நிரல்
(எண் - நூற்பா எண்)

அ ஆ உ ண ஏ ஓள என்னும்	174	அடியிகந்து வரினுங்	1442
அ ஆ ண்டு மரப்பெயர்க்	182	அடியிறந்து வருதல்	1295
அ ஆ ண பலவற்றுப்	493	அடியின் சிறப்பே	1296
அ ஆ ண பலவறி	702	அடியுள்ளனவே	1294
அ இ உ அம்முன்றுஞ்	31	அடியோர் பாங்கினும்	972
அக் தன்றென்ப வெண்பா	1342	அடுக்கிய தோற்றம்	1262
அக்திவனுதலாது	103	அடைசினை முதல் என	510
அக்தொழித்தொன்றின்	1353	அடைநிலைக்கிளவி	1395
அக்தினை விரவுப்பெயர்	156	அடையொடு தோன்றினும்	319
அக்தென்சாரியை	271	அண்ணஞ் சேர்ந்த	99
அகக் காழனவே மரம்	1600	அண்ண நண்ணிய	93
அகத்தினை மருங்கின்	1006	அண்மைச் சொல்லிற்	618
அகப்பாட்டு வண்ணம்	1483	அண்மைச் சொல்லே	614
அகமென் கிளவிக்கு	316	அணங்கே விலங்கே	1205
அகலா காரம் வருஉங்	312	அணரி நுனிநா	94
அகர விகர மைகாரம்	54	அத்தவண் வரினும்	220
அகலவிரதிப் பெயர்நிலை	204	அத்திடை வருஉங்	169
அகலவுகர மௌகாரம்	55	அத்தேவற்றேயாயிரு	134
அகலத் திம்பர்யகரப்	56	அத்தொடு சிவணும்	318
அகலவென்பதாசிரியம்	1341	அதற்கு வினையுடைமை	561
அகன்று பொருள் கிடப்பினு	1469	அதனிலையுயிர்க்கும்	480
அகலப்பு வண்ணம்	1488	அதனினயறல்	559
அக்கத்தானே	1384	அதிர்வும் விதிர்ப்பும்	800
அக்கதப் பாட்டளவு	1418	அது இது உதுவென	654
அச்சக்கிளவிக்கு	586	அதுச்சொல் வேற்றுமை	700
அச்சம் பயமிலி	739	அதுவென் வேற்றுமை	580
அச்சமும் நானும்	1048	அதுவே தானு மிருநால் வகை	1016
அசை உனாகும்	1309	அதுவே தானு மிருவகைத்து	1433
அசைத் சீர்த்தாகும்	1333	அதுவே தானுமொருநால்வகை	1426
அசை நிலைக்கிளவி	756	அதுவே தானும்பிசியொடு	1440
அசையுஞ்சீரும்	1272	அதுவே வண்ணகம்	1399
அடக்கியல் வாரம்	1404	அந்தணாளர்க்கரசு	1596
அடிதொழந் தலையெழுத்து	1352	அந்தணாளர்க் குரிய	1586
அடி நிமிர் கிளவி	1441	அந்தமில் சிறப்பின்	1192
அடிநிச் செப்து	891	அந்திலாங்கசை	752

அத்தாற் சொல்லும்	887	அவ்வே, இவ்வென	606
அத்தான் மொழியும்	430	அவற்றின் வருடம்	775
அத்திலை மருங்கினறம்	1366	அவற்றுவழி மருங்கிற்	119
அத்திலை மருங்கின்வஞ்சி	1292	அவற்றுள், அ ஆ வாயிரண்டு	85
அப்பெயர் மெய்யொழித்	351	அவற்றுள், அ இ உ எ ஓ	3
அப்பொருள் கூறிற்	520	அவ்வெனப் பிறத்தல்	595
அம்பலமலரும்	1089	அவற்றுள், அழுங்கலிரக்கமும்	834
அம்போ தரங்கம்	1411	அவற்றுள், அன்னென்னிறுதி	617
அம்மவென்றுமசை	640	அவற்றுள், இ ஈயாகும்	608
அம்மகேட்பிக்கும்	761	அவற்றுள், இகர வீற்றுப்பெயர்	156
அம்மினிறுதி	130	அவற்றுள், இகுமுஞ் சின்னும்	760
அம்முக் கிளவியும்	716	அவற்றுள், இயற் சொறானே	882
அம்முவாரும்	22	அவற்றுள், இரங்கல்கழிந்த	843
அமர்தல் மேவல்	864	அவற்றுள், இன்னினிகரம்	121
அமரர்கண் முடியும்	1031	அவற்றுள், ஈயென் கிளவி	929
அயலோ ராயினும்	988	அவற்றுள், ஈரொற்றுத்	408
அயனெடிதாயின்	632	அவற்றுள், எழுவாய் வேற்றுமை	550
அர்ஆர்ப வெனவருடம்	693	அவற்றுள், ஒத்தாழிசைக்கலி	1391
அரிபே யைம்மை	840	அவற்றுள், ஒதலுந் தூதும்	975
அருண்முந்துறுத்த	1111	அவற்றுள், கரமுங் காணும்	136
அரையளவு குறுகல்	13	அவற்றுள், துத்திரந் தானே	1428
அரையென வருணம்	166	அவற்றுள், செய்கென் கிளவி	691
அல்குறைவரல்	1212	அவற்றுள், செய்யுமென்னும்	723
அல்லகுறிப்படுதலும்	1083	அவற்றுள், ணணஃகான்முன்னர்	26
அல்லதன் மருங்கிற்	327	அவற்றுள், தடவென் கிளவி	805
அல்லது கிளப்பினியற்கை	322	அவற்றுள், தருசொல் வருசொல்	513
அல்லதுகிளப்பினும் வேற்றுமைக்	323, 409	அவற்றுள், நடுவணைந்திணை	949
அல்லதுகிளப்பினெல்லா மொழியும்	426	அவற்றுள், நான்கே யியற்பெயர்	662
அல்வழியெல்லா முறழென	369, 399	அவற்றுள், நிரனிறைதானே	889
அல்வழியெல்லா மெல்லெழுத்து	315	அவற்றுள், நிறுத்த சொல்லின்	108
அலமர நெருமரல்	794	அவற்றுள், நீயென் கிளவி	676
அலரிற் தோன்றும்	1113	அவற்றுள், நூலெனப் படுவது	1425
அவ்வச் சொல்லிற்கு	780	அவற்றுள், பன்மையுரைக்கும்	696
அவ்வம் மாக்களும்	1468	அவற்றுள், பாஅவண்ணம்	1473
அவ்வழிப் பன்னீருயிரும்	84	அவற்றுள், பார்ப்பும் பிள்ளையும்	1507
அவ்வழியவனிவன்	649	அவற்றுள், பிரிநிலையெச்சம்	915
அவ்வாறெழுத்தும்	92	அவற்றுள், பெயரெனப்படுபவை	647
அவ்வியல் பல்லது	1346	அவற்றுள், மாத்திரையளவும்	1264
அவ்வியனிலையு	12	அவற்றுள், முதனிலை மூன்றும்	711

அவற்றுள், முன்னிலைக் கிளவி	708	அழனே புழனே	194
அவற்றுள், முன்னிலை தன்மை	711	அளந்தறி கிளவி	446
அவற்றுள், மெய்யீறெல்லாம்	105	அளபிறந்துயிர்த்தலும்	33
அவற்றுள், மெய்யெழுத்தியற்கை	146	அளபெடை, அசைநிலை	1278
அவற்றுள், யாதென வருஉம்	516	அளபெடை தலைப்பெய	1349
அவற்றுள், ரகர முகாரம்	49	அளபெடைப் பெயரே	622, 628, 636
அவற்றுள், லளஃகான் முன்னர்	24	அளபெடை மிகுஉம்	612
அவற்றுள், விறப்பே வெருஉ	832	அளபெடை வண்ணம்	1478
அவற்றுள், வினை வேறுபடுஉம்	537	அளபெழிளனவையே	1357
அவற்றுள், வேற்றுமைத் தொகையே	896	அளவடி மிகுதி	1319
அவற்றொடு வருவழி	720	அளவாகுமொழி முதல்	122
அவன் குறிப்பறிதல்	1109	அளவியல் வகையே	1422
அவன் சோர்வு காத்தல்	1124	அளவிற்கு நிறையிற்கு	171
அவன் வரம்பிறத்தல்	1070	அளவுஞ் சிந்தும்	1318
அவனறிவாற்றல்	1097	அளவு நிறையுமவற்றொடு	603
அவைதாம், அம்ஆம்எம்ஏம்	689	அளவு நிறையுமாயியல்	475, 478
அவைதாம், அன்னவேய்ப்ப	1235	அளவு நிறையுமெண்ணும்	390
அவைதாம், இஊஊ என்னும்	607	அளவு நிறையும் வேற்றுமை	320
அவைதாம், இயற்கைய வாகும்	198	அறக்கழிவுடையன	1167
அவைதாம், இன்னே வற்றே	120	அறத்தொடு நிற்கும்	1155
அவைதாம், உறுதவ நனி	784	அறுசீரடியே	1324
அவைதாம், குற்றயலிகரம்	2	அறுவகைப்பட்ட	1025
அவைதாம், தத்தங் கிளவி	913	அன்புதலைப்பிரிந்த	1129
அவைதாம், தத்தங் குறிப்பின்	924	அன்புறு தருவன	1180
அவைதாம், தத்தம் பொருண்மை	601	அன்பே யறனே	1164
அவைதாம், நூலினான	1424	அன்றுவருகாலை	259
அவைதாம், பாஅ வண்ணம்	1472	அன்னபிறவும், அஃறிணை	657
அவைதாம், பணரியனிலையிடைப்	735	அன்னபிறவும், அவற்றொடு	1216
அவைதாம், பெண்மையியற் பெயர்	663	அன்னபிறவும், உயர்திணை	653
அவைதாம், பெயரையொடுகு	549	அன்னபிறவும், கிளந்தவல்ல	880
அவைதாம், முன்மொழி நிலையலும்	902	அன்னபிறவும், தொன்னெறி	587
அவைதாம், முன்னப் பொருள்	143	அன்ன ராயினும்	1598
அவைதாம், முன்னும் பின்னும்	736	அன்ன வகையான்	1078
அவைதாம், மெய் பிரிதாதல்	110	அன்னவாங்கமான	1236
அவைதாம், வழக்கியன் மருங்கின்	599	அன்னவென்கிளவி	1237
அவைபடக்கியலே	1373	அன்னவென்னு முவமக்	211
அவைபல் கிளவி	926	அன்னானள்ளாள்	692
அவைபூர் பத்தினும்	474	அன்னென்சாரியை	195
அழனென் னிறுதி	355	அன்னையென்னை	1195

ஆ ஈ ண ஏ ஐ	4	ஆவேவாவாகும்	682
ஆ எ ஓ எனு மூவுயிர்	64	ஆற்றது பண்பும்	1120
ஆ ஏ ஓ அம் மூன்றும்	32	ஆற்றலொடு புணர்ந்த	1563
ஆக்கக்கிளவி	506	ஆற்றின தருமையு	1086
ஆக்கந்தானே	505	ஆறன்மருங்கிற்	470
ஆகவாகலென்ப	765	ஆறன்மருங்கின்	584
ஆகாரவிறுதி	222	ஆறனுருபினகரக்	116
ஆங்கவுரையசை	762	ஆறனுருபினும்	162
ஆங்கவையொருபால்	1209	ஆறாகுவதே	564
ஆங்கனம் விரிப்பின்	1312	ஆறென்கிளவி	459
ஆங்காங்கொழுகு	1084	ஆன்முன் வருஉம்	234
ஆசிரிய நடைத்தே	1368	ஆனினகரமும்	125
ஆசிரியப் பாட்டின்	1416	ஆனென்னிறுதி	619
ஆசிரியம் வஞ்சி	1365	ஆனொற்றகரமொடு	233
ஆசிரியமருங்கினும்	1327	இ ஈ எ ஏ ஐ யென	86
ஆரூஉ மகரூஉ	272	இக்கினிகரம்	127
ஆரூஉ வறிசொல்	486	இகர யகர மிறுதி	58
ஆண்பாலெல்லாம்	1564	இகர விறுதி	236
ஆண்மரக்கிளவி	305	இசைத்தலு முரிய	544
ஆண்மை சுட்டிய	668	இசை திரிந்திசைப்பினு	1145
ஆண்மை திரிந்தபெயர்	496	இசைநிலை நிறை	1288
ஆண்மையடுத்த	650	இசை நிறையசை நிலை	906
ஆணும் பெண்ணும்	304	இசைப்பிசையாகும்	797
ஆதனும் பூதனும்	349	இசைபடுபொருளே	907
ஆய்த நிலையலும்	400	இடம்வரை கிளவிமுன்	252
ஆய்பெருஞ் சிறப்பின்	1074	இடித்து வரைநிறுத்தலும்	1105
ஆயர் வேட்டுவர்	970	இடைச்சுர மருங்கிற்	1453
ஆயிரக்கிளவி	465	இடைச்சொலெல்லாம்	939
ஆயிரம் வரினும்	436	இசைச்சொற் கிளவியும்	646
ஆயிரம் வரினே	477	இடைநிலைப் பாட்டே	1392, 1394
ஆயிரம் வருவழி	392	இடைநிலை ரகரம்	440
ஆயிரு தொடைக்கும்	1354	இடைப்படிற் குறுகும்	37
ஆயென்கிளவியும்	699	இடையிருவகையோர்	1590
ஆரும்வெதிரும்	364	இடையும் வரையார்	1329
ஆருமருவும்	625	இடையெழுத்தென்ப	21
ஆவயின் வல்லெழுத்து	302	இடையெனப் படுப	734
ஆவுமாவு	225	இடையொற்றுத்தொடரு	414
ஆவுமெருமையும்	1523	இதழியைந்து பிறக்கும்	97
ஆவேடல்லது	65	இதனதிதுவிற்பென்னும்	596

இத்யெயல் வேண்டும்	728	இல்ல மரப்பெயர்	314
இது தனி பயக்கும்	1462	இல்லென் கிளவி	373
இமையோர்தே அத்து	1197	இல்லொடு கிளப்பின்	294
இயங்குபடையரவம்	1013	இலம்பாடொற்கம்	844
இயலசமயக்கம்	1274	இலமென் கிளவிக்கு	317
இயலச முதலிரண்டு	1267	இலையே தளிர்	1602
இயலசவீற்றுமுன்	1277	இவ்விடத்திம்மொழி	1466
இயற்கைப் பொருளை	503	இவையு முளவே	1216
இயற்கையினுடைமையின்	565	இழுமென் மொழியான்	1497
இயர்சீர்ப்பாற்படுத்து	1289	இளிவே யிழவே	1202
இயர்சீர் வெள்ளடி	1322	இறப்பினிகழ்வெனதிர்வி	687, 911
இயர்சீரூதி	1280	இறப்பே நிகழவே	1461
இயர்சொற்றிரி சொல்	881	இறப்பே யெதிர்வே	732
இயற்பெயர்க்கிளவி	522	இறாற் றோற்றம்	344
இயற்பெயர் சினைப்பெயர்	661	இறுதியுமிடையும்	589
இயற்பெயர் முன்னர்த்	348	இறுவாயொன்றல்	1356
இயற்பெயர் முன்னராரை	755	இறைச்சி தானேயுரிப்	1178
இயையு வண்ணம்	1477	இறைச்சிப்பொருள் வயிற்	683
இயையே புணர்ச்சி	792	இறைச்சியிற் பிறக்கும்	1179
இர் ஈர் மின்னென	709	இன்சீரியைய	1291
இரட்டைக்கிளவி யிரட்டுப்	532	இன்பத்தை வெறுத்தல்	1219
இரட்டைக்கிளவி யிரட்டை	1246	இன்பமும் பொருளும்	1014
இரண்டன் மருங்கின்	579	இன்பமுமி டும்பையும்	1467
இரண்டாகுவதே	556	இன்றியென்னும்	238
இரண்டு முதலொன்பான்	481	இன்றிலவுடைய	706
இரந்து குறையுற்ற	1186	இன்னபெயரேயிவை	680
இரவையுங்கலையும்	1558	இன்னிடை வருஉம்	187
இரவுக்குறியே	1081	இன்னென வருஉம்	132
இராவென் கிளவிக்கு	228	இனச்சுட்டில்லா	502
இரு சீரிடையிடின்	1359	இனிதுறு கிளவியும்	1254
இருதிசை புணரின்	432	இனியணியென்னும்	237
இருதிசைச் சொற்கும்	659	இனைத்தெனவறிந்த	517
இருதிசைப் பிரிந்த	648	ஈகாரவிறுதி	250
இருதிசை மருங்கின்	494	ஈதாகொடு	928
இருபெயர் பலபெயர்	900	ஈமுங்கம்மும்	329
இருவகைக்குறி	1057	ஈரசை கொண்டு	1273
இருவகைப்பிரிவும்	960	ஈரளபிசைக்கும்	766
இருவகையுடரமொடு	1266	ஈரெழுத்து மொழியும் வல்	418
இருளை கிளவி	403	ஈரெழுத்து மொழியு முயிர்	412

ஈரெழுத்தொரு மொழி	407	உயர்திணையென்மனார்	485
ஈற்றயலடியே	1328	உயர்ந்ததன் மேற்றே	1227
ஈற்று நின்றிசைக்கும்	771	உயர்ந்தோர்க்குரிய	980
ஈற்றுப்பெயர் முன்னர்	582	உயர்ந்தோர் கிளவி	1165
ஈறியன் மருங்கின்	172	உயர்ந்தோர் பொருள்வயின்	983
ஈறியன் மருங்கினும்	39	உயர்மொழிக் கிளவியுமுரிய	1189
உண ஓ ஓ ஓள வென	87	உயர்மொழிக் கிளவியுறமும்	1187
உண ஓ ஓ வென்னும்	63	உயாவே யுயங்கல்	853
உண காரம்	74	உயிர்முன் வரினு மாயியல்	208, 395
உகப்பே உயர்தல்	789	உயிர்மெய்யல்லன	60
உகரந்தானே	610	உயிர் மெய்யீறும்	107
உகரமொடு புணரும்	164	உயிரில்லெழுத்தும்	1305
உகர விறுதியகர	255	உயிரிறு சொல்முன்	108
உச்சகார மிருமொழிக்	75	உயிரினுஞ் சிறந்தன்று	1063
உச்சகாரமொடு	79	உயிரீறாகிய முன்னிலைக்	152
உசாவே தும்ச்சி	854	உயிரீறாகிய வுயர்திணை	154
உட்பெறு புள்ளி	14	உயிரும் நாணும்	1150
உடம்பு முயிரும்	1152	உயிரும் புள்ளியு மிறுதியாகி	165
உடனுறையுவமம்	1191	உயிரும் புள்ளியு மிறுதியாகிய	483
உண்டற்குரிய	1162	உயிரெளவெஞ்சிய	69
உண்டென் கிளவி	431	உரிச் சொற் கிளவி	782
உணர்ச்சி வாயில்	877	உரிச் சொன் மருங்கினு	940
உணர்ப்பு வரையிறப்பின்	1106	உரிப்பொருளல்லன	962
உணரக்கூறிய	406	உரி வருகாலை	241
உதிமரக் கிளவி	244	உருட்டு வண்ணம்	1491
உந்தி முதலா	83	உருபியனிலையும்	295
உப்பகாரமொடு	80	உருபு தொடர்ந்தடுக்கிய	588
உப்பகாரமொன்றென	76	உருவினுமிசையினும்	785
உம்முந்தாகும்	777	உருவென மொழியினும்	508
உம்மை தொக்க	774	உரைப்பொருட்கிளவி	213
உம்மையெச்சம்	920	உரையிடத்தியலும்	942
உம்மையெஞ்சிய	224	உரையெடுத்தியலும்	942
உம்மையெண்ணின்	776	உரையெடுத்ததன்முன்	1614
உம்மையெண்ணும்	772	உவமத் தொகையே	897
உய்த்துணர்வின்றித்	1463	உவமப் பொருளின்	1244
உயர்திணைப் பெயரே	118	உவமப் பொருளை	1245
உயர்திணை மருங்கின்	904	உவமப் போலி	1248
உயர்திணையாயினம்	191	உவமமும் பொருளும்	1232
உயர்திணையாயினுருபு	325	உவமைத் தன்மையும்	1260

			411
புதிதான	1014	எதிர்மறையெச்சம்	919
பழைக் குறந்தொழிலு	1121	எந்நில மருங்கினும்	968
புத்தொத்த திதீனாடு	998	எப்பெயர் முன்னரும்	129
புத்தொற தெய்வம்	997	எப்பொருளாயினும்	519
புத்தொற புவமம்	996	எய்யாமையே	826
புதுவெளப்பட்ட	639	எருத்தே கொச்சகம்	1412
புதுழிபல்லது	1157	எருமையுமரையும் பெற்றமும்	1543, 1576
புதுகிணாம்பல்	1188	எருமையுமரையும் வரையார்	1519
புதுப்பறை குடிகோள்	1207	எருவுஞ்செருவும்	261
புது விருதி	265	எல்லாச் சொல்லும்	643
புறும் பெயரும்	1588	எல்லாத் தொகையும்	903
புறும்பலும்	1450	எல்லாமென்னும் பெயர்நிலைக்	673
புறொடு தோற்றமும்	1035	எல்லாமென்னுமிறுதி	190
புறொனொரு பெயர்	270	எல்லாமொழிக்கும்	141
புறவருமுயிர்மெய்	71	எல்லாருமென்னும்	192, 651
புறவொகரத்து	16	எல்லா வாயிலும்	1128
புற வொகரம்	273	எல்லா வுயிர்க்கும்	1172
புறின்மரமாயின்	337	எல்லா வெழுத்தும்	102
புச்சஞ்சிறப்பே	740	எல்லேயிலக்கம்	754
புச்சவும்மையும்	768	எவ்வயிற் பெயரும்	553
புஞ்சா மண்ணை	1012	எவ்வயின் வினையும்	912
புஞ்சிய கிளவி	710	எழுசீரடியே	1325
புஞ்சிய மூன்றும்	923	எழுசீரிறுதி	1336
புஞ்சிய வெல்லாம்	77	எழுத்தளவெஞ்சினும்	1304
புஞ்சியோர்க்கும்	992	எழுத்துப்பிரித்து	879
புஞ்சுபொருட் கிளவி	769	எழுத்து முதலா	1338
புட்டனொற்றே	445	எழுத்தெனப் படுப	1
புடுத்த மொழியின்	545	எழுத்தொடுஞ் சொல்லொடும்	1438
புண்ணும் பாசறை	1125	எழுத்தோரன்ன	1423
புண்ணிடையொழிதல்	1406	எள்ளலிளமை	1201
புண்ணிவிருதி	199	எள்ள விழைய	1238
புண்ணுக்காலும்	531	எளித்த லேத்தல்	1156
புண்ணுப்பெயர்க்	420	எற்பாடு நெய்தல்	957
புண்ணுவன்னம்	1487	எற்றென் கிளவி	748
புண்ணுகாரம்	773	எறுழ்வலியாகும்	872
புணவகையிளெறி	1464	என்றுமெனவும்	779
புணினை மருங்கினும்	985	என்றென்கிளவியும்	744
புணர்மருத்துவனின்	1624	எனவென்னெச்சம்	922
புணர்மருத்து மொழியினும்	593	ஏ ஒவெனு முயிர்	73

ஏகார விறுதி	275	ஐந்தனொற்றே மெல்லெழுத்து	449
ஏந்தல் வண்ணம்	1490	ஐந்நொற்றேயகாரம்	469
ஏமப் பேரூர்ச் சேரி	987	ஐந்தாகுவதே	562
ஏவல் மரபின்	973	ஐந்து மூன்றும்	452
ஏவுங் குரையும்	757	ஐயம் பல்லென	394
ஏவென் னிறுதிக்கு	278	ஐயமுங் கரிப்பும்	868
ஏழன் உருபிற்கு	202	ஐயின் முன்னரும்	128
ஏழாகுவதே	566	ஐயுங் கண்ணும்	591
ஏழெழுத்தென்ப	1298	ஐவகையடியும் விரிக்கும்	1311
ஏழென் கிளவி	389	ஐவகையடியுமாசிரியக்கு	1313
ஏற்புடைத்தென்ப	1541	ஐவியப்பாகும்	869
ஏற்ற நினைவும்	821	ஒட்டகங் குதிரை	1566
ஏறிய மடற்றிறம்	1001	ஒட்டகமவற்றொடு	1521
ஏறு மேற்றையும்	1504	ஒடுமரக்கிளவி	263
ஏனவை புணரியல்பு	382	ஒண்டொடி மாதர்	1452
ஏனவை வரினே	257	ஒத்த காட்சி	1625
ஏனைக் காலமும்	733	ஒத்த துத்திரம்	1613
ஏனைக்கிளவி பன்மைக்	677	ஒத்தாழிசைக்கலி	1390
ஏனைப் பிரிவும்	1140	ஒத்தாழிசையும்	1375
ஏனைப் புள்ளி	616	ஒத்துமூன்றாகும்	1402
ஏனைப் புளிப்பெயர்	246	ஒப்பில் போலியும்	763
ஏனை முன் வரினே	425	ஒப்பு நுருவும்	1196
ஏனை யிரண்டும்	514	ஒப்பொடு புணர்ந்த	1435
ஏனை யுயிரே	611	ஒரீஇக் கூறலும்	1259
ஏனையுருபும்	597	ஒருசார் விலங்கும்	1524
ஏனை யுவமம்	999	ஒருசிறைநெஞ்சொடு	1153
ஏனை யெகினே	332	ஒரு சீரிடையிட்டு	1358
ஏனையெச்சம்	717	ஒருதலை யுரிமை	1174
ஏனையொன்றே	1398	ஒருநெறிப் பட்டாங்கு	1460
ஏனைவகரந்தொழில்	383	ஒரு நெறியின்றி	1430
ஏனை வகரமின்னொடு	185	ஒரு பாற் கிளவி	1171
ஏனோர்க்கெல்லாம்	1253	ஒரு பான் சிறுமை	1410
ஏனோர் மருங்கினும்	971	ஒரு பெயர்ப் பொதுச்	533
ஐ ஒடு கு இன் அது கண்	114	ஒரு பொரு ணுதலிய	1413, 1427
ஐ ஒள வென்னும்	42	ஒரு பொருள் குறித்த	526, 883
ஐ கார விறுதிப்	281	ஒரு பொருளிருசொல்	944
ஐ கார வெளகாரம்	138	ஒரு போகியற்கையும்	1407
ஐந்தனொற்றே மகாரம்	444	ஒருமை சுட்டிய எல்லாப்	670
ஐந்தனொற்றே முந்தையது	455	ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக்	944

			413
ஒருமையெண்ணின்	528	ஒளவென வரூஉம்	153
ஒருவரென்றும் பெயர்நிலைக்	678	ககார நகாரம்	89
ஒருவரைக் கூறும்	511	கசதப முதலிய	144
ஒருவினையொடுச் சொல்	577	கசதப முதன்மொழி	450
ஒருவ வண்ணம்	1486	கட்டுரை வகையால்	1383
ஒவ்வ மற்பே	72	கடதற வென்னும்	690
ஒழிந்ததனிலை	292	கடமையும் மறையும்	1524
ஒழிந்தோர் கிளவி	1454	கடல்வாழ் சுறவும்	1554
ஒழியிசையெச்சம்	918	கடிசொல் வில்லை	936
ஒழுநுவண்ணம்	1485	கடியென் கிளவி	867
ஒற்றைபெடுப்பினும்	1279	கடுப்ப வேய்ப்ப	1239
ஒற்றிகடலினம் மிகா	413	கண்கால் புறமகம்	567
ஒற்று நிலைநியா	419	கண்ட ரென்றா	909
ஒற்றுயிரு தகரமொடு	345	கண்ணிமை	7
ஒற்றெழுத் திபற்பே	1269	கண்ணியுந் தாரும்	1593
ஒற்றொடு புணர்ந்த	1501	கண்ணினுஞ் செவியினும்	1224
ஒன்பாவிற்றதியருவு நிலை	460, 471	கண்ணுந் தோளும்	546
ஒன்பா னொகர மிசை	446	கணையும் வேலும்	1021
ஒன்பான் முதனிலை	464	கதநபம வென்னும்	61
ஒன்றறி கிளவி	492	கதழ்வுந் துணைவும்	799
ஒன்றறி சொல்வே	487	கம்பலை சும்மை	833
ஒன்றறி வதுவே	1530	கமநிறைந் தியலும்	839
ஒன்றன் படர்க்கை	703	கயவென் கிளவி	806
ஒன்றாத தமரீனும்	991	கரணத்தினமைந்து	1096
ஒன்று முதலாக	200, 434	கருமமல்லாச் சார்பு	570
ஒன்று முதலாகி	476	கருவி தொகுதி	838
ஒன்று முதலொன்பான்	438	கல்வி தறுகண்	1206
ஒன்றுவினை மருங்கின்	538	கலந்த பொழுதும்	965
ஒன்றே மற்றுஞ்	1434	கலித்தளை மருங்கின்	1285
ஒன்றே வேறே	1042	கலித்தளை யடிவயின்	1279
ஒளரவிற்றி	181, 290	கலிவெண்பாட்டே	1419
ஒதல் பகையே	974	கலையென் காட்சி	1559
ஒம்படைக்கிளவி	583	கவர்வு விருப்பாகும்	846
ஒய்தல் ஆய்தல்	814	கவரியுங் கராமும்	1520
ஒண்பாகுமிடனும்	57	கவவகத் திடுமே	841
ஒரெழுத்தொருமொழி	45	கவ்வொடியையின்	70
ஒடிமொவ்வும்	609	கழிவினு நிகழ்வினும்	1103
ஒளகார விற்றிப்பெயர்	296	கழிவேயாக்கம்	737
ஒளகார விற்றவாய்	8	கழுமென் கிளவி	835

கள்ளொடு சிவனும்	656	கு ஐ ஆன் என	594
களவல ராயினும்	1065	குஞ்சரம் பெறுமே	1522
களவுங் கற்பும்	1112	குட்டமெருத்தடி	1376
கற்புங் காமமும்	1102	குட்டியும் பறமும்	1513
கற்புவழிப்பட்டவள்	1182	குடிமையாண்மை	541
கற்பெனப் படுவது	1092	குடையும் வாளும்	1018
கறுப்பும் சிவப்பும்	856	குத்தொக வரூஉம்	585
கன்றலுஞ் செலவும்	1147	குமிமென் கிளவி	386
காஞ்சி தானே	1027	குயினென் கிளவி	336
காப்பினொப்பின்	557	குரங்கினேற்றினைக்	1552
காமக் கடப்பினுட்	1119	குரங்கு முசுவு மூசுமு	1525, 1581
காமக் கூட்டம்	1069	குருவுங் கெழுவும்	786
காமஞ் சாலா	1000	குழவி மருங்கினும்	1031
காமஞ் சான்ற	1142	குழவியுமகவும்	1526
காமஞ் சொல்லா	1059	குற்றியலிகரம்	34
காமத் திணையின்	1058	குற்றியலுகரக்கு	168
காமநிலையுரைத்தலும்	1127	குற்றியலுகரத்திறுதி	196
காமப்பகுதி கடவுளும்	1033	குற்றியலுகரமு மற்றென	106
காமப்புணர்ச்சியும்	1445	குற்றியலுகரமு முற்றியல்	1271
காயே பழமே	1603	குற்றியலுகர முறைப்பெயர்	67
காரமுங் கரமும்	135	குற்றெழுத்திம்பரும்	268
காரு மாலையும்	953	குற்றெழுத்தைந்தும்	44
காலந்தாமே	686	குறளடி முதலா	1317
காலமுலகம்	542	குறிஞ்சி கூதிர்	954
கிழக்கிடு பொருளோடு	1229	குறித்தெதிர் மொழிதல்	1133
கிழவன்றன் னொடும்	1450	குறித்தோன் கூற்றந்	540
கிழவி சொல்லின்	1250	குறிப்பினும் வினையினும்	688
கிழவி நிலையே	1136	குறிப்பே குறித்தது	1046
கிழவி முன்னர்த்	1131	குறியதன்முன்ன ராய்தம்	38
கிழவேடட் குவமை	1255	குறியதன் முன்னரும்	227
கிழவேள் பிறள்ளுணம்	1183	குறியதனிறு திச்	235
கிழவேன் விளையாட்டு	1114	குறியெனப் படுவது	1080
கிழவேற் காயின்	1252, 1256	குறிலே நெடிலே	1265
கிழவேனறியா	1067	குறுஞ்சீர் வண்ணம்	1480
கிளந்தவல்ல	484, 604, 781	குறுமையு நெடுமையும்	50
கிளந்த விறுதி	637	குறைச்சொற்கிளவி	937
கிளரியல் வகையின்	1443	குறைத்தனவாயினும்	938
கிளைப் பெயரெல்லாங்	308, 339	குறையற வுணர்தல்	1077
கீமென் கிளவி 396		குறையென் கிளவி	167

குன்றிசை மொழிவயின்	41	சிறந்துழியையம்	1043
கூதிர்வேனிலென்று	1026	சிறப்பினாகிய	525
கூர்ப்புங் கழிவும்	798	சிறப்பே நலனே	1228
கூழை விரிந்தல்	1211	சினனே பெதைமை	1194
கூற்று மாற்றமும்	1415	சினை நிலைக்கிளவிக்	571
கூறிய கிளவிப்பொருள்	874	சீர் கூனாதல்	1310
கூறிய முறையின்	554	சீர்த்தி மிகுபுகழ்	796
கெடவரல் பண்ணை	803	சீர்நிலைதானே	1302
கேட்டை யென்றா	91	சீரியன் மருங்கின்	1316
கேழற் கண்ணும்	1538	சுட்டிக் கூறாவுவமம்	1231
கைக்கிளை தானே	1379	சுட்டின் முன்னர் ஞநம	206
கைக்கிளை முதலாப்பெருந்	948	சுட்டின் முன்னரும்	256
கைக்கிளை முதலாவேழ்	1444	சுட்டினியற்கை	239
கொச்சக மராகம்	1381	சுட்டுச்சினை நீடிய	428
கொச்சக வொருபோகு	1408	சுட்டு முதல் வகரம்	184
கொடிநிலை கந்தழி	1037	சுட்டு முதல் வயினும்	335
கொடி முன்வரினே	286	சுட்டு முதலாகிய காரணக்	524
கொடுப் போரின்றியும்	1093	சுட்டு முதலாகிய வகர	160, 379
கொடுப் போரேத்திக்	1039	சுட்டு முதலாகிய வைய்யென்	178
கொடுவென் கிளவி படர்க்கை	932	சுட்டு முதலிறுதியியல்பு	258
கொடுவென் கிளவியுயர்ந்தோர்	931	சுட்டு முதலிறுதியுருபியல்	264, 282
கொண்டு தலைக்கழிதலும்	964	சுட்டு முதலுகரம்	177
கொல்லே ஐயம்	753	சுட்டு முதற்பெயரும்	635
கொள்ளார் தேளம்	1017	சுட்டு முதற்பெயரே	629
கொற்றவள்ளை	1038	சுண்ணந்தானே	890
கோடுவாழ் குரங்கும்	15176	சுரமென மொழிதலும்	1115
கோழி கூகை	1569	சூத்திரத் துட்பொருள்	1618
ங்ருண நமண	25	சூழ்தலு முசாத்துணை	1076
சகரக் கிளவியும்	62	செந்தமிழ் சேர்ந்த	884
சகார ஞகாரம்	90	செப்பினும் வினாவினும்	500
சாயல் மென்மை	809	செப்பும் வினாவும்	497
சார்ந்து வரினல்லது	101	செப்பே வழிஇயினும்	499
சாரென் கிளவி	365	செம்பொருளாயின்	1385
சாவவென்னும்	210	செய்து செய்யு செய்பு	713
சித்திர வண்ணம்	1481	செய்தெ னெச்சத்து	724
சிதலு மெறும்பும்	1533	செய் பொருளச்ச	1181
சிதைந்தனவரினும்	886	செய்யாயென்னும்	223, 934
சிதைவிலவென்ப	1621	செய்யுட்டாமே	1387
சிதைவெனப்படுபவை	1623	செய்யுண் மருங்கின்	289, 1502

செய்யுண் மருங்கினும்	947	தகுதியும் வழக்கும்	501
செய்யுண் மொழியாற்	1495	தஞ்சக் கிளவி	751
செய்யுளிறுதிப்	51	தடவுங் கயவும்	804
செய்ப்படுபொருளைச்	731	தடுமாறு தொழிற்பெயர்	581
செயற்கைப் பொருளை	504	தடுமாறுவமம்	1261
செல்லலின்னல்	787	தத்தந்தரிபே	88
செல்வம் புலனே	1208	தத்தமரபிற்	1241
செலவிடை யழுங்கல்	1135	தத்தமெச்சமொடு	722
செலவினும் வரவினும்	512	தந்தையுந் தன்னையும்	1087
செவியுறை தானே	1374	தநநு எ என	641
செழுமை வளனும்	836	தநநு எ எனும்	894
செறிவும் நிறைவும்	1158	தம்மியல் கிளப்பின்	47
சேரே திரட்சி	847	தம்முறு விழுமம்	1184
சேவற் பெயர்க்கொடை	1562	தமிழென் கிளவியும்	386
சேவென் மரப்பெயர்	279	தரவியலொத்தும்	1397
சொல்லப்பட்டன	1620	தரவிற் சுருங்கித்	1403
சொல்லிய கிளவி	1104	தரவின்றாகித்	1409
சொல்லிய தொடையொடு	1360	தரவும் போக்கும்	1414
சொல்லிய மரபின்	1529	தரவே தானும், நான்கும்	1401
சொல்லெதிர் மொழிதல்	1060	தலைமைக் குணச்சொலும்	1589
சொல்லெனப்படுப	645	தலைவரும் விழுமநிலை	989
சொல்லெனெச்சம்	925	தவலருஞ் சிறப்பின்	1249
சொல்லொடுங்	1465	தவழ்பவை தாமும்	1508
சொற்சீரடியும்	1382	தற்புகழ் கிளவி	1130
சூகாரையும் யொற்றிய	297	தன்சீர் வகையினும்	1315
சூகாரை முதலா	1499	தன் சீரெழுத்தின்	1307
சூணநமன யரலவழள	78	தன்பாவல்வழி	1282
சூ நமய வவெனு	145	தன்மேற் செஞ்சொல்	921
ஆ நவம வியையினும்	298	தன்மைச் சொல்லே	527
சூ நவமவென்னும்	27	தன்மை சுட்டலும்	509
சூநவென் புள்ளிக்கு	183	தன்மை சுட்டிற்	679
சூநாயிறு திங்கள்	1459	தன்வயின் கரத்தலும்	1154
சூமிர்தலும்	845	தன்னுமவனும்	986
டகாரணகாரம்	91	தன்னுளுறுத்த	674
டறலள வென்னும்	23	தன்னுறு வேட்கை	1068
ணகாரவிறுதி	303	தனிக்குறில் முதலசை	1268
ணளவென் புள்ளிமுன்	151	தா அ வண்ணம்	1474
ணனவென் புள்ளி முன்	147	தா நாமென்னும்	189
தகரம் வருவழி	370	தாமென் கிளவி	671

தாய்க்கும் வரையார்	1066	தெவ்வுப் பகை	830
தாய்க்கு முரித்தால்	1148	தெவுக் கொளல்	829
தாய்போற் கழறித்	1123	தெளிவினேவும்	746
தாயத்தினடையா	1170	தேரும் யானையும்	1161
தாயறிவுறுதல்	1088	தேற்ற வெகரமும்	274
தாயென் கிளவி	559	தேனென் கிளவி	341
தாவில் கொள்கைத்	1024	தொகுத்தல் விரித்தல்	1612
தாவினல்லிசை	1040	தொடரல் விறுதி	215
தாவென்கிளவி	930	தொடை நிலை வகையே	1363
தாவே வலியும்	828	தொல்லவை யுரைத்தலும்	1118
தாமென் கிளவி	385	தொழிலிற் கூறும்	620
தான்யானென்றுமாயீர்	193	தொழிற் பெய ராயின்	626
தான்யானெனும் பெயர்	353	தொழிற் பெயரெல்லாம்	307,328,377,402
தானும் பேனும்	352	தொன்மை தானே	1496
தானென் கிளவி	672	தோடே மடலே	1601
தானென்பெயரும்	624	தொழிக்காயின்	1251
தானே சேறலும்	976	தொழி தாயே	1143
தானையானை	1022	தொழி தானே	1075
திங்கள் முன்வரின்	249	தொழியின் முடியும்	1071
திங்களு நாளும்	287	தொழியுஞ் செவிலியும்	1257
திணைமயக் குறிதலும்	961	தொழியுள் னுறுத்த	1099
திணையொடுபழகிய	684	நகர விறுதியும்	299
திருபு வேறு கிளப்பின்	433	நகையே யழகை	1200
தீர்தலுந் தீர்த்தலும்	802	நடுவு நிலைத்திணை	958
தும்பை தானே	1019	நண்டுந் தும்பியும்	1534
துயவென் கிளவி	852	நந்தும் முரளும்	1532
துவன்று திறைவு	816	நம்பு மேவும்	813
துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலும்	842	நமவ வென்னும்	451
துன்புறு பொழுதினு	1134	நயவென்கிளவி	805
துக்கியல் வகையே	1347	நரியுமற்றே	1512, 1580
துக்கலோசை	1344	நலிபு வண்ணம்	1482
துக்கல் வண்ணம்	1489	நனியென் கிளவி	807
தெய்வ மஞ்சல்	1221	நன்றீற்றேயும்	767
தெய்வ முணாவே	967	நன்று பெரிதாகும்	827
தெரிந்த மொழியால்	1500	நனவே களனும்	860
தெரிந்தனா விரிப்பின்	1362	நாட்டமிரண்டு	1045
தெரிந்துடம் படுதல்	1211	நாட்பெயர்க்கிளவி	332
தெரிநிலையுடைய	659	நாடகவழக்கினும்	1003
தெரிபு வேறு திலையலும்	644	நாயும் பலகையும்	375

நாயே பன்றி	1511	நும்மெனிறுதியியற்கை	188
நாலிரண்டாகும்	1199, 1242	நும்மெனிறுதியும்	163
நாலெழுத்தாதி	1297	நும்மெனொரு பெயர்	326
நாவிளிம்பு வீங்கி	96	நுனி நாயணரி	95
நாண்முற்றோன்றும்	248	நூலே கரகம்	1584
நாற்சீர் கொண்டதடி	1293	நூறாயிரமுன்	472
நாற்றமுந் தோற்றமும்	1064	நூறுமுன் வரினும்	461
நான்கொன்றே லகார	454, 468	நூறார்ந்து	393
நான்கொன்றே றகார	443	நூறென் கிளவி	473
நான்காகுவதே	560	நெட்டெழுத்தும்பரும்	36
நான்குமைந்தும்	463	நெட்டெழுத்தும்பரொற்று	197
நிகழ்தகை மருங்கின்	1177	நெட்டெழுத்தேழே	43
நிகழ்ந்தது கூறி	994	நெடியதன் முன்னர்	161
நிகழ்ந்தது நினைத்தற்கு	993	நெடியதனிறுதி	161, 371, 401
நிகழூஉ நின்ற	660	நெடுஞ்சீர் வண்ணம்	1479
நிம்பிரி கொடுமை	1223	நெடுவெண்பாட்டே	1378, 1417
நிரனிறுத்தமைத்தலும்	1351	நெல்லுஞ் செல்லும்	372
நிரனிறை சுண்ணம்	888	நெல்லும் புல்லும்	1528
நிரை முதல் வெண்சீர்	1320	நேர்நிலை வஞ்சிக்கு	1303
நிரையவண் நிற்பின்	1335	நேரவணிற் பின்	1276
நிலந்தீ நீர்வளி	1604	நேரின மணியை	1429
நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்	652	நேரீற்றியற்சீர்	1334
நிலம் பெயர்ந் துரைத்தல்	1119	நொசியும் நுழைவும்	858
நிலனும் பொருளும்	719	நோயு மின்பமும்	1146
நிலா வென்கிளவி	229	பகற்புணர்களனே	1082
நிலையற்றப் பெயர்	1560	பசப்பு நிறனாகும்	791
நிறத்துரு வுணர்த்தற்கு	857	படர்க்கைப் பெயரும்	321
நிறுத்த சொல்லுங்	111	படரேயுள்ளல்	824
நிறைமொழி மாந்தர்	1437	படையியங் கரவம்	1007
நிறையுமாவும்	437	படையுங் குடையும்	1585
நின்றாங் கிசைத்தல்	542	பண்ணைத் தோன்றிய	1198
நீயென் பெயரும்	251	பண்பிற் பெயர்ப்பினும்	1052
நீயெனொரு பெயர்	180, 251, 254	பண்பு கொள் பெயரும்	621, 627
நீட்டம் வேண்டின்	6	பண்புதொக வரூஉம்	901
நீட வருதல்	209	பணையே பிழைத்தல்	823
நீயர் நீயென	675	பத்தொன்றாகுகெட	435
நீர்வாழ் சாதியும்	1556, 1577	பத்தெழுத்தென்ப	1299
நுண்மையுஞ் சுருக்கமும்	1436	பத்தென்கிளவி	391
நும்மின்றிரி பெயர்	630	பதக்குமுன்வரினே	240

பயப்பே பயனாம்	790	பாணன் கூத்தன்	1449
பரத்தை மறுத்தல்	1108	பார்ப்பாரறிவர்	1456
பரத்தைவாயிலென	1457	பார்ப்பான் பாங்கன்	1448
பரத்தை வாயினால் வர்க்கும்	1173	பாராட்டெடுத்தல்	1213
பரவும் பழிச்சும்	866	பால்கெழு கிளவி	1149
பரிசில் பாடாண்டிணைத்	1587	பாலறி மரபின்	698
பரிபாடல்லே தொகைநிலை	1380	பாவிரி மருங்கின்	1367
பரிபாடல்லே, நாலீரைம்பது	1421	பாமென் கிளவி	388
பல்ல பலசில	655	பான் மயக்குற்ற	507
பல்லவை நுதலிய	175	பிடியென் பெண்பெயர்	1565
பல்லாறாகப் பொருள்	569	பிண்டப்பெயரும்	576
பல்லிதழியைய	98	பிணவலெனினும்	1573
பல்லோர் படர்க்கை	712	பிணையும் பேணும்	822
பலரறி சொன்முன்	173	பிரிநிலை வினாவே	741
பலவயினானும்	535	பிரிநிலை விணையே	914
பலவற்றிறுதிநீடு	215	பிள்ளை குழவி	1527
பலவற்றிறுதியுருபியல்	221	பிள்ளைப் பெயரும்	1514
பழிப்பிற் துத்திரம்	1616	பிறப்பே குடிமை	1222
பழுதுபயமின்றே	808	பிறிது பிறிதேற்றலும்	590
பறமெனப்படினும்	1510	பிறிதொடு படாது	1247
பன்முறையானும்	718	பின்பனிதானும்	959
பன்மை சுட்டிய	669	பின்முறையாகிய	1122
பன்மையுமொருமையும்695, 701, 704, 707		பின்முன்கால் கடை	714
பன்றிபுல்வாய் நாயென	1572	பின்னர் நான்கும்	1055
பன்றிபுல்வாயுழை	1542	பீரென் கிளவி	366
பன்னீருயிரும்	59	புகழொடும் பொருளொடும்	1388
பன்னூறு வகையினும்	1073	புருமுகம் புரிதல்	1210
பனியெதிர் பருவமும்	955	புணர்தல் பிரிதல்	963
பனியென வருஉம்	242	புணர்ந்துடன் போகிய	1098
பனையின் முன்னர்	285	புணரியனிலையிடை	35
பனையும்ரையும்	284	புதிது படற்பொருட்டே	863
பனையெனளவும்	170	புதுமை பெருமை	1204
பாங்கர் நிமித்தம்	1053	புல்லுதல் மயக்கும்	1101
பாங்கருஞ் சிறப்பிற்	1028	புல்லும் மரணும்	1531
பாட்டிடைக் கலந்த	1439	புல்வாய் நவ்வி	1571
பாட்டிடை வைத்த	1432	புல்வாய் புலியுழை	1539
பாட்டியென்பது	1579	புல்தல்லு மூடலும்	1107
பாட்டுரை நூலே	1339	புலம்பே தனிமை	815
பாடாண் பகுதி	1030	புள்ளியில்லாவெல்லா	17

புள்ளியிறுதியுமுயிரிறு	157, 203	பே நாமுருமென	849
புள்ளியீற்றுமுன்	139	பையுளுஞ் சிறுமையும்	825
புள்ளியு முயிரும்	638	பொய்யும் வழுவும்	1095
புள்ளும் வள்ளும்	404	பொருட்குத் திரிபு	876
புள்ளுமுரிய	1567	பொருட்குப் பொருள்	875
புளிமரக்கிளவி	245	பொருடெரி மருங்கின்	892
புறக்காமுனவே	1599	பொருண்மை தெரிதலும்	643
புறஞ்செய்ச்சிதைதல்	1215	பொருள்வயின் பிரிதலும்	982
புறத்திணை மருங்கிற்	1005	பொருளென மொழிதலும்	1163
புறத்தோ ராங்கண்	1126	பொருளேயுவமம்	1232
புறநிலை வாயுறை	1420	பொருளொடு புணராச்	521
புறப்பாட்டு வண்ணம்	1484	பொழிப்பு மொருஉம்	1359
புனிறென் கிளவி	859	பொழுது தலை வைத்த	1185
பூப்பின் புறப்பாடு	1137	பொழுது மாறுங்காப்பும்	1159
பூல்வேலென்றா	376	பொழுதுமாறு முட்குவர	990
பூவெனொருபெயர்	269	பொற்பே பொலிவு	819
பெண்டென் கிளவிக்கு	422	பொன்னென் கிளவி	357
பெண்ணும் பிணாவும்	1575	போக்கியல் வகையே	1396
பெண்ணுமானும்	1583	போல மறுப்ப	1240
பெண்பாலான	1570	மஃகான் புள்ளிமுன்	28, 186
பெண்மைச்சினைப்பெயர்	664	மக்கடாமே	1536
பெண்மை சுட்டியவுயர்	448	மக்கணுதலிய	1004
பெண்மை சுட்டிய வெல்லாம்	667	மக்களென்னும்	405
பெண்மை முறைப்பெயர்	666	மகரூஉ மருங்கின்	681
பெயர் நிலைக் கிளவி காலந்	555	மகப்பெயர்க் கிளவிக்கு	219
பெயர் நிலைக்கிளவியினா அ	933	மகரத் தொடர்மொழி	82
பெயரினாகிய	552	மகரவிறுதி	311
பெயரினுந்தொழிலினும்	534	மகவும் பிள்ளையும்	1517
பெயருந்தொழிலும்	133	மகன்வினை கிளப்பின்	360
பெயரும் வினையும்	969	மங்கல மொழியும்	1193
பெயரெஞ்சு கிளவியும்	721	மண்டிலம் குட்டம்	1377
பெருமையுஞ் சிறுமையும்	1234, 1243	மதவே மடனும்	861
பெருமையு முரணும்	1047	மயிலுமெழா அலும்	1557
பெற்றமாயின்	280	மரப்பெயர்க் கிளவி	218
பெற்றமு மெருமையும்	1574	மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு	416
பெற்றமெருமை	1555	மரபுநிலை திரிதல்	1605
பெற்ற கரும்பெயரும்	1100	மரபு நிலை திரியா	995, 1608
பேடையும் பெடையு நாடின்	1568	மரபுநிலை திரியிற்	1606
பேடையும் பெடையும் பெட்டையும்	1506	மரபே தானும்	1340

			421
மருட்பாயேனை	1345	மீனென் கிளவி	340
மருவின் ரொகுந்	112	முச்சீர் முரற்கையும்	1330
மல்லல் வளனே	788	முச்சீராணும்	1308
மழவுங் குழவும்	795	முட்டுவயிற் கழறல்	1220
மழையென் கிளவி	288	முடுகியல் வரையார்	1326
மற்றென் கிளவி	747	முடுகு வண்ணம்	1492
மற்றையதென்றும்	749	முதல் கருவுரிப்பொருள்	950
மறங்கடைக் கூட்டிய	1009	முதலாவேன தம்பெயர்	66
மறுதலைக்கடாஅ	1619	முதலிற் கூறும்	600
மறைக்குங்காலை	927	முதலீரெண்ணின்	439
மறைந்தவட் காண்டல்	1061	முதலீரெண்முன்	456
மறைந்த வெழுக்கத்து	1085	முதலுஞ் சினையும்	575, 1230
மறைவெளிப்படுத்தலும்	1446	முதலெனப்படுவது	951, 966
மன்றவென் கிளவி	750	முதலொடு புணர்ந்த	1056
மன்னர் பாங்கிற்	979	முதற்சினைக் கிளவிக்கு	573
மன்னாப் பொருளும்	518	முதற்றொடை	1405
மன்னுஞ் சின்னும்	334	முதன்முன் ஐவரின்	575
மனையோள் கிளவியும்	1455	முதனிலை நீடினும்	466
மனைவிதலைத்தாள்	1115	முதனிலையெண்ணின்	479
மனைவி முன்னர்க்	116	முந்நாளல்லது	1072
மனைவியுயர்வும்	1176	முந்நிலைக் காலமும்	725
மாட்டுமெச்சமும்	1470	முந்நீர் வழக்கம்	984
மாத்திரை முதலா	1364	முயற்சிக் காலத்து	1079
மாத்திரையெழுத்தியல்	1263	முரஞ்சல் முதிர்வே	817
மாதர் காதல்	812	முரணென்றொழிற் பெயர்	310
மாமரக்கிளவியும்	232	முழுதென் கிளவி	810
மாயோன்மேய	952	முழுமுதலரணம்	1015
மாரைக்கிளவியும்	694	முற்படக் கிளத்தல்	523
மாலையியல்பே	797	முற்றியலு கரமும்	1275
மாவும் புள்ளும்	1535	முற்றியலு கரமொடு	68
மாவென் கிளவி	758	முற்றியவும்மைத்	770
மாற்றகுங் கூற்றம்	1029	முறைப்பெயர்க்கிளவி	623, 634
மாற்றகுஞ் சிறப்பின்	1503	முறைப் பெயர் மருங்கின்	613, 1169
மாறுகொளெச்சமு	276, 291	முன்னத்தினுணரும்	943
மிக்கதன் மருங்கின்	727	முன்னிலை சுட்டிய	946
மிக்க பொருளினுட்	1168	முன்னிலைப் புறமொழி	1117
மிசுதியும் வனப்பும்	862	முன்னிலை முன்னர்	935
மியாவிகமோமதி	759	முன்னிலை யாக்கல்	1050
மின்னும் பின்னும்	346	முன்னிலை வியங்கோள்	707

முன்னைய நான்கும்	1002	மேலோர் மூவர்க்கும்	1094
முன்னைய மூன்றும்	1054	மேவிய சிறப்பின்	977
முனைவு முனிவாகும்	870	மேற் கிளந்தெடுத்த	1615
மூங்கா வெறுகு	1509	மைந்து பொருளாக	1020
மூடுங் கடமையும்	1578	மொழிகரந்து மொழியின்	1386
மூப்பே பிணியே	1203	மொழிப்படுத்திசைப்பினும்	53
மூவள பிசைத்தல்	5	மொழிப்பொருட் காரணம்	878
மூவாறெழுத்தே	1301	மொழி மாற்றியற்கை	839
மூவைந்தெழுத்தே	1300	மொழி முதலாகும்	148.
மூன்றம் முதனிலை	458	மொழியினும் பொருளினும்	1355
மூன்றனுமைந்தனு	578	மொழியெதிர் மொழிதல்	1132
மூன்றனொற்றே	448, 453, 462, 467	மோத்தையுந் தகரும்	1561
மூன்றாகுவதே	558	மோனை யெதுகை	1348
மூன்று தலையிட்ட	104	யகரம் வருவழி ,	411
மூன்று நான்கும்	457	யகர விறுதி	358
மூன்று மாறும்	441	யரழ வென்னும் புள்ளி	29
மூன்று றுப்படக்கிய	1431	யரழ வென்னு மூன்று	4
மெய்தெரி வகையின்	1592	யவமுன் வரினே	207
மெய்தொட்டுப் பயிறல்	1051	யா அ ரென்னும்	697
மெய்ந்நிலை சுட்டின்	30	யாகா பிறபிறக்கு	764
மெய்ப்பெயர் மருங்கின்	1036	யாடுங் குதிரையும்	1515
மெய்பெறக் கிளந்த	873	யாணுக் கவினாம்	865
மெய்பெறு மரபிற்	1361	யாதனுருபிற்	592
மெய்பெறு மவையே	1447	யாதெவ னென்னும்	515
மெய்யின் வழியதுயிர்	18	யாதென்னிறுதியும்	201, 423
மெய்யினளபே	11	யாமரக்கிளவி	231
மெய்யினியக்கம்	46	யாவினா மொழியே	429
மெய்யினியற்கை	15	யாவென் வினாவின்	179
மெய்யுயிர் நீங்கிற்	140	யாவென் வினாவும்	176
மெய்யொடியையினும்	10	யாறுங் குளனும்	1141
மெல்லிசை வண்ணம்	1476	யானையுங் குதிரையும்	1518
மெல்லெழுத்தாறும்	100	ரஃகானொற்றும்	491
மெல்லெழுத்தியையின்	343, 368, 381, 398	ரகரவிறுதி	363
மெல்லெழுத்து மிகினும்	324, 342	லகாரவிறுதி	365
மெல்லெழுத்து மிகுவழி	158	லனவென வரூஉம்	150, 482
மெல்லெழுத் துறமும்	313, 361	வஃகான் மெய்கெட	123
மெல்லொற்று வலியா	417	வகரக்கிளவி	81
மென்மையு மிடைமையும்	131	வகாரமிசையும்	331
மேலோர் முறைமை	978	வசையொடு நசை	1389

வஞ்சி தானே	1011	வாயுறை வாழ்த்தே	1371 1372
வஞ்சி யடியே	1306	வார்கோட்டுயானை	1540
வஞ்சிச் சீரென	1281	வார்தல் போகல்	801
வஞ்சித் தூக்கே	1331	வாரக் காலத்து	726, 730
வஞ்சி மருங்கின்	1283	வாரா மரபின்	905
வஞ்சி மருங்கினும்	1287	வாழ்த்தியல் வகையே	1369
வடசொற் கிளவி	885	வாழிய வென்றும்	212
வண்டும் பெண்டும்	421	வாளொளியாகும்	851
வண்டே யிழையெ	1044	விசைமரக் கிளவியும்	683
வண்ணகந்தானே	1400	விட்டகல்வின்றி	1671
வண்ணத்தின்	899	விண்ணென வரூஉம்	308
வண்ணந்தாமே	1493	வியங்கோ ளெண்ணுப்	529
வண்ணந்தானே	1471	வியலென் கிளவி	848
வண்ணந் திரிந்து	1151	விரவியும் வரூஉம்	1226
வண்ணம் வடிவே	563	விராஅய்வரினும்	1314
வம்பு நிலையின்மை	811	விராயஅதளையும்	1321
வயவ்லியாகும்	850	விருந்தே தானும்	1498
வயாவென் கிளவி	855	விரை சொல்ல டுக்கே	908
வரன்முறை மூன்றும்	137	வில்லும் வேலும்	857
வருத்த மிகுதி	1175	விழுமஞ் சீர்மையும்	857
வரைவிடை வைத்த	1062	விழைவின் தில்லை	745
வல்லிசை வண்ணம்	175	விழைவே காலம்	738
வல்லெழுத்தியற்கை	216	விளிகொள்வதன் கண்	546
வல்லென் கிளவி	374	விளியெனப் படுப	605
வல்லெழுத்து மிகினும்	231, 247	விறப்பு முறப்பும்	831
வல்லொற்றுத் தொடர்	410, 427	வினாவுஞ் செப்பே	498
வழக்கியல் மருங்கின்	1032	வினை பயன் மெய்யுரு	1225
வழக்கெனப்படுவது	1607	வினையிற் றோன்று	495
வழிபடு தெய்வம்	1370	வினையின் றொகுதி	898
வழியினெறியே	1611	வினையினீங்கிய	1609
வழியெனப்படுவ	1610	வினையினும் பண்பினும்	633
வளியென வரூஉம்	243	வினையுயிர் மெலிவிடத்	1217
வறிது சிறிதாகும்	820	வினையெஞ்சு கிளவிக்கு	916
வன்புற வரூஉம்	729	வினையெஞ்சு கிளவிக்கும்	266
வன்றொடர் மொழி	415	வினையெஞ்சு கிளவியும்	205, 941
வனப் பியறானே	1494	வினையெனப்படுவது	685
வாகை தானே	1023	வினையே குறிப்பே	743
வாயிலு சாவே	1458	வினையே செய்வது	598
வாயிற்கிளவி	1190	வினையொடு நிலையினும்	7778

வினைவயிற் பிரிந்தோன்	1144	வேற்றுமைக் குக்கெட	300
வினைவேறுபடா அப்	539	வேற்றுமை குறித்த	113
வினை வேறு படுஉம்	536	வேற்றுமைத் தொகையே	896
வெண் சீரிற்றசை	1290	வேற்றுமை தாமே	547
வெண்டளை விரவியும்	1323	வேற்றுமைப் பொருள்	568
வெண்பாவியலியும்	1337	வேற்றுமை மருங்கிற்	602
வெண்பா வீற்றடி	1332	வேற்றுமை யல்வழி	759, 30, 354, 380
வெண்பா வுரிச்சீர்	1284	வேற்றுமையாயின்	330, 347
வெம்மை வேண்டல்	818	வேற்றுமை வழிய	117
வெயிலென் கிளவி	378	வேறுபடவந்த	1258
வெரிநென்னிறுதி	301	வேறுவினைப்	530
வெளிப்பட வரைதல்	1090	வைகுறு விடியல்	956
வெளிப்படு சொல்லே	783	வைசியன்பெறுமே	1591
வெளிப்படை தானே	1091	வையே கூர்மை	871
வெறியறி சிறப்பின்	1010	முகர வுகரம்	262
வேட்கை மறுத்து	1160	முகாரவிறுதி	384
வேட்கை யொருதலை	1049	எஃகானொற்றே	490
வேண்டிய கல்வி	1138	எகார விறுதி	397
வேந்துவிடு தொழிலிற்	1575	எஃகான்றஃகான்	124
வேந்துவிடு முனைஞர்	1007	எஃகானொற்றே	489
வேந்து வினையியற்கை	981	எகாரவிறுதி	333
வேந்துறு தொழிலே	1139	எகார விறுவாய்	9
வேழக்குரித்தே	1537	எகாரை முன்னர்	52
வேற்றுமைக் கண்ணும்	149, 217, 226	எரலள வென்னும்	415
	253, 260, 267, 277, 293		

வருந்துகிறோம்

பிழை திருத்தம்

பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
ii	5	அடைப்படையில்தான்	அடிப்படையில்தான்
XIV	10	வழக்கினும்	வழக்கினும்
31	8	டனவெனத்	டணவெனத்
32	1	குற்றியலுகரத்	குற்றியலுகரத்
64	12	வல்லெழுத்தியையின்	வல்லெழுத்தியையின்
75	15	யாதெனிறுதியுட்	யாதெனிறுதியுஞ்
187	9	1. நன்பகல்	1. நன்பகல்
273	2	லுணர்த்துந்	லுணர்ந்துந்
307	6	யியல்பென	யியைபென
321	2	குறித்தே	குறித்தே
358	1	மிழந்தோர்க்	மிழந்தோர்க்
393	5	கோவிந்தராட.	கோவிந்தராச